

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI

FAKULTA PRÁVNICKÁ

**ADVOKACIE NA KRÁLOVSKÝCH
VINOHRADECH S OHLÉDNUTÍM DO
PRAŽSKÉHO KARLÍNA A ŽIŽKOVA V DOBĚ
PRVNÍ REPUBLIKY**

RIGORÓZNÍ PRÁCE

2020

Štěpán Hubička

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta právnická

**ADVOKACIE NA KRÁLOVSKÝCH
VINOHRADECH S OHLÉDNUTÍM DO
PRAŽSKÉHO KARLÍNA A ŽIŽKOVA V DOBĚ
PRVNÍ REPUBLIKY**

RIGORÓZNÍ PRÁCE

Štěpán Hubička

PLZEŇ 2020

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta právnická

Katedra právních dějin

Právní dějiny

**Advokacie na Královských Vinohradech s
ohlédnutím do pražského Karlína a Žižkova v době
první republiky**

RIGORÓZNÍ PRÁCE

Štěpán Hubička

PLZEŇ 2020

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem tuto rigorózní práci zpracoval samostatně, a že jsem vyznačil prameny, z nichž jsem pro svou práci čerpal způsobem ve vědecké práci obvyklým.

V Plzni dne 10. 11. 2020

Štěpán Hubička

Obsah

Úvod	1
1. Tvář Královských Vinohrad za první republiky.....	7
2. Advokacie na Královských Vinohradech v letech 1918-1938.....	13
3. Vybrané osobnosti advokátů působících v době první republiky na Královských Vinohradech	23
3.1 Theodor Bartošek (nar. 4. listopadu 1877).....	24
3.2 Čeněk Brune (nar. 18. října 1888).....	32
3.3 Isidor Brand (nar. 25. července 1895).....	39
3.4 Václav Zdeněk Brabec (nar. 24. září 1883).....	43
3.5 Josef Černý (nar. 28. února 1885).....	45
3.6 Josef Jaromír Černý (nar. 3. února 1894).....	49
3.7 Jiří Doskočil (nar. 4. března 1894).....	53
3.8 Ludvík Dukát (nar. 23. května 1895).....	56
3.9 Josef Ettel, šlechtic z Hvozdomilu (nar. 9. prosince 1893).....	61
3.10 Rudolf Fiedler (nar. 10. února 1879).....	66
3.11 Hugo Frank (nar. 7. července 1902).....	67
3.12 Ervín Gehorsam (nar. 21. prosince 1895).....	71
3.13 František Gremmer (nar. 3. srpna 1891).....	72
3.14 Rudolf Guth (nar. 3. února 1886).....	73
3.15 Vladimír Hobl (nar. 28. ledna 1896).....	76
3.16 Jiří Hora (nar. 7. května 1902).....	79
3.17 Jaroslav Jablonský (nar. 6. října 1879).....	80
3.18 Bedřich Jahn (nar. 13. července 1914).....	84
3.19 Karel Jakubec (nar. 26. června 1904).....	87
3.20 Eduard Kalabis (nar. 9. února 1876).....	89
3.21 Otto Klepetář (nar. 21. března 1888).....	93
3.22 Vlastimil Klíma (nar. 10. prosince 1898).....	94
3.23 Jiří Korent (nar. 17. dubna 1887).....	100
3.24 Quido König (nar. 10. července 1883).....	101
3.25 Mojmír Lepař (nar. 25. listopadu 1867).....	103
3.26 Emil Miříčka st. (nar. 31. ledna 1866).....	106
3.27 Emil Miříčka ml. (nar. 7. prosince 1899).....	111
3.28 Jindřich Nechanský (nar. 20. března 1896).....	113
3.29 Bedřich Novák (nar. 4. února 1897).....	115

3.30 František Papoušek (nar. 1. září 1879).....	117
3.31 Cyrill Pavlík (nar. 22. března 1896).....	120
3.32 Otto Pavlík (nar. 19. září 1875).....	122
3.33 Ladislav Petrák (nar. 22. března 1902).....	126
3.34 František Pilař (nar. 20. dubna 1866).....	129
3.35 Jiří Pilař (nar. 12. června 1901).....	131
3.36 Jiří Pokorný (nar. 5. května 1898).....	133
3.37 Viktor Pollatschek, později Poláček (nar. 26. listopadu 1893).....	134
3.38 Ludovít Polák (nar. 7. února 1905).....	138
3.39 František Prokop (nar. 13. srpna 1883).....	139
3.40 Vintř Radimský (nar. 16. února 1892).....	142
3.41 Jan Renner (nar. 31. srpna 1895).....	146
3.42 František Václav Sekyra (nar. 27. září 1904).....	150
3.43 Jan Siegl (nar. 14. března 1888).....	153
3.44 František Singer (nar. 18. srpna 1900).....	155
3.45 Pavel Steindler (nar. 8. října 1888).....	158
3.46 Edvard Teissing (nar. 6. září 1902).....	160
3.47 Bedřich Georg Treulich (nar. 13. ledna 1905).....	163
3.48 Václav Ulrych (nar. 1. ledna 1870).....	165
3.49 Zdeněk Wiesenberger (nar. 23. srpna 1901).....	169
4. Ohlédnutí do prvorepublikového Karlína a Žižkova.....	172
4.1 Významné osobnosti advokátů v Karlíně.....	180
4.1.1 Jaroslav Brabec (nar. 28. července 1869).....	180
4.1.2 František Čerovský (nar. 21. března 1881).....	190
4.1.3 Eugen Grünbaum (nar. 29. března 1876).....	197
4.1.4 Karel Líbal (nar. 27. listopadu 1881).....	199
4.1.5 František Lokay ml. (nar. 10. listopadu 1893).....	204
4.1.6 František Lokay st. (nar. 19. listopadu 1861).....	208
4.1.7 Josef Neumann (nar. 20. ledna 1889).....	214
4.1.8 Josef Porges (nar. 1853).....	216
4.1.9 Karel Schönbaum (nar. 26. dubna 1885).....	218
4.1.10 Arnošt Steiner (nar. 13. října 1885).....	222
4.1.11 Antonín Zvěřina (nar. 31. března 1880).....	224
4.2 Významné osobnosti advokátů na Žižkově.....	228
4.2.1 Hynek Černý.....	229

4.2.2 Josef Ducháček.....	233
4.2.3 Jindřich Fiala	236
4.2.4 Otakar Hurych (nar. 12. dubna 1876).....	239
4.2.5 Hugo Richter st. (nar. 1. listopadu 1863)	244
4.2.6 Hugo Richter ml. (nar. 24. října 1895)	251
4.2.7 Jan Sejk (nar. 7. února 1870).....	256
5. Vazby mezi Královskými Vinohrady, Karlínem a Žižkovem a mezi místními advokáty	262
Závěr.....	265
Resumé	269
Přehled použitých pramenů	273
Seznam literatury	273
Odborné práce a články	276
Absolventské a jiné práce.....	276
Osobní fondy advokátů z archivu odboru matriky České advokátní komory .	277
Seznamy advokátů z knihovny České advokátní komory	279
Digitalizované prameny dostupné dálkovým přístupem	280
Ostatní internetové zdroje	332
Přílohy	345
Seznam tabulek.....	357
Seznam obrázků	357

Úvod

Smyslem této rigorózní práce je navázat na předcházející diplomovou práci z roku 2018 s názvem *Advokacie v pražském Karlíně a na Žižkově v době první republiky*¹, jejímž účelem bylo zejména zmapovat prvorepublikovou advokacii na území dnešních pražských čtvrtí Karlína a Žižkova a seznámení čtenářů s jednotlivými lidskými příběhy a osudy karlínských a žižkovských advokátů. Diplomová práce se kromě vlastního tématu obecně zabývala vývojem a úlohou advokacie ve sledovaném období, tedy v letech 1918 - 1938, když zachytila tehdejší legislativní vývoj advokacie a obsahovala rozbor vybraných právních předpisů upravujících advokacii, účinných v době první republiky, které byly vydány jak před vznikem samostatného československého státu, tak i po jeho vzniku.

Při úvahách nad volbou tématu této práce rigorózní, věnované regionálním dějinám advokacie v českých zemích (v tomto případě konkrétně těm pražským) se jevilo jako logické dále prohloubit v diplomové práci zpracovávanou tematiku a přinést další nové poznatky ze života zdejších advokátů, a to nejen ohledně jejich advokátního působení, ale zároveň také ohledně jejich ostatních různorodých aktivit nesouvisejících s výkonem advokacie.

Nejen s ohledem na skutečnost, že Královské Vinohrady a Žižkov tvořily až do svého rozdělení v polovině roku 1875 jednu obec, bylo přistoupeno k rozšíření zpracovávané geografické oblasti právě o oblast Královských Vinohradů. Není tajemstvím, že k tomuto kroku jsem byl motivován i z toho důvodu, že jsem se na Královských Vinohradech narodil a vyrůstal, první 2 roky povinné školní docházky jsem navštěvoval zdejší základní školu Na Smetance a další 3 roky pak základní jazykovou školu Kladská. Jako student Právnické fakulty Západočeské univerzity v Plzni jsem v jedné z vinohradských advokátních kanceláří rovněž vykonával praxi jako právní asistent. V současnosti působím jako advokátní koncipient v advokátní kanceláři se sídlem na pomezí Královských Vinohradů a Nového Města, pročež až do dnešních dnů se v ulicích této krásné

¹ HUBIČKA, Štěpán. *Advokacie v pražském Karlíně a na Žižkově v době první republiky*. Plzeň, 2018. Diplomová práce. Západočeská univerzita v Plzni. Právnická fakulta.

pražské čtvrti velmi často pohybují a vždy, když procházím některou z místních ulic, představuji si, jak stejnými ulicemi dříve chodili advokáti, jimž je zasvěcena tato rigorózní práce, a rozhlížím se po okolních budovách, v nichž se nacházely jejich advokátní kanceláře. Královské Vinohrady si tudíž dovoluji označit za jednu z pražských čtvrtí mému srdci nejmilejší.

Při volbě tématu jsem si byl samozřejmě vědom existence diplomové práce z pera Mgr. Jana Opatrného s názvem *Advokáti na Královských Vinohradech a ve Vršovicích v letech 1918 – 1938* z roku 2011², s níž jsem se předem seznámil, když toto bylo pro mě zároveň výzvou, aby rigorózní práce neopakovala pouze již dříve zjištěné a naopak, aby přinesla i nové poznatky a navázala tak rovněž i na tuto práci.

Tato rigorózní práce měla být podle původního časového harmonogramu dokončena již v březnu roku 2020, avšak v souvislosti s tehdejšími vyhlášením nouzového stavu pro území České republiky z důvodu ohrožení zdraví postupující pandemií³ došlo na základě zvláštní licenční smlouvy, uzavřené mezi Národní knihovnou České republiky a kolektivními správci autorských práv, k umožnění dočasného dálkového přístupu ke všem digitalizovaným dokumentům obsaženým v Národní digitální knihovně Kramerius pro studenty a pedagogy vysokých škol. Tímto krokem tak bylo umožněno akademické veřejnosti po více než dva měsíce bádání pomocí dálkového přístupu 24 hodin denně z pohodlí domova i z takových dokumentů, které do té doby nebyly veřejně přístupné, respektive byly přístupné pouze v prostorách Národní knihovny České republiky a pouze v rámci její provozní doby, což s ohledem na pracovní povinnosti praktikujícího advokátního koncipienta nebylo téměř uskutečnitelné.

Bylo tedy rozhodnuto o využití této výjimečné příležitosti (jež se naskytla vlivem jinak velmi negativních okolností) a o překročení k lustraci a k následnému zpracování těchto dříve téměř nedostupných zdrojů. Opačný přístup k věci se pak jevil jako neobhájitelný, když tyto nabídnuté a dosud běžně nepřístupné zdroje nebylo možno nechat ležet ladem a bez povšimnutí.

² OPATRŇÝ, Jan. *Advokáti na Královských Vinohradech a ve Vršovicích v letech 1918 – 1938*. Plzeň, 2011. Diplomová práce. Západočeská univerzita v Plzni. Právnická fakulta.

³ pandemie koronaviru COVID-19, který je původcem nemoci (SARS-CoV-2)

Jako základní pramen při skládání mozaiky příběhů a životních osudů vinohradských advokátů, jakož i jejich karlínských a žižkovských kolegů, však posloužili osobní fondy jednotlivých osobností advokátů uložené v archivu historické matriky České advokátní komory, spravovaném odborem matriky, přičemž existence takového fondu byla jedním z hlavních určujících faktorů pro výběr a zpracování profilu konkrétní osobnosti advokáta. To však neplatí bezvýjimečně a v několika případech bylo přistoupeno ke koncipování profilu advokáta pouze na základě jiných zdrojů, a to zejména na základě dobového tisku (např.: periodika Čas; Čech; Národní listy; Národní politika; Tribuna; Venkov a mnoho jiných), jakož i na základě odborných publikací a digitalizovaných pramenů běžně dostupných dálkovým přístupem Národní knihovny České republiky, respektive Národní digitální knihovny Kramerius.

Cílem této rigorózní práce je tedy jednak zmapovat vývoj advokacie na Královských Vinohradech v období první republiky z pohledu oblíbenosti tohoto nejprve samostatného města, později pražského obvodu, jako sídla advokátních kanceláří, a s tím související vývoj počtu zde sídlících advokátů. Dále pak zachytit osobní i profesní vztahy mezi zdejšími advokáty a v neposlední řadě srovnat jejich tehdejší prvorepublikovou agendu s agendou v současnosti působících advokátů.

Stěžejním předmětem této rigorózní práce však je především nalézt a co nejvěrněji zaznamenat informace z profesního, ale i mimoprofesionálního života, a rovněž i soukromého života místních advokátů způsobem, aby tak pokud možno bylo učiněno co nejvěrněji a v maximálním možném rozsahu. Zde je na místě zmínit, že nejen osudy těchto advokátů si zaslouží být zaznamenány.

V části nazvané *Ohlédnutí do prvorepublikového Karlína a Žižkova* je záměrem této rigorózní práce doplnit nové skutečnosti týkající se advokacie v pražském Karlíně a na Žižkově, jakož i přinést nové poznatky ze života místních advokátů, jimž byla věnována předcházející diplomová práce, přičemž pozornost je věnována i dalším zde působícím osobnostem advokátů, které byly v diplomové práci neúmyslně opomenuty.

Obsahem úvodní kapitoly je stručný nástin historického vývoje oblasti, která je dnes jednou z pražských čtvrtí a kterou v současnosti považujeme za širší pražské centrum, přičemž před necelými sto padesáti lety se jednalo o samostatnou

obec situovanou až za pražskými městskými hradbami. První kapitola tedy popisuje hospodářský vývoj a rozvoj místní bytové, průmyslové i jiné výstavby a snaží se co nejdříve popsat podobu Královských Vinohrad, jak ji získali ve sledovaném období. V neposlední řadě je věnována pozornost i místní prvorepublikové samosprávě a jsou zde zmíněny významné stavby, které lze považovat za přirozené dominanty tohoto místa.

Druhá kapitola je věnována advokacii na Královských Vinohradech mezi lety 1918 – 1938 a jejím hlavním cílem je zachytit rozmach zdejší advokacie, respektive zde sídlících advokátních kanceláří. Kapitola vychází především ze seznamů advokátů za roky 1918, 1926 a 1937, přičemž kompletní údaje převzaté ze seznamů advokátů, které byly dostupné v knihovně České advokátní komory, tvoří přílohu č. 1 této rigorózní práce.

Zcela stěžejní kapitolou je pak dle názoru autora kapitola třetí, jež je věnována vybraným osobnostem advokátů působícím v době první republiky na Královských Vinohradech, a to nejen vzhledem ke svému rozsahu. Mezi vybranými osobnostmi nalezneme například řadu významných politiků, ať již na komunální nebo celostátní úrovni, členy výborů různých spolků, svazů, klubů, jednot a jiných organizací založených za rozličnými účely, aktivní sportovce, členy správních rad a jiných orgánů podniků a firem s rozmanitými předměty aktivit a činností. Mezi vybrané osobnosti jsou dále zařazeni spisovatelé či osoby jinak publikačně činné, a to jak v oblasti odborných studií, tak i na zábavné úrovni. Dále jsou zmíněni také zástupci šlechtických rodů, mnozí židovští advokáti, kteří tvořili do jisté míry samostatnou až izolovanou komunitu, a v neposlední řadě také rodinné advokátní kanceláře s mnohaletou tradicí.

Následující kapitola, jak již bylo shora zmíněno, navazuje na předcházející diplomovou práci, kterou informačně doplňuje a snaží se podat obsahově ucelený obraz ze života vybraných karlínských a žižkovských advokátů. I s ohledem na to, že na Královských Vinohradech působilo násobně více advokátů, nežli v Karlíně a na Žižkově dohromady, výčet osobností není tak bohatý, jako v kapitole předchozí, nicméně i mezi životními příběhy zdejších advokátů, stejně jako těch vinohradských, nalezneme velmi zajímavé a poutavé epizody, ať už je ze subjektivního hlediska budeme hodnotit kladně, či záporně.

Cílem závěrečné kapitoly je pak zachycení vazeb mezi Královskými Vinohrady, Karlínem a Žižkovem a mezi místními advokáty, a tedy zachytit jejich vzájemnou blízkost územní vyplývající z jejich geografické polohy, jakož i blízkost osobní. Zároveň tato kapitola pojednává o vývoji počtu advokátů usazených v předmětných oblastech od roku 1918, kdy na Královských Vinohradech bylo usídleno 18 advokátů, v Karlíně mělo toho roku advokátní kancelář zřízenou 11 advokátů, a na Žižkově bylo usazeno pouze 8 advokátů, což ilustruje značné rozdíly, které se v průběhu sledovaného období první republiky nadále prohlubovaly. V roce 1937 tak byl rozdíl v počtu advokátů usazených na Královských Vinohradech, v Karlíně a na Žižkově jednoznačně patrný, když činil řádově desítky osob, a Královské Vinohrady se tak v porovnání s oběma dalšími zkoumanými pražskými čtvrtěmi staly zcela jednoznačně dominantní oblastí.

Prvorepublikový legislativní vývoj v oblasti advokacie byl podrobně zpracován již v rámci předcházející diplomové práce, kde byl rovněž proveden rozbor vybraných právních předpisů vztahujících se k advokacii účinných v době první republiky, a to právních předpisů vydaných jak před vznikem samostatného československého státu (právní předpisy převzaté recepční normou), tak i po jeho vzniku.

Vedle této skutečnosti je třeba zmínit i to, že v současnosti již existuje řada absolventských prací zabývajících se tímto tématem, zpracovaných na Právnických fakultách v Plzni, v Praze, v Brně i v Olomouci⁴, jakož i bohatá odborná literatura od renomovaných autorů⁵, která tuto oblast velmi důkladně mapuje. Z tohoto důvodu bylo upuštěno od zařazení obdobné kapitoly do této rigorózní práce.

Věřím, že tato rigorózní práce věnovaná regionálním prvorepublikovým dějinám advokacie v českých zemích naplní svůj stanovený cíl a definitivně zaplní

⁴ Srov. např.: CALETKA, Lumír. *Vývoj advokacie v Československu 1918 - 1989*. Praha, 2016. Rigorózní práce. Univerzita Karlova. Právnická fakulta.; VALOUCHOVÁ, Olga. *Vývoj československé advokacie. Organizace, úkoly, právní úprava*. Olomouc, 2010. Diplomová práce. Univerzita Palackého v Olomouci. Právnická fakulta.; LUKŠÍKOVÁ, Petra. *Vývoj advokacie*. Brno, 2011. Diplomová práce. Masarykova univerzita v Brně. Právnická fakulta.

⁵ Srov. např.: BALÍK, Stanislav a kolektiv. *Dějiny advokacie v Čechách, na Moravě a ve Slezsku*. Praha: Česká advokátní komora ve spolupráci s Národní galerií, 2009. ISBN 978-80-7035-427-8.; BALÍK, Stanislav. *Advokacie včera a dnes: (Vybrané texty z dějin a současnosti advokacie)*. Dobrá Voda u Pelhřimova: Aleš Čeněk, 2000. ISBN 80- 902627-7-5.; BALÍK, Stanislav. *Minulost, přítomnost a perspektivy advokacie*. Plzeň: Vydavatelství Západočeské univerzity, 1998. ISBN 80-7082-398-4.; KOBER, Jan. *Advokacie v českých zemích v letech 1848 - 1994*. Praha: Česká advokátní komora, 1994.

další ze zbývajících bílých míst v dějinách advokacie, jak se ostatně v posledních letech stále častěji děje například také prostřednictvím absolventských prací⁶ zpracovávaných na Fakultě právnické Západočeské univerzity v Plzni, zpravidla pak pod odborným vedením současného děkana jmenované fakulty JUDr. et PhDr. Stanislava Balíka, Ph.D.

⁶ Srov. např.: ČIKEŠOVÁ, Yvonna. *Advokacie v tábořském regionu v letech 1918-1938*. Plzeň, 2006. Diplomová práce. Západočeská univerzita v Plzni. Právnická fakulta.; FARNÍKOVÁ-FABIŠOVÁ, Marie. *Advokacie na Malé Straně a Hradčanech v letech 1918-1938*. Plzeň, 2014. Diplomová práce. Západočeská univerzita v Plzni. Právnická fakulta.; FÁBEROVÁ, Iveta. *Advokacie v píseckém regionu v letech 1918-1938*. Plzeň, 2020. Diplomová práce. Západočeská univerzita v Plzni. Právnická fakulta.; HUBIČKA, Štěpán. *Advokacie v pražském Karlíně a na Žižkově v době první republiky*. Plzeň, 2018. Diplomová práce. Západočeská univerzita v Plzni. Právnická fakulta.; JOKL, Jiří. *Advokacie ve vybraných soudních okresech Středočeského kraje v letech 1918 až 1938*. Plzeň, 2020. Diplomová práce. Západočeská univerzita v Plzni. Právnická fakulta.; OPATRŇÝ, Jan. *Advokáti na Královských Vinohradech a ve Vršovcích v letech 1918 – 1938*. Plzeň, 2011. Diplomová práce. Západočeská univerzita v Plzni. Právnická fakulta.; ROCH, Zdeněk. *Advokacie na Chebsku za první republiky*. Plzeň, 2008. Diplomová práce. Západočeská univerzita v Plzni. Právnická fakulta.; VÁCHA, Svatopluk. *Advokacie v Pelhřimově, Jihlavě a Humpolci v letech 1918-1938*. Plzeň, 2006. Diplomová práce. Západočeská univerzita v Plzni. Právnická fakulta.

1. Tvář Královských Vinohrad za první republiky

Královské Vinohrady svůj název odvozují od rozsáhlých vinic založených v polovině 14. století Karlem IV., jenž rozhodl o osázení všech návrší za pražskými městskými hradbami vinnou révou. Této oblasti východně od městských hradeb se začalo říkat Viničné hory (oblast dnešních Královských Vinohrad a Žižkova). Vinařství zde vzkvétalo až do bitvy na Bílé hoře, od té doby vinic postupně ubývalo. Koncem 18. století začaly vznikat různé usedlosti, z nichž některé fungovaly jako zájezdní hostince, okolo jiných vznikaly veřejné sady či zahrady. V polovině 19. století stálo v této oblasti 69 domů s celkově se 169 obyvateli.⁷ Mezi nejznámějšími lze jmenovat zaniklou usedlost Folimanka, zaniklou usedlost a zahradu Kanálka, zaniklá usedlost Kleovka, dolní a horní Landhauska (dnes Havlíčkovy sady s Gröbovou vilou), zaniklá usedlost Perucka, zaniklá usedlost Pštroska, zaniklá usedlost Smetanka, zaniklá usedlost Švihanka nebo zaniklá usedlost Zvonařka.⁸

Dne 13. června 1849 byly guberniálním nařízením spojeny usedlosti vně pražských městských hradeb, konkrétně za Slepou (též Svinskou nebo Sv. Jakuba), Žitnou, Koňskou (též Sv. Prokopa), Horskou (též Vídeňská) a Poříčskou branou (též Špitálská nebo Sv. Petra)⁹, v samostatnou obec Vinohrady. Rozhodnutím ze dne 7. ledna 1867 byly Vinohrady přejmenovány na Královskou Vinohradskou obec, když v této době toto pražské předměstí čítalo na 566 s 23 130 obyvateli. I z důvodu značně rozsáhlého území obce došlo dne 16. července 1875 k rozdělení na dvě samostatné obce, a sice Vinohrady I (dne 7. srpna 1877 přijala obec na návrh starosty Karla Hartiga název Žižkov) a Vinohrady II, které si ponechaly svůj původní název. Nově vzniklé území obce Královské Vinohrady tak tvořilo 235 domů a 8935 obyvatel.¹⁰ K povýšení obce na město došlo dne 26. září 1879, následujícího roku zde stálo již 343 domů, ve kterých žilo 14 831 obyvatel,¹¹ což

⁷ POLÁK, Milan; SLAVÍKOVÁ, Jitka. *Město Královské Vinohrady*. Praha: MILPO MEDIA s.r.o., 2009. ISBN:978-80-87040-16-4. s. 9 - 11

⁸ POLÁK, Milan; SLAVÍKOVÁ, Jitka. *Město Královské Vinohrady*. Praha: MILPO MEDIA s.r.o., 2009. ISBN:978-80-87040-16-4. s. 26 - 39

⁹ milujuprahu.cz. *Brány pražského opevnění. Jak vypadaly a kde je jim konec?* [online]. Praha: Miluju Prahu s.r.o. [cit. 2020-05-01]. Dostupné z WWW: <https://www.milujuprahu.cz/brany-prazskeho-opevneni-jak-vypadaly-a-kde-je-jim-konec/>

¹⁰ Srov. HUBIČKA, Štěpán. *Advokacie v pražském Karlíně a na Žižkově v době první republiky*. Plzeň, 2018. Diplomová práce. Západočeská univerzita v Plzni. Právnická fakulta.

¹¹ POLÁK, Milan; SLAVÍKOVÁ, Jitka. *Město Královské Vinohrady*. Praha: MILPO MEDIA s.r.o., 2009. ISBN:978-80-87040-16-4. s. 12 - 13

ilustruje prudký rozvoj města a tento dramatický nárůst obyvatel řadil Královské Vinohrady na čtvrtou příčku žebříčku tehdy největších českých měst.¹² Pro zajímavost zde lze zmínit, že v roce 1895 bylo možné mezi obyvateli Královských Vinohrad nalézt devět advokátů a jednoho notáře.¹³

Přirozeným centrem obce se stalo Purkyňovo náměstí (dnešní náměstí Míru). Výstavba prvních činžovních domů probíhala v dnešní Francouzské ulici, která byla od roku 1860 již plně zastavěna. Následně pokračovala výstavba podél dnešní Vinohradské ulice. Od roku 1870 se obec rozrůstala především směrem k Olšanským hřbitovům a podél dnešní Korunní třídy. Největší stavební rozmach propukl zpočátku 20. století, kdy probíhaly stavební práce kolem již stojícího neogotického kostela sv. Ludmily a směrem k Žižkovu (rovněž podél Riegrových sadů), včetně založení náměstí krále Jiřího a budování zcela nových ulic v jeho okolí, které nahrazovali dosud obdělávaná pole. Před první světovou válkou byly na okraji Královských Vinohrad, především v okolí Hradešinské a Letohradské ulice (dnešní Dykovi ulice) stavěny krásné vily, které uzavírali vinohradskou zástavbu. Pro tuto dobu bylo typické, že vedle nových vysokých činžovních domů zůstávaly stát drobné usedlosti obklopené poli, na kterých se stále čile pracovalo, jako poslední vinohradské pole je uváděno Seidlovo pole, které bylo zastavěno mezi lety 1924 a 1925 a na jeho místě vznikl Palác Orbis.¹⁴ Tuto podobu si bez výraznějších změn udržely Královské Vinohrady dodnes.

V porovnání se Žižkovem a jeho strmými ulicemi se Královské Vinohrady z větší části nachází ve spíš rovinatém terénu, kdy jednotlivé ulice vychází z dnešního náměstí Míru ve vějířovitém schématu. V době první republiky měla většina vinohradských ulic svá stromořadí, přičemž dodnes se zde nachází mnoho parků a jedná se tedy o velmi zelenou a pro život vhodnou část města. Díky zmíněnému vějířovitému schématu vinohradských ulic, zejména těch největších z nich (dnešní Vinohradská a Francouzská ulice), se tak chodci častokrát naskytne krásnými uličními průhledy možnost pohledu na Pražský hrad.

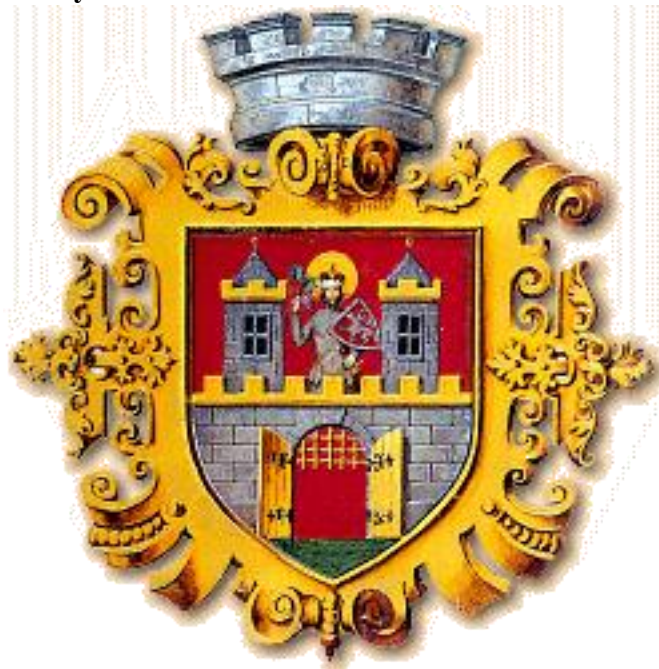
¹² prahaneznam.cz. *Vinohrady* [online]. Praha: Praha Neznámá s.r.o. [cit. 2020-03-01]. Dostupné z WWW: <https://www.prahaneznam.cz/praha-2/vinohrady/>

¹³ POLÁK, Milan; SLAVÍKOVÁ, Jitka. Město Královské Vinohrady. Praha: MILPO MEDIA s.r.o., 2009. ISBN:978-80-87040-16-4. s. 16

¹⁴ POLÁK, Milan; SLAVÍKOVÁ, Jitka. Město Královské Vinohrady. Praha: MILPO MEDIA s.r.o., 2009. ISBN:978-80-87040-16-4. s. 16 - 19

Kromě zdobných až luxusních činžovních domů nalezneme na Královských Vinohradech i vilovou zástavbu, a to především v oblasti Dykovi, Hradešínské a Slovenské ulice, která dále pokračuje ulicí Na Šafránci. V těchto vilách bydlelo mnoho slavných osobností, mezi nimi například i architekti, jejichž rukopis nese mnoho staveb rozestých po Královských Vinohradech. V Dykově ulici č. 2 nalezneme vilu Antonína Turka (mimo jiné autor vinohradského vodojemu), kterou si sám navrhl, vedle ní pak stojí rovněž Turkovo dílo známé jako vila Františka Pokorného, která ale byla na konci 20. let přebudována podle návrhu architekta Ladislava Machoně. O dům dál, označená jako č. 6, stojí vila architekta Aloise Dryáka. V Hradešínské ulici č. 6 stojí vila postavená podle návrhu Jana Kotěry, ve Slovenské ulici je třeba zmínit vilu č. 6 (původně pouze atelier) sochaře Ladislava Šalouna, který si jí nechal vybudovat ve dvacátých letech 20. století, když uspěl se svým návrhem na pomník mistra Jana Husa na Staroměstské náměstí. Na rohu Hradešínské a Chorvatské ulice nalezneme vilu architekta Františka Alberta Libry, jenž je mimo jiné autorem vinohradské kolonie Svoboda.¹⁵

Obrázek 1: Městský znak z roku 1890¹⁶

¹⁵ prahaneznam.cz. *Vilové Vinohrady aneb kde bydlely známé osobnosti* [online]. Praha: Praha Neznámá s.r.o. [cit. 2020-03-01]. Dostupné z WWW: <https://www.prahaneznam.cz/vilove-vinohrady-aneb-kde-bydlely-zname-osobnosti/>

¹⁶ vinohrady.cz. *Znak Vinohrad – historie a popis* [online]. Dostupné z WWW: <http://www.vinohrady.cz/o-vinohradech/znak-vinohrad--historie-a-popis.aspx>

V čele města a od roku 1922 městské čtvrti stáli v období první republiky celkem čtyři starostové. V roce 1911 byl starostou zvolen vinohradský stavitel Alois Bureš, který se velkou měrou podílel na budování v té době již druhého největšího města v Čechách.¹⁷ Po osamostatnění Československé republiky byl v prvních obecních volbách v červnu roku 1919 zvolen novinář, vinohradský zastupitel a pozdější meziválečný senátor Jiří Pichl¹⁸, v říjnu roku 1923¹⁹ ho ve funkci nahradil lékař Karel Weigner, profesor anatomie, děkan lékařské fakulty a poté i rektor Karlovy univerzity.²⁰

V dalších volbách konaných v říjnu roku 1927 byl zvolen soudce Otto Pavlík (nar. 19. září 1875), který svůj mandát obhájil i ve volbách v roce 1932.²¹ Otto Pavlík v roce 1928 odešel do výslužby jako vrchní soudní rada, o rok později započal s výkonem advokacie²², kdy byl dne 4. září 1929 zapsán do seznamu advokátů se sídlem v Anglické ulici č. 27 na Královských Vinohradech. Kromě své politické činnosti byl členem mnoha spolků a jednot, například Národní jednoty severočeské a Národní jednoty pošumavské, dále také v odboru Komenského a Ústřední matici školské. O jeho životním jubileu a jeho zásluhách informovali například Národní listy ze dne 15. září 1935.²³ Ve funkci setrval až do dalších místních voleb konaných v květnu roku 1938, kdy byl po patnácti letech starostou opětovně zvolen Jiří Pichl.

¹⁷ encyklopedie.praha2.cz. *Alois Bureš (Vinohrady)* [online]. Praha: Městská část Praha 2 [cit. 2019-12-26]. Dostupné z WWW: <https://encyklopedie.praha2.cz/osobnost/645-alois-bures>

¹⁸ KABÁTOVÁ, Veronika. *Jiří Pichl - novinář a politik (1872-1952)*. Praha, 2011. Diplomová práce. Univerzita Karlova, Fakulta sociálních věd, Katedra mediálních studií. (Dostupné z WWW: <https://is.cuni.cz/webapps/zzp/detail/93976>)

¹⁹ kramerius.nkp.cz. *Národní listy ze dne 14. 10. 1923* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-10-12]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=5370993&idpi=7203422>

²⁰ anat.lf1.cuni.cz. *Z historie anatomie v českých zemích III. (1884 - 1945)* [online]. Praha: Anatomický ústav 1. LF UK [cit. 2019-26-12]. Dostupné z WWW:

<http://anat.lf1.cuni.cz/historie/historie3.php>

²¹ ŠVEC, Michal. *Komunální politika ve Velké Praze, obecní volby politické strany a zvolené orgány v letech 1923 – 1938*. Praha: Univerzita Karlova, 2012, s. 87 (Dostupné z WWW:

https://books.google.cz/books?id=OYSsBQAAQBAJ&pg=PA87&lpg=PA87&dq=starosta+karel+weigner&source=bl&ots=yuxo4ARgEW&sig=ACfU3U0FEjFjyZg3OOdgS_5CzX-zOgXMow&hl=cs&sa=X&ved=2ahUKewjL3eaUyermAhVREVAKHfmoBWQQ6AEwEnoECAkQAQ#v=onepage&q=Pichl&f=false)

²² kramerius.nkp.cz. *Národní politika ze dne 19. 9. 1935* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-10-12]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=8045011>

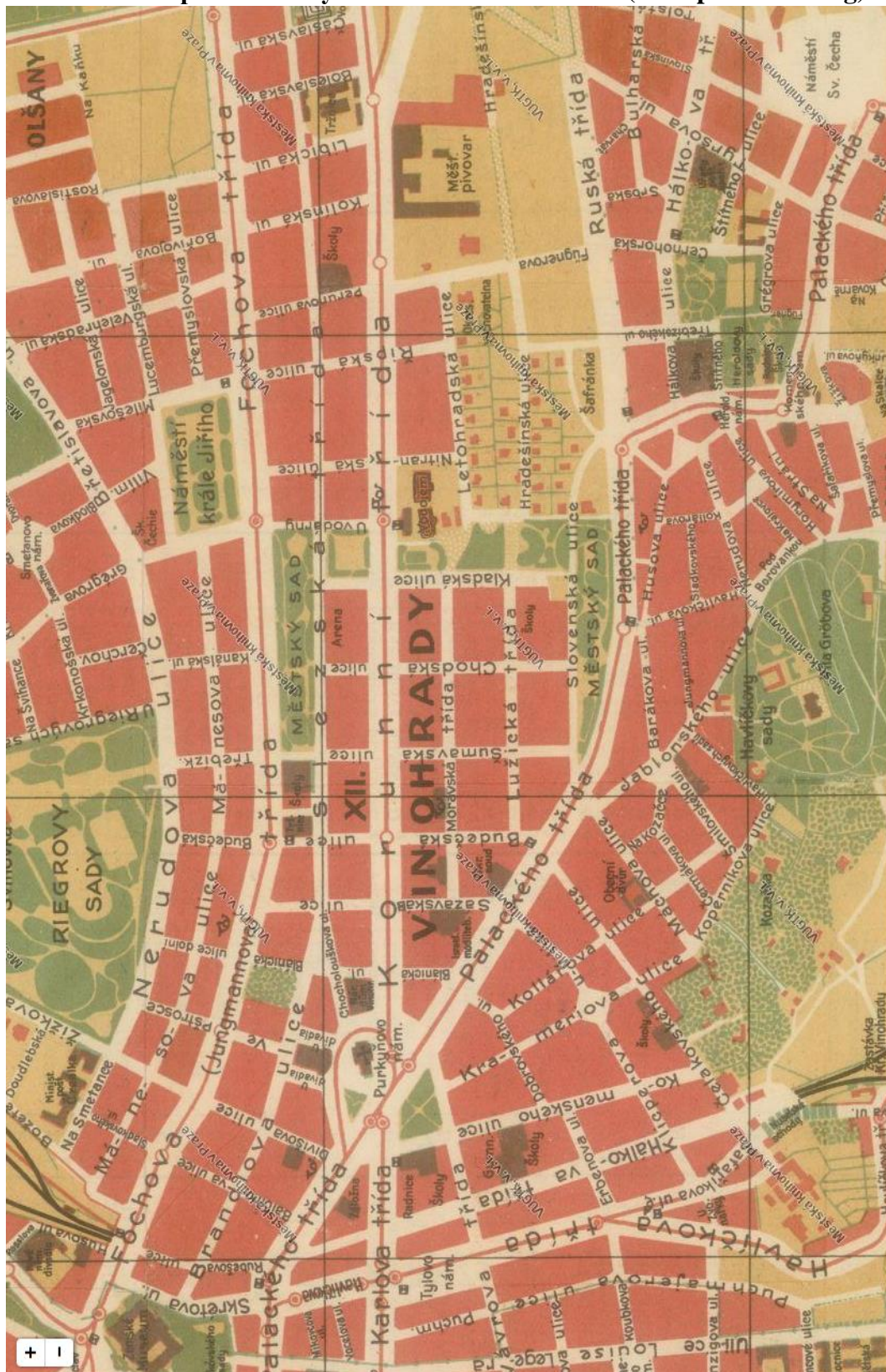
²³ kramerius.nkp.cz. *Národní listy ze dne 15. 9. 1935* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-10-12]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=6906868>

Mezi významné vinohradské stavby lze zařadit Státní operu a Divadlo na Vinohradech, dále kostely sv. Ludmily od architekta Josefa Mockera, kostel Nejsvětějšího srdce páně od slovinského architekta Josipa Plečnika, nebo také Husův sbor. Blízko Husova sboru stojí Vinohradská vodárenská věž. Vedle Vinohradské nemocnice je třeba jmenovat i vinohradský Národní dům, Sokolovnu, Vinohradskou tržnici, budovu Domu zemědělské osvěty, budovu Městského soudu v Praze (původně sídlo Československé tabákové reže)²⁴, Hasičský dům, budovu Českého rozhlasu, Radiopalác, a nebo také Hlavní nádraží. Mezi již neexistujícími stavbami lze jmenovat původní budovu radnice, Měšťanský pivovar, továrnu na cukrovinky Orionka, Chmelova továrna na šunku a uzenářské zboží, ateliery Filmové továrny A-B (později přestěhované na Barrandov), či synagogu v Sázavské ulici.

²⁴ prahaneznama.cz. *Náměstí Míru jako urbanistické centrum Vinohrad* [online]. Praha: Praha Neznámá s.r.o. [cit. 2020-03-01]. Dostupné z WWW: <https://www.prahaneznama.cz/namesti-miru-jako-urbanisticke-centrum-vinohrad/>

Obrázek 2: Mapa Královských Vinohrad z roku 1924 (Stadtplan von Prag)²⁵

²⁵ chartae-antiquae.cz. *Stadtplan von Prag* [online]. Zdíby: Výzkumný ústav geodetický, topografický a kartografický, v.v.i. [cit. 2020-09-16]. Dostupné z WWW: <http://chartae-antiquae.cz/cs/maps/21798>

2. Advokacie na Královských Vinohradech v letech 1918-1938

V této kapitole se autor pokouší jednak zmapovat vývoj advokacie na Král. Vinohradech v období první republiky z pohledu oblíbenosti tohoto nejprve samostatného města, později pražského obvodu, jako sídla advokátních kanceláří a s tím související vývoj počtu zde sídlících advokátů. Dále pak zachytit osobní i profesní vztahy mezi zde působícími advokáty a v neposlední řadě srovnat jejich tehdejší prvorepublikovou agendu s agendou v současnosti působících advokátů.

Dle Politického kalendáře občanského a adresáře zemí koruny České na rok 1918 působilo toho roku na Král. Vinohradech celkem 18 advokátů.²⁶ Tato publikace však podává informace pouze o advokátově jméně a sídle jeho kanceláře. Údaj o dni zápisu do seznamu advokátů, na rozdíl od Seznamu advokátů vydávaného Advokátní komorou v Čechách, nepodává, a to patrně již z toho důvodu, že se jedná o adresář.

Jak je patrné z Tabulky č. 1, v roce 1918 byla mezi vinohradskými advokáty jako sídelní ulice nejoblíbenější Palackého třída (dnešní Anglická ulice nebo pozdější Irská ulice) s 6 zde usazenými advokáty. Zmínit lze i ulici U Divadla (dnes z levé strany Divadla na Vinohradech ulice Ibsenova, z pravé strany Divadla na Vinohradech ulice Šubertova) a Divišovu ulici (dnešní Italská ulice), přičemž v každé se nacházeli 2 advokátní kanceláře. Advokáti však byli po městě poměrně rozptýleni, když advokátní kanceláře se vyskytovali v 10 různých ulicích a náměstích.

²⁶ Kramerius5.nkp.cz. *Politický kalendář občanský a adresář zemí koruny České na rok 1918* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-7-11]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:a74f3040-df50-11e4-8565-005056827e52?page=uuid:b4243310-2fdc-11e5-b57a-005056825209>

Tabulka č. 1: Advokáti působící na Král. Vinohradech v roce 1918²⁷

Advokát	Sídlo
Bartošek Theodor	Palackého tř. č. 35
Beneda Martin	Tylovo nám. č. 28
Brabec Hynek	Chocholouškova č. 3
Brázda Silvester	Palackého tř. č. 13
Ettel Josef, šlechtic z Hvozdomilů	Krameriova č. 20
Fanta Emil	Purkyňovo nám. č. 17
Havelka Otakar	Palackého tř. č. 39
Jahn Bedřich	Palackého tř. č. 22
Kalabis Eduard	U Divadla č. 1
Mánek Vincent	Palackého tř. č. 20
Navrátil František	Divišova č. 21
Novotný Antonín	U Divadla č. 3
Pilař František	Havlíčková tř. č. 15
Teyrovský František Xaver	Jungmannova tř. č. 67
Tichý Jaroslav	Balbínova č. 3
Tomsa Václav	adresa neuvedena
Traub Rudolf	Palackého tř. č. 33
Ulrych Václav	Divišova č. 16

Údaje obsažené v Seznamu advokátů za rok 1926 pak ukazují, že v tu dobu mělo Král. Vinohrady jako sídlo své advokátní kanceláře zapsáno 34 advokátů, což představuje téměř stoprocentní nárůst oproti roku 1918.

Vedle Palackého třídy, kde v roce 1926 sídlilo 5 advokátů, se jako sídelní ulice začpočala profilovat také Fochova tř. (do roku 1920 Jungmanova ulice, pozdější Schwerinova a Stalinova ulice, dnešní Vinohradská ulice) rovněž s 5 usídlenými advokáty. V ulici U Divadla sídlili toho roku 3 advokáti, v Nerudově ulici (pozdější Stifterova, dnešní Polská ulice), v Mánesově ulici, v ulici Ve Pštrosce (dnešní ulice Anny Letenské) a na Havlíčkově třídě se nacházelo po 2 advokátních kancelářích. Kromě výše zmíněných ulic se advokátní kanceláře nacházeli v dalších 12 vinohradských ulicích.

²⁷ Kramerius5.nkp.cz. *Politický kalendář občanský a adresář zemí koruny České na rok 1918* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-7-11]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:a74f3040-df50-11e4-8565-005056827e52?page=uuid:b4243310-2fdc-11e5-b57a-005056825209>

Tabulka č. 2: Advokáti působící na Král. Vinohradech v roce 1926²⁸

Advokát	Sídlo	Datum zápisu do seznamu advokátů
Bartošek Theodor	Palackého tř. č. 35	14. března 1911
Beneda Martin	Tylovo nám. č. 28	5. března 1898
Brabec Václav Zdeněk	Budečská č. 27	27. července 1922
Brand Isidor	Fochova tř. č. 25	2. ledna 1924
Brune Čeněk	U Divadla č. 1	29. ledna 1923
Ettel Josef	Krameriova č. 20	18. března 1892
Fanta Emil	Purkyňovo nám. č. 17	6. října 1903
Fifka Vojtěch	Fochova tř. č. 39	10. února 1921
Gremmer František	Karlova tř. č. 7	4. října 1922
Guth Rudolf	Mánesova č. 94	13. září 1921
Havelka Ladislav	Fochova tř. č. 95	7. dubna 1923
Havelka Otakar	Palackého tř. č. 39n	11. května 1900
Hrubý Karel	Čáslavská č. 6	3. listopadu 1925
Jablonský Jaroslav	U Divadla č. 3	1. ledna 1913
Jahn Bedřich	Palackého tř. č. 22	10. května 1906
Kalabis Edvard	U Divadla č. 1	1. ledna 1908
Keller Viktor	Nerudova č. 10	8. dubna 1924
König Quido	Fochova tř. č. 5	7. ledna 1919
Leitner Rudolf	Krkonošská č. 12	2. ledna 1920
Lepař Mojmír	Nerudova č. 50	1. ledna 1922
Mánek Vincenc	Palackého tř. č. 20	11. listopadu 1905
Pilař František	Havlíčková č. 15	4. května 1900
Polaček Hugo	Mánesova č. 77	18. listopadu 1918
Renner Jan	Palackého tř. č. 10	5. února 1924
Resler Kamil	Fochova tř. č. 39	13. října 1924
Siegl Jan	Ve Pštrose č. 12	10. února 1921
Steindler Pavel	Škrétova č. 4	3. ledna 1921
Teklý Vratislav	Na Smetance č. 14	27. června 1914
Teyrovský František Xaver	Fochova tř. č. 67	16. prosince 1912
Tichý Jaroslav	Balbínova č. 3	25. května 1892
Tomsa Václav	Mikovcova č. 3	12. srpna 1915
Ulrych Václav	Divišova č. 16	17. července 1906
Valenta Jaroslav	Havlíčková tř. č. 5	21. července 1920
Wlaschin Viktor	Ve Pštrose č. 9	24. dubna 1908

V roce 1937 sídlilo na Král. Vinohradech nejvíce advokátů za celé 20leté období první republiky, a sice rekordních 81 advokátů. Jako nejvíce frekventovanou sídelní ulici lze po nahlédnutí do Seznamu advokátů pro tento rok

²⁸ Seznam advokátů za rok 1926. Praha: Advokátní komora v Čechách, 1926

označit Fochovu třídu s 9 zde usazenými advokáty. Oproti předchozím letům se nově mezi oblíbené lokace zařadila Italská ulice s 8 zapsanými advokáty, následovala Francouzská třída s 7 advokáty a Anglická ulice, ve které toho roku sídlilo 6 advokátů. Alespoň jednu advokátní kancelář pak bylo možné nalézt v 27 vinohradských ulicích.

Tabulka č. 3: Advokáti působící na Král. Vinohradech v roce 1937²⁹

Advokát	Sídlo	Datum zápisu do seznamu advokátů
Barta František	Fochova tř. č. 140	27. září 1921
Bartošek Theodor	Francouzská tř. č. 5	14. března 1911
Bayerle Emil	Není uvedeno	Není uvedeno
Bílý Jaromír	Anglická č. 22	19. března 1937
Brabec Václav Zdeněk	Budečská č. 27	27. července 1922
Brune Čeněk	Ibsenova č. 1	29. ledna 1923
Dlouhý Otto	Fochova tř. č. 64	4. července 1935
Dobruský Karel	Mikovcova č. 7	8. září 1935
Dolanský Ladislav	Rubešova č. 5	26. dubna 1937
Doskočil Jiří	Italská č. 2	24. ledna 1924
Dukát Ludvík	Londýnská č. 9	14. září 1927
Eckstein Vladimír	Italská č. 20	8. května 1928
Erhartová Dlouhá Marie	Fochova tř. č. 64	4. července 1935
Fanta Emil	Vinohradské nám. č. 17	6. října 1903
Faust Jan	Vocelova č. 10	11. ledna 1926
Fiedler Rudolf	Rumunská č. 11	3. ledna 1930
Fifka Vojtěch	Fochova tř. č. 39	10. února 1921
Frank Hugo	Italská č. 12	30. září 1931
Guth Rudolf	Fochova tř. č. 37	13. září 1921
Havelka Otakar	Francouzská č. 9	11. května 1900
Hobl Vladimír	Sázavská č. 8	31. října 1927
Holan Karel	Balbínova č. 22	8. března 1919
Homolka Jaroslav	Korunní tř. č. 59	22. června 1935
Hora Jiří	Francouzská tř. č. 29/31	30. listopadu 1933
Jahn Bedřich	Anglická č. 22	10. května 1906
Jelínek Antonín	Vocelova č. 4	24. července 1933
Jiráčková – Uhlířová Anna	Vinohradské nám. č. 14	3. ledna 1938
Kdán František	Tylovo nám. č. 21	1. ledna 1937
Kittnar Vladimír	Fochova tř. č. 77	31. července 1937
Klíma Vlastimil	Anglická č. 10	15. října 1930
Kochlöfl Adolf	Barthouova č. 38	7. června 1937
Kopal Bohuslav	Barthouova č. 71	7. června 1935
Korent Jiří	Slezská č. 18	18. března 1925
König Quido	Ibsenova č. 1	7. ledna 1919

²⁹ Seznam advokátů za rok 1937. Praha: Advokátní komora v Čechách, 1937

Král Jan	Anglická č. 4	6. února 1936
Kratochvíl Pavel František	Anglická č. 19	20. ledna 1931
Křečanová Růžena	Bělehradská č. 3	10. ledna 1934
Kučera Miloš	Bělehradská č. 101	10. května 1937
Lankaš Otakar	Anglická č. 11	2. října 1934
Leitner Rudolf	Fochova tř. č. 132	2. ledna 1920
Lepař Mojmir	Radhošťská č. 5	1. ledna 1922
Lux František	Anglická č. 4	4. září 1936
Miříčka Emil	Italská č. 2	8. července 1898
Miříčka Emil ml.	Italská č. 2	24. července 1929
Morway Zdenko	Šafaříkova č. 1	28. srpna 1936
Nechanský Jindřich	Anglická č. 10	25. října 1924
Neuberg Rudolf	Belgická č. 1	31. ledna 1903
Otruba Josef	Americká č. 23	18. září 1934
Palásek Karel	Francouzská tř. č. 21	31. srpna 1933
Papoušek František	Rubešova č. 5	26. února 1910
Parkus Pavel	Fochova tř. č. 15	18. července 1919
Pavlík Cyril	Rubešova č. 5	10. června 1925
Pavlík Otakar	Francouzská tř. č. 3	4. září 1929
Pergner Edvard	Fochova tř. č. 23	22. září 1926
Petrák Ladislav	Anglická č. 1	1. září 1930
Pilař František	Slezská č. 5	4. května 1900
Pilař Jiří	Slezská č. 5	16. dubna 1930
Podlipný Vladimír	Legerova č. 66	22. července 1913
Pokorný Jiří	Vocelova č. 4	29. září 1927
Polák Ludvík	Italská č. 21	4. září 1933
Popper Vilém	Barthouova č. 16	7. března 1928
Prokop František	Fochova tř. č. 29	14. října 1936
Pytlík František	Bělehradská č. 43	31. srpna 1933
Radimský Harry	Francouzská tř. č. 16	1. ledna 1933
Radimský Vintř	Francouzská tř. č. 16	22. prosince 1925
Sax František	Fochova tř. č. 178	12. ledna 1937
Sekyra František Václav	Moravská tř. č. 27	9. ledna 1932
Schubert František	Bělehradská tř. č. 3	8. listopadu 1932
Schürer Leopold	Fochova tř. č. 4	21. června 1929
Siegl Jan	Anglická tř. č. 28	10. února 1921
Smolíková Emilie	Blanická č. 12	12. 1. 1938
Švábeník Karel	Italská č. 3	15. dubna 1926
Tauber Herbert	Slezská č. 44	14. ledna 1936
Teissing Edvard	Hooverova č. 2	2. května 1932
Teyrovský František Xaver	Fochova tř. č. 67	16. prosince 1912
Tomsa Václav	Kanálská č. 8	12. srpna 1915
Ulrych Václav	Italská č. 3	17. července 1906
Vogl Karel	Třebízského č. 7	10. dubna 1920
Wiesenberger Zdeněk	Korunní tř. č. 57	17. dubna 1930
Zedníček Viktor	Vocelova č. 4	18. září 1931

Jak je patrné z na tomto místě uvedených tabulek (a tabulek, které jsou přílohou této práce), počet advokátů sídlících na Král. Vinohradech v průběhu celého sledovaného období zdatelně narostl. Zatímco ve druhé polovině 20. let 20. století stavy kolísaly mezi 31 a 38 osobnostmi, od roku 1934 do roku 1937 se počet zde usazených advokátů každoročně zvyšoval o 10 i více osobností, z 59 zapsaných advokátů v roce 1934 až na 81 zapsaných advokátů v roce 1937. Oproti roku 1918 je zde tak patrný téměř pětinasobný nárůst na Král. Vinohradech praktikujících advokátů.

Jak vyplývá ze zjištění učiněných v kapitole věnované vybraným osobnostem advokátů působících v době první republiky na Královských Vinohradech, mezi zdejšími advokáty existovali mnohé příbuzenské, přátelské, či pouze profesní vazby. Mnoho budoucích advokátů působilo u svých pozdějších kolegů na pozici advokátního koncipienta, nemálo místních advokátů pak spolu dlouhá léta vedlo společnou kancelář či se vzájemně substitučně zastupovali po dobu své nepřítomnosti v advokátní kanceláři. Někteří z nich se pak střetávali i ve vztahu ke svým ostatním, neadvokátním aktivitám.

Například Čeněk Brune působil mezi lety 1921 až 1923 jako kandidát advokacie v advokátní kanceláři Theodora Bartoška na Palackého tř. č. 35. Nedlouho po složení advokátní zkoušky pak provozoval společnou advokátní kancelář s Edvardem Kalabisem, a to až do roku 1934, kdy se osamostatnil. Zmíněný Edvard Kalabis po ukončení právnických studií sbíral zkušenosti u advokáta Bedřicha Jahna nejstaršího.

Theodor Bartošek a Josef Černý nebyli pouze advokáti, ale kromě jiného také poslanci Národního shromáždění Československé republiky a jako takoví společně s dalšími dne 19. května 1921 předložili Národnímu shromáždění návrh na vydání zákona, kterým se mění a doplňují některá ustanovení advokátního řádu, jenž byl ještě následně dopracován a dne 31. ledna 1922 vydán jako zákon č. 40/1922 Sb, kterým se mění a doplňují některá ustanovení o advokátech.

Bedřich Jahn st. společně s Emilem Miříčkou st. pak mimo svou advokátní praxi působili jako členové výboru Spojeného družstva Národního divadla. Znali

se pravděpodobně již z doby, kdy Emil Miříčka st. působil jako kandidát advokacie u otce Bedřiha Jahna st., Bedřicha Jahna nejstaršího.

Jako koncipient v advokátní kanceláři Emila Miříčky st. v Sokolské ulici v Praze působil Jiří Doskočil, který zde setrval i po úspěšném složené advokátní zkoušce jako advokát a později i jako společník. V jejich společné advokátní kanceláři pak praxi vykonával i Emil Miříčka ml., jenž byl po svém zápisu do seznamu advokátů v roce 1929 přizván jako třetí společník. Po roce 1939, kdy jeho strýc Emil Miříčka st. zanechal advokacie, vedl dále advokátní kancelář s Dr. Doskočilem.

Advokáti Mojmír Lepař a Edvard Kalabis společně redigovali *Revue obsahující současně vyhlášené zákony říšské a zemské, nařízení ministerstev a výnosy centrálních úřadů, pokud platny jsou v zemích Koruny české, s hlídkou judikatury c.k. správního dvoru soudního a Nejvyššího soudu a osnov zákonů*, vydané v roce 1911 tiskem Alberta Malíře a připravili publikaci nového vydání komentáře k trestnímu zákonu ze dne 27. května 1852, č. 117/1852 ř.z.

Josef Ettel, šlechtic z Hvozdomilu provozoval od roku 1929 do roku 1933 advokátní praxi společně s Otakarem Pavlíkem v domě na Mírovém nám. č. 9. V roce 1949 se pak usadil ve Stalinově ulici č. 17 (dnešní Vinohradská ulice), na kteréžto adrese v té době bydlel a rovněž profesně působil jeho kolega advokát Jiří Korent. Jiří Korent byl v první polovině 20. let 19. století zaměstnán jako advokátní koncipient u advokáta Josefa Černého.

Pavel Steindler byl pro svůj židovský původ v červenci roku 1940 vyškrtnut z listiny advokátů. Na jeho žádost mu byl substitutem jmenován advokát Jiříh Korent, který byl následně pověřen i likvidací jeho kanceláře. Jelikož byl Dr. Korent ustanoven substitutem na žádost Dr. Steindlera, lze mít za to, že se oba advokáti znali, případně i přátelili.

Rudolf Fiedler, který zahájil koncipientskou praxi až ve svých 46 letech, vykonal podstatnou část zákonem stanovené povinné praxe u o 14 let mladšího vinohradského advokáta Viktora Poláčka. Ještě pod jménem Viktor Pollatschek ten jako kandidát advokacie vykonával praxi u svého pozdějšího kolegy Rudolfa Gutha.

Necelého půl roku působil Vlastimil Klíma jako koncipient u advokáta Jana Rennera, se kterým spolupracoval například i politicky, a to jako člen Československé národní demokracie a později Národního sjednocení nebo také například v redakci nezávislého měsíčníku českého nacionalismu Národní myšlenka. Zbývající část předepsané praxe pak působil u Jindřicha Nechanského, který advokátní kancelář po Janu Rennerovi převzal. Po úspěšném složení advokátní zkoušky započal Dr. Klíma provozovat advokacii na Král. Vinohradech jako společník Jindřicha Nechanského.

Jindřich Nechanský v době své koncipientské praxe působil téměř rok ve službách Bedřicha Jahna st. U Bedřicha Jahna st. působil jako koncipient také vinohradský František Prokop.

Jiří Pilař byl synem advokáta Františka Pilaře, což bylo i důvodem, že jako advokátní koncipient působil výhradně v advokátní kanceláři svého otce. Po složení advokátní zkoušky a zápisu do seznamu advokátů na počátku roku 1930 vedl se svým otcem i společnou kancelář, a to až do konce roku 1948, kdy František Pilař na další výkon advokacie rezignoval.

Krátce po svém zápisu do seznamu advokátů založil Cyrill Pavlík společnou advokátní kancelář s Františkem Papouškem. Tato spolupráce pravděpodobně pramenila z faktu, že Cyrill Pavlík vykonával praxi kandidáta advokacie výhradě u advokáta Theodora Šmerala, který byl v té době společníkem právě Františka Papouška.

Dalším z příkladů, kdy byl advokátní koncipient po složení advokátní zkoušky přizván jako společník kanceláře, ve které předtím působil, je patrný na spolupráci Ladislava Petráka a Jaroslava Jablonského. Dr. Petrák působil u Dr. Jablonského 4 roky jako koncipient a po zapsání do listiny advokátů byl 3 roky jeho společníkem v advokátní kanceláři se sídlem Ibsenově ulici č. 3.

Stejně tak se stalo v případě Františka Singera, který necelé dva zbývající roky zákonné praxe působil jako advokátní koncipient u Vladimíra Hobla v Blanické ulici č. 12, se kterým po vykonání advokátní zkoušky, v dubnu roku 1931, vedl společnou kancelář nejprve na adrese Korunní tř. č. 16 a později také v Sázavské ulici č. 8, a to až do července roku 1936.

Jako koncipient v advokátní kanceláři Hugona Franka ukončil Edvard Teissing předepsanou praxi a po zápisu do seznamu advokátů pak vedl s Hugonem Frankem společnou advokátní kancelář, nejprve na Fochově tř. č. 5 a později také v Italské ulici č. 12. Spolupráce trvala přes 3 roky.

Jiří Pokorný ještě před svým zápisem do listiny advokátů vykonával praxi u zkušeného vinohradského advokáta Václava Ulrycha. Z dochovaných dokumentů vyplývá, že Jiří Pokorný byl přítelem advokáta Jiřího Pilaře.

Na žádost manželky Jana Siegla, který byl krátce po druhé světové válce policejně zajištěn ve své advokátní kanceláři, byl substitutem po dobu jeho nepřítomnosti ustanoven Ladislav Petrák. Jelikož se tak stalo na žádost manželky Dr. Siegla, lze usuzovat, že je s Dr. Petrákem spojovala minimálně delší známost, možná i přátelství.

K otázce agendy prvorepublikových advokátů, a to zajisté nejen těch vinohradských, je třeba ihned na úvod říci, že se nijak významně nelišila od agendy současných advokátů, jak ji známe. Výjimku samozřejmě tvoří obory spojené například s technologickým pokrokem a jiné specifické, dříve neexistující obory práva. Mezi současnou a prvorepublikovou advokací lze tedy spatřovat mnohé podobnosti.

Příkladem lze mezi jinými uvést advokáta Isidora Branda, jehož agenda byla převážně obchodní, kdy mezi jeho klienty patřili tuzemští i zahraniční podnikatelé z kožařského průmyslu. Mezinárodní klientelu měl i Čeněk Brune či Edvard Teissing.

Agendu Jana Siegla lze zařadit převážně do oblasti rodinného práva a vymáhání pohledávek. Rodinným právem se zabýval rovněž Hugo Frank, svůj karierní vrchol však zažil v období druhé světové války, kdy hájil desítky československých spoluobčanů v trestních věcech jak před německým zvláštním soudem v Praze, tak i jinými říšskoněmeckými soudy.

Specializací Františka Václava Sekyry pak byla daňová agenda. Jaromír Černý se ve své praxi zabýval agrární problematikou, přičemž v této oblasti i publikoval. O Theodoru Bartoškoví bylo mezi jeho kolegy notoricky známo, že zastupoval velice chudou klientelu.

Pokud bychom se zaměřili na konkrétní klienty prvorepublikových advokátů působících na Král. Vinohradech, lze vzpomenout například Josefa Ettela, který jeden čas zastupoval společnost Čedok. Klientem Ervína Gehorsama pak byl mimo jiné bankovní závod (realitní a úvěrní kanceláře) Tesař a spol. z Mladé Boleslavi.

Mezi klienty Emila Miříčky ml. patřila například i obec hlavního města Prahy, jeho advokátní agendu tvořila převážně praxe pojišťovací a úrazová. František Pilař zastupoval například obec Král. Vinohrady a městské divadlo Královských Vinohradů, jeho syn Jiří Pilař pak mimo jiné importní firmu mlékárenských strojů Vojtěch Frýd se sídlem v Moravské ulici č. 45 nebo nakladatelství Šolc a Šimáček ze Spálené ulice č. 29.

Advokátní kancelář Jindřicha Nechanského zastupovala velké hospodářské podniky, jako například Bedřich Schubert, válcové mlýny v Brandýse nad Labem, Velkomlým Kröbel v Žatci, Dobrovolný, mlýn v Nučicích nebo automatické mlýny F. Roháček, Kojetín. Podobně pak i Vlastimil Klíma, zabývající se zejména problematikou trhu obilného a moučného a s tím souvisejícím příslušným rozhodčím řízením.

Mezi klienty advokátní kanceláře Otto Pavlíka patřilo například České feministické hnutí a agenda spočívala především v právu rodinném. Jan Renner poskytoval právní služby cukrovarům ve Všetulech a Kelčanech, Československé pojišťovně nebo dokonce i firmě Baťa.

Prvorepublikoví vinohradští advokáti se potkávali také u soudů. V roce 1932 ve sporu o náhradu škodu vzniklé při autonehodě zastupoval Theodor Bartošek žalobce, přičemž škůdce Josef Möckl byl pojištěn u Pražské městské pojišťovny, takže spor byl veden za Josefa Möckla právě touto pojišťovnou, jejímiž právními zástupci byli Emil Miříčka ml. a Jiří Doskočil.

V roce 1927 konal se proces se zástupci Československé strany národně socialistické pro podezření z podvodu s válečnými půjčkami, ve kterém na místě jejich obhájce vystupoval vedle Čenka Bruneho i další z vinohradských advokátů, Vintíř Radimský.

3. Vybrané osobnosti advokátů působících v době první republiky na Královských Vinohradech

Tato kapitola je věnována jednotlivým osobnostem advokátů působících na Král. Vinohradech v období první republiky, přičemž smyslem bylo nalézt a co nejdříve zaznamenat informace ze života místních advokátů, a to nejen co se týká jejich advokátního působení.

Advokáti působící ve sledovaném období se ve svém životě, kromě osobních a jiných záležitostí, museli vypořádat rovněž s velice frekventovaně se měnící politickou situací a proměnlivým politickým vývojem v naší zemi. Řada osobností, kterým je tato kapitola věnována, se narodila v době rakousko-uherské monarchie, prožila první světovou válku (před druhou světovou válkou označovanou jako “Velká válka“), která dne 28. října 1918 vyústila ve vznik první samostatné Československé republiky a ve dvacet, poměrně poklidných a prosperujících let, jež byly ukončeny aktem podepsání Mnichovské dohody v noci z 29. na 30. září 1938. Následovalo krátké období značně okleštěné druhé republiky, po kterém následovala více než šestiletá okupace nacistickým Německem a s tím související vytvoření takzvaného Protektorátu Čechy a Morava. Po skončení druhé světové války v Evropě v první polovině května 1945 nastalo období, které je dnes označováno jako třetí republika. Ta započala obnovením svrchovanosti československého státu a skončila takzvaným “Vítězným únorem“, kdy v únoru roku 1948 došlo ke komunistickému státnímu převratu, což byl počátek přes čtyřicet let trvajících totalitního režimu, který znatelně ovlivnil ekonomický i kulturní vývoj v Československu a mimo jiné se zasloužil i o likvidaci soukromých advokátních kanceláří, v mnoha případech i do té doby svobodných advokátů.³⁰

Někteří z vybraných osobností advokátů se s tímto pestrým historickým vývojem dokázali vyrovnat lépe a dokázali si najít své místo v jakémkoliv politickém režimu, jiní, kterým to politické přesvědčení, překážka rasové a náboženské příslušnosti, či jakékoliv jiné důvody neumožnili, byli donuceni

³⁰ Srov. HUBIČKA, Štěpán. *Advokacie v pražském Karlíně a na Žižkově v době první republiky*. Plzeň, 2018. Diplomová práce. Západočeská univerzita v Plzni. Právnická fakulta.

advokátní praxi ukončit. V některých případech pak svou advokátní činnost skončili zcela dobrovolně.³¹

Pod výše uvedené lze samozřejmě zahrnout i advokáty, kteří působili i v ostatních obcích Československé republiky.

Hlavními podklady pro zpracování této kapitoly posloužili zejména osobní fondy archivované odborem matriky české advokátní komory, dobový tisk a jiné dokumenty dostupné prostřednictvím digitální knihovny Kramerius spravované Národní knihovnou České republiky, jakož i rozmanitá literatura, vědecké a absolventské práce nebo odborné historické články.

3.1 Theodor Bartošek (nar. 4. listopadu 1877)

Theodor Bartošek se narodil ve Ždánicích na Moravě Jakubovi a Anežce roz. Fialové jako nejstarší ze tří bratrů. Jeho otec zde působil jako okresní soudce, avšak již v roce 1866 byl nucen odejít pro nemoc do penze.³²

Theodor Bartošek studoval na českém gymnáziu v Brně, kde dne 6. července maturoval s vyznamenáním a následně absolvoval Právnickou fakultu Karlo – Ferdinandovi univerzity, kde roku 1903 získal doktorát práv. Na pražské univerzitě studoval rovněž i filozofickou fakultu. V letech 1904 – 1905 dále pokračoval ve studiu historie a filozofie v zahraničí, a sice v Berlíně a Paříži.³³ Již během vysokoškolských studií byl velmi společensky aktivní, činným byl například ve spolku Slavie (literární a řečnický spolek)³⁴ a v roce 1904 se účastnil založení Svazu českého vysokoškolského studentstva, jehož se stal prvním předsedou. Jako redaktor přispíval do časopisu Studentský sborník (vydáváný mezi lety 1894 - 1908).³⁵

³¹ Srov. HUBIČKA, Štěpán. *Advokacie v pražském Karlíně a na Žižkově v době první republiky*. Plzeň, 2018. Diplomová práce. Západočeská univerzita v Plzni. Právnická fakulta.

³² BARTOŠEK, Theodor. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

³³ BARTOŠEK, Theodor. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

³⁴ Badatelna.eu. *Literární archiv Památníku národního písemnictví* [online]. Praha: Literární archiv Památníku národního písemnictví [cit. 2019-03-03]. Dostupné z WWW: <http://www.badatelna.eu/fond/5210/uvod/>

³⁵ ucl.cas.cz. *Seznam excerpovaných časopisů* [online]. Praha: Ústav pro českou literaturu AV ČR, v. v. i. [cit. 2019-04-03]. Dostupné z WWW: <http://www.ucl.cas.cz/edicee/data/prirucky/bibliograficke/SKN/SEC.pdf>

Přípravu na výkon advokacie zahájil ihned po ukončení studií roční praxí u Zemského soudu v Praze. Poté nastoupil praxi jako advokátní koncipient, kdy nejprve působil u Josefa Březiny, advokáta v Blovicích, následně vykonával praxi u pražských advokátů Silvestra Prázy, Ladislava Machače, Vojtěcha Friče a rovněž u svého budoucího kolegy Václava Ulrycha, který již tou dobou sídlil na Král. Vinohradech. Krátce pak ještě působil v Benešově u advokáta Františka Veselého.³⁶

Advokátní zkoušku vykonal s velmi dobrým prospěchem v roce 1909, po vykonání slibu byl dne 14. března 1911 zapsán do seznamu advokátů a zahájil samostatnou advokátní praxi v Praze, sídlem v ulici Smečky č. 12. Po dvou měsících, dne 18. května 1911, oznámil výboru Advokátní komory své přesídlení z tehdejší Prahy na adresu Král. Vinohrady, Palackého třída č. 35 (dnešní Francouzská ulice, za německé okupace Bismarckova tř.).³⁷

V době první světové války byl dne 2. května 1916 zatčen za svou činnost ve funkci předsedy Volné Myšlenky a později internován i se svou chotí Marií Bartoškovou v Göllersdorfu v Dolních Rakousích. V souvislosti s tím byla jeho soukromá i úřední korespondence cenzurována pražskou státní policií, čímž docházelo, jak Theodor Bartošek uvádí ve své stížnosti advokátní komoře, ke zpoždování zásilek o 5 až 12 dnů, což způsobovalo zmeškání lhůt a často také i přímé majetkové škody. Po intervenci výboru advokátní komory v království Českém zasílá c. k. policejní ředitelství v Praze v reakci sdělení, že cenzura poštovních zásilek Dr. Bartoška byla dne 28. července 1917 zrušena.³⁸

Do vojenské služby nastoupil z kraje roku 1917, kdy byl po absolvovaném výcviku ve Vídni přidělen do ubytovací vojenské kanceláře v Marmarošské Sihoti (město na hranici mezi Rumunskem a Ukrajinou), avšak po dvou měsících byl převelen k divisivnímu soudu v témže městě, u kterého sloužil jako zapisovatel a tlumočnick v několika jazycích. Kromě češtiny ovládal zcela dobře němčinu, francouzštinu, italštinu, srbštinu, ruštinu, méně pak angličtinu, polštinu a španělštinu. Od počátku roku 1918 působil u válečného soudu v Bělehradu a v září

³⁶ BARTOŠEK, Theodor. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

³⁷ BARTOŠEK, Theodor. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

³⁸ BARTOŠEK, Theodor. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

téhož roku byl povolán k divisiímu soudu v Komárně, kde byl povýšen do hodnosti praporčíka a vykonával zde službu jako právní praktikant.³⁹

Politicky činným byl Dr. Bartošek už jako gymnazijní student v sociálně demokratické straně. Po první světové válce stál u založení Československé strany socialistické, ve které zažil vrchol své politické kariéry, když mezi lety 1918 – 1920 zasedal v Revolučním národním shromáždění. V Revolučním Národním shromáždění zasedal i ve dnech 27. – 29. února roku 1920, kdy byl projednáván návrh první Ústavní listiny samostatného Československa a dalších souvisejících zákonů⁴⁰ a například dne 26. května 1920 navrhl znění zákona, jímž se zavádí odluka církve od státu.⁴¹ Následně do roku 1923 zasedal v Národním shromáždění republiky Československé, kdy byl ze strany vyloučen pro svůj odlišný postoj k projednání zákona na ochranu republiky, jehož schválení bylo částečně vyvoláno i atentátem na ministra financí Aloise Rašína spáchaný dne 5. ledna 1923. V roce 1925 vstoupil do KSČ.⁴²

V první polovině třicátých let 20. stol. zasedal v ústředním zastupitelstvu hlavního města Prahy a rovněž v místní zdravotní komisi.⁴³

Mezi lety 1923 – 1925 přispíval do časopisu *Socialista*, list socialistického sjednocení nezávislých čs. Socialistů a nezávislých soc. demokratů. V zastoupení Rudé pomoci (založena v roce 1925 v Československé republice jako sekce Mezinárodní rudé pomoci založené Komunistickou internacionálou, v roce 1932 byla oficiálně rozpuštěna, od roku 1935 pokračovala pod názvem *Solidarita* až do října roku 1938)⁴⁴ obhajoval jako advokát členy KSČ před „buržoazní perzekucí“.⁴⁵

³⁹ BARTOŠEK, Theodor. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁴⁰ advokatnidenik.cz. *Ústavní listině Československé republiky je 29. února 100 let!*. [online]. Praha: Parlament České republiky, Poslanecká sněmovna [cit. 2020-09-28]. Dostupné z WWW: <https://advokatnidenik.cz/2020/02/27/ustavni-listine-ceskoslovenske-republiky-je-29-unora-100-let/>

⁴¹ www.psp.cz. *JUDr. Theodor Bartošek* [online]. Praha: Parlament České republiky, Poslanecká sněmovna [cit. 2019-03-17]. Dostupné z WWW: <http://www.psp.cz/sqw/detail.sqw?id=573&org=295>

⁴² BARTOŠEK, Theodor. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁴³ [Kramerius-vs.nkp.cz](http://kramerius-vs.nkp.cz). *Zdravotnická ročenka československá z roku 1931* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-12]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:3d5c0e10-96f0-11e7-8dbe-005056827e51?page=uuid:56b0d5b0-c573-11e7-9c14-005056827e51&fulltext=JUDr.%20Theodor%20Bartošek>

⁴⁴ Kolektiv autorů. *Malá československá encyklopedie, V. svazek, Pom – S*. Praha: ACADEMIA, nakladatelství Československé akademie věd, 1987. ISBN: 02/76-0604-21-056-87. s. 405

⁴⁵ ŠTOLL, Ladislav. *Socialismus a osobnosti*. Praha: Práce, 1974, s. 281

V říjnu roku 1925 vedl na cestě do Moskvy delegaci československých intelektuálů, vyslaných Společností pro hospodářské a kulturní sblížení s Novým Ruskem.⁴⁶ Zkušenosti delegace z této cesty se následně zobrazili v díle Bohumila Mathesiuse s názvem *SSSR, úvahy, kritiky, poznámky, kniha delegace Společnosti pro hospodářské a kulturní sblížení s Novým Ruskem* vydané nakladatelstvím Čin z roku 1926, kam přispěl Dr. Bartošek s pojednáním na téma *Odluka církve od státu v sovětském Rusku*.⁴⁷

V dubnu roku 1936 se v Praze konal Mezinárodní kongres volných myslitelů, v jehož čestném předsednictvu zasedal i Theodor Bartošek. Kongres trval celkem devět dní a na programu byl kromě četných přednášek jak tuzemských, tak zahraničních hostů, také zájezd do Českého ráje a Kutné Hory či zhlédnutí Smetanovy opery *Prodaná nevěsta* v Národním divadle.⁴⁸

Hned na počátku okupace Československa nacistickým Německem byl Dr. Bartošek dne 16. března 1939 ve svém bytě v Praze zatčen Německou tajnou státní policií, avšak po týdenní vazbě byl propuštěn. Dne 22. dubna 1939 byl zatčen znovu, tentokrát byl vazebně stíhán až do dne 4. září 1939, a to z důvodu své politické a jiné předválečné činnosti, výjezdům do ciziny, jakož i pro své členství v různých mezinárodních korporacích. Třetí zatčení proběhlo dne 26. května 1944, přičemž do začátku soudního procesu konaného v Drážďanech pro obvinění z velezrady byl držen postupně ve věznicí na Pankráci, v Terezíně a také Budyšíně. U hlavního líčení byl však se sedmi dalšími obžalovanými osvobozen a následně dne 13. prosince 1944 z vazby propuštěn. Do Prahy se vrátil dne 12. února 1944, kdy se opět osobně ujal práce ve své advokátní kanceláři. Po dobu nepřítomnosti Dr. Bartoška v kanceláři způsobené opakovanými zatčeními byl pokaždé jmenován jeho substitutem podle ust. § 28 písm. h zákona č. 96/1868 ř. z., advokát Otakar Bleha se sídlem Praha II, Lipová ulice č. 18.⁴⁹

⁴⁶ Kramerius-vs.nkp.cz. *Národní politika ze dne 18. 10. 1925* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-12]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:e6a17650-5a56-11ea-9850-005056825209?page=uuid:ff68c670-5ca4-11ea-8659-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Theodor%20Bartošek>

⁴⁷ NEJEDLÝ, Zdeněk. *O poznání Sovětského svazu*. Praha: Svoboda, 1978, str. 437

⁴⁸ MILDE, Lubomír. *Mezinárodní kongres volných myslitelů v Praze 1936*. Praha: Volná myšlenka, 1936, str. 5

⁴⁹ BARTOŠEK, Theodor. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

Mezi lety 1940 až 1941 bylo vedeno proti Dr. Bartoškovi řízení o revizi jmění u Národního soudu v Praze, jehož předmětem bylo, zda nedocházelo údajným zneužíváním mandátu v Národním shromáždění k získávání odměn jinak za obdobný výkon v jeho povolání neobvyklých (dle ust. § 6 zákona o inkompatibilitě (neslučitelnosti) č. 144/1924 Sb. ze dne 18. června 1924)⁵⁰. Šetřením advokátní komory vyšlo najevo, že výdělkové poměry Dr. Bartoška byly standardní, naopak dle sdělení jeho kolegů advokátů bylo o něm notoricky známo, že měl velice chudou klientelu a žil ve stísněných poměrech. To potvrzovala i skutečnost, že advokátní komora evidovala dluh na komorních příspěvcích a koncipientských příplatcích, který Dr. Bartoškovi vznikl v roce 1932, a od té doby narůstal.⁵¹

V žádosti adresované výboru advokátní komory ze dne 31. srpna 1942 žádal Dr. Bartošek, aby mu byl povolen další výkon advokacie po dosažení 65. roku života, především z důvodu nedostatku jiných příjmů potřebných k výživě jeho rodiny. Ve smyslu ust. § 7 odst. 2 opatření Stálého výboru č. 284/38 Sb. povolil výbor advokátní komory Theodoru Bartoškovi další vykonávání advokacie.⁵²

V průběhu jeho advokátního působení bylo proti Theodoru Bartoškovi vedeno několik kárných řízení. V roce 1919 na stížnost Františka Pásy z Kolína pro obvinění, že Dr. Bartošek v zastoupení stěžovatele uzavřel bez jeho souhlasu smír. Tvrzení stěžovatele bylo šetřením vyvráceno a kárné řízení v dubnu roku 1921 zastaveno.

Roku 1932 bylo zahájeno kárné řízení na oznámení Dr. Fr. G. Picka, pražského advokáta, že ponechal spor v klidu, když Dr. Pick se dostavil jen nepatrnou chvíli po vyvolání věci. Předmětné řízení bylo zastaveno a toto rozhodnutí následně potvrzeno i nejvyšším soudem. Dr. Bartošek věrohodně věc vysvětlil, že byl nucen se kvapně od ústního jednání vzdáliti, aby nezmeškal jiné ústní jednání a kromě toho spolupodepsal žádost Dr. Picka souhlasný návrh

⁵⁰ ftp.aspi.cz. Sbírka zákonů a nařízení státu československého. Ročník 1924 [online]. Praha: Wolters Kluwer ČR, a.s. [cit. 2019-03-16]. Dostupné z WWW:

<http://ftp.aspi.cz/opispdf/1924/072-1924.pdf>

⁵¹ BARTOŠEK, Theodor. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁵² BARTOŠEK, Theodor. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

protistran, aby byl spor postoupen příslušnému okresnímu soudu, přičemž neúčtoval žádných útrat vůči druhé straně.⁵³

V polovině roku 1939 bylo zahájeno řízení na oznámení Pavla Hardena, bývalého zlínského advokáta, pro obsah dopisu ze dne 26. dubna 1939, v němž stěžovatel spatřoval výhrůžku proti své osobě. Počátkem roku 1940 bylo řízení zastaveno, poněvadž se zjistilo, že dopis nemohl pocházet od Theodora Bartoška, který byl tou dobou ve vazbě.⁵⁴

V září roku 1945, krátce po kapitulaci nacistického Německa, byl podán podnět místním Národním výborem v Chlumu u Třeboně k přešetření, na jakém právním podkladě převzal Dr. Bartošek právní zastoupení německého příslušníka inženýra Waltra Krona, o kterém pak tvrdil, že je československým občanem. Majetek Waltra Krona byl místním Národním výborem po převratu zajištěn a jako s německým majetkem s ním bylo dle sdělení Národního výboru naloženo, což dle Dr. Bartoška nebylo po právu. Šetřením vyšlo najevo, že ministerstvo vnitra potvrdilo Waltru Kronovi dne 16. srpna 1945, že je československým občanem, třebaže byl německými úřady pokládán též za německého příslušníka. Dále bylo vydáno dne 17. června 1945 potvrzení komise pro vnitřní národní bezpečnost v Čechách při zemském národním výboru v Praze, že Ing. Waltr Kron prokázal své antinacistické smýšlení a protože ho jako odborníka bylo v zaměstnání nutně třeba, nesmělo mu být překáženo v práci a nesměl být omezován na svobodě. Výbor advokátní komory sdělil, že za takového stavu nemůže být námitek, aby Dr. Bartošek dále hájil zájmy Waltra Krona a jeho rodiny.⁵⁵

Mimo výše uvedené byla roku 1932 výboru advokátní komory doručena stížnost pana vrchního účetního rady Josefa Möckla na postup Dr. Bartoška jako obhájce protistrany. Z vyjádření Theodora Bartoška se dozvídáme, že při automobilové vyjížďce stěžovatele došlo k nehodě, kdy jeho spolujezdci, žižkovský zubař Vítězslav Heřman a jeho sestra Hedvika (oba mandanti Dr. Bartoška) byli těžce zraněni, přičemž zranění doktora Heřmana bylo natolik vážné, že se jeho následkem stal nezpůsobilým dále vykonávat lékařskou praxi. Při soudním sporu vyšlo najevo, že Josef Möckl byl pojištěn u Pražské městské pojišťovny, takže spor

⁵³ BARTOŠEK, Theodor. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁵⁴ BARTOŠEK, Theodor. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁵⁵ BARTOŠEK, Theodor. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

byl veden za Josefa Möckla právě pojišťovnou, jejímiž právními zástupci byli Emil Miříčka a Jiří Doskočil, vinohradští advokáti shodně sídlící v Italské ulici č. 2. Pan vrchní rada Möckl se v tomto sporu dal zastupovat Dr. Milanem Preisem, toho času ještě sídlem Mikulandská ulice č. 10, tedy v domě sousedícím se sídlem České advokátní komory. Během druhé světové války Dr. Preis přesídlil na Král. Vinohrady na tehdejší Říšské náměstí (dnešní náměstí Míru, do roku 1926 Purkyňovo náměstí, následně do roku 1933 Mírové náměstí a poté do roku 1940 Vinohradské náměstí).⁵⁶

V roce 1946 byl Theodor Bartošek opětovně zvolen náměstkem prezidenta Advokátní komory v Praze Antonína Kloudy.⁵⁷

V úterý dne 4. listopadu 1947 otisklo Rudé Právo blahopřejný článek Theodoru Bartoškovi k 70. narozeninám, jehož autorem byl Zikmund Stein (blízký spolupracovník Klementa Gottwalda a tehdejší člen kárného senátu Nejvyššího soudu⁵⁸).⁵⁹

V lednu roku 1949 se Dr. Bartošek přihlásil za člena krajského sdružení advokátů v Praze. Podle sdělení ministerstva spravedlnosti ze dne 28. února 1951 byl Theodor Bartošek pojat do nového seznamu obhájců oprávněných obhajovat před státním soudem.⁶⁰

Ve zprávě krajského prokurátora ze dne 29. září 1951 bylo upozorněno na politicky závadný obsah obhajoby bývalého továrníka Františka Brůny vedené Theodorem Bartoškem, který pronesl, že továrník Brůna nebyl vědomým třídním nepřítelem, že nevykořisťoval pracující více, než ostatní, že není třeba honit třídního nepřítele tam, kde není a navrhoval výslech 50 zaměstnanců, kteří měli potvrdit, že továrník Brůna se na nich nedopustil křivd. Zpráva dále uvádí, že Dr.

⁵⁶ BARTOŠEK, Theodor. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁵⁷ Kramerius-vs.nkp.cz. *Právní prakse ze dne 30. 11. 1946* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-11]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:063e5fe0-bab8-11e8-b888-5ef3fc9bb22f?page=uuid:31ad0410-d2eb-11e8-b888-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20Theodor%20Bartošek>

⁵⁸ BALÍK, S. *Advokacie*. In Bobek, M., Molek, P., Šimíček, V. (eds.) *Komunistické právo v Československu. Kapitoly z dějin bezpráví*. Brno: Mezinárodní politologický ústav, Masarykova univerzita 2009 [cit. 2020-06-28]. Dostupné z WWW: http://www.komunistickepravo.cz/kapitoly/29_892-911_komunistickepravo-cz_Balik_Advokacie.pdf

⁵⁹ BARTOŠEK, Theodor. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁶⁰ BARTOŠEK, Theodor. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

Bartošek jako příslušník strany zklamal a stal se nástrojem buržoazních a předmnichovských advokátů vystupujících v tomto procesu rovněž na straně obhajoby, kterým jde jediné o zájem obžalovaných nehledě na materiální pravdu. Takto označeni byli advokáti Dr. Pužman a Dr. Diamant. Vzhledem k tomu, že oba dle zprávy působili nepříznivě na vývoj obhájců takzvaného nového typu a zanechávali nepříznivý dojem po stránce politické, byla žádost, aby jejich činnost byla omezena nebo zastavena, dle této zprávy, spontánní. Případ Dr. Bartoška měl být řešen na ÚV KSČ.⁶¹

V březnu roku 1954 se Dr. Bartošek vzdal, vzhledem ke svému vysokému věku a nepříznivému zdravotnímu stavu, členství v advokátní poradně č. 1 v Praze a tím rovněž i dalšího výkonu advokacie. Zemřel v neděli, dne 5. září 1954 ve věku nedožitých 77 let.⁶²

Jako spisovatel je autorem například děl *Moderní společnost a církve* z roku 1907 a *Za odluku církve od státu* z roku 1920. Působil v časopisech jako *Volná Myšlenka*, *Maják* nebo *Nové Rusko*.⁶³

Zajímavostí je, že Dr. Bartošek měl být v roce 1910 nápomocen u advokátní zkoušky svému kolegovi Emanuelu Chalupnému, když mu měl před zkouškou opatřit seznam otázek a odpovědí a prý mu také napovídal při písemné části zkoušky.⁶⁴

Theodor Bartošek byl ženat s Marií roz. Fajfrovou, učitelkou ruštiny, se kterou vychoval dvě adoptované dcery, Hanu a Věru. Měl dva bratry, Alexe Bartoška, který byl vrchním zemským radou a Julia Bartoška, ředitele gymnázia v Duchcově.⁶⁵

⁶¹ BARTOŠEK, Theodor. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

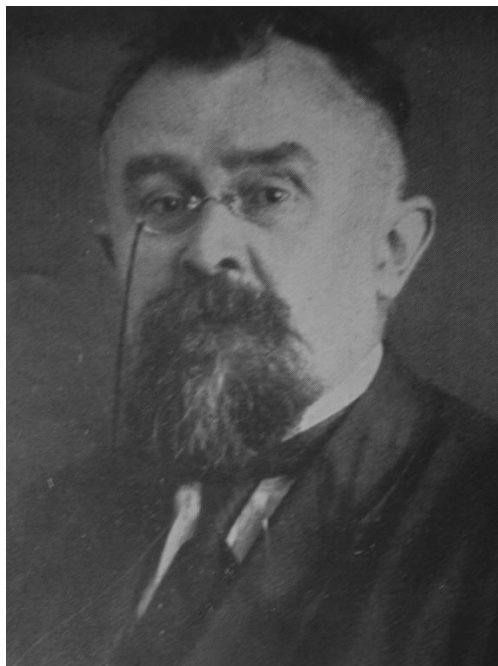
⁶² Kramerius-vs.nkp.cz. *Rudé právo ze dne 6. 9. 1954* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-11]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:ff0090b0-517a-11dd-8e05-000d606f5dc6?page=uuid:9b3011f5-341c-413c-84ec-dc49676b949e&fulltext=JUDr.%20Theodor%20Bartošek>

⁶³ DOLENSKÝ, Antonín. *Kulturní adresář ČSR*. Praha: Josef Zeibrdlich, 1934. str. 25

⁶⁴ ZUMR, JOSEF. *Emanuel Chalupný, česká kultura, česká sociologie a Tábor*. Praha: Filosofia, 1999. ISBN: 80-7007-129-X, str. 160

⁶⁵ BARTOŠEK, Theodor. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

Obrázek 3: Theodor Bartošek⁶⁶

Obrázek 4: Čeněk Brune⁶⁷

3.2 Čeněk Brune (nar. 18. října 1888)

Čeněk Brune se narodil v pražském Karlíně Hynkovi a Josefě roz. Schulzové. Právnickou fakultu Karlo – Ferdinandovi univerzity absolvoval v zimním semestru akademického roku 1912/1913.⁶⁸ Doktorem práv byl dle Národních Listů⁶⁹ promován až dne 7. února 1916.

Během zákonem stanovené šestileté právní praxe působil jako kandidát advokacie nejprve dva roky v advokátní kanceláři Dr. Frieda v Praze, následně působil devět měsíců ve Voticích v advokátní kanceláři Dr. Loumnanna, jedenáct měsíců pak v Hodoníně u advokáta Dr. Krsky. Mezi lety 1921 až 1923 byl zaměstnancem Theodora Bartoška, advokáta se sídlem na Palackého tř. č. 35 (dnešní Francouzské ulici) na Král. Vinohradech. Kromě praxe advokátní vykonal

⁶⁶ Knihovna-teplice.cz. *Bartošek Theodor* [online]. Teplice: Regionální knihovna Teplice [cit. 2020-07-26]. Dostupné z WWW: <https://www.knihovna-teplice.cz/osobnosti/bartošek-theodor/>

⁶⁷ BRUNE, Čeněk. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁶⁸ BRUNE, Čeněk. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁶⁹ Kramerius.nkp.cz. *Národní listy ze dne 6. 2. 1916* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-03-07]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=7620037&idpi=11995653>

roční praxi u ministerstva národní obrany a necelé dva měsíce strávil v činné vojenské službě.⁷⁰

Advokátní zkoušku složil v listopadu roku 1922 s velmi dobrým výsledkem, následně v lednu roku 1923 vykonal slib a byl na základě své žádosti zapsán do seznamu advokátů se sídlem na Král. Vinohradech č. p. 1234. O tom informovali dne 2. února 1923 i Národní listy v rubrice “*Z kruhů advokátních*“.⁷¹

Z potvrzení advokátní komory pro ředitelství pošt a telegrafů je patrné, že již v červenci 1923 sídlil Čeněk Brune ve společné kanceláři s Edvardem Kalabisem na adrese U divadla č. 1 (dnešní Ibsenova ulice). Kromě české klientely zastupovali i klienty rakouské.⁷² Počátkem dubna roku 1934 oznámil prostřednictvím Poledního listu, že v témže domě, kde dosud sdílel kancelář s Dr. Kalabisem, otevírá nyní v prvním poschodí svou samostatnou kancelář.⁷³

Na konci roku 1929 byl v rámci disciplinárního řízení uznán Čeněk Brune vinným přečinem porušení povinnosti povolání, jelikož převzal ve sporu zastupování jedné strany jako žalující, ačkoliv žaloba ta se opírala o jednání s protistranou, při kterém Dr. Brune zastupoval právě protistranu. Inkriminovaná věc se odehrála už v roce 1926 a jednalo se o rozvod manželství a o související spor o placení alimentů. Disciplinární radou byl vzhledem k Dr. Bruneho zachovalosti a jeho doznání uložen nejnižší trest, trest písemné důtky, s odůvodněním, že zde nevznikla žádná škoda v důsledku tohoto jednání. Z rejstříku disciplinárních trestů byla písemná důtka vymazána až v prosinci 1938.⁷⁴

V jiné kárné věci vedené proti Čeněku Brunemu Nejvyšší soud jako soud odvolací v kárných věcech advokátů a kandidátů advokacie dne 25. října 1940 konstatoval, že skutek Dr. Bruneho nezakládá skutkovou podstatu kárného přečinu. Projednávaný skutek spočíval v tom, že Dr. Brune u příležitosti konání mimořádné valné hromady advokátní komory rozdal asi pět píšťalek mezi kolegy advokáty za

⁷⁰ BRUNE, Čeněk. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁷¹ Kramerius.nkp.cz. *Národní listy ze dne 11. 2. 1923* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-03-07]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=5368811>

⁷² BRUNE, Čeněk. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁷³ Kramerius-vs.nkp.cz. *Polední list ze dne 2. 4. 1934* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-11]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:ff3a8a80-e07c-11e3-b110-005056827e51?page=uuid:23e28a20-e14c-11e3-bb44-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20Čeněk%20Brune>

⁷⁴ BRUNE, Čeněk. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

účelem narušení projevů ostatních advokátů (jednalo se o valnou hromadu konanou dne 5. února 1939, přičemž cílem mělo být narušení projevů advokátů zejména židovského původu⁷⁵). Ve stížnosti návladního advokátní komory je nastíněno, že tak měl Dr. Brune učinit s cílem, aby jich bylo použito k svémocnému zasahování do průběhu a řízení valné hromady.⁷⁶

Krátce po skončení druhé světové války usnesl se výbor advokátní komory pro Čechy dne 25. září 1945 k návrhu komise pro očistu stavu na tom, aby se Dr. Brune zdržel výkonu advokacie a do tří dnů navrhl osobu substituta. Důvodem byla jeho aktivita ve skupině českých árijských advokátů vystupující proti židovským advokátům, zejména skutky projevené na valné hromadě advokátní komory v Praze dne 5. února 1939. Dr. Brune ve svém vyjádření ze dne 10. října 1945 uvádí, že hnutí českých árijských advokátů vzniklo na popud rostoucímu počtu německo – židovských advokátů, kteří v důsledku postoupení Sudet nacistickému Německu přesídlovali do zbytku republiky, zejména do Prahy. Hnutí tedy prý nebylo zaměřeno proti židům, ale proti německé menšině, včetně německých židů. Práva a nároky židů českých i ostatních obyvatel české národnosti měla být naopak chráněna. Dodává, že si ve věci vyhrazuje podat rozklad i stížnost. Svým substitutem navrhl jmenovat Františka Jana Doležala, advokáta se sídlem Vinohradské náměstí č. 6 (dnešní náměstí Míru). Nálezem kárné rady pro advokáty a kandidáty advokacie ze dne 18. října 1946, č. j. Dis 55 / 45 – 43 byli obviněni Dr. Čeněk Brune, Dr. Antonín Hübschmann a Dr. Oldřich Čihák z části odsouzeni pro kárný přečin zlehčení cti a vážnosti stavu, z části zproštěni obvinění z tohoto přečinu.⁷⁷

Výše uvedenou věc projednal dne 16. prosince 1947 Nejvyšší soud v Brně jako soud odvolací v kárných věcech advokátů a kandidátů advokacie pod sp. zn. Ds I 21 / 46. Nejvyšší soud učinil následující zjištění. V souvislosti s událostmi v druhé polovině roku 1938, jejichž ohništěm byl mnichovský diktát, přestěhoval se na podstatně zmenšené území Československé republiky velký počet obyvatel ze Sudet, která zde hledala zázemí z důvodu národního a rasového. Jednalo se především o obyvatele národnosti české a německé, mnoho z nich židovského

⁷⁵ TOMAN, Petr, ŠEBESTA, Ondřej, a kol. *Advokáti proti totalitě*. Praha: Mladá fronta/Česká advokátní komora, 2019, str. 26. ISBN: 978-80-204-5430-0.

⁷⁶ BRUNE, Čeněk. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁷⁷ BRUNE, Čeněk. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

původu. Obvinění byli účastni na hnutí českých advokátů, které se snažilo tuto otázku, která se dotýkala i advokacie, řešit. Hnutí bylo stavovskou reakcí na ochranu českých advokátů před masou uprchlých z postoupeného sudetského území. Postoj hnutí k řešení této otázky byl dle obviněných motivován snahou předejít hospodářské derutě českých advokátů a na vznikající kritickou situaci upozorňovalo již dne 5. října 1938 vládu Československé republiky memorandem podepsaným třemi sty advokáty, jako členy Ústředí československých právníků, v němž žádalo vydání opatření na záchranu právnických povolání. Bylo mimo jiné požadováno, aby byla zakázána činnost těm, kteří se po dni 1. ledna 1938 přistěhovali z uvedeného území. Kolem obviněných vzniklo v té době i sdružení s názvem Čeští árijští advokáti, přičemž tento název vznikl prý pouze jako protiváha advokátům sdruženým v advokátním odboru při Svazu Čechů – židů.⁷⁸

Předmětem jednání byla i mimořádná valná hromada Jednoty advokátů československých konaná dne 27. ledna 1938, na které byla provedena změna stanov v tom smyslu, že činným členem Jednoty může být pouze advokát nežidovského původu, respektive ten, jehož oba rodiče nebyli židovského původu. Postupem času bylo jasné, že úprava židovské otázky, dotýkající se svobody a práv občanů, může být řešena pouze zákonem, tudíž ve spojení s lékařskou obcí požádali advokáti dne 22. října 1938 vládu, aby vydala nařízení, jehož obsahem bylo například ustanovení, dle něhož praxi lékařskou a advokátní mohou vykonávat pouze občané árijského původu, přičemž neárijci a příslušníci národnostních menšin mohou být k výkonu praxe připuštěni jen výjimečně a jedině v poměru odpovídajícím počtu jejich příslušníků ke všemu obyvatelstvu a ve své působnosti budou omezeni pouze na příslušníky své menšiny.⁷⁹

Obhajoba obviněných byla postavena na tom, že k tomu, aby se zaobírali židovskou otázkou v advokacii, je vedly zájmy stavovské a hospodářské, nikoliv otázka rasová. Čeněk Brune i Oldřich Čihák uvedli, že měli mnoho židovských přátel a při stycích s nimi nikdy neuplatňovali rasové hledisko. Dále uvedli, že po dni 15. březnu 1939 se ani neucházeli o židovské advokátní kanceláře a neměli substitucí židovských advokátů. Jako důkaz posloužil i dopis bývalého židovského advokáta Bedřicha Süsslanda, který emigroval do Šanghaje a ve kterém uvedl, že

⁷⁸ BRUNE, Čeněk. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁷⁹ BRUNE, Čeněk. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

s Dr. Brunem i Dr. Čihákem se zná přes 20 let a odmítá tvrzení, že by mohli být antisemity.⁸⁰

Nejvyšší soud závěrem svého dvaceti pěti stránkového rozsudku konstatoval, že obvinění neměli úspěch v otázce viny a jen částečně měli úspěch v otázce trestu, kdy odvolací soud uvážil jejich kárnou zachovalost a že jejich jednání prýštilo ze snahy uhájit hospodářskou a tím i mravní základnu české advokacie. Za spravedlivý trest soud považoval téměř deseti měsíční zastavení výkonu advokátní praxe, čímž byli obvinění i značně finančně postiženi a peněžité trest stanovený kárnou radou snížil na míru, která dle názoru soudu odpovídala stupni jejich kárného provinění.⁸¹

Zmínku si dále zaslouží pozoruhodný postup akčního výboru advokátní komory po únoru 1948 vůči Čěňku Brunemu. Ten nejdříve dne 3. března 1948 potvrdil Dr. Brunemu, že je zatím oprávněn vykonávat advokacii a zastupovat strany před soudy podle § 8 advokátního řádu. Prakticky ihned na to, dne 8. března 1948 akční výbor advokátní v souladu s § 28 písm. h) ustanovil mu substitutem Václava Synka, advokáta se sídlem Praha XIV – Michle, a to bez jakéhokoli odůvodnění. V reakci na tento přípis vznesl dne 12. března 1948 Dr. Brune, jak sám napsal, „uctivý dotaz“, jaké důvody vedly k tomuto zákroku, kde mimo jiné poukazuje na fakt, že ani za války a ani po válce se nedopustil ničeho nečestného, měl mnoho přátel mezi židovskými advokáty a lékaři a dokonce sám svou činností a zápůjčkou větší částky peněz dopomohl k odjezdu lékaře Alexandra Pastera s rodinou do Ameriky, když jako židé byli nuceni prchat před Němci. Na konci války prý poskytl pomoc při útěku z pochodu smrti Mojmíru Křížovi z Olomouce a Methoděju Chytilovi z Moravské Ostravy, o kterých se později z děkovných dopisů dozvěděl, že byli nacisty uvězněni za své členství a funkce v KSČ. Závěrem Dr. Brune žádal o přešetření případu a dále, aby mu byla možnost výkonu advokacie nadále ponechána. Toto podání bylo doručeno akčnímu výboru advokátní komory dne 15. března 1948, načež den poté byl Dr. Brune vyrozuměn, že mu nebylo vyhověno a vymazuje se z listiny advokátů. Za akční výbor advokátní komory

⁸⁰ BRUNE, Čeněk. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁸¹ DRÁPAL, Jakub. *Postup advokacie proti židovským advokátům za 2. republiky*. Praha, 2014/2015. Jiná práce. Univerzita Karlova, Fakulta právnická, Katedra právních dějin. (Dostupné z WWW:

http://www.iuset Societas.cz/fileadmin/user_upload/Vitezne_prace/Ius_et_Societas_Pravni_dejiny_Jakub_Drapal_anonymizovane.pdf)

listiny podepisoval její místopředseda Theodor Bartošek, rovněž vinohradský advokát, u kterého Čeněk Brune mezi lety 1921 – 1923 vykonával praxi jako kandidát advokacie.⁸²

S takovým výsledkem se Dr. Brune nespokojil a dne 30. března 1948 podal proti tomuto postupu Akčního výboru advokátní komory stížnost na ministerstvo spravedlnosti a vzhledem ke kárné povaze opatření akčního výboru advokátní komory současně i odvolání nejvyššímu soudu v Brně, kde brojil proti protizákonnosti postupu akčního výboru advokátní komory. Podle jeho tvrzení byla oprávnění akčních výborů sporná, jelikož žádný zákon o Akčních výborech nebyl prozatím přijat. Dle ust. § 45 kárného statutu mělo pouze ministerstvo spravedlnosti právo rozpustit kárnou radu advokátní komory nařídít nové volby, nikoliv akční výbor advokátní komory bez jakékoliv zákonné opory. Vyrozumění o výmazu z listiny advokátů bylo podle něj vadné a neúčinné, protože postrádalo náležitosti uvedené v ust. § 39, ust. §40, ust. § 41 a dalších kárného statutu. Dodal, že brzy dosáhne 60. roku věku a pro svůj chorobný stav by jiné zaměstnání již nenalezl. Stížnost, respektive odvolání, nebylo vyřízeno ve prospěch Dr. Bruneho.⁸³

Z přípisu akčnímu výboru advokátní komory od substituta Václava Synka ze dne 15. září 1948 zjišťujeme, že kancelář Dr. Bruneho byla již v dubnu téhož roku zlikvidována, přičemž se Dr. Synek osobně přesvědčil, že i tabulky byly z domu odstraněny.⁸⁴

O Čenku Brunem se zmiňoval i dobový tisk, například *Národní politika* dne 27. května 1927 uvedla, že na valné hromadě Spolku československých advokátů bylo učiněno usnesení, že předloží valné hromadě advokátní komory rezoluci vyslovující se proti přestupování soudců k advokacii. Dále byla provedena volba nového výboru, kdy zároveň byla přijata změna stanov, kterou se rozšířil počet členů výboru Spolku československých advokátů o tři. Mezi novými členy figuroval i Čeněk Brune.⁸⁵

⁸² BRUNE, Čeněk. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁸³ BRUNE, Čeněk. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁸⁴ BRUNE, Čeněk. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁸⁵ Kramerius.nkp.cz. *Národní Politika ze dne 29. 5. 1927* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-03-07]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=7756285&idpi=12211133>

V rubrice “*Ze soudní síně*“ psala Národní politika dne 3. prosince 1927 o procesu se zástupci Československé strany národně socialistické pro podezření z podvodu s válečnými půjčkami, ve kterém na místě jejich obhájce vystupoval vedle Čenka Bruneho i další z vinohradských advokátů, Vintř Radimský.⁸⁶

Dne 4. února 1930 opět v rubrice Národní politiky nazvané “*Ze soudní síně*“ psalo se o déle než pět let trvajícím procesu vedeným před krajským trestním soudem v Praze proti třem komunistickým předákům obžalovaným pro pokus násilné změny Ústavy, a to v údajné spolupráci s Moskvou. V průběhu procesu byly obžalovaní pánové Houser, Jílek a Neurath, z komunistické strany vyloučeni, v důsledku čehož se jejich dosavadní obhájce a věrný komunista Zikmund Stein vzdal jejich obhajoby. Na jeho místo nastoupil Čeněk Brune, který byl společníkem v té době z KSČ již rovněž vyloučeného komunistického advokáta, vinohradského Eduarda Kalabise. Všichni obžalovaní byli rozhodnutím soudu osvobozeni.⁸⁷

V Národní politice ze dne 22. února 1935 byl zveřejněn inzerát Sboru pro postavení právnického domu - Sdružení československých právníků, které se nazvalo mluvčím všech československých právníků bez rozdílu povolání a vyzývalo všechny právníky, aby se přihlásili za členy u Čenka Bruneho, advokáta na Praze XII., č. p. 1234.⁸⁸

V jiném inzerátu, z února roku 1939, tentokrát ve věci převzetí plně vybavené lékařské ordinace na Král. Vinohradech, bylo případným zájemcům sděleno, že další informace získají u Dr. Bruneho.⁸⁹

⁸⁶ Kramerius.nkp.cz. *Národní listy ze dne 3. 12. 1927* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-03-08]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=4661645>

⁸⁷ Kramerius.nkp.cz. *Národní politika ze dne 4. 2. 1930* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-03-08]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=8025317>

⁸⁸ Kramerius.nkp.cz. *Národní politiky ze dne 22. 2. 1935* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-03-08]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=8041040>

⁸⁹ Kramerius-vs.nkp.cz. *Věstník českých lékařův ze dne 10. 2. 1939* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-11]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:f7850bca-054f-4215-8797-5c2ba5a797d1?page=uuid:bd472e00-2be3-11e9-b63d-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Čeněk%20Brune>

Čeněk Brune byl dle Národních listů ze dne 19. června 1932 jednatelem Sboru pro postavení a udržování právnického domu.⁹⁰

V roce 1939 byl veden jako přispívající člen literárního spolku Kruh přátel Jaroslava Vrchlického.⁹¹ Spolek byl ustaven v červnu předchozího roku v Brožíkově síni na Staroměstské radnici.⁹² Rovněž byl přispívajícím členem Umělecké besedy.⁹³

Čeněk Brune měl s manželkou Hanou roz. Krütznarovou, dvě dcery, a sice starší Věru a o dva roky mladší Janu. Manželka Hana byla rovněž advokátkou. Bydleli v ulici Moravská č. 4 na Král. Vinohradech. Zemřel dne 21. července 1969 ve věku 81 let.⁹⁴

3.3 Isidor Brand (nar. 25. července 1895)

Isidor Brand se narodil v Kroměříži Leopoldu a Amálii roz. Friedmannové.⁹⁵

Již před doktorskými promocemi konanými dne 9. července 1920 v Praze vykonával praxi soudní u okresního soudu v Kroměříži, kde působil přes půl roku. Posléze nastoupil dne 17. listopadu 1920 advokátní praxi u Dr. Haičmana, advokáta v Jihlavě, kde setrval přes 2 roky. Následně se přestěhoval do Prahy, kde od ledna roku 1922 působil v advokátní kanceláři Dr. Kohna a poté, od září téhož roku, v kanceláři Dr. Goldbergera.

⁹⁰ Kramerius.nkp.cz. *Národní listy ze dne 19. 6. 1932* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-03-08]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=5861478>

⁹¹ PÁTA, František. *Ročenka Kruhu přátel Jaroslava Vrchlického v Praze*. Praha: Kruh přátel Jaroslava Vrchlického, 1939, str. 21

⁹² PÁTA, František. *Ročenka Kruhu přátel Jaroslava Vrchlického v Praze*. Praha: Kruh přátel Jaroslava Vrchlického, 1939, str. 13

⁹³ SKÁCELÍK, František. *Sedmdesát let Umělecké besedy 1863-1933*. Praha: Umělecká beseda, 1933, str. 259.

⁹⁴ Kramerius-vs.nkp.cz. *Lidová demokracie ze dne 24. 7. 1969* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-11]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:fd9c7340-ac75-11e8-88d5-5ef3fc9ae867?page=uuid:4e7c7070-ace0-11e8-88d5-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Čeněk%20Brune>

⁹⁵ holocaust.cz. *Brand Isidor: Nabytí domovského práva* [online]. Praha: Institut Terežinské iniciativy ve spolupráci se Židovským muzeem v Praze a Památníkem Terezín [cit. 2019-03-09]. Dostupné z WWW: <https://www.holocaust.cz/en/database-of-digitised-documents/document/109625-brand-isidor-nabyti-domovskeho-prava/>

Vojenskou službu absolvoval ve dvou etapách, a sice ode dne 1. srpna 1918 do dne 4. ledna 1920 a poté ode dne 22. července 1920 do dne 15. října 1920.

Advokátní zkoušce se podrobil dne 19. února 1923, a sice v německém jazyce s dobrým výsledkem a slib vykonal na Silvestra roku 1923. Do listiny advokátů byl pak zapsán dne 2. ledna 1924 se sídlem Fochova tř. 25 (dnešní Vinohradská ulice).⁹⁶

V roce 1925 figuroval na kandidátní listině Strany židovské pro volbu do Národní shromáždění republiky Československé ve čtvrtém volebním kraji (Mladá Boleslav)⁹⁷

V roce 1927 byl veden jako poručík v záloze u 45. pěšího pluku.⁹⁸

Na Královských Vinohradech působil Isidor Brand poměrně krátce, když již v březnu roku 1927 přesídlil na adresu Dlouhá tř. č. 41. Během své advokátní kariéry působil také na adrese Jungmannova tř. č. 17, kde sdílel kancelářské prostory se svým starším bratrem Adolfem Brandem, který byl rovněž advokátem. Před tím, než oba bratři založili společnou advokátní kancelář, působil Adolf Brand ve Vídni.⁹⁹

Jeho agenda byla tvořena především obchodními a intervenčními věcmi, ale působil i ve věcech trestních. Byl zapsán rovněž v seznamu obhájců pro řízení ve věci vojenské zrady. Mezi jeho klienty patřili například podnikatele z kožařského průmyslu, zastupoval rovněž i zahraniční klientelu, zejména říšsko-německou.¹⁰⁰

Dne 6. září 1935 byl Dr. Brand usnesením rady hl. města Prahy na základě své žádosti ze dne 21. října 1933 přijat do domovského svazku obce hl. města Prahy

⁹⁶ BRAND, Isidor. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁹⁷ Czso.cz. *Kandidátní listiny pro volbu do Poslanecké sněmovny 1925* [online]. Praha: Český statistický úřad [cit. 2020-06-28]. Dostupné z WWW: <https://www.czso.cz/documents/10180/23945189/1925.pdf/d33f85ef-1198-48e7-ad11-23f6e687162e?version=1.0>

⁹⁸ Kramerius-vs.nkp.cz. *Schematismus branné moci československé z roku 1927* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-09]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:597b886d-5472-11e9-8136-a720120a7520?page=uuid:95ab0b00-565e-11e9-b3de-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20Isidor%20Brand>

⁹⁹ holocaust.cz. *Brand Adolf: NEZPRACOVÁNO* [online]. Praha: Institut Tereziánské iniciativy ve spolupráci se Židovským muzeem v Praze a Památníkem Terezín [cit. 2019-03-09]. Dostupné z WWW: <https://www.holocaust.cz/database-dokumentu/dokument/409172-brand-adolf-nezpracovano/>

¹⁰⁰ BRAND, Isidor. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

ve smyslu zákona č. 222/1896 ř. z., zákona domovského. K tomuto datu bydlel ve Vodičkově ulici 22.¹⁰¹

V dubnu roku 1938 konala se v kavárně Aschermann v Dlouhé tř. č. 41 (dřívější sídlo advokátní kanceláře Dr. Branda) valná hromada židovského spolku Beth Haam¹⁰², na níž byl Isidor Brand zvolen předsedou tohoto kulturního spolku¹⁰³, jehož byl již předtím dlouholetým členem presidia.¹⁰⁴

V polovině roku 1938 se o majetkové a rodinné poměry začala zajímat berní správa v Praze II pro údajné značné daňové nedoplatky. Počátkem roku 1939 ta z tohoto důvodu dokonce v dopise zaslaném policejnímu komisařství v Krakovské ulici v Praze navrhovala, aby byl Dr. Brandovi odebrán cestovní pas, k čemuž pak opravdu došlo. Dne 15. března 1939 informovala berní správa policejní ředitelství v Praze, že z důvodu povolení splátek na dlužné daňové nedoplatky nemá námitek, aby byl Isidoru Brandovi cestovní pas vrácen.¹⁰⁵

V květnu roku 1940 byl Dr. Brand požádán advokátní komorou na základě ust. § 7 odst. 2 vládního nařízení č. 136/1940 Sb. z. a n., o právním postavení židů ve veřejném životě, aby vyplnil rodokmen a místopřísežné prohlášení. Pokud takové žádosti nebylo ve lhůtě 8 dnů vyhověno, advokátní komora měla za to, že se na osobu vztahuje ust. § 4 odst. 2 č. 1 citovaného vládního nařízení.¹⁰⁶

Z žádosti vrchního soudu v Praze z června téhož roku adresované výboru advokátní komory vyplývá, že Dr. Brand měl býti ustanoven židovským právním zástupcem. Na tuto žádost bylo odpovězeno, že jmenovaný je kárně bezúhonný a

¹⁰¹ holocaust.cz. *Brand Isidor: Nabytí domovského práva* [online]. Praha: Institut Tereziánské iniciativy ve spolupráci se Židovským muzeem v Praze a Památníkem Terezín [cit. 2019-03-09]. Dostupné z WWW: <https://www.holocaust.cz/en/database-of-digitised-documents/document/109625-brand-isidor-nabyti-domovskeho-prava/>

¹⁰² Theatre-architecture.eu *ROX/NOD*. [online]. Praha: VIZUS. [cit. 2020-04-11]. Dostupné z WWW: <https://www.theatre-architecture.eu/cs/databaze.ht?theatreId=1103>

¹⁰³ KŘEŠŤAN, Jiří. *Židovské spolky v českých zemích v letech 1918-1948*. Praha: Sefer, 2001, ISBN: 80-85924-27-7, str. 89

¹⁰⁴ Kramerius-vs.nkp.cz. *Selbstwehr ze dne 22. 11. 1935* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-09]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:e87df0ac-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:d4b179a0-0e89-11e9-8d10-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Isidor%20Brand>

¹⁰⁵ BRAND, Isidor. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

¹⁰⁶ noveaspi.cz. *Vládní nařízení ze dne 4. července 1939 o právním postavení židů ve veřejném životě*. [online]. Praha: Wolters Kluwer ČR, a.s. [cit. 2019-03-11]. Dostupné z WWW: <https://www.noveaspi.cz/products/lawText/1/8564/1/2/vladni-narizeni-c-136-1940-sb-o-pravnim-postaveni-zidu-ve-verejnem-zivote/vladni-narizeni-c-136-1940-sb-o-pravnim-postaveni-zidu-ve-verejnem-zivote>

dosud nebyl z listiny vymazán, ačkoliv výmaz byl již v souladu s ust. § 7 vládního nařízení č. 136/1940 Sb. z. a n. nařízen. Substitutem Isidora Branda byl ustanoven Alois Rechzigel, advokát se sídlem v Mostecké ulici č. 16. Likvidace kanceláře bratrů Brandových byla ukončena dne 31. července 1941.¹⁰⁷

Dne 3. srpna 1942 byl Isidor Brand transportem AAw č. 427 deportován do Terezína, odkud byl dne 28. září 1944 dále převezen transportem Ek č. 1787 do Osvětimi.¹⁰⁸ Jeho bratr Adolf byl převezen rovněž do Terezína, následně v roce 1942 do vyhlazovacího tábora Malý Trostinec nedaleko běloruského Minsku. Oba byli nacisty zavražděni.¹⁰⁹

Isidor Brand byl ženat s Terezií roz. Hellerovou a měli dvě dcery, Leu a Evu Hildu. Bydleli ve Vodičkově ulici č. 20.¹¹⁰ Manželka byla rovněž nacisty zavražděna v Osvětimi.¹¹¹

Obrázek č. 5: Isidor Brand¹¹²

¹⁰⁷ BRAND, Isidor. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

¹⁰⁸ holocaust.cz. *Isidor Brand* [online]. Praha: Institut Tereziánské iniciativy ve spolupráci se Židovským muzeem v Praze a Památníkem Terezín [cit. 2019-03-11]. Dostupné z WWW: <https://www.holocaust.cz/en/database-of-victims/victim/78974-isidor-brand/>

¹⁰⁹ holocaust.cz. *MUDr. Adolf Brand* [online]. Praha: Institut Tereziánské iniciativy ve spolupráci se Židovským muzeem v Praze a Památníkem Terezín [cit. 2019-03-15]. Dostupné z WWW: <https://www.holocaust.cz/databaze-obeti/obeti/78969/>

¹¹⁰ BRAND, Isidor. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

¹¹¹ holocaust.cz. *Terezie Brandová* [online]. Praha: Institut Tereziánské iniciativy ve spolupráci se Židovským muzeem v Praze a Památníkem Terezín [cit. 2020-06-28]. Dostupné z WWW: <https://www.holocaust.cz/databaze-obeti/obeti/78983-terezie-brandova/>

¹¹² BRAND, Isidor. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

3.4 Václav Zdeněk Brabec (nar. 24. září 1883)

Dr. Brabec se narodil ve Velkých Outěchovicích (od roku 1910 obec nese název Útěchovice)¹¹³ jako jeden z osmi potomků Josefa a Boženy roz. Drbohlavové. Právnickou fakultu Karlo - Ferdinandovi univerzity absolvoval v roce 1910 s dobrým prospěchem, přičemž v době přerušení studií v roce 1907 vykonal jednoroční vojenskou službu.¹¹⁴

Bohaté praktické zkušenosti nasbíral Dr. Brabec před úspěšně vykonanou advokátní zkouškou v širokém spektru právnických profesí. Před příchodem do advokacie byl na přelomu let 1909 a 1910 ve své vůbec první právní praxi u notáře Stanislava Pavlíčka v Praze VII, následně působil půl roku u zemského trestního soudu a zemského civilního soudu, aby dále sbíral zkušenosti u okresního soudu na Smíchově a také u okresního soudu pro Horní Nové Město v Praze. Na konci roku 1911 byl zaměstnán jako advokátní koncipient u smíchovského advokáta Karla Hádky, avšak krátce na to se přestěhoval do Českého Brodu, kde se stal městským tajemníkem. V této funkci setrval až do června roku 1914. Dne 1. července 1914 navázal na předchozí koncipientskou praxi u českobrodského advokáta Františka Volky, kde však v důsledku mobilizace v létě roku 1914 setrval pouhý jeden měsíc.

Ve vojenské službě byl s půlroční přestávkou po celou první světovou válku, a to až do listopadu roku 1918. Po návratu z války vstoupil do advokátní kanceláře Františka Čerovského v Karlíně, avšak na konci následujícího roku koncipientskou praxi přerušil a nastoupil u České finanční prokuratury v Praze. V polovině roku 1921 se vrátil opět jako advokátní koncipient do karlínské kanceláře Františka Čerovského. Celková délka praxe Dr. Brabce tak činila 8 let a 7 měsíců.¹¹⁵

Po složení advokátní zkoušky dne 22. června 1922 s výsledkem dobrým a po vykonaném slibu o měsíc později, byl ke dni 27. červenci 1922 zapsán do seznamu advokátů se sídlem v Praze – Karlíně, Královská tř. č. 25, tedy se sídlem shodným s Dr. Čerovským, u kterého jako Dr. Brabec jako advokát pracoval až do

¹¹³ genea.cz. *část obce Útěchovice* [online]. Praha: Genea - genealogie - genealogické stránky [cit. 2019-03-15]. Dostupné z WWW: <http://www.genea.cz/index.php?id=58&did=18067>

¹¹⁴ BRABEC, Václav, Zdeněk. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

¹¹⁵ BRABEC, Václav, Zdeněk. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

ledna roku 1924. Následně si otevřel vlastní kancelář se sídlem na Král. Vinohradech, v Budečské ulici č. 27 n. Z přípisu výboru advokátní komory ze dne 15. května 1940 se podává, že v té době se svou advokátní kanceláří stále sídlil na stejné vinohradské adrese.¹¹⁶

V roce 1927 byl veden jako podporučík jezdeckta v záloze u 3. vozatajského praporu.¹¹⁷

Ve vinohradské Budečské ulici i v lednu roku 1949, kdy správní komisi krajského sdružení advokátů zaslal přihlášku za člena tohoto sdružení a zároveň žádal o lhůtu tři týdnů k předložení úplné přihlášky dle předepsaného vzoru s odůvodněním, že se již delší dobu léčil pro chronický zánět průdušek a svalový revmatismus hrudního koše, v důsledku čehož byl upoután na lůžko.¹¹⁸

Žádosti vyhověno nebylo a v dubnu roku 1949 byl ve věci likvidace advokátní kanceláře Dr. Brabce podle ust. § 37 odst. 2 zákona č. 322/1948 Sb. a ve smyslu výnosu ministerstva spravedlnosti č. j.: 4693/1949-P/4 ze dne 25. března 1949 ustanoven likvidátorem Jiří Mašek, advokát se sídlem Římská ulice č. 37. Ten následně podal zprávu, že Dr. Brabec je nemocen a již nemá žádných kauz, jelikož dva poslední případy předal ještě před zahájením likvidace kanceláře jiným kancelářím. Loučil se slovy „Pětiletce zdar!“.¹¹⁹

V únoru roku 1950 byla likvidace skončena, navzdory tomu, že Dr. Brabec nadále podnikal různé kroky ve snaze, aby jeho žádosti o přijetí do krajského sdružení advokátů bylo vyhověno.¹²⁰

Václav Zdeněk Brabec byl dlouholetým členem Sokola, Klubu československých turistů, dále rovněž členem v obranných národních spolcích vznikajících v osmdesátých letech 19. století jako Ústředí matice školská a Národní jednota severočeská.¹²¹

¹¹⁶ BRABEC, Václav, Zdeněk. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

¹¹⁷ Kramerius-vs.nkp.cz. *Schematismus československé branné moci z roku 1927* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-07]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:eb4be361-162f-11e3-84ec-5ef3fc9bb22f?page=uuid:70a705a0-1755-11e3-a9a8-005056825209&fulltext=JUDr.%20Václav%20Zdeněk%20Brabec>

¹¹⁸ BRABEC, Václav, Zdeněk. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

¹¹⁹ BRABEC, Václav, Zdeněk. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

¹²⁰ BRABEC, Václav, Zdeněk. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

¹²¹ BRABEC, Václav, Zdeněk. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

Dr. Brabec nebyl ženat a neměl žádných známých potomků.¹²²

3.5 Josef Černý (nar. 28. února 1885)

Josef Černý se narodil obci Nepolisy, asi dva kilometry severně od Chlumce nad Cidlinou, Václavovi a Anně Černým. Gymnázium vystudoval v nedalekém Novém Bydžově.¹²³ Státní zkoušky složil na Právnické fakultě Univerzity Karlovy - Ferdinandovi v prosinci roku 1910 a v červenci roku následujícího byl slavnostně promován doktorem práv.¹²⁴

Ještě před promoci, v únoru roku 1910, nastoupil praxi soudní, a to postupně u c. k. zemského soudu trestního v Praze, u c. k. okresního soudu v Chlumci nad Cidlinou, u c. k. zemského soudu civilního v Praze a konečně u c. k. obchodního soudu v Praze.

V únoru roku 1912 vstoupil jako advokátní koncipient do pražské kanceláře advokáta Jana Lhoty. Po jednom roce přešel do advokátní kanceláře Dr. Bičíště, aby se pak v říjnu roku 1913 vrátil zpět do služeb k Janu Lhotovi. Od února roku 1915 byl zaměstnán u advokáta Vladimíra Srba (bývalého starosty Prahy, poslance Říšského sněmu a Českého zemského sněmu) a od září stejného roku pak působil u Eduarda Koernerera, který v tuto dobu vykonával funkci prezidenta advokátní komory v království Českém.¹²⁵ Zde setrval až do úspěšného složení advokátní zkoušky. Ve službách Eduarda Koernerera se jako koncipient podílel, mimo jiné, na obhajobě Karla Kramáře, obviněného v době první světové války z velezrady.¹²⁶

¹²² BRABEC, Václav, Zdeněk. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

¹²³ Kramerius-vs.nkp.cz. *Kulturní adresář ČSR biografický slovník žijících kulturních pracovníků a pracovníků z roku 1936* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-09]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:af146580-8245-11e2-aa2b-005056827e51?page=uuid:c2ec7290-a6ea-11e2-b48c-001018b5eb5c&fulltext=JUDr.%20Josef%20Černý>

¹²⁴ ČERNÝ, Josef. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

¹²⁵ BALÍK, Stanislav. *Formování české právnické obce v letech 1861-1914 (Advokátní komory, právnické spolky a časopisy)*. Brno, 2016. Disertační práce. Masarykova univerzita. Filozofická fakulta, Historický ústav. (Dostupné z WWW: https://is.muni.cz/th/atgq1/Balik_S._-Disertace_-_final.pdf)

¹²⁶ *Dějiny právnického stavu a právnických profesí*. Ediční středisko PF UK. Praha: VODNÁŘ, 1999. ISBN: 80-85889-20-X, s. 127.

Po vykonání advokátní přísahy byl dne 16. prosince 1918 zapsán do seznamu advokátů se sídlem v Jungmannově ulici č. 21. Později sídlil také na adrese Václavské náměstí č. 64 a poté i v nedalekém domě č. 58. V lednu roku 1947 přesídlil do Dykovi ulice č. 8 na Král. Vinohrady.¹²⁷

V listopadu roku 1924 byl zvolen do správní rady firmy Továrna na výrobu zbraní, akciová společnost.¹²⁸ Zasedal i ve správní radě Měšťanského pivovaru v Plzni, když byl na konci března roku 1926 zvolen na valné hromadě pravovárečného měšťanstva konané v Plzni.¹²⁹

Josef Černý byl nejen advokátem, ale také významným politikem, od roku 1918 do roku 1920 zasedal jako poslanec Revolučního národního shromáždění (tedy i ve dnech 27. – 29. února roku 1920, kdy byl projednáván návrh první Ústavní listiny samostatné Československé republiky a dalších souvisejících zákonů¹³⁰), následně v letech 1920, 1925, 1929 a 1935 byl opakovaně zvolen (za Republikánskou stranu československého venkova, později též Republikánská strana zemědělského a maloroľnického lidu¹³¹),¹³² do Národního shromáždění a jako poslanec zde působil nepřetržitě až do roku 1939. V průběhu své bohaté politické kariéry zasedal v mnoha poslaneckých výborech, například od roku 1929 předsedal rozpočtovému výboru a byl místopředsedou ústavně-právního výboru.¹³³

¹²⁷ ČERNÝ, Josef. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

¹²⁸ Kramerius-vs.nkp.cz. *Tribuna ze dne 14. 11. 1920* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-07]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:5d1a53ec-b104-49e0-aba0-7294944f3c04?page=uuid:34c911f0-c363-11e6-8680-005056822549&fulltext=JUDr.%20Josef%20Jaromír%20Černý>

¹²⁹ Kramerius-vs.nkp.cz. *Český směr ze dne 31. 3. 1926* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-07]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:44948fb5-8b6b-45fc-9a6e-bb72c883fd23?page=uuid:99a54cb0-fbaa-11e9-9cb9-005056825209&fulltext=JUDr.%20Josef%20Černý>

¹³⁰ advokatnidenik.cz. *Ústavní listině Československé republiky je 29. února 100 let!*. [online]. Praha: Parlament České republiky, Poslanecká sněmovna [cit. 2020-09-28]. Dostupné z WWW: <https://advokatnidenik.cz/2020/02/27/ustavni-listine-ceskoslovenske-republiky-je-29-unora-100-let/>

¹³¹ Kramerius-vs.nkp.cz. *Československá republika ze dne 6. 11. 1929* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-07]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:7f6c8da2-bb1f-45b6-a7ec-e291e71aabb1?page=uuid:5dd28ac0-12b1-11e7-b583-005056822549&fulltext=JUDr.%20Josef%20Jaromír%20Černý>

¹³² Kramerius-vs.nkp.cz. *Československý denník ze dne 27. 4. 1920* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-07]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:d9f51704-5e48-42bd-b8d9-a7c231f7df16?page=uuid:d01755a0-8449-11e9-8834-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20Josef%20Jaromír%20Černý>

¹³³ Kramerius-vs.nkp.cz. *Kulturní adresář ČSR, biografický slovník žijících kulturních pracovníků a pracovníků z roku 1936* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-07]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:af146580-8245-11e2-aa2b->

Mezi lety 1934 až 1938 byl ministrem vnitra, a to ve vládách Jana Malypetra a Milana Hodži.¹³⁴

Jako poslanci předložili Josef Černý a vinohradský advokát Theodor Bartošek společně s dalšími dne 19. května 1921 Národnímu shromáždění návrh na vydání zákona, kterým se mění a doplňují některá ustanovení advokátního řádu,¹³⁵ jenž byl ještě následně dopracován a dne 31. ledna 1922 vydán jako zákon č. 40/1922 Sb¹³⁶, kterým se mění a doplňují některá ustanovení o advokátech. Z důvodové zprávy lze citovat pasáž, která jistě neunikla oku žádného kandidáta advokacie, a totiž, že *„délka praxe dle advokátního řádu z roku 1868 ustanovená na 7 roků jest nesporně příliš dlouhou. Takové doby přípravné praxe nevyžaduje se v žádném jiném zaměstnání a dlužno přiznati, že potřebného praktického výcviku mohou, stejně jako v jiných oborech, i kandidáti advokacie nabyti za dobu kratší, za kterou pokládati jest dle zkušenosti jistě nejvýše dobu 5ti letou.“*¹³⁷

Dne 21. listopadu 1935 byl prezidentem T. G. Masarykem jmenován členem Nejvyšší rady obrany státu, jejímž úkolem bylo v době silícího napětí na českoněmeckém pohraničí napomáhat v organizaci vyzbrojování celé československé armády, řídit výstavbu hraničního opevnění, ale i určovat strategii zbrojního průmyslu. V této době Josef Černý platil za známého odpůrce strany Sudetendeutsche Partei Konráda Henleina.¹³⁸

[005056827e51?page=uuid:c2ec7290-a6ea-11e2-b48c-001018b5eb5c&fulltext=JUDr.%20Josef%20Černý](http://www.psp.cz/eknih/1920ns/ps/tisky/t1964_00.htm)

¹³⁴ KUBŮ, Eduard, ŠOUŠA, Jiří. *Rozmluvy s Antonínem Švehlou a o Švehlovi, Vzpomínky agrárního diplomata Karla Mečíře*, Univerzita Karlova, 2018. ISBN 978-80-246-4099-0. s. 129-130.

¹³⁵ psp.cz. *Návrh poslanců dra Černého, dra Bartoška, dra Dolanského, dra Wintra a soudruhů na vydání zákona, kterým se mění a doplňují některá ustanovení advokátního řádu.* [online]. Praha: Parlament České republiky, Poslanecká sněmovna [cit. 2019-03-20]. Dostupné z WWW: http://www.psp.cz/eknih/1920ns/ps/tisky/t1964_00.htm

¹³⁶ ftp.aspi.cz. *Sbírka zákonů a nařízení státu československého. Ročník 1922* [online]. Praha: Wolters Kluwer ČR, a.s. [cit. 2019-03-20]. Dostupné z WWW: <http://ftp.aspi.cz/opispdf/1922/013-1922.pdf>

¹³⁷ psp.cz. *Návrh poslanců dra Černého, dra Bartoška, dra Dolanského, dra Wintra a soudruhů na vydání zákona, kterým se mění a doplňují některá ustanovení advokátního řádu.* [online]. Praha: Parlament České republiky, Poslanecká sněmovna [cit. 2019-03-20]. Dostupné z WWW: http://www.psp.cz/eknih/1920ns/ps/tisky/t1964_00.htm

¹³⁸ KOPECKÝ, Lukáš. *FRANTIŠEK MACHNÍK, život agrárního politika a ministra národní obrany*. České Budějovice, 2011. Diplomová práce. Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích, Pedagogická fakulta, Katedra právních dějin. s. 44; 70; 74 (Dostupné z WWW: <https://theses.cz/id/cvd63e/1191662>)

Str. 44, 70, 74

Přestože se za druhé světové války nikterak politicky neangažoval, byl v roce 1945 zatčen, obviněn z kolaborace a rok a půl držen ve vyšetřovací vazbě, než byl v dubnu roku 1947 Národním soudem osvobozen.¹³⁹

Po komunistickém převratu v únoru roku 1948 byl akčním výborem advokátní komory v Praze trvale vyloučen z advokacie a substitutem mu byl ustanoven vinohradský advokát Josef Cívín z Legerovi ulice č. 70. Následně byl tento nahrazen advokátem Josefem Jaromírem Černým, advokátem toho času ve Vodičkově ulici č. 28.¹⁴⁰

Z korespondence mezi okresní národní pojišťovnou v Praze a krajským sdružením advokátů v Praze z července roku 1951 vyplývá, že touto dobou se Josef Černý již delší čas nacházel v emigraci.¹⁴¹ Po emigraci byl opět politicky činným, příkladem může být jeho zvolení předsedou Republikánské strany zemědělského a malorolnického lidu v exilu na svatováclavském sjezdu v Paříži dne 29. září 1948. V exilu dále působil v Mezinárodní selské unii, Radě svobodného Československa a také jako člen výboru mezinárodní emigrantské Organizace ujařmených národů.¹⁴²

Byl zet'em neméně významného politika té doby, Antonína Švehly.¹⁴³ Jeho bratr Jaroslav Černý byl rovněž advokátem.¹⁴⁴ Josef Černý zemřel dne 7. prosince 1971 v New Yorku.¹⁴⁵

¹³⁹ Biography.hiu.cas.cz. *ČERNÝ Josef 28.2.1885-7.12.1971* [online]. Praha: Historický ústav AV ČR, v. v. i [cit. 2020-06-29]. Dostupné z WWW:

http://biography.hiu.cas.cz/Personal/index.php/ČERNÝ_Josef_28.2.1885-7.12.1971

¹⁴⁰ ČERNÝ, Josef. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

¹⁴¹ ČERNÝ, Josef. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

¹⁴² Biography.hiu.cas.cz. *ČERNÝ Josef 28.2.1885-7.12.1971* [online]. Praha: Historický ústav AV ČR, v. v. i [cit. 2020-06-29]. Dostupné z WWW:

http://biography.hiu.cas.cz/Personal/index.php/ČERNÝ_Josef_28.2.1885-7.12.1971

¹⁴³ KUBŮ, Eduard, ŠOUŠA, Jiří. *Rozmluvy s Antonínem Švehlou a o Švehlovi, Vzpomínky agrárního diplomata Karla Mečíře*, Univerzita Karlova, 2018, s. 129.

¹⁴⁴ ČERNÝ, Josef. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

¹⁴⁵ Biography.hiu.cas.cz. *ČERNÝ Josef 28.2.1885-7.12.1971* [online]. Praha: Historický ústav AV ČR, v. v. i [cit. 2020-06-29]. Dostupné z WWW:

http://biography.hiu.cas.cz/Personal/index.php/ČERNÝ_Josef_28.2.1885-7.12.1971

Obrázek č. 6: Josef Černý¹⁴⁶

3.6 Josef Jaromír Černý (nar. 3. února 1894)

Narodil se v obci Dařenice u Turnova. Obecnou školu navštěvoval v sousední obci Loukov, střední školu pak v nedaleké Mladé Boleslavi. Již jako student vysoké školy žil na Král. Vinohradech, a sice v Libické ulici č. 12. Právnickou fakultu Karlovy univerzity absolvoval počátkem roku 1919, v listopadu téhož roku složil tři státní zkoušky a počátkem roku 1920 byl promován doktorem práv.¹⁴⁷

Od srpna roku 1919 do prosince roku 1920 byl zaměstnán u vojenské justice, nejdříve v Praze, a poté v Košicích. Po celou první polovinu roku 1921 pracoval na úřadě pro zahraniční obchod v Praze.¹⁴⁸

¹⁴⁶ Foto dostupné z WWW:

[https://cs.wikipedia.org/wiki/Josef_Černý_\(politik\)#/media/Soubor:Josef_Černý.JPG](https://cs.wikipedia.org/wiki/Josef_Černý_(politik)#/media/Soubor:Josef_Černý.JPG)

¹⁴⁷ ČERNÝ, Josef, Jaromír. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

¹⁴⁸ ČERNÝ, Josef, Jaromír. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

Koncipientskou praxi zahájil dne 1. listopadu 1922 ve smíchovské advokátní kanceláři Karla Fabrise¹⁴⁹ (oba jeho synové, Karel a Jaroslav, byly rovněž advokáty, starší Karel¹⁵⁰ například zastupoval v březnu roku 1947 ex offo velitele kladenské služebny gestapa Haralda Wiesmanna, jenž se podílel na likvidaci obce Lidice a jejích obyvatel)¹⁵¹ se sídlem na Štefánikově tř. č. 38 n. V červnu roku 1926 pak vstoupil do kanceláře situované ve Spálené ulici č. 4 advokáta Emila Schnöblinga¹⁵² (člen hraběcí rodiny Berchtoldů¹⁵³, majitel velkostatku Neznašov. Jeho bratr František Schnöbling byl úspěšným podnikatelem ve farmacii)¹⁵⁴. Od září roku 1929 do června roku 1931 pak Dr. Černý působil u Adolfa Kocny¹⁵⁵, advokáta ve Spálené ulici č. 28 (dnes na místě tohoto domu stojí multifunkční budova Quadrio).

V roce 1928 byl advokátní komoře v Praze doručen dopis, ve kterém oznamovatel upozornil na možné podloudné provozování advokátní praxe, kdy podle něj Josef Černý ve skutečnosti advokátní praxi nikdy neprovozoval (ani u Karla Fabrise, ani u Emila Schnöblinga), jelikož od května roku 1921 do konce roku 1927 vykonával funkci tajemníka ve Svazu velkostatkářů. Šetřením advokátní komory vyšlo najevo, že Dr. Černý pro Svaz Velkostatkářů pouze redigoval odborný časopis. Karel Fabris a Emil Schnöbling shodně potvrdili, že i přes tuto svou vedlejší činnost, kterou vykonával v mimořádných hodinách, advokátní praxi konal řádně a měla by mu býti započítána. Josef Černý však ve svém podání z února roku 1929 připustil, že celou předepsanou dopolední a odpolední praxi v důsledku

¹⁴⁹ Geni.com. *JUDr. Karel Fabris* [online]. Bnej Atarot, Izrael: MyHeritage company [cit. 2019-03-20]. Dostupné z WWW: <https://www.geni.com/people/JUDr-Karel-Fabris/6000000017972487093>

¹⁵⁰ pressreader.com. *Kladenské gestapo* [online]. Richmond, Kanada: PressReader [cit. 2019-03-21]. Dostupné z WWW: <https://www.pressreader.com/czech-republic/mf-dnes/20170325/282071981729830>

¹⁵¹ pressreader.com. *Na Pankráci se dočkali šibenice* [online]. Richmond, Kanada: PressReader [cit. 2019-03-21]. Dostupné z WWW: <https://www.pressreader.com/similar/282071981729830>

¹⁵² Geni.com. *JUDr. Emil Schnöbling* [online]. Bnej Atarot, Izrael: MyHeritage company [cit. 2019-03-21]. Dostupné z WWW: <https://www.geni.com/people/JUDr-Emil-Schnöbling/6000000080940100103?through=6000000079545303105>

¹⁵³ Badatelna.eu. *Státní oblastní archiv v Třeboni - Rodinný archiv Berchtoldů, Neznašov* [online]. Třeboň: Státní oblastní archiv v Třeboni [cit. 2019-03-21]. Dostupné z WWW: <http://badatelna.eu/fond/8947/>

¹⁵⁴ nzm.cz. *Prameny a studie 51, Z historie zemědělství IV.* [online]. Praha: Národní zemědělské muzeum [cit. 2019-03-23]. Dostupné z WWW: https://www.nzm.cz/file/e809de909bcfd957c34fa8bcf02fed6b/1305/pas_51o.pdf s. 25 – 34; 50

¹⁵⁵ Geni.com. *JUDr. Adolf Kocna* [online]. Bnej Atarot, Izrael: MyHeritage company [cit. 2019-03-23]. Dostupné z WWW: <https://www.geni.com/people/JUDr-Adolf-Kocna/6000000082683588044>

se redakční činnosti nekonal. V důsledku toho mu praxe u Karla Fabrise nebyla uznána ani z části, praxe v kanceláři Dr. Schnöblinga byla uznána až ode dne 1. července roku 1927.¹⁵⁶

Advokátní zkoušce se tak podrobil až v dubnu roku 1930 u vrchního soudu zemského v Praze, kdy zkušebním komisařem z řad advokátů byl ustanoven Ladislav Klumpar (mimo jiné bývalý poslanec Říšské rady, publicista, zemřel půl roku poté).¹⁵⁷ Následně složil advokátní přísahu a do listiny advokátů byl zapsán dne 1. července 1931 se sídlem ve Spálené ulici č. 28, tedy až po téměř osmi letech od zahájení koncipientské praxe.¹⁵⁸

Ve své žádosti z listopadu roku 1934 uvedl, že jelikož má stejné křestní jméno s výše zmíněným advokátem Josefem Černým, toho času se sídlem na Václavském nám. č. 64, docházelo z tohoto důvodu nejen při doručování pošty k četným omylům, které byly způsobilé činit potenciální škody jak jemu, tak jeho jmenovci, tudíž požádal advokátní komoru o doplnění svého zápisu v listině advokátů o své druhé křestní jméno - Jaromír, čemuž bylo výborem advokátní komory v Praze vyhověno.¹⁵⁹

V květnu roku 1935 přesídlil se svou advokátní kanceláří na Národní tř. č. 10, do Paláce Dunaj. Po konci druhé světové války, konkrétně v srpnu roku 1946, přemístil místo výkonu své praxe do Vodičkovy ulice č. 28, kde kancelářské místnosti sdílel s advokátem Raimundem Nepustilem. V dubnu roku 1949 se přesunul se souhlasem krajského sdružení advokátů do Mezibranské ulice č. 17. O dva měsíce později zažádal o povolení vrátit se zpět do Vodičkovy ulice, tentokrát do domu č. 30.¹⁶⁰

V době komunistické nadvlády vstoupil do KSČ. Z jeho kádrového posudku vyplývá, že se jevil jako velmi snaživý až téměř úzkostlivý a o ideologii jevil vysoký zájem. V červnu roku 1951 byl převzat za člena Krajského sdružení advokátů podle ust. § 37 odst. 2 zákona č. 322/1948 Sb a byl zařazen do advokátní

¹⁵⁶ ČERNÝ, Josef, Jaromír. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

¹⁵⁷ Kramerius.nkp.cz. *Národní politika ze dne 13. 11. 1930* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-03-08]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=8030610&idpi=13874504>

¹⁵⁸ ČERNÝ, Josef, Jaromír. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

¹⁵⁹ ČERNÝ, Josef, Jaromír. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

¹⁶⁰ ČERNÝ, Josef, Jaromír. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

poradny č. 9 v Bolzanově ulici č. 1. V srpnu roku 1953 však ústředí advokátních poraden rozhodlo podle ust § 15 písm. b zákona č. 114/1951 Sb. o zrušení členství Dr. Černého v advokátní poradně č. 9 a o zániku jeho oprávnění vykonávat advokacii, a to ke dni 30. listopadu 1953. Na základě žádosti byla Dr. Černému prodloužena lhůta k výkonu advokacie za účelem zajištění náhradního zaměstnání o jeden měsíc.¹⁶¹

Z dokumentů pocházejících z období nacistické okupace Československé republiky vyplývá, že v této pohnuté době žil Josef Černý se svou manželkou Marií roz. Kocnovou v Orlické ulici č. 11 na Král. Vinohradech, v roce 1943 se přestěhovali do vedlejšího domu č. 9. Marie roz. Kocnová¹⁶² byla sestrou Adolfa Kocny, advokáta se sídlem ve Spálené ulici č. 28, u kterého Dr. Černý působil jako kandidát advokacie a na stejné adrese zřídil první sídlo své advokátní kanceláře. Právní agenda byla zaměřena převážně na agrární problematiku.¹⁶³

V roce 1946 byla publikována publikace s názvem *Nová úprava zemědělských pachtovních poměrů*, jíž byl autorem.¹⁶⁴ Nejméně v letech 1936 - 1941 každým rokem přispíval na financování ústředního ilustrovaného týdeníku pro veškeré zemědělství *Československý zemědělec*.¹⁶⁵ V tomto časopise rovněž zodpovídal dotazy veřejnosti v rubrice *Zemědělská poradna*.¹⁶⁶

¹⁶¹ ČERNÝ, Josef, Jaromír. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

¹⁶² Geni.com. *Marie Černá* [online]. Bnej Atarot, Izrael: MyHeritage company [cit. 2019-03-23].

Dostupné z WWW: <https://www.geni.com/people/Marie-Černá/6000000085055708053?through=6000000082683588044>

¹⁶³ ČERNÝ, Josef, Jaromír. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

¹⁶⁴ Kramerius-vs.nkp.cz. *Balik, Josef. Zemědělské právo z roku 1949* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-07]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:f74117a0-fa0b-11e4-88cd-005056827e52?page=uuid:f2b70800-0395-11e5-95ff-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20Josef%20Jaromír%20Černý>

¹⁶⁵ Kramerius-vs.nkp.cz. *Československý zemědělec z roku 1937* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-07]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:3949c4d0-d0b3-11e9-bc2b-005056825209?page=uuid:8f76e2b0-d0d7-11e9-bc2b-005056825209&fulltext=JUDr.%20Josef%20Jaromír%20Černý>

¹⁶⁶ Kramerius-vs.nkp.cz. *Československý zemědělec ze dne 4. 12. 1936* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-07]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:32101f80-6a9c-11e8-943b-5ef3fc9ae867?page=uuid:cf5e2ef0-7472-11e8-bb44-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Josef%20Jaromír%20Černý>

3.7 Jiří Doskočil (nar. 4. března 1894)

Jiří Doskočil se narodil v Libochovicích do rodiny místního advokáta Antonína Doskočila a Augusty roz. Bürgerové. Ve svém rodišti odchodil obecnou školu, avšak po přestěhování rodiny do Prahy v roce 1903 pokračoval dále ve studiu na gymnáziu v pražské Křemencově ulici. V letech 1912 – 1919 vystudoval Právnickou fakultu Karlo - Ferdinandovi univerzity, kdy však jeho studium bylo přerušeno povinnou vojenskou službou. Jednu státní zkoušku se mu podařilo splnit před Velkou válkou, zbývající až po konci války.

V roce 1914 začínal u československé armády jako kadet nasazený v polských Karpatech, kde nejdříve působil u pěchoty a poté u letectva. V roce 1916 byl převelen do Albánie, kde jako letec pozorovatel působil až do srpna roku 1918, kdy byl převelen do rumunského Aradu.¹⁶⁷ Z armády odešel v červenci 1919 s hodností nadporučík letectva.¹⁶⁸

Právnickou praxi zahájil v únoru 1920 bezplatnou službou soudní u zemského civilního soudu a následně u zemského trestního soudu v Praze. Nedlouho na to nastoupil jako koncipient do společné kanceláře pražských advokátů Dr. Javůrka a Dr. Arnošta ve Vladislavově ulici, poté od roku 1921 pokračoval jako koncipient u Emila Miříčky st. v Sokolské ulici v Praze (na této adrese byl v roce 1931 dokončen Lékařský dům)¹⁶⁹, kde setrval i po úspěšně složené advokátní zkoušce v lednu roku 1924 jako advokát.¹⁷⁰

Od roku 1929 vedl společnou advokátní kancelář s Emilem Miříčkou ml., přičemž v říjnu roku 1930 oznámili advokátní komoře své přesídlení na Král. Vinohrady, do Italské ulice č. 2, a to patrně právě v důsledku výstavby Lékařského domu a Štefánikova domu na nároží ulic Ječné a Sokolské. Dr. Miříčka st. přesídlil toho roku shodně.¹⁷¹

¹⁶⁷ DOSKOČIL, Jiří. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

¹⁶⁸ Kramerius-vs.nkp.cz. *Schematismus branné moci československé z roku 1929* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-07]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:d3be44c1-5472-11e9-827f-a720120a7520?page=uuid:c8efd1d0-563b-11e9-b3de-5ef3fe9bb22f&fulltext=JUDr.%20Jiří%20Doskočil>

¹⁶⁹ encyklopedie.praha2.cz. *Lékařský dům (Nové Město)* [online]. Praha: Městská část Praha 2 [cit. 2019-03-23]. Dostupné z WWW: <https://encyklopedie.praha2.cz/stavba/1228-lekarsky-dum>

¹⁷⁰ DOSKOČIL, Jiří. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

¹⁷¹ DOSKOČIL, Jiří. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

Na XXII. valné hromadě akciové společnosti Walter se sídlem v Jinonicích (věhlasný výrobce automobilových a letadlových motorů, metalurgický průmysl), konané v květnu roku 1941 v budově Obchodní a živnostenské komory v Praze, byl Dr. Doskočil zvolen revizorem účtů.¹⁷² Předchozí rok byl zvolen náhradníkem revizora.¹⁷³

S Emilem Miříčkou ml. byli nejen kolegy, ale pravděpodobně i dobrými přáteli, za druhé světové války společně s dalšími advokáty i jinými osobnostmi spolupracovali na šíření zpráv z ilegálního rozhlasového vysílání Londýna. Se svými kolegy rovněž šířili různé typy letáků pocházejících naopak i z Moskvy. Jako konkurzní správce vedl tiskárnu Palána na Král. Vinohradech, ve které byly tajně tištěny komunistické publikace.¹⁷⁴

Po druhé světové válce se účastnil bojů o rozhlas a spolupracoval se skupinou Bartoš. Později odmítl převzít obhajobu Rudolfa Berana a Jaroslava Krejčího (oba mimo jiné předsedové protektorátních vlád).¹⁷⁵

V únoru 1948 na oznámení firmy Bratři Perutzové (podle majitelů libeňské přádelny a tkalcovny)¹⁷⁶, toho času v národní správě podle dekretu č. 5/1945 Sb, *o neplatnosti některých majetkově-právních jednání z doby nesvobody a o národní správě majetkových hodnot Němců, Maďarů, zrádců a kolaborantů a některých organizací a ústavů*, čelil Jiří Doskočil udání, že převzal obhajobu Němce a bývalého člena SS V. Vichrtse, který prý tuto firmu podvodně připravil o větší množství zboží i peněz, čímž se dle jejich tvrzení dopustil škod na dobrému jménu českých advokátů.

K tomuto podával Dr. Doskočil vyjádření advokátní komory, ve kterém uvedl, se nejednalo o Němce, nýbrž o Lotyšě bez státní příslušnosti a že se s ním

¹⁷² Kramerius-vs.nkp.cz. *Hospodářský archiv ze dne 10. 5. 1941* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-07]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:8a2aa731-5b4d-11e7-bcbf-005056827e51?page=uuid:6e1e4360-5b5e-11e7-80d5-001018b5eb5c&fulltext=JUDr.%20Jiří%20Doskočil>

¹⁷³ Kramerius-vs.nkp.cz. *Hospodářský archiv ze dne 18. 5. 1940* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-07]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:c92acf30-2f4e-11e7-b650-5ef3fc9ae867?page=uuid:f18282b0-2f54-11e7-a77b-001018b5eb5c&fulltext=JUDr.%20Jiří%20Doskočil>

¹⁷⁴ DOSKOČIL, Jiří. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

¹⁷⁵ DOSKOČIL, Jiří. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

¹⁷⁶ encyklopedie.praha2.cz. *Perucká (Vinohrady)* [online]. Praha: Městská část Praha 2 [cit. 2019-03-27]. Dostupné z WWW: <https://encyklopedie.praha2.cz/ulice/111-perucka>

seznámil až v lednu roku 1945, kdy V. Vicherts vypomáhal anglickému leteckému důstojníkovi R.A.F. Streetovi, který byl na útěku ze zajateckého tábora. Dále uvádí, že Vicherts nikdy nebyl členem SS. Za války pomáhal židům, ruským zajatcům, ukrýval mnoho lidí v ohrožení a byl jednoznačně protinacistického smýšlení. Celou věc Dr. Doskočil prý konzultoval i s prezidentem advokátní komory Dr. Antonínem Kloudou, který jeho postup schválil.

V návaznosti na uvedené však akční výbor advokátní komory ustanovil Dr. Doskočilovi substitutem Jana Randu, advokáta se sídlem v Ječné ulici č. 6, později nahrazeného advokátem Bedřichem Roubíčkem, se sídlem na Havlíčkově nám. č. 3, Praha II. Následně dne 28. března 1948 byl na dobu jednoho roku vyloučen ze stavu advokátského.¹⁷⁷

Po uplynutí jednoho roku přihlásil se Dr. Doskočil za člena krajského sdružení advokátů v Praze. Pro případ, že by nebyl přijat, žádal o náhradní zaměstnání v pojišťovnictví, v průmyslu, či ovocnářství a včelařství. Krajské sdružení advokátů si k této žádosti nejprve vyžádalo posudek ministerstva vnitra o státní spolehlivosti Jiřího Doskočila a o jeho postoji k lidově-demokratickému zřízení. Ministerstvo vnitra příznivé vyřízení přihlášky nedoporučilo a upozornilo, že proti Dr. Doskočilovi je u okresního soudu trestního vedeno řízení ve věci vyvolané trestním oznámením 1948 pro porušení ust. §20 ve spojení s ust. § 26, písm a) zákona 5/1945 Sb., a podle ust. § 3 zákona č. 165/1946 Sb., *o trestní ochraně národních podniků, znárodněných podniků a podniků pod národní správou* kdy měl překročit rámec svých povinností působit jako právní zástupce obžalovaného V. Vichertse ve vztahu k firmě Bratři Preutzové v národní správě. Jednání ve věci bylo nařízeno na den 20. července 1950.¹⁷⁸

Jiří Doskočil bydlel ve vinohradské Ibsenově ulici č. 1 společně se svou manželkou Františkou roz. Adámkovou, děti neměli.¹⁷⁹

¹⁷⁷ DOSKOČIL, Jiří. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

¹⁷⁸ DOSKOČIL, Jiří. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

¹⁷⁹ DOSKOČIL, Jiří. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

Obrázek č. 7: Jiří Doskočil¹⁸⁰

Obrázek č. 8: Ludvík Dukát¹⁸¹

3.8 Ludvík Dukát (nar. 23. května 1895)

Narodil se v Brně do rodiny známého krejčího Ludvíka Dukáta a Františky roz. Jašové. V Brně navštěvoval obecnou školu i gymnázium, avšak z důvodu stěhování rodiny se stal abiturientem ve Strážnici.¹⁸²

Vojenskou službu nastoupil ještě před zahájením vysokoškolských studií, a to v únoru roku 1915, kdy byl přidělen k vozatajstvu. Od roku 1916 až do konce první světové války byl ve službě nepřetržitě, konkrétně sloužil u druhého vozatajského praporu.

Právnickou fakultu univerzity Karlovy absolvoval ve zkrácené studijní době již po dvou letech studia v listopadu roku 1920. V době studií byl členem fakultního spolku Všehrd.¹⁸³

¹⁸⁰ DOSKOČIL, Jiří. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

¹⁸¹ DUKÁT, Ludvík. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

¹⁸² DUKÁT, Ludvík. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

¹⁸³ DUKÁT, Ludvík. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

Právní praxi započal čtrnácti měsíční přípravnou službou soudcovskou jako právní praktikant v obvodu Vrchního soudu v Praze. Poté nastoupil jako koncipient v advokátní kanceláři Eduarda Fuchse, kde setrval do srpna roku 1926.

Poté byl na svou žádost zapsán jako advokát v Užhorodě, ale už v říjnu 1926 musel vzhledem k událostem opětovně nedobrovolně nastoupit jako koncipient, tentokrát u Kamilla Reslera, toho času vinohradského advokáta se sídlem Fochova tř. č. 39, kde setrval až do září 1927, kdy byl pražskou advokátní komorou platně zapsán do seznamu advokátů.¹⁸⁴

Z korespondence i z jiných dokumentů ve spise Dr. Dukáta vyplývá, že ačkoliv ten působil jako koncipient v Praze, kde rovněž bydlel (v Dělostřelecké ulici č. 267 na Ořechovce), zažádal na první pohled zcela iracionálně, dne 19. července roku 1926, o zápis do seznamu advokátů na Podkarpatské Rusi. Jelikož v Podkarpatské Rusi nebyla zřízena samostatná advokátní komora¹⁸⁵, její agendu ve věcech advokátních vykonával předseda soudní stolice v Užhorodě. Předseda Dr. Magilnič žádosti o den později usnesením vyhověl bez dalšího, a Dr. Dukát byl zapsán do seznamu advokátů na Podkarpatské Rusi se sídlem v Užhorodě.

Vzápětí, dne 29. července 1926, zažádal Dr. Dukát výbor advokátní komory v Praze o zápis do seznamu advokátů pro Čechy s odůvodněním, že se mu v Užhorodě nepodařilo sehnat byt a zahájit advokátní činnost.

Této žádosti však pražská komora v Praze nevyhověla a v odůvodnění uvedla, že má za to, že Dr. Dukát ve skutečnosti nikdy neměl v úmyslu být advokátem v Užhorodě a osobně tam ani nebyl. Vědom si nepravdivosti ohledně zápisů přetrvávajících na Slovensku a Podkarpatské Rusi, kde nebyli si vědomi judikatury nejvyššího soudu, dle které nelze započítávat placenou praxi v přípravné službě soudcovské do předepsané pětileté praxe advokátní, využil Dr. Dukát dle přesvědčení pražské advokátní komory tohoto stavu a nechal se zapsat do seznamu advokátů, aniž by splnil zákonem vyžadované podmínky, tj. vykázal pětiletou právní praxi dle § 5 zákona č. 40/1922 Sb. z. a n.

¹⁸⁴ DUKÁT, Ludvík. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

¹⁸⁵ CALETKA, Lumír. *Vývoj advokacie v Československu 1918 - 1989*. Praha, 2016. Rigorózní práce. Univerzita Karlova, Fakulta právnická, Katedra právních dějin. s. 108 (Dostupné z WWW: <https://is.cuni.cz/webapps/zzp/detail/151072/?lang=en>)

Postup Ludvíka Dukáta považoval výbor advokátní komory v Praze jako obcházení zákonných ustanovení, kdy Dr. Dukát si navíc byl vědom jednak judikatury vrchního zemského soudu, ale shodně i nejvyššího soudu (rozhodnutí č. j.: RI 421/25 ze dne 12. května 1925), dle které lze přesídlit z obvodu jedné komory do jiné bez dodatečné možnosti přezkoumávat zápis do seznamu advokátů povolený jinou komorou, na což vychytrale spoléhal.¹⁸⁶

Výše uvedenou tezi potvrzuje i fakt, že ještě jako advokátní koncipient inzeroval Dr. Dukát na Nový rok 1925 v Národní politice v rámci boje proti výkladu ustanovení § 2 písm. a) zákona č. 40/1922 Sb. z. a n. advokátními komorami v tom smyslu, že ty odpírají započítati soudní praxi placenou (přípravnou službu soudcovskou) do praxe advokátní. Svolával tímto všechny kandidáty advokacie, kteří by tímto výkladem mohli být postiženi ztrátou až jednoho roku praxe, k jednotné akci.¹⁸⁷

Ludvík Dukát byl tak do seznamu advokátů pro Čechy platně zapsán až ke dni 14. září 1927, tedy po doplnění požadované délky praxe, se sídlem Na Zderaze č. 11 v Praze. Krátce na to přesídlil na adresu Krakovská ulice č. 1 (roh Žitné ulice) a dne 19. dubna 1933 pak oznámil své přesídlení na Král. Vinohrady, do Londýnské ulice č. 9.¹⁸⁸

Dne 25. září 1927 inzeroval své přesídlení ze Zderazu č. 11 do Krakovské ulice č. 1 v Národní politice.¹⁸⁹ Tatáž informace vyšla stejného dne i v Národních Listech.¹⁹⁰ Ve vydání Národních Listů ze dne 16. dubna 1933 se čtenáři mohli v rubrice „Z kruhů advokátních“ dozvědět o přestěhování advokátní kanceláře

¹⁸⁶ DUKÁT, Ludvík. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

¹⁸⁷ Kramerius.nkp.cz. *Národní politika ze dne 1. 1. 1925* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-03-30]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=8011210>

¹⁸⁸ DUKÁT, Ludvík. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

¹⁸⁹ Kramerius.nkp.cz. *Národní politika ze dne 25. 9. 1927* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-03-30]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=7758646>

¹⁹⁰ Kramerius.nkp.cz. *Národní listy ze dne 25. 9. 1927* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-03-30]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=4660447>

Ludvíka Dukáta do nového paláce Vinohradské záložny na adrese Londýnská č. 9.¹⁹¹

Jako břevnovský rezident působil jako člen místního výboru za Občanský blok. V březnu roku 1932 byl pak zvolen do místní knihovni a osvětové komise.¹⁹²

Na zasedání XIII. valné hromady firmy American Heating, továrny na kamna a strojírna, konané v červenci roku 1934, byl Ludvík Dukát zvolen místopředsedou správní rady. Továrna měla provoz v Kolíně.¹⁹³

Deník *Expres* informoval ve svém vydání ze dne 16. ledna 1935 o prodeji domu v Libni č. p. 1590 manželům Hudíkovým, pekařům z Prahy. Prodávajícími byli Ludvík Dukát a smíchovský architekt František Coufal, přičemž hodnota transakce činila 355.000,- Kč.¹⁹⁴

Národní Listy ze dne 12. dubna 1936 pak uváděly Ludvíka Dukáta jako zprostředkovatele prodeje vilových a lesních parcel v Senohrabech.¹⁹⁵

Dne 7. září 1936 otiskl Polední list zprávu Dr. Dukáta v zastoupení sochaře Františka Foita (podnikl několik cest do Afriky, z cesty započaté v roce 1947 se s manželkou už nevrátili v důsledku politického převratu v únoru roku 1948, profesor na Kenyata College, autor mnoha sochařských děl na africkém kontinentě)¹⁹⁶, ve které uváděl na pravou míru informace z předchozích dní, týkající se „divného pozadí obchodů s posmrtnou maskou a bustou poslance Staňka“, kdy v této věci bylo podáno trestní oznámení právě na sochaře Foita. Pravdou však bylo,

¹⁹¹ Kramerius.nkp.cz. *Národní listy ze dne 16. 4. 1933* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-03-30]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=6042700>

¹⁹² Kramerius-vs.nkp.cz. *Věstník hlavního města Prahy ze dne 29. 3. 1932* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-06]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:be4e4900-4012-11e7-a7ae-001018b5eb5c?page=uuid:173e4120-401b-11e7-b3c8-005056825209&fulltext=JUDr.%20Ludvík%20Dukát>

¹⁹³ Kramerius-vs.nkp.cz. *Expres ze dne 16. 7. 1934* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-06]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:64d7cd80-854c-11e3-a70e-005056822549?page=uuid:d402bfc0-8809-11e3-aa9f-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Ludvík%20Dukát>

¹⁹⁴ Kramerius-vs.nkp.cz. *Expres ze dne 16. 1. 1935* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-06]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:9c6181d0-f868-11e3-b4ad-005056827e51?page=uuid:a7caa3e0-fdda-11e3-99ee-001018b5eb5c&fulltext=JUDr.%20Ludvík%20Dukát>

¹⁹⁵ Kramerius.nkp.cz. *Národní listy ze dne 12. 4. 1936* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-03-30]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=6915287>

¹⁹⁶ Telc.eu. *Foít František Vladimír* [online]. Telč: Město Telč [cit. 2020-04-06]. Dostupné z WWW: https://www.telc.eu/turista_a_volny_cas/historie/osobnosti/foit_frantisek_vladimir

že posmrtnou masku a bustu zemřelého poslance nabízel sochařův zaměstnanec František Tichý, a to bez vědomí svého zaměstnavatele. Z tohoto důvodu byl také František Tichý sochařem Foitem okamžitě propuštěn.¹⁹⁷

V období druhé světové války přispíval Dr. Dukát do měsíčníku československých právníků s názvem Právní prakse.¹⁹⁸

V lednu roku 1950 obdržel Dr. Dukát rozhodnutí správní komise krajského sdružení advokátů, dle něhož nebyl převzat za člena krajského sdružení advokátů. Dne 22. února 1950 bylo krajskému sdružení advokátů v Praze doručeno sdělení o skončení likvidace kanceláře Dr. Dukáta, provedené karlínským advokátem Pavlem Barbašem.

V 50. letech 19. stol. byl Ludvík Dukát pravděpodobně vězněn.¹⁹⁹

Z korespondence vedené mezi ústředím advokátních poraden a Dr. Dukátem z počátku roku 1969 vyplývá, že výše zmíněné rozhodnutí o nepřevzetí členem krajského sdružení advokátů nebylo opodstatněno, jelikož zcela ignorovalo návrh správní komise krajského sdružení advokátů v Praze z května roku 1949, jímž se doporučilo, aby byl Dr. Dukát za člena převzat. Tvrzení národního výboru v Praze XII o vykořisťování zaměstnanců, a že Ludvík Dukát je asociál, bylo vyvráceno. Dr. Dukát pak uplatňoval svůj nárok na náhradu škody skládající se jak z neproplacených palmárních účtů, jako i například ušlých zisků a snažil se o dosažení své rehabilitace.²⁰⁰

S manželkou Martou roz. Matějkovou vychovávali dvě děti, dceru Dagmar a syna Zdeňka, bydleli ve vinohradské Londýnské ulici č. 54. Manželka však byla bezdětná.²⁰¹

¹⁹⁷ Kramerius-vs.nkp.cz. *Expres ze dne 7. 9. 1936* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-06]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:4fffc420-4330-11e3-b718-5ef3fc9bb22f?page=uuid:767b26d0-4394-11e3-a020-001018b5eb5c&fulltext=JUDr.%20Ludvík%20Dukát>

¹⁹⁸ Kramerius-vs.nkp.cz. *Právní prakse ze dne 31. 1. 1944* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-06]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:a787b880-bc2d-11e8-9984-005056825209?page=uuid:5d74d190-d6e2-11e8-b388-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Ludvík%20Dukát>

¹⁹⁹ DUKÁT, Ludvík. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

²⁰⁰ DUKÁT, Ludvík. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

²⁰¹ DUKÁT, Ludvík. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

3.9 Josef Ettel, šlechtic z Hvozdomilu (nar. 9. prosince 1893)

Advokát Josef Ettel, šlechtic z Hvozdomilu (někdy uváděno také šlechtic z Hvozdomilů) byl vinohradským rodákem. Narodil se do rodiny významného vinohradského advokáta a soudního tlumočnicka z maďarštiny, srbochorvatštiny a němčiny, zasloužilého Sokola a podporovatele různých charitativních organizací, zakladatele Českého šermířského klubu Josefa Ettela²⁰², pěstitele styků s Jihoslovan²⁰³, mimo jiné autora publikace *Kniha srbsko-chorvatsko-české konversace se stručným přehledem srbské mluvnice a vzory obchodní korespondence*, vydaná nakladatelstvím Josef R. Vilímek v Praze.²⁰⁴ Rodina bydlela v Krameriově ulici č. 20 (dnešní Americká ulice).²⁰⁵ Jeho maminka se za svobodna jmenovala Adéla Pavlíková.

Jako kluk navštěvoval obecnou školu v Polské ulici na Král. Vinohradech, v roce 1912 pak odmaturoval na gymnáziu v Londýnské ulici.²⁰⁶

Vojenskou službu nastoupil v říjnu roku 1913 a v důsledku vypuknutí první světové války se domů vrátil až v prosinci roku 1919. Do bojů se zapojil jako dělostřelec a od roku 1916 též jako letec, přičemž na frontě pobyl celkem 44 měsíců. Jelikož mezitím měl již složenou historickou státní zkoušku na právnické fakultě Karlo - Ferdinandovi univerzity, po návratu z války ukončil studia s velmi dobrým prospěchem, a v roce 1920 byl promován doktorem práv.²⁰⁷

Po vzoru svého otce byl činným v Českém šermířském klubu, v říjnu roku 1924 prostřednictvím lidového deníku Večer informoval o zahájení nové sezóny. Šermovalo se třikrát týdně pod vedením mistra J. Bonniera v Chotkově paláci v Novodvorské ulici č. 1 (dnešní Hellichova ulice). Josef Ettel ml. v té době udával

²⁰² Kramerius.nkp.cz. *Národní listy ze dne 13. 10. 1936* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-03-30]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=6917725>

²⁰³ NĚMEC, BOHUMIL. *Ottův slovník naučný nové doby*. Praha: Sdružení pro Ottův slovník naučný ARGO / Paseka, 1998. ISBN: 80-7185-550-2, s. 469

²⁰⁴ search.mlp.cz. *Kniha srbsko-chorvatsko-české konversace* [online]. Praha: Městská knihovna v Praze [cit. 2019-04-02]. Dostupné z WWW: <https://search.mlp.cz/cz/titul/kniha-srbsko-chorvatsko-ceske-konversace/72777/>

²⁰⁵ Kramerius.nkp.cz. *Adressář královského hlavního města Prahy a sousedních obcí Bubenče, Karlína, Smíchova, Kr. Vinohrad, Vršovic a Žižkova, rok 1891* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-04-02]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius.nkp.cz/kramerius/MShowPageDoc.do?id=4660574>

²⁰⁶ ETTEL, Josef, šlechtic z Hvozdomilu. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

²⁰⁷ ETTEL, Josef, šlechtic z Hvozdomilu. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

jako svou adresu Král. Vinohrady č. p. 460 (dnešní Americká ulice č. 25).²⁰⁸ Působil také jako vedoucí šermířského klubu Sokola.²⁰⁹

Po několikaměsíčním výkonu soudní sborové praxe nastoupil jako koncipient u svého otce. Poté působil dva roky u pražského advokáta Ladislava Pinkase, následně byl ve službách advokáta Karla Růžičky, rovněž se sídlem v Praze.²¹⁰

Po úspěšně složené advokátní zkoušce u Vrchního soudu v Praze byl ke dni 29. září 1926 zapsán do listiny advokátů se sídlem Spálená ulice č. 23 v Praze.²¹¹ O jeho zápisu do listiny advokátů informoval i časopis *Letectví*, a to v souvislosti s jeho členstvím v Aeroklubu republiky československé.²¹²

V porovnání s ostatními svými kolegy Dr. Ettel velmi často měnil sídlo své advokátní kanceláře. Už v říjnu roku 1929 přesídlil na Mírové nám. č. 9 (Národní dům na Král. Vinohradech), kde provozoval advokátní praxi společně s Otakarem Pavlíkem. Tato spolupráce fungovala pouze do roku 1933, kdy Dr. Ettel vystoupil ze společenství s Otakarem Pavlíkem a přestěhoval svou kancelář na Tylovo nám. č. 21. Po krátkém čase přesunul místo výkonu své advokátní praxe do Sokolské ulice č. 60, v roce 1939 pak na Příkopy č. 17, kde sdílel kancelářské prostory s advokátem Jiřím Křížem. V roce 1943 uváděl jako své sídlo dnešní Revoluční ulici č. 21 (tou dobou Berlínská tř.), v roce 1947 pak přesídlil do společných prostor s advokátem Bohuslavem Klímou na adresu Spálená ulice č. 51. V roce 1949 přesídlil zpět na Král. Vinohrady do ulice Stalinova č. 17 (dnešní Vinohradská ulice), do domu, kde v té době bydlel a profesně působil i jeho kolega Jiří Korent.²¹³

²⁰⁸ Kramerius-vs.nkp.cz. *Večer ze dne 1. 10. 1924* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-06]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:a7709590-b9ea-11e9-9209-005056827e51?page=uuid:5b075ec0-ba15-11e9-b601-005056825209&fulltext=JUDr.%20Josef%20Ettel>

²⁰⁹ ETTEL, Josef, šlechtic z Hvozdomilu. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

²¹⁰ ETTEL, Josef, šlechtic z Hvozdomilu. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

²¹¹ ETTEL, Josef, šlechtic z Hvozdomilu. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

²¹² Kramerius-vs.nkp.cz. *Letectví ze dne 1. 12. 1926* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-06]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:648a4fa8-926d-43cf-9257-7a4d29147afb?page=uuid:9ffb2e90-fb25-11e7-9854-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Josef%20Ettel>

²¹³ ETTEL, Josef, šlechtic z Hvozdomilu. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

Jak již bylo předestřeno výše, vedle advokacie se věnoval také letectví. V listopadu 1929 byl zvolen do správního výboru Ústřední letecké školy v Praze za Svaz letců, jehož byl dlouholetým členem.²¹⁴ Byl také spoluzakladatelem Prvého vzduchoplaveckého sboru.²¹⁵

V roce 1938 se začala o rodinné, výdělkové a majetkové poměry Dr. Ettela zajímat berní správa na Král. Vinohradech, a to patrně z důvodu dlužné daně. Za pomoci rodiny z manželčiny strany byl dluh vyrovnán.²¹⁶

Kromě sportu šermířského byl aktivní i ve Svazu lyžařů, který v červnu roku 1939 jako jeho člen zastupoval na valné hromadě Českého všesportovního výboru konaném v hotelu Paříž.²¹⁷

V období druhé světové války byl několikrát vyslýchán gestapem v Petschkově paláci, zřejmě v důsledku své dlouhodobé činnosti ve Svazu letců RČS, kde působil jako člen výboru a zároveň i jako právní zástupce svazu.²¹⁸

Po osvobození v květnu roku 1945 se Dr. Ettl stal předsedou místní organizace sociální demokracie v Praze XII., členem této politické strany byl však již od roku 1936. V roce 1948 došlo ke sloučení sociální demokracie s KSČ, přičemž Dr. Ettl zůstal aktivní i v 19. místní organizaci KSČ v Praze XII.²¹⁹

Po únorových událostech roku 1948 bylo Dr. Ettelovi akčním výborem advokátní komory v Praze potvrzeno, že je zatím oprávněn vykonávat advokacii a zastupovat strany před soudy ve smyslu § 8 adv. řádu. Advokacii tak provozoval i

²¹⁴ Kramerius-vs.nkp.cz. *Letec ze dne 15. 11. 1929* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-06]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:8a1c0914-65ad-4930-b918-14d82bb7426b?page=uuid:bf0a7560-3be6-11e7-82f0-005056822549&fulltext=JUDr.%20Josef%20Ettl>

²¹⁵ Kramerius-vs.nkp.cz. *Letectvo a PVOS z března roku 1968* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-06]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:4485bbe8-aff7-4d70-9194-804b6cc6f332?page=uuid:e4f86c60-a9ed-11e9-81b2-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20Josef%20Ettl>

²¹⁶ ETTTEL, Josef, šlechtic z Hvozdomilu. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

²¹⁷ Kramerius-vs.nkp.cz. *Polední list ze dne 28. 6. 1939* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-06]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:5a477080-c3e3-11e2-8c63-5ef3fc9ae867?page=uuid:43602ce0-c578-11e2-8c63-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Josef%20Ettl>

²¹⁸ ETTTEL, Josef, šlechtic z Hvozdomilu. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

²¹⁹ ETTTEL, Josef, šlechtic z Hvozdomilu. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

nadále, později byl přijat do krajského sdružení advokátů v Praze. V této pozici působil například jako likvidátor advokátní kanceláře Dr. Alexandera Loriany.²²⁰

Kádrový posudek zpracovaný po absolvování ideové školy justičních zaměstnanců v pražském Veleslavíně ho mimo jiné charakterizoval jako *příjemného, společenského, někdy až vtíravého, v celém chování a vystupování jeví známky buržoazního původu. Vychytralý. Použitelný, opatrnost na místě.*²²¹

Kuriózním se může zdát případ, kdy v roce 1954 udělila kárná komise ústředí advokátních poraden Josefu Ettlovi, členu advokátní poradny č. 6 v Praze důtku, jelikož v roce 1953 přijal od klientky, kterou měl zastupovati bezplatně, balíček 20 amerických cigaret.²²²

Ústředí advokátních poraden rozhodlo v březnu roku 1959 o zrušení členství Josefa Ettela v advokátní poradně č. 4 v Praze, a to ke dni 30. červnu 1959. Josef Ettel na to bezodkladně reagoval a žádal o odložení stanoveného termínu a prodloužení členství, aby si mohl opatřit jiné zaměstnání a neocítl se bez jakéhokoliv příjmu. Z důvodu finančních žádal i o možnost setrvat na své pozici v advokátní poradně, a to i s odkazem na nízkou výši starobního důchodu, který by mu náležel. Ve své odpovědi výbor ústředí advokátních poraden uvedl, že na rozhodnutí trvá a současně vyslovil, možná trochu ironicky, při této příležitosti poděkování za dlouholetou a svědomitou práci v advokacii.

V květnu roku 1959 podal Dr. Ettel žádost o starobní důchod. Výbor ústředí advokátních poraden nakonec po opětovných žádostech s naléhání Dr. Ettela, opakovaně prodlužoval jeho členství v advokátní poradně č. 4 až do dne 31. prosince 1959.²²³

Z žádosti hotelu Internacional o kádrový posudek adresovaný advokátní poradně č. 4 z dubna roku 1960 se dozvídáme, že v tomto ubytovacím zařízení žádal tehdy 66letý Josef Ettel o místo hotelového vrátného.²²⁴

²²⁰ ETTEL, Josef, šlechtic z Hvozdomilu. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

²²¹ ETTEL, Josef, šlechtic z Hvozdomilu. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

²²² ETTEL, Josef, šlechtic z Hvozdomilu. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

²²³ ETTEL, Josef, šlechtic z Hvozdomilu. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

²²⁴ ETTEL, Josef, šlechtic z Hvozdomilu. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

Mezi jeho klientelu patřil například i Čedok, později však byla jeho agenda tvořena převážně drobnou klientelou. Byl štábním kapitánem letectva v záloze.²²⁵

Josef Ettel byl třikrát ženat, naposledy s Ludmilou roz. Jurkovskou, děti neměl. Šlechtický přídomek „z Hvozdomilu“ používali jeho předci již po několik předchozích generací.

Jeho bratr Karel byl rovněž advokátem (zahájení advokátní praxe na Havlíčkově náměstí č. 24 oznámil dne 7. prosince 1930 také prostřednictvím Národních Listů²²⁶), sestra Adéla předčasně zemřela.²²⁷

Obrázek č. 9: Josef Ettel²²⁸

Obrázek č. 10: Rudolf Fiedler²²⁹

²²⁵ Kramerius-vs.nkp.cz. *Schematismus branné moci československé z roku 1929* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-04]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:d3be44c1-5472-11e9-827f-a720120a7520?page=uuid:c8efd1d0-563b-11e9-b3de-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20Jiří%20Doskočil>

²²⁶ Kramerius.nkp.cz. *Národní listy ze dne 7. 12. 1930* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-04-03]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=8031124>

²²⁷ ETTEL, Josef, šlechtic z Hvozdomilu. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

²²⁸ ETTEL, Josef, šlechtic z Hvozdomilu. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

²²⁹ Foto dostupné z WWW: <https://www.cbdb.cz/autor-104932-rolf-fremont>

3.10 Rudolf Fiedler (nar. 10. února 1879)

Rudolf Fiedler se narodil v Mladé Boleslavi. Středoškolská studia úspěšně zakončil maturitou na gymnáziu v Kolíně. V letech 1898 až 1902 absolvoval právnická studia na české univerzitě Karlo – Ferdinandově.²³⁰

Po složení tří státních zkoušek vstoupil dne 4. ledna 1903 do státní služby politických úřadů v Čechách, v červnu roku 1920 se stal okresním hejtmanem a téhož roku přistoupil ke státnímu pozemkovému úřadu v Praze, kde se v dubnu roku 1922 ujal vedení presidia. V prosinci roku 1922 byl jmenován ministerským radou V. hodnostní třídy. Na konci roku 1924 byl rozhodnutím prezidenta republiky, na základě vlastní žádosti, přeložen na trvalý odpočinek.²³¹

Dr. Fiedler vstoupil do advokacie až ve svých 46 letech. Dopisem ze dne 2. ledna 1925 sdělil advokátní komoře v Praze, že se hodlá věnovat advokacii a zároveň požádal o zápis do seznamu kandidátů advokacie s působištem u Františka Šteinerja, advokáta na Smíchově. V srpnu téhož roku ohlásil svého nového zaměstnavatele, a sice Viktora Poláčka, vinohradského advokáta se sídlem v Chocholouškově ulici č. 3. V roce 1927 pak Viktor Poláček požádal pro Dr. Fiedlera vydání legitimace k vykonávání substitučního práva, která kandidátu advokacie náležela po dvou letech vykonané koncipientké praxe.²³²

V listopadu a v prosinci roku 1928 podrobil se Rudolf Fiedler u vrchního zemského soudu v Praze advokátní zkoušce s velmi dobrým prospěchem. Zkušebním komisařem z řad advokátů byl jmenován Jan Löwenbach (mimo jiné hudební publicista a kritik²³³). Dne 3. ledna 1930 tak byl zapsán do seznamu advokátů se sídlem v Praze XII, v Rumunské ulici č. 11.²³⁴

²³⁰ FIEDLER, Rudolf. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

²³¹ FIEDLER, Rudolf. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

²³² FIEDLER, Rudolf. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

²³³ Ceskyhudebnislovník.cz. Löwenbach, Jan [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-07-01]. Dostupné z WWW:

[https://www.ceskyhudebnislovník.cz/slovník/index.php?option=com_mdictionary&task=record_record_record_detail&id=6281](https://www.ceskyhudebnislovník.cz/slovník/index.php?option=com_mdictionary&task=record_record_detail&id=6281)

²³⁴ FIEDLER, Rudolf. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

V červnu roku 1930 se účastnil mezinárodního zasílatelského kongresu v belgických Antverpách. Mezinárodní federace zasílatelských organizací sídlila ve švýcarském Bernu a byla založena v roce 1926 ve Vídni.

Po devíti letech svého samostatného advokátního působení dosáhl Dr. Fiedler věku 60 let a vzdal se dalšího provozování advokacie, přičemž požádal advokátní komoru o výmaz ze seznamu advokátů ke dni 1. březnu 1939.²³⁵

Rudolf Fiedler byl rovněž hudebním skladatelem a spisovatelem. Věnoval se hře na klavír a harmonium. Mezi lety 1914 až 1925 napsal více než 100 skladeb, a to především pro housle s klavírem. Zatímco hudbu skládal pod vlastním jménem, jako literární autor vystupoval pod pseudonymem Rolf Fremont.²³⁶ Byl posledním starostou Spolku československých spisovatelů beletristů Máj. Zabýval se historickým (cyklus *Ve stínu věčnosti* z let 1925 - 1928, *Mistr černého umění* z roku 1948) a dobrodružným tématem, některá jeho díla však vykazují i prvky fantastiky (*Paprsek smrti* z roku 1929) až sci-fi (román *Svět v troskách* z roku 1926 (*Národní politika* 3. září 1937)²³⁷, cyklus *Ďáblova Zátoka* z let 1929 - 1939).²³⁸

Dr. Fiedler zemřel dne 13. května 1962 v Praze.

3.11 Hugo Frank (nar. 7. července 1902)

Hugo Frank se narodil ve Vídni, českým rodičům Josefovi a Františce roz. Šafářové, kde žil až do říjnových událostí roku 1918, po kterých se přestěhoval již blíže ku Praze, a to konkrétně na Král. Vinohrady. Maturitní zkoušku se tak podrobil v roce 1921 již na Král. Vinohradech, a sice na německém státním gymnáziu v Budečské ulici. Právnická studia absolvoval na Karlově univerzitě v Praze.

²³⁵ FIEDLER, Rudolf. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

²³⁶ Kramerius-vs.nkp.cz. *Slovník cizích slov, zkratek, novinářských šifer, pseudonymů a časopisů pro čtenáře novin z roku 1946* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-04]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:d3f5e8e0-ca25-11e9-af5a-005056827e51?page=uuid:8bc4add4-85b2-4b1a-a10c-75162168ed4f&fulltext=JUDr.%20Rudolf%20Fiedler>

²³⁷ Kramerius.nkp.cz. *Národní politika ze dne 3. 9. 1937* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-04-03]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=7526247>

²³⁸ ptejteseknihovny.cz. *Dotaz na spisovatele Rolfa Fremonta* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-08-14]. Dostupné z WWW: <https://www.ptejteseknihovny.cz/dotazy/dotaz-na-spisovatele-rolfa-fremonta>

Od konce roku 1925 do září roku 1926 byl činný jako auskulant, a to postupně u okresního soudu na Žižkově, u zemského soudu civilního v Praze a konečně u vrchního zemského soudu v Praze. Dne 1. října 1926 vstoupil jako koncipient do kanceláře Eugena Pštrosse, advokáta ve Vodičkově ulici č. 15. V advokátní kanceláři Dr. Pštrosse setrval po celou dobu své zákonné praxe, čili až do dne 30. dubna 1930, kdy u vrchního zemského soudu v Praze úspěšně vykonal advokátní zkoušku.

Do listiny advokátů byl na svou žádost zapsán dne 30. září 1931. Advokátní kancelář zřídil ve vinohradské Italské ulici č. 12 (v době druhé světové války přesídlil o několik domů níže v rámci Italské ulice, a sice do domu č. 20). V roce 1931 bydlel Dr. Frank v Žerotínově ulici č. 28 na Žižkově, později se přestěhoval na Král. Vinohrady do Slovenské ulice č. 15.²³⁹

V roce 1936 přispíval do přílohy periodika Nedělní list (nedělní vydání Poledního listu) s názvem Žena a její svět. Publikoval zde články s právními radami určenými ženám, které se ve svém životě mohly dostat do různých nelehkých situací. Jednalo se například o články *Zabezpečení nároků na alimenty*,²⁴⁰ *Lze žádati o snížení nebo zvýšení alimentů?*²⁴¹, *Reforma manželského práva*²⁴², *Jakou náhradu může požadovati svedená žena*²⁴³ nebo *Vliv odpuštění v řízení rozvodovém a rozlukovém*.²⁴⁴

²³⁹ FRANK, Hugo. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

²⁴⁰ Kramerius-vs.nkp.cz. *Polední list ze dne 29. 3. 1936* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-04]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:2d6bbc40-0daf-11e3-9584-001018b5eb5c?page=uuid:791606b0-0dc2-11e3-a616-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20Hugo%20Frank>

²⁴¹ Kramerius-vs.nkp.cz. *Polední list ze dne 22. 3. 1936* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-04]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:277127b0-0dac-11e3-9584-001018b5eb5c?page=uuid:16d6a080-0df5-11e3-a616-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20Hugo%20Frank>

²⁴² Kramerius-vs.nkp.cz. *Polední list ze dne 23. 2. 1936* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-04]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:340d2b30-1ac3-11e3-b62e-005056825209?page=uuid:f6cf2cb0-1b6b-11e3-b79f-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20Hugo%20Frank>

²⁴³ Kramerius-vs.nkp.cz. *Polední list ze dne 20. 5. 1936* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-04]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:2d0db9d0-628a-11e3-8c6a-005056825209?page=uuid:55440a50-639b-11e3-9ea2-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Hugo%20Frank>

²⁴⁴ Kramerius-vs.nkp.cz. *Polední list ze dne 10. 6. 1936* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-04]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:8e587970-629c-11e3-8c6a-005056825209?page=uuid:f85b38b0-639d-11e3-9ea2-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Hugo%20Frank>

V období druhé světové války zažíval Dr. Frank svůj karierní vrchol, kdy bránil desítky československých spoluobčanů před nacistickou represí a hájil je v trestních věcech jak před německým zvláštním soudem v Praze, tak i jinými říšskoněmeckými soudy. V těchto procesech dokázal Dr. Frank nesčetněkrát uchránit své klienty zatčené gestapem, jak sami klienti tvrdili, svědomitou a statečnou obhajobou od trestu smrti. Také v důsledku této činnosti byl sám dvanáctkrát vyšetřován gestapem.²⁴⁵

V květnu 1945 byl zapojen do revolučního odboje, když konal strážní službu v obci Všeštary u Strančic v místech, kde se odehrál boj mezi jednotkami SS z Velkých Popovic a mezi mnichovskými a říčanskými partyzány, ve kterém padlo 67 osob.²⁴⁶

Dr. Frank zastupoval tuzemskou i zahraniční klientelu. Dlouhodobě zastupoval zejména několik pojišťoven, převážně v automobilových sporech. V roce 1947 byl výborem advokátní komory ustanoven ex offo obhájcem Antonínu Szpatovi, spoluobžalovanému s Lidickými vrahy v procesu konaném u Mimořádného lidového soudu v Praze na Pankráci.²⁴⁷

Ve vydání Lidové demokracie ze dne 18. března 1948 byla otištěna tato zpráva: *Prohlašuji po přezkoumání dokladů, které mě předložil pan JUDr. Hugo Frank, advokát Praha XII. Italská 20, že v případě popraveného Václava Panýrka nešlo o účastníka odboje proti Německu, a že pan JUDr. Hugo Frank, který byl jeho obhájcem, vykonal svědomitě svůj úkol obhájcovský, takže ho nelze vinit, že by při výkonu obhajoby porušil své povinnosti. Tím uvádím na správnou míru uveřejnění jeho visitky v prvním vydání „Žaluji“ a dávám mu tímto zadostiučinění. R. Karel.*²⁴⁸

Dne 16. března 1948 byl Dr. Frank usnesením akčního výboru advokátní komory trvale vyloučen z výkonu advokacie a vymazán z listiny advokátů. V této souvislosti obrátil se Dr. Frank na poslance Národního shromáždění Dr. Kokeše

²⁴⁵ FRANK, Hugo. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

²⁴⁶ FRANK, Hugo. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

²⁴⁷ BARTA, Milan. *ustrcr.cz. Všichni čekají tvrdý a spravedlivý trest* [online]. Praha: Ústav pro studium totalitních režimů [cit. 2019-07-17]. Dostupné z WWW: <https://www.ustrcr.cz/data/pdf/pamet-dejiny/pad1602/057-067.pdf>

²⁴⁸ Kramerius-vs.nkp.cz. *Lidová demokracie ze dne 18. 3. 1948* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-03]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:75fe1500-f410-11e8-9210-5ef3fc9bb22f?page=uuid:c3c43dc0-f427-11e8-95ba-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20Hugo%20Frank>

(člena Komunistické strany čsl.), který za okupace působil jako vyšetřující soudce v Praze na Pankráci a poskytoval spolu s Dr. Frankem pomoc spoluobčanům postiženým nacistickou represí. Žádal ho, aby ze své pozice promluvil s Dr. Zikmundem Steinem, předsedou akčního výboru advokátní komory a přimluvil se za něj. I přes přimluvu Dr. Kokeše byla zahájena likvidace advokátní kanceláře Dr. Franka, jež byla dokončena na konci dubna roku 1948.²⁴⁹

V důsledku intervence přátel a jiných osob, jimž Dr. Frank za německé okupace poskytl právní pomoc, byla dne 3. září 1948 zahájena revize případu Dr. Franka a jeho výmazu z listiny advokátů. Předchozí rozhodnutí však bylo i přes to potvrzeno.²⁵⁰

Byl ženat s Marií roz. Müllerovou, společně měli jednu dceru.

Obrázek č. 11: Hugo Frank²⁵¹

²⁴⁹ FRANK, Hugo. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

²⁵⁰ FRANK, Hugo. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

²⁵¹ FRANK, Hugo. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

3.12 Ervín Gehorsam (nar. 21. prosince 1895)

Ervín Gehorsam se narodil v obci Hříškov u Loun rodičům Herrmannovi a Idě Gehorsamovým, měl jednoho bratra a dvě sestry.²⁵²

Právníká studia úspěšně ukončil v roce 1919, načež zahájil povinnou právní praxi na okresním soudě v Lounech. Po přestěhování do Prahy působil také na zemském soudu civilním v Praze. Praxi advokátního koncipienta zahájil v květnu roku 1921. Nejprve působil v advokátní kanceláři Dr. Lercha, následně v kanceláři Dr. Pacovského, poté také u Dr. Goldbergera, vesměs advokátů v Praze. Koncipientskou praxi pak zakončil ve službách Dr. Singera, advokáta rovněž v Praze.

Po úspěšně složené advokátní zkoušce dne 21. března 1925 vykonal slib a dne 2. listopadu 1925 byl zapsán jako samostatný advokát se sídlem Václavské náměstí č. 66. Tou dobou bydlel ve Vocolově ulici č. 4 na Král. Vinohradech.²⁵³

Od roku 1928 do roku 1936 byl vinohradským advokátem se sídlem na Fochově tř. č. 7, poté přestěhoval svou kancelář do budovy Paláce Dunaj, na Národní třídu č. 10. V roce 1938 pak přesídlil do domu v ulici Ve Smečkách č. 30.

V důsledku dějinných událostí a vzhledem ke svému židovskému původu byl Dr. Gehorsam nucen dne 16. března 1939 požádat, aby jeho substitutem byl Josef Šnorek, advokát se sídlem v Jungmannově č. 14, jenž také následně provedl likvidaci jeho advokátní kanceláře.²⁵⁴

Zachoval se dopis z června roku 1942 od bývalého klienta Dr. Gehorsama, bankovního závodu (realitní a úvěrní kanceláře) Tesař a spol. z Mladé Boleslavi, ve kterém sděluje advokátní komoře, že dopis zaslaný Ervínu Gehorsamovi byl vrácen se zprávou, že adresát zemřel.²⁵⁵

Nepodařilo se však dohledat žádné záznamy o zatčení nebo transportu Dr. Gehorsam do některého z nacistických vyhlazovacích táborů, pravděpodobně byl

²⁵² Geni.com. *Erwin Gehorsam, Judr.* [online]. Bnej Atarot, Izrael: MyHeritage company [cit. 2019-06-23]. Dostupné z WWW: <https://www.geni.com/people/Erwin-Gehorsam-Judr/6000000018426632592?through=6000000018426563661>

²⁵³ GEHORSAM, Ervín. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

²⁵⁴ GEHORSAM, Ervín. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

²⁵⁵ GEHORSAM, Ervín. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

zavražděn ještě na území Prahy, anebo naopak, se mu podařilo z nacisty okupovaného území uniknout.

3.13 František Gremmer (nar. 3. srpna 1891)

Dr. Gremmer se narodil v Horních Heřmanicích do učitelské rodiny Františka a Emilie roz. Kubíčkové. Základní školu navštěvoval v sousedních Výprachticích, gymnázium pak nejprve v Litomyšli a poté i v Hradci Králové, kde úspěšně odmaturoval.

Jeho otec František Gremmer byl podle zpráv v Národních listech z 19. září 1898 ustanoven řídícím učitelem právě ve Výprachticích.²⁵⁶ Dříve, jak informovala dne 15. října 1889 Národní politika, působil jako řídící učitel v Horních Heřmanicích.²⁵⁷ Pravděpodobně tak vyučoval i svého syna.

V roce 1915 absolvoval právnická studia na Karlo – Ferdinandově univerzitě v Praze. Po jednoroční praxi soudní, mimo jiné u okresního soudu v Unhošti, působil téměř dva a půl roku jako koncipient u Karla Karase, advokáta v Unhošti. Shodně, dva a půl roku, poté působil v pražské advokátní kanceláři Richarda Schildhofa v Praze.²⁵⁸

Po složení advokátní zkoušky dne 10. září 1921 s velmi dobrým výsledkem a následně vykonání slibu byl dne 4. října 1922 zapsán do seznamu advokátů se sídlem v Bubenci, č. p. 399 (dnešní ulice U zeměpisného ústavu). Bydlel na adrese Bubeneč č. p. 556 (dnešní ulice Dr. Zikmunda Wintra). V listopadu téhož roku oznámil výboru advokátní komory své přesídlení na vinohradskou Karlovu tř. č. 7 (dnešní Jugoslávská ulice). V roce 1928 přeložil sídlo své kanceláře do Rytířské ulice č. 22, v roce 1938 pak do Hyberské ulice č. 12. Od roku 1948 pak vykonával advokátní praxi pouze v prostorech svého bytu.²⁵⁹

²⁵⁶ [Kramerius.nkp.cz](http://kramerius.nkp.cz). *Národní listy ze dne 19. 9. 1898* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-04-17]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=7470734>

²⁵⁷ [Kramerius.nkp.cz](http://kramerius.nkp.cz). *Národní politika ze dne 15. 10. 1889* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-04-17]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=7702449>

²⁵⁸ GREMMER, František. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

²⁵⁹ GREMMER, František. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

Dr. Gremmer tedy vykonával advokacii i po roce 1948, a sice do srpna roku 1951, kdy bylo krajským sdružením advokátů v Praze rozhodnuto o jeho nepřevzetí za člena sdružení, čímž zaniklo jeho oprávnění vykonávat advokacii. Likvidace advokátní kanceláře Dr. Gremmera byla provedena právní poradnou č. 5 a skončena v únoru roku 1952.

Ještě na konci roku 1949 se František Gremmer zúčastnil ideového školení na právnické fakultě Karlovy univerzity, vedeného karlínským advokátem Milošem Čerovským, synem advokáta Františka Čerovského.²⁶⁰

František Gremmer byl ženat s Blaženou roz. Nykodýmovou, oba byli členy Klubu českých turistů a turistického oddílu Sokola. Děti neměli.²⁶¹

3.14 Rudolf Guth (nar. 3. února 1886)

Tento nechanický rodák absolvoval Právnickou fakultu Karlo - Ferdinandovi univerzity v letním semestru akademického roku 1907/1908. Po složení tří státních zkoušek byl dne 6. prosince 1913 promován doktorem práv.

Rudolf Guth byl již jako student právnické fakulty společensky aktivní. To dokazuje například ta skutečnost, že již dne 9. června 1905 publikoval v týdeníku Rozvoj z titulu funkce správce podpůrného fondu Spolku českých akademiků židů, výzvu česko – židovské veřejnosti, aby přispěla sebemenší částkou těm, kteří to potřebují. V úvodu výzvy stálo: „*Krutým, nejhroznějším hostem v domácnosti studentově jest bída. Zastavuje, ba ničí veškerou činnost duševní a svádí konečně studenta úplně na scestí. A zabrániti tomu, zachrániti studenta před bídou, to vytkl sobě za úkol podpůrný fond Spolku českých akademiků židů*“.²⁶²

²⁶⁰ GREMMER, František. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

²⁶¹ GREMMER, František. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

²⁶² Kramerius.nkp.cz. *Rozvoj ze dne 9. 6. 1905* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-04-17]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=10040159>

Jako advokátní koncipient pak působil již jako spolupracovník a dopisovatel periodika Českožidovské listy²⁶³ a týdeníku Rozvoj.²⁶⁴

Po roční soudní praxi sborové u okresního soudu v Nechanicích a u krajského soudu v Hradci Králové zahájil praxi kandidáta advokacie. V prosinci roku 1911 vstoupil do advokátní kanceláře Maxe Broleho v Praze. Následně působil několik měsíců v Boskovicích u místního advokáta Karla Kohna, od srpna roku 1912 pak u fryštátského advokáta Rudolfa Sima. Po návratu do Prahy byl zaměstnán nejprve v advokátní kanceláři Arthura Biehala, poté u advokáta Otto Taussiga a konečně v advokátní kanceláři Ludvíka Engela, kde vykonával praxi až do konce července roku 1914, kdy byl po třech letech odbyté praxe povolán do vojenské služby.

V armádě setrval po dobu šesti a půl roku, přičemž domů se navrátil až v únoru roku 1921. V době konání advokátní zkoušky měl tak bezmála deset let započitatelné právní praxe.²⁶⁵ V roce 1933 byl československou armádou veden jako kapitán v záloze.²⁶⁶

Advokátní zkoušku složil dne 4. května 1921 s velmi dobrým výsledkem, následně dne 26. května 1921 vykonal advokátní přísahu. Do seznamu advokátů byl zapsán dne 13. září 1921 se sídlem v Mánesově ulici č. 94 na Král. Vinohradech. Bydlel o několik domů vedle, v Mánesově ulici v domě č. 62. Dne 18. dubna 1935 přesídlil se svou advokátní kanceláří na adresu Fochova tř. č. 37.²⁶⁷

V prosinci roku 1930 byl nálezem disciplinární rady č. dis 121/30 kárně trestán pro přečin poškození cti a vážnosti stavu písemnou důtkou. Na jeho žádost byla tato důtka o tři roky později vymazána.²⁶⁸

²⁶³ Kramerius.nkp.cz. *Kalendář česko-židovský 1908 - 1909* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-04-17]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=4082214>

²⁶⁴ Kramerius.nkp.cz. *Rozvoj ze dne 1. 1. 1908* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-04-17]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=10040609>

²⁶⁵ GUTH, Rudolf. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

²⁶⁶ holocaust.cz. *Guth Rudolf: Prostředník ve věcech vojenských* [online]. Praha: Institut Tereziánské iniciativy ve spolupráci se Židovským muzeem v Praze a Památníkem Terezín [cit. 2020-07-09]. Dostupné z WWW: <https://www.holocaust.cz/databaze-dokumentu/dokument/124931-guth-rudolf-prostrednik-ve-vecich-vojenskych/>

²⁶⁷ GUTH, Rudolf. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

²⁶⁸ GUTH, Rudolf. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

Periodikum *Národní politika* dne 13. prosince 1929 informovalo o prodeji z ruky v konkursu uvaleném na jmění Františka Němečka z vinohradské Bělehradské ulice č. 61a, zejména se jednalo o obchodního zařízení, látky a dětské obleky. Funkci správce konkursní podstaty vykonával Rudolf Guth.²⁶⁹

Při příležitosti kulatin Dr. Gutha bylo ve vydání *Rozvoje* ze dne 7. února 1936 uveřejněno blahopřání k jeho 50. narozeninám.²⁷⁰

Poté, co byl Rudolfu Guthovi ve smyslu usnesení komorního výboru ze dne 15. března 1939, č.j. A 2602/39 zastaven výkon advokacie a jeho substitutem ustanoven František Sixta, advokát v pražské Lipové ulici č. 13, pokoušel se ještě Dr. Guth nelehkou nastalou situací řešit tím, že podnikal kroky směřující ke svému přestoupení k římsko-katolické církvi.²⁷¹

Po rozumu ust. § 7 odst. 1 vládního nařízení ze dne 4. července 1939, č. 136/1940 Sb. z. a n. byl však dne 5. července 1940 vymazán ze seznamu advokátů. Proti tomuto rozhodnutí šlo podat námitky pouze z důvodu, že advokát není židem dle ust. § 1 vládního nařízení č. 136/1940 Sb. z. a n.²⁷²

V červenci roku 1941 sdělil Dr. Sixta výboru advokátní komory, že likvidace kanceláře Rudolfa Gutha nebyla dosud provedena, jelikož se jedná o velkou kancelář s velmi rozsáhlou registraturou a některé věci budou pro jejich složitost vyžadovat delší dobu.²⁷³

Dopisem ze dne 19. prosince 1945 se Ředitelství pro stavbu vodních cest dotázalo advokátní komory, zda se vrátil advokát Rudolf Guth či některý z členů jeho rodiny, načež advokátní komora sdělila, že návrat Dr. Gutha dosud nebyl ohlášen.

²⁶⁹ Kramerius.nkp.cz. *Národní politika ze dne 13. 12. 1929* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-04-17]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=8338215>

²⁷⁰ Kramerius.nkp.cz. *Rozvoj ze dne 7. 2. 1936* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-04-17]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=10048356>

²⁷¹ holocaust.cz. *Guth Rudolf: Žádost o vystavení vysvědčení zachovalosti* [online]. Praha: Institut Tereziánské iniciativy ve spolupráci se Židovským muzeem v Praze a Památníkem Terezín [cit. 2020-07-13]. Dostupné z WWW: <https://www.holocaust.cz/databaze-dokumentu/dokument/124934-guth-rudolf-zadost-o-vystaveni-vysvedceni-zachovalosti/>

²⁷² ftp.aspi.cz. *Sbírka zákonů a nařízení státu československého. Ročník 1940* [online]. Praha: Wolters Kluwer ČR, a.s. [cit. 2019-04-17]. Dostupné z WWW:

<http://ftp.aspi.cz/opispdf/1940/044-1940.pdf>

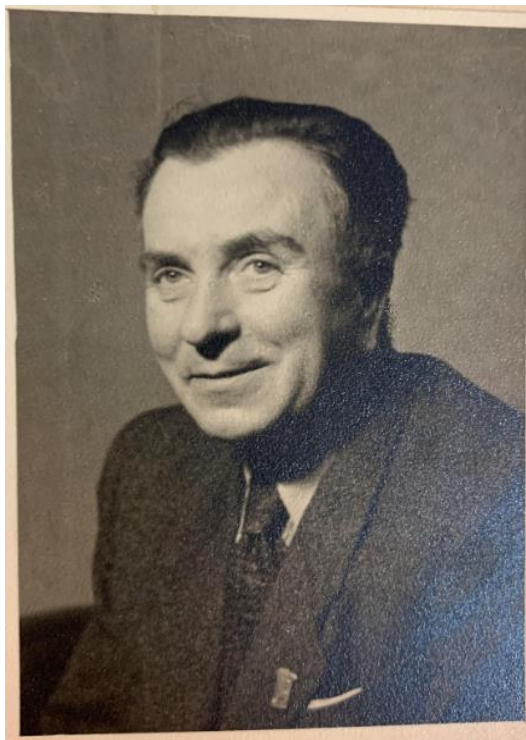
²⁷³ GUTH, Rudolf. *Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky*

Dr. Guth nastoupil dne 21. října 1941 do Transportu B, č. 570, z Prahy do Lodže.²⁷⁴ S manželkou Emílií roz. Weigertovou měli dceru Věru. Válku nikdo z nich nepřežil.²⁷⁵

Obrázek č. 12: Rudolf Guth²⁷⁶

Obrázek č. 13: Vladimír Hobl²⁷⁷

3.15 Vladimír Hobl (nar. 28. ledna 1896)

Vladimír Hobl se narodil na Král. Vinohradech, konkrétně v domě č. p. 714 (tehdy Kollárova ulice, dnes Varšavská ulice) do rodiny obuvnického mistra Josefa a jeho ženy Jany roz. Hegnerové.

²⁷⁴ holocaust.cz. *Dr. Rudolf Guth* [online]. Praha: Institut Tereziánské iniciativy ve spolupráci se Židovským muzeem v Praze a Památníkem Terezín [cit. 2019-04-18]. Dostupné z WWW: <https://www.holocaust.cz/databaze-obeti/obeti/142261-rudolf-guth/>

²⁷⁵ holocaust.cz. *Guth Rudolf: Žádost o změnu v cestovním pasu* [online]. Praha: Institut Tereziánské iniciativy ve spolupráci se Židovským muzeem v Praze a Památníkem Terezín [cit. 2019-04-18]. Dostupné z WWW: <https://www.holocaust.cz/databaze-dokumentu/dokument/124933-guth-rudolf-zadost-o-zmenu-v-cestovnim-pasu/>

²⁷⁶ Foto dostupné z WWW: <https://www.holocaust.cz/databaze-obeti/obeti/142261-rudolf-guth/>

²⁷⁷ HOBL, Vladimír. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

Po studiích na gymnáziu ve vinohradské Londýnské ulici nastoupil v roce 1914 vojenskou povinnost a po propuštění ze služby v roce 1916 vstoupil na Právnickou fakultu Karlo - Ferdinandovi univerzity v Praze. V době studií, která úspěšně zakončil v akademickém roce 1918/1919, si přivydělával jako úředník v pojišťovně nebo také v pražské advokátní kanceláři Otakara Hirše. Doktorem práv byl promován dne 9. října 1920.

Následně nastoupil jako advokátní koncipient postupně u pěti pražských advokátů. Nejprve působil půl roku u Arnošta Arnošta, advokáta ve Vladislavově ulici č. 9, poté z advokacie přešel do státních služeb k Ředitelství státního dluhu (ministerstvo financí ho hodnotilo jako velice schopného, svědomitého a pilného pracovníka), aby se po necelých dvou letech opět vrátil zpět k advokacii a nastoupil u Josefa Sokola, advokáta v Jindřišské ulici č. 7. Poté byl zaměstnán u Adolfa Duška, advokáta ve Vodičkově ulici č. 25, následně u Edvarda Steina, advokáta se sídlem Nekázanka č. 3 a konečně u vinohradského advokáta Rudolfa Leitnera se sídlem v Krkonošské ulici č. 12.²⁷⁸

Advokátní zkoušce se podrobil s velmi dobrým výsledkem dne 24. října 1927. Slib vykonal o týden později, dne 31. října 1927, přičemž k témuž dni byl zapsán do listiny advokátů se sídlem v Grégrově ulici č. 6 na Král. Vinohradech. V tomto domě rovněž i bydlel.

V roce 1929 přesunul svou kancelář v rámci Král. Vinohrad do Blanické ulice č. 12, o dva roky později pak přesídlil na Korunní tř. č. 16, o čemž dne 19. července 1931 informoval i prostřednictvím Národní politiky.²⁷⁹ Později přesídlil do Sázavské ulice č. 8.²⁸⁰

V období druhé světové války bydlel na Král. Vinohradech v domě č. p. 1942 (dnešní ulice Na Zájezdu), v průběhu války se v rámci stejné ulice přestěhoval do domu č. p. 2132.²⁸¹

²⁷⁸ HOBL, Vladimír. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

²⁷⁹ Kramerius.nkp.cz. *Národní politika ze dne 19. 7. 1931* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-04-17]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=8035629>

²⁸⁰ HOBL, Vladimír. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

²⁸¹ HOBL, Vladimír. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

Jako člen Sokola se účastnil sokolského protinacistického odboje a v květnu roku 1945 byl jedním z aktérů bojů o vinohradskou sokolovnu. V únoru roku 1948 podal přihlášku do KSČ, avšak nebyl přijat.²⁸²

Po roce 1948 sdílel svou advokátní kancelář v Sázavské ulici č. 8 s advokátem Lumírem Novotným. V roce 1950 nejdříve podal, avšak poté vzal zase zpět přihlášku do krajského sdružení advokátů. Současně požádal, aby sám mohl provést likvidaci své kanceláře, případně aby byl likvidací pověřen jeho kolega Ladislav Petrák, vinohradský advokát usazený v Anglické ulici č. 1 nebo advokát Vilém Šnábl, se sídlem Václavské náměstí č. 11. Ustanoveným likvidátorem byl Dr. Šnábl, který vzhledem k aktivnímu přístupu Dr. Hobla následně navrhl, aby krajské sdružení advokátů poskytlo z provozu likvidace Dr. Hoblovi a jeho rodině přiměřenou částku na výživu. Ta byla přiznána a pravidelně vyplácena. V březnu roku 1951 byla likvidace advokátní kanceláře Vladimíra Hobla skončena.²⁸³

Komunistická strana Československa, sekretariát okresního výboru Blansko, zažádala dne 12. února 1951 o vypracování podrobného kádrového posudku Dr. Hobla. Posudek krajského sdružení advokátů však pouze konstatoval, že Dr. Hobl byl jednou, v roce 1937, kárně trestán pokutou 5.000,- Kč, jiné závady u výkonu povolání se nevyskytly.²⁸⁴

Vladimír Hobl měl široké spektrum koníčků, a to od studia filozofie až po matematiku. Byl členem Sokola, Spolku českých právníků Všehrd, zpěváckého spolku Hlahol a starostou Měšťanské besedy na Král. Vinohradech. Měl rovněž velkou zálibu ve vysoké matematice.²⁸⁵

Dr. Hobl byl ženat s Věrou roz. Amlerovou a společně měli dvě dcery. Sňatek oznámili dne 18. prosince 1921 prostřednictvím Národních Listů.²⁸⁶ Jeho žena byla spoluvlastníkem bytového domu č. p. 708 v Žižkově.²⁸⁷

²⁸² HOBL, Vladimír. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

²⁸³ HOBL, Vladimír. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

²⁸⁴ HOBL, Vladimír. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

²⁸⁵ HOBL, Vladimír. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

²⁸⁶ Kramerius.nkp.cz. *Národní listy ze dne 18. 12. 1921* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-04-18]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=4285743>

²⁸⁷ HOBL, Vladimír. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

3.16 Jiří Hora (nar. 7. května 1902)

Narodil se v obci Arnultovice v domě č. 228 v rodině právníka – odborníka na občanské právo procesní, univerzitního profesora a děkana Právnické fakulty Univerzity Karlovy profesora Václava Hory a Marie roz. Wegerové.²⁸⁸ Mladší bratr Jiřího Hory, Vladimír, byl rovněž vystudovaným právníkem.²⁸⁹

Gymnázium navštěvoval v Hálkově ulici na Novém Městě. Právnickou fakultu univerzity Karlovy absolvoval v letním semestru akademického roku 1924/1925, doktorem práv byl pak promován v Praze dne 28. listopadu 1925. Koncipientskou praxi zahájil až o tři roky později u Antonína Schauera, advokáta v Žitné ulici č. 2, kde setrval nepřetržitě po celou dobu zákonem předepsané praxe. Po složení advokátní zkoušky dne 8. května 1933 a navazujícím složení slibu byl dne 30. listopadu 1933 zapsán do seznamu advokátů se sídlem Francouzská tř. č. 29/31. Bydlel v Dejvicích v domě č. p. 1418.²⁹⁰

Dne 23. května 1938 byl Dr. Hora povolán na jeden měsíc ke svému vojenskému útvaru na mimořádné vojenské cvičení, přičemž po dobu své nepřítomnosti byl zastupován substitutem Karlem Finkem, advokátem a soudním tlumočnickem se sídlem v Jungmannově tř. č. 38. Vzhledem k politickému vývoji byl Dr. Hora dne 14. září 1938 opětovně povolán k presenční vojenské službě. V souvislosti s tím sdělil dopisem advokátní komoře, že jelikož nemůže odhadnout další vývoj situace, rozhodl se svou advokátní kancelář likvidovat, čímž pověřil Dr. Finka.

Již dne 21. října 1938 však Dr. Hora oznámil advokátní komoře svůj návrat do advokátní praxe.²⁹¹

Po únoru roku 1948 bylo Dr. Horovi uděleno prozatímní oprávnění vykonávat advokacii a zastupovat strany před soudy a úřady podle ust. § 8 advokátního řádu. Počátkem roku 1949 sdělil krajskému sdružení advokátů v Praze,

²⁸⁸ Geni.com. *JUDr. Jiří Hora*. [online]. Bnej Atarot, Izrael: MyHeritage company [cit. 2019-04-20]. Dostupné z WWW: <https://www.geni.com/people/JUDr-Jiří-Hora/6000000079537452055>

²⁸⁹ Geni.com. *Prof. JUDr. Václav Hora* [online]. Bnej Atarot, Izrael: MyHeritage company [cit. 2019-04-20]. Dostupné z WWW: <https://www.geni.com/people/Prof-JUDr-Václav-Hora/6000000079534127226>

²⁹⁰ HORA, Jiří. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

²⁹¹ HORA, Jiří. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

že vzhledem k oběžníku č. 1/1949, o reorganizaci advokacie, přihlášku do krajského sdružení advokátů nepodává. V souvislosti s tím oznámil, že je zaměstnán u národního podniku Československé energetické závody se sídlem v Dittrichově ulici č. 18 a praxi již déle než dva roky fakticky nevykonával. Likvidátorem advokátní kanceláře Dr. Hory byl ustanoven jeho vinohradský kolega Theodor Bartošek.²⁹²

S manželkou Marií roz. Hulatovou měli jednu dceru.

3.17 Jaroslav Jablonský (nar. 6. října 1879)

Narodil se v Dolní Krči do rodiny řídicího učitele Františka a Gabriely roz. Vávrové. Krátce po jeho narození byl otec přeložen do Nuslí, díky čemuž Dr. Jablonský prožil dětství a učil se ve staré školní budově Nusle č. p. 122 (dnes je v budově situována mateřská škola).²⁹³

Gymnázium navštěvoval v Žitné ulici č. 18, právnická studia pak absolvoval v roce 1905 na Karlo - Ferdinandově univerzitě v Praze. Dne 17. března 1906 byl na starém vysokém učení technickém v Praze prohlášen doktorem práv, o čemž předem veřejně informoval v Národní Politice.²⁹⁴

Po studiích nastoupil jednoroční praxi soudní ve smyslu ust. § 2 písm. a) advokátního řádu. Následujících šest let vykonával advokátní praxi u Antonína Novotného, vinohradského advokáta se sídlem v ulici U Divadla č. 3 (dnešní Ibsenova ulice). Advokátní zkoušku úspěšně odbyl u c. k. vrchního soudu pro království České v Praze dne 31. prosince 1912 a do listiny advokátů byl pak zapsán na Nový rok 1913 se sídlem v Nuslích č.p. 459 (dnešní Sezimova ulice).²⁹⁵ Zahájení

²⁹² HORA, Jiří. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

²⁹³ JABLONSKÝ, Jaroslav. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

²⁹⁴ Kramerius.nkp.cz. *Národní politika ze dne 16. 3. 1906* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-04-21]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=6931417>

²⁹⁵ JABLONSKÝ, Jaroslav. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

svého samostatného advokátního působení oznámil například i prostřednictvím Národních Listů.²⁹⁶

Následkem povolání k vojenské službě u c. k. divisiního soudu v březnu roku 1915, ustanovil Dr. Jablonský svým substitutem podle ust. § 14 advokátního řádu Josefa Sokola, advokáta v Jindřišské č. 7 (koncipientskou praxi u něj vykonával Dr. Hobl). V únoru 1916 Dr. Sokola ve funkci nahradil Jaroslav Urban, advokát v Sokolské tř. č. 66.²⁹⁷

Po zproštění vojenské služby oznámil Dr. Jablonský své přesídlení na Král. Vinohrady, do ulice U Divadla č. 3, a to z důvodu, že dne 16. dubna 1918 převzal kancelář po zesnulém Dr. Novotném, u kterého do roku 1912 působil jako koncipient. V roce 1933 však přesídlil zpět do Nuslí, tentokrát na adresu Na Zámecké č. 2 - do domu pana Šebesty (vedle České průmyslové banky), jak upřesnil v oznámení otištěném v Národní Politice dne 14. listopadu 1933.²⁹⁸ Během druhé světové války přestěhoval svou kancelář do vedlejšího domu na adresu Metodějovo nám. č. 4 (později Riegrovo nám., dnešní nám. Bratří Synků).²⁹⁹

Do funkce správce konkursní podstaty byl jmenován například v prosinci roku 1922 zemským civilním soudem v Praze, a to v konkursním řízení uvaleném na jmění obchodnice s potravinami Františky Děpoldové z Král. Vinohrad č. p. 838 (dnešní Máchova ulice č. 18).³⁰⁰

V lednu roku 1937 se u trestního soudu v Praze konal několikadenní proces s bývalými funkcionáři Občanské záložny na Král. Vinohradech, kteří byly obžalováni proto, že nezodpovědným chováním a různými machinacemi měli

²⁹⁶ Kramerius.nkp.cz. *Národní listy ze dne 31. 12. 1912* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-04-21]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=8509644>

²⁹⁷ JABLONSKÝ, Jaroslav. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

²⁹⁸ Kramerius.nkp.cz. *Národní politika ze dne 14. 11. 1933* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-04-21]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=8352026&idpi=15415654>

²⁹⁹ JABLONSKÝ, Jaroslav. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

³⁰⁰ Kramerius-vs.nkp.cz. *Tribuna ze dne 3. 12. 1922* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-03]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:af96c362-1e2c-4263-9d24-b2ee652fe116?page=uuid:4d055130-cce5-11e6-8680-005056822549&fulltext=JUDr.%20Jaroslav%20Jablonský>

způsobit záložně škodu přes jeden a čtvrt milionu korun. Dr. Jablonský jako místopředseda záložny byl obviněn z přečinu úpadku z nedbalosti.³⁰¹

Z důvodu blížících se 65. narozenin žádal Dr. Jablonský v roce 1944 o povolení provozování advokacie i po dosažení tohoto věku, kdy uvedl, že je zcela nemajetný a advokacie je jediným zdrojem obživy jeho rodiny. Žádosti bylo advokátní komorou vyhověno.³⁰²

V roce 1947 vstoupil do KSČ. Po roce 1948 byl Jaroslav Jablonský ustanoven jako právní poradce při okresním akčním výboru Národní fronty v Praze XIV.³⁰³ Dne 26. února 1948 byl na ustavující schůzi Akčního výboru československých právníků v Praze zvolen jeho místopředsedou, předsedou byl zvolen prezident nejvyššího vojenského soudu Ladislav Rutar.³⁰⁴

Vedle výkonu advokátní praxe byl například funkcionářem vinohradské Občanské záložny, dále byl členem Sokola a také významným členem Národní jednoty pošumavské, kde zasedal v jejím ústředním výboru – o tom existuje záznam v periodiku Ohlas od Nežárky ze dne 21. května 1915, který informoval o XXXI. valné hromadě Národní jednoty pošumavské konané v sále Měšťanské besedy pražské.³⁰⁵ O této události informoval již o 3 dny dříve i Český deník.³⁰⁶

V říjnu roku 1929 konala Národní jednota pošumavská ve vinohradské Zpěvohře slavnostní představení české hry *Perly panny Serafinky*. Před zahájením předal Dr. Jablonský členům souboru diplomy uznání a promluvil o významu Národní jednoty pošumavské.³⁰⁷

³⁰¹ Kramerius-vs.nkp.cz. *Polední list ze dne 15. 1. 1937* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-03]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:4b823300-b36c-11e2-b48c-001018b5eb5c?page=uuid:445b0ce0-b38b-11e2-b48c-001018b5eb5c&fulltext=JUDr.%20Jaroslav%20Jablonský>

³⁰² JABLONSKÝ, Jaroslav. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

³⁰³ JABLONSKÝ, Jaroslav. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

³⁰⁴ Kramerius-vs.nkp.cz. *Lidová demokracie ze dne 4. 3. 1948* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-03]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:36a87170-f406-11e8-9210-5ef3fc9bb22f?page=uuid:96b6cd90-f425-11e8-9210-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20Jaroslav%20Jablonský>

³⁰⁵ Kramerius.nkp.cz. *Ohlas od Nežárky ze dne 21. 5. 1915* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-04-21]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=7095457>

³⁰⁶ Kramerius.nkp.cz. *Český denník ze dne 18. 5. 1915* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-04-21]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=3285877>

³⁰⁷ Kramerius-vs.nkp.cz. *Národní osvobození ze dne 4. 10. 1929* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-03]. Dostupné z WWW: <http://kramerius->

Národní Politika informovala dne 4. září 1931 o otevření české mateřské školky v Německém Šicndorfu (dnes součást obce Dobronín), jejíž stavbu financovala Národní jednota pošumavská. Při příležitosti slavnostního otevření zde promluvil i Dr. Jablonský.³⁰⁸

Členem ústředního výboru Národní jednoty pošumavské byl minimálně ještě v roce 1932, kdy dne 23. května vyšel na titulní straně Národní politiky článek o XLVIII. valné hromadě Národní jednoty pošumavské, kde Dr. Jablonský přednesl provolání k české veřejnosti.³⁰⁹ V témže roce zaslal svým přátelům a známým prostřednictvím Národních listů přání štěstí, zdaru a zdraví v Novém roce 1932, jak bývalo v té době zvykem.³¹⁰

Dne 11. května roku 1950 při probíhající hlavní lícení před státním soudem v Plzni upadl Dr. Jablonský při sestupu ze stupínku a zlomil si nohu v pravém kyčli, následkem tohoto zranění zemřel dne 17. května roku 1950 ve věku 71 let.³¹¹

Jaroslav Jablonský měl s manželkou Růženu roz. Žížkovou syna a dceru. Syn Jaroslav byl rovněž právníkem, v 50. letech ten působil jako přednosta presidia Nejvyššího účetního kontrolního úřadu. Ze zpráv otištěných v Národní politice dne 28. října 1930 je patrné, že o dva dny později byl syn Jaroslav promován ve velké aule Karlovy univerzity doktorem věd právních a státních.³¹²

vs.nkp.cz/view/uuid:115b43d0-614f-11e1-af7d-0013d398622b?page=uuid:f2c2ab50-9ba6-11e7-8394-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Jaroslav%20Jablonský

³⁰⁸ Kramerius.nkp.cz. *Národní politika ze dne 4. 9. 1931* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-04-21]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=8036506>

³⁰⁹ Kramerius.nkp.cz. *Národní politika ze dne 23. 5. 1932* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-04-21]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=8341515>

³¹⁰ Kramerius.nkp.cz. *Národní listy ze dne 1. 1. 1932* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-04-21]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=5858426>

³¹¹ JABLONSKÝ, Jaroslav. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

³¹² Kramerius.nkp.cz. *Národní politika ze dne 28. 10. 1930* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-04-21]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=8030297>

Obrázek č. 14: Jaroslav Jablonský³¹³

3.18 Bedřich Jahn (nar. 13. července 1914)

Vinohradský rodák Bedřich Jahn se narodil Bedřichovi a Julianě roz. Kučerové. Pocházel z advokátské rodiny s dlouhou tradicí. Jako mladík navštěvoval reálné gymnázium ve vinohradské Slovenské ulici. Mezi lety 1934 – 1939 studoval na Právnické fakultě Karlovy univerzity v Praze, kdy již za studií vypomáhal v advokátní kanceláři svého otce.³¹⁴

Koncipientskou praxi zahájil v kanceláři svého otce, kde pracoval až do otcovi náhlé smrti v lázních Poděbrady v roce 1942. Otec vykonával advokátní praxi na Palackého tř. č. 20 (dnešní Anglická ulice).

Po této nešťastné události na předchozí praxi navázal více než dvouletým působením v kanceláři Václava Němce, advokáta se sídlem v Josefské ulici č. 22, od prosince roku 1944 do března roku 1945 pak byl ve službách Viktora Martina, advokáta se sídlem Spálená ulice č. 51.

³¹³ JABLONSKÝ, Jaroslav. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

³¹⁴ JAHN, Bedřich. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

Advokátní zkoušku složil dne 27. června 1944 s velmi dobrým prospěchem. Dne 4. dubna 1945, tedy až po dokončení zbývajících předepsané praxe, byl zapsán do seznamu advokátů se sídlem v ulici Irská č. 22 (nyní Anglická ulice), v budově Vinohradské záložny. Necelý měsíc před smrtí Adolfa Hitlera tak vykonal slib Vůdci podle ust. § 2 odst. 1 dekretu státního presidenta ze dne 8. března 1940 Sb. č. 83.³¹⁵

Po roce 1948 nebyl Dr. Jahnovi zastaven výkon advokátní praxe v důsledku očisty v advokátním stavu prováděné, a byl nadále oprávněn vykonávat advokacii. V tomto roce požádal Dr. Jahn akční výbor advokátní komory o doporučení k nákupu osobního vozidla, jelikož pro svou chorobu nohou vozidlo nutně potřeboval k výkonu povolání. Tím vozidlem byl Mercedes-Benz z roku 1938.

V květnu roku 1949 podal přihlášku do krajského sdružení advokátů v Praze, o čemž bylo rozhodnuto negativně a Dr. Jahn nebyl zařazen do žádné z právních poraden. V roce 1951 ukončila likvidaci jeho advokátní kanceláře právní poradna č. 14 se sídlem v Římské ulici č. 37.³¹⁶

Jak již bylo výše naznačeno, Bedřich Jahn se narodil do staré vinohradské rodiny s advokátní tradicí, kdy již jeho děd, Bedřich Jahn (20. dubna 1846 - 30. dubna 1917) působil jako advokát.³¹⁷

Jeho otec, jenž rovněž nesl jméno Bedřich Jahn (8. března 1876 – 12. dubna 1942), se stal advokátem v květnu roku 1906 a po smrti otce v roce 1917 převzal jeho advokátní kancelář. Ve stavovské organizaci působil jako prezident disciplinární rady pro advokáty. V roce 1935 byl zvolen ředitelem městských divadel pražských, velice blízko měl především k Městskému divadlu na Král. Vinohradech, kde měl velmi dobré vztahy s členy výboru Spojeného družstva Národního divadla, které z pověření vinohradské obce divadlo provozovalo. Mezi pražské členy výboru Spojeného družstva Národního divadla patřil i další z vinohradských advokátů, Emil Miřička st. Dr. Jahn je autorem publikací s divadelní tematikou, a sice *Divadla za Koňskou a Žitnou branou* nebo například *Pět let*

³¹⁵ JAHN, Bedřich. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

³¹⁶ JAHN, Bedřich. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

³¹⁷ esbirky.cz. *JUDr. Bedřich Jahn* [online]. Praha: Národní muzeum – Virtuální muzeum [cit. 2019-04-23]. Dostupné z WWW: <http://www.esbirky.cz/predmet/3492950>

*ředitelem městských divadel pražských.*³¹⁸ Jako jeho otec, zastával dlouhou dobu funkci předsedy Vinohradské záložny.³¹⁹

Rodina Jahnů již od roku 1734 dědičně zastupovala opaty Oseckého kláštera ve věci správy jejich domu v Jilské ulici č. 10, několik jejích generací v tomto domě i bydlelo. Posledním správcem tohoto majetku byl do roku 1917 právě dědeček Dr. Jahna, Bedřich Jahn, držitel rytířského řádu Františka Josefa.³²⁰ Dědeček zasedal v zastupitelstvu obce královského města Vinohrady³²¹, byl dále například předsedou správní rady Živnostenské banky³²², předsedou Jednoty založen v Praze (jako její zástupce se účastnil například v roce 1911 Čtvrtého sjezdu českých měst z království českého v královském hlavním městě, kdy na tomto sjezdu byl účasten také karlínský advokát František Lokay st., jenž zde zastupoval Poradní sbor českých okresů v království českém a Ústřední sbor spolků majitelů domů pro země koruny České)³²³, přes 30 let byl předsedou Vinohradské záložny, dále místopředsedou Měšťanského pivovaru na Král. Vinohradech, předsedou Lounského akciového cukrovaru, intendantem Divadla na Král.

³¹⁸ search.mlp.cz. *Divadla za Koňskou a Žitnou branou; Pět let ředitelem městských divadel pražských* [online]. Praha: Městská knihovna v Praze [cit. 2020-01-06]. Dostupné z WWW: https://search.mlp.cz/cz/osoby/1134174/#/ak_od=key-eq:1134174&ak_o=key-eq:1134174

³¹⁹ Kramerius-vs.nkp.cz. *ENGLIŠ, KAREL. Peníze. Brno: Úřednický peněžní ústav, 1918, str. XXVI* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-04-03]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:4b156e40-b196-11de-bce8-0013d398622b?page=uuid:5e4c972f-6b40-4a18-917c-de2048286430&fulltext=JUDr.%20Bedřich%20Jahn>

³²⁰ rodopisna-revue-online.tode.cz. *Pražské domy, kde kdysi žili moji předkové* [online]. Praha: SKOČKOVÁ Hana, [cit. 2019-04-23]. Dostupné z WWW: <http://rodopisna-revue-online.tode.cz/2015-1/18-skock-dum.pdf>

³²¹ Kramerius5.nkp.cz. *Administrativní zpráva obce královského hlavního města Prahy a spojených s městskou statistickou komisí obcí sousedních Karlína, Smíchova, Král. Vinohradů a Žižkova za rok 1897* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-04-21]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:bd600dd0-905d-11dd-a8d2-000d606f5dc6?page=uuid:6b2537b0-10ac-11e7-ac02-5ef3fc9ae867&fulltext=bedřich%20jahn>

³²² Kramerius5.nkp.cz. *Živnostenská banka v Praze : 1869-1918* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-02-23]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:ad5e3390-427e-11e1-90ea-0013d398622b?page=uuid:3daf35e0-68de-11e6-abea-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20František%20Lokay>

³²³ Kramerius5.nkp.cz. *Čtvrtý sjezd českých měst z království českého v královském hlavním městě Praze ve dnech 15.-17. října 1911* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-04-21]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:4922f6f0-63dc-11e3-ae59-005056827e52?page=uuid:76b65af0-a1e2-11e3-8b69-005056825209&fulltext=františek%20Papoušek>

Vinohradech nebo dokonce členem ředitelství Chorvatské zemské banky v Osijeku. Nekrolog vyšel dne 1. května 1917 v deníku Čech.³²⁴

Bedřich Jahn byl ženat s Eugenií roz. Voženílkovou ovdovělou Weissovou, přičemž spolu vychovávali její dvě děti, Karla a Tomáše Weissovi. Bydleli v ulici Kounicova č. 8 (dnešní Gogolova ulice). Jeho bratr Jiří, který rovněž vystudoval právnickou fakultu, působil jako režisér Československého státního filmu.³²⁵

3.19 Karel Jakubec (nar. 26. června 1904)

Karel Jakubec se narodil v Praze Ladislavovi a Bertě roz. Brunclíkové. Obecnou školu navštěvoval ve vinohradské Perunově ulici, školní docházku však dokončil v důsledku stěhování rodiny v Jičíně. V roce 1928 vystudoval Právnickou fakultu na univerzitě Karlově v Praze.

Přípravnou praxi kandidáta advokacie započal v květnu roku 1928 v kanceláři Dr. Vlčka, advokáta v Opavě, následně od ledna 1929 působil na opačném cípu republiky, a sice u chebského advokáta Dr. Zentnera. Po třech měsících, v dubnu roku 1929 vstoupil do mostecké advokátní kanceláře Dr. Tocauera, krátce pak působil také u Dr. Boučka, advokáta z Českého Brodu. Nejdéle, tři roky, pak působil u pražského advokáta Dr. Brunclíka.

Po úspěšně složené advokátní zkoušce byl dne 25. listopadu 1933 zapsán do seznamu advokátů se sídlem na Král. Vinohradech v Soběslavské ulici č. 20.³²⁶

Ke dni 1. lednu 1935 přestěhoval svou advokátní kancelář do Turnova, konkrétně do Skálovi ulice č. 90, o čemž informoval veřejnost i v časopise Naše hory.³²⁷ V roce 1938 oznámil výboru advokátní komory, že se rozhodl opět

³²⁴ Kramerius5.nkp.cz. *Čech ze dne 1. 5. 1917* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-04-21]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:5d6d3bb0-959e-11e6-baa5-005056827e51?page=uuid:8d9d53f0-ff30-11e6-b309-005056822549&fulltext=bedřich%20jahn>

³²⁵ JAHN, Bedřich. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

³²⁶ JAKUBEC, Karel. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

³²⁷ Kramerius-vs.nkp.cz. *Naše hory ze dne 11. 1. 1935* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-03-31]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:fd49c521-e5c5-4147-bf6a-13befa1ed789?page=uuid:c21fa470-3bc1-11e7-82f0-005056822549&fulltext=JUDr.%20Karel%20Jakubec>

přesídlit, tentokrát do Blatné u Písku Od tohoto záměru však následně upustil a místo toho oznámil své přesídlení do Českého Dubu. Ještě téhož roku, v důsledku okupace Českého Dubu německým vojskem, přestěhoval svou kancelář do Jičína, Zahradní ulice č. 28, kam příslušel domovským právem.³²⁸

Z dopisu berního úřadu v Turnově ze dne 12. listopadu roku 1938 vyplývá, že Dr. Jakubec po celou dobu provozování praxe v Turnově nezaplatil na daních ničeho, přičemž celkový nedoplatek činil téměř 10.000,- Kč. Veškerá exekuce byla bezvýsledná. Podle způsobu života Dr. Jakubce však berní úřad soudil, že by mohl dluh zaplatit.

V dubnu roku 1939 žádal Dr. Jakubec advokátní komoru o přesídlení do Hořic. Výbor advokátní komory z tohoto důvodu požádal o vyjádření Josefa Procheho, advokáta v Hořicích, aby spolu s ostatními hořickými kolegy vyjádřil k úmyslu Dr. Jakubce své stanovisko. Ten za všechny hořické advokáty nedoporučil povolení přesídlení Karla Jakubce do Hořic, jelikož místní advokáti vzhledem k nízkým výnosům stěží zajišťovali svou vlastní obživu a tento stav by již, dle jejich názoru, nesnesl dalšího přílivu advokátů, kteří by ohrozili existenci v Hořicích již usídlených advokátů a ani sobě by nutnou obživu neposkytli. Výbor advokátní komory tak žádosti Dr. Jakubce o přesídlení nevyhověl.³²⁹

V roce 1940 přesídlil v rámci Jičína do Tyršovy ulice č. 237. V červenci roku 1941 pak žádal o povolení přesídlení do České Skalice, když o totéž v té době požádal i Cyril Plaček, advokát ze Sobotky. Advokátní komora dala přednost Dr. Plačkovi, jelikož Dr. Jakubec byl komoře znám svým častým stěhováním a dle názoru komory byla k výkonu advokacie zapotřebí i určitá trvalost. Na doporučení advokátní komory nakonec Dr. Jakubec přesídlil do Hluboké nad Vltavou, kde nesídlil v té době žádný advokát. Po 5 měsících se Karel Jakubec obrátil na advokátní komoru s žádostí o přesídlení do Kladna, Sedlčan, Opočna nebo do Prahy, jelikož dle jeho sdělení, nebylo v Hluboké nad Vltavou podmínek pro existenci advokáta. V červenci roku 1942 se pak usadil v pražských Strašnicích,

³²⁸ JAKUBEC, Karel. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

³²⁹ JAKUBEC, Karel. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

v Železniční ulici č. 2. V březnu roku 1944 přestěhoval svou advokátní kancelář opět, tentokrát do Karlína na Královskou tř. č. 21.³³⁰

Na konci druhé světové války byl totálně nasazen u firmy Kauert, v továrně na generátory v Záběhlicích. V dubnu roku 1946 nastoupil do služeb Fondu pro národní obnovu jako smluvní právní úředník. Současně požádal výbor advokátní komory, aby mu bylo povoleno dále provozovat advokátní praxi, když při té příležitosti sdělil, že je ve veřejném společenství s Pavlem Holanem, karlínským advokátem shodně se sídlem v Královské tř. č. 21.³³¹

V březnu roku 1948 bylo Dr. Jakubcovi povoleno dále vykonávat advokacii, ten se však na konci téhož roku se zřetelem na novou úpravu advokacie dobrovolně vzdal jejího dalšího výkonu. Likvidátorem jeho kanceláře byl ustanoven karlínský advokát Miloš Čerovský.³³²

Karel Jakubec byl svobodný a bezdětný.

3.20 Eduard Kalabis (nar. 9. února 1876)

Eduard Kalabis se narodil v Kostelci na Hané Antonínovi a Josefě roz. Ondrouchové. Studoval na gymnáziu nejprve v Olomouci, poté i v Litomyšli, kde v roce 1896 maturoval. Z údajů v jeho žádosti o zápis do seznamu advokátů vyplývá, že právnická studia absolvoval na Karlo – Ferdinandově univerzitě v letním semestru akademického roku 1899/1900, tři státní zkoušky složil až v září roku 1907, tedy až po téměř kompletně vykonané povinné sedmileté právní praxi.

Vedle roční soudní sborové praxe u c. k. zemského soudu v Praze a trestního zemského soudu v Praze vykonal také šestiletou praxi advokátní, a to u advokátů velmi zvučných jmen.

Dne 4. října 1900 vstoupil do praxe k pozdějšímu poslanci a prezidentovi advokátní komory v království Českém, Eduardu Koernerovi, kde pracoval do poloviny března roku 1901. Následně na více než rok odjel z Prahy do Olomouce,

³³⁰ JAKUBEC, Karel. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

³³¹ JAKUBEC, Karel. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

³³² JAKUBEC, Karel. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

kde nejprve působil u advokáta Jana Ošťádal, významné osobnosti místního veřejného života, a poté u místního advokáta Dr. Geislera.³³³ Po návratu do Prahy v srpnu roku 1902 krátce působil u Karla Groše, který byl mimo jiné posledním starostou Prahy před rozpadem rakousko-uherské monarchie. Do úřadu byl Karel Groš zvolen dne 15. února 1906 a setrval v něm až do dne 1. listopadu 1918.³³⁴

Od září roku 1902 až do května roku 1904 pak Dr. Kalabis působil v advokátní kanceláři Aloise Rašína, prvního československého ministra financí. Půl roku byl zaměstnán v kanceláři vinohradského advokáta Bedřicha Jahna, jehož vnukovi je věnována jedna z kapitol této práce. Následně, v říjnu roku 1905, nastoupil opět u Dr. Groše, kde strávil jedenáct měsíců praxe. Necelé tři měsíce pak opětovně působil u Dr. Rašína, aby pak odjel zpět na Moravu, kdy tentokrát pracoval tři měsíce v Prostějově v advokátní kanceláři Dr. Drahoňovského a měsíc u olomouckého advokáta Richarda Fischera, pozdějšího dlouholetého starosty Olomouce.³³⁵ Zbývajících osm měsíců předepsané právní praxe pak strávil znovu v advokátní kanceláři Dr. Rašína v Praze, koncipientskou praxi ukončil dne 7. prosince 1907.

V prosinci téhož roku pak složil advokátní zkoušku s velmi dobrým prospěchem a dne 1. ledna 1908 byl zapsán do seznamu advokátů se sídlem v ulici U Divadla č. 1.³³⁶ Zahájení advokátní praxe oznámil téhož dne v deníku Čas, kde specifikoval adresu svého sídla jako dům p. náměstka Bílka, Král. Vinohrady č. p. 1234.³³⁷

Od svého zápisu do seznamu advokátů na Nový rok 1908 setrval ve výkonu advokátní činnosti na adrese U Divadla č. 1, a to až do listopadu roku

³³³ sgo.cz. *Ošťádal Jan, JUDr. - advokát, starosta Národní jednoty a Matice školské v Olomouci* [online]. Olomouc: Slovanské gymnázium Olomouc [cit. 2019-04-28]. Dostupné z WWW: <https://www.sgo.cz/osobnosti-a-absolventi-slovanskeho-gymnazia/ostadal-jan-judr-advokat-starosta-narodni-jednoty-a-matice-skolske-v-olomouci>

³³⁴ Praha.eu. *JUDr. Karel Groš* [online]. Praha: Magistrát hlavního města Prahy [cit. 2019-04-28]. Dostupné z WWW: http://www.praha.eu/jnp/cz/o_meste/primator_a_volene_organy/Primator/stali_v_cele/judr_karel_gros.html

³³⁵ spqo.eu. *Olomoucký starosta Richard Fischer (1872 - 1954)* [online]. Olomouc: Portál Olomouc [cit. 2019-04-28]. Dostupné z WWW: <http://spqo.cz/content/olomoucky-starosta-richard-fischer-1872-1954>

³³⁶ KALABIS, Eduard. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

³³⁷ Kramerius5.nkp.cz. *Čech ze dne 1. 1. 1908* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-04-21]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:d99d2250-5cc4-11e9-a9b4-5ef3fc9bb22f?page=uuid:e09a08e3-4374-4387-b063-6e93d644b93f&fulltext=Eduard%20Kalabis>

1934, kdy advokátní komoře oznámil přesídlení své advokátní kanceláře z dosavadních místností do Spálené ulice č. 35³³⁸ a jak upřesnil v Poledním listě, jednalo se o dům naproti Olympicu.³³⁹

Deník Čas informoval dne 23. května 1914 o prohlášení konkursu na jmění obchodníka galanterním zbožím Jana Piše, se sídlem Král. Vinohrady č. p. 855 (roh Korunní a Nitranské ulice), prozatímním správcem podstaty byl Eduard Kalabis.³⁴⁰ O tři měsíce dříve byl Dr. Kalabis ustanoven prozatímním správcem podstaty Jana Šedy, majitele obchodu s koženým zbožím na Král. Vinohradech č. p. 1119 (roh Korunní a Šumavské ulice).³⁴¹

Dne 13. února 1921 poděkoval Emil Harnach, truhlář z Vysokého Mýta prostřednictvím Rudého práva Dr. Kalabisovi za to, že ho úspěšně obhajoval u obchodního soudu v Praze, a vzdal mu za to *soudružský dík*.³⁴²

V době první republiky byl Eduard Kalabis členem komunistické strany.³⁴³

V prosinci roku 1941 požádal Dr. Kalabis z důvodu svého blížícího se 65. roku života advokátní komoru o prodloužení advokátní praxe s tím, že jeho činnost v advokacii bude omezena pouze na menší výpomocnou účast na chodu kanceláře jeho syna Vladimíra. Jelikož však žádost podal dva dny před koncem roku, ve kterém dosáhl věku 65 let, advokátní komora ji odmítla jako opožděnou a

³³⁸ KALABIS, Eduard. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

³³⁹ Kramerius-vs.nkp.cz. *Polední list ze dne 4. 11. 1934* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-03-31]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:6d8bb251-963d-11e3-ad99-001018b5eb5c?page=uuid:d55fcb30-9bf3-11e3-ad99-001018b5eb5c&fulltext=JUDr.%20Eduard%20Kalabis>

³⁴⁰ Kramerius5.nkp.cz. *Čas ze dne 23. 5. 1914* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-05-01]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:26423f50-eea5-11e9-8f23-5ef3fc9bb22f?page=uuid:d57f2310-eab5-11e9-9f6f-5ef3fc9bb22f&fulltext=Eduard%20Kalabis>

³⁴¹ Kramerius5.nkp.cz. *Čas ze dne 24. 2. 1914* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-05-01]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:05302ab0-9c45-11e9-8812-5ef3fc9bb22f?page=uuid:11c78440-9c6c-11e9-9209-005056827e51&fulltext=Eduard%20Kalabis>

³⁴² Kramerius-vs.nkp.cz. *Rudé právo, orgán Československé sociálně demokratické strany dělnické ze dne 13. 2. 1921* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-03-31]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:c90bb3f5-e148-49de-8c8a-feab55425df6?page=uuid:f1674e90-5c71-11e9-8cc0-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20Eduard%20Kalabis>

³⁴³ ZUMR, JOSEF. *Emanuel Chalupný, česká kultura, česká sociologie a Tábor*. Praha: Filosofía, 1999. ISBN: 80-7007-129-X, str. 160

nedoloženou a Dr. Kalabis byl dne 31. prosince 1941 ve smyslu ust. § 7 opatření Stálého výboru č. 284/38 Sb. z. a n. vymazán z listiny advokátů.³⁴⁴

Eduard Kalabis byl činným i mimo advokacii. Od roku 1910 vydával měsíční revue Sborník zákonů a nařízení a od roku 1919 Sbírku rozhodnutí nejvyšších soudních stolic republiky Československé, publikoval i v časopisech Hlasy z Hané³⁴⁵ nebo v týdeníku Slovo, který v roce 1905 založil v Prostějově.³⁴⁶ Několik let působil Eduard Kalabis též v kárné radě advokátní komory. Dne 24. března 1926 byl Dr. Kalabis zvolen na schůzi poslanecké sněmovny Národního shromáždění členem volebního soudu, a to za Komunistickou stranu Československa.³⁴⁷

V polovině roku 1920 založil společně s Josefem Schieszlem, Václavem Tomsou a Františkem Koželuhem Právnícké vydavatelství v Praze, společnost s r. o., se sídlem v ulici U Divadla č. 1, což bylo i sídlo jeho advokátní kanceláře.³⁴⁸

Dále je nutné zmínit, že u Dr. Kalabise působil necelé dva roky jako kandidát advokacie Emanuel Chalupný, pozdější známý tábořský advokát a žurnalista.³⁴⁹

³⁴⁴ KALABIS, Eduard. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

³⁴⁵ Kramerius5.nkp.cz. *Navrátilův Almanach československých právníků z roku 1930* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-05-01]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:6303c670-02fe-11e7-8830-005056827e51?page=uuid:d36a8bb0-1bc2-11e7-96ce-005056827e51&fulltext=Eduard%20Kalabis>

³⁴⁶ Kramerius-vs.nkp.cz. *Kulturní adresář ČSR, biografický slovník žijících kulturních pracovníků a pracovníků z roku 1936* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-03-31]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:af146580-8245-11e2-aa2b-005056827e51?page=uuid:db0b38c0-a6ea-11e2-b48c-001018b5eb5c&fulltext=JUDr.%20Eduard%20Kalabis>

³⁴⁷ psp.cz. *Schůze dne 24. března 1926* [online]. Praha: Parlament České republiky, Poslanecká sněmovna [cit. 2019-05-01]. Dostupné z WWW: <http://www.psp.cz/eknih/1925ns/ps/stenprot/018schuz/s018001.htm>

³⁴⁸ Kramerius-vs.nkp.cz. *Tribuna ze dne 3. 6. 1920* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-03-31]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:37f3ef31-644c-4762-8b67-621b18cdac28?page=uuid:d5e4de50-c11c-11e6-b828-005056820560&fulltext=JUDr.%20Eduard%20Kalabis>

³⁴⁹ BALÍK, Stanislav. *Formování české právnícké obce v letech 1861-1914 (Advokátní komory, právnícké spolky a časopisy)*. Brno, 2016. Disertační práce. Masarykova univerzita. Filozofická fakulta, Historický ústav. (Dostupné z WWW: https://is.muni.cz/th/atgq1/Balik_S._-Disertace_-_final.pdf)

Eduard Kalabis vychovával se svou druhou manželkou Blaženou 6 dětí.³⁵⁰ Jeho předchozí ženou byla Josefa Anna roz. Bílá. Zemřel dne 1. června 1952 ve věku 76 let.³⁵¹

3.21 Otto Klepetář (nar. 21. března 1888)

Otto Klepetář se narodil v Praze Samuelovi a Rosálii roz. Fischerové.³⁵² Právnická studia na Karlo - Ferdinandově univerzitě v Praze absolvoval v letním semestru akademického roku 1911/1912. Doktorem práv byl po složení tří státních zkoušek promován dne 6. května roku 1914.³⁵³

Praxi advokátního koncipienta vykonával nejprve od února roku 1914 u pražského advokáta Emanuela Eislera, ta však byla několikrát přerušena jeho přes tři roky trvající vojenskou službou v době první světové války. V listopadu roku 1918, po svém návratu domů do Prahy, pokračoval v praxi u Emanuela Eislera, po několika měsících tuto přerušil a započal se soudní sborovou praxí, kterou konal postupně u zemského trestního soudu v Praze, zemského soudu civilního v Praze a obchodního soudu v Praze. V lednu roku 1921 pak vstoupil do advokátní kanceláře Norberta Eislera, kde setrval až do dne konání advokátní zkoušky dne 17. února 1921, kterou složil v jazyce německém s velmi dobrým výsledkem. Slib vykonal až o čtyři roky později, dne 4. listopadu 1925.³⁵⁴ K tomuto datu byl zapsán do seznamu advokátů se sídlem Poříčí č. 10.³⁵⁵

Ze svého dosavadního místa působení přesunul Dr. Klepetář svou advokátní kancelář dne 10. března 1927 na Král. Vinohrady, konkrétně na adresu

³⁵⁰ KALABIS, Eduard. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

³⁵¹ Geni.com. *Eduard Kalabis* [online]. Bnej Atarot, Izrael: MyHeritage company [cit. 2020-07-14]. Dostupné z WWW: <https://www.geni.com/people/Eduard-Kalabis/6000000029765603002>

³⁵² Geni.com. *Otto Klepetář* [online]. Bnej Atarot, Izrael: MyHeritage company [cit. 2019-05-04]. Dostupné z WWW: <https://www.geni.com/people/Otto-Klepetar/6000000014331485860?through=6000000018617847147>

³⁵³ KLEPETÁŘ, Otto. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

³⁵⁴ KLEPETÁŘ, Otto. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

³⁵⁵ Kramerius-vs.nkp.cz. *Tribuna ze dne 13. 11. 1925* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-03-31]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:57a1edb1-f5bd-49bc-98a0-30b89298fe4d?page=uuid:42c39320-d3df-11e6-ab9a-005056822549&fulltext=JUDr.%20Otto%20Klepetar>

Fochova tř. č. 7, kde sídlil až do dne 19. října 1936, kdy se usadil v paláci Dunaj na Národní tř. č. 10.³⁵⁶

V důsledku okupace Československa nacistickým Německem dne 16. března 1939 ve smyslu usnesení Výboru advokátní komory pro Čechy v Praze ze dne 15. března 1939 č. A 2602/39 jmenoval svým substitutem Rudolfa Šulce, advokáta se sídlem Na Příkopě č. 3. Ten substituci přijal a výbor advokátní komory vzal toto oznámení Dr. Klepetáře na vědomí, přičemž mu zároveň zastavil výkon advokacie.³⁵⁷

Ve zprávě výboru advokátní komory v Čechách ze dne 10. července 1939 Rudolf Šulc sdělil, že Otto Klepetář se vystěhoval z československého státního území neznámo kam, a že od překročení hranic o něm nemá žádných zpráv. Před odjezdem svoji kancelář sám zlikvidoval až na několik málo případů, které Dr. Šulc převzal.³⁵⁸

Otto Klepetáři se s manželkou Heddou roz. Hermannovou jako jedním z mála židovských obyvatel Československa podařilo včas uniknout před nacisty. Zemřel dne 29. října 1963 v Londýně.³⁵⁹

3.22 Vlastimil Klíma (nar. 10. prosince 1898)

Narodil se do rodiny uznávaného lékaře na Starém Městě a vrchního zdravotního rady Vlastimila Klímy³⁶⁰ a Marie roz. Ješkové. Reálné gymnázium navštěvoval v Křemencově ulici na Novém Městě, kde v roce 1917 odmaturoval s vyznamenáním. Právnícká studia absolvoval na Karlově univerzitě v Praze a doktorem práv byl slavnostně promován dne 23. února 1922.³⁶¹

³⁵⁶ KLEPETÁŘ, Otto. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

³⁵⁷ KLEPETÁŘ, Otto. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

³⁵⁸ KLEPETÁŘ, Otto. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

³⁵⁹ Geni.com. *Otto Klepetář* [online]. Bnej Atarot, Izrael: MyHeritage company [cit. 2019-05-04].

Dostupné z WWW: <https://www.geni.com/people/Otto-Klepetar/6000000014331485860?through=6000000018617847147>

³⁶⁰ Kramerius-vs.nkp.cz. *Česká ročenka, každoroční populární encyklopedie praktického vědění pro každého z roku 1926* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-03-30].

Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:e6120a60-4b6c-11e3-9c86-005056827e51?page=uuid:4e07e8c0-8c8f-11e3-8031-001018b5eb5c&fulltext=JUDr.%20Vlastimil%20Klíma>

³⁶¹ KLÍMA, Vlastimil. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

Kromě práva studoval rovněž sociologii na filosofické fakultě Karlovy univerzity, přičemž jako zdejší student působil i jako jednatel Svazu československého studentstva.

Po třech letech od ukončení studií nastoupil v dubnu roku 1925 jako koncipient u pražského advokáta Jana Rennera, po roce a půl však přešel k vinohradskému advokátu Jindřichu Nechanskému, kde setrval po zbytek předepsané právní praxe.³⁶²

Advokátní zkoušce se podrobil dne 8. října 1930, advokátní přísahu pak složil o týden později. Dne 15. října 1930 tak byl zapsán do listiny advokátů se sídlem Anglická ulice č. 10 na Král. Vinohradech. V žádosti o zápis do listiny advokátů uvedl, že praxi bude provozovat jako společník Dr. Nechanského, u kterého byl dosud advokátním koncipientem.³⁶³

Vlastimil Klíma byl společensky velice činný člověk. V roce 1917 založil spolu s pozdějším redaktorem Českého slova a Rudého práva Josefem Kozákem, s pozdějším poslancem Františkem Bláhou a Janem Ebertem protirakouskou revue „*Mladá generace*“. V roce 1919 se jako český delegát účastnil prvního poválečného velkého kongresu jihoslovenské omladiny v chorvatském Záhřebu.³⁶⁴

Vlastimil Klíma působil i jako vydavatel a odpovědný redaktor nezávislého měsíčníku českého nacionalismu *Národní myšlenka*, v jehož užším redakčním kruhu působili také vinohradský advokát Jan Renner, nebo například poslanec Ladislav Rašín. Jak uváděli ve své Revue, "*Předplacením Národní myšlenky přispíváte na fond národní propagandy, z něhož je list udržován. Udržování tohoto fondu je nezbytno, má-li se úspěšně čeliti cizí propagandě propagandou vlastní.*"³⁶⁵ Mimo jiné byl autorem článků *Sbohem, pane doktore*,³⁶⁶

³⁶² KLÍMA, Vlastimil. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

³⁶³ KLÍMA, Vlastimil. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

³⁶⁴ KLÍMA, Vlastimil. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

³⁶⁵ Kramerius-vs.nkp.cz. *Národní myšlenka, Revue českého nacionalismu z března roku 1925* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-03-30]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:ec6713e0-8b01-11de-a453-000d606f5dc6?page=uuid:b8341877-926a-44c3-8e08-1622b15d7405&fulltext=JUDr.%20Vlastimil%20Klíma>

³⁶⁶ Kramerius-vs.nkp.cz. *Národní myšlenka, Revue českého nacionalismu za květen a červen roku 1937* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-03-30]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:8f846960-8c9c-11de-925d-000d606f5dc6?page=uuid:e3145eb5-03f6-48d6-a69e-d12ec8848dac&fulltext=JUDr.%20Vlastimil%20Klíma>

Pravda vítězí, Národ Husitů, Ve světě jaro – u nás politický mráz nebo *Ubohá československá politika*.³⁶⁷

Dr. Klíma byl několik let zaměstnancem Ústředního spolku mlynářů, jehož byl i dlouholetým tajemníkem.³⁶⁸ Dále pak spolupracoval s Hospodářskou skupinou mlynářského průmyslu a byl jednatelem Ústředního nákupního a prodejního družstva obchodních mlýnů v republice Československé, zapsané společenstvo s.r.o.³⁶⁹ Ve své advokátní praxi se pak zabýval s tím souvisejícími právními otázkami, zejména problematikou trhu obilného a moučného a s tím souvisejícím příslušným rozhodčím řízením. V této oblasti přispíval i do odborných časopisů,³⁷⁰ jako například *Mlynář*, v jehož redakční radě rovněž zasedal.³⁷¹

Co se týká jeho politické kariéry, již po volbách do Národního shromáždění republiky československé konaných v dubnu roku 1920, kde Československá národní demokracie obdržela 6,3 % hlasů, konal se sjezd Mladé generace Československé národní demokracie, na kterém byl tehdy 21 letý Vlastimil Klíma zvolen jejím místopředsedou. Předsedou byl zvolen jeho kolega advokát Jan Renner. Oba dva později patřili ke skupině Národní myšlenka.³⁷²

³⁶⁷ Kramerius-vs.nkp.cz. *Národní myšlenka, Revue českého nacionalismu z října roku 1933* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-03-30]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:b587f8b5-e4ea-11e9-8325-a720120a7520?page=uuid:e33c4d0c-b159-43e1-b4fe-38676ce2c45a&fulltext=JUDr.%20Vlastimil%20Klíma>

³⁶⁸ Kramerius-vs.nkp.cz. *Mlynář, orgán spolku mlynářů českomoravských ze dne 31. 10. 1930* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-03-30]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:aa4121e0-3488-11e5-b57a-005056825209?page=uuid:43bf6c90-39e9-11e5-a525-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Vlastimil%20Klíma>

³⁶⁹ Kramerius5.nkp.cz. *Hospodářská politika čs. průmyslu v letech 1918-1938* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-05-09]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:a8e03140-d5c7-11e3-b110-005056827e51?page=uuid:1a8b6e70-fe24-11e3-89c6-005056827e51&fulltext=poslanec%20Vlastimil%20Klíma>

³⁷⁰ KLÍMA, Vlastimil. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

³⁷¹ Kramerius-vs.nkp.cz. *Mlynář, orgán spolku mlynářů českomoravských 3 / 1940* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-03-30]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:d2b47981-405c-11e5-8851-005056827e51?page=uuid:6473c2c0-4069-11e5-8851-005056827e51&fulltext=JUDr.%20Vlastimil%20Klíma>

³⁷² SKŘÍPSKÝ, M. *Role Národní myšlenky 1923-1939, příspěvek k dějinám demokratického nacionalismu*. Praha: Národní myšlenka, 2005. ISBN: 80-903582-0-9, s. 4

V květnu roku 1933 byl na valné schůzi vinohradské Československé národní demokracie v Praze zvolen místopředsedou místní vinohradské organizace, předsedou byl zvolen jeho kolega, advokát Jan Renner.³⁷³

Vlastimil Klíma se stal poslancem za stranu Národní sjednocení v červnu roku 1937, kdy získal mandát jako náhradník po zemřelém Karlu Kramářovi.³⁷⁴ Dr. Klíma patřil ke skupině poslanců Národního shromáždění nazývanou Výborem pro obranu republiky, který ve dnech 28. září 1938 a 30. září 1938 intervenoval u prezidenta Edvarda Beneše se žádostí o odmítnutí německého diktátu a postavení se na odpor nacistické výbojnosti. Do skupiny patřili například i syn Aloise Rašína, poslanec Ladislav Rašín, dále Monsignore Bohumil Stašek, prof. Jaroslav Stránský a rovněž komunisté Jan Šverma, Klement Gottwald a Václav Kopecký.³⁷⁵

Ve druhé polovině roku 1939 byl náhradníkem Ladislava Rašína, zástupce Československé národní demokracie v takzvaném Politickém ústředí, budovaném jako ústředí rezistence proti nacistické okupaci, jejíž přední osobnost představoval Přemysl Šámal jako prvek kontinuity s prvním odbojem protihabsburské skupiny Maffie a rovněž se systémem první republiky.³⁷⁶

Na počátku druhé světové války byl zadržen Gestapem a vězněn v pankrácké věznici, po propuštění nesměl opustit Prahu a byl pod neustálou policejní kontrolou.³⁷⁷

V červenci roku 1945 oznámil advokátní komoře své přesídlení do Štěpánské ulice č. 23, shodně přesídlil i Dr. Nechanský. Po Vítězném únoru bylo Dr. Klímovi zatímně uděleno oprávnění dále vykonávat advokátní praxi.

³⁷³ Kramerius-vs.nkp.cz. *Expres ze dne 24. 5. 1933* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-03-30]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:da6ed870-82f6-11e3-b315-001018b5eb5c?page=uuid:7153ec20-865e-11e3-8cd6-005056825209&fulltext=JUDr.%20Vlastimil%20Klíma>

³⁷⁴ psp.cz. *JUDr. Vlastimil Klíma* [online]. Praha: Parlament České republiky, Poslanecká sněmovna [cit. 2019-05-09]. Dostupné z WWW: <http://www.psp.cz/sqw/detail.sqw?id=2056&org=289>

³⁷⁵ KLÍMA, Vlastimil. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

³⁷⁶ PEJČOCH, IVO. *Okupace, kolaborace, retribuce*. Praha: Ministerstvo obrany České republiky - Prezentační a informační centrum MO, 2010. ISBN: 978-80-7278-529-2, s. 73

³⁷⁷ KLÍMA, Vlastimil. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

V poválečných letech 1945 – 1948 zaujímal místo generálního tajemníka mlynářské sekce Ústředního svazu československého průmyslu.³⁷⁸

Dne 6. října 1949 byl ve svém bytě zatčen Sborem národní bezpečnosti z důvodů státně bezpečnostních a teprve o pět dní později, kdy ani jeho rodina neměla ponětí o tom, kde se nachází, vyšlo najevo, že byl umístěn do tábora nucené práce v Pardubicích. Náměstkem mu byl po dobu jeho nepřítomnosti zřízen kolega Dr. Nechanský. Výměrem Obvodního národního výboru bylo rozhodnuto o zavedení národní správy jeho advokátní kanceláře, kdy národním správcem bylo ustanoveno krajské sdružení advokátů v Praze. Ministerstvo vnitra však dne 30. prosince 1949 rozhodlo o propuštění Dr. Klímy z tábora v Pardubicích a ten se opět ujal vedení své advokátní kanceláře, čímž odpadl důvod, pro který byla zavedena národní správa a ta byla zrušena.

V červnu roku 1951 byl Dr. Klíma převzat za člena krajského sdružení advokátů v Praze podle ust. § 31 odst. 2 zákona č. 322/1948 Sb. Z korespondence mezi právní poradnou č. 9 a krajským sdružením advokátů v Praze ze dne 6. září 1951 vyplývá, že Vlastimil Klíma se opakovaně nedostavil do zaměstnání a dle dostupných informací byl znovu zajištěn SNB.³⁷⁹

Ode dne 29. listopadu 1951 byl ve vazbě. Následně byl obžalován v procesu se Zelenou internacionálou a zařazen do tzv. Kepkovi bandy, kde měl dle obžaloby působit jako jeden z „*agrofašistických rozvracečů, kteří brzdili práci zemědělských družstev a mařili socializaci venkova*“. Cílem této Zelené internacionály mělo být zničení samostatnosti Československé republiky a začlenění do Evropské federace. Obvinění byli z velezrady. Údajný vedoucí skupiny Josef Kepka (bývalý člen agrární strany) byl odsouzen k smrti provazem, Dr. Klíma s ostatními šesti obžalovanými, Antonínem Chloupkem (bývalý poslanec za agrární stranu), Františkem Topolem (zaměstnanec Investiční banky), Otakarem Čapkem (bývalý velkostatkář), Vilémem Knebortem (bývalý poslanec Národního sjednocení), Josefem Kostohryzem, (zaměstnanec Národní galerie) a Václavem Renčem (spisovatel) byli odsouzeni k trestu odnětí svobody na doživotí.

³⁷⁸ SKŘÍPSKÝ, M. *Role Národní myšlenky 1923-1939, příspěvek k dějinám demokratického nacionalismu*. Praha: Národní myšlenka, 2005. ISBN: 80-903582-0-9, s. 30

³⁷⁹ KLÍMA, Vlastimil. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

Po prezidentské amnestii v roce 1960 byl Dr. Klíma propuštěn a v roce 1967 soudně rehabilitován.³⁸⁰

Dr. Klíma bydlel se svou ženou Marií roz. Bezděkovou ve Valentinské ulici č. 1, dětí neměli. Byl členem Jednoty československých právníků a Společnosti Československo – Francie. Zemřel v roce 1987 jako poslední žijící prvorepublikový poslanec.³⁸¹ Byl také Sokolem, kde z rozhodnutí předsednictva České obce sokolské působil od roku 1919 jako zástupce Česko – ruské společnosti.³⁸²

Obrázek č. 15: Vlastimil Klíma³⁸³

³⁸⁰ ULM, Karel. *JUDr. Vlastimil Klíma v procesu s tzv. Zelenou internacionálou*. Praha, 2007. Bakalářská práce. Univerzita Karlova, Filozofická fakulta, Ústav českých dějin. (Dostupné z www:

https://dspace.cuni.cz/bitstream/handle/20.500.11956/10510/BPTX_2007_1_11210_ASZK00306_126437_0_52304.pdf?sequence=1&isAllowed=y)

³⁸¹ SKŘÍPSKÝ, M. *Role Národní myšlenky 1923-1939, příspěvek k dějinám demokratického nacionalismu*. Praha: Národní myšlenka, 2005. ISBN: 80-903582-0-9, str. 30

³⁸² Kramerius5.nkp.cz. *Ohlas od Nežárky ze dne 4. 4. 1919* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-05-09]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:f52c8d55-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:71abb955-4524-43e9-b62a-70da31cfe9c6&fulltext=Vlastimil%20Klíma>

³⁸³ KLÍMA, Vlastimil. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

3.23 Jiří Korent (nar. 17. dubna 1887)

Dr. Korent se narodil v obci Žalec v dnešní Slovinské republice Michalovi a Marii roz. Dobrovinkové, kde jeho otec vlastnil rozsáhlé chmelnice. V Žalci navštěvoval i obecnou školu, gymnázium pak navštěvoval ve městě Celje.³⁸⁴

Slovinsko opustil až na jaře roku 1910, kdy se v Praze nechal zapsat na českou Karlo - Ferdinandovu univerzitu v Praze, jejíž Právnickou fakultu absolvoval v zimním semestru akademického roku 1914/1915. Promován byl v roce 1919. Již za studií působil jako výpomoc v advokátní kanceláři Josefa Tilsche v Mariánské ulici³⁸⁵ (dnešní Opletalova ulice). Dcera Dr. Tilsche byla známá prozaička Anna Marie Tilschová. Advokátním koncipientem Dr. Tilsche byl od roku 1895 jeho synovec a pozdější zeť Emanuel Tilsch, jenž byl od roku 1909 děkanem právnické fakulty Karlo – Ferdinandovi univerzity.³⁸⁶

Jako kandidát advokacie nastoupil po studiích k advokátovi Antonínu Siegertovi z Bredovské ulice č. 3 (dnešní ulice Politických vězňů), po jehož úmrtí v roce 1919 setrval i pod jeho substituty, kterými byli nejprve v té době již emeritní prezident advokátní komory Eduard Koerner a následně i tehdejší prezident advokátní komory Alois Stompfe, který byl v té době právě ve funkci. Poté působil čtyři roky u advokáta Josefa Černého, rovněž poslance Národního shromáždění a budoucího ministra vnitra.³⁸⁷

Po první světové válce a rozpadu Rakousko – Uherské monarchie zvažoval svůj návrat do Jugoslávie, nakonec však zůstal v Československu a roku 1924 získal i československé státní občanství.³⁸⁸

³⁸⁴ KORENT, Jiří. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

³⁸⁵ KORENT, Jiří. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

³⁸⁶ ilaw.cas.cz. HORÁK, Ondřej. *Emanuel Tilsch a česká civilistika* [online]. Praha: Ústav státu a práva AV ČR, v. v. i. [cit. 2019-05-09]. Dostupné z WWW: https://www.ilaw.cas.cz/casopisy-a-knihy/casopisy/casopis-pravnik/hledat-v-archivu/detail-clanku.html?id=32499&r=%252Fcasopisy-a-knihy%252Fcasopisy%252Fcasopis-pravnik%252Fhledat-v-archivu.html%253D1%2526form_state%253D%2526query%253Dhor%2525C3%2525A1k%2526year_start%253D%2526year_end%253D%2526volume%253D%2526issue%253D%2526search_article_title%253D1%2526search_article_annotation%253D1%2526search_article_content%253D1%2526search_author%253D1%2526search_keywords%253D1%2526search_match_words%253Dall%2526page%253D2

³⁸⁷ KORENT, Jiří. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

³⁸⁸ KORENT, Jiří. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

Advokátní zkoušce se podrobil v září roku 1924 a slib vykonal dne 18. března 1925, ke kterémužto datu byl rovněž zapsán do listiny advokátů. V té době bydlel na vinohradské Fochově tř. č. 47. Samostatnou kancelář otevřel až v dubnu roku 1926 na adrese U Divadla č. 6 (dnešní Šubertova ulice). V rámci Král. Vinohrad přesídlil v říjnu roku 1928 na Fochovu tř. č. 17, v říjnu roku 1935 se pak přesunul do Slezské ulice č. 18, aby se o tři roky později definitivně usadil opět v domě na Fochově tř. č. 17.³⁸⁹

V březnu roku 1948 bylo Dr. Korentovi akčním výborem advokátní komory zatímně povoleno dále vykonávat advokacii. Za člena krajského sdružení advokátů však Dr. Korent převzat nebyl a v souvislosti s tím byla nařízena likvidace jeho kanceláře. Na základě rozhodnutí okresního soudu civilního v Praze XII ze dne 20. ledna 1950 byl však nadále ponechán ve funkci správce konkursní podstaty pana Jaroslava Kosíka. Likvidátorem advokátní kanceláře Dr. Korenta byl jmenován Vladimír Štůla, advokát ve vinohradské Rubešově ulici č. 13.³⁹⁰

Jiří Korent byl žanat s Františkou roz. Oehmovou, která byla německé národnosti. Jejich manželství bylo bezdětné. V době studentské byl Sokolem. Působil rovněž jako soudní tlumočnick ze slovinského jazyka.³⁹¹

3.24 Quido König (nar. 10. července 1883)

Quido König se narodil ve Vysokém Mýtě Josefovi a Rose roz. Rosenbaumové.³⁹² Karlo - Ferdinandovu univerzitu absolvoval v letním semestru akademického roku 1905/1906 v Praze a doktorem práv promován byl následně v říjnu roku 1906. Jednoroční soudní praxi získal postupně u zemského trestního soudu v Praze, dále i u zemského civilního a také u obchodního soudu v Praze. Téměř šestiletou praxi advokátní vykonal výhradně u pražského advokáta Jindřicha Rosenbauma.

³⁸⁹ KORENT, Jiří. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

³⁹⁰ KORENT, Jiří. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

³⁹¹ KORENT, Jiří. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

³⁹² Geni.com. *JUDr. Quido König* [online]. Bnej Atarot, Izrael: MyHeritage company [cit. 2020-07-16]. Dostupné z WWW: <https://www.geni.com/people/JUDr-Quido-König/600000017681043478>

Ve vojenské službě strávil posledních šest měsíců první světové války.³⁹³ V roce 1927 byl československou armádou evidován jako proviantní kapitán v záloze.³⁹⁴

Advokátní zkoušku složil s dobrým prospěchem a přísahu vykonal dne 3. ledna 1919, kdy byl k témuž dni zapsán do seznamu advokátů se sídlem v tehdejší Jungmannově tř. č. 5 (dnešní Vinohradská ulice) na Král. Vinohradech. V září roku 1931 přesídlil do Ibsenovi ulice č. 1.³⁹⁵

Dle vydání Národních Listů ze dne 25. března 1932 byl Quido König zvolen na valné hromadě advokátní komory, konané o tři dny dříve, společně se svým vinohradským kolegou Dr. Jahnem disciplinárním radou.³⁹⁶

Dne 16. března 1939 vyhověl vyzvání výboru advokátní komory v Čechách ze dne 15. března 1939 č. A 2602/39 a navrhl jako svého substituta Františka Hejdu, advokáta ve Fričově ulici č. 5 v pražském Podolí. V červenci roku 1939 pak oznámil své přesídlení do Londýnské ulice č. 2. V květnu roku 1940 byl v jedné věci vrchním soudem v Praze ustanoven židovským právním zástupcem. Likvidace advokátní kanceláře Dr. Königa byla skončena dne 16. června 1941.

Byl ženat s Gertrudou roz. Mischkönigovou, měli spolu syna Jiřího. Tansportem C č. 961 byli dne 26. října 1941 všichni odvezeni do koncentračního tábora v polské Lodži. Ani jeden z nich válku nepřežil.³⁹⁷

³⁹³ KÖNIG, Quido. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

³⁹⁴ Kramerius-vs.nkp.cz. *Schematismus branné moci československé pro rok 1927* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-03-29]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:597b886d-5472-11e9-8136-a720120a7520?page=uuid:c7f41ed0-565e-11e9-b3de-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20Quido%20König>

³⁹⁵ KÖNIG, Quido. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

³⁹⁶ Kramerius.nkp.cz. *Národní listy ze dne 25. 3. 1932* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-05-10]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=5859915>

³⁹⁷ holocaust.cz. *Dr. Quido König* [online]. Praha: Institut Tereziánské iniciativy ve spolupráci se Židovským muzeem v Praze a Památníkem Terezín [cit. 2019-04-18]. Dostupné z WWW: <https://www.holocaust.cz/en/database-of-victims/victim/143590-quido-k-nig/>

Obrázek č. 16: Quido König³⁹⁸

3.25 Mojmir Lepař (nar. 25. listopadu 1867)

Dr. Lepař se narodil v Praze, kde vystudoval akademické gymnázium. Přestože právnická studia na Karlo – Ferdinandově univerzitě absolvoval již v květnu roku 1893, promován doktorem veškerých práv byl až dva dny po vzniku samostatného československého státu, tedy dne 30. října 1918.

Dvacet let totiž působil jako soudní adjunkt, případně soudní tajemník u soudů v Jihlavě, v Jemnici, v Blansku a v Brně³⁹⁹, naposledy pak jako rada zemského soudu a okresní soudce v Napajedlích.⁴⁰⁰ Advokátní praxi získal mezi lety 1913 až 1920, kdy postupně působil nejdříve u bývalého poslance Říšské rady Ladislava Klumpara, poté u advokátů Jana Pohla a Karla Kellera a konečně i u

³⁹⁸ Foto dostupné z <https://www.holocaust.cz/en/database-of-victims/victim/143590-quido-k-nig/>

³⁹⁹ Kramerius5.nkp.cz. *Malý Ottův slovník naučný dvoudílný: příruční kniha obecných vědomostí z roku 1906* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-05-10]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:aa21f2b0-ceb9-11e3-aec3-005056827e52?page=uuid:9b9bd170-20e4-11e4-8e0d-005056827e51&fulltext=Mojmir%20Lepař>

⁴⁰⁰ Kramerius5.nkp.cz. *Ottův slovník naučný, ilustrovaná encyklopaedie obecných vědomostí z roku 1909* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-05-10]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:13ee3000-eb9c-11e4-a511-5ef3fc9ae867?page=uuid:ad49a9f0-0fc8-11e5-b0b8-5ef3fc9ae867&fulltext=Mojmir%20Lepař>

prezidenta advokátní komory Aloise Stompfeho, vesměs advokátů se sídlem v Praze.⁴⁰¹

Dne 5. prosince 1921 složil advokátní zkoušku a následně vykonal přísahu. Ke dni 1. lednu 1922 byl pak zapsán do seznamu advokátů se sídlem Nerudova ulice č. 50 na Král. Vinohradech (dnešní Polská ulice).

V září roku 1927 přesídlil z dosavadního působiště na Fochovu tř. č. 33, v červenci roku 1930 pak do Přemyslovské ulice č. 23. O rok později opustil Král. Vinohrady a v září roku 1931 oznámil advokátní komoře přemístění své advokátní kanceláře do dejvické Kyjevské ulice č. 6. O dva roky později přesunul svou kancelář v rámci Dejvic do ulice Na Hutích č. 6. V květnu roku 1934 oznámil advokátní komoře svůj návrat na Král. Vinohrady, a sice do domu v Budečské ulici č. 29. V listopadu roku 1936 svou advokátní kancelář přesunul do Radhošťské ulice č. 5.⁴⁰²

Pro svou těžkou oční chorobu vzdal se Dr. Lepař dne 16. dubna 1938 výkonu advokacie a požádal advokátní komoru o vyškrtnutí ze seznamu advokátů i obhájců ve věcech trestních. Vzhledem k probíhajícímu disciplinárnímu řízení tak toto oznámení nemohlo prozatím býti vzato na vědomí, a to vzhledem k ust. § 34 advokátního řádu. Výmaz ze seznamu advokátů byl proveden až po skončení disciplinárního řízení v červnu roku 1938.⁴⁰³

Mojmír Lepař byl rovněž autorem cestopisů a především editorem mnoha komentářů k zákonům. Společně se svým vinohradským kolegou Eduardem Kalabisem například redigovali *Revue obsahující současně vyhlášené zákony říšské a zemské, nařízení ministerstev a výnosy centrálních úřadů, pokud platny jsou v zemích Koruny české, s hlídkou judikatury c.k. správního dvoru soudního a Nejvyššího soudu a osnov zákonů*, vydané v roce 1911 tiskem Alberta Malíře. K prvnímu výročí republiky pak s nakladatelstvím Dr. Ed. Grégr a syn uspořádali nové vydání komentáře k trestnímu zákonu ze dne 27. května 1852, č. 117/1852 ř.z.⁴⁰⁴

⁴⁰¹ LEPAŘ, Mojmír. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁴⁰² LEPAŘ, Mojmír. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁴⁰³ LEPAŘ, Mojmír. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁴⁰⁴ Kramerius5.nkp.cz. *Ottův slovník naučný, illustrovaná encyklopaedie obecných vědomostí z roku 1909* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-05-10]. Dostupné

Mojmír Lepař zemřel v roce 1942 v Praze.⁴⁰⁵ Je autorem mnoha právnických odborných pojednání, například *O urážkách na cti a důkazu pravdy* (1902)⁴⁰⁶; *O podmíněném odsouzení* (1904); *O fotografickém srovnání písma* (1907); *O poslední vůli* (1907)⁴⁰⁷; *Obhajování před trestními soudy* (1910)⁴⁰⁸; *Kniha pozemková* (1912); *Práva občanská* (1919); *Ochrana práv nedospělých a nezletilých* (1920).⁴⁰⁹ Publikoval v periodikách *Buditel*, *Právnícké rozhledy*, v *Obchodním obzoru* nebo ve *Zprávách právnícké jednoty moravské v Brně*.⁴¹⁰ Je rovněž autorem několika cestopisů, například *Po Moravském krasu*.⁴¹¹

z WWW: <https://eds.a.ebscohost.com/eds/results?vid=0&sid=78fdd890-510b-459f-9a97-0a99b2f7df8b%40sessionmgr4006&bquery=Mojm%25c3%25adr%2BLepa%25c5%2599&bdata=JmNsaTA9RIQxJmNsdjA9WSZsYW5nPWZzJnR5cGU9MCZzZWZyY2hNb2RIPUFuZA%3d%3d>

⁴⁰⁵ LEPAŘ, Mojmír. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁴⁰⁶ Kramerius5.nkp.cz. *Hlidka, měsíčník vědecký se zvláštním zřetelem k apologetice a filosofii z července roku 1902* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-05-17].

Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:fbf71770-0b97-11e5-b269-5ef3fc9bb22f?page=uuid:03b12df0-0ba9-11e5-b309-005056825209&fulltext=Mojmír%20Lepař>

⁴⁰⁷ Kramerius5.nkp.cz. *Časopis Matice moravské z roku 1907* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-05-17]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:cf7b1870-99a3-11e8-b814-5ef3fc9bb22f?page=uuid:e602b4d0-9b0c-11e8-93fd-5ef3fc9bb22f&fulltext=Mojmír%20Lepař>

⁴⁰⁸ Kramerius5.nkp.cz. *Plzeňský obzor svobodomyšlný list pro Plzeň a západní Čechy ze dne 11. 6. 1910* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-05-17]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:b50ebcc5-8b00-4461-9c79-9638f585b7b9?page=uuid:c3737bc0-2b46-11e7-b572-005056820560&fulltext=Mojmír%20Lepař>

⁴⁰⁹ Kramerius5.nkp.cz. *Navrátilův Almanach československých právníků z roku 1930* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-05-17]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:6303c670-02fe-11e7-8830-005056827e51?page=uuid:da401e50-1bc2-11e7-96ce-005056827e51&fulltext=Mojmír%20Lepař>

⁴¹⁰ Kramerius5.nkp.cz. *Ottův slovník naučný, ilustrovaná encyklopaedie obecných vědomostí z roku 1909* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-05-17]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:13ee3000-eb9c-11e4-a511-5ef3fc9ae867?page=uuid:ad49a9f0-0fc8-11e5-b0b8-5ef3fc9ae867&fulltext=Mojmír%20Lepař>

⁴¹¹ Kramerius5.nkp.cz. *Ilustrovaný svět, velké vydání Besed lidu z roku 1903* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-05-17]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:7124adb0-da31-11e5-afd2-5ef3fc9ae867?page=uuid:4d417fd0-da82-11e5-9f76-5ef3fc9bb22f&fulltext=Mojmír%20Lepař>

3.26 Emil Miříčka st. (nar. 31. ledna 1866)

Narodil se do právnické rodiny v Jičíně, kde jeho otec působil jako státní zástupce. V Jičíně navštěvoval i místní gymnázium.

Právnická studia absolvoval v Praze na Karlo – Ferdinandově univerzitě, a to v akademickém roce 1887/1888. Dne 11. května 1889 byl promován na doktora veškerých práv.

Po skončení jednorocní vojenské službě vykonával mezi lety 1890 až 1895 soudní sborovou praxi u c. k. obchodního soudu v Praze a u c. k. zemského trestního soudu v Praze, poté i u c. k. krajského soudu v Jičíně. Následovala praxe u okresních soudů, a to nejprve ve Vrchlabí a poté i na Král. Vinohradech.

V advokátní praxi vstoupil až v březnu roku 1895 v Praze, a sice do služeb pozdějšího prezidenta disciplinární rady advokátní komory Dr. Schedlbauera⁴¹² a v květnu roku 1895 pak zahájil praxi u Dr. Hlawatsche, rovněž pozdějšího prezidenta disciplinární rady.⁴¹³⁴¹⁴ Od března roku 1896 působil rok a tři měsíce u pražského advokáta Dr. Herrmanna, následně byl téměř rok zaměstnán u vinohradského Bedřicha Jahna, to až do roku 1898, kdy dne 8. července složil advokátní zkoušku s velmi dobrým výsledkem.

Do seznamu advokátů byl po vykonání advokátní přísahy zapsán dne 8. července 1898 se sídlem Nové Město č. p. 1784 (dnešní Legerova ulice), od srpna téhož roku potom sídlil na Sokolské tř. č. 31, kde stával dům č. p. 1662 na Komenského náměstí (dnešní náměstí I. P. Pavlova).⁴¹⁵

⁴¹² BALÍK, Stanislav. *Formování české právnické obce v letech 1861-1914 (Advokátní komory, právnické spolky a časopisy)*. Brno, 2016. Disertační práce. Masarykova univerzita. Filozofická fakulta, Historický ústav. (Dostupné z WWW: https://is.muni.cz/th/atgq1/Balik__S._-_Disertace_-_final.pdf)

⁴¹³ VOJÁČEK, Ladislav; SALÁK, Pavel; VALDHANS, Jiří. *Law.muni.cz. Část VII. Soudy a soudnictví v historickém kontextu* [online]. Brno: Masarykova univerzita [cit. 2019-05-17]. Dostupné z WWW:

https://www.law.muni.cz/sborniky/dny_prava_2013/07_Soudy_a_soudnictvi_v_historickem_kontextu.pdf

⁴¹⁴ Geni.com. *Karl / Carl Hlawatsch* [online]. Bnej Atarot, Izrael: MyHeritage company [cit. 2019-05-18]. Dostupné z WWW: <https://www.geni.com/people/Karl-Carl-Hlawatsch/6000000013354389139>

⁴¹⁵ MÍŘIČKA, Emil. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

Advokátní praxi od roku 1924 vykonával ve společné advokátní kanceláři s o generaci mladším vinohradským kolegou Jiřím Doskočilem, v roce 1930 pak oba společně přesídlili na Král. Vinohrady do Italské ulice č. 2.

Počátkem roku 1940, krátce před svými třiasedmdesátými narozeninami, oznámil Dr. Miříčka advokátní komoře, že ve smyslu ust. § 7 opatření stálého výboru ze dne 16. listopadu 1938 č. 284 Sb. z. a n. ztratil ke dni 31. prosince 1939 oprávnění k výkonu advokacie, přičemž k tomuto dni předal svou kancelářskou agendu svému synovci a jmenovci Emilu Miříčkovi ml.⁴¹⁶

V lednu roku 1946 požádal Dr. Miříčka advokátní komoru o opětovný zápis do listiny advokátů a o zrušení jeho výmazu provedeného podle opatření, jež bylo vydáno v době nesvobody a které dle jeho názoru ztratilo právní platnost vyhlášením ústavního dekretu prezidenta republiky ze dne 3. srpna 1944 č. 11, o obnovení právního pořádku. Dále dodával, že důvody, pro které bylo předmětné opatření vydáno, již neexistují, jelikož advokacie již není tak přeplněna a to jak následkem dlouholetého uzavření vysokých škol, tak i následkem odsunu Němců, kdy se mnoho pohraničních území ocitlo bez jakékoliv advokátní kanceláře. Advokátní komora Dr. Miříčkovi odpověděla, že předmětné opatření je zatím stále v platnosti, ale že bylo navrženo jeho zrušení, které má být provedeno připravovanou novelou advokátního řádu.⁴¹⁷

Emil Miříčka byl činným i mimo advokacii. V dubnu roku 1904 byl zvolen prvním místopředsedou Českého klubu automobilistů, přičemž již o měsíc dříve byl zvolen předsedou Českého klubu motocyklistů (oba kluby splynuly v roce 1910 do Českého klubu automobilistů, dnešního Autoklubu České republiky).⁴¹⁸ V roce 1926, již jako předseda Autoklubu Československé republiky stál Dr. Miříčka u založení výstavby nového klubového domu Autoklubu ČSR v tehdejší Lützowově ulici č. 1337 (dnešní Opletalova ulice).⁴¹⁹

⁴¹⁶ MIŘIČKA, Emil. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁴¹⁷ MIŘIČKA, Emil. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁴¹⁸ Autoklub.cz. *ÚNOR 1904 – ZALOŽEN ČESKÝ KLUB MOTOCYKLISTŮ* [online]. Praha: Autoklub České republiky [cit. 2019-05-18]. Dostupné z WWW: <https://www.autoklub.cz/137181-unor-1904-zalozen-cesky-klub-motocyklistu/>

⁴¹⁹ Autoklub.cz. *BŘEZEN 1904 A 1929: ZROD ČKA A KLUBOVÝ DŮM* [online]. Praha: Autoklub České republiky [cit. 2019-05-18]. Dostupné z WWW: <https://www.autoklub.cz/138250-brezen-1904-a-1929-zrod-cka-a-klubovy-dum/>

Ve vydání Národních Listů ze dne 30. června 1915 vyšel článek přinášející mimo jiné informaci o doplňovacích volbách do správní rady firmy Laurin a Klement, kdy zvoleni byli vedle Emila Miříčky i pražský velkopřemyslník Jindřich Waldes, Luis hrabě Podstatzky-Lichtenstein, Alexandr hrabě Kolowrat, Antonín hrabě Ceschi á Santa Croce a také Felix Čížek, šlechtic ze Smidaichu. Na stejné straně byl publikován článek zmiňující jiného z vinohradských advokátů, a sice Bedřicha Jahna, který předsedal valné hromadě akciové továrny na stroje Novák a Jahn.⁴²⁰

Od roku 1926 byl Dr. Miříčka zvolen členem správní rady Škodových závodů, a to v důsledku fúze s automobilkou Laurin a Klement, v jejíž správní radě zasedal již od jejího ustanovení na akciovou společnost v roce 1907⁴²¹, kde vedle něj zasedali osobnosti jako například Václav Klement, Erich princ z Thurnu a Taxisu nebo hrabě Leopold Kolowrat.⁴²² Již v průběhu roku 1906 rozesílal Dr. Miříčka oběžníky, ve kterých informoval o přeměně firmy Laurin a Klement v Mladé Boleslavi na akciovou společnost a o možnosti upsat akcie, kdy základní kapitál byl stanoven na 2.000.000,- Kč.⁴²⁴ V roce 1920 pak spolu s Jindřichem Walesem a Václavem Klementem stál u první specializované autoopravny v hlavním městě Praze, s názvem Elka. Do té doby se automobily běžně opravovaly v různých dílnách či kovárnách, složitější opravy se pak prováděli přímo ve výrobním závodě v Mladé Boleslavi.⁴²⁵

⁴²⁰ Kramerius5.nkp.cz. *Národní listy ze dne 30. 6. 1915* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-05-24]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:9322e430-ddec-11dc-b8ab-000d606f5dc6?page=uuid:60a29f50-31ed-11e7-a77b-001018b5eb5c&fulltext=Emil%20Miříčka>

⁴²¹ Kramerius5.nkp.cz. *Navrátilův Almanach československých právníků z roku 1930* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-05-17]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:6303c670-02fe-11e7-8830-005056827e51?page=uuid:de9a0290-1bc2-11e7-96ce-005056827e51&fulltext=Emil%20Miříčka>

⁴²² DIESTLER, Radek. *Příběh zapomenutého průmyslníka: Život a doba Karla Loevensteina, generálního ředitele Škodových závodů* Praha: Grada Publishing a.s., 2010. ISBN 978-80-247-6676-8

⁴²³ autorevue.cz. *Škoda Auto slaví sto let od transformace na akciovou společnost ze dne 16. 10. 2007* [online]. Praha: CZECH NEWS CENTER a.s. [cit. 2019-05-24]. Dostupné z WWW: https://www.autorevue.cz/skoda-auto-slavi-sto-let-od-transformace-na-akciovou-spolecnost_2

⁴²⁴ Kramerius5.nkp.cz. *Národní listy ze dne 21. 9. 1906* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-05-24]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:ad227320-83a9-11dc-a8b9-000d606f5dc6?page=uuid:c64e5a40-2eed-11e7-a38c-005056827e51&fulltext=Emil%20Miříčka>

⁴²⁵ HORA-HOŘEJŠ, PETR. *Toulky českou minulostí 12, Malý panteon velkých Čechů z přelomu 19. a 20. století*. Praha: Via Facti, 2009. ISBN: 978-80-904103-1-2, s. 129

Ve vydání Národních Listů ze dne 7. května 1899 v rubrice „*Ze soudní síně*“ bylo poměrně barvitě a vlastenecky informováno o přelíčení konaném u okresního soudu v Chebu, kde proti chebským advokátům Dr. Reinigerovi a Dr. Utschikovi, zastupujících stranu žalovanou, stál Emil Miříčka. Dle zpráv bylo toto jednání vyplněno především jazykovou otázkou. Zkraje jednání protestovali obhájci žalovaných proti užívání jazyka českého, který dle jejich názoru nebyl u soudu obvyklým, s odůvodněním, že německé město Cheb ke království českému nikdy nepatřilo a bylo království Českému dáno jako zástava. Emil Miříčka jako právní zástupce žalobce argumentoval jazykovými nařízeními i císařským patentem z roku 1848, dle kterých každá strana v celých Čechách mohla se svého práva dovolávat v jazyku jí vlastním, a mohla žádat, aby jí bylo povoleno činit svá prohlášení a podání v českém jazyce. Soudce rozhodl v tom smyslu, že žalobce jako osoba soukromá může při jednání užívat českého jazyka, kdežto Dr. Miříčka jako advokát a osoba úřední musí užívat jazyka německého. Dr. Miříčka na to prohlásil, že si nedá vzít právo užívat rodné řeči a pohrozil i, že by se snad raději vzdal obhajoby svého mandanta. Po odročení jednání Dr. Miříčka uvedl, že se obhajoby nevzdá, avšak německy mluvit nebude. Nakonec se však Emil Miříčka musel, s ohledem na zájmy svého klienta, podvolit vůli soudu.⁴²⁶

Národní politika dne 28. dubna 1902 uvedla, že na pozůstalost po advokátu Arnoldu Popperovi⁴²⁷ byl uvalen konkurs, přičemž Emil Miříčka byl ustanoven správcem konkursní podstaty.⁴²⁸

Dle politického katolického týdeníku Čech ze dne 2. dubna 1906 byl Emil Miříčka zvolen na valné hromadě Spojeného družstva Národního divadla v Praze, konané v Měšťanské besedě do výboru této organizace.⁴²⁹ Při volbě do výboru

⁴²⁶ Kramerius5.nkp.cz. *Národní listy ze dne 7. 5. 1899* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-05-24]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:90a76530-621f-11dc-b5fd-000d606f5dc6?page=uuid:b9570ed0-a7ad-11e6-abce-005056825209&fulltext=Emil%20Miříčka>

⁴²⁷ Geni.com. *JUDr. Arnold Popper* [online]. Bnej Atarot, Izrael: MyHeritage company [cit. 2019-05-24]. Dostupné z WWW: <https://www.geni.com/people/JUDr-Arnold-Popper/6000000019900008181#>

⁴²⁸ Kramerius5.nkp.cz. *Národní politika ze dne 28. 4. 1902* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-05-24]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:0f4573f0-f93f-11df-a8ce-000d606f5dc6?page=uuid:7a19b290-d1f4-11e8-9480-5ef3fc9ae867&fulltext=Emil%20Miříčka>

⁴²⁹ Kramerius5.nkp.cz. *Čech ze dne 2. 4. 1906* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-05-24]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:2564dab0-7385-11e6-aa85-005056825209?page=uuid:f87cef70-7428-11e6-bd20-5ef3fc9ae867&fulltext=Emil%20Miříčka>

Spojeného družstva Národního divadla v Praze vedoucí Městské divadlo Král. Vinohradů, byl o 9 let později Dr. Miříčka zvolen do správního výboru organizace.⁴³⁰

Z periodika Čech ze dne 5. listopadu 1915 se pak dozvídáme o tom, kteří občané upsali třetí rakouskou válečnou půjčku, přičemž mezi nimi byl i Dr. Miříčka s poskytnutou půjčkou ve výši 10.000 K (úrok byl 5,5 %).⁴³¹

O aktivitách Dr. Miříčky, které nesouvisely s výkonem advokátní praxe, informovaly například Národní Listy ze dne 6. dubna 1915, kdy ve Sportovním věstníku vyšel článek o závodu Zbraslav – Jíloviště, kde se utkali profesionální *chauffeuři*, Emil Miříčka na tomto závodu působil mimo jiné jako zapisovatel a měřič času.⁴³² Byl rovněž vášnivým šachistou.⁴³³

Bratrem Emila Miříčky byl August Miříčka (2. prosince 1863 – 1. února 1946), profesor trestního práva, dvojnásobný děkan právnické fakulty a v letech 1930 až 1931 také rektor Karlovy univerzity.⁴³⁴ Třetí bratr Václav byl poštovním úředníkem, jehož synem byl advokát Emil Miříčka ml.⁴³⁵ Emil Miříčka zemřel dne 13. října 1953.

⁴³⁰ Kramerius5.nkp.cz. *Čech ze dne 30. 3. 1915* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-05-24]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:245c7b50-8721-11e6-8aeb-5ef3fc9ae867?page=uuid:307681d0-8738-11e6-8aeb-5ef3fc9ae867&fulltext=Emil%20Miříčka>

⁴³¹ Kramerius5.nkp.cz. *Čech ze dne 5. 11. 1915* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-05-24]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:6debcee0-a168-11e6-baa5-005056827e51?page=uuid:a4b39bf0-a187-11e6-bfc2-001018b5eb5c&fulltext=Emil%20Miříčka>

⁴³² Kramerius5.nkp.cz. *Národní listy ze dne 6. 4. 1914* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-05-24]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:12262930-dbf-a-11dc-b725-000d606f5dc6?page=uuid:b9b014f0-310d-11e7-9ceb-005056825209&fulltext=Emil%20Miříčka>

⁴³³ Kramerius5.nkp.cz. *Kalendář českých šachistů 1918* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-05-24]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:001c8bd0-29bf-11e3-a5bb-005056827e52?page=uuid:9ce6c9d0-3167-11e3-bd38-5ef3fc9ae867&fulltext=Emil%20Miříčka>

⁴³⁴ Hrbítovy-adopce.cz. *August Miříčka, právník a profesor trestního práva* [online]. Praha: Správa pražských hřbitovů, p. o. [cit. 2019-05-24]. Dostupné z WWW: <http://www.hrbítovy-adopce.cz/adoptovane-hroby/216-august-miricka.html>

⁴³⁵ Kramerius5.nkp.cz. *Národní listy ze dne 13. 1. 1933* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-05-24]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=6041045>

Obrázek č. 17: Emil Miříčka st.⁴³⁶

3.27 Emil Miříčka ml. (nar. 7. prosince 1899)

Vinohradský rodák Emil Miříčka ml. se narodil jako druhý ze tří synů Jany roz. Kocourkové a poštovního úředníka Václava Miříčky, bratra výše zmíněných Emila a Augusta Miříčkových.⁴³⁷

Obecnou školu navštěvoval na Král. Vinohradech, gymnázium pak v Křemencově ulici, kde v roce 1919 maturoval. Následně absolvoval abiturientský kurz obchodní akademie v Resslově ulici, kdy zároveň nastoupil studium práv na Karlově univerzitě v Praze.

Doktorátu dosáhl v prosinci roku 1923 a ode dne 1. ledna 1924 byl již zaměstnán jako praktikant a posléze auskulant u okresního soudu civilního na Karlově třídě v Praze XI (dnešní žižkovská Seifertova ulice č. 51) a u krajského soudu civilního v Praze. Od července roku 1924 započal vykonávat koncipientskou praxi ve společné advokátní kanceláři svého strýce a Jiřího Doskočila. Zde setrval i po úspěšně složených advokátních zkouškách v listopadu roku 1927 a po vykonání přísahy dne 24. července 1929, kdy byl přizván do společné kanceláře jako třetí

⁴³⁶ Foto dostupné z WWW: <https://www.autoklub.cz/137181-unor-1904-zalozen-cesky-klub-motocyklistu/>

⁴³⁷ MIRIČKA, Emil, ml.. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

společník. Ke dni 24. červenci 1929 byl tak zapsán do seznamu advokátů se sídlem Komenského nám. č. p. 1662.⁴³⁸

V době Heydrichiády po několik měsíců ukrýval, dle svého tvrzení, jednoho z příslušníků československé armády a dopomohl mu k útěku z Protektorátu Čechy a Morava.⁴³⁹

Po roce 1939, kdy jeho strýc zanechal advokacie, vedl dále advokátní kancelář s Dr. Doskočilem, a to až do března roku 1948, kdy byl Dr. Doskočil zbaven výkonu advokacie. Poté vedl advokátní kancelář sám, a sice do července roku 1951, kdy bylo krajským sdružením advokátů v Praze rozhodnuto podle ust. § 37 odst. 2 zákona č. 322/48 Sb., že nebyl přijat za člena tohoto sdružení a likvidací kanceláře byla pověřena právní poradna č. 17, se sídlem na Václavském náměstí č. 18. Rozhodnutí bylo odůvodněno tím, že Dr. Miříčka řádně a včas neplatil stavovské příspěvky. Likvidace advokátní kanceláře s tradicí od roku 1898 byla skončena dne 6. června 1952.⁴⁴⁰

Mezi jeho klienty patřila například i obec hlavního města Prahy, advokátní agendu tvořila převážně praxe pojišťovací a úrazová, možná právě i s ohledem na vlastní zkušenosti, kdy z důvodu úrazu v raném mládí trpěl po zbytek života invaliditou pravé nohy. V době první republiky působil jako pokladník Autoklubu České republiky.⁴⁴¹

V kádrovém posudku Dr. Miříčky mimo jiné stojí, že byl *politicky naprosto nevyspělý a jeho poměr k dělnické třídě byl pochybný. Na ideologických kurzech neprojevoval o přednášenou látku valného zájmu, kromě speciální záliby v automobilismus nezajímal se o nic jiného. S kolektivem se náležitě nesblížil a v lidové demokracii se nehodí pro funkci advokáta.*⁴⁴²

Od října roku 1951 byl advokát Emil Miříčka zaměstnán jako pomocný dělník u Stavebních závodů, později byl zaměstnancem České státní pojišťovny se sídlem ve Spálené ulici č. 14.⁴⁴³

⁴³⁸ MIŘIČKA, Emil, ml.. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁴³⁹ MIŘIČKA, Emil, ml.. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁴⁴⁰ MIŘIČKA, Emil, ml.. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁴⁴¹ MIŘIČKA, Emil, ml.. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁴⁴² MIŘIČKA, Emil, ml.. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁴⁴³ MIŘIČKA, Emil, ml.. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

Emil Miříčka ml. byl ženat s Růženou roz. Štěpánovou, společně bydleli v ulici Chodská č. 31. Děti neměli.⁴⁴⁴

3.28 Jindřich Nechanský (nar. 20. března 1896)

Jindřich Nechanský se narodil v Praze v Petrské ulici č. 16 Jindřichovi a Marii roz. Nechanské. Přímo v Petrské ulici navštěvoval i obecnou školu, středoškolská studia pak absolvoval na gymnáziu v Truhlářské ulici, kde v roce 1914 odmaturoval s vyznamenáním. Ihned po prázdninách nastoupil na Karlo - Ferdinandovu univerzitu v Praze, jejíž Právnickou fakultu v roce 1918 úspěšně zakončil. Doktorem práv byl promován dne 29. března 1919.0

Jeho vysokoškolská studia byla přerušena devítiměsíční vojenskou službou u II. pěšího pluku, ta však byla v důsledku utrpeného zranění předčasně ukončena.⁴⁴⁵

Po skončení studií krátce působil na krajském soudu civilním v Praze. Praxi advokátního koncipienta zahájil v srpnu roku 1919 u Ladislava Klumpara, bývalého poslance Říšské rady, od června roku 1921 pracoval u advokáta Vladimíra Kaigla a následně od počátku roku 1923 až do skončení koncipientké praxe v říjnu roku 1924 ve vinohradského advokátní kanceláři Bedřicha Jahna, kdy byl po složení advokátní zkoušky dne 24. května 1924 a následném vykonání slibu dne 25. října téhož roku zapsán do seznamu advokátů se sídlem Petrská ulice č. 16 (v místě svého bydliště).

Od roku 1926 pak sídlil na Král. Vinohradech na Palckého tř. č. 10 (dnešní Anglická ulice), kde převzal advokátní kancelář po advokátu Janu Rennerovi. Na konci druhé světové války se usadil se svým společníkem Vlastimilem Klímou, který byl mezi lety 1926 až 1930 i jeho koncipientem, ve Štěpánské ulici č. 23.⁴⁴⁶

V dubnu roku 1951 bylo krajským sdružením advokátů rozhodnuto o přemístění advokátní kanceláře Jindřicha Nechanského do místností po advokátech Dr. Knapovi a Dr. Robešovi v Žitné ulici č. 42. V červenci téhož roku obdržel Dr.

⁴⁴⁴ MIŘIČKA, Emil, ml.. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁴⁴⁵ NECHANSKÝ, Jindřich. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁴⁴⁶ NECHANSKÝ, Jindřich. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

Nechanský oznámení od krajského sdružení advokátů v Praze, že na rozdíl od svého společníka Vlastimila Klímy, nebyl převzat za člena podle ust. § 37 odst. 2 zákona č. 322/1948 Sb. a likvidací kanceláře byla pověřena právní poradna č. 9, čímž Dr. Nechanskému zaniklo oprávnění vykonávat advokacii a zároveň nuceně zaniklo i společenství s Vlastimilem Klímou.⁴⁴⁷

V kádrovém posudku Dr. Nechanského se mimo jiné dočteme, že se *zdál míti kladný poměr k lidově demokratickému zřízení, třídě však nebyl uvědomělý. O ideologické přednášky jevil zdrženlivý zájem, potřeboval by mnoho dohnat a najít si lepší poměr k dělnické třídě, aby vůbec mohl vykonávat funkci advokáta v lidové demokracii.*⁴⁴⁸

Mezi klienty jeho advokátní kanceláře patřily velké hospodářské podniky jako například Bedřich Schubert, válcové mlýny v Brandýse nad Labem, Velkomlým Kröbel v Žatci, Dobrovolný, mlýn v Nučicích nebo automatické mlýny F. Roháček, Kojetín.⁴⁴⁹

Během studií byl činným jako pokladník ve studentském právnickém spolku Všehrd a také jako člen Svazu Studentstva, téměř po celý život byl Sokolem. Manželství s Věrou roz. Hlavatou bylo bezdětné. V období druhé světové války bydleli na nábřeží Karla Lažnovského č. 66 (dnešní Rašínovo nábřeží).⁴⁵⁰

⁴⁴⁷ NECHANSKÝ, Jindřich. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁴⁴⁸ NECHANSKÝ, Jindřich. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁴⁴⁹ NECHANSKÝ, Jindřich. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁴⁵⁰ NECHANSKÝ, Jindřich. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

Obrázek č. 18: Jindřich Nechanský⁴⁵¹

3.29 Bedřich Novák (nar. 4. února 1897)

Tento vinohradský rodák, potomek Bedřicha a Ludmily roz. Baudyšové, navštěvoval obecnou školu na vinohradském Mírovém náměstí a krátce i nedalekou státní reálnou školu Na Smetance. Následně docházel na československou obchodní akademii v Resslově ulici, ale zkoušku dospělosti složil v roce 1916 na reálném gymnáziu na náměstí krále Jiřího. Právnickou fakultu Karlo – Ferdinandovi univerzity absolvoval v prosinci roku 1920, doktorem práv byl po složení tří státních zkoušek promován v březnu roku 1921. Při vysokoškolských studiích působil jako kancelářský pomocník na pražském místodržitelství ve Sněmovní ulici č. 1.⁴⁵²

Po rok a půl trvající soudní službě přešel do právní praxe kandidáta advokacie, když v srpnu roku 1921 vstoupil do pražské advokátní kanceláře Petra

⁴⁵¹ NECHANSKÝ, Jindřich. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁴⁵² NOVÁK, Bedřich. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

Celestýna Nesýho se sídlem ve Štěpánské ulici č. 43⁴⁵³ (bývalý starosta Všehrdu⁴⁵⁴, autor mnoha právnických publikací, společensky velmi činný), od listopadu roku 1922 byl po zbytek koncipientické praxe zaměstnán u významného advokáta, rovněž bývalého starosty Všehrdu, Antonína Schauera, advokáta v Žitné ulici č. 2 (mimo jiné bývalý poslanec Českého zemského sněmu, člen správních rad různých peněžních ústavů a poradce největších průmyslových podniků, majitel vily v Jevanech č. p. 146)⁴⁵⁵

Advokátní zkoušce se podrobil dne 9. listopadu 1926 s velmi dobrým výsledkem, slib vykonal následně dne 3. ledna 1927 a k tomuto datu byl zapsán do seznamu advokátů se sídlem v ulici Štěpánská č 43, kdy od počátku byl advokátem ve služebním poměru u svého tchána Petra Celestýna Nesýho, a to až do roku 1939, kdy ho v kanceláři nahradil jeho švagr Karel Nesý. Poté působil Dr. Novák jako samostatný advokát. Klientela advokátní kanceláře byla mezinárodní a poskytované právní služby různorodé.⁴⁵⁶

V březnu roku 1948 akční výbor advokátní komory pro Čechy v Praze potvrdil Dr. Novákovy oprávnění dále vykonávat advokacii a zastupovat strany před soudy a úřady. V lednu roku 1949 podal přihlášku do krajského sdružení advokátů v Praze. V červenci roku 1949 sdělil, že nastupuje do léčení ve Františkových Lázních a po dobu nepřítomnosti ho bude zastupovat jeho bývalý koncipient Jan Vančura, advokát se sídlem Opletalova ulice č. 19, a v jedné konkrétní věci i karlínský František Čerovský. V lednu roku 1950 bylo rozhodnuto, že se Dr. Novák za člena krajského sdružení advokátů nepřijímá. Likvidace jeho kanceláře byla skončena v dubnu roku 1950 vinohradským advokátem Františkem Šípem, se sídlem Francouzská ulice č. 29/31.⁴⁵⁷

⁴⁵³ Badatelna.eu. *Literární archiv Památníku národního písemnictví - Nesý Petr Celestýn* [online]. Praha: *Literární archiv Památníku národního písemnictví* [cit. 2019-05-24]. Dostupné z WWW: <http://www.badatelna.eu/fond/5104/uvod/>

⁴⁵⁴ vsehrd.cz. *Starostové všehrdu* [online]. Praha: Spolek českých právníků Všehrd [cit. 2019-05-24]. Dostupné z WWW: <https://www.vsehrd.cz/starostove-vsehrdu>

⁴⁵⁵ prazdnedomy.cz. *Vila manželů Schaueroových*. Letohrad: Prázdné domy z. s. [cit. 2019-05-24]. Dostupné z WWW: <https://prazdnedomy.cz/domy/objekty/detail/4549-vila-manzelu-schauerovych>

⁴⁵⁶ NOVÁK, Bedřich. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁴⁵⁷ NOVÁK, Bedřich. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

Bedřich Novák byl ženat s Ludmilou, roz. Nesou, s níž měl dva syny, Iva a Pavla. Téměř celý život bydlel na Král. Vinohradech v Krkonošské ulici č. 2, advokacii zde však nikdy nevykonával.⁴⁵⁸

3.30 František Papoušek (nar. 1. září 1879)

František Papoušek se narodil na Král. Vinohradech Františkovi a Marii roz. Příbylové. Právnickou fakultu Karlo - Ferdinandovy univerzity absolvoval letním semestrem akademického roku 1900/1901, doktorem práv byl po složení tří státních zkoušek promován dne 20. prosince 1904.⁴⁵⁹

Jednoroční soudní sborovou praxi započal u c. k. zemského soudu civilního v Praze, poté tři měsíce pokračoval praxí u c. k. zemského trestního soudu a zbytek soudní praxe odsloužil opět u c. k. zemského soudu civilního v Praze. Od ledna roku 1903 působil jako koncipient u královehradeckého advokáta Alfreda Rudolfa (propagátor bulharské kultury).⁴⁶⁰ Následně působil necelý rok na pražském Smíchově v advokátní kanceláři Dr. Klímy, poté téměř devět měsíců sbíral zkušenosti u pražského advokáta Julia rytíře Nejedlého (v roce 1907 byl zakládajícím členem Společnosti Národopisného Musea⁴⁶¹, dále například člen výboru Klubu novoměstských voličů).⁴⁶² Od dubna roku 1906 do března roku 1907 byl pak zaměstnán u Dr. Scharfa v Praze, koncipientskou praxi pak završil téměř tři roky trvající praxí u Antonína Kloudy (pozdější poslanec, senátor a prezident advokátní komory).⁴⁶³

V únoru roku 1910 složil advokátní zkoušku s velmi dobrým prospěchem a po složení advokátní přísahy a uhrazení ročního komorního příspěvku ve výši 40,-

⁴⁵⁸ NOVÁK, Bedřich. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁴⁵⁹ PAPOUŠEK, František. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁴⁶⁰ Biblio.hiu.cas.cz. *Dobrušský rodák, bulharofil, těsnopisec a královehradecký advokát JUDr. Alfréd Rudolf* [online]. Praha: Jiří Payne [cit. 2019-07-12]. Dostupné z WWW: <https://biblio.hiu.cas.cz/documents/132853?locale=cs>

⁴⁶¹ tyfoza.no-ip.com. *Stav členstva Společnosti Národopisného Musea r, 1907.* [online]. Strážnice: Národní ústav lidové kultury [cit. 2019-07-12]. Dostupné z WWW: <http://tyfoza.no-ip.com/vestnik/html/knihy/vestnik03/texty/vest03-0250.htm>

⁴⁶² HRUŠKA, Jirí. *Pražské obecní volby v letech 1882 - 1884.* Brno, 2006/2007. Diplomová práce. Masarykova univerzita. Filozofická fakulta, Historický ústav. (Dostupné z WWW: https://is.muni.cz/th/xf5my/Prazske_obecni_volby_v letech 1882-1884_HLAVNI_TEXT.pdf)

⁴⁶³ PAPOUŠEK, František. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

K byl po vykonání přísahy dne 26. února 1910 zapsán do seznamu advokátů se sídlem Vršovice č. p. 470 (dnešní Ruská ulice), o čemž vyšla zpráva i v publikaci Schematismus města Vršovic 1910.⁴⁶⁴

Periodikum Čas informovalo dne 14. března 1914 o uvalení konkursu na jmění Gustava Neumanna, majitele firmy Neumann & Winterberg, pražská továrna medicínálních oplatek v Záběhlicích, kdy prozatímním správcem konkursní podstaty byl jmenován František Papoušek.⁴⁶⁵ Dále pak byl do této funkce ustanoven například v únoru roku 1915 v konkursu uvaleném na jmění Jana Hejtmánka, obchodníka s kožemi ve vršovické Husově tř. č. 74.⁴⁶⁶

Jako dobrovolník se v září roku 1915 Dr. Papoušek hlásil u c. k. 2 polního dělostřeleckého pluku č. 23 v Českých Budějovicích. Po dobu své nepřítomnosti zřídil jako substituta pro svou kancelář dejvického advokáta Ladislava Žitného. V listopadu roku 1916 pověřil na místo Ladislava Žitného Dr. Papoušek svým zastupováním vršovického advokáta Theodora Šmerala (v roce 1913 první český překladatel díla Karla Marxe - Kapitál, kritika politické ekonomie⁴⁶⁷, politik), se kterým v té době vedl společnou kancelář.

František Papoušek se z vojenské služby vrátil až po konci první světové války a osobního vedení své kanceláře se tak ujal v listopadu roku 1918. V květnu roku 1920 přesídlil svou advokátní kancelář na Příkopy č. 16, mezi lety 1928 a 1929 pak vykonával praxi v Panské ulici č. 2. V červenci roku 1929 se přesunul do Hyberské ulice č. 11, v květnu roku 1933 pak společně se svým tehdejším společníkem Cyrilem Pavlíkem oznámili advokátní komoře novou adresu sídla, a sice Rubešova ulice č. 5 na Král. Vinohradech. Roku 1937 pak oba opět shodně

⁴⁶⁴ Kramerius5.nkp.cz. *Schematismus města Vršovic 1910* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-07-12]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:64d86bc0-9a22-11e7-920d-005056827e51?page=uuid:eb77fdb0-f9f6-11e7-9854-5ef3fc9ae867&fulltext=františek%20Papoušek>

⁴⁶⁵ Kramerius5.nkp.cz. *Čas ze dne 11. 3. 1913* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-07-12]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:1ab9f150-9c49-11e9-8812-5ef3fc9bb22f?page=uuid:9e6b7560-9c75-11e9-bc42-5ef3fc9ae867&fulltext=františek%20Papoušek>

⁴⁶⁶ Kramerius-vs.nkp.cz. *Národní listy ze dne 2. 2. 1915* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-03-29]. Dostupné z WWW: <https://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:48eb1160-3c53-11dd-90bf-000d606f5dc6?page=uuid:a7d58f10-31d7-11e7-b650-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Martin%20Beneda>

⁴⁶⁷ Karlmarx.lu. *Karl Marx, Kapitál, erste tschechische Übersetzung* [online]. Luxembourg: Karl Marx Memorial Library [cit. 2019-07-12]. Dostupné z WWW: <https://karlmarx.lu/Kapitalczech.htm>

přesídlili na adresu Palackého tř. č. 11. Později se František Papoušek oddělil a praxi začal vykonávat samostatně na adrese Pasiřská ulice č. 11 (dnešní Vodičkova ulice).⁴⁶⁸

František Papoušek byl vedle výkonu advokacie znám také jako propagátor filmu. Spolu se svým kolegou, karlínským advokátem Karlem Schönbaumem, založili v říjnu roku 1933 filmovou společnost Praha – Paříž s.r.o. se sídlem v Italské ulici č. 25, Král. Vinohrady. Z prvopočátku se zaměřovali na výměnu filmů mezi Československou republikou a Francií, později dováželi i filmy sovětské. Společnost se pokusila i o výrobu vlastních filmů, vznikli konkrétně dva, a sice *Polibek ve sněhu* z roku 1935 a *Ztracený syn* rovněž z roku 1935.⁴⁶⁹ V roce 1936 byl rovněž zakládajícím členem České filmové společnosti.⁴⁷⁰ V dubnu roku 1937 založil společně s například i Milošem Havlem (otec prezidenta Václava Havla) společnost s názvem *Aktualita, komanditní společnost, Karel Pečený a spol. v Praze*, jejímž předmětem činnosti byla výroba filmů všeho druhu, obchod s filmy, půjčovna filmů, vývoz i dovoz filmů.⁴⁷¹

V období druhé světové války přesunul místo výkonu své advokátní praxe z Pasiřské ulice č. 11 do Weberovi ulice č. 1 (dnešní Washingtonova ulice), tedy do domu, který byl zasažen leteckým náletem počátkem května roku 1945 v rámci zapojení německých vzdušných sil do boje proti pražským povstalcům.⁴⁷²

Po osvobození Prahy v květnu roku 1945 oznámil František Papoušek advokátní komoře, že se vzdává dalšího výkonu advokacie a k vyřízení neskončených případů pověřil svého kolegu advokáta Cyrilla Pavlíka se sídlem v Palackého ulici č. 11, se kterým předtím vedl společnou kancelář.⁴⁷³ Toto

⁴⁶⁸ PAPOUŠEK, František. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁴⁶⁹ BEDNAŘÍK, Petr. *Arizace české kinematografie*. Praha: Univerzita Karlova v Praze, 2003. ISBN 80-246-0619-4, s. 123.

⁴⁷⁰ badatelna.eu. *Československá filmová společnost I* [online]. Praha: Národní filmový archiv [cit. 2019-07-12]. Dostupné z WWW:

http://badatelna.eu/institute/Narodni_filmovy_archiv/fondy/?s=4

⁴⁷¹ Kramerius-vs.nkp.cz. *Iluminace, časopis pro teorii, historii a estetiku filmu z února roku 2009* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-03-29]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:f7b2d58b-4f33-4e9e-96a6-60dcf06a8f22?page=uuid:65de8b80-9fe9-11e8-830e-005056825209&fulltext=JUdr.%20František%20Papoušek>

⁴⁷² Sudekproject.eu. *Dům na horním rohu Václavského náměstí* [online]. Praha: Ústav Dějin Umění Av ČR, V.v.i. [cit. 2019-07-12]. Dostupné z WWW: <http://www.sudekproject.cz/dum-na-hornim-rohu-vaclavskeho-namesti>

⁴⁷³ PAPOUŠEK, František. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

rozhodnutí pravděpodobně souviselo s jeho účastí v Národním výboru českých filmových pracovníků⁴⁷⁴ působícího před osvobozením republiky v ilegalitě, a s jeho následným zvolením do funkce předsedy tohoto výboru dne 17. května 1945. Později byla organizace přejmenována na Svaz československých filmových pracovníků.⁴⁷⁵

S Františkou roz. Prausovou měli syny Jiřího a Františka, který byl v roce 1938 studentem Právnické fakulty Karlovy univerzity. František Papoušek zemřel dne 15. srpna 1947 v Římově u Českých Budějovic ve věku 68 let.⁴⁷⁶

3.31 Cyrill Pavlík (nar. 22. března 1896)

Narodil se v Praze do rodiny poštovního úředníka Jana Pavlíka a Stanislavy roz. Antonové. Měl bratra Stanislava a sestru Jarmilu. Obecnou i střední školu navštěvoval v Praze a počátkem roku 1915 úspěšně složil maturitní zkoušku.

V březnu téhož roku však v důsledku stupňujícího se světového válečného konfliktu narukoval do armády a propuštěn byl v listopadu roku 1918 v hodnosti poručíka. V důsledku politické situace a nevyřešené otázky hranic nově vzniklé Československé republiky byl v roce 1919 znovu mobilizován a dva měsíce sloužil u hraničářského praporu č. 6 v Aši. V roce 1921 byl opětovně povolán do vojenské služby, kdy více než rok sloužil jako právní důstojník u vojenského prokurátora v Praze. Takřka v neustálé vojenské pohotovosti dokázal mezi lety 1918 až 1920 vystudovat na Karlo-Ferdinandově univerzitě zdejší Právnickou fakultu.⁴⁷⁷

Jako advokátní koncipient nastoupil v lednu roku 1921 v kanceláři Theodora Šmerala, tehdejšího společníka Františka Papouška, kde setrval po celou dobu povinné právní praxe. Advokátní zkoušku složil s velmi dobrým prospěchem

⁴⁷⁴ Kramerius-vs.nkp.cz. *Illuminace, časopis pro teorii, historii a estetiku filmu z ledna roku 2012* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-03-29]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:08eff0e4-8a85-4bcf-8659-29916cb820c9?page=uuid:d5a3f730-9fc0-11e8-830e-005056825209&fulltext=JUDr.%20František%20Papoušek>

⁴⁷⁵ Kramerius-vs.nkp.cz. *Illuminace, časopis pro teorii, historii a estetiku filmu z ledna roku 2016* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-03-29]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:35d0ba66-7ac2-4e93-aaea-34a031d5cece?page=uuid:452fca90-9fbf-11e8-830e-005056825209&fulltext=JUDr.%20František%20Papoušek>

⁴⁷⁶ PAPOUŠEK, František. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁴⁷⁷ PAVLÍK, Cyrill. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

dne 19. dubna 1924 a po složení advokátního slibu byl ke dni 10. června 1925 zapsán do seznamu advokátů se sídlem Příkopy č. 16, tedy sídlem shodně s Dr. Šmeralem a Dr. Papouškem. Z této adresy pak roku 1928 společně přesídlili do Panské ul. č. 2. V červenci roku 1929 přesídlil Cyrill Pavlík společně s Františkem Papouškem do nových prostor na adrese Hybernská ulice č. 22, o tři roky později pak otevřeli advokátní kancelář se sídlem Královské Vinohrady, Rubešova ulice č. 15. Roku 1937 pak shodně přesídlil do domu na Palackého tř. č. 11.⁴⁷⁸

Roku 1935 byl povolán k hraničářskému praporu v Děčíně, kde se podrobil velitelské zkoušce, po jejímž splnění byl povýšen do hodnosti štábního kapitána v záloze.

V době Protektorátu Čechy a Morava byl ilegálně činný společně s Františkem Papouškem, který byl později zplnomocněncem ministra informací, zejména v oblasti vydávání a rozšiřování letáků, přechovávání zbraní a poskytování právní ochrany perzekuovaným osobám. Prostřednictvím svého bratra Stanislava, který tehdy působil na policejním ředitelství v Praze, opatroval průkazy k útěku nebo odjezdu za hranice například Janu Werichovi a Jiřímu Voskocovi.⁴⁷⁹

Po skončení druhé světové války byl v říjnu roku 1945 zvolen členem kárné rady advokátní komory společně například se svým karlínským kolegou Janem Sakařem.⁴⁸⁰

Počátkem roku 1949 přihlásil se Dr. Pavlík za člena krajského sdružení advokátů v Praze, v přihlášce uvedl, že sdílí kancelář s advokáty Přemyslem Hladíkem a dočasně i s čerstvě zapsaným advokátem Jaroslavem Šafránkem, který prozatím nezískal vlastní místnosti. Dále byla v jeho kanceláři vedena také advokátní kancelář Jaroslava Nebesáře, který tam však praxi reálně nevykonával.⁴⁸¹

V kádrovém posudku Dr. Pavlíka je uvedeno, že *jeho politický rozhled je nevalný a s ideologií se těžce vyrovnává, má však vůli se zapojit. Po dalším*

⁴⁷⁸ PAVLÍK, Cyrill. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁴⁷⁹ PAVLÍK, Cyrill. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁴⁸⁰ Kramerius-vs.nkp.cz. *Právní praxe, měsíčník československých právníků ze dne 31. 10. 1945* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-03-21]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:feaa9810-b81f-11e8-9984-005056825209?page=uuid:ec5b8880-d292-11e8-b888-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20Cyril%20Pavlík>

⁴⁸¹ PAVLÍK, Cyrill. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

prověření bude vidno, zda může vykonávat funkci advokáta. V srpnu roku 1951 bylo rozhodnuto o likvidaci kanceláře Cyrilla Pavlíka, kterou byla pověřena právní poradna č. 12 se sídlem v Kaprově ulici č. 11.⁴⁸²

Cyrill Pavlík byl ženat s Ludmilou roz. Krejčovou z Karlína, ta zemřela v roce 1936 a byla pohřbena do rodinného hrobu na Vyšehradě.⁴⁸³ Společně měli dceru Alenu provdanou Charousovou a bydleli v Trojické ulici č. 4. Cyrill Pavlík byl dlouholetým členem kárné rady advokátní komory.⁴⁸⁴

Jeho bratr Stanislav také vystudoval Právnickou fakultu Karlovy univerzity a později byl vrchním policejním radou v Kladně, zemřel roku 1949. Sestra Jarmila vystudovala filozofii.⁴⁸⁵

3.32 Otto Pavlík (nar. 19. září 1875)

Dr. Pavlík se narodil v Příbrami, ale již v jeho útlém dětství se rodina přestěhovala na Král. Vinohrady. Reálné gymnázium tedy navštěvoval již v Praze, kde po maturitě pokračoval ve studiích na právnické fakultě Karlo - Ferdinandovi univerzity. Doktorem práv byl promován roku 1898.

Již za studií vstoupil do služby soudcovské, kdy působil u různých soudů v Praze. V roce 1928 odešel jako vrchní soudní rada na odpočinek. Do listiny advokátů byl zapsán dne 4. září 1929, tedy několik dní před svými 54. narozeninami.⁴⁸⁶ Téhož roku si na Král. Vinohradech otevřel vlastní advokátní kancelář, a sice v Anglické ulici č. 27. Na Král. Vinohradech rovněž i bydlel,

⁴⁸² PAVLÍK, Cyrill. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁴⁸³ Kramerius.nkp.cz. *Národní politika ze dne 21. 5. 1936* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-07-28]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=7517327>

⁴⁸⁴ PAVLÍK, Cyrill. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁴⁸⁵ PAVLÍK, Cyrill. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁴⁸⁶ Kramerius.nkp.cz. *Národní listy ze dne 15. 9. 1935* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-07-28]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=6906868>

konkrétně do roku 1932 v Soběslavské ulici č. 18,⁴⁸⁷ po roce 1934 pak ve Slovenské ulici č. 11.⁴⁸⁸

Klientem jeho advokátní kanceláře bylo například i České feministické hnutí, ale věnoval se především právu rodinnému.

Otto Pavlík byl již od mládí politicky aktivní, nejdříve v České straně národní (staročeské) a po dni 28. října 1918 v Československé národní demokracii, po roce 1934 pak v Národním sjednocení. Již v roce 1907 byl jako soudní adjunkt zvolen náhradním členem městského zastupitelstva Král. Vinohrad⁴⁸⁹. Uprostřed probíhající Velké války v roce 1916 stal se členem řádným a od té doby působil v této samosprávě nepřetržitě.⁴⁹⁰ V roce 1926 byl dokonce zvolen místním vinohradským starostou⁴⁹¹ a ve funkci vydržel až do roku 1938. Ve vinohradské samosprávě dále zasedal v kulturní komisi a v sociální komisi, osvětovém sboru a místní péči o mládež. Působil v ústřední správě hlavního města Prahy, byl členem právnické komise a členem ústřední péče o mládež.

Kromě politických funkcí byl respektovaným členem vinohradského místního odboru Spolku Komenský, Ústřední matice školské nebo například i Národní jednoty severočeské a Národní jednoty pošumavské. Působil rovněž ve vinohradském Sokole, zasedal ve výboru Vinohradské záložny a ve výboru prvních podolských lázní, v neposlední řadě i ve vinohradském Sokole.⁴⁹²

⁴⁸⁷ Kramerius-vs.nkp.cz. *Almanach královského hlavního města Prahy na rok 1932* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-03-22]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:1e906200-eaf6-11e3-a2c6-005056827e51?page=uuid:555820e0-08d6-11e4-a61e-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20Otto%20Pavlik>

⁴⁸⁸ Kramerius-vs.nkp.cz. *Kulturní adresář ČSR, biografický slovník žijících kulturních pracovníků a pracovníků* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-03-22]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:8e945500-af26-11e2-8b87-005056827e51?page=uuid:7a31d260-1c25-11e3-bd38-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Otto%20Pavlik>

⁴⁸⁹ Kramerius.nkp.cz. *Národní politika ze dne 12. 11. 1907* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-07-28]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=7361766>

⁴⁹⁰ Kramerius.nkp.cz. *Národní politika ze dne 19. 9. 1935* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-07-28]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=8045011>

⁴⁹¹ Kramerius.nkp.cz. *Národní politika ze dne 27. 10. 1926* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-07-28]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=4654902>

⁴⁹² Kramerius.nkp.cz. *Národní listy ze dne 15. 9. 1935* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-07-28]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=6906868>

Mimo jiné zasedal i v dozorčí radě družstva Spořilov, založeného za účelem výstavby stejnojmenné zahradní čtvrti, spolufinancované městskou záložnou na Král. Vinohradech.⁴⁹³ Z dnešního pohledu se jedná o oceňovaný a jedinečný urbanistický projekt z druhé poloviny třicátých let 20. stol.⁴⁹⁴

V roce 1917 byl vyznamenán válečným křížem II. třídy za občanské zásluhy.⁴⁹⁵

Ve vydání *Národní Politiky* ze dne 6. března 1909 bylo možné se dočíst o plánované členské schůzi Spolku pro městské záležitosti vinohradské, která se konala ve vinohradském Národním domě (v místnosti č. 3) a jejímž tématem byla diskuze o zřízení nové tělocvičny pro vinohradský Sokol. Členskou schůzi vedl, toho času soudce, Otto Pavlík.⁴⁹⁶

V Národním domě na Král. Vinohradech pořádala Nezávislá jednota československých legionářů dne 25. května 1928 oslavu desátého výročí slavné anabase československého vojska na Rusi. Kromě Otty Pavlíka zde promluvil i velitel československého vojska na Rusi generál Jan Syrový, vyslanec a novinář Bohdan Pavlů, nebo legionář a spisovatel, novinář, plukovník Rudolf Medek.⁴⁹⁷

Dne 25. listopadu 1930 mohli si národně cítící obyvatelé přečíst pozvánku k návštěvě slavnostního večera na počest padesátiletého trvání Ústřední matice školské, konaném ve velkém sále Národního domu na Král. Vinohradech. Vedle starosty Ústřední matice školské v Praze Vincence Dewettera zde byl přítomen i Dr. Pavlík⁴⁹⁸

⁴⁹³ Kramerius.nkp.cz. *Národní listy ze dne 27. 10. 1928* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-07-28]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=4887424&picp=&it=&s=djvu>

⁴⁹⁴ ceskatelevize.cz. *Vytrženo z metropole: Zahradní město Spořilov* [online]. Praha: Česká televize [cit. 2019-07-28]. Dostupné z WWW: <https://www.ceskatelevize.cz/porady/11346681886-vytrzeno-z-metropole/216411033420004-zahradni-mesto-sporilov/>

⁴⁹⁵ Kramerius.nkp.cz. *Národní politika ze dne 15. 5. 1907* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-07-28]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=7487674>

⁴⁹⁶ Kramerius.nkp.cz. *Národní Politika ze dne 6. 3. 1909* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-07-28]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=7705394>

⁴⁹⁷ Kramerius.nkp.cz. *Národní listy ze dne 25. 5. 1928* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-07-28]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=4884880>

⁴⁹⁸ Kramerius.nkp.cz. *Národní listy ze dne 25. 11. 1930* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-07-28]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=6890478>

Článek v *Národní politice* ze dne 7. prosince 1930 popisuje slavnostní odhalení pamětní desky spisovateli Mikoláši Alšovi v Bělehradské ulici č. 64 (na domě se nachází dodnes)⁴⁹⁹, jíž se účastnili politici i jiní zástupci veřejného života, jakož i příbuzní spisovatele. Otto Pavlík provolal Mikoláši Alšovi slávu a jako místní starosta převzal pamětní desku, jež je dílem sochaře Josefa Šejnosta, do ochrany města.⁵⁰⁰

Národní Listy dne 11. ledna 1931 informovaly o chystaném reprezentačním plesu vinohradské Československé národní demokracie, pro nějž byl rezervován celý Národní dům a jehož protektorát převzal místní starosta Dr. Pavlík. Dle zprávy se jednalo o společenskou událost prvního řádu, která byla střediskem inteligence.⁵⁰¹

O oslavě sedmdesátých narozenin básníka Františka Serafinského Procházky, pořádané knihovní komisí na Král. Vinohradech v prostorách městské vinohradské knihovny (u vodárny, kde knihovna sídlí dodnes) psaly Národní Listy dne 4. února 1931. Kromě Otty Pavlíka zde promluvil například spisovatel František Sekanina, slavnostní vystoupení zde měl pěvecký sbor Hlahol.⁵⁰²

Národní Politika podala dne 21. září 1932 informaci o blížícím se slavnostním Tyršově matinée pořádaném vinohradským Sokolem ve spolupráci s osvětovým sborem Královské Vinohrady, jež měl zahájit starosta Dr. Pavlík.⁵⁰³

Dne 7. května 1934 přinesly Národní Listy zprávu o dalším matinée, konaném vinohradským osvětovým sborem a pod záštitou Sokola, v městském divadle vinohradském, na počest osmdesátých narozenin dcery spoluzakladatele Sokola Jindřicha Fügnera a manželky Miroslava Tyrše Renáty Tyršové. Úvodní

⁴⁹⁹ pametni-desky-v-praze.cz. *ALEŠ Mikoláš - Na domě čp.1018 v Bělehradské ulici 64 Praha 2 Vinohrady* [online]. Praha: Pamětní desky v Praze [cit. 2019-07-28]. Dostupné z WWW: <https://www.pametni-desky-v-praze.cz/products/ales-mikolas/>

⁵⁰⁰ Kramerius.nkp.cz. *Národní politika ze dne 7. 12. 1930* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-07-28]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=8031121>

⁵⁰¹ Kramerius.nkp.cz. *Národní listy ze dne 11. 1. 1933* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-07-28]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=6041005>

⁵⁰² Kramerius.nkp.cz. *Národní listy ze dne 4. 2. 1931* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-07-28]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=6035590>

⁵⁰³ Kramerius.nkp.cz. *Národní politika ze dne 21. 9. 1932* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-07-28]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=8343852>

slovo na této slavnosti pronášel k hostům z titulu své funkce starosta Otto Pavlík. Přítomni byly mimo jiné členové městských rad Král. Vinohrad a hlavního města Prahy, nebo zástupci České obce sokolské.⁵⁰⁴

O Spolku Komenský v Praze, který sloužil jako organizátor kulturního a sociálního povznesení českých krajanů v zahraničí, informovaly Národní Listy dne 24. února 1934 v souvislosti s konanou valnou hromadou jeho vinohradského odboru, jehož čestným předsedou byl místní starosta Otto Pavlík. Vinohradský odbor byl velice zasloužilý, oceňovaný za poctivou a cílevědomou práci pro zahraniční krajany. Mimo jiné je zde psáno, že odbor odvedl v roce 1933 ústředí spolku Komenský částku 100.000,- Kč, za což osobně poděkoval starosta Spolku J. Hošťálek.⁵⁰⁵

Otto Pavlík byl ženat s Růženou roz. Procházkovou. Jejich nejstarší syn Otto Pavlík, zemřel jako mladý advokátní koncipient ve věku třiatváceti let, dne 23. března 1931, krátce po nabytí doktorátu práv.⁵⁰⁶ Manželka Růžena odešla jen o několik dní později, dne 9. dubna 1931.⁵⁰⁷

3.33 Ladislav Petrák (nar. 22. března 1902)

Ladislav Petrák se narodil na Král. Vinohradech Josefovi a Gabriele roz. Marekerové. Jeho otec byl bankovním úředníkem v Hypoteční bance.

Ladislav Petrák navštěvoval obecnou školu v Lužické ulici (dnešní základní škola Kladská), poté gymnázium na Hálkově tř. (dnešní Londýnské ulici), kde v roce 1920 maturoval. Právnícká studia na Karlově univerzitě absolvoval v roce 1925. Od tohoto roku působil jako advokátní koncipient v kanceláři

⁵⁰⁴ Kramerius.nkp.cz. *Národní listy ze dne 7. 5. 1934* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-07-28]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=7415764>

⁵⁰⁵ Kramerius.nkp.cz. *Národní listy ze dne 24. 2. 1934* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-07-28]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=7414468>

⁵⁰⁶ Kramerius.nkp.cz. *Národní politika ze dne 24. 3. 1931* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-07-28]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=8033276>

⁵⁰⁷ Kramerius.nkp.cz. *Národní listy ze dne 14. 4. 1931* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-07-28]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=6036679>

smíchovského advokáta Karla Fabrise. Od roku 1926 po zbytek zákonné praxe kandidáta advokacie byl zaměstnán u vinohradského advokáta Jaroslava Jablonského se sídlem v ulici U Divadla č. 3. Do seznamu advokátů byl, po složení advokátní zkoušky s velmi dobrým výsledkem a vykonání slibu zapsán dne 1. září 1930 se sídlem Ibsenova ulice č. 3 (do roku 1928 ulice U Divadla) a zde až do září roku 1933 provozoval advokacii ve společných místnostech s Dr. Jablonským.⁵⁰⁸

V roce 1933 přesídlil do ulice Londýnská č. 3 a na Nový rok 1934 pak do Anglické ulice č. 1, o čemž informoval veřejnost i prostřednictvím Národních listů.⁵⁰⁹

Ladislav Petrák byl v první polovině 30. let angažován v redakci časopisu Nový Hlas, podporujícího emancipaci sexuálních menšin, vymýcení společenských předsudků a snahy o zrušení trestnosti homosexuality. Předchůdcem tohoto časopisu byl časopis Hlas sexuální menšiny, v jehož redakci zasedal mezi jinými i karlínský advokát František Čerovský.⁵¹⁰

V březnu roku 1945 byl Dr. Petrák příkazovacím výměrem Úřadu práce přikázán k práci jako obchodní zaměstnanec k firmě Autocentral Michal a Mühlberger se sídlem v Balbínově ulici č. 4. Pro případ, že by v důsledku svého nasazení nemohl dostát advokátním povinnostem, jmenoval proto ve smyslu ust. § 14 advokátního řádu svým substitutem Bohumíra Stojana, kolegu advokáta shodně se sídlem v ulici Irská č. 1 (dnešní Anglická ulice). Po skončení druhé světové války a v souvislosti s tím i ukončení svého pracovního nasazení, ujal se Ladislav Petrák dne 1. června 1945 opětovně vedení své kanceláře.⁵¹¹

Po komunistickém převratu v roce 1948 bylo Dr. Petrákovi potvrzeno oprávnění dále vykonávat advokacii. Za člena krajského sdružení advokátů však později přijat nebyl a dne 30. července 1951 byl písemně vyzooměn o zániku svého oprávnění vykonávat advokacii, přičemž bylo rozhodnuto o likvidaci jeho

⁵⁰⁸ PETRÁK, Ladislav. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁵⁰⁹ Kramerius.nkp.cz. *Národní listy ze dne 30. 12. 1934* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-07-24]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=7419970>

⁵¹⁰ SEIDL, Jan. *Od žaláře k oltáři, emancipace homosexuality v českých zemích od roku 1867 do současnosti*. Brno: Host, 2012. ISBN: 978-80-7294-585-6, s. 169.

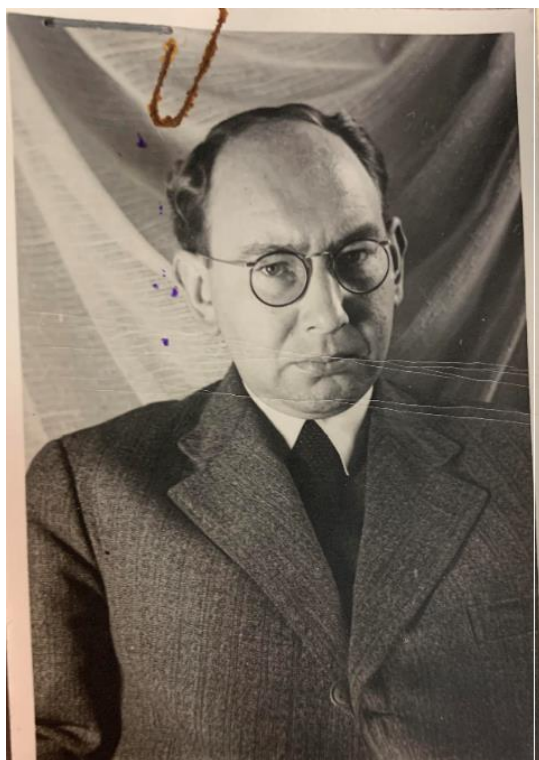
⁵¹¹ PETRÁK, Ladislav. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

advokátní kanceláře, již byla pověřena advokátní poradna č. 11 sídlící ve Vladislavově ulici č. 11.⁵¹²

V mládí býval členem veslařského klubu Slavia a poté Českého veslařského klubu, byl rovněž členem Kardiologické společnosti nebo například Rybářského spolku. Do roku 1935 bydlel ve vinohradské Šmilovského ulici č. 11, po svatbě s Marií roz. Janatovou v roce 1935 pak v Anglické ulici č. 1, tedy v domě, kde od tohoto roku vykonával také advokátní praxi. Děti neměli.⁵¹³

Ladislav Petrák sám sebe charakterizoval jako samotáře a podivína, který se straní společnosti a pracuje sedm dní v týdnu od pěti hodin ráno do devíti hodin večer.⁵¹⁴ Zemřel v roce 1973.⁵¹⁵

Obrázek č. 19: Ladislav Petrák⁵¹⁶

⁵¹² PETRÁK, Ladislav. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁵¹³ PETRÁK, Ladislav. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁵¹⁴ PETRÁK, Ladislav. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁵¹⁵ SEIDL, Jan. *Od žaláře k oltáři, emancipace homosexuality v českých zemích od roku 1867 do současnosti*. Brno: Host, 2012. ISBN: 978-80-7294-585-6, s. 169.

⁵¹⁶ PETRÁK, Ladislav. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

3.34 František Pilař (nar. 20. dubna 1866)

Narodil se v Možděnicích na Vysočině Františkovi a Františce roz. Joskové. V Možděnicích navštěvoval i obecnou školu, reálné gymnázium potom v 25 kilometrů vzdálené Chrudimi. Po dokončení právnických studií v Praze na Karlo - Ferdinandově univerzitě v letním semestru akademického roku 1891/1892 byl v červnu roku 1893 promován doktorem práv.⁵¹⁷

Po studiích zahájil v únoru roku 1893 soudní sborovou praxi u c. k. zemského trestního soudu v Praze, poté sbíral zkušenosti u c. k. zemského civilního soudu v Praze a konečně také u c. k. obchodního soudu v Praze. Od března roku 1894 působil přes pět let v pražské advokátní kanceláři advokáta, jehož jméno se nepodařilo dohledat. Dne 17. července 1899 pak vstoupil do advokátní kanceláře pozdějšího poslance Českého zemského sněmu a Říšské rady Ladislava Dvořáka, avšak již v říjnu roku 1899 se dal zapsat jako koncipient karlínského advokáta Jana Vejvara.⁵¹⁸

Advokátní zkoušku odbyl dne 1. května 1900 s velmi dobrým prospěchem a téhož dne vykonal advokátní přísahu. Dne 4. května 1900 zaplatil komorní příspěvek na rok 1900 ve výši 20,- K a byl zapsán do listiny advokátův a obhájců ve věcech trestních v království Českém se sídlem na Král. Vinohradech, ulice Tábořská č. p. 757 (dnešní Legerova ulice) Tento dům patřil rodině jeho manželky.⁵¹⁹

V době první světové války vykonával po 18 měsíců vojenskou službu jako písař na okresním hejtmanství v Chrudimi a později také jako vyšetřovatel u divizního soudu v Praze.⁵²⁰

Národní Listy ze dne 12. ledna 1913 psaly o podnětu městské rady na Král. Vinohradech, dle kterého měly být finanční prostředky investované do novoročních blahopřání (zveřejňovaných v tisku za poplatek) utraceny lépe, a sice například

⁵¹⁷ PILAŘ, František. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁵¹⁸ PILAŘ, František. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁵¹⁹ PILAŘ, František. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁵²⁰ payne.cz. *JUDr. František Pilař * 20.4.1866 † 4.5.1952* [online]. Praha: Jiří Payne [cit. 2019-06-29]. Dostupné z WWW: <http://www.payne.cz/3xS43787/PilarFrantisek.htm>

donorací chudým a potřebným. Tento podnět podpořil činem i František Pilař.⁵²¹ Jako člen Společnosti musea království Českého přispěl také roku 1918 do společností pořádané sbírky, stejně jako například karlínský advokát Karel Líbal.⁵²²

V roce 1908 přesídlil se svou advokátní kanceláří do Havlíčkovy ulice č. 15 (v roce 1926 přejmenována na Bělehradskou ulici), přičemž na této adrese rovněž bydlel. Od roku 1934 pak již natrvalo umístil svou advokátní kancelář ve Slezské ulici č. 5.⁵²³

Co se týká jeho působení jako správce konkursní podstaty, informace podává například periodikum *Čas* ve svém vydání ze dne 13. prosince 1912, kdy působil v této funkci ve věci vinohradského hostinského Jana Gráfa, ulice U Divadla č. 1.⁵²⁴ V srpnu roku 1914 zveřejnily Národní Listy zprávu o prohlášení konkurzu na jmění Terezie Doležalové, obchodnice s nitěmi v Táborské ulici č. 88 na Král. Vinohradech, kdy byl František Pilař opět ustanoven správcem konkursní podstaty.⁵²⁵

V srpnu roku 1939 požádal Dr. Pilař výbor advokátní komory o povolení dalšího výkonu advokacie, jelikož ve smyslu ust. § 7 opatření stálého výboru č. 284/38 měl ke dni 31. prosinci 1939 jako 73letý přestat provozovat advokacii. Žádosti bylo vyhověno.⁵²⁶

Přestože i v březnu roku 1948 bylo Dr. Pilařovi stvrzeno oprávnění dále vykonávat advokacii ve smyslu ust. § 8 advokátního řádu, zaslal dne 31. prosince

⁵²¹ Kramerius5.nkp.cz. *Národní listy ze dne 12. 1. 1913* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-06-29]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:0c322230-8fce-11dd-939c-000d606f5dc6?page=uuid:4ed1d290-627c-11e7-89ee-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Jiří%20Pilař>

⁵²² Kramerius5.nkp.cz. *Národní listy ze dne 16. 5. 1918* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-06-29]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:41f3bfff0-0bc1-11dd-b9c3-000d606f5dc6?page=uuid:4d6f7440-608b-11e7-89ee-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Jiří%20Pilař>

⁵²³ PILAŘ, František. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁵²⁴ Kramerius5.nkp.cz. *Čas ze dne 13. 12. 1912* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-06-29]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:c2419800-703f-11e9-b04f-5ef3fc9bb22f?page=uuid:11ba53c0-704c-11e9-80b3-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20František%20Pilař>

⁵²⁵ Kramerius5.nkp.cz. *Národní listy ze dne 9. 1. 1915* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-06-29]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:c3c29bf0-db06-11dc-919e-000d606f5dc6?page=uuid:09bf96c0-31fc-11e7-a38c-005056827e51&fulltext=JUDr.%20Jiří%20Pilař>

⁵²⁶ PILAŘ, František. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

1948 akčnímu výboru advokátní komory pro Čechy písemnou rezignaci na další výkon advokacie.⁵²⁷ V té době bylo Františkovi Pilařovi 82 let.

František Pilař byl ženat s Terezou roz. Volavkovou a měli tři děti. Syn Jiří byl rovněž vystudovaným právníkem a působil v kanceláři svého otce nejdříve jako koncipient, poté jako společník. Mezi klienty advokátní kanceláře patřili například obec Král. Vinohrady a městské divadlo Královských Vinohradů.⁵²⁸ Zemřel dne 4. května roku 1952.⁵²⁹

Obrázek č. 19: František Pilař

Obrázek č. 20: Jiří Pilař

3.35 Jiří Pilař (nar. 12. června 1901)

Jiří Pilař se narodil na Král. Vinohradech a byl synem výše zmíněného advokáta Františka Pilaře. Nejprve navštěvoval obecnou školu Na Smetance, v roce 1920 pak maturoval s vyznamenáním na gymnáziu ve Slovenské ulici. Následně na již získané vzdělání navázal studiem práv na Karlově univerzitě v Praze, která v roce 1925 úspěšně zakončil.⁵³⁰

⁵²⁷ PILAŘ, František. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁵²⁸ PILAŘ, František. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁵²⁹ payne.cz. *JUDr. František Pilař * 20.4.1866 † 4.5.1952* [online]. Praha: Jiří Payne [cit. 2019-06-29]. Dostupné z WWW: <http://www.payne.cz/3xS43787/PilarFrantisek.htm>

⁵³⁰ PILAŘ, Jiří. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

Jako advokátní koncipient působil výhradně v advokátní kanceláři svého otce, kde nastoupil v praxi dne 1. dubna 1925. Po dvou letech praxe mu byla advokátní komorou udělena substitute pro sborové soudy ve smyslu ust. § 6 odst. 2 zákona č. 40/1922 Sb. z. a n.

V březnu roku 1929 podstoupil advokátní zkoušku u vrchního zemského soudu v Praze s velmi dobrým výsledkem, zkušebním komisařem z řad advokátů byl ustanoven karlínský advokát František Čeřovský. Do seznamu advokátů byl po složení slibu, o více než rok později, zapsán dne 16. dubna 1930 se sídlem v Bělehradské ulici č. 15 a od té doby vykonával advokacii ve společné kanceláři se svým otcem, a to až do konce roku 1948, kdy otec na další výkon advokacie rezignoval. Ke dni 1. lednu 1934 přesídlili v rámci Král. Vinohrad do nových prostor ve Slezské ulici č. 5.⁵³¹

Jeho klienty byly například importní firma mlékárenských strojů Vojtěch Frýd se sídlem v Moravské ulici č. 45 nebo nakladatelství Šolc a Šimáček ze Spálené ulice č. 29.

Po únoru roku 1948 bylo Dr. Pilařovi povoleno i nadále vykonávat advokacii. Následně, v lednu roku 1949, podal žádost o přijetí za člena krajského sdružení advokátů v Praze, které však nebylo vyhověno a v červenci roku 1951 bylo rozhodnuto o likvidaci advokátní kanceláře. Likvidací byla pověřena právní poradna č. 14 se sídlem Stalinova tř. č. 6.

V září roku 1951 tak Dr. Pilař s ohledem na výzvu vlády ze dne 29. června 1951 k dobrovolnému přechodu administrativních pracovníků do výroby nastoupil jako dělník podniku Sklářny Kavalier v Sázavě ve Středočeském kraji.⁵³² Ode dne 24. září 1951 pak udával adresu Sázava č.p. 204.

Jiří Pilař byl ženat s Jarmilou roz. Majerovou, po většinu života bydleli ve vinohradské Milešovské ulici č. 7, společných dětí neměl. V mládí byl vášnivým lyžařem a veslařem. Jeho manželka Jarmila byla dříve provdána za Franka Josepha

⁵³¹ PILAŘ, Jiří. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁵³² PILAŘ, Jiří. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

Pazderu Paynea, s kterým měla syna Harryho Donalda, který byl otcem současného českého politika Jiřího Paynea.⁵³³

Jiří Pilar zemřel dne 26. března 1977.⁵³⁴

3.36 Jiří Pokorný (nar. 5. května 1898)

Jiří Pokorný se narodil v Libochovicích Václavovi a Marii roz. Novotné. Právnickou fakultu Karlovy univerzity v Praze absolvoval v květnu roku 1922.

Po tříměsíční přípravné službě soudcovské u okresního soudu na Král. Vinohradech vstoupil dne 1. září 1922 do vinohradské advokátní kanceláře Václava Ulrycha, se sídlem v Divišově ulici č. 16 (dnešní Italská ulice), kde vykonal celou pětiletou právní praxi. Advokátní zkouška úspěšně proběhla v dubnu roku 1926, kdy zkušebním komisařem z řad advokátů byl ustanoven Rudolf Stejskal z Liliové ulice č. 14. Slib vykonal následně až v září roku 1927. V této době bydlel ve vinohradské Břetislavově ulici č. 10 (dnešní Ondříčkova ulice).⁵³⁵

Do seznamu advokátů byl Jiří Pokorný zapsán dne 29. září 1927, kdy stejného dne oznámil advokátní komoře, že bude provozovat advokátní praxi ve společných místnostech s Kamilem Reslerem v ulici Na Zderaze č. 11. V květnu roku 1929 přesídlil svou kancelář na Mírové náměstí č. 8 na Král. Vinohradech, v roce 1936 pak do ulice Vocelova č. 4.⁵³⁶

V roce 1934 vedla disciplinární rada advokátní komory řízení proti Dr. Pokornému a uznala ho vinným z porušení povinnosti povolání a snížení vážnosti stavu, kterého se měl dopustit tím, že u advokátní komory v Praze zažádal o zápis koncipienta Oldřicha Choděry přesto, že ten byl zaměstnancem soukromoprávní korporace, a následně, že způsobil uznání a započítání jeho předstírané praxe. Oldřich Choděra byl uznán vinným, že jako placený zaměstnanec soukromoprávní korporace vyloudil si u Dr. Pokorného zápis do listiny kandidátů advokacie. Oba

⁵³³ payne.cz. *JUDr. Jiří Pilar * 12.6.1901 † 26.3.1977* [online]. Praha: Jiří Payne [cit. 2019-06-29]. Dostupné z WWW: <http://www.payne.cz/3xS43787/PilarJiriJUDr.htm>

⁵³⁴ payne.cz. *JUDr. Jiří Pilar * 12.6.1901 † 26.3.1977* [online]. Praha: Jiří Payne [cit. 2019-06-29]. Dostupné z WWW: <http://www.payne.cz/3xS43787/PilarJiriJUDr.htm>

⁵³⁵ POKORNÝ, Jiří. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁵³⁶ POKORNÝ, Jiří. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

byli potrestáni pokutou ve výši 500,- Kč a náhradou nákladů řízení ve výši 100,- Kč. Jejich odvolání bylo Nejvyšším soudem jako odvolacím soudem v kárných věcech advokátů a kandidátů advokacie zamítnuto jako nedůvodné, kdy dle názoru nejvyššího soudu disciplinární rada zjistila a zhodnotila správně všechny významné okolnosti.⁵³⁷

Počátkem října roku 1938 oznámil Dr. Pokorný, že z důvodu své mobilizace jmenuje svým substitutem Viktora Zedníčka, kolegu shodně se sídlem ve Vocelově ulici č. 4. V průběhu druhé světové války přesunul svou kancelář do Slezské ulice č. 10. Ke jmenování substituta byl nucen se uchýlit i v prosinci roku 1948, a to vzhledem ke svému nepříznivému zdravotnímu stavu, tentokrát jím byl jeho vinohradský kolega Vladimír Hobl, advokát v Sázavské ulici č. 4. V lednu následujícího roku, navzdory své nemoci, podal přihlášku ke krajskému sdružení advokátů v Praze.⁵³⁸

Jiří Pokorný se dne 16. září 1949 vzdal výkonu advokacie, kdy, jak uvedl, kvůli těžké nemoci nemohl již sestoupiti ani na ulici. Současně požádal o ustanovení Jiřího Pilaře, advokáta ve Slezské ulice č. 5, se kterým se znal přes dvacet let, likvidátorem své advokátní kanceláře.⁵³⁹

Kondolence krajského sdružení advokátů v Praze adresovaná pozůstalé manželce je datována dnem 18. listopadu 1949.

Jiří Pokorný měl s manželkou Růženou dvě dcery.⁵⁴⁰

3.37 Viktor Pollatschek, později Poláček (nar. 26. listopadu 1893)

Viktor Pollatschek se narodil v Polné na Vysočině jako druhý ze čtyř dětí Zikmunda a Šarloty Pollatschekových.⁵⁴¹

Právnickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze absolvoval v zimním semestru akademického roku 1917 / 1918, doktorem práv byl po složení tří státních

⁵³⁷ POKORNÝ, Jiří. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁵³⁸ POKORNÝ, Jiří. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁵³⁹ POKORNÝ, Jiří. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁵⁴⁰ POKORNÝ, Jiří. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁵⁴¹ POLLATSCHEK, Viktor. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

zkoušek promován v červnu roku 1919. Krátce před promoci, v posledních měsících první světové války, odsloužil sedm měsíců vojenské služby.⁵⁴²

Předepsanou právní praxi zahájil již v únoru roku 1919 v pražské advokátní kanceláři R. Singera, od července roku 1920 pak působil v advokátní kanceláři A. Singera v Praze. Po odbyté tříměsíční praxi u pražského advokáta Otona Lichtensterna nastoupil soudní sborovou praxi u okresního soudu na Král. Vinohradech v délce pouhých devětatřiceti dní. Následně opustil Prahu a ode dne 5. května 1921 sbíral zkušenosti v pardubické advokátní kanceláře Bertholda Theina, dlouholetého starosty Židovské náboženské obce v Pardubicích.⁵⁴³ Od března roku 1922 byl jako koncipient zapsán u Dr. Weinberga, advokáta v Hranicích. Na Nový rok 1923 se Dr. Pollatschek stal členem advokátní kanceláře vinohradského advokáta Rudolfa Gutha, kde setrval až do advokátní zkoušky, kterou dne 29. ledna 1924 složil s dobrým výsledkem. Slib vykonal o několik dní později, dne 4. února 1924, ke kterémuž dni byl zapsán do seznamu advokátů se sídlem v Chodské ulici č. 21 na Král. Vinohradech.

Dne 18. února 1924 oznámil výboru advokátní komory v Praze, že mu byla zemskou správou politickou v Praze povolena změna příjmení z “Pollatschek“ na “Poláček“. Ve stejné korespondenci oznámil rovněž změnu sídla své advokátní kanceláře, a sice Jungmannova tř. č. 7, o čemž informoval i širokou veřejnost prostřednictvím Národních listů⁵⁴⁴. V řádu měsíců se stěhuje zpět na Král. Vinohrady, tentokrát do Chocholouškovy ulice č. 3 (dnešní Slezská ulice), aby však již v listopadu roku 1925 opět přesídlil, a sice do Celetné ulice č. 17⁵⁴⁵ (Menhartovský palác). Od června roku 1931 uváděl jako adresu své advokátní kanceláře ve Školské ulici č. 3n.⁵⁴⁶

⁵⁴² POLLATSCHEK, Viktor. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁵⁴³ pardubickyslavin.cz. *Thein Berthold, JUDr.* [online]. Pardubice: Klub přátel Pardubicka [cit. 2019-08-11]. Dostupné z WWW: <http://www.pardubickyslavin.cz/index.php/property/thein-berthold-judr/>

⁵⁴⁴ Kramerius-vs.nkp.cz. *Národní listy ze dne 16. 2. 1924* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-03-25]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:c5ffd457-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:4b9afd20-6d96-11e7-b92d-005056827e51&fulltext=JUDr.%20Viktor%20Poláček>

⁵⁴⁵ Kramerius-vs.nkp.cz. *Národní listy ze dne 22. 11. 1925* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-03-25]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:c5bf9760-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:2fc2b290-6db0-11e7-8b50-001018b5eb5c&fulltext=JUDr.%20Viktor%20Poláček>

⁵⁴⁶ POLLATSCHEK, Viktor. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

V listopadu roku 1936 uznala disciplinární rada pro advokáty a kandidáty advokacie Viktora Poláčka vinného přečinem poškození cti a vážnosti stavu, čehož se měl dopustit tím, že inzeroval nepřipustnou reklamu za účelem získání nové klientely, kdy vzbuzoval zdání, že jeho kancelář disponuje zvláštním americkým oddělením, a tím znevýhodňoval ostatní kolegy. Předmětný inzerát otištěný dne 1. března 1936 v časopise Právo lidu zněl „*V Americe zemřel před několika lety jistý Martin Eder zanechav značné jmění. Poslední vůle nebyla nalezena. Podle informace pocházel prý zemřelý z Čech a narodil se kolem roku 1860. Příbuzní Martina Edera se vybízejí, aby se písemně přihlásili u JUDra Viktora Poláčka, advokáta v Praze II, Školská ul. 3n / amer. odd. /*“.⁵⁴⁷ Dr. Poláček byl za tento inzerát potrestán písemnou důtkou a nesl útraty disciplinárního řízení v částce 100,- Kč.⁵⁴⁷ Již ve vydání německy psaného Prager Presse ze dne 21. června 1933 vyšel velice podobný inzerát, kdy tentokrát Viktor Poláček vyzýval dědice po Janu (Johnovi) Jindřichovi, narozeném v roce 1873 v Československu, který zemřel nedávno v Americe a měl zanechat jmění v částce více než 15.000 amerických dolarů, aby se přihlásili u něj v advokátní kanceláři.⁵⁴⁸

Zajímavostí vyplývající z Patentního věstníku ze dne 15. srpna 1927 je, že společně s Emanuelem Sechterem, obchodníkem ze slovenského Čierného Balogu přihlásili v květnu roku 1925 u Patentního úřadu *únosník běhouna mlýnského složení s unášecím ramenem, sedícím na čtverhranu vřeteně, které jest zakončeno vypuklým oválným čepem v prohlubině příčky, upevněné v běhounu, unášeném čepy ramene (nebo ramen, spojených) spojeného s vřetenem tak, že jest nuceno (jsou nucena) s ním se otáčeti, vyznačený tím, že čep (zub) ramene zasahuje volně ve směru více méně rovnoběžném s osou vřeteně do otvoru příčky běhounu, upravené tak, že tímto otvorem může nasypávané melivo procházeti směrem k mlecímu prostoru.*⁵⁴⁹

⁵⁴⁷ POLLATSCHEK, Viktor. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁵⁴⁸ Kramerius-vs.nkp.cz. *Prager Presse ze dne 21. 6. 1933* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-03-21]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:febd3927-d9b5-49af-ad42-563ca8a69d88?page=uuid:995c66b0-195e-11e8-8ee4-005056825209&fulltext=JUDr.%20Viktor%20Poláček>

⁵⁴⁹ Kramerius-vs.nkp.cz. *Patentní věstník ze dne 15. 8. 1927* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-03-19]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:580dded0-8a9e-11e8-be68-5ef3fc9bb22f?page=uuid:7388a370-8aad-11e8-be68-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20Viktor%20Poláček>

Z žádosti o udělení doložky na cestovní pas ze dne 10. listopadu 1938 vyplývá, že v této předválečné době sídlil na Karlově náměstí č. 27. O dva měsíce později, dne 10. ledna roku 1939 rezignoval na další výkon advokacie. Téhož roku byla skončena likvidace jeho advokátní kanceláře.

Viktor Poláček byl ženat s Marií roz. Škrdlantovou. Pocházel z židovské rodiny. V průběhu druhé světové války pobýval pravděpodobně v Maďarsku, kde byl v dubnu roku 1941 zatčen Gestapem za zradu.⁵⁵⁰ Jeho další osud je nejasný a válku pravděpodobně nepřežil. Jeho matka byla v roce 1942 zavražděna v Terezíně, sestra Štěpánka v běloruském Malém Trostinci. Sestra Anna válku přežila a v roce 1973 zemřela v Izraeli.⁵⁵¹

Z výtisku *Služby repatriantům, zprávy repatričního odboru ministerstva obrany, práce a sociální péče všem vracejícím se do vlasti* ze dne 16. června 1945 se podává, že byl hledán jako nezvěstný, přičemž jeho poslední známá adresa byla evidována v Mnichově.⁵⁵²

⁵⁵⁰ Doew.at. *Polacek Viktor* [online]. Vídeň, Rakousko: Dokumentationsarchiv des österreichischen Widerstandes [cit. 2019-08-11]. Dostupné z WWW: http://www.doew.at/personensuche?gestapo=on&shoah=on&politisch=on&findall=&lang=en&firstname=Viktor&lastname=Polacek&birthdate=&birthdate_to=&birthdate_to=&birthplace=&residence=&newsearch=10&iSortCol_0=1&sSortDir_0=asc&suchen=Suchen#

⁵⁵¹ Geni.com. *Anna Knöpfelmacher* [online]. Bnej Atarot, Izrael: MyHeritage company [cit. 2019-08-14]. Dostupné z WWW: <https://www.geni.com/people/Anna-Knöpfelmacher/6000000023380066983>; Geni.com. *Viktor Polacek, JuDr* [online]. Bnej Atarot, Izrael: MyHeritage company [cit. 2019-08-14]. Dostupné z WWW: <https://www.geni.com/people/Viktor-Polacek-JuDr/6000000023380020983>

⁵⁵² Kramerius-vs.nkp.cz. *Služba repatriantům, zprávy repatričního odboru ministerstva obrany, práce a sociální péče všem vracejícím se do vlasti ze dne 16. 6. 1945* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-03-19]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:380d8b7c-d7ca-47b0-87e0-09b76d38b6fe?page=uuid:30e4d3d0-f4f0-11e6-a61d-005056820560&fulltext=JUDr.%20Viktor%20Poláček>

Obrázek č. 21: Viktor Poláček⁵⁵³

Obrázek č. 22: Ludovít Polák⁵⁵⁴

3.38 Ludovít Polák (nar. 7. února 1905)

Tento rodilý Pražan absolvoval právnickou fakultu Karlovy univerzity v letním semestru akademického roku 1926/1927, po složení tří státních zkoušek byl v květnu roku 1928 promován doktorem práv.⁵⁵⁵

Praxi kandidáta advokacie zahájil na konci dubna roku 1928 u Vojtěcha Szilágyiho, advokáta ve slovenské Nitře. Po čtyřech měsících se však přestěhoval zpět do Prahy, kde vstoupil do kanceláře Maxe Bondyho, advokáta na Václavském náměstí č. 43⁵⁵⁶ (mimo jiné otec Karla Bondyho, advokáta, účastníka protinacistického odboje, v lednu roku 1945 zavražděného nacisty⁵⁵⁷). Zbývající

⁵⁵³ Foto dostupné z WWW:

http://www.doew.at/personensuche?gestapo=on&shoah=on&politisch=on&findall=&lang=en&firstname=Viktor&lastname=Polacek&birthdate=&birthdate_to=&birthdate_to=&birthplace=&residence=&newsearch=10&iSortCol_0=1&sSortDir_0=asc&suchen=Suchen#

⁵⁵⁴ Foto dostupné z WWW: <https://www.holocaust.cz/databaze-obeti/obeti/114466-ludvik-polak/>

⁵⁵⁵ POLÁK, Ludovít. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁵⁵⁶ Geni.com. *Max Bondy, JuDr.* [online]. Bnej Atarot, Izrael: MyHeritage company [cit. 2019-08-14]. Dostupné z WWW: <https://www.geni.com/people/Max-Bondy-JuDr/6000000014347340302?through=6000000014347746227>

⁵⁵⁷ Geni.com. *Karl Bondy* [online]. Bnej Atarot, Izrael: MyHeritage company [cit. 2019-08-14].

Dostupné z WWW: <https://www.geni.com/people/Karl-Bondy/6000000014347746227?through=6000000014347340302>; holocaust.cz. *JUDr. Karel Bondy* [online]. Praha: Institut Terezínské iniciativy ve spolupráci se Židovským muzeem v Praze a Památkem Terezín [cit. 2019-04-18]. Dostupné z WWW: <https://www.holocaust.cz/databaze-obeti/obeti/168837-karel-bondy/>

necele čtyři roky povinné koncipientské praxe pak pracoval u advokáta Julia Katze se sídlem ve Vladislavově ulici č. 17.

V květnu roku 1933 uspěl u advokátní zkoušky, kde zkušebním komisařem z řad advokátů byl ustanoven pražský advokát Adolf Boháček. Následně složil advokátní přísahu a dne 4. září 1934 byl zapsán do seznamu advokátů se sídlem v Polské ulici č. 54 na Král. Vinohradech, kde rovněž i bydlel. Zanedlouho pak přesídlil do Italské ulice č. 21. V roce 1937 přestěhoval svou advokátní kancelář znovu, nyní do domu na Korunní tř. č. 36.⁵⁵⁸

Stejně jako ostatní židovští advokáti byl v březnu roku 1939 nucen navrhnout ve smyslu oběžníku výboru advokátní komory v Čechách svého substituta. Byl jím Alois Čech, advokát v Celetné ulici č. 25. Výměrem č. A 2934/39 byl Dr. Polákovi z důvodu rasové persekuce zastaven výkon advokacie, avšak jeho výmaz z listiny advokátů byl nařízen až po skončení druhé světové války, v červenci roku 1945.⁵⁵⁹

Dne 10. srpna 1942 byl deportován Transportem Ba, č. 746 z Prahy do Terezína, o více než dva roky později, dne 29. září 1944 pak byl převezen z Terezína do Osvětimi, odkud se nevrátil.⁵⁶⁰

Jméno Ludovít později nahradil jménem Ludvík. Byl ženat s Gertou roz. Kováčovou, mimo jiné také vystudovanou doktorkou práv.⁵⁶¹

3.39 František Prokop (nar. 13. srpna 1883)

František Prokop se narodil ve Smyslově u Tábora Janovi a Marii roz. Semeramerové. Základní školu navštěvoval v sousedních Měšicích (v té době samostatné obce jsou dnes místními částmi města Tábor). Gymnázium pak navštěvoval v Táboře, který byl přirozeným centrem oblasti. Pražskou právnickou fakultu absolvoval v letním semestru akademického roku 1907 / 1908, tři státní

⁵⁵⁸ POLÁK, Ludovít. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁵⁵⁹ POLÁK, Ludovít. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁵⁶⁰ holocaust.cz. *Ludvík Polák* [online]. Praha: Institut Tereziánské iniciativy ve spolupráci se Židovským muzeem v Praze a Památníkem Terezín [cit. 2019-04-18]. Dostupné z WWW: <https://www.holocaust.cz/databaze-obeti/obet/114466-ludvik-polak/>

⁵⁶¹ POLÁK, Ludovít. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

zkoušky složil o dva roky později. Doktorem práv byl promován necelé tři měsíce před vznikem samostatné Československé republiky, dne 23. července 1918.⁵⁶²

Od března roku 1910 do dubna roku 1911 absolvoval soudní praxi ve smyslu ust. § 2 písm. a) advokátního řádu. Následně téměř patnáct let působil ve státní správě a dne 3. února 1921 byl jmenován ministerským tajemníkem na ministerstvu železnic (VII. hodnostní třída státních úředníků).

Koncipientskou praxi zahájil až v srpnu roku 1925 u pražského advokáta Karla Weila, na Nový rok 1926 pak vstoupil do vinohradské advokátní kanceláře Bedřicha Jahna. Od ledna roku 1927 pak sbíral zkušenosti u advokáta Aloise Procházky (od roku 1935 sídlil v Karlíně na Jungmannově nám. č. p. 6, které se dnes nazývá Karlínské). Od září roku 1927 pracoval tři měsíce pro pražského advokáta Jana Nerudu, následně byl zaměstnán v advokátní kanceláři Jaroslava Vojty, opět pouze tři měsíce. Po zbytek zákonné praxe pak setrval v kanceláři advokáta Edvarda Jana Baštýře, mimo jiné politika a nakladatele (Národní tiskárna a nakladatelství JUDr. Edvard Jan Baštýř a spol. v Praze). V této době bydlel v Italské ulici č. 34 na Král. Vinohradech.⁵⁶³

Advokátní zkoušku vykonal u vrchního zemského soudu v Praze dne 26. září 1928 a po složení slibu byl do seznamu advokátů zapsán ke dni 4. září 1929, se sídlem Štěpánská ulice č. 26. V tomto domě sídlil i Edvard Jan Baštýř.

V lednu roku 1932 uznala disciplinární rada pro advokáty a kandidáty advokacie v Čechách Dr. Prokopa vinným přečinem poškození cti a vážnosti stavu, čehož se měl dopustit tím, že své klientce účtoval přemrštěné útraty, které pak vymáhal pod hrozbou trestního stíhání. Potrestán byl písemnou důtkou. Na jeho žádost bylo v prosinci roku 1946 rozhodnuto kárnou radou o výmazu z rejstříku kárných trestů.⁵⁶⁴

Na Král. Vinohradech provozoval advokacii minimálně od roku 1933, kdy nejprve sídlil v Mánesově ulici č. 20, od roku 1934 pak na Fochově tř. č. 29 (dnešní

⁵⁶² PROKOP, František. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁵⁶³ PROKOP, František. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁵⁶⁴ PROKOP, František. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

Vinohradská ulice). V polovině roku 1937 přesídlil na Nové Město, do domu v Petřské ulici č. 18.⁵⁶⁵

Po okupaci nacistickým Německem byl na žádost židovského advokáta Františka Kačera, se sídlem Poříč č. 9, ustanoven jeho substitutem. Po jeho smrti v prosinci roku 1939, převzal jeho advokátní kancelář, kam přesídlil z dosavadních prostor v Petřské ulici č. 18. Jako kandidáta advokacie zaměstnával syna Františka Kačera⁵⁶⁶, Hanuše (ten byl v roce 1942 deportován do Terezína, zahynul v Osvětimi⁵⁶⁷). Na této adrese sídlil po zbytek svého advokátního působení.⁵⁶⁸

Po komunistickém převratu rozhodl dne 8. března 1948 akční výbor advokátní komory pro Čechy v Praze, že Dr. Prokop není dále oprávněn vykonávat advokacii a substitutem mu ustanovil Jana Kaminského, advokáta v Černé ulici č. 15. O likvidaci advokátní kanceláře Františka Prokopa bylo rozhodnuto krajským sdružením advokátů v Praze v lednu roku 1950. V té době František Prokop působil jako správce konkursní podstaty firmy Kateřina Krausová, velkoobchod a komisionář v Praze ve Věžeňské ulici č. 8. Okresní soud civilní v Praze I. přesto ponechal nadále Dr. Prokopa ve své funkci, kdy konstatoval, že změna v osobě správce konkursní podstaty by byla na újmu věci. Likvidace advokátní kanceláře byla dokončena v polovině dubna roku 1950 advokátem Alexandrem Pozděchem, se sídlem Příkopy č. 12 (pasáž Černá Růže).⁵⁶⁹

S manželkou Růženou roz. Česákovou měly dceru Janu a bydleli v Roztokách u Prahy v Jungmannově ulici č. 219.

Na Král. Vinohradech se dne 12. března roku 1906 narodil také jeho jmenovec, Němec František Prokop (někdy uváděn jako Franz), který byl advokátem zapsaným do seznamu advokátů dne 14. října 1936. Koncipentskou praxi vykonával u Evžena Doktora, advokáta v Lützowově ulici č. 30 (dnešní Opletalova ulice). V prostorách advokátní kanceláře Evžena Doktora pak provozoval i svou vlastní praxi. Evžen Doktor byl však jako žid v důsledku

⁵⁶⁵ PROKOP, František. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁵⁶⁶ Geni.com. *JUDr. Franz Kačer* [online]. Bnej Atarot, Izrael: MyHeritage company [cit. 2019-08-14]. Dostupné z WWW: <https://www.geni.com/people/JUDr-Franz-Kačer/6000000075860860951#>

⁵⁶⁷ Geni.com. *Hans Kačer* [online]. Bnej Atarot, Izrael: MyHeritage company [cit. 2019-08-14]. Dostupné z WWW: <https://www.geni.com/people/Hans-Kačer/6000000075860789033>

⁵⁶⁸ PROKOP, František. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁵⁶⁹ PROKOP, František. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

dějinných událostí nucen v roce 1939 zanechat advokacie a jeho substitutem byl ustanoven právě František Prokop, který se na počátku druhé světové války stal německým právním zástupcem. Ten pak byl po skončení druhé světové války, konkrétně dne 9. října 1945 jako Němec, ve smyslu ust. § 3 písm. d) zákona č. 40/1922 Sb., vymazán z listiny advokátů a Evženu Doktorovi byla po jeho návratu ze zahraničí advokátní kancelář vrácena.⁵⁷⁰

3.40 Vintíř Radimský (nar. 16. února 1892)

Narodil se v Nymburce Alfonsovi a Josefině Radimským. V Nymburce navštěvoval Masarykovu obecnou a občanskou školu, avšak již v době středoškolských studií bydlel v Praze, kde na Novém Městě navštěvoval státní gymnázium. Právnická studia úspěšně zakončil v lednu roku 1918 na pražské Karlo – Ferdinandově univerzitě. Pro tělesnou slabost by zproštěn vojenské služby.⁵⁷¹

Koncipientskou praxi absolvoval výhradně v Praze. V prosinci roku 1918 nastoupil v advokátní kanceláři Antonína Siegerta, od dubna roku 1919 pak působil jeden měsíc u bývalého prezidenta advokátní komory v Čechách Eduarda Koernerera, následující jeden měsíc byl zaměstnancem advokáta Františka Svojsíka (mimo jiné i obchodník nejen s vinohradskými nemovitostmi⁵⁷² a bratr zakladatele českého skautingu a pedagoga Antonína Benjamina Svojsíka)⁵⁷³. Poté necelého půl roku pracoval v advokátní kanceláři Aloise Stompfeho, který se v té době stal prezidentem advokátní komory v Čechách. Od poloviny března roku 1920 do poloviny června roku 1921 sbíral zkušenosti u Mořice Heitlera (mimo jiné prezident asociace pražských cukrovarů a člen mnoha charitativních organizací).⁵⁷⁴ Od ledna

⁵⁷⁰ PROKOP, František. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁵⁷¹ RADIMSKÝ, Vintíř. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁵⁷² encyklopedie.praha2.cz. *Polyfunkční dům pro JUDr. Svojsíka (Vinohrady)* [online]. Praha: Městská část Praha 2 [cit. 2019-09-07]. Dostupné z WWW:

<https://encyklopedie.praha2.cz/stavba/788-polyfunkcni-dum-pro-judr-svojsika>

⁵⁷³ skaut3oddildvur.estranky.cz. *Rodiče a sourozenci Antonína Benjamina Svojsíka* [online]. Dvůr Králové nad Labem: JUNÁK - český skaut z.s. [cit. 2019-09-07]. Dostupné z WWW:

<https://skaut3oddildvur.estranky.cz/clanky/zakladatele-a-osobnosti-skautingu/rodina-abs.html>

⁵⁷⁴ Geni.com. *JuDr. Moritz Heitler* [online]. Bnej Atarot, Izrael: MyHeritage company [cit. 2019-09-07]. Dostupné z WWW: <https://www.geni.com/people/JuDr-Moritz-Heitler/6000000016070741756#>

roku 1922 do dubna roku 1924 byl kandidátem advokacie u Rudolfa Fischera a následně u advokáta Karla Schreittera, a to až do dubna roku 1925.⁵⁷⁵

Advokátní zkoušce se podrobil dne 8. června 1925 s velmi dobrým výsledkem a po vykonání slibu dne 22. prosince 1925 byl zapsán k tomuto datu do seznamu advokátů se sídlem v pražském Karlíně, Pobřežní ulice č. 3. I přes skutečnost, že v roce 1925 provozoval advokátní praxi jen několik dní, advokátní komora trvala na zaplacení komorní příspěvku za rok 1925 v plné výši, což tehdy činilo částku ve výši 300,- Kč.

V květnu roku 1926 oznámil advokátní komoře své přesídlení do Růžové ulice č. 7, v září roku 1927 pak mezitímní přesídlení své advokátní kanceláře do vinohradské Chodské ulice č. 17 s tím, že definitivní sídelní adresa se bude nalézat na Francouzské tř. č. 26. O tom inzeroval ve vydání Národní Politiky ze dne 4. srpna 1927, kde dále uváděl, že jeho kancelář se nacházela naproti okresnímu soudu.⁵⁷⁶

V září roku 1932 rozhodla disciplinární rada pro advokáty a kandidáty advokacie, že Dr. Radimský je vinen disciplinárním přečinem poškození cti a vážnosti stavu, jehož se dopustil podáním trestního oznámení na advokáta protistrany pro výrok, který ten učinil na četnické stanici ve Zbraslavi ve znění „*dnes musí býti člověk chráněn před policií*“. Dle názoru disciplinární rady bylo toto prohlášení advokáta protistrany natolik nevinné, než aby advokát znalý práva, zatěžoval svého kolegu podáváním bezdůvodných trestných oznámení.

Dne 14. listopadu 1938 bylo nejvyšším soudem jako kárným soudem odvolacím v kárných věcech advokátů a kandidátů advokacie zamítnuto odvolání Dr. Radimského proti nálezu kárné rady advokátní komory v Praze ze dne 9. května 1938, jímž byl uznán vinným kárným přečinem zlehčení cti a vážnosti stavu a odsouzen za to dle ust. § 12 písm. b) kárného statutu k peněžitě pokutě 500,- Kč a náhradě útrat kárného řízení. Provinění spočívalo v tom, že při jednání před krajským soudem civilním v Praze dne 5. listopadu 1936 pronesl vůči právnímu

⁵⁷⁵ RADIMSKÝ, Vintíř. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁵⁷⁶ Kramerius.nkp.cz. *Národní politika ze dne 4. 8. 1927* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-09-07]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=7757592>

zástupci protistrany Dr Friše výrok: „*Fuj, to je advokát, to chlouba advokátského stavu.*“⁵⁷⁷

Na dvacáté řádné valné hromadě Akciové továrny na umělá hnojiva, lučebniny a spodium v Pečkách byl Vintíř Radimský opětovně zvolen do správní rady. Podnik byl zřejmě ziskový, jelikož bylo rozhodnuto o vyplácení dividend.⁵⁷⁸

Národní Listy dne 4. června 1937 informovali o případu mladého děvčete obviněného z vraždy svého nemanželského novorozeného dítěte, jemuž přerážla hrdlo. Obhajoba byla postavena na tom, že v bolestech nevěděla, co dělá a že k usmrcení dítěte došlo nešťastnou náhodou, když se kuchyňským nožem snažila přerážnout pupeční šňůru. Porota se vyslovila pro vinu podle obžaloby, avšak zároveň uznala, že dívka jednala v střídavém pomnutí smyslů a odsouzena tak byla jen ke čtyřem měsícům tuhého vězení. Obhájcem obžalované byl Vintíř Radimský.⁵⁷⁹

V závěru druhé světové války v říjnu roku 1944 se pokoušel vyhnout totálnímu nasazení s odkazem na svou funkci přísežného soudního tlumočnicka. Dle názoru advokátní komory však funkce soudního tlumočnicka a ani funkce člena zkušební komise pro zkoušky advokátní a soudcovské, nebyly v souladu s pokyny ministerstva spravedlnosti funkcemi, které by měli za následek vyloučení z totálního pracovního nasazení.⁵⁸⁰

Po komunistickém převratu bylo Dr. Radimskému dne 3. března 1948 povoleno dále vykonávat advokacii, slib lidově demokratické republice vykonal o týden později.⁵⁸¹

Na konci roku 1949 bylo Dr. Radimskému doručeno vyznění krajského sdružení advokátů v Praze, že nebyl přijat do tohoto sdružení a advokátní kancelář, kterou vedl společně se svým bratrem Harrym, byla následně

⁵⁷⁷ RADIMSKÝ, Vintíř. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁵⁷⁸ Kramerius.nkp.cz. *Národní listy* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-2-17]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=7034618>

⁵⁷⁹ Kramerius.nkp.cz. *Národní listy ze dne 4. 6. 1937* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-09-12]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=6911013>

⁵⁸⁰ RADIMSKÝ, Vintíř. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁵⁸¹ RADIMSKÝ, Vintíř. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

zlikvidována. Likvidace byla advokátem Vladimírem Kozlíkem ze Soukenické ulice č. 30 skončena dne 5. května 1950.⁵⁸²

Z kárného posudku Dr. Radimského vyplývá, že *jeho postoj ke KSČ byl hodnocen jako záporný, byl samotář a za německé okupace se nikterak neprojevoval.*⁵⁸³

Vintř Radimský nebyl ženat, bydlel na Uralském náměstí č. 8 (dnešní Puškinovo náměstí). Jeho bratr Harry byl rovněž advokátem a od roku 1936 sídlil shodně s bratrem na adrese Francouzská tř. č. 16 (za druhé světové války Bismarckova tř.). Pocházeli ze známé mlynářské rodiny Radimských na Kolínsku⁵⁸⁴ (vlastnili rovněž mlýny v jiných městech na řece Labi a na řece Jizeře), jejichž tradice sahala až do 18. století. Mlýny poté oba bratři i zdědili.

Jejich předci, právníci Václav Radimský⁵⁸⁵ a jeho syn Ladislav Radimský byli v době Rakousko – Uherského mocnářství zemskými poslanci a starosty města Kolína.⁵⁸⁶ Syn Ladislava Radimského, který se také jmenoval Ladislav, působil jako československý zástupce u OSN a po roce 1948 jako exilový spolupracovník OSN. Publikoval pod pseudonymem Petr Den.⁵⁸⁷⁵⁸⁸ Vladimír Radimský byl do

⁵⁸² RADIMSKÝ, Vintř. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁵⁸³ RADIMSKÝ, Vintř. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁵⁸⁴ cestypamatky.cz. *Podskalský (Radimského) mlýn* [online]. Kolín: Roman ŠULC [cit. 2019-09-12]. Dostupné z WWW: <https://www.cestypamatky.cz/kolinsko/kolin/podskalsky-radimskeho-mlyn>

⁵⁸⁵ Kramerius-vs.nkp.cz. *Mlynář ze dne 19. 7. 1929* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-03-19]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:389d6e40-3159-11e5-8b04-5ef3fc9bb22f?page=uuid:92b2b1e0-3174-11e5-b57a-005056825209&fulltext=JUDr.%20Radimský>

⁵⁸⁶ Kramerius-vs.nkp.cz. *Mlynář ze dne 1. 1. 1941* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-03-19]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:3964db20-255f-11e5-b44d-005056827e51?page=uuid:f4dbac40-3175-11e5-a525-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Radimský>

⁵⁸⁷ Badatelna.eu. *Literární archiv Památníku národního písemnictví - Den Petr* [online]. Praha: Literární archiv Památníku národního písemnictví [cit. 2019-09-12]. Dostupné z WWW: <http://www.badatelna.eu/fond/2556/uvod/>

⁵⁸⁸ ŠTĚRBA, F. C. *Češi a Slováci v Latinské Americe*. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2008. ISBN: 978-80-244-2080-6, s. 58

roku 1939 velvyslancem ve Vatikánu.⁵⁸⁹ Václav Radimský byl významný impresionistický malíř.⁵⁹⁰

3.41 Jan Renner (nar. 31. srpna 1895)

Narodil se v Uherském Brodě do rodiny místního advokáta Jana Rennera, (člen Právníkové jednoty moravské⁵⁹¹, předseda okresní záložny a rovněž dlouholetý starosta města⁵⁹², politik a stoupenec Karla Kramáře⁵⁹³), jeho matka Emílie roz. Pfefferová zemřela, když mu byl pouhý jeden rok.

V Uherském Brodě také studoval na gymnáziu a v červenci roku 1914 úspěšně odmaturoval. Pražskou právnickou fakultu absolvoval v červenci roku 1918. Od února následujícího roku zahájil koncipientskou praxi u svého otce v Uherském Brodě. V dubnu roku 1921 nastoupil soudní sborovou praxi u okresního soudu na Novém Městě v Praze, kde působil do července téhož roku. Poté pokračoval dále jako koncipient v advokátní kanceláři svého otce.

Již od raného mládí byl Jan Renner politicky aktivní, vzorem mu byl pravděpodobně jeho otec, jehož politické smýšlení sdílel. Po volbách do Národního shromáždění republiky Československé konaných v dubnu roku 1920, kde Československá národní demokracie obdržela 6,3 % hlasů, konal se sjezd Mladě generace Československé národní demokracie, kde byl Jan Renner zvolen

⁵⁸⁹ Kramerius.cbvk.cz. *Národní listy ze dne 14. 5. 1940* [online]. České Budějovice: Digitální knihovna Jihočeské vědecké knihovny [cit. 2019-09-12]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.cbvk.cz/search/i.jsp?pid=uuid:7204bd1f-435f-11dd-b505-00145e5790ea&q=Vint%C3%AD%C5%99%20Radimsk%C3%BD>

⁵⁹⁰ Galeriekodl.cz. *Václav Radimský (1867-1946)* [online]. Praha: Galerie KODL [cit. 2019-09-12]. Dostupné z WWW:

[https://www.galeriekodl.cz/cz/vystavy/detail.html?a=file&search=&id_vystavy=16&pg\[583\]=3](https://www.galeriekodl.cz/cz/vystavy/detail.html?a=file&search=&id_vystavy=16&pg[583]=3)

⁵⁹¹ Kramerius.nkp.cz. *Zprávy Právníkové jednoty moravské v Brně 1905* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-10-18]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=8665065&picp=&it=&s=djvu>

⁵⁹² Kramerius.nkp.cz. *Pestrý týden ze dne 28. 11. 1936* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-10-18]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=5845553>

⁵⁹³ Kramerius.nkp.cz. *Národní listy ze dne 22. 11. 1936* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-10-18]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=6918273>

předsedou, místopředsedou byl zvolen jeho pozdější kolega advokát Vlastimil Klíma. Oba dva později patřili ke skupině Národní myšlenka.⁵⁹⁴

V roce 1921 byl na sjezdu Mladé generace Československé národní demokracie opětovně zvolen předsedou ústředního výboru Mladé generace, řadovým členem výboru byl na tomto sjezdu zvolen pozdější vinohradský advokát Vlastimil Klíma.⁵⁹⁵

V roce 1925⁵⁹⁶ a poté i v následujících volbách na konci dvacátých let neúspěšně kandidoval do poslanecké sněmovny za Československou národní demokracii na Uherskohradištsku.⁵⁹⁷ V květnu roku 1933 byl na valné schůzi vinohradské Československé národní demokracie v Praze zvolen předsedou místní organizace, místopředsedou byl zvolen jeho kolega Vlastimil Klíma.⁵⁹⁸

Ve volbách dne 19. května 1935 pak figuroval na pražské kandidátce nově vzniklého Národního sjednocení (uveden jako advokát a majitel domu), mimo jiné společně s Vlastimilem Klímou⁵⁹⁹. Na Král. Vinohradech byl předsedou místní organizace strany a působil i jako náměstek starosty.⁶⁰⁰ V roce 1938 byl členem výboru advokátní komory. V době Protektorátu zastával funkce i v Národním souručenství.⁶⁰¹

⁵⁹⁴ SKŘÍPSKÝ, M. *Role Národní myšlenky 1923-1939, příspěvek k dějinám demokratického nacionalismu*. Praha: Národní myšlenka, 2005. ISBN: 80-903582-0-9, s. 4.

⁵⁹⁵ Kramerius.nkp.cz. *Národní politika ze dne 9. 10. 1921* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-10-18]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=7999496&picp=&it=&s=djvu>

⁵⁹⁶ Kramerius.nkp.cz. *Národní listy ze dne 8. 11. 1925* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-10-18]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=4675559>

⁵⁹⁷ Kramerius.nkp.cz. *Národní listy ze dne 13. 10. 1929* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-10-18]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=5366734>

⁵⁹⁸ Kramerius-vs.nkp.cz. *Expres ze dne 24. 5. 1933* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-03-23]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:da6ed870-82f6-11e3-b315-001018b5eb5c?page=uuid:7153ec20-865e-11e3-8cd6-005056825209&fulltext=JUDr.%20Vlastimil%20Klíma>

⁵⁹⁹ Kramerius.nkp.cz. *Národní listy ze dne 7. 5. 1935* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-10-18]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=6904572>

⁶⁰⁰ Kramerius-vs.nkp.cz. *Expres ze dne 24. 5. 1933* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-03-26]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:da6ed870-82f6-11e3-b315-001018b5eb5c?page=uuid:7153ec20-865e-11e3-8cd6-005056825209&fulltext=Jan%20Renner%20Vinohrady>

⁶⁰¹ RENNEN, Jan. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

Patřil do užšího kruhu redakčního revue českého nacionalismu *Národní myšlenka*, vydávaného Vlastimilem Klímou, který byl i odpovědným redaktorem⁶⁰² a oba zasedali v jejím výboru společně například se synem Aloise Rašína, advokátem Ladislavem Rašínem.⁶⁰³ Jan Renner v *Národní myšlence* publikoval například tyto články: *Hrst vzpomínek na Dr. Kramáře*,⁶⁰⁴ *Pokusy o světovou nadvládu*, *Caveant consules nebo Nacionalismem k budoucnosti slovanských národů*.⁶⁰⁵ Rovněž byl členem redakce periodika *Modrá revue*, zabývajícího se politikou, hospodářstvím a kulturou.⁶⁰⁶

Advokátní zkoušku složil dne 28. června 1923 s dobrým prospěchem, poté však ještě pět měsíců působil jako koncipient v advokátní kanceláři Ludvíka Fořta v Praze.⁶⁰⁷

Dne 4. února 1924 pak již mohl zahájit samostatnou advokátní praxi na Král. Vinohradech, Palackého tř. č. 10. Na podzim roku 1926 přesídlil do svého rodného města, a to z důvodu úmrtí svého tchána, uherskobrodského advokáta Josefa Seiferta, jelikož bylo zapotřebí převzít jeho kancelář a zabezpečit zájmy klientů. Pražskou kancelář Dr. Rennera převzal advokát Jindřich Nechanský, který do té doby sídlil na Petřském nám. č. 16.

V roce 1932 přesídlil Jan Renner zpět do Prahy, a to na Národní tř. č. 43, o čemž informoval rovněž prostřednictvím říjnového vydání časopisu *Národní*

⁶⁰² Kramerius-vs.nkp.cz. *Národní myšlenka 1925 - 1926* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-03-26]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:9cfd4e0b-e4ea-11e9-8052-a720120a7520?page=uuid:e81af122-2e10-45c7-ba2a-4e93ad00cd1c&fulltext=JUDr.%20Jan%20Renner>

⁶⁰³ Kramerius.nkp.cz. *Národní myšlenka z července roku 1925* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-10-18]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=9462555>

⁶⁰⁴ Kramerius-vs.nkp.cz. *Národní myšlenka za květen a červen roku 1937* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-20-26]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:8f846960-8c9c-11de-925d-000d606f5dc6?page=uuid:e3145eb5-03f6-48d6-a69e-d12ec8848dac&fulltext=JUDr.%20Jan%20Renner>

⁶⁰⁵ Kramerius-vs.nkp.cz. *Národní myšlenka ze srpna roku 1925* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-03-26]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:98fe80dd-e4ea-11e9-810d-a720120a7520?page=uuid:5947371c-da1a-444d-923b-0f7ae5eb7451&fulltext=JUDr.%20Jan%20Renner>

⁶⁰⁶ Kramerius-vs.nkp.cz. *Modrá revue ze dne 15. 4. 1934* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-03-26]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:771f4810-4bda-11e4-aded-005056827e51?page=uuid:1782f800-52a8-11e4-90c9-005056825209&fulltext=JUDr.%20Jan%20Renner>

⁶⁰⁷ [prijmeni.cz](http://www.prijmeni.cz). *Osobnost: Ludvík Fořt* [online]. Praha: [Prijmeni.cz](http://www.prijmeni.cz) [cit. 2019-10-18]. Dostupné z WWW: https://www.prijmeni.cz/osobnost/9496/ludvik_fort

myšlenka z roku 1932.⁶⁰⁸ S Jindřichem Nechanským se po zbytek aktivního života v advokacii v případě nepřítomnosti v advokátní kanceláři vzájemně zastupovali.⁶⁰⁹

Mezi jeho klienty patřili například cukrovary ve Všetulech a Kelčanech, Československá pojišťovna nebo i firma Baťa.⁶¹⁰

Zajímavostí je, že v listopadu roku 1923 hájil v porotním líčení u zemského soudu v Praze Atanaše Nikolova, vraha bývalého bulharského velvyslance v Praze Rojka Daskalova.⁶¹¹

V únoru roku 1951 bylo krajským sdružením advokátů v Praze uloženo Dr. Rennerovi, aby neprodleně přemístil svou kancelář na adresu Hybernská ulice č. 24. Následně krajské sdružení advokátů v Praze dne 26. května 1951 rozhodlo o převzetí Jana Rennera za svého člena. Vzápětí však bylo dne 13. června 1951 rozhodnuto o vyloučení Dr. Rennera, v té době člena právní poradny č. 4 se sídlem právě v Hybernské ulici č. 24, podle ust. § 14 odst. 1 písm. b) zákona č. 322/1948 Sb., z advokacie, jelikož vyšly najevo skutečnosti, které byly překážkou členství v krajském sdružení advokátů a které v době jeho převzetí nebyly známy. Dr. Renner se proti tomuto rozhodnutí neúspěšně bránil. Kádrový posudek Jana Rennera končí těmito slovy: „*Typ starého diplomata, aristokratické chování, velmi uctivý. Je na něm vidět, že patřil vždy k tzv. lepší společnosti.*“⁶¹²

S první manželkou Jelenou roz. Seifertovou, dcerou uherskohradištského advokáta a předního moravského národně demokratického předáka měl syna Jana a dceru Jellenu. Svatba konaná na konci dubna roku 1924 byla velkou společenskou událostí. Probíhala na zámku v Domousnicích u Mladé Boleslavi a účastnil se jí například i Karel Kramář, Přemysl Šámal a mnoho jiných významných osobností politického a ostatního veřejného života.⁶¹³ Jan Renner byl podruhé ženat

⁶⁰⁸ Kramerius.nkp.cz. *Národní myšlenka z října roku 1932* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-10-18]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=9465001>

⁶⁰⁹ RENNEN, Jan. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁶¹⁰ RENNEN, Jan. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁶¹¹ Kramerius-vs.nkp.cz. *Národní listy ze dne 4. 11. 1923* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-03-19]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:befe4fe6-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:ed254220-6933-11e7-8b50-001018b5eb5c&fulltext=Jan%20Renner%20Vinohrady>

⁶¹² RENNEN, Jan. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁶¹³ Kramerius-vs.nkp.cz. *Národní listy ze dne 1. 5. 1924* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-03-23]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:c5fcc7c9->

s Ludmilou roz. Tocksteinovou, společně bydleli ve vlastním domě na Vinohradech v Benešovské ulici č. 34. Byl také členem Sokola.⁶¹⁴

3.42 František Václav Sekyra (nar. 27. září 1904)

Narodil se v Plzni do rodiny berního správce Františka Sekyry, jeho matka Marie, za svobodna Watzlová, byla rozená Němka. Obecnou školu navštěvoval ve Vysokém mýtě, reálné gymnázium potom v Náchodě. Ke konci středoškolských studií se rodina přestěhovala na Král. Vinohrady, kde na místním gymnáziu odmaturoval. Právnickou fakultu univerzity Karlovy absolvoval v letním semestru akademického roku 1925 / 1926, doktorem práv byl po složení tří státních zkoušek promován dne 16. prosince 1926.⁶¹⁵

Přípravnou praxi advokátní konal jako koncipient nejprve od prosince roku 1926 do ledna roku 1929 u Jiřího Červeného (mimo jiné zakladatel kabaretu Červená sedma, spisovatel, hudební skladatel a otec operní pěvkyně Soni Červené)⁶¹⁶, advokáta ve Vladislavově ulici č. 18. Od února roku 1929 do prosince roku 1931 pak působil u Kurta Schwarze (židovský advokát, zahynul v době holokaustu)⁶¹⁷ v Jindřišské ulici č. 16.

Advokátní zkoušku vykonal s dobrým výsledkem dne 18. června 1931, ke složení slibu byl připuštěn dne 9. ledna 1932, kdy k tomuto datu byl rovněž zapsán do seznamu advokátů se sídlem v Moravské ulici č. 27 na Král. Vinohradech, na kteréžto adrese rovněž i bydlel. O svém zápisu do seznamu advokátů informoval

[435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:6975aff0-6d93-11e7-8b50-001018b5eb5c&fulltext=Jan%20Renner%20Vinohrady](https://www.badatelna.eu/fond/2521/uvod/)

⁶¹⁴ RENNEN, Jan. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁶¹⁵ SEKYRA, František, Václav. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁶¹⁶ Badatelna.eu. *Jiří Červený a Červená sedma, Jiří Červený (1887-1962)* [online]. Praha:

Národní knihovna České republiky [cit. 2019-10-26]. Dostupné z WWW:

<http://www.badatelna.eu/fond/2521/uvod/>

⁶¹⁷ holocaust.cz. *Dr. Kurt Schwarz* [online]. Praha: Institut Tereziánské iniciativy ve spolupráci se Židovským muzeem v Praze a Památníkem Terezín [cit. 2019-10-26]. Dostupné z WWW:

<https://www.holocaust.cz/databaze-obeti/obeti/142705-kurt-schwarz/>

veřejnost prostřednictvím Národních Listů ze dne 13. ledna 1932⁶¹⁸ a následně i ve vydání ze dne 17. ledna 1932.⁶¹⁹

V červenci roku 1933 mu byl pro překážku v práci způsobenou náhlým onemocněním na několik dní ustanoven substitutem vinohradský kolega Zdeněk Wiesenberger, advokát z Korunní ulice č. 57. Později využíval pro jednotlivé případy jako ad hoc substituta dalšího z vinohradských advokátů, Hugo Franka.⁶²⁰

Advokátní komorou v Čechách bylo v průběhu roku 1937 uvažováno o možnosti zřídit Dr. Sekyrovi po nutnou dobu substituta, jelikož ten i v důsledku exekuce na něj vedené ve prospěch oprávněného Všeobecného penzijního ústavu a berního úřadu Praha XII, podlehl silnému nervovému vypětí. Dle dobrozdání znalce byl pro tento svůj duševní stav zcela nezpůsobilý vést advokátní kancelář po dobu nejméně půl roku, zároveň znalec doporučil sanatorní léčení Dr. Sekyry. Na základě prohlášení Františka Václava Sekyry, že nebyl zbaven svéprávnosti a že jeho nemoc mu v provozování advokacie nebrání, advokátní komora od zřízení substituta upustila.⁶²¹

Podle zprávy v Národní politice ze dne 23. března roku 1939 byl Dr. Sekyry předcházejícího dne jmenován prezidentem Emilem Háchou členem padesátičlenného výboru, v důsledku nacistické okupace nově vzniklého, Národního souručenství.⁶²²

V prosinci roku 1945 pro své onemocnění musel Dr. Sekyry nakonec přistoupit k žádosti o ustanovení Huga Franka svým substitutem. Po měsíci však doznal, že se zcela zotavil a vrátil se k výkonu advokátní praxe.⁶²³

V březnu roku 1947 bylo proti Dr. Sekyrovi vedeno kárné řízení pro přečin zlehčení cti a vážnosti stavu, čehož se měl dopustit tím, že o silvestrovské noci na

⁶¹⁸ Kramerius.nkp.cz. *Národní listy ze dne 13. 1. 1932* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-10-18]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=5858617>

⁶¹⁹ Kramerius.nkp.cz. *Národní listy ze dne 17. 1. 1932* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-10-26]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=5858695>

⁶²⁰ SEKÝRA, František, Václav. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁶²¹ SEKÝRA, František, Václav. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁶²² Kramerius.nkp.cz. *Národní politika ze dne 22. 3. 1939* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-10-26]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=8054791&picp=&it=&s=djvu>

⁶²³ SEKÝRA, František, Václav. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

přelomu let 1945 a 1946 v restauraci Františka Hýblera žádal jemu neznámou třetí osobu, aby ta ho odprosila za údajnou urážku na cti a dala mu satisfakci i písemně jako důkaz pro hosty restaurace, přičemž hrozil i trestním oznámením pro případ nevyhovění jeho žádosti. Dne 4. ledna 1946 pak ve stavu nestřízlivém a nedostatečně oblečen měl se mísit do šetření policejního orgánu ve vinohradském podniku Anastázie Maixnerové, přičemž si měl i stěžovat, že mu majitelka nechce nalít další likér, ačkoliv měla prý likérů dost.⁶²⁴

Akčním výborem advokátní komory pro Čechy v Praze bylo Dr. Sekyroví potvrzeno oprávnění dále vykonávat advokacii i po únoru roku 1948. Následně dne 8. března 1948 mu však byl jmenován v souladu s ust. § 28 písm. h) advokátního řádu substitutem advokát Stanislav Horný se sídlem na Václavském nám. č. 57.

Trvale vyloučen z advokátního stavu pak byl ode dne 22. března 1948. Na to reagoval Dr. Sekyra velice ostrým dopisem, ale toto rozhodnutí však nezvrátil. Pravděpodobně se tak stalo na udání nájemníků z domu v Moravské ulici č. 13, kteří dne 3. března 1948 akčnímu výboru advokátní komory sdělili, že se Dr. Sekyra s nelibostí a pohrdáním vyjadřoval o lidové republice československé a jejím režimu. Dále uvedli, že má po matce německé kořeny a před druhou světovou válkou byl organizován v nacionalistickém svazu Vlajka. Označili ho za alkoholika a neurvalce, který byl znám v širokém okolí svými výtržnostmi a skandály a pro obyvatele domu byl postrachem. Z důvodu duševní poruchy byl prý několikrát internován v ústavu pro choromyslné.⁶²⁵

František Václav Sekyra byl svobodný a bezdětný. Zabýval se převážně daňovou agendou.⁶²⁶

⁶²⁴ SEKYRA, František, Václav. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁶²⁵ SEKYRA, František, Václav. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁶²⁶ SEKYRA, František, Václav. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

Obrázek č. 23: František Václav Sekyra⁶²⁷ Obrázek č. 24: Jan Siegl⁶²⁸

3.43 Jan Siegl (nar. 14. března 1888)

Narodil se v Horoměřicích u Prahy Františkovi a Anně roz. Maixnerové, otec působil jako ředitel cukrovaru ve Vrutici. Obecnou školu navštěvoval nejdříve v Roudnici nad Labem, poté v Račicích u Štětí a krátce pak i v Hořicích.⁶²⁹

Středoškolská studia započal v Českých Budějovicích, dokončil je v Mladé Boleslavi, kde úspěšně odmaturoval. V letech 1907 až 1911 studoval právnickou fakultu Karlo – Ferdinandovi univerzity.⁶³⁰ Po složení tří státních zkoušek byl promován doktorem práv dne 12. července 1913, kdy o tomto slavnostním aktu byla téhož dne informována veřejnost prostřednictvím periodika *Národní Politika*.⁶³¹

Praxi soudní konal od prosince roku 1912 do května roku 1913 postupně u zemského soudu v Praze na trestním i civilním oddělení, poté působil u okresního

⁶²⁷ SEKYRA, František, Václav. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁶²⁸ SIEGL, Jan. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁶²⁹ SIEGL, Jan. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁶³⁰ SIEGL, Jan. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁶³¹ Kramerius.nkp.cz. *Národní politika ze dne 12. 7. 1913* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-10-26]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=7232095>

soudu v Nuslích a nakonec u obchodního soudu v Praze. Předepsanou praxi kandidáta advokacie konal jako koncipient od září roku 1913 do prosince roku 1914 u třeboňského advokáta Františka Weiricha, následně do září roku 1915 v Českých Budějovicích ve službách advokáta Františka Huny. Po návratu do Prahy nastoupil do advokátní kanceláře Vladimíra Srba (bývalý starosta Prahy, poslanec Říšského sněmu a Českého zemského sněmu), kde setrval do dne jeho smrti, tedy dne 11. května 1916.⁶³² Do advokátní kanceláře Antonína Friše vstoupil dne 17. května 1916 a setrval zde déle než tři roky, od srpna roku 1919 pak sbíral zkušenosti u Arnošta Weinfurtera (velkopodnikatele⁶³³ a právního zástupce mnoha šlechtických rodů).

V dubnu roku 1920 úspěšně složil advokátní zkoušku a po vykonání slibu byl dne 10. února 1921 zapsán do listiny advokátů se sídlem na Národní tř. č. 12. Na této adrese sídlil právě i Arnošt Weinfurter.⁶³⁴

V říjnu roku 1923 přesídlil na Král. Vinohrady do ulice Ve Pštrosce č. 12, o sedm let později oznámil advokátní komoře své přesídlení na adresu Václavské nám. č. 60, kde byla právě nově dokončena stavba paláce Fénix. V létě roku 1933 se se svou advokátní kanceláří vrací na Král. Vinohrady, tentokrát do Anglické ulice č. 28.⁶³⁵

Ze seznamu advokátů za rok 1944 z ručně vepsané poznámky vyplývá, že byl toho roku zajat. Bližší informace se k tomuto nepodařilo dohledat.

Po druhé světové válce byl dne 30. března 1946 ve své advokátní kanceláři policejně zajištěn na bližší neurčenou dobu. Na žádost jeho manželky mu byl po čas jeho nezaviněné nepřítomnosti ustanoven substitutem jeho kolega z Anglické ulice č. 1, Ladislav Petrák. Propuštěn z vazby byl Jan Siegel po jednom měsíci, kdy se opětovně ujal osobního vedení své kanceláře.⁶³⁶

⁶³² ceskenoviny.cz. *Primátor Vladimír Srb - Praha svou kulturní úroveň vstupuje do Evropy* [online]. Praha: ČTK [cit. 2019-10-26]. Dostupné z WWW: <https://www.ceskenoviny.cz/zpravy/primator-vladimir-srb-praha-svou-kulturni-urovni-vstupuje-do-evropy/15509>

⁶³³ Das-mcp.cz. *AGA aneb ŠVÉDOVÉ V PRAZE* [online]. Praha: Dokumentační a. s. [cit. 2019-10-26]. Dostupné z WWW: <http://www.das-mcp.cz/muzeum/files/vestniky/MCP%20Věstník%201-2014-FINAL.pdf>

⁶³⁴ SIEGL, Jan. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁶³⁵ SIEGL, Jan. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁶³⁶ SIEGL, Jan. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

Akční výbor advokátní komory pro Čechy v Praze povolil dne 3. března 1948 Dr. Siegelovi prozatím nadále vykonávat advokacii, dne 8. března 1948 mu však tímto orgánem byl ustanoven substitutem Josef Šerý, advokát z Příkopů č. 23. O dva týdny později bylo rozhodnuto o vyloučení Dr. Siegela z advokátního stavu. Jeho žádosti o revizi případu nebylo vyhověno.⁶³⁷

Jan Siegel bydlel se svou manželkou Annou roz Kumštovou ve Slezské ulici č. 138, dětí neměli. Jeho klientela byla spíše drobná, stálého zastoupení neměl žádného, agenda byla převážně v oblasti rodinného práva a vymáhání pohledávek.⁶³⁸

3.44 František Singer (nar. 18. srpna 1900)

Narodil se ve Vizovicích manželům Karlovi a Johaně Singerovým. Po dokončení studií na Právnické fakultě univerzity Karlovy nastoupil dne 5. února 1924 jako koncipient do advokátní kanceláře Josefa Steinera na Václavském nám. č. 14.⁶³⁹

Již od července roku 1924 však byl veden jako kandidát notářství ve Vizovicích u místního notáře, následně však přece jen upřednostnil dráhu advokátní a na konci května roku 1926 navázal na přechodí praxi kandidáta advokacie u Josefa Winternitze⁶⁴⁰ (zadavatele vily od architektů Adolfa Loose a Karla Lhoty v ulici Na Cihlářce č. 10) advokáta se sídlem v Paláci České banky ve Vodičkově ulici č. 39. V dubnu roku 1927 vstoupil do kanceláře advokáta Edvarda Steina se sídlem v Nekázance č. 3, později v Lazarské č. 10/13. Z důvodu úmrtí Dr. Steina přestoupil Dr. Singer do kanceláře jemu ustanoveného substituta, Vladimíra Schulze, advokáta na Havlíčkově nám. č. 19 (dnešní Senovážné nám.), kde setrval do konce roku 1928. Poté nastoupil praxi u vinohradského advokáta Vladimíra Hobla v Blanické ulici č. 12, se kterým po vykonání advokátní zkoušky v dubnu roku 1931

⁶³⁷ SIEGL, Jan. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁶³⁸ SIEGL, Jan. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁶³⁹ SINGER, František. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁶⁴⁰ loosovavila.cz. *Winternitzova vila* [online]. Praha: Winternitzova vila z.s. [cit. 2019-10-28]. Dostupné z WWW: <https://www.loosovavila.cz/story>

vedl společnou kancelář na adrese Korunní tř. č. 16 a později Sázavská ulice č. 8 až do července roku 1936.⁶⁴¹

U advokátní zkoušky Dr. Singera zasedal z řad advokátů František Stern⁶⁴² (mimo jiné autor komentáře k zákonu o kartelech a soukromých monopolech, odborník na soutěžní právo z roku 1933)⁶⁴³.

O započetí své advokátní praxe na adrese Korunní třída č. 16 informoval prostřednictvím Poledního deníku, když v oznámení mimo jiné stálo, že *Známý sportovec, výborný tenista, člen SK Slavie, činovník ve Svazu házené, jeden z prvních propagátorů ženských sportů otevřel si advokátní kancelář. Doufáme, že „Zizek“ i nadále zůstane ve sportu činným a svým sportovním kamarádům bude v pádu potřeby i praktickou radou nápomocen.*⁶⁴⁴

V rámci všeobecné mobilizace v září roku 1938 byl František Singer povolán do vojenské služby, kdy na dobu své nepřítomnosti jmenoval svým substitutem Richarda Tauba, advokáta z Lützowovy ulice č. 8 (dnešní Opletalova ulice). Dne 6. října 1938 byl z vojny propuštěn.⁶⁴⁵

Pro svůj židovský původ byl na základě usnesení komorního výboru ze dne 15. března 1939 č.j. A 2602/39 Dr. Singerovi zastaven výkon advokacie, a substitutem mu byl na jeho žádost ustanoven Vladimír Mirko Pokorný, advokát se sídlem v Bubenči, ulice Národní Obrany č. 10 (později se sídlem Národní tř. č. 28n). Následně byl rozhodnutím výboru advokátní komory ze dne 11. července 1940 ve smyslu ust. § 7 odst. 1 vládního nařízení 136/1939 Sb. z. a n. vymazán z listiny advokátů a likvidace jeho advokátní kanceláře byla skončena v červenci roku 1941.⁶⁴⁶

⁶⁴¹ SINGER, František. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁶⁴² Úřad pro ochranu hospodářské soutěže. Historie, fakta, svědectví. Brno, Úřad pro ochranu hospodářské soutěže, 2008. ISBN: 978-80-254-2242-7, str. 57

⁶⁴³ Books.google.cz. *Zákon o kartelech a soukromých monopolech (kartelový zákon) čís. 141 Sbírky zákonů a nařízení ze dne 12. července 1933* [online]. Mountain view, Kalifornie, USA: Google [cit. 2020-04-27]. Dostupné z WWW: https://books.google.cz/books/about/Zákon_o_kartelech_a_soukromých_monopol.html?id=s6LDGwAACAAJ&redir_esc=y

⁶⁴⁴ Kramerius-vs.nkp.cz. *Polední list ze dne 10. 11. 1931* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-27]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:6b454060-93ae-11e3-8e84-005056827e51?page=uuid:58e9bc30-98c1-11e3-a880-5ef3fc9ae867&fulltext=František%20Singer%20sportovec>

⁶⁴⁵ SINGER, František. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁶⁴⁶ SINGER, František. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

Od roku 1923 do roku 1925 žil na vinohradském Tylově náměstí č. 2. Od roku 1927 pak bydlel na Žižkově v Poděbradově ulici č. 85 (dnešní Koněvova ulice). V roce 1933 se přestěhoval do Rubešovy ulice č. 26 na Král. Vinohradech, a v rámci Král. Vinohrad pak ještě v roce 1937 do Anglické ulice č. 8. Od ledna roku 1938 bydlel v Karlíně, a to nejprve na Palackého tř. 35 a potom ve Vítkově ulici č. 14.⁶⁴⁷

S manželkou Valerií roz. Tanzerovou se jim v roce 1936 narodila dcera Hana.⁶⁴⁸ Otec Valerie Singerové Emil Tanzer⁶⁴⁹ vlastnil továrnu na kravaty v Provaznické ulici č. 2 a byl klientem Františka Singera, který na této adrese se svou advokátní kanceláří sídlil od července roku 1936. V lednu roku 1939 pak přesunul svou kancelář do Štěpánské ulice č. 14.⁶⁵⁰

Dne 26. října 1942 nastoupil do Transportu C č. 581 do Lodže, rodina byla deportována téhož dne, avšak každý jiným transportem. Válku nepřežil on ani žádný z členů jeho rodiny.⁶⁵¹

⁶⁴⁷ holocaust.cz. *Dr. František Singer* [online]. Praha: Institut Tereziánské iniciativy ve spolupráci se Židovským muzeem v Praze a Památníkem Terezín [cit. 2019-11-02]. Dostupné z WWW:

<https://www.holocaust.cz/databaze-obeti/obeti/143802-frantisek-singer/>

⁶⁴⁸ holocaust.cz. *Valerie Singerová* [online]. Praha: Institut Tereziánské iniciativy ve spolupráci se Židovským muzeem v Praze a Památníkem Terezín [cit. 2019-11-02]. Dostupné z WWW:

<https://www.holocaust.cz/databaze-obeti/obeti/143812-valerie-singerova/>

⁶⁴⁹ holocaust.cz. *Emil Tanzer* [online]. Praha: Institut Tereziánské iniciativy ve spolupráci se Židovským muzeem v Praze a Památníkem Terezín [cit. 2019-11-02]. Dostupné z WWW:

<https://www.holocaust.cz/databaze-obeti/obeti/128998-emil-tanzer/>

⁶⁵⁰ SINGER, František. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁶⁵¹ holocaust.cz. *Dr. František Singer* [online]. Praha: Institut Tereziánské iniciativy ve spolupráci se Židovským muzeem v Praze a Památníkem Terezín [cit. 2019-11-02]. Dostupné z WWW:

<https://www.holocaust.cz/databaze-obeti/obeti/143802-frantisek-singer/>

Obrázek č. 25: František Singer⁶⁵²

3.45 Pavel Steindler (nar. 8. října 1888)

Pavel Steindler se narodil v Praze. Právnickou fakultu Karlo - Ferdinandovi univerzity absolvoval v letním semestru akademického roku 1910 / 1911, tři státní zkoušky složil v červenci roku 1913 a doktorem práv byl pak promován až v únoru roku 1915. Ve vojenské službě sloužil v průběhu první světové války necelé dva měsíce.⁶⁵³

Soudní praxi v rozsahu téměř jeden a půl roku započal v září roku 1913 na zemském soudě civilním v Praze, poté působil na zemském trestním soudě v Praze, obchodním soudě v Praze, a nakonec na okresním soudě Staré Město. V březnu roku 1915 působil opět na obchodním soudě v Praze, ale už jen pouhý měsíc.⁶⁵⁴

Praxi advokátního koncipienta zahájil v Praze na konci března roku 1915 u advokáta Richarda Biehala⁶⁵⁵, poté dva měsíce pracoval v advokátní kanceláři Wladislava Schillera a následně byl do ledna roku 1916 zaměstnán u Richarda

⁶⁵² Foto dostupné z WWW: <https://www.holocaust.cz/databaze-obeti/obeti/143802-frantisek-singer/>

⁶⁵³ STEINDLER, Pavel. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁶⁵⁴ STEINDLER, Pavel. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁶⁵⁵ Geni.com. *Dr. Richard Biehal* [online]. Bnej Atarot, Izrael: MyHeritage company [cit. 2019-11-02]. Dostupné z WWW: <https://www.geni.com/people/Dr-Richard-Biehal/6000000022966837391>

Singera. Poté přes dva roky působil v advokátní kanceláři Emila Siegerta. Krátce pak sloužil v advokátní kanceláři Karla Herrnheisera⁶⁵⁶ (aktivní v průmyslových a drážních korporacích), avšak z důvodu úmrtí Dr. Herrnheisera byl nucen vstoupit do služeb jeho kolegy advokáta Rudolfa Oppenheimera.⁶⁵⁷ Předepsanou advokátní praxi zakončil tři měsíčním působením u pražského advokáta Julia Eisnera.⁶⁵⁸ Vesměs se jednalo o židovské advokáty, což značí silnou semknutost této pražské komunity.

Advokátní zkoušce se Dr. Steindler podrobil dne 31. prosince 1921 s dobrým výsledkem. Po vykonání advokátní přísahy byl ke dni 3. ledna 1921 zapsán do seznamu advokátů se sídlem ve Škrétově ulici č. 4 na Král. Vinohradech. Z Král. Vinohrad se natrvalo přesunul se svou advokátní kanceláří v říjnu roku 1931 do Dušní ulice č. 8.⁶⁵⁹

V květnu roku 1937 uznal Nejvyšší soud jako soud odvolací v kárných věcech advokátů a kandidátů advokacie Pavla Steindlera vinným kárnými přechy porušení povinnosti povolání a porušení cti a vážnosti stavu. Pavel Steindler totiž zadržel ve smyslu ust. § 471 občanského zákoníku na několik měsíců vkladní knížku své klientky z důvodu, že uložením knížky v bance mu vznikly výlohy, přičemž bezplatnost úschovy nebyla sjednána. Nejvyšší soud však s poukazem na větu druhou ust. § 471, dle které předmětem zadržovacího práva nemohou býti věci dané do úschovy, prohlásil, že taková obhajoba tudíž nemůže obstát. Potvrdil tak nález disciplinární rady z května předchozího roku. Potrestán byl Dr. Steindler dočasným zákazem výkonu advokacie v době od 16. června 1937 do 15. září 1937. Substitutem byl po tuto dobu ustanoven advokát Emil Schwarz se sídlem v Dušní ulici č. 3.

Dle sdělení berní správy na Praze 1 z počátku roku 1939 dlužil Dr. Steindler na daních za posledních deset let částku celkem 155.000,- Kč.

⁶⁵⁶ Geni.com. *Dr. Karl Herrnhaiser* [online]. Bnej Atarot, Izrael: MyHeritage company [cit. 2019-11-02]. Dostupné z WWW: <https://www.geni.com/people/Dr-Karl-Herrnhaiser/600000009450904731?through=600000007014397748#>

⁶⁵⁷ holocaust.cz. *Dr. František Singer* [online]. Praha: Institut Tereziánské iniciativy ve spolupráci se Židovským muzeem v Praze a Památníkem Terezián [cit. 2019-11-02]. Dostupné z WWW: <https://www.holocaust.cz/de/opferdatenbank/opfer/147399-rudolf-oppenheimer/>

⁶⁵⁸ holocaust.cz. *Dr. Julius Eisner* [online]. Praha: Institut Tereziánské iniciativy ve spolupráci se Židovským muzeem v Praze a Památníkem Terezián [cit. 2019-11-02]. Dostupné z WWW: <https://www.holocaust.cz/databaze-obeti/obeti/143448-julius-eisner/>

⁶⁵⁹ STEINDLER, Pavel. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

Pro svůj židovský původ byl dne 12. července 1940 vyškrtnut z listiny advokátů. Jedinou námitkou, která proti tomuto rozhodnutí mohla být podána byla, že není židem ve smyslu ust. § 1 vládního nařízení č. 139/1939 Sb. z. a n. Na jeho žádost jmenoval výbor advokátní komory substitutem advokáta Jiřího Korenta z vinohradské Fochovi tř. č. 17, ten byl následně pověřen i likvidací jeho kanceláře.⁶⁶⁰

V říjnu roku 1947 dotázal se notář z Ústí nad Labem Bohuslav Ježek jako soudní komisař pozůstalosti po Else Strauss pražské advokátní komory, zda se Pavel Steindler vrátil po druhé světové válce k advokátní praxi. Zastupoval totiž v tomto řízení jednoho ze zákonných dědiců, pozůstalého bratra Giuseppe Zuckermanna, obchodníka z Boloni.⁶⁶¹

Pavel Steindler byl deportován dne 26. ledna 1942 Transportem T, č. 529 z Plzně do Terezína, dne 18. května 1944 pak do Osvětimi Transportem Eb, č. 501, kde zahynul.⁶⁶²

3.46 Edvard Teissing (nar. 6. září 1902)

Karlínský rodák Edvard Teissing se narodil Ferdinandovi a Hedvice roz. Jirouškové, obecnou školu i gymnázium však vychodil na Král. Vinohradech. Právnická studia absolvoval na Karlově univerzitě v Praze v letním semestru akademického roku 1924 / 1925. Po složení tří státních zkoušek byl promován doktorem práv v říjnu roku 1926, o čemž byla veřejnost informována prostřednictvím sdělení publikovaném ve vydání *Národní Politiky* ze dne 21. října 1926.⁶⁶³

Přípravnou soudcovskou službu konal od února roku 1926 do listopadu téhož roku, kdy nejprve působil u okresního soudu v Nuslích, poté u obchodního

⁶⁶⁰ STEINDLER, Pavel. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁶⁶¹ STEINDLER, Pavel. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁶⁶² holocaust.cz. *JUDr. Pavel Steindler* [online]. Praha: Institut Tereziánské iniciativy ve spolupráci se Židovským muzeem v Praze a Památníkem Terezín [cit. 2019-11-02]. Dostupné z WWW: <https://www.holocaust.cz/databaze-obeti/obeti/126446-pavel-steindler/>

⁶⁶³ Kramerius.nkp.cz. *Národní politika ze dne 21. 10. 1926* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-11-06]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=7751360>

soudu v Praze a konečně u zemského soudu civilního v Praze. Ke konci roku 1926 pak nastoupil do praxe kandidáta advokacie, ve společné advokátní kanceláři Karla a Josefa Růžičkových v Křemencové ulici č. 15.⁶⁶⁴

Praxi kandidáta advokacie přerušil službou finančního koncipisty, kdy byl v říjnu roku 1927 přidělen na pokyn presidia zemského finančního ředitelství v Praze k okresnímu finančnímu ředitelství v Praze, na důchodkové oddělení.⁶⁶⁵

V únoru roku 1928 se k advokacii vrátil a vstoupil do advokátní kanceláře Vojtěcha Salze v Mezibranské ulici č. 19. Od března roku 1930 do dubna téhož roku byl krátce zaměstnán u Karla Pragra, advokáta v Lazarské ulici č. 4, poté přešel k pozdějšímu karlínskému advokátovi Aloisovi Procháskovi, jenž sídlil na Havlíčkově nám. č. 24 (dnešní Senovážné náměstí). Koncipientskou praxi ukončil sedmiměsíčním působením u svého budoucího vinohradského kolegy Hugona Franka, advokáta na Fochově tř. č. 5n.⁶⁶⁶

Advokátní zkoušce se úspěšně podrobil v červnu roku 1930 s velmi dobrým výsledkem. Z řad advokátů byl jako zkušební komisař u vrchního soudu v Praze přítomen Jaroslav Stolz. Dne 2. května 1932 byl zapsán do seznamu advokátů se sídlem Fochova tř. č. 5. S Hugo Frankem pak shodně v roce 1934 přesídlili do Italské ulice č. 12. Dne 31. srpna 1935 přesídlil pak samostatně v oblasti Král. Vinohrad na adresu Hooverova ulice č. 2 (dnešní Wilsonova ulice, kde nyní stojí nová budova Národního muzea).⁶⁶⁷

Od roku 1936 byl ve služebním poměru ve firmě zabývající se splátkovým a úvěrovým obchodem Herrmann a Pick, se sídlem na Václavském nám. č. 25 (v Grandhotelu Europa). Dle svého prohlášení adresovanému advokátní komoře provozoval stále i svou vlastní advokátní praxi, od služebního poměru zcela oddělenou, v souladu se všemi advokátními předpisy, zejména s nezávislostí advokáta. Adresu Václavské náměstí č. 25 pak uváděl i jako adresu sídla své advokátní kanceláře. Kvůli tomuto možnému ohrožení nezávislosti čelil několika oznámením a upozorněním adresovaným výboru advokátní komory v Praze.⁶⁶⁸

⁶⁶⁴ TEISSING, Edvard. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁶⁶⁵ TEISSING, Edvard. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁶⁶⁶ TEISSING, Edvard. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁶⁶⁷ TEISSING, Edvard. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁶⁶⁸ TEISSING, Edvard. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

V období druhé světové války, konkrétně roku 1942, oznámil advokátní komoře pro Čechy své přesídlení do nových místností v Americké ulici č. 24, kde působil ve společenství s advokátem Josefem Otrubou, a to až do ukončení tohoto světového konfliktu. V listopadu 1945 pak zahájil opět samostatnou praxi v Italské ulici č. 12.⁶⁶⁹

V březnu roku 1948 rozhodl Nejvyšší soud jako soud odvolací v kárných věcech advokátů a kandidátů advokacie, že Dr. Teissing byl vinným kárným přečinem zlehčení cti a vážnosti stavu. Provinil se tím, že v době nesvobody napsal v zastoupení své německé klientky českému kolegovi několik dopisů v němčině na dopisním papíře s německým záhlavím „*Rechtsanwalt*“, kde použil argumentaci, že jeho mandantka má dva syny u německé branné moci, čímž chtěl vyvolat dojem, že on sám je advokátem německým a odstrašit tak protistranu od zamýšlené výpovědi jeho klientky z nájmu. Jeho chování tak mohlo vyvolat dojem, že i on jako český advokát zastává tzv. říšskou myšlenku. Kárná rada udělila Dr. Teissingovi peněžitý trest ve výši 3.000,- Kčs, nejvyšší soud však částku snížil na 1.000,- Kč.⁶⁷⁰

S ohledem na zásadní změnu politických poměrů proběhnuvší v únoru roku 1948 a s tím souvisejícím znatelným úbytkem klientů, zejména v oblasti zahraničního obchodu, a v podstatě veškerého velkoobchodu, vzdal se Edvard Teissing v lednu roku 1949 své dosavadní advokátní činnosti, a to pro nedostatek klientely. Krajské sdružení advokátů ustanovilo likvidátorem jeho advokátní kanceláře Vladimíra Kozlíka, advokáta z Legerovi ulice č. 43. Likvidace byla dokončena v květnu téhož roku. Edvard Teissing se od té doby hlásil jako nezaměstnaný se sníženou pracovní schopností u okresního úřadu ochrany práce v Praze.⁶⁷¹

Edvard Teissing byl ženat s Ludmilou roz. Hunčovou, vlastnil dům v Italské ulici č. 12, kde rovněž s manželkou společně bydleli. Manželství bylo bezdětné. Kromě firmy Herrmann a Pick zastupoval například i věhlasnou

⁶⁶⁹ TEISSING, Edvard. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁶⁷⁰ TEISSING, Edvard. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁶⁷¹ TEISSING, Edvard. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

pojišťovnu Riunione Adriatica di Sicurtà, která byla investorem pražského Paláce Adria.⁶⁷²

3.47 Bedřich Georg Treulich (nar. 13. ledna 1905)

Narodil se na Král. Vinohradech, likvidátoru pojistných událostí Vítězslavu Treulichovi⁶⁷³ a jeho ženě Konstancii roz. Taussigové⁶⁷⁴. Právnickou fakultu Karlovy univerzity absolvoval v letním semestru akademického roku 1927/1928. V prosinci roku 1928 byl po složení tří státních zkoušek promován doktorem práv.

Vzápětí vstoupil jako kandidát advokacie do advokátní kanceláře Arnošta Engela, se sídlem na Václavském náměstí č. 53, kde setrval do posledního ledna roku 1930. Téhož dne nastoupil do služeb k advokátovi Františkovi Steinovi v Jungmannově ulici č. 41 (tento dům již neexistuje), u kterého působil až do dne 26. dubna 1934.⁶⁷⁵

Advokátní zkoušce se podrobil jako jeden z mála advokátů, kterým je věnována tato práce, v německém jazyce. Zkoušku vykonal dne 1. října 1934 s velmi dobrým výsledkem a advokátní přísahu složil následně dne 3. ledna 1935. O den později byl zapsán do seznamu advokátů se sídlem v Jungmannově ulici č. 41, tedy shodně s Dr. Steinem. Později přesídlil na Havlíčkovu náměstí č. 3 (dnešní Senovážné nám.).⁶⁷⁶

⁶⁷² archiweb.cz. *Palác Adria (býv. pojišťovna Riunione Adriatica di Sicurtà)* [online]. Praha: Archiweb, s.r.o. [cit. 2019-11-02]. Dostupné z WWW: <https://www.archiweb.cz/b/palac-adria-byv-pojistovna-riunione-adriatica-di-sicurta>

⁶⁷³ holocaust.cz. *Vítězslav Treulich* [online]. Praha: Institut Tereziánské iniciativy ve spolupráci se Židovským muzeem v Praze a Památníkem Terezín [cit. 2019-11-09]. Dostupné z WWW: <https://www.holocaust.cz/databaze-obeti/obeti/130334-vitezslav-treulich/>

⁶⁷⁴ holocaust.cz. *Konstance Treulichová* [online]. Praha: Institut Tereziánské iniciativy ve spolupráci se Židovským muzeem v Praze a Památníkem Terezín [cit. 2019-11-09]. Dostupné z WWW: <https://www.holocaust.cz/databaze-obeti/obeti/130325-konstance-treulichova/>

⁶⁷⁵ TREULICH, Bedřich, Georg. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁶⁷⁶ TREULICH, Bedřich, Georg. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

Na Král. Vinohradech nikdy jako advokát nepůsobil, nicméně celý život zde bydlel, a sice v domě v Římské ulici č. 29 (dříve Brandlova ulice) a později i v ulici Kladská č. 25.⁶⁷⁷

Jako příslušník židovské obce se v důsledku nacistické okupace rozhodl pokusit se opustit Evropu a vycestovat do zámoří. Vízum do Spojených států amerických, Kanady nebo Anglie se pokoušel získat od ledna roku 1939. Dne 3. července 1939 oznámil advokátní komoře, že uzavřel svou advokátní kancelář na Havlíčkově náměstí č. 3 a požádal o výmaz ze seznamu advokátů a obhájců ve věcech trestních s tím, že se dalšího výkonu advokacie vzdává. V srpnu téhož roku si společně se svou manželkou Gertrudou roz. Karnerovou⁶⁷⁸ podali žádost o vystavení vystěhovaleckého pasu na cestu do Kanady, a to přes území Francie. Tyto snahy však neměly úspěchu a vycestovat se manželům Treulichovým nakonec nepodařilo, což vyplývá z policejního protokolu ze dne 20. července 1940, kdy o několik dní dříve při procházce se svou chotí v Šáreckém údolí navštívili zahradní restauraci Šatovka (v současnosti již zaniklá), ačkoliv nebyla zevně označena jako židům přístupna, čímž porušili vyhlášku policejního ředitelství v Praze ze dne 14. srpna 1939 č. j. 19.334.⁶⁷⁹

Oba manželé byly deportováni do Lodže dne 21. října 1941 Transport B dne 21. října 1941 z Prahy a byli zavražděni. Bedřich Georg Treulich byl zahynul dne 10. ledna 1945.⁶⁸⁰

⁶⁷⁷ TREULICH, Bedřich, Georg. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁶⁷⁸ holocaust.cz. *Truda Treulichová* [online]. Praha: Institut Tereziánské iniciativy ve spolupráci se Židovským muzeem v Praze a Památníkem Terezín [cit. 2019-11-09]. Dostupné z WWW: <https://www.holocaust.cz/databaze-obeti/obet/142804-truda-treulichova/>

⁶⁷⁹ holocaust.cz. *Dr. Bedřich G. Treulich* [online]. Praha: Institut Tereziánské iniciativy ve spolupráci se Židovským muzeem v Praze a Památníkem Terezín [cit. 2019-11-09]. Dostupné z WWW: <https://www.holocaust.cz/databaze-obeti/obet/142803-bedrich-g-treulich/>

⁶⁸⁰ holocaust.cz. *Dr. Bedřich G. Treulich* [online]. Praha: Institut Tereziánské iniciativy ve spolupráci se Židovským muzeem v Praze a Památníkem Terezín [cit. 2019-11-09]. Dostupné z WWW: <https://www.holocaust.cz/databaze-obeti/obet/142803-bedrich-g-treulich/>

Obrázek č. 26: Bedřich Georg Treulich⁶⁸¹

3.48 Václav Ulrych (nar. 1. ledna 1870)

Václav Ulrych se narodil v obci Sobotka. Právnická studia na Karlo – Ferdinandově univerzitě absolvoval v letním semestru akademického roku 1894/1895. Tři státní zkoušky pak složil v květnu roku 1897 a v prosinci téhož roku byl pak promován doktorem práv.

Předepsanou roční soudní sborovou praxi konal u c. k. zemského trestního soudu v Praze a u c. k. zemského civilního soudu v Praze. Praxi advokátní pak odbyl mezi lety 1897 až 1903 v advokátní kanceláři Josefa Herolda (bývalý starosta Vršovic, poslanec Říšské rady a Českého zemského sněmu. Jsou po něm pojmenovány Heroldovi sady)⁶⁸² na Král. Vinohradech, kde setrval po zbývajících 6 let zákonné praxe.⁶⁸³

Advokátní zkoušku složil s velmi dobrým prospěchem, přičemž k advokátní přísaze byl připuštěn dne 17. července 1906 a k tomuto datu byl do

⁶⁸¹ Foto Dostupné z WWW: <https://www.holocaust.cz/databaze-obeti/obeti/142803-bedrich-g-treulich/>

⁶⁸² encyklopedie.praha2.cz. *Josef Herold (Vinohrady)* [online]. Praha: Městská část Praha 2 [cit. 2019-11-09]. Dostupné z WWW: <https://encyklopedie.praha2.cz/osobnost/573-josef-herold>

⁶⁸³ ULRYCH, Václav. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

příslušného seznamu zapsán jako advokát v Klicperově ulici č. 31 (dnešní Záhřebská ulice) na Král. Vinohradech.

Dr. Ulrych vykonával po celý svůj život advokacii výhradně na Král. Vinohradech. Kromě Klicperovi ulice působil rovněž v Divišově ulici č. 16 (dnešní Italská ulice) a poté rovněž ve stejné ulici, avšak blíže k Vinohradskému náměstí (dnešní Náměstí Míru), v domě č. 3.⁶⁸⁴

Ve smyslu ust. § 7 opatření stálého výboru ze dne 16. listopadu 1938, č. 284/1938 Sb. z. a n. zaniklo advokátům starším 65 let právo vykonávat advokacii, a to dnem 31. prosincem 1939. Stejně tak tedy i Dr. Ulrychovi. Likvidací právních záležitostí, které nestihl k tomuto datu ukončit, navrhl pověřit manžela své dcery Marie, svého zetě Karla Švábeníka, vinohradského advokáta se sídlem shodně v Italské ulici č. 3 (předtím sídlem v Italské ulici č. 8). Tomu bylo výborem advokátní komory vyhověno.⁶⁸⁵

Václav Ulrych byl činným i mimo advokacii. Již v dobách Rakouska – Uherska zasedal v městské radě Král. Vinohrad a byl i jinak činný v místní samosprávě.⁶⁸⁶ Dle zpráv v Národní Politice byl zvolen do funkce i v roce 1923.⁶⁸⁷

Ve vydání ze dne 10. května 1905 přinesly Národní Listy zprávu o konání první výroční valné hromady Klubu mladší generace národní strany svobodomyšlné (předchůdce Československé národní demokracie), jíž předsedal advokátní koncipient Václav Ulrych. Valné hromady se jako čestní hosté účastnili poslanci českého zemského sněmu Ladislav Dvořák a Karel Viškovský. Na závěr se konala volba nového výboru, kdy ve své funkci předsedy byl Václav Ulrych potvrzen.⁶⁸⁸ Ve straně zůstal aktivní i poté.

Národní Politika dne 21. května 1911 informovala o blížících se volbách do zastupitelstva na Král. Vinohradech, ve kterých kandidoval rovněž Václav

⁶⁸⁴ ULRYCH, Václav. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁶⁸⁵ ULRYCH, Václav. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁶⁸⁶ Kramerius.nkp.cz. *Národní listy ze dne 1. 1. 1913* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-11-16]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=8582687>

⁶⁸⁷ Kramerius.nkp.cz. *Národní politika ze dne 14. 10. 1923* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-11-16]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=7212897>

⁶⁸⁸ Kramerius.nkp.cz. *Národní listy ze dne 10. 5. 1905* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-11-16]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=7349390>

Ulrych, ale například také jeho vinohradský kolega, advokát Bedřich Jahn. Oba byli členy volebního komitě.⁶⁸⁹

V Národních listech ze dne 14. března 1912 vyšla zpráva o schůzi živnostenského odboru místní organizace Národní strany svobodomyšlné na Král. Vinohradech, konané na téma veřejných dodávek, kde Dr. Ulrych přispěl referátem o dodávkách státních a vojenských.⁶⁹⁰

Dne 2. května 1912 otiskl Český deník článek o ustavující valné hromadě Svazu českých majitelů domů v království Českém, konané za předsednictví náměstka starosty města Žižkova, Josefa Truhláře. Při volbě prvního pracovního výboru Svazu byl jednohlasně zvolen předsedou František Lokay, karlínský advokát a náměstek karlínského starosty, místopředsedou byl zvolen Václav Ulrych, toho času rovněž radní na Král. Vinohradech.⁶⁹¹

V rámci svého působení ve Spolku českých advokátů v království Českém spolupracoval na pořádání cyklu přednášek k dílčí novele občanského zákoníku, kdy sám v prosinci roku 1916 přednášel v sídle advokátní komory v Praze na téma „*O nájemní smlouvě*“, o čemž přinesl zprávu také časopis hájící zájmy dělníků, maloživnostníků a rolníků, Právo lidu.⁶⁹²

Od července roku 1918 byl členem výboru charitativního spolku České srdce, o čemž přinesl zprávu deník Večer.⁶⁹³

K životnímu jubileu dostalo se Dr. Ulrychovi dne 31. prosince 1929 v Národních Listech blahopřání a vzpomínky jeho práce v Národní straně

⁶⁸⁹ Kramerius.nkp.cz. *Národní politika ze dne 21. 5. 1917* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-12-01]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=7017709>

⁶⁹⁰ Kramerius5.nkp.cz. *Národní listy ze dne 14. 3. 1912* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-02-07]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:f1cbec70-9390-11dd-aa7a-000d606f5dc6?page=uuid:b6206a90-630a-11e7-8b50-001018b5eb5c&fulltext=JUDr.%20Jan%20Zajíček>

⁶⁹¹ Kramerius.nkp.cz. *Český denník ze dne 2. 5. 1912* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-12-01]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=3273205>

⁶⁹² Kramerius5.nkp.cz. *Právo lidu ze dne 12. 12. 1916* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-12-01]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:f06631a3-0b42-42ce-9771-da483926ab19?fulltext=Václav%20Ulrych>

⁶⁹³ Kramerius5.nkp.cz. *Večer ze dne 23. 7. 1918* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-12-01]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:242fdc80-b941-11e9-9209-005056827e51?page=uuid:66f4bdf0-b992-11e9-8f08-5ef3fc9ae867&fulltext=Václav%20Ulrych>

svobodomyslné, kde se společně s jinými, například Otakarem Heroldem (advokát a starosta Vršovic) a Matoušem Mandlem (byl prvním advokátem v Plzni, poslanec zemského sněmu), zasloužil o její politické úspěchy a bojoval za práva českého národa.⁶⁹⁴

Byl členem výboru Městské spořitelny na Král. Vinohradech, a také členem Spořitelního výboru Velké Prahy.

Mimo jiné zasedal i ve správní radě Českého stavebního družstva v Praze, zapsané společenstvo s ručením obmezeným⁶⁹⁵ nebo v dozorčí radě družstva Spořilov, založeného za účelem výstavby stejnojmenné zahradní čtvrti, spolufinancované městskou spořitelnou na Král. Vinohradech.⁶⁹⁶ Z dnešního pohledu se jedná o oceňovaný a jedinečný urbanistický projekt z druhé poloviny třicátých let 20. stol.⁶⁹⁷

V srpnu roku 1907 byl ustanoven správcem konkursní podstaty Josefy Dvořákové, neprotokolované obchodnice v Šafaříkově ulici na Král. Vinohradech.⁶⁹⁸ Ve vydání Venkova ze dne 26. března 1910 je možné nalézt zprávu o činnosti Dr. Ulrycha jako správce konkursní podstaty Josefa Váni z Vršovic.⁶⁹⁹ Periodikum Čas dne 27. října 1912 informoval o ustanovení Václava Ulrycha správcem konkursní podstaty Václava Mrackého, vinohradského pekaře z Moravské ulice č. 20.⁷⁰⁰

⁶⁹⁴ Kramerius.nkp.cz. *Národní listy ze dne 31. 12. 1929* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-12-01]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=5368315>

⁶⁹⁵ Kramerius.nkp.cz. *Národní politika ze dne 12. 4. 1912* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-12-01]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=7370565>

⁶⁹⁶ Kramerius.nkp.cz. *Národní listy ze dne 27. 10. 1928* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-12-01]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=4887424&picp=&it=&s=djvu>

⁶⁹⁷ ceskatelevize.cz. *Vytrženo z metropole: Zahradní město Spořilov* [online]. Praha: Česká televize [cit. 2019-12-01]. Dostupné z WWW: <https://www.ceskatelevize.cz/porady/11346681886-vytrzeno-z-metropole/216411033420004-zahradni-mesto-sporilov/>

⁶⁹⁸ Kramerius.nkp.cz. *Národní listy ze dne 8. 8. 1907* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-12-01]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=7360499>

⁶⁹⁹ Kramerius.nkp.cz. *Národní listy ze dne 10. 5. 1905* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-12-01]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:f324edd0-ce62-11e7-b059-5ef3fc9ae867?page=uuid:1c2f0480-cf31-11e7-b059-5ef3fc9ae867&fulltext=Václav%20Ulrych>

⁷⁰⁰ Kramerius5.nkp.cz. *Venkov ze dne 26. 3. 1910* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-12-01]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:03539d20->

Z Národních Listů datovaných dnem 13. května 1927 lze se dočísti o valné hromadě místního odboru Ústřední matice školské na Král. Vinohradech konané o několik dní dříve, kde byl konstatován nepatrný zájem širší veřejnosti o podniky matiční a nedocení činnosti této důležité národní korporace. Předsedou zdejšího místního odboru byl opětovně zvolen Václav Ulrych.⁷⁰¹

K jeho působení v Obci sokolské lze zmínit například článek v Národní Politice ze dne 4. července 1903, který zval na vršovickou událost pořádanou tělocvičnou jednotou Sokol, při příležitosti oslav k uctění paměti Mistra Jana Husa, na níž Dr. Ulrych přednášel o významu Mistra kostnického pro národ Český. Po přednášce měl být vypálen skvělý ohňostroj.⁷⁰²

Dále byl místostarostou vinohradského Sokola, předsedou ředitelství Městské spořitelny na Král. Vinohradech a předsedou pánského odboru ústřední matice školské. Zemřel dne 3. března 1948.⁷⁰³

3.49 Zdeněk Wiesenberger (nar. 23. srpna 1901)

Narodil se v Senohrabech Emilovi a Marii roz. Knoblochové, avšak v jeho raném dětství se rodina přestěhovala do Prahy. Jeho otec byl rovněž právníkem, a dále také popularizátorem oblastí Berounska a Senohrabska.⁷⁰⁴

Do obecné školy tak chodil již na Král. Vinohradech, a sice v Moravské ulici. Gymnázium pak navštěvoval ve Slovenské ulici, kde rovněž odmaturoval. Úspěšně absolvoval právnickou fakultu univerzity Karlovy v Praze a dne 29.

7040-11e9-b04f-5ef3fc9bb22f?page=uuid:8d3866e0-704c-11e9-a9b4-5ef3fc9bb22f&fulltext=Václav%20Ulrych

⁷⁰¹ Kramerius.nkp.cz. *Národní politika ze dne 13. 5. 1927* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-12-01]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=7755958>

⁷⁰² Kramerius.nkp.cz. *Národní politika ze dne 4. 7. 1903* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-12-01]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=10630514>

⁷⁰³ ULRYCH, Václav. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁷⁰⁴ aleph.nkp.cz. *Wiesenberger, Emil, 1866-1938* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-12-05]. Dostupné z WWW:

https://aleph.nkp.cz/F/?ccl_term=wau=jk01151658&func=find-c&local_base=aut

listopadu 1924 byl po složení tří státních zkoušek promován na doktora veškerých práv.⁷⁰⁵

Záhy na to vstoupil jako koncipient do advokátní kanceláře Bohuslava Klímy, se sídlem na Národní tř. č. 12. Po dvou letech, dne 1. prosince 1926, změnil adresu svého působení na Štěpánskou ulici č. 45, kde sídlila advokátní kancelář Václava Důrase. Dne 15. července 1927 oznámil Karel Wiesenberger, advokát v Myslíkově ulici č. 15 n, advokátní komoře, že přijal do svých služeb Zdeňka Wiesenbergera na pozici advokátního koncipienta.⁷⁰⁶ Je pravděpodobné, že byli v příbuzenském vztahu, nepodařilo se však dohledat žádný pramen, jenž by tuto domněnku potvrdil.

Již po třech letech povinné právní praxe, konkrétně na přelomu května a června roku 1928, podrobil se nejprve písemné, a pak i ústní části advokátní zkoušky u vrchního zemského soudu v Praze a úspěšně ji složil. Zkušební komisařem z řad advokátů byl ustanoven pražský advokát Otakar Baštýř.⁷⁰⁷⁷⁰⁸

Následně, po dobu zbývajících dvou let zákonem stanovené právní praxe potřebné pro zápis do listiny advokátů, působil nejprve u Radima Horáka, advokáta na Národní tř. 30, a poté u Jaroslava Kulhánka, advokáta nejdříve sídlem Příkopy č. 17, následně v Panské ulici č. 9, kde Dr. Wiesenberger působil jako kandidát advokacie až do dne 16. dubna 1930. Do listiny advokátů byl zapsán o den později, dne 17. dubna 1930, se sídlem právě v Panské ulici č. 9.

V únoru roku 1931 oznámil advokátní komoře v Praze přesídlení své advokátní kanceláře na adresu svého bydliště, na Korunní tř. č. 57, když zároveň požádal, aby k této změně bylo přihlíženo již v seznamu advokátů vydaném pro rok 1931.⁷⁰⁹

Dne 17. ledna 1949 zaslal krajskému sdružení advokátů v Praze svou rezignaci na další výkon advokacie. Z rozhodnutí krajského sdružení advokátů o pověření Vladimíra Kozlíka, advokáta v Legerově ulici č. 43, likvidací advokátní

⁷⁰⁵ WIESENBERGER, Zdeněk. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁷⁰⁶ WIESENBERGER, Zdeněk. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁷⁰⁷ Geni.com. *JuDr. Otakar Baštýř* [online]. Bnej Atarot, Izrael: MyHeritage company [cit. 2019-12-05]. Dostupné z WWW: <https://www.geni.com/people/JuDr-Otakar-Baštýř/6000000024815834962>

⁷⁰⁸ WIESENBERGER, Zdeněk. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁷⁰⁹ WIESENBERGER, Zdeněk. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

kanceláře Dr. Wiesembergera, se podává, že jeho oprávnění vykonávat advokacii zaniklo již dne 2. ledna 1949. V konečné zprávě o likvidaci kanceláře Dr. Wiesembergera ze dne 12. dubna 1949 pověřený Dr. Kozlík sdělil, že likvidovaný již delší dobu advokátní praxi neprovozoval, jelikož byl zaměstnán v Československé pojišťovně, národní podnik, se sídlem na Soukupově náměstí č. 23.⁷¹⁰

Zdeněk Wiesemberger bydlel s manželkou Marií roz. Sieberovou na Král. Vinohradech v domě č.p. 1296 (Korunní tř. č. 57). Společně měli dceru Janu.⁷¹¹

Obrázek č. 27: Zdeněk Wiesemberger⁷¹²

⁷¹⁰ WIESENBERGER, Zdeněk. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁷¹¹ WIESENBERGER, Zdeněk. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁷¹² WIESENBERGER, Zdeněk. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

4. Ohlédnutí do prvorepublikového Karlína a Žižkova

Advokací v pražském Karlíně a na Žižkově v době první republiky se podrobně zabírala diplomová práce z roku 2018,⁷¹³ jejímž cílem bylo zmapování prvorepublikové advokacie na území dnešních pražských čtvrtí Karlína a Žižkova, a to zejména poskytnutí informací o umístění zdejších advokátních kanceláří a zhodnocení atraktivity Karlína a Žižkova jako sídelních oblastí z hlediska vývoje počtu zde usazených advokátů.

Diplomová práce s názvem *Advokacie v pražském Karlíně a na Žižkově v době první republiky* tak poskytla informace o vzniku karlínských a žižkovských advokátních kanceláří ve sledovaném období, jakož i o jejich případném přesídlení nebo zrušení, a seznámila čtenáře s vybranými osobnostmi a životními osudy místních advokátů.

První kapitola diplomové práce byla věnována vývoji a úloze advokacie ve sledovaném období s důrazem na legislativní vývoj advokacie, byl proveden rozbor vybraných právních předpisů účinných v době první republiky, které byly vydány jak před vznikem samostatného československého státu (předpisy převzaté recepční normou jako například Advokátní řád z roku 1868, Disciplinární statut z roku 1872 nebo Advokátní tarif z roku 1890), tak i po jeho vzniku (zejména novely právních předpisů převzatých recepční normou). Úvodní kapitola se rovněž zabývala úlohou advokátů ve veřejném životě, a to především v tom politickém. Závěrem této kapitoly byl stručně popsán vývoj advokátních komor po vzniku samostatného československého státu.

Obsah druhé kapitoly byl představován stručným popisem historického vývoje dnešních pražských čtvrtí Karlína a Žižkova, které jsou od sebe odděleny vrchem Vítkov a které se nacházely v těsné blízkosti bývalých pražských městských hradeb (stejně jako Král. Vinohrady), s důrazem na jejich hospodářský vývoj, rozvoj bytové výstavby a průmyslové i jiné infrastruktury tak, aby byla co nejdříve zachycena jejich podoba v době první republiky. Zároveň byla věnována

⁷¹³ Srov. HUBIČKA, Štěpán. *Advokacie v pražském Karlíně a na Žižkově v době první republiky*. Plzeň, 2018. Diplomová práce. Západočeská univerzita v Plzni. Právnická fakulta.

pozornost i sociální strukturu obyvatelstva Tato kapitola je uzavřena nástinem procesu vzniku Velké Prahy, když ke dni 6. lednu 1922 se Karlín a Žižkov staly součástí Velké Prahy, do té doby se jednalo o dvě samostatná města.

Třetí a čtvrtá kapitola byla věnována vývoji advokacie v Karlíně a na Žižkově, zejména počtu zde usazených advokátů s důrazem na jejich přesídlování v rámci předmětných čtvrtí i mimo ně, byly popsány důvody, které je k tomu vedly a konečně bylo poukázáno i na společenské vazby mezi karlínskými a žižkovskými advokáty. Pro dokreslení vlivu druhé světové války na advokátní stav v Karlíně a na Žižkově v porovnání s obdobím první republiky a změn, které v důsledku válečného stavu nastaly, bylo závěrem těchto dvou kapitol uvedeno srovnání předválečných údajů s údaji z předposledního roku války, tedy roku 1944.

Poslední kapitola pak zachycovala životní příběhy a osudy jednotlivých osobností vybraných karlínských i žižkovských advokátů a je rozdělena do tří podkapitol, když samostatná podkapitola je vyhrazena židovským advokátům působícím v Karlíně. V Žižkově žádní židovští advokáti ve sledovaném období advokátní praxi neprovozovali. Z dostupných pramenů bylo zjištěno, že v Karlíně ani na Žižkově nedocházelo k výrazným meziročním změnám v počtu zde usazených advokátů a většina osobností zůstala svému působišti po mnoho let věrna. Existují i případy, kdy došlo k přechodu advokátní kanceláře z otce na syna, čímž docházelo k pokračování a udržování rodinné tradice.

V této kapitole je shora zmíněná diplomová práce dále doplněna o nové poznatky a skutečnosti týkající se advokacie v pražském Karlíně a na Žižkově, přičemž je věnována pozornost i dalším zde působícím osobnostem advokátů, které byly v diplomové práci neúmyslně opomenuty.

Dle Politického kalendáře občanského a adresáře zemí koruny České na rok 1918 sídlilo toho roku v Karlíně 11 advokátů, kteří jsou uvedeni v následující tabulce.

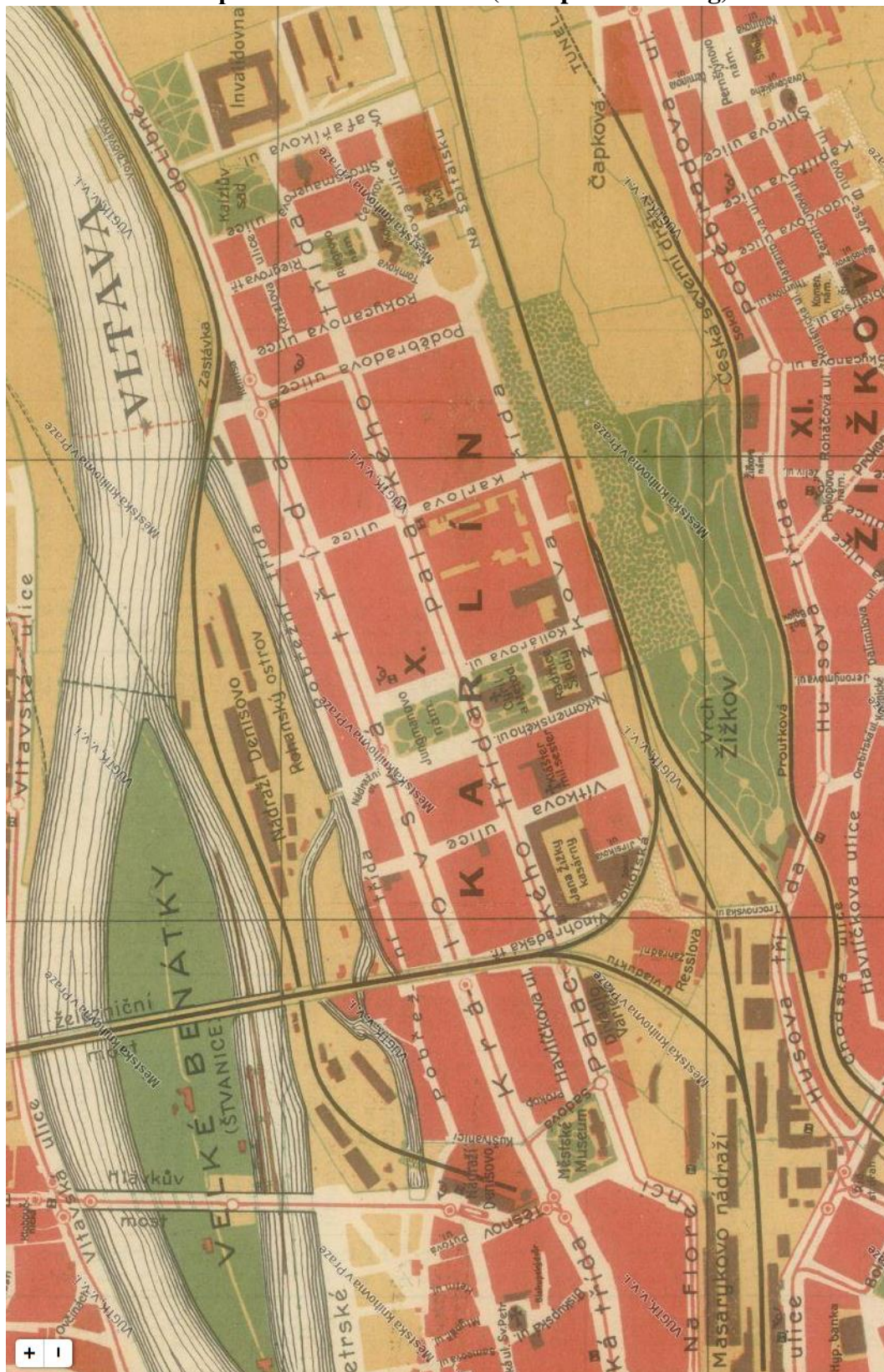
Tabulka č. 4: Advokáti působící v Karlíně v roce 1918⁷¹⁴

Advokát	Sídlo
Brabec Jaroslav	Vítkova č. 18
Čeřovský František	Královská tř. č. 25
Fischer Jindřich	Královská tř. č. 37
Hurych Matěj	Palackého tř. č. 13
Jasura Antonín	Královská tř. č. 8
Líbal Karel	Královská tř. č. 39
Lokay František	Královská tř. č. 45
Němec Josef	Palackého tř. č. 1
Plicka Antonín	Vítkova č. 18
Porges Josef	Královská tř. č. 19a
Weisskopf Arnold	Královské tř. č. 2

Z Tabulky č. 4 se podává, že mezi karlínskými advokáty byla od samotného vzniku samostatného Československa velice oblíbená Královská třída (dnešní Sokolovská ulice), v dalších letech pak řada advokátů zakládala své kanceláře také na Palackého třídě (dnešní Křížíkova ulice) nebo ve Vítkově ulici.

⁷¹⁴ Kramerius5.nkp.cz. *Politický kalendář občanský a adresář zemí koruny České na rok 1918* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-7-11]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:a74f3040-df50-11e4-8565-005056827e52?page=uuid:b4243310-2fdc-11e5-b57a-005056825209>

Obrázek č. 28: Mapa Karlína z roku 1924 (Stadtplan von Prag)⁷¹⁵

⁷¹⁵ chartae-antiquae.cz. *Stadtplan von Prag* [online]. Zdiby: Výzkumný ústav geodetický, topografický a kartografický, v.v.i. [cit. 2020-09-16]. Dostupné z WWW: <http://chartae-antiquae.cz/cs/maps/21798>

Dle Politického kalendáře občanského a adresáře zemí koruny České na rok 1918 sídlilo toho roku v Žižkově 8 advokátů, jejichž jména jsou uvedena v tabulce níže.

Tabulka č. 5: Advokáti působící na Žižkově v roce 1918⁷¹⁶

Advokát	Sídlo
Černý Hynek	Husinecká č. 12
Ducháček Josef	Husova č. 78
Fiala Jindřich	Prokopova tř. č. 150
Hurych Otakar	Karlova tř. č. 61
Jasura Antonín	Královská tř. č. 8
Reiner Samuel	Prokopova tř. č. 1
Sejk Jan	Karlova tř. č. 21
Wiessenstein Max	Švihovského č. 1

Ve vztahu k Žižkovu lze konstatovat, že v roce 1918 žádná ze sídelních ulic zdejších advokátních kanceláří nikterak nedominovala. V pozdějších letech se mezi advokáty stala oblíbenou Husova třída (dnešní Husitská ulice) a také Karlova třída (dnešní Seifertova ulice).

Společenské a příbuzenské vztahy mezi osobnostmi karlínských a žižkovských advokátů lze ilustrovat na následujících příkladech.

Například František Lokay ml. vykonal celou svou zákonnou koncipientskou praxi v karlínské advokátní kanceláři svého otce. Po úspěšném složení advokátní zkoušky pak společně provozovali praxi až do dne 18. března 1927, kdy František Lokay st. zemřel.

Podobně tomu bylo i na Žižkově, kde Hugo Richter ml. odbyl předepsanou 5 letou koncipientskou praxi v advokátní kanceláři svého otce Hugona Richtera st. na žižkovském Kostnickém náměstí č. p. 3. Ode dne 6. srpna 1924 pak na této adrese provozovali praxi společně.

V této souvislosti lze dále zmínit žižkovského Otakara Hurycha, který vykonal malou část své koncipientské praxe (od 1. června roku 1904 do konce téhož roku) ve službách svého otce, karlínského advokáta Matěje Hurycha. Na rozdíl od

⁷¹⁶ Kramerius5.nkp.cz. *Politický kalendář občanský a adresář zemí koruny České na rok 1918* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-7-11]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:a74f3040-df50-11e4-8565-005056827e52?page=uuid:b4243310-2fdc-11e5-b57a-005056825209>

Františka Lokaye ml. a Hugona Richtera ml. však po zápisu do listiny advokátů nikdy nevedl společnou advokátní kancelář se svým otcem.

Společnou advokátní kancelář vedli kromě výše uvedených rodinných podniků jeden čas také karlíňští advokáti Karel Schönbaum a Arnošt Steiner.

Jako koncipient vykonával praxi u svého budoucího kolegy například František Čeřovský, a to mezi lety 1910 až 1912 u karlínského advokáta Dr. Vejvara. Stejně tak Josef Neuman, který po návratu z vojenské služby působil u advokáta Karla Schönbauma, a to v letech 1920 až 1922.

Profesní styk karlínského a žižkovského advokáta lze ilustrovat na příkladu konkursu vedeného od února roku 1914 na jmění nezvěstného žižkovského obchodníka Maxe Trauba, který byl v řízení zastoupen žižkovským advokátem Jindřichem Fialou. Funkci prozatímního správce konkursní podstaty zastával Otakar Hurych.

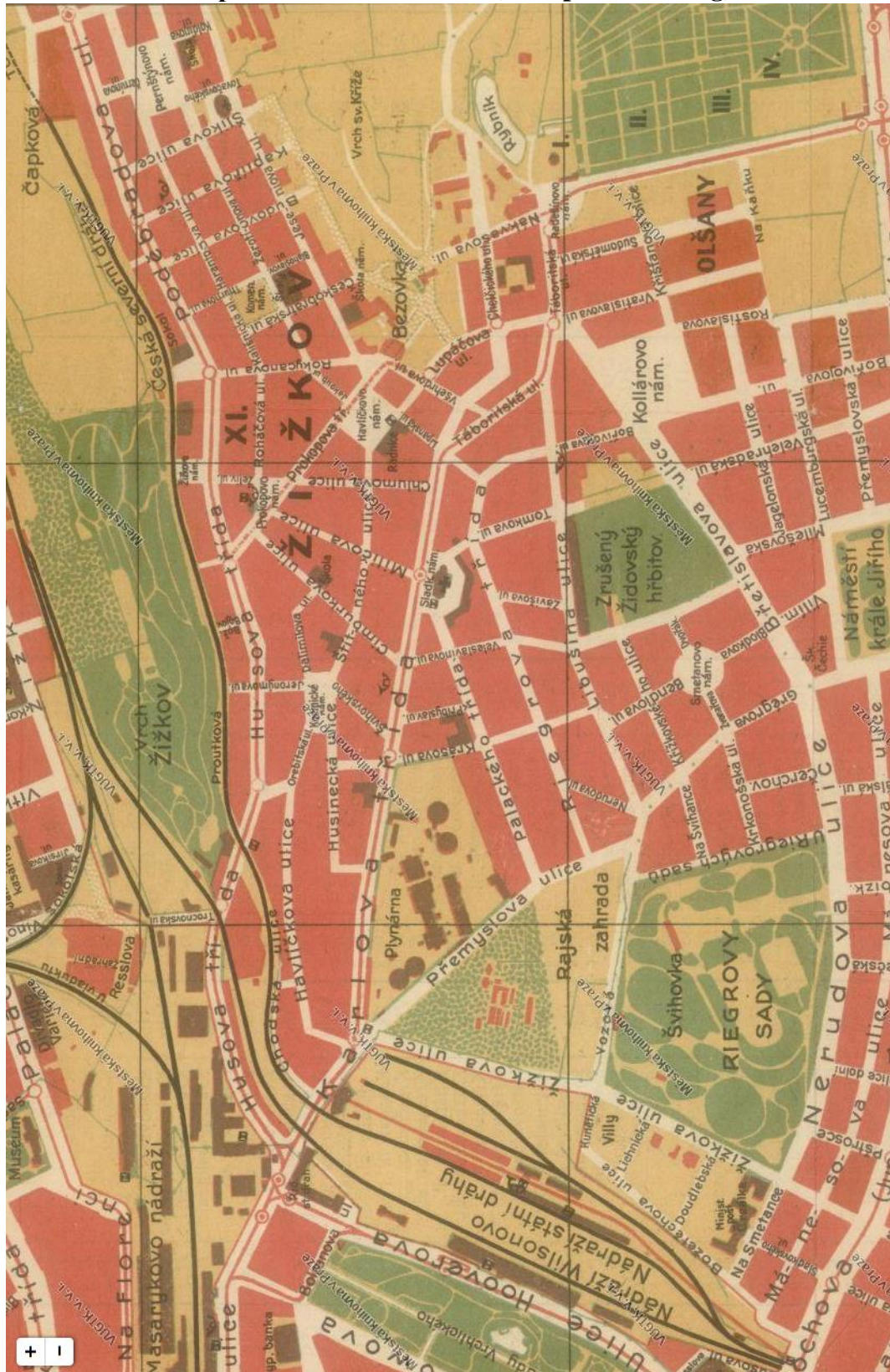
Jako další příklad lze vzpomenout je proces z roku 1915 vedený u zemského soudu trestního v Praze se šestnáctičlennou skupinou zlodějů, která se během měsíce března téhož roku vloupala nejméně do pěti obchodních prostor, kde kradli zboží i hotovost. Mezi sedmi advokáty, kteří ex offio hájili obžalované, byli mimo jiné karlínský František Čeřovský vedle žižkovského Hugo Richtera st.

Nelze nezmínit zajímavost vyplývající z vydání Národních listů ze dne 23. května 1896, kde někteří z karlínských advokátů zveřejnili společné oznámení, podle kterého z důvodu zavedení úplného nedělního klidu zůstanou jejich kanceláře až do dne 15. září 1896 každou neděli uzavřeny. Pod tímto byli podepsáni advokáti Matěj Hurych, Edmund Kaizl, František Lokay, Josef Němec, Josef Porges, M. Sachs, V. Svátek, Dr. Vejvar.

Dne 28. listopadu 1915 mělo se konat zasedání říšské rady, na níž měla být projednávána volební reforma zavádějící všeobecné, rovné, tajné a přímé hlasovací právo. Řada českých advokátů tento pokrokový požadavek podporovala, mezi jinými také karlíňští Jaroslav Brabec a Matěj Hurych, kteří prostřednictvím tisku vyzývali ostatní kolegy, aby v den zasedání alespoň půlden neúřadovali a manifestovali tak pro tuto reformu.

Advokáti se však střeávali i mimo výkon povolání, jako majitelé nemovitostí byli například na valné hromadě Ústředního sboru spolků majitelů domů v Království českém konané v březnu roku 1905 zvoleni do výboru tohoto sboru Hynek Černý za město Žižkov a za Karlín jeho kolega, advokát František Lokay st.

Obrázek č. 29: Mapa Žižkova z roku 1924 (Stadtplan von Prag)⁷¹⁷

⁷¹⁷ chartae-antiquae.cz. *Stadtplan von Prag* [online]. Zdiby: Výzkumný ústav geodetický, topografický a kartografický, v.v.i. [cit. 2020-09-16]. Dostupné z WWW: <http://chartae-antiquae.cz/cs/maps/21798>

4.1 Významné osobnosti advokátů v Karlíně

Diplomová práce z roku 2018 se věnovala osmi vybraným osobnostem advokátů, kteří v době první republiky působili v pražském Karlíně. Byli jimi František Čerovský, Karel Líbal, František Lokay ml., Antonín Zvěřina, Eugen Grünbaum, Josef Neumann, Karel Schönbaum, Arnošt Steiner.⁷¹⁸

Nejen v návaznosti na pobídku konsultanta JUDr. PhDr. Stanislava Balíka, Ph.D. obsaženou v posudku diplomové práce, tato kapitola doplňuje o nové poznatky životní příběhy výše zmíněných osobností, které spoluutvářeli dějiny advokacie, a zároveň rozšiřuje výčet osobností karlínských advokátů o další tři, konkrétně Jaroslava Brabce, Františka Lokaye st. a Josefa Porgese.

4.1.1 Jaroslav Brabec (nar. 28. července 1869)

Narodil se v Karlíně, do rodiny karlínského obecního zastupitele⁷¹⁹ a stavitele Emanuela Brabce, a Marie roz. Kutinové. Měl dva bratry⁷²⁰ a dvě sestry.⁷²¹ Středoškolská i vysokoškolská studia absolvoval v Praze, doktorem práv byl promován na české univerzitě Karlo-Ferdinandově dne 16. ledna 1897.⁷²²

Jako advokátní koncipient působil u karlínského advokáta Dr. Svátka,⁷²³ a po svém zápisu do seznamu advokátů, dne 26. srpna 1901, si otevřel vlastní

⁷¹⁸ Srov. HUBIČKA, Štěpán. *Advokacie v pražském Karlíně a na Žižkově v době první republiky*. Plzeň, 2018. Diplomová práce. Západočeská univerzita v Plzni. Právnická fakulta.

⁷¹⁹ Kramerius.nkp.cz. *Národní politika ze dne 20. 12. 1887* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-26]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=7984289>

⁷²⁰ Kramerius5.nkp.cz. *Národní listy ze dne 7. 12. 1897* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-26]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:ef6a1801-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:2ca1bc50-4457-11e7-ad33-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Jaroslav%20Brabec>

⁷²¹ Kramerius5.nkp.cz. *Národní listy ze dne 30. 12. 1898* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-26]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:fbf527bd-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:4d4cac90-4d5c-11e7-9ad3-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Jaroslav%20Brabec>

⁷²² Kramerius5.nkp.cz. *Národní listy ze dne 17. 1. 1897* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-26]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:ef84cca6-005056825209&fulltext=JUDr.%20Jaroslav%20Brabec>

⁷²³ NAVRÁTIL, Michal. *Almanach československých právníků, životopisný slovník čs. právníků, kteří působili v umění, vědě, krásném písemnictví a politice od Karla IV. počínaje až na naše doby*. Praha: : M. Navrátil, 1930. s. 42.

advokátní kancelář ve Vítkově ulici č. 18⁷²⁴, kde následně vykonával advokacii po celý svůj život.

Správce konkursní podstaty byl Dr. Brabec ustanoven například v lednu roku 1911 v řízení s Jakubem Wagsteinem, obchodníkem střížným zbožím v Praze I.,⁷²⁵ v červenci roku 1902 pak c. k. obchodním soudem v Praze ustanoven správcem konkursní podstaty na jmění Karla Kohna ze Sadové č. 3 (dnešní ulice Ke Štvanici) v Karlíně, podnikajícího pod firmou Karel Oesterreicher & Kohn.⁷²⁶ V konkursu vedeném v dubnu roku 1912 na jmění firmy D. Pichler se sídlem v Karlíně, jakož i na soukromé jmění společníků Davida a Huga Pichlerových v Karlíně.⁷²⁷

Dne 28. listopadu 1915 mělo se konati zasedání říšské rady, na níž měla být projednávána volební reforma zavádějící všeobecné, rovné, tajné a přímé hlasovací právo. Řada českých advokátů tento pokrokový požadavek podporovala a v Národních listech ze dne 26. listopadu 1915 vyzývali ostatní kolegy, aby v den zasedání alespoň půlden neúřadovali a manifestovali tak pro tuto reformu. Vedle Eduarda Koernerera a Aloise Stompfeho byli pod výzvou podepsáni mezi jinými i karlíňští advokáti Jaroslav Brabec a Matěj Hurych nebo vinohradský advokát Karel Žák.⁷²⁸

Jaroslav Brabec byl nejen známým advokátem, ale i významným politikem. Již v říjnu roku 1902 se stal členem karlínského zastupitelstva, a

⁷²⁴ Kramerius5.nkp.cz. *Národní listy ze dne 5. 9. 1901* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-26]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:5015bd70-6b50-11dc-8cfd-000d606f5dc6?page=uuid:a258d2e0-1260-11e7-96ce-005056827e51&fulltext=JUDr.%20Jaroslav%20Brabec>

⁷²⁵ Kramerius5.nkp.cz. *Venkov ze dne 26. 1. 1911* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-13]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:117bb840-562c-11e7-b7b6-5ef3fc9ae867?page=uuid:3c328f70-5648-11e7-a0c9-005056825209&fulltext=JUDr.%20Jaroslav%20Brabec>

⁷²⁶ Kramerius5.nkp.cz. *Národní politika ze dne 22. 7. 1902* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-13]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:f8b02300-fe17-11df-a273-000d606f5dc6?page=uuid:3f73df00-d238-11e8-bc37-005056827e51&fulltext=JUDr.%20Jaroslav%20Brabec>

⁷²⁷ Kramerius5.nkp.cz. *Venkov ze dne 11. 4. 1912* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-13]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:4af343e0-836d-11e7-94b3-005056825209?page=uuid:03d264d0-83ec-11e7-921c-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Jaroslav%20Brabec>

⁷²⁸ Kramerius5.nkp.cz. *Národní listy ze dne 26. 11. 1905* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-12]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:62ee5d60-7b24-11dc-9802-000d606f5dc6?page=uuid:b4ab02e8-8a27-4258-a1de-fbad2967873e&fulltext=JUDr.%20Jaroslav%20Brabec>

současně radním a náměstkem starosty.⁷²⁹ Na schůzi městské rady v říjnu roku 1905 byl zvolen členem rozpočtové komise na rok 1906, stejně tak, jako František Lokay st.⁷³⁰ V červnu roku 1908 pak kandidoval v obecních volbách do karlínského zastupitelstva vedle svého kolegy advokáta Františka Lokaye st.⁷³¹ Ve volbách byli oba zvoleni.⁷³²

Po rezignaci dosavadního karlínského starosty Ronze ze zdravotních důvodů na konci roku 1910 získal na základě jednomyslné volby funkci starosty města Karlína,⁷³³ ve které setrval až do roku 1919.⁷³⁴

Ve vydání Národních listů ze dne 20. května 1919 jako úřadující starosta města odsoudil demonstrace a násilnosti proti židovským obchodníkům v Karlíně. Uvedl, že udržení veřejného pořádku a zamezení svémocného násilí je podstatnou zárukou osobní ochrany a osobní svobody, což bylo hlavním cílem nově vzniklé demokratické republiky.⁷³⁵

Na sjezdu Národní strany Staročeské v květnu roku 1914, konané v pražské Měšťanské besedě za účasti více než 250 osob, byl Dr. Brabec zvolen členem výkonného výboru strany společně například s předkem advokátů Vintíře a

⁷²⁹ Kramerius5.nkp.cz. *Čas ze dne 26. 10. 1910* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-26]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:4632cfa0-5d51-11e9-8cc0-5ef3fc9bb22f?page=uuid:79ab5f20-5dc7-11e9-b2a9-005056825209&fulltext=JUDr.%20Jaroslav%20Brabec>

⁷³⁰ Kramerius5.nkp.cz. *Národní listy ze dne 24. 10. 1905* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-26]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:c1209fe0-7bda-11dc-99ec-000d606f5dc6?page=uuid:e1a66032-2f9d-4335-8cf5-ce797561e620&fulltext=JUDr.%20Jaroslav%20Brabec>

⁷³¹ Kramerius5.nkp.cz. *Národní listy ze dne 5. 6. 1908* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-26]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:6bf184a0-77d2-11dc-9338-000d606f5dc6?page=uuid:eed39d50-61ff-11e7-94b3-005056825209&fulltext=JUDr.%20František%20Lokay>

⁷³² Kramerius5.nkp.cz. *Národní listy ze dne 13. 6. 1908* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-26]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:06f63090-77f6-11dc-9686-000d606f5dc6?page=uuid:f0399b20-61ed-11e7-94b3-005056825209&fulltext=JUDr.%20František%20Lokay>

⁷³³ Kramerius5.nkp.cz. *Čas ze dne 26. 10. 1910* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-26]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:4632cfa0-5d51-11e9-8cc0-5ef3fc9bb22f?page=uuid:79ab5f20-5dc7-11e9-b2a9-005056825209&fulltext=JUDr.%20Jaroslav%20Brabec>

⁷³⁴ Kramerius.nkp.cz. *Národní politika ze dne 30. 1. 1930* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-25]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=8025177>

⁷³⁵ Kramerius5.nkp.cz. *Národní listy ze dne 20. 5. 1919* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-12]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:e7e13b29-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:797760e0-6818-11e7-8b50-001018b5eb5c&fulltext=JUDr.%20Jaroslav%20Brabec>

Harryho Radimského, Ladislavem Radimským, velkostatkářem a starostou Kolína.⁷³⁶

V době zřizování samostatného československého státu byl členem Národního výboru a jako takový byl vyslán do Revolučního národního shromáždění, kde spolupracoval na novém řádu volení do obcí, na novele obecního zřízení a dále také například na vytvoření Velké Prahy.⁷³⁷ V Revolučním Národním shromáždění zasedal rovněž ve dnech 27. – 29. února roku 1920, kdy byl projednáván návrh první Ústavní listiny samostatné Československé republiky a dalších souvisejících zákonů.⁷³⁸

Na ustavující schůzi ústředního výkonného výboru Československé národní demokracie dne 13. května 1919 byl Jaroslav Brabec ustaven místopředsedou. Předsedou byl zvolen Karel Kramář.⁷³⁹ V listopadu roku 1920 se účastnil sjezdu zastupitelstva Československé národní demokracie v Obecním domě. Společně s Aloisem Rašínem zde referoval o aktuální politické situaci a úkolech strany.⁷⁴⁰

V roce 1920 byl zvolen senátorem za volební kraj Praha a svůj mandát obhájil i ve volbách o pět let později, tentokrát za kraj královehradecký. V Senátu byl členem řady výborů, například národohospodářského, sociálněpolitického, ústavněprávního nebo zahraničního.⁷⁴¹ Od dne 17. listopadu 1925 zastával funkci místopředsedy senátu a byl předsedou klubu senátorů Národně demokratické

⁷³⁶ Kramerius.nkp.cz. *Čech ze dne 25. 5. 1914* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-11]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:bdb456a0-8f10-11e6-9328-005056825209?page=uuid:8c5b0f80-8f5c-11e6-89b1-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Jaroslav%20Brabec>

⁷³⁷ Kramerius.nkp.cz. *Národní politika ze dne 30. 1. 1930* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-12]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=8025177>

⁷³⁸ advokatnidenik.cz. *Ústavní listině Československé republiky je 29. února 100 let!*. [online]. Praha: Parlament České republiky, Poslanecká sněmovna [cit. 2020-09-28]. Dostupné z WWW: <https://advokatnidenik.cz/2020/02/27/ustavni-listine-ceskoslovenske-republiky-je-29-unora-100-let/>

⁷³⁹ Kramerius5.nkp.cz. *Národní listy ze dne 16. 5. 1919* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-12]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:e7e11413-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:734b0690-6818-11e7-89ee-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Jaroslav%20Brabec>

⁷⁴⁰ Kramerius.nkp.cz. *Národní listy ze dne 7. 11. 1920* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-12]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=7156917>

⁷⁴¹ Kramerius.nkp.cz. *Národní politika ze dne 30. 1. 1930* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-12]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=8025177>

strany.⁷⁴² Rovněž působil jako místopředseda klubu národně demokratických senátorů, předseda senátního technicko-dopravního výboru,⁷⁴³ byl členem českého Národního výboru, kde zasedal v právním odboru.⁷⁴⁴

O zasedání Meziparlamentární unie v Kodani přednášel Dr. Brabec v říjnu roku 1923 s důrazem na společné zájmy malých národů a důležitosti jejich vzájemného styku a součinnosti.⁷⁴⁵ Na přelomu června a července roku 1926 se jako místopředseda senátu (v senátu zastával i funkci předsedy klubu národně demokratických senátorů) účastnil shromáždění Mezinárodní unie pro Svaz národů. Na programu byla řada otázek menšinových, nejdůležitějším bodem programu byla otázka vstupu Německa do Společnosti národů.⁷⁴⁶ V roce 1928 se stal dokonce místopředsedou Meziparlamentární unie.⁷⁴⁷

Z dobového tisku byly zjištěny další zajímavé informace ze života Jaroslava Brabce. Například Čas ve vydání ze dne 14. srpna 1903 informoval, že Dr. Brabec svým spolužákem ze střední školy, lékařem Jaroslavem Lenzem,

⁷⁴² Kramerius5.nkp.cz. *Národní shromáždění republiky československé v prvním desetiletí z roku 1928* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-12]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:39d97c00-05a3-11e4-89c6-005056827e51?page=uuid:f9a9c3d0-46cd-11e4-af1d-001018b5eb5c&fulltext=JUDr.%20Jaroslav%20Brabec>

⁷⁴³ Kramerius5.nkp.cz. *Národní shromáždění republiky Československé, poslanecká sněmovna - senát, národní výbor, revoluční národní shromáždění : životopisná a statistická příručka se 450 obrazy a 2 plány, jakož i s výňatkem nejdůležitějších ustanovení a dat, která se týkají Národního shromáždění z roku 1924* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-12]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:cadc0596-af74-4494-9787-960b429b2304?page=uuid:045575d0-39ba-11e8-8142-005056827e51&fulltext=JUDr.%20Jaroslav%20Brabec>

⁷⁴⁴ Kramerius5.nkp.cz. *Zřízení zemské království Českého, Rozdělení agendy zemského výboru : Schematismy : Ústavy humaní : podmínky přijetí a personalia z roku 1910* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-12]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:83f366a0-4a0b-11e4-8113-005056827e52?page=uuid:359726d0-5c68-11e4-97e9-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20Jaroslav%20Brabec>

⁷⁴⁵ Kramerius5.nkp.cz. *Národní listy ze dne 27. 10. 1923* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-12]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:befddaa4-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:61b95040-6934-11e7-89ee-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Jaroslav%20Brabec>

⁷⁴⁶ Kramerius5.nkp.cz. *Národní listy ze dne 11. 7. 1926* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-12]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:c6a36780-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:c8bca3b0-7842-11e7-89ee-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Jaroslav%20Brabec>

⁷⁴⁷ Kramerius5.nkp.cz. *Národní politika ze dne 30. 1. 1930* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-12]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=8025177>

organizoval v roce 1903 zářijový sraz abiturientů z roku 1887 z gymnázia v Truhlářské ulici, dříve v Jindřišské.⁷⁴⁸

V listopadu roku 1909 přispěl Jaroslav Brabec na milionový dar Ústřední matice školské.⁷⁴⁹ Jak bylo v té době zvykem, s každoroční pravidelností přál prostřednictvím různých periodik svým přátelům a známým všechno dobré, úplné štěstí a zdar nejlepší v novém roce, jako například v roce 1911 skrze Národní politiku.⁷⁵⁰

Jaroslav Brabec se dne 10. června 1911 účastnil exekuční dražby vyvolané Lidovou bankou v Praze u c. k. okresního soudu pro Staré město a Josefov na Ovocném trhu. Předmětem dražby byl dům č. p. 753 na rohu ulic Oveňecká a Letohradská u pražské Letné. Dům se mu podařilo vydražit za 86.000,- Kč, tedy za cenu těsně nad odhadní cenou.⁷⁵¹

V říjnu roku 1911 reprezentoval Karlín na Čtvrtém sjezdu českých měst z království českého v královském hlavním městě společně se svým kolegou Františkem Lokayem.⁷⁵² Rovněž byl členem Spolku majitelů domů v Karlíně, kde zastával funkci revizora.⁷⁵³

⁷⁴⁸ Kramerius5.nkp.cz. *Čas ze dne 14. 8. 1903* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-26]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:75bbc0e0-87b5-11e9-b844-5ef3fc9ae867?page=uuid:1b375fc0-87f2-11e9-aa3a-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20Jaroslav%20Brabec>

⁷⁴⁹ Kramerius5.nkp.cz. *Národní listy ze dne 5. 11. 1909* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-26]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:d96eb5b0-911e-11dc-9ea6-000d606f5dc6?page=uuid:4f3dec90-6255-11e7-8b50-001018b5eb5c&fulltext=JUDr.%20Jaroslav%20Brabec>

⁷⁵⁰ Kramerius.nkp.cz. *Národní politika ze dne 1. 1. 1911* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-13]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=7015140>

⁷⁵¹ Kramerius.nkp.cz. *Národní politika ze dne 11. 6. 1911* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-11]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=7018088>

⁷⁵² Kramerius5.nkp.cz. *Čtvrtý sjezd českých měst z království českého v královském hlavním městě Praze ve dnech 15.-17. října 1911, zápis o sjezdovém jednání z roku 1911* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-11]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:4922f6f0-63dc-11e3-ae59-005056827e52?page=uuid:7641a020-a1e2-11e3-8b69-005056825209&fulltext=JUDr.%20Jaroslav%20Brabec>

⁷⁵³ Kramerius5.nkp.cz. *Český dům ze dne 1. 4. 1902* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-12]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:67386930-467c-11e9-918e-5ef3fc9ae867?page=uuid:06953c20-509a-11e9-ba39-005056825209&fulltext=JUDr.%20Jaroslav%20Brabec>

V roce 1913 byl zvolen předsedou mužského odboru karlínské Ústřední matice školské.⁷⁵⁴ Rovněž byl předsedou Odštěpného spolku Červeného kříže v Karlíně s úřadovnou na karlínské radnici na Jungmannově nám. č. 14⁷⁵⁵ (dnešní Karlínské náměstí, budova bývalé radnice se nachází v domě č. 7⁷⁵⁶).

Na 33. valné hromadě Mužského odboru Ústřední matice školské v Karlíně, konané v dubnu roku 1915 za předsednictví Jaroslava Brabce, byla také probírána otázka nepravdivého osočování členů výboru této organizace, že své funkce vykonávají za odměnu, přičemž ve skutečnosti všichni členové vykonávali tyto funkce zdarma. Schůze se účastnil i starosta Ústřední matice školské Dr. Jindřich Metelka.⁷⁵⁷

Po vypuknutí prvního světového konfliktu přispěl v lednu roku 1915 na uspořádání vánoční nadílky raněným vojínům v lazaretech karlínských.⁷⁵⁸

Ve druhém roce probíhající Velké války byl členem výboru českého odboru Vdovského a sirotčího pomocného fondu veškeré ozbrojené moci, který například dne 13. srpna 1915 vyzýval veřejnost, aby při příležitosti oslav 85. narozenin Jeho Veličenstva císaře a krále přispěla pozůstalým po těch, kdož pro vlast položili na poli cti svůj život.⁷⁵⁹ Výzva se opakovala i dne 15. října 1915, tentokrát při příležitosti svátku Jeho Veličenstva císaře a krále.⁷⁶⁰ Členem

⁷⁵⁴ Kramerius5.nkp.cz. *Věstník Ústřední matice školské za měsíce březen až květen roku 1913* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-12]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:a73c52d1-867a-11e7-921c-5ef3fc9ae867?page=uuid:f6973b70-8688-11e7-94b3-005056825209&fulltext=JUDr.%20Jaroslav%20Brabec>

⁷⁵⁵ Kramerius5.nkp.cz. *Rádce v době světové války, okresní válečná pomocná úřadovna v Praze ve prospěch svých humanitárních účelů z roku 1916* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-12]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:e9c0b1b0-ddbc-11e8-a5a4-005056827e52?page=uuid:f8f34e40-1025-11e9-91df-005056825209&fulltext=JUDr.%20Jaroslav%20Brabec>

⁷⁵⁶ m.praha8.cz. *Bývalá radnice* [online]. Praha: Městská část Praha 8 [cit. 2020-05-12]. Dostupné z WWW: <https://m.praha8.cz/Byvala-radnice.html>

⁷⁵⁷ Kramerius.nkp.cz. *Národní listy ze dne 24. 4. 1915* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-11]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=8074792>

⁷⁵⁸ Kramerius.nkp.cz. *Národní listy ze dne 16. 1. 1915* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-11]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:c55c4800-3c5c-11dd-bacb-000d606f5dc6?page=uuid:160b2c00-31fc-11e7-a77b-001018b5eb5c&fulltext=JUDr.%20Jaroslav%20Brabec>

⁷⁵⁹ Kramerius5.nkp.cz. *Tábor ze dne 13. 8. 1915* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-11]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:ed315973-25a9-4010-9d15-847e18047cb8?page=uuid:d22d3060-24dd-11e9-bc55-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20Jaroslav%20Brabec>

⁷⁶⁰ Kramerius5.nkp.cz. *Ženské listy ze dne 15. 10. 1915* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-11]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:c096a33b->

zemského ústředí Červeného kříže se stal v první polovině roku 1915 a na jeho činnost pak pravidelně přispíval.⁷⁶¹

V dubnu roku 1918 byl zvolen do funkce předsedy představenstva Středočeských elektráren s. s.r.o., založených za účelem elektrifikace středních Čech.⁷⁶² Také byl předsedou správní rady Občanské záložny v Karlíně, kdy při příležitosti oslav 60 let jejího fungování na konci června roku 1923 pronesl slavnostní projev.⁷⁶³ Oslav 50. výročí se pro churavost nemohl zúčastnit.⁷⁶⁴ V březnu roku 1920 byl zvolen členem výboru Státovědecké společnosti, která toho roku slavila rok svého trvání.⁷⁶⁵

O politických právech a povinnostech žen přednášela dne 28. ledna 1919 poslankyně Revolučního Národního shromáždění Božena Viková-Kunětická v reprezentačním domě města Karlína v Kaizlových sadech. Její kolega Dr. Brabec přispěl výkladem o volebním právu žen.⁷⁶⁶

Slavnosti zasazení Lípy svobody se v Karlíně konaly v dubnu roku 1919. Na květnou neděli, kdy národ český ústy Aloise Jiráska odpřisáhl, že neustane, dokud se neosvobodí, byla v Kaizlových sadech zasazena karlínskou mládeží,

[435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:2be32220-1d47-11e9-92f9-005056825209&fulltext=JUDr.%20Jaroslav%20Brabec](http://kramerius5.nkp.cz/Narodni-listy-ze-dne-7-4-1915)

⁷⁶¹ Kramerius5.nkp.cz. *Národní listy ze dne 7. 4. 1915* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-12]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:3016b6d0-3c53-11dd-bf83-000d606f5dc6?page=uuid:59cf7950-31cf-11e7-a77b-001018b5eb5c&fulltext=JUDr.%20Jaroslav%20Brabec>

⁷⁶² Kramerius5.nkp.cz. *Národní listy ze dne 3. 4. 1918* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-12]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:239afd10-079e-11dd-966b-000d606f5dc6?page=uuid:2a139f70-6087-11e7-94b3-005056825209&fulltext=JUDr.%20Jaroslav%20Brabec>

⁷⁶³ Kramerius5.nkp.cz. *Národní listy ze dne 4. 7. 1923* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-12]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:bf0afa01-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:4241d930-693e-11e7-8b50-001018b5eb5c&fulltext=JUDr.%20Jaroslav%20Brabec>

⁷⁶⁴ Kramerius5.nkp.cz. *Národní listy ze dne 30. 6. 1913* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-12]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:950d76f0-8ff5-11dd-afe4-000d606f5dc6?page=uuid:34b365a0-6299-11e7-94b3-005056825209&fulltext=JUDr.%20Jaroslav%20Brabec>

⁷⁶⁵ Kramerius5.nkp.cz. *Národní listy ze dne 6. 3. 1920* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-12]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:f68d562c-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:33ee1d80-68b2-11e7-94b3-005056825209&fulltext=JUDr.%20Jaroslav%20Brabec>

⁷⁶⁶ Kramerius5.nkp.cz. *Národní listy ze dne 28. 1. 1919* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-12]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:e7da5dda-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:a9922400-680d-11e7-89ee-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Jaroslav%20Brabec>

místní jednotou sokolskou a učitelstvem škol Lípa svobody. O významu přísahy dne 13. dubna 1918 promluvil karlínský starosta Jaroslav Brabec.⁷⁶⁷

S proslavem vystoupil Dr. Brabec v srpnu roku 1925 na Slavnostních dnech Sokolů v Čerčanech, ve kterém apeloval na jedinečnost sokolské myšlenky, která jako jediná může soustředit veškeré slovanstvo, na rozdíl od Orlů a jiných konkurenčních organizací.⁷⁶⁸ V karlínském Sokole, jehož byl od roku 1883 členem⁷⁶⁹, zastával po mnoho let funkci starosty.⁷⁷⁰

Je autorem publikace Volební řád do obcí republiky Československé⁷⁷¹, dále je autorem předmluvy k Zákonu o nové úpravě finančního hospodářství svazků územní samosprávy z roku 1927.⁷⁷² Rovněž byl častým přispívatelem do denního tisku, psal zejména do Národní politiky⁷⁷³ a do Národních listů.⁷⁷⁴

Dne 23. října 1929 konala se ve velkém sále karlínského Národního domu velká schůze národnědemokratického voličstva. Promluvil zde i Jaroslav Brabec,

⁷⁶⁷ Kramerius.nkp.cz. *Národní politika ze dne 3. 4. 1919* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-13]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=7206835>

⁷⁶⁸ Kramerius5.nkp.cz. *Národní listy ze dne 17. 8. 1925* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-12]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:c5c8bef7-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:e5bd9e80-7822-11e7-b92d-005056827e51&fulltext=JUDr.%20Jaroslav%20Brabec>

⁷⁶⁹ Kramerius-vs.nkp.cz. *Výroční zpráva tělocvičné jednoty "Sokol Karlínský" za správní rok 1890 - 1891 z roku 1891* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-13]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:ccdb89d0-0a07-11ea-af21-005056827e52?page=uuid:71985eb1-17de-48b7-a357-c3e9361861f8>

⁷⁷⁰ Kramerius5.nkp.cz. *Věstník sokolský ze dne 6. 2. 1930* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-13]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:cb721850-fd2c-11e7-9854-5ef3fc9ae867?page=uuid:3a0d0162-fd3e-11e7-9854-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Jaroslav%20Brabec>

⁷⁷¹ Kramerius.nkp.cz. *Národní listy ze dne 8. 6. 1919* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-13]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=4219612>

⁷⁷² Kramerius5.nkp.cz. *Národní listy ze dne 5. 10. 1927* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-13]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:c638e5e0-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:4c271ba0-8b52-11e7-befd-005056827e51&fulltext=JUDr.%20Jaroslav%20Brabec>

⁷⁷³ Kramerius.nkp.cz. *Národní listy ze dne 2. 10. 1928* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-13]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=4886974>

⁷⁷⁴ Kramerius.nkp.cz. *Národní politika ze dne 15. 7. 1921* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-13]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=7998243>

jenž byl dle novinových zpráv přivítán bouřlivým a neutuchajícím potleskem, svědčícím o jeho postavení v Karlíně.⁷⁷⁵

S manželkou Olgou roz. Friedrichovou měli syny Emanuela, Jaroslava a Jiřího.⁷⁷⁶ Syn Emanuel byl rovněž advokátem a svou praxi provozoval nejprve v prostorách po svém otci ve Vítkově č. 18, na adresu Královská tř. č.p. 17n stejně tak jako Adolf Procházka. Oba předtím sídlili ve Vítkově č.p. 18, lze tedy soudit, že spolu pravděpodobně sdíleli kancelářské prostory.

Jaroslav Brabec zemřel dne 29. ledna 1930 ve věku 60 let. Toho dne zazněl v Senátu z úst jeho předsedy Františka Soukupa smuteční projev, kde mimo jiné zaznělo: „*Dr. Brabec byl pracovníkem na slovo vzatým, právnickým i národohospodářským odborníkem prvního řádu a všude, kde mohl, spolupracoval v Senátu s obětavostí a láskou. Všichni v něm ztrácíme upřímného přítele a kolegu najloyálnějšího.*“ V Senátu se osobně objevil naposledy dne 12. prosince 1929.⁷⁷⁷

⁷⁷⁵ Kramerius.nkp.cz. *Národní listy ze dne 25. 10. 1929* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-13]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=5366945>

⁷⁷⁶ Kramerius5.nkp.cz. *Národní listy ze dne 28. 7. 1928* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-13]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:c37de531-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:554582a0-8b9b-11e7-b4a5-005056825209&fulltext=JUDr.%20Jaroslav%20Brabec>

⁷⁷⁷ Kramerius.nkp.cz. *Národní politika ze dne 30. 1. 1930* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-14]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=8025177>

Obrázek č. 30: Jaroslav Brabec⁷⁷⁸

Obrázek č. 31: František Čeřovský⁷⁷⁹

4.1.2 František Čeřovský (nar. 21. března 1881)

Narodil se v obci Bukovina u Pecky na Novopacku Václavovi a Anně roz. Bartoníčkové, měl bratra Jana a sestry Annu a Ludmilu. Zde navštěvoval i obecnou školu. Střední školu pak navštěvoval v Novém Bydžově. Právnickou fakultu Karlo – Ferdinandovi univerzity úspěšně dokončil v letním semestru akademického roku 1902 / 1903.⁷⁸⁰

František Čeřovský byl promován doktorem práv dne 24. března 1906 v Karolinu, kdy toho času působil jako právní praktikant krajského soudu v Jičíně.⁷⁸¹ Po jednorozční soudní praxi pokračoval praxí advokátní, když dne 5. října 1906 vstoupil do služeb rychnovského advokáta Jindřicha Štemberky, v té době poslance Českého zemského sněmu. Následně se František Čeřovský přemístil do Prahy, kde dne 16. března 1909 nastoupil v advokátní kanceláři Dr.

⁷⁷⁸ Foto dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:cadc0596-af74-4494-9787-960b429b2304?page=uuid:045575d0-39ba-11e8-8142-005056827e51&fulltext=JUDr.%20Jaroslav%20Brabec>

⁷⁷⁹ ČEŘOVSKÝ, František. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁷⁸⁰ ČEŘOVSKÝ, František. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁷⁸¹ Kramerius5.nkp.cz. *Národní listy ze dne 24. 3. 1906* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-14]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:9a433bb0-82f8-11dc-b7cd-000d606f5dc6?page=uuid:76f40580-2eed-11e7-b650-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20František%20Čeřovský>

Vaněčka. Praxi kandidáta advokacie pak zakončil v advokátní kanceláři Dr. Vejvara v Karlíně, kde pracoval od prosince roku 1910 až do dne 7. října 1912.⁷⁸²

Advokátní zkoušku složil s dobrým prospěchem a advokátní slib následně vykonal dne 11. října 1912. K tomuto dni byl rovněž zapsán do seznamu advokátů.

Otevření své nové advokátní kanceláře v karlínské Královské tř. č. 13 n oznámil například v periodiku Právo lidu ze dne 18. října 1912.⁷⁸³

V červnu roku 1910, ve sporu mezi žalobcem Václavem Jílkem ze Sluh a obcí Vodolce (dnešní Odolena Voda) o náhradu škody vyčíslenou na 22 072,- K, zastupoval Dr. Čerovský žalovanou obec. Žalobce během vánočních svátků spadl z obecní cesty a zlomil si nohu, přičemž dovozoval vinu obce, jelikož ta nezajistila dostatečné oplocení a osvětlení této cesty. Soud po ohledání místa úrazu a výslechu svědků rozhodl, že obec vinit nelze a že za úraz si může žalobce sám.⁷⁸⁴

V jiném sporu, tentokrát z června roku 1913, o zaplacení bolestného ve výši 800,- K, mezi úřednicí Bertou Havránkovou a majitelkou domu ve vinohradské Slezské ulici Josefou Borkovou, kdy úřednice při cestě od švadleny zakopla v přízemí domu o roztrhanou a děravou rohožku, následkem čehož si zlomila malíček. Soud výslechem svědků zjistil, že žalobkyně rychle a neopatrně běžela ze schodů, následkem čehož z nich upadla přímo na rohožku, z čehož vyplývá, že o rohožku nezakopla. Soud rozhodl, že žalobní nárok není po právu. Žalovanou zastupoval Dr. Čerovský.⁷⁸⁵

Ve sporu z března roku 1914 mezi žalovanou Pražskou železářskou společností a manžely Čermákovými, jež zastupoval František Čerovský, o užívání silnice zřízené na pozemku původně patřícímu velkostatku Sv. Jan pod Skalou, kterou žalovaná vybuodovala a za užívání silnice platila roční činži. Při tom si

⁷⁸² ČEŘOVSKÝ, František. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁷⁸³ Kramerius5.nkp.cz. *Právo lidu ze dne 18. 10. 1912* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-14]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:7f5c962d-a291-43ec-b458-9e72e1f3faf5?page=uuid:55538da0-db82-11e7-adb0-005056825209&fulltext=JUDr.%20František%20Čerovský>

⁷⁸⁴ Kramerius5.nkp.cz. *Venkov ze dne 25. 6. 1910* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-16]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:b22c5ae0-5552-11e7-b6dc-001018b5eb5c?page=uuid:0cb5d330-5565-11e7-a0c9-005056825209&fulltext=JUDr.%20František%20Čerovský>

⁷⁸⁵ Kramerius5.nkp.cz. *Národní listy ze dne 25. 6. 1913* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-14]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:78047ac0-8ff2-11dd-813c-000d606f5dc6?page=uuid:56433ff0-6290-11e7-89ee-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20František%20Čerovský>

společnost zavázala tehdejší majitele, že úmluva o užívání cesty bude závazná i pro případné budoucí majitele pozemku. Tato dohoda však nebyla zanesena do pozemkových knih. V roce 1912 však tyto pozemky na základě smlouvy tržové nabyt p. Čermák s chotí a ihned se ohradil proti dalšímu užívání cesty Pražskou železářskou společností a podal na ni žalobu pro oduznání jízdy. Rozsudkem zemského soudu v Praze bylo žalobě vyhověno s odůvodněním, že úmluva o převzetí služebnosti nabyvatelem prokázána nebyla a že společnost se v písemné smlouvě s dřívějšími majiteli výslovně vzdala vlastnického práva k předmětným pozemkům, tudíž nemohla ani provedením výstavby silnice vlastnictví vydržet, jelikož zde chyběla potřebná vůle.⁷⁸⁶

V červnu roku 1915 konalo se líčení u zemského soudu trestního v Praze se šestnáctičlennou skupinou zlodějů, která se během měsíce března téhož roku vloupala nejméně do pěti obchodních prostor, kde kradli zboží i hotovost. Mezi sedmi advokáty, kteří ex offio hájili obžalované, byli například Dr. Čeřovský spolu se svým žižkovským kolegou Hugo Richterem st..⁷⁸⁷

Společně s jinými advokáty, například karlínským Antonínem Jasurou, se veřejně připojili k státoprávnímu prohlášení Českého svazu,⁷⁸⁸ učiněnému na zasedání říšské rady dne 30. května 1917, požadující sebeurčení českého národa.⁷⁸⁹

V prosinci roku 1924 byl jmenován novým likvidátorem firmy Automatický válcový mlýn a pekárna, společnost s.r.o. se sídlem v Pečkách, a to v důsledku úmrtí dosavadního likvidátora Karla Pokorného.⁷⁹⁰

⁷⁸⁶ Kramerius.nkp.cz. *Národní listy ze dne 28. 3. 1914* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-14]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=7186404>

⁷⁸⁷ Kramerius5.nkp.cz. *Venkov ze dne 27. 6. 1915* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-14]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:d1384d20-5dd3-11e7-89ee-5ef3fc9ae867?page=uuid:b12da750-600d-11e7-89ee-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20František%20Čeřovský>

⁷⁸⁸ Kramerius5.nkp.cz. *Národní listy ze dne 15. 6. 1917* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-14]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:ae3a1d00-d5a0-11dc-89d7-000d606f5dc6?page=uuid:a65baa20-3515-11e7-8881-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20František%20Čeřovský>

⁷⁸⁹ psp.cz. *K činnosti českých poslanců během první světové války* [online]. Praha: Parlament České republiky, Poslanecká sněmovna [cit. 2020-05-14]. Dostupné z WWW: <https://www.psp.cz/sqw/hp.sqw?k=1228>

⁷⁹⁰ Kramerius-vs.nkp.cz. *Mlynář ze dne 9. 1. 1925* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-01]. Dostupné z WWW: <https://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:3be7cb20-36e7-11e5-b57a-005056825209?page=uuid:ff339cd0-3a52-11e5-b57a-005056825209&fulltext=JUDr.%20František%20Čeřovský>

V roce 1923 spoluzaložil Spolek Vědecko-humanitní společnost, jenž si kladl za cíl správně informovat veřejnost o problematice uranicmu – homosexuality.⁷⁹¹ V časopise *Přítomnost* v čísle 34, ze dne 4. září 1924, byl publikován poměrně rozsáhlý článek Františka Čerovského nadepsaný *Neprovedené osvobození* pojednávající o předsudcích proti homosexualitě, které dle jeho mínění tkvělo nejen ve většinovém negativním postoji k homosexuálům ve společnosti, ale především v ust. § 129 trestního zákona upravujícího trestnost homosexuality.⁷⁹² V době první republiky platil za jednoho z nejvýznamnějších a nejvytrvalejších iniciátorů dekriminalizace homosexuality v Československu.⁷⁹³ V dubnu roku 1924 se v periodiku *Tribuna* zabýval znaleckými posudky lékařů o duševním stavu obžalovaných homosexuálů, které dle jeho názoru nebyly na výši doby. Trestání homosexuálů srovnával jako absurditu s historickými precedenty jako například s upalováním žen jako potenciálních čarodějnic nebo s vyháněním d'ábla z choromyslných, či upalováním kacírů.⁷⁹⁴

Stejně, jako jeho vinohradský kolega Ladislav Petrák, přispíval s články o trestním právu ve vztahu k homosexualitě do periodik *Hlas*, *List pro sexuální menšinu* a *Nový hlas*.⁷⁹⁵

Od doby vysokoškolských studií získával řadu přátel z uměleckého prostředí, kde se také seznámil i s homosexuály. Po otevření samostatné advokátní kanceláře se obhajoba homosexuálů obviněných ve smyslu § 129 trestního zákona (o smilstvu proti přírodě) stala jeho specialitou.⁷⁹⁶ Obhajoval například autora první české knihy o homosexualitě F. Jelínka. Později byl i členem Československé ligy

⁷⁹¹ SEIDL, Jan. *Od žaláře k oltáři, emancipace homosexuality v českých zemích od roku 1867 do současnosti*. Brno: Host, 2012. ISBN: 978-80-7294-585-6, s. 118, 154, 169.

⁷⁹² Kramerius-vs.nkp.cz. *Přítomnost ze dne 4. 9. 1924* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-01]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:5b8d66b0-e445-11e8-bc37-005056827e51?page=uuid:250f57f0-e707-11e8-bc37-005056827e51&fulltext=JUDr.%20František%20Čerovský>

⁷⁹³ SEIDL, Jan. *Od žaláře k oltáři, emancipace homosexuality v českých zemích od roku 1867 do současnosti*. Brno: Host, 2012. ISBN: 978-80-7294-585-6, s. 118, 154, 169.

⁷⁹⁴ Kramerius-vs.nkp.cz. *Tribuna ze dne 23. 4. 1924* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-01]. Dostupné z WWW: <https://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:8df6770f-8306-41fd-943f-77bb61ec88f6?page=uuid:a3ef16b0-d19b-11e6-aa30-005056820560&fulltext=JUDr.%20František%20Čerovský>

⁷⁹⁵ SEIDL, Jan. *Od žaláře k oltáři, emancipace homosexuality v českých zemích od roku 1867 do současnosti*. Brno: Host, 2012. ISBN: 978-80-7294-585-6, s. 118, 154, 169.

⁷⁹⁶ SEIDL, Jan. *Od žaláře k oltáři, emancipace homosexuality v českých zemích od roku 1867 do současnosti*. Brno: Host, 2012. ISBN: 978-80-7294-585-6, s. 118, 154, 169.

pro sexuální reformu.⁷⁹⁷ Ačkoliv sám nebyl homosexuálně orientován, snažil se pomáhat neprávem poškozovaným a v tomto směru osvětově působil jak publicisticky, tak i formou přednášek. Společně s jinými připravoval i nová příslušná ustanovení trestního zákoníku, avšak ta nebyla prvorepublikovým parlamentem přijata.⁷⁹⁸

V době uzavření vysokých škol nacisty v listopadu roku 1939 byli při studentských demonstracích zatčeni oba jeho synové. František Čěrovský se pak podnikal různé akce za propuštění všech zadržovaných studentů.⁷⁹⁹ Následně byli internováni v koncentračním táboře Sachsenhausen-Oranienburg. Právnická studia pak mohli dokončit až po osvobození Československa, poté oba působili u svého otce jako koncipienti.⁸⁰⁰

V roce 1946 byl František Čěrovský zvolen členem kárného senátu Nejvyššího soudu.⁸⁰¹ Od července roku 1951 do května následujícího roku vykonával funkci předsedy Krajského sdružení advokátů v Praze, poté byl řadovým členem advokátní poradny č. 3 v Praze, která sídlila v domě na adrese Sokolská tř. č. 31, tedy v domě, ve kterém míval František Čěrovský svou soukromou advokátní kancelář.⁸⁰²

Jako známý sběratel umění měl ve své sbírce díla slavných malířů, jako například Bohumila Kubišty nebo Emila Filly.⁸⁰³ Svému příteli, malíři Maxi Švabinskému, šel Dr. Čěrovský v dubnu roku 1931 za svědka při svatebním obřadu s nevěstou Annou.⁸⁰⁴ Na začátku budování své sbírky byl orientován na české malíře druhé poloviny 19. stol., jako například Josefa Mánesa, Julia Mařáka, Mikoláše Alše, anebo třeba svého přítele Maxe Švabinského. Později pak jeho

⁷⁹⁷ VOŠAHLÍKOVÁ, Pavla a kolektiv autorů. *Biografický slovník českých zemí*. Praha: Historický ústav (Akademie věd ČR), Libri, 2009. ISBN: 978-80-7286-257-3, s. 72.

⁷⁹⁸ VOŠAHLÍKOVÁ, Pavla a kolektiv autorů. *Biografický slovník českých zemí*. Praha: Historický ústav (Akademie věd ČR), Libri, 2009. ISBN: 978-80-7286-257-3, s. 72.

⁷⁹⁹ SEIDL, Jan. *Od žaláře k oltáři, emancipace homosexuality v českých zemích od roku 1867 do současnosti*. Brno: Host, 2012. ISBN: 978-80-7294-585-6, s. 118, 154, 169.

⁸⁰⁰ ČEŘOVSKÝ, František. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁸⁰¹ Kramerius-vs.nkp.cz. *Právní praxe ze dne 30. 11. 1946* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-01]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:063e5fe0-bab8-11e8-b888-5ef3fc9bb22f?page=uuid:31ad0410-d2eb-11e8-b888-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20Theodor%20Bartošek>

⁸⁰² ČEŘOVSKÝ, František. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁸⁰³ LAHODA, Vojtěch. *Emil Filla*. Praha: Academia, 2007. ISBN: 978-80-200-1538-9. s. 416, 696.

⁸⁰⁴ ŠVABINSKÁ, Zuzana. *Světla paměti*. Praha: Academia, 2002. ISBN: 80-200-0912-4. s. 106.

sbírku doplnila díla malířů zvučných světových jmen jako například Amadea Modiglianiho, Pabla Picassa nebo Marka Chagalla.⁸⁰⁵ Svou sbírku i veřejně vystavoval, jako například v roce 1933 v pražské Umělecké besedě.⁸⁰⁶ Mezi vystavovanými díly se objevily díla od Myslbeka, Kubišty, Muziky, Zrzavého, Slavíčka a jiných významných umělců té doby. Vystavovány zde byly i různé plastiky.⁸⁰⁷ Je autorem samostatných publikací o významných malířích jako Bohumil Kubišta a Maxmilián Švabinský.⁸⁰⁸

František Čerovský byl mnohaletým členem výboru advokátní komory a jako takový se účastnil i schůzí konaných 15. a 16. března 1939, na němž bylo výborem projednáváno provedení výmazu židovských advokátů ze seznamu advokátů, přičemž tyto a související návrhy byly jednomyslně schváleny. Dle prohlášení Františka Čerovského, který se v debatě vyjadřoval proti těmto diskriminujícím opatřením, se schůze konala za podmínek, kdy sídlo advokátní komory bylo obsazeno fašisty, kteří zabraňovali členům výboru ve volném pohybu. Hlasováno bylo pod nátlakem a neustále bylo zdůrazňováno, že účast je nutná a rozhodnutí musí být rychlé. Z důvodů výše uvedených se 27. května 1946 usnesla kárná rada pro advokáty a kandidáty advokacie v Čechách, že je zde podezření, že se všichni členové tehdejšího výboru komory, kteří se účastnili schůze a hlasovali pro výše uvedené návrhy, kárně provinili, mezi nimi byli kromě Františka Čerovského i jeho vinohradští kolegové Ludvík Dukát (v té době se sídlem v Londýnské ulici č. 54) a Jan Renner (sídlící v té době na Národní tř. č. 43). Nálezem kárné rady pro advokáty a kandidáty advokacie v Čechách sp. zn: Dis 81/45, ze dne 24. října 1946, byli všichni obvinění zproštěni kárného přečinu.⁸⁰⁹

⁸⁰⁵ SLAVÍČEK, Lubomír. *"Sobě, umění, přátelům" kapitoly z dějin sběratelství v Čechách a na Moravě 1650-1939*. Brno: Společnost pro odbornou literaturu - Barrister & Principal, 2007, ISBN: 978-80-87029-22-0. s. 223, 240, 251, 252, 319, 356.

⁸⁰⁶ SRP, Karel. *Jan Zrzavý*. Praha: Academia, 2003. ISBN 80-200-1160-9, s. 416.

⁸⁰⁷ Kramerius-vs.nkp.cz. *Legie ze dne 2. 2. 1933* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-01]. Dostupné z WWW: <https://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:e7758b71-6dd2-4f40-ae7f-1f9d4e5c2bc6?page=uuid:6dbfd9b0-3b33-11e7-82f0-005056822549&fulltext=JUDr.%20František%20Čerovský>

⁸⁰⁸ ČEROVSKÝ, František. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁸⁰⁹ ČEROVSKÝ, František. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

František Čeřovský⁸¹⁰ obhajoval spolu s Rastislavem Váhalou generála Heliodora Píku v zinscenovaném procesu na konci ledna roku 1949, který vyústil v generálovu popravou v Plzni v červnu téhož roku.⁸¹¹

Počátkem roku 1910, tedy ještě jako kandidát advokacie, byl zvolen do ústředního výboru Národní jednoty Pošumavské,⁸¹² na valné hromadě konané v květnu roku 1911 z této funkce odstoupil.⁸¹³

Mezi zajímavosti ze života Dr. Čeřovského lze zařadit i skutečnost vyplývající z Výroční zprávy o činnosti zemského spolku pro léčbu a výchovu mrzáků v Čechách, Jedličkova ústavu pro zmrzačené a Školy pro vojíny – invalidy v Praze v roce 1917 vyplývá, že František Čeřovský daroval toho roku na činnost spolku částku 23,5,- K.⁸¹⁴

František Čeřovský vlastnil dům v Libni č. p. 521 (dnešní Lindnerova ulice) a vilu v Liběchově.⁸¹⁵ Ve svém působišti zastával funkci člena ředitelstva Všeobecné záložny v Karlíně.⁸¹⁶

V příloze Národní politiky ze dne 1. dubna 1930 bylo otištěno smuteční oznámení, ve kterém František Čeřovský oznámil svým přátelům a známým, že

⁸¹⁰ SCHELLE, Karel, TAUCHEN, Jaromír. *Encyklopedie českých právních dějin VIII. Procesy (do roku 1949)*. Ostrava: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, s.r.o. v koedici s Key Publishing s.r.o., 2017. ISBN: 978-80-7418-282-2, s. 802, 849.

⁸¹¹ Kramerius-vs.nkp.cz. *Budou-li mlčet oni, rozkvílí se kamení třetí odboj na Moravě z roku 1990* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-01]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:609cc5e0-d9f6-11e9-84ef-005056827e51?page=uuid:0bdf57c9-61cf-4472-a038-b23c79982c90&fulltext=JUDr.%20František%20Čeřovský>

⁸¹² Kramerius5.nkp.cz. *50 let Národní jednoty Pošumavské, 1884-1934 z roku 1934* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-14]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:79edcd20-2ce8-11e4-8f64-005056827e52?page=uuid:af63fe20-4b6a-11e4-a450-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20František%20Čeřovský>

⁸¹³ Kramerius5.nkp.cz. *50 let Národní jednoty Pošumavské, 1884-1934 z roku 1934* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-14]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:79edcd20-2ce8-11e4-8f64-005056827e52?page=uuid:b01b4030-4b6a-11e4-a450-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20František%20Čeřovský>

⁸¹⁴ Kramerius5.nkp.cz. *Zpráva o činnosti Zemského spolku pro léčbu a výchovu mrzáků na Moravě z roku 1918* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-14]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:55eca850-19fe-11e7-8bbb-005056827e52?page=uuid:76e55e30-2b79-11e7-9ceb-005056825209&fulltext=JUDr.%20František%20Čeřovský>

⁸¹⁵ ČEŘOVSKÝ, František. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁸¹⁶ Kramerius-vs.nkp.cz. *Sborník československého peněžnictví z roku 1920* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-30]. Dostupné z WWW: <https://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:e822da4e-f948-4f7a-aaf3-c0c88c4fb0e6?page=uuid:67adb970-945c-11e7-8167-005056825209&fulltext=JUDr.%20František%20Čeřovský>

jeho žena Milka, matka hochů Miloše a Vladimíra, vydechla předchozího dne naposledy.⁸¹⁷

S manželkou Emílií Čeřovskou – Wagenknechtovou, adoptovanou Vejvarovou měli syny Vladimíra (narozen roku 1914) a Miloše (narozen roku 1916). Po komunistickém převratu v únoru roku 1948 provozovali oba synové se svým otcem společnou advokátní kancelář.⁸¹⁸ Syn Miloš proslul jako nejodvážnější obhájce v procesu s Miladou Horákovou, kde hájil Františka Přeučila. V roce 1968 se stal generálním prokurátorem, kde začal pracovat na jejím odpolitizování.⁸¹⁹

František Čeřovský zemřel v roce 1962.⁸²⁰

4.1.3 Eugen Grünbaum (nar. 29. března 1876)

Narodil se Emanuelovi a Amelii roz. Kűchlerové v Praze. Právnická studia na Karlo – Ferdinandově univerzitě v Praze absolvoval letním semestrem akademického roku 1896/1897. Doktorem práv byl promován dne 26. března 1898 v Praze.

Následujícího dne nastoupil do advokátní koncipientké praxe u pražského advokáta Dr. Kohnera. V září roku 1898 započal s výkonem déle než rok trvající soudní sborové praxi. Dne 5. listopadu 1899 pak vstoupil jako kandidát advokacie do advokátní kanceláře Julia Poppera v Praze, kde byl zaměstnán přes pět let, a to až do úspěšného složení advokátní zkoušky. Do seznamu advokátů byl zapsán dne 31. března 1905 se sídlem v Karlíně.⁸²¹

Z důvodu probíhající první světové války narukoval dne 15. května 1915 do vojenské služby. Svým substitutem navrhl jmenovat kolegu Otto Adlera, se sídlem v Praze Na Příkopě č. 19. Osobní vedení své advokátní kanceláře převzal po návratu z Velké války, v březnu roku 1919. V té době sídlil v Celetné ulici č. 40.

⁸¹⁷ Kramerius.nkp.cz. *Národní politika ze dne 1. 4. 1930* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-01]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=8026674>

⁸¹⁸ ČEŘOVSKÝ, František. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁸¹⁹ ZÍDEK, Petr. *Příběh herečky Dělnická prokurátorka Ludmila Brožová a její svět*. Praha: Dokořán, 2010. ISBN: 978-80-7363-259-5, s. 188.

⁸²⁰ VOŠAHLÍKOVÁ, Pavla a kolektiv autorů. *Biografický slovník českých zemí*. Praha: Historický ústav (Akademie věd ČR), Libri, 2009. ISBN: 978-80-7286-257-3, s. 72.

⁸²¹ GRÜNBAUM, Eugen. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

V září téhož roku oznámil výboru advokátní komory v Čechách, že se přesunul se svou advokátní kanceláří zpět do Karlína, a sice do domu na Palackého tř. č. 1.⁸²²

Ve výroční zprávě Stavebního svazu izraelských nemocnic 1911 – 1913 je Dr. Grünbaum veden jako dárcce prostředků na nákup smutečních věnců například pro Ignaze Arnsteina či E. Taussiga z Vídně.⁸²³

Správcem konkursní podstaty byl ustanoven například v květnu roku 1910 v konkursním řízení uvaleném na jmění dámské krejčovské Louisy Morandové z Ječné ulice č. 13.⁸²⁴

Ve třicátých letech 19. století byl právním zástupcem firmy Petschek a spol.⁸²⁵

Býval členem pražské lože Svobodných zednářů „Hiram“.⁸²⁶

Ve smyslu usnesení komorního výboru z 15. března 1939 č. j. A 2602/39, jímž bylo výborem advokátní komory židovským advokátům uloženo zastavení praxe a jmenování substituta, navrhl Eugen Grünbaum advokáta Maxmiliána Leisera se sídlem Václavské nám. č. 24, čemuž bylo vyhověno. Likvidace jeho advokátní kanceláře byla dokončena již dne 30. dubna 1940. Následně, ve smyslu vládního nařízení č. 136/1939 Sb. z. a n., byl dne 4. července 1940 proveden výmaz Dr. Grünbauma ze seznamu advokátů.⁸²⁷

⁸²² GRÜNBAUM, Eugen. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁸²³ Kramerius5.nkp.cz. *Geschäftsbericht des israelitischen Spitalbauvereines für die Jahre 1911-1912-1913 z roku 1914* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-21]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:5f22f2ff-b276-4ee0-84b7-1c273cd8e7ed?page=uuid:b47d3220-5eeb-11e9-8cc0-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20Eugen%20Grünbaum>

⁸²⁴ Kramerius5.nkp.cz. *Čas ze dne 12. 5. 1910* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-21]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:0ca81120-7de3-11e9-85ec-005056825209?page=uuid:871fee80-7e49-11e9-b171-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Eugen%20Grünbaum>

⁸²⁵ Kramerius-vs.nkp.cz. *Vzpomínky diplomata ze vzpomínek a dokumentů československého vyslance z roku 1997* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-29]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:2d10abb0-3bfe-11e9-bae4-005056827e51?page=uuid:022c0382-d3a1-4302-8dfc-a0026c193fdc&fulltext=JUDr.%20Eugen%20Grünbaum>

⁸²⁶ Kramerius-vs.nkp.cz. *Jahrbuch [der] Freimaurer grossloge "Lessing zu den drei Ringen" in der Tschechoslowakischen Republik und die ihr unterstehenden Bundeslogen und Kränzchen z roku 1932* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-29]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:6da993f0-575a-11e3-ac69-005056827e51?page=uuid:8de989e0-b731-11e3-87a3-001018b5eb5c&fulltext=JUDr.%20Eugen%20Grünbaum>

⁸²⁷ GRÜNBAUM, Eugen. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

Léta sídlil v karlínské Palackého tř. č. 1 (dnešní Křižíkova ulice), kde provozoval svou praxi nejméně do roku 1939, jak vyplývá z Adresáře Protektorátu Čechy a Morava pro průmysl, živnosti, obchod a zemědělství.⁸²⁸ Tato adresa byla rovněž posledním místem jeho pobytu před deportací do koncentračního tábora v Terezíně, v té době však již ulice nesla název Sudetská.

V Terezíně, dne 7. července 1942, Eugen Grünbaum zahynul.⁸²⁹ Jeho mladší bratr Karel byl rovněž advokátem, válku také nepřežil.⁸³⁰

4.1.4 Karel Líbal (nar. 27. listopadu 1881)

Narodil se v Novém Etyнку Karlovi a Terezii roz. Novákové. Měl čtyři další sourozence. Na přelomu let 1898 a 1899 se rodina přestěhovala do Jindřichova Hradce, kde po nějaký čas navštěvoval zdejší gymnázium. V roce 1901 však maturoval na Jirsíkově gymnáziu v Českých Budějovicích.⁸³¹ Právnická studia absolvoval v Praze v letním semestru akademického roku 1904/1905. Jeho mladší bratr Josef byl rovněž vystudovaným právníkem.⁸³²

Promoci na české univerzitě Karlo – Ferdinandově slavnostně oznámil Karel Líbal, toho času kandidát advokacie u F. Dlouhého v Českých Budějovicích,

⁸²⁸ Kramerius5.nkp.cz. *Adresář Protektorátu Čechy a Morava pro průmysl, živnosti, obchod a zemědělství z roku 1939* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-21]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:37466720-c176-11e4-b2e2-005056827e52?page=uuid:df84fa80-ee3c-11e4-a794-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20Eugen%20Grünbaum>

⁸²⁹ Holocaust.cz. *Evžen Grünbaum* [online]. Praha: Institut Tereziánské iniciativy ve spolupráci se Židovským muzeem v Praze a Památníkem Terezín [cit. 2020-02-22]. Dostupné z WWW: <https://www.holocaust.cz/databaze-obeti/obet/90601-evzen-gr-nbaum/>

⁸³⁰ Holocaust.cz. *Dr. Karel Grünbaum* [online]. Praha: Institut Tereziánské iniciativy ve spolupráci se Židovským muzeem v Praze a Památníkem Terezín [cit. 2020-02-22]. Dostupné z WWW: <https://www.holocaust.cz/databaze-obeti/obet/170483-karel-gr-nbaum/>

⁸³¹ Kramerius-vs.nkp.cz. *Šedesát let Jirsíkova gymnasia v Č. Budějovicích 1868 - 1928 z roku 1928* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-30]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:a4d4fe10-45fb-11e3-9c86-005056827e51?page=uuid:b31bfc60-9086-11e3-83a0-005056825209&fulltext=JUDr.%20Karel%20Líbal>

⁸³² Kramerius.nkp.cz. *Národní listy ze dne 20. 6. 1908* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-06-21]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=7364727>

ve vydání *Budivoj* ze dne 6. července 1906.⁸³³ Promoce se konala následující den.⁸³⁴

S koncipientskou praxí započal dne 10. února 1906 u českobudějovického advokáta Dr. Dlouhého. Zde setrval až do března roku 1909, kdy se přestěhoval do Vídně a kde vykonával soudní sborovou praxi. V listopadu roku 1909 se vrátil do Českých Budějovic, kde sloužil na místním krajském soudě do dne 4. března 1910. Následně putoval do Prahy, kde nastoupil v advokátní kanceláři Dr. Linharta. Po necelých dvou měsících přešel k Dr. Javůrkovi, rovněž pražskému advokátovi, kde setrval až do dne 18. února 1913.⁸³⁵

V prosinci roku 1906 byl opětovně zvolen místopředsedou plesového výboru Národní Besedy v Českých Budějovicích, kde v té době působil jako koncipient. Datum plesu pořádaného výborem bylo stanoveno na den 23. leden 1907.⁸³⁶

Advokátní zkoušku složil s velmi dobrým prospěchem a po vykonání advokátní přísahy byl ke dni 4. března 1913 zapsán do seznamu advokátů, se sídlem ve Vysočanech, Královská tř. č. 243.⁸³⁷ Dne 7. května 1914 přesídlil na karlínskou adresu, Královská tř. č. 5,⁸³⁸ v roce 1939 pak sídlil na adrese Královská tř. č. 39.⁸³⁹

Krátce po svém zápisu do seznamu advokátů byl v květnu roku 1913 ustanoven správcem konkursní podstaty v řízení s Růženou Chrdlovou, modistkou ve Vysočanech.⁸⁴⁰ V květnu roku následujícího pak byl do této funkce ustanoven

⁸³³ Kramerius5.nkp.cz. *Budivoj ze dne 6. 7. 1906* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-14]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:b36da61c-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:ead2ed20-5806-11e8-983f-005056827e51&fulltext=JUDr.%20Karel%20Libal>

⁸³⁴ LÍBAL, Karel. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁸³⁵ LÍBAL, Karel. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁸³⁶ Kramerius.nkp.cz. *Budivoj ze dne 4. 12. 1906* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-14]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=6477580>

⁸³⁷ LÍBAL, Karel. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁸³⁸ LÍBAL, Karel. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁸³⁹ Kramerius5.nkp.cz. *Adresář Protektorátu Čechy a Morava pro průmysl, živnosti, obchod a zemědělství z roku 1939* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-06]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:37466720-c176-11e4-b2e2-005056827e52?page=uuid:e0059c30-ee3c-11e4-a794-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20Karel%20Libal>

⁸⁴⁰ Kramerius5.nkp.cz. *Národní listy ze dne 23. 5. 1913* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-06]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:29602600-8fe6-11dd-b8d7-000d606f5dc6?page=uuid:d1bf8380-627e-11e7-8b50-001018b5eb5c&fulltext=JUDr.%20Karel%20Libal>

v řízení s vysočanským pekařem Václavem Baumanem.⁸⁴¹ Funkci správce rovněž vykonával, již jako karlínský advokát, v červnu roku 1915 v konkursu uvaleném na jmění obchodníka smíšeným zbožím Josefa Bartoše z Vítkovy ulice č. 2,⁸⁴² v září téhož roku pak v konkursu uvaleném na jmění Jana Dmíška, knihaře z karlínské Havlíčkovy tř. 258.⁸⁴³ Veřejnou dražbu domu se zahradou v Brandýse nad Labem č.p. 213 za odhadovanou cenu těsně nad 70.000,- K inzeroval v září roku 1937 prostřednictvím Národní politiky. Nejnižší podání bylo stanoveno na částku 42.207,- K.⁸⁴⁴

Po propuknutí prvního světového konfliktu přispěl v září roku 1914 částkou 10,- K odštěpnému spolku v Karlíně Zemského pomocného spolku Červeného kříže pro království České,⁸⁴⁵ v lednu roku 1915 pak na uspořádání vánoční nadílky raněným vojínům v lazaretech karlínských.⁸⁴⁶

Splečnost Dr. F. Zátka, akc. spol., továrny poživatin a lučebnin v Praze – Karlíně, byla v první polovině roku 1921 přeměněna na akciovou společnost a dne 10. května téhož roku konala se ustavující valná hromada, na níž byl do správní rady zvolen i Dr. Líbal.⁸⁴⁷ Byl rovněž akcionářem a spravoval právní záležitosti této

⁸⁴¹ Kramerius5.nkp.cz. *Mlynář ze dne 16. 5. 1914* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-06]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:7c586d30-ee7-11e4-b834-005056827e51?page=uuid:24844ee0-eeeb-11e4-9c07-001018b5eb5c&fulltext=JUDr.%20Karel%20Líbal>

⁸⁴² Kramerius5.nkp.cz. *Čas ze dne 5. 6. 1915* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-06]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:ac64f2d0-b9ef-11e9-b44e-5ef3fc9bb22f?page=uuid:06c6a6f0-ba46-11e9-b601-005056825209&fulltext=JUDr.%20Karel%20Líbal>

⁸⁴³ Kramerius5.nkp.cz. *Národní listy ze dne 10. 9. 1915* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-06]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:3eb87fc0-3d11-11dd-8120-000d606f5dc6?page=uuid:57c20e60-31d5-11e7-b650-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Karel%20Líbal>

⁸⁴⁴ Kramerius.nkp.cz. *Národní politika ze dne 14. 9. 1937* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-07]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=7526459>

⁸⁴⁵ Kramerius5.nkp.cz. *Národní listy ze dne 24. 9. 1914* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-06]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:ff345130-df87-11dc-bcee-000d606f5dc6?page=uuid:6a849bc0-3136-11e7-a38c-005056827e51&fulltext=JUDr.%20Karel%20Líbal>

⁸⁴⁶ Kramerius5.nkp.cz. *Národní listy ze dne 16. 1. 1915* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-06]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:c55c4800-3c5c-11dd-bacb-000d606f5dc6?page=uuid:160b2c00-31fc-11e7-a77b-001018b5eb5c&fulltext=JUDr.%20Karel%20Líbal>

⁸⁴⁷ Kramerius5.nkp.cz. *Národní listy ze dne 11. 5. 1921* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-06]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:eaf5f4fe-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:e948b8f0-68eb-11e7-89ee-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Karel%20Líbal>

společnosti, přičemž se po roce 1945 zasadil o vrácení firmy původním majitelům, ovšem vzhledem k vývoji politické situace nikoliv na dlouho.⁸⁴⁸

V listopadu roku 1924 byl pak zvolen do správní rady také na ustavující valné hromadě karlovotýnské akciové továrny stavebních hmot konané v zasedací síni Banky stavební, živnostenské a průmyslové v Praze.⁸⁴⁹ V listopadu roku 1933 byl zvolen do správní rady Prvního pražského měšťanského pivovaru.⁸⁵⁰ Tuto funkci obhájil i v březnu roku 1937.⁸⁵¹ Mimo jiné byl členem Společnosti Musea král. Českého.⁸⁵²

V březnu roku 1940 byl zvolen do správní rady Prvního pražského měšťanského pivovaru v doplňovacích volbách konaných při příležitosti řádné 44. valné hromady tohoto podniku.⁸⁵³

V roce 1946 oslavil Dr. Líbal své 65. narozeniny, v důsledku čehož mělo dle tehdejších předpisů dojít k zániku oprávnění k výkonu advokacie. Dopisem ze dne 27. ledna 1946 adresovaném advokátní komoře v Praze žádal o povolení k dalšímu výkonu advokacie. Uvedl, že se cítí dokonale zdráv a schopen další práce, přičemž chtěl i přispět k poválečné obrodě státu i národa. Žádosti bylo advokátní komorou vyhověno.⁸⁵⁴

Po únoru roku 1948 však byl považován třídenně nespolehlivého a neskýtajícího dostatečné záruky, že by vykonával advokacii v duchu lidově

⁸⁴⁸ LÍBAL, Karel. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁸⁴⁹ Kramerius-vs.nkp.cz. *Tribuna ze dne 24. 11. 1921* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-30]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:5cd72f82-582e-4c8a-9d66-658f473cb390?page=uuid:b7fb9c40-c814-11e6-8680-005056822549&fulltext=JUDr.%20Karel%20Libal>

⁸⁵⁰ Kramerius-vs.nkp.cz. *Prager Presse ze dne 21. 11. 1933* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-30]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:c5330db5-ab5a-4750-877d-18746bf2d4a2?page=uuid:bc784f10-176f-11e8-8cd8-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20Karel%20Libal>

⁸⁵¹ Kramerius-vs.nkp.cz. *Národní osvobození ze dne 16. 3. 1937* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-30]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:a0762e20-aaf3-11e1-be76-0013d398622b?page=uuid:1d3e10a0-94f3-11e7-8167-005056825209&fulltext=JUDr.%20Karel%20Libal>

⁸⁵² Kramerius5.nkp.cz. *Národní listy ze dne 16. 5. 1918* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-08]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:41f3bff0-0bc1-11dd-b9c3-000d606f5dc6?page=uuid:4d6f7440-608b-11e7-89ee-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Karel%20Libal>

⁸⁵³ Kramerius.nkp.cz. *Národní listy ze dne 20. 3. 1940* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-08]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=7054739>

⁸⁵⁴ LÍBAL, Karel. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

demokratickém, nebyl převzat za člena Krajského sdružení advokátů v Praze. V době poválečné sdílel svou advokátní kancelář se svým synem Dobroslavem Líbalem, a to až do dne 28. prosince 1949.⁸⁵⁵

Likvidaci jeho advokátní kanceláře prováděl libeňský advokát Zdenko Zavadil, se sídlem Na Hrázi č. 1. Ta byla dokončena v první polovině roku 1950. Syn Dobroslav provozoval advokacii i nadále, a to nejméně do února roku 1950.⁸⁵⁶

S manželkou Růženou roz. Zátkovou měli syna Dobroslava a dceru Vladimíru. Manželka Růžena byla dcerou Dobroslava a Růženy Zátkových. Zátkovi patřili mezi věhlasné jihočeské podnikatelské rodiny ovládající závody, jež byly založeny Ferdinandem Zátkou v roce 1877.⁸⁵⁷ Bratr Ferdinanda Zátka, August Zátka byl mimo jiné českobudějovickým advokátem a politikem.⁸⁵⁸

Syn Dobroslav následoval svého otce a nastoupil na právnickou fakultu Karlovy univerzity, kterou v roce 1935 zakončil promocí. Následně studoval dále, a sice dějiny umění a klasickou archeologii na filosofické fakultě Karlovy univerzity, kterou úspěšně zakončil v roce 1945.⁸⁵⁹ Dobroslav Líbal se do historie zapsal především jako přední český historik architektury a urbanismu. Po listopadu roku 1989 byl zvolen předsedou československého komitétu Mezinárodní rady památek a sídel ICOMS, již byl v roce 1965 zakládajícím členem. Roku 1992 byl jmenován čestným členem Klubu Za starou Prahu⁸⁶⁰ a členem Společnosti přátel

⁸⁵⁵ LÍBAL, Karel. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁸⁵⁶ LÍBAL, Karel. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁸⁵⁷ Kramerius.nkp.cz. *Národní politika ze dne 11. 12. 1914* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-08]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=7243721>

⁸⁵⁸ Encyklopedie.c-budejovice.cz. *Zátka August* [online]. České Budějovice: NEBE [cit. 2020-07-27]. Dostupné z WWW: <http://encyklopedie.c-budejovice.cz/clanek/zatka-august>

⁸⁵⁹ Kramerius-vs.nkp.cz. *Sborník Společnosti přátel starožitností z roku 1996* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-30]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:5d86ec20-8fdb-11e3-997d-005056827e52?page=uuid:e6cd4960-a698-11e3-a597-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20Karel%20Líbal>

⁸⁶⁰ Kramerius-vs.nkp.cz. *Sto let Klubu Za starou Prahu 1900-2000, jubilejní sborník z roku 2000* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-30]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:a6c5a0c0-f1d0-11e6-abe6-005056827e51?page=uuid:e258c340-006e-11e7-97b4-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Karel%20Líbal>

starožitností.⁸⁶¹ V roce 1997 obdržel od prezidenta Václava Havla medaili Za zásluhy (II. stupeň).⁸⁶²

Obrázek č. 32: Karel Líbal⁸⁶³

4.1.5 František Lokay ml. (nar. 10. listopadu 1893)

František Lokay se narodil v Karlíně, Františkovi a Marii roz. Slavíkové, jako nejmladší ze tří dětí. Měl bratry Miroslava a Václava. Navštěvoval obecnou školu v Karlíně a následně pokračoval ve studiích na gymnáziu v pražské Truhlářské ulici, kde roku 1912 složil zkoušku dospělosti.⁸⁶⁴

Na Právnickou fakultu Karlo-Ferdinandiovi univerzity byl zapsán na podzim roku 1912, přičemž v srpnu roku 1914 nastoupil vojenskou službu a

⁸⁶¹ Kramerius-vs.nkp.cz. *Sborník Společnosti přátel starožitností z roku 1996* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-30]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:5d86ec20-8fdb-11e3-997d-005056827e52?page=uuid:e6cd4960-a698-11e3-a597-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20Karel%20Líbal>

⁸⁶² encyklopedie.praha2.cz. *Dobroslav Líbal (Vinohrady)* [online]. Praha: Městská část Praha 2 [cit. 2020-07-26]. Dostupné z WWW: <https://encyklopedie.praha2.cz/osobnost/629-dobroslav-libal>

⁸⁶³ Foto dostupné z WWW: <http://volesky.com/getperson.php?personID=I904&tree=family>

⁸⁶⁴ LOKAY ml., František. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

studium tak byl nucen přerušit na celou dobu trvání první světové války. Absolvoval tak až v letním semestru akademického roku 1918/1919. Doktorem práv byl promován dne 5. února 1920. Za studií byl členem tělocvičné jednoty Sokol a veslařského klubu Slavia.

Z dobového tisku se zachovala zpráva, že na právnickém plese pražské právnické fakulty konaném dne 28. ledna 1913 předtančoval student František Lokay se slečnou Karlou Gruberovou.⁸⁶⁵

Praxi advokátního koncipienta zahájil dne 16. prosince 1919 u svého otce Františka Lokaye, u kterého, vyjma vojenské služby a šestiměsíční soudní sborové praxe postupně u okresního soudu v Karlíně, zemského soudu civilního v Praze a zemského soudu trestního v Praze, vykonal celou předepsanou pětiletou právní praxi.⁸⁶⁶

Advokátní zkoušce se podrobil u vrchního soudu v Praze dne 24. dubna 1924 s výsledkem velmi dobrým, když zkušebním komisařem z řad advokátů byl ustanoven Rudolf Glück z pražské Myslíkovi ulice č. 31. Poté, dne 4. srpna 1924, vykonal advokátní slib a tomuto datu byl zapsán do seznamu advokátů se sídlem v Karlíně, Královská tř. č. 45.⁸⁶⁷

Ve vydání *Národní politiky* ze dne 31. srpna 1924 veřejně oznámil, že byl zapsán do seznamu advokátů a že počal provozovati advokátní praxi.⁸⁶⁸ Praxi provozoval společně se svým otcem, a to až do jeho smrti.

V období první světové války byli všichni tři bratři nasazeni v bojích. Bratr Václav padl v červnu roku 1916 v bojích na východohaličském poli u Obertyna,

⁸⁶⁵ Kramerius5.nkp.cz. *Národní listy ze dne 29. 1. 1913* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-08]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:fbface70-8fd0-11dd-8e3f-000d606f5dc6?page=uuid:5d967d50-62ac-11e7-b92d-005056827e51&fulltext=JUDr.%20František%20Lokay>

⁸⁶⁶ LOKAY ml., František. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁸⁶⁷ LOKAY ml., František. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁸⁶⁸ Kramerius.nkp.cz. *Národní politika ze dne 31. 8. 1924* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-08]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=8009095>

posmrtně byl vyznamenán velkou stříbrnou medailí za statečnost.⁸⁶⁹ Bratr Miroslav byl v té době v Italském zajetí.⁸⁷⁰

František Lokay působil nejprve v Tivatu v Boce Kotorské, v průběhu války dále působil též na pevnosti Trebevič u Sarajeva, bojoval v Černé Hoře a v Albánii na Vjose u Orchidského jezera. Začátkem října 1918 nastoupil studijní dovolenou v Praze a shodou náhod se tak mohl aktivně účastnit převratu dne 28. října 1918. Následně jako dobrovolník odjel o měsíc později na Slovensko, kde se účastnil osvobozovacích bojů. V lednu roku 1919 pak zasáhl i do bojů u Gumna na Těšínsku.⁸⁷¹

Po skončení první světové války konal vojenskou službu ještě od srpna roku 1919 do prosince téhož roku, poté po krátké pauze od konce ledna roku 1920 do poloviny července téhož roku. Ve službě strávil celkem devět měsíců a patnáct dní. Tato vojenská služba mu byla započtena do advokátní praxe.⁸⁷²

V roce 1922 jmenován kapitánem v záloze, jak vyplývá z Osobního věstníku čs. ministerstva národní obrany z roku 1922,⁸⁷³ dekretem ministerstva obrany ze dne 19. února 1934 pak štábním kapitánem dělostřelectva v záloze.⁸⁷⁴

Jako jeho otec byl aktivní i v oblasti samosprávy, o čemž vypovídá například jeho kandidatura do ústředního zastupitelstva Velké Prahy v květnu roku

⁸⁶⁹ Kramerius5.nkp.cz. *Slavie ze dne 16. 2. 1917* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-08]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:619cd94d-1db5-4c73-adf3-fc163362f94f?page=uuid:ef73b000-b30a-11e6-9235-005056822549&fulltext=JUDr.%20František%20Lokay>

⁸⁷⁰ Kramerius5.nkp.cz. *Národní listy ze dne 16. 7. 1916* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-08]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:b6b4e640-d0e1-11dc-b760-000d606f5dc6?page=uuid:2d0c1120-3554-11e7-82f6-001018b5eb5c&fulltext=JUDr.%20František%20Lokay>

⁸⁷¹ LOKAY ml., František. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁸⁷² LOKAY ml., František. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁸⁷³ Kramerius5.nkp.cz. *Osobní věstník čs. ministerstva národní obrany ze dne 7. 10. 1922* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-08]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:5b19b429-3829-471d-8801-5d56dde07d11?page=uuid:1ac2f940-082f-11e7-ac57-005056822549&fulltext=JUDr.%20František%20Lokay>

⁸⁷⁴ Kramerius5.nkp.cz. *Osobní věstník čs. ministerstva národní obrany ze dne 25. 8. 1934* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-08]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:da8bd1fe-c969-42e5-bc93-1d3664bb5ea8?page=uuid:506c6fe0-0910-11e7-ac57-005056822549&fulltext=JUDr.%20František%20Lokay>

1938 za Národní sjednocení. Na kandidátní listině figuroval pod číslem 19.⁸⁷⁵
Kandidoval již v roce 1935 pod č. 23.⁸⁷⁶

Zasedal v předsednictvu Jednoty domovních majetků v ČSR.⁸⁷⁷

V období druhé světové války podporoval nacisty utiskované občany, jak bezplatným právním zastupováním, tak peněžitými dary nebo úschovou cenností. Od roku 1943 se účastnil tuzemského odboje.⁸⁷⁸

Po únorovém převratu v roce 1948 bylo Dr. Lokayovi akčním výborem pro Čechy v Praze povoleno i nadále provozovat advokátní praxi. Ze zpráv krajského sdružení advokátů v Praze vyplývá, že proti Františku Lokayovi nevyšly najevo žádné skutečnosti, svědčící o jeho státní a národní nespolehlivosti a z hlediska výkonu povolání tak nebylo závady.⁸⁷⁹

Dne 6. října 1949 byl však zajištěn a deportován do pracovního tábora v Pardubicích. Z dopisu jeho manželky Karly, adresovanému krajskému sdružení advokátů, se dozvídáme, že za účelem obstarání advokátní agendy byl substitutem Dr. Lokaye ustanoven jeho osobní přítel a advokát Jan Hromádka z Jungmannovy ulice č. 12.⁸⁸⁰

Krátce na to bylo rozhodnuto o likvidaci jeho kanceláře, přičemž v korespondenci s krajským sdružením advokátů likvidátor Bohuslav Ciller, advokát ze Školské ulice č. 7, poukazoval na těžké podmínky, které panovaly v pracovním táboře, přičemž zároveň upozorňoval na tím způsobené obtíže při provádění likvidace advokátní kanceláře Dr. Lokaye. Obtíže pramenily zejména z přísného domácího řádu tábora, který prakticky znemožňoval komunikaci s likvidovaným advokátem, jemuž bylo za tímto účelem poskytnuto pouze

⁸⁷⁵ Kramerius.nkp.cz. *Národní listy ze dne 11. 5. 1938* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-08]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=6869165>

⁸⁷⁶ Kramerius-vs.nkp.cz. *Polední list ze dne 7. 5. 1935* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-30]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:96685520-6910-11e3-99ab-005056825209?page=uuid:65fd4620-70d1-11e3-881a-001018b5eb5c&fulltext=JUDr.%20František%20Lokay>

⁸⁷⁷ Kramerius.nkp.cz. *Národní listy ze dne 11. 5. 1938* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-08]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=6869165>

⁸⁷⁸ LOKAY ml., František. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁸⁷⁹ LOKAY ml., František. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁸⁸⁰ LOKAY ml., František. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

jednodenní volno. V červnu 1950, kdy byla likvidace kanceláře Dr. Lokaye skončena, se ten nacházel v táboře nucené práce v Příbrami.⁸⁸¹

František Lokay zemřel dne 27. srpna 1957 ve věku 64 let. S manželkou Karlou roz. Keitlovou měli dceru Olgu.⁸⁸² Byl synem Františka Lokaye st.

4.1.6 František Lokay st. (nar. 19. listopadu 1861)

František Lokay se narodil v Karlíně. Středoškolská i vysokoškolská studia absolvoval v Praze.

Samostatně provozovat advokacii započal v roce 1892. Ve stavovské samosprávě zastával pozici člena disciplinární rady advokátní komory a později i disciplinární rady advokátní komory u Nejvyššího soudu.⁸⁸³

Sídlem advokátní kanceláře Františka Lokaye byla po celou dobu jeho působení Královská tř. č. 45. Na této adrese bydlel jeho otec, minimálně od roku 1891, kdy byl ještě advokátním koncipientem.⁸⁸⁴

Na konci roku 1894 byl Dr. Lokay ustanoven kurátorem nezvěstného Vojtěcha Hubínka, který se dle tvrzení svých tří bratrů před 30 lety odebral do Mexika, kde vstoupil do místního vojska a od té doby o něm nemají žádné zprávy. Proto bratři podali u c. k. krajského zemského soudu v Praze žádost o prohlášení zmizelého bratra za mrtvého.⁸⁸⁵

⁸⁸¹ LOKAY ml., František. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁸⁸² Kramerius.nkp.cz. *Národní listy ze dne 7. 8. 1940* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-08]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=7056770>

⁸⁸³ Kramerius5.nkp.cz. *Národní listy ze dne 19. 3. 1927* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-08]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:c66ec2c5-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:ddd9800-8b6e-11e7-b4a5-005056825209&fulltext=JUDr.%20František%20Lokay>

⁸⁸⁴ Kramerius5.nkp.cz. *Adressář královského hlavního města Prahy a sousedních obcí Bubeneč, Holešovic-Buben, Karlína, Smíchova, Kr. Vinohradů a Žižkova z roku 1891* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-12]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:664098b0-124f-11df-8791-000d606f5dc6?page=uuid:071c5480-536c-11e7-a7b7-005056827e51&fulltext=JUDr.%20František%20Lokay>

⁸⁸⁵ Kramerius5.nkp.cz. *Národní listy ze dne 23. 12. 1894* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-12]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:f3d33f05-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:989dcf30-36e1-11e7-82f6-001018b5eb5c&fulltext=JUDr.%20František%20Lokay>

Jako opatrovník nezvěstného mlynářského dělníka Václava Papíka, dědice po majiteli domů v Karlíně, Eduardu Broscheovi, vyzýval v únoru roku 1907 Dr. Lokay, prostřednictvím periodika *Mlynář*, majitele mlýnů v Čechách a na Moravě, kteří měli o nezvěstném informace, je ráčili sdělit.⁸⁸⁶

C. k. obchodní soud v Praze jmenoval Dr. Lokaye správcem konkursní podstaty v listopadu roku 1896, v konkursu vedeném na jmění libeňské továrny na umělá hnojiva Kahlov a Mašín, kdy celkový dluh činil téměř 450 000 zl.⁸⁸⁷ Do funkce správce konkursní podstaty byl zemským soudem v Praze ustanoven například i v květnu roku 1901, ve věci Vilemíny Klikové, bytem na Žižkově tř. č. 38 (dnešní Pernerova ulice), majitelky koncesovaného ústavu *Argus* pro sdělování a uveřejňování adres v Praze⁸⁸⁸ nebo v březnu roku 1905, v konkursním řízení s Vojtěchem Formánkem z Pobřežní tř. č. 18.⁸⁸⁹

František Lokay st. byl předsedou klubu Národní strany svobodomyšlné v Karlíně. V květnu roku 1900 Klub jednomyslně přistoupil k prohlášení sboru obecních starších královského hlavního města Prahy proti osnovám zákonů na úpravu jazykových poměrů u zeměpanských úřadů v král. českém a markrabství moravském a postavil se za rázné vystupování české delegace na říšské radě za obhájení práv mateřského jazyka, tedy jazyka českého, a to ve všech zemích koruny svatováclavské. Starostou Karlína byl v té době strýc Františka Lokaye ml., bratr Františka Lokaye st., Adolf Lokay.⁸⁹⁰ Ten však v říjnu roku 1901 rezignoval ze

⁸⁸⁶ Kramerius5.nkp.cz. *Mlynář ze dne 2. 2. 1907* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-12]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:4fa66200-d6e0-11e4-b880-005056825209?page=uuid:95a6a280-d6e8-11e4-ae4e-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20František%20Lokay>

⁸⁸⁷ Kramerius5.nkp.cz. *Národní politika ze dne 10. 11. 1896* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-12]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:1d1aa7f0-f153-11df-a383-000d606f5dc6?page=uuid:8d0bfc80-cf26-11e8-b0e0-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20František%20Lokay>

⁸⁸⁸ Kramerius5.nkp.cz. *Národní listy ze dne 7. 5. 1901* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-12]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:b1a5aa20-6b67-11dc-a844-000d606f5dc6?page=uuid:37714db0-1277-11e7-94e5-001018b5eb5c&fulltext=JUDr.%20František%20Lokay>

⁸⁸⁹ Kramerius.nkp.cz. *Národní politika ze dne 5. 3. 1905* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-12]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=10646148>

⁸⁹⁰ Kramerius.nkp.cz. *Národní listy ze dne 23. 5. 1900* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-11]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=7482225>

zdravotních důvodů na svou funkci a byl nahrazen karlínským továrníkem Václavem Svitákem.⁸⁹¹

Komunální elitou byl i otec Františka Lokaye st., Václav Lokay, který byl starostou Karlína mezi lety 1884 – 1887.⁸⁹² Ten zemřel v lednu roku 1891 ve věku 64 let, poslední rozloučení se konalo v kostele svatých Cyrila a Metoděje v Karlíně.⁸⁹³

František Lokay st. byl členem výkonného výboru Národní strany svobodomyšlné.⁸⁹⁴ V červnu roku 1908 kandidoval v obecních volbách do karlínského zastupitelstva, mezi jinými, vedle svého kolegy advokáta Jaroslava Brabce.⁸⁹⁵ Ve volbách byli oba zvoleni, Jaroslav Brabec dokonce do funkce starosty města Karlína.⁸⁹⁶ V karlínském zastupitelstvu a městské radě zasedal již od roku 1891.⁸⁹⁷ V roce 1901 byl zvolen do místní školní rady české.⁸⁹⁸ Od roku 1923 pak

⁸⁹¹ Kramerius5.nkp.cz. *Národní listy ze dne 4. 10. 1901* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-11]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:392dc520-6bf6-11dc-87a6-000d606f5dc6?page=uuid:82b016d0-1263-11e7-8a18-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20František%20Lokay>

⁸⁹² Kramerius5.nkp.cz. *Národní listy ze dne 3. 9. 1887* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-11]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:fabfdb5a-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:f7443df0-61e1-11e7-8b50-001018b5eb5c&fulltext=JUDr.%20František%20Lokay>

⁸⁹³ Kramerius5.nkp.cz. *Národní listy ze dne 24. 10. 1891* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-11]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:fb420493-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:fb2d6f30-4a54-11e7-80b4-001018b5eb5c&fulltext=JUDr.%20František%20Lokay>

⁸⁹⁴ Kramerius5.nkp.cz. *Plzeňské listy ze dne 9. 2. 1907* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-12]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:79a593f0-d208-11df-a8a6-000d606f5dc6?page=uuid:df2d9c1b-d099-4674-bfbc-fc675fc78035&fulltext=JUDr.%20František%20Lokay>

⁸⁹⁵ Kramerius5.nkp.cz. *Národní listy ze dne 5. 6. 1908* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-11]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:6bf184a0-77d2-11dc-9338-000d606f5dc6?page=uuid:eed39d50-61ff-11e7-94b3-005056825209&fulltext=JUDr.%20František%20Lokay>

⁸⁹⁶ Kramerius5.nkp.cz. *Národní listy ze dne 13. 6. 1908* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-11]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:06f63090-77f6-11dc-9686-000d606f5dc6?page=uuid:f0399b20-61ed-11e7-94b3-005056825209&fulltext=JUDr.%20František%20Lokay>

⁸⁹⁷ Kramerius5.nkp.cz. *Národní listy ze dne 19. 3. 1927* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-11]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:c66ec2c5-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:ddd9800-8b6e-11e7-b4a5-005056825209&fulltext=JUDr.%20František%20Lokay>

⁸⁹⁸ Kramerius5.nkp.cz. *Národní listy ze dne 2. 3. 1901* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-11]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:3640e6f0-6c0d-11dc-aff1-000d606f5dc6?page=uuid:c7dbd1a0-125d-11e7-8a18-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20František%20Lokay>

zasedal i v ústředním zastupitelstvu hl. města Prahy (za Československou národní demokracii)⁸⁹⁹, potažmo ve finančně kontrolní, právní a patronátní komisi.⁹⁰⁰

V roce 1909 se Dr. Lokay st. jako karlínský radní účastnil III. sjezdu českých měst v Klatovech.⁹⁰¹ Z publikace Čtvrtý sjezd českých měst z království českého v královském hlavním městě z roku 1911 vyplývá, že František Lokay st. byl účasten jmenovaného sjezdu jako radní a náměstek starosty města Karlína, po boku starosty a kolegy advokáta Jaroslava Brabce⁹⁰² karlínským delegátem a zástupcem Poradního sboru českých okresů v král. Českém.⁹⁰³

Zajímavostí vyplývající z vydání Národních listů ze dne 23. května 1896 publikovali někteří karlínské advokáty společné oznámení, podle kterého z důvodu zavedení úplného nedělního klidu zůstanou jejich kanceláře až do dne 15. září 1896 každou neděli uzavřeny. Podepsáni byli Matěj Hurých, Edmund Kaizl, František Lokay, Josef Němec, Josef Porges, M. Sachs, V. Svátek, Vejvar.⁹⁰⁴

V roce 1905 byl Dr. Lokay st. zvolen místopředsedou Ústředního sboru spolků majitelů domů v Království českém, kde se například zasazoval za sepsání návrhu říšské radě, aby činnost hostinská byla prohlášena za svobodnou jako

⁸⁹⁹ Kramerius.nkp.cz. *Národní politika ze dne 17. 9. 1923* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-11]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=7212417>

⁹⁰⁰ Kramerius5.nkp.cz. *Národní listy ze dne 19. 3. 1927* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-11]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:c66ec2c5-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:dddd9800-8b6e-11e7-b4a5-005056825209&fulltext=JUDr.%20František%20Lokay>

⁹⁰¹ Kramerius5.nkp.cz. *Národní listy ze dne 21. 8. 1909* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-11]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:7b4ca780-8f02-11dc-acc3-000d606f5dc6?page=uuid:c50644b0-6244-11e7-b92d-005056827e51&fulltext=JUDr.%20František%20Lokay>

⁹⁰² Kramerius5.nkp.cz. *Čtvrtý sjezd českých měst z království českého v královském hlavním městě Praze ve dnech 15.-17. října 1911, Zápis o jednání sjezdovém z roku 1911* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-12]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:4922f6f0-63dc-11e3-ae59-005056827e52?page=uuid:96aba900-a1e2-11e3-8b69-005056825209&fulltext=JUDr.%20František%20Lokay>

⁹⁰³ Kramerius5.nkp.cz. *Čtvrtý sjezd českých měst z království českého v královském hlavním městě Praze ve dnech 15.-17. října 1911, Zápis o jednání sjezdovém z roku 1911* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-12]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:4922f6f0-63dc-11e3-ae59-005056827e52?page=uuid:76b65af0-a1e2-11e3-8b69-005056825209&fulltext=JUDr.%20František%20Lokay>

⁹⁰⁴ Kramerius5.nkp.cz. *Národní listy ze dne 23. 5. 1896* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-11]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:f3df4cf7-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:e6647840-39d9-11e7-ad2f-005056827e51&fulltext=JUDr.%20František%20Lokay>

například ve Francii a Německu a nebyla nadále vázána koncesemi.⁹⁰⁵ V předsednické komisi zasedal také jeho vinohradský kolega Václav Ulrych.⁹⁰⁶ V lednu roku 1913, již ve funkci předsedy Ústředního sboru, loboval u českých poslanců za změnu zákona o dani činžovní tak, aby pro všechny domy byly zavedeny stejné sazby daně, jelikož aktuální znění zákona zvýhodňovalo domy vystavěné od roku 1912 oproti domům vystavěným dříve.⁹⁰⁷

Na ustavující valné hromadě Svazu českých majitelů domu v království Českém, konané v dubnu roku 1912 v Choděrově restaurantu, byl František Lokay jednohlasně zvolen předsedou, místopředsedou byl zvolen jeho vinohradský kolega Václav Ulrych, toho času rovněž radní.⁹⁰⁸

Své 50. narozeniny oslavil jako dlouholetý starosta Sokola na závodech dorostu sokolského, konaných v karlínské tělocvičně Sokola. Na jeho počest zapěl pěvecký sbor Slavoj na zdravici *Dlouho bud' zdráv* a všichni přítomní Sokolové provolali svému starostovi srdečné *Na zdar!*. Dr. Lokay byl prý nesmírně dojat.⁹⁰⁹

Dr. Lokay st. byl pravidelným donátorem Ústřední matice české,⁹¹⁰ jejímž byl i čestným členem.⁹¹¹ V roce 1899 pak přispěl prostřednictvím fondu Dr. Ignáce

⁹⁰⁵ Kramerius5.nkp.cz. *Český dům ze dne 1. 4. 1905* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-11]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:c5595390-5c9c-11e9-98bc-5ef3fc9ae867?page=uuid:121b5420-5cf3-11e9-b2a9-005056825209&fulltext=JUDr.%20František%20Lokay>

⁹⁰⁶ Kramerius5.nkp.cz. *Plzeňské listy ze dne 30. 5. 1911* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-11]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:8a1c4140-ddb9-11df-823f-000d606f5dc6?page=uuid:cea80ba8-30ff-4a29-a148-816c95335fe9&fulltext=JUDr.%20František%20Lokay>

⁹⁰⁷ Kramerius5.nkp.cz. *Moravská orlice ze dne 15. 1. 1913* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-12]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:d1199de0-b8b2-11de-80d6-000d606f5dc6?page=uuid:ad682c10-4173-11e8-b38f-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20František%20Lokay>

⁹⁰⁸ Kramerius5.nkp.cz. *Národní listy ze dne 29. 4. 1912* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-12]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:b71e13b0-9191-11dd-8e93-000d606f5dc6?page=uuid:1293c240-6301-11e7-8b50-001018b5eb5c&fulltext=JUDr.%20František%20Lokay>

⁹⁰⁹ Kramerius.nkp.cz. *Národní listy ze dne 21. 11. 1911* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-12]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=7181916>

⁹¹⁰ Kramerius5.nkp.cz. *Časopis Musea království Českého č. 1 z roku 1900* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-12]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:7d906460-725f-11e1-9a21-000d606f5dc6?page=uuid:63605885-3368-4f09-b314-6407f38359af&fulltext=JUDr.%20František%20Lokay>

⁹¹¹ Kramerius5.nkp.cz. *Věstník Ústřední Matice Školské z října roku 1900* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-12]. Dostupné z WWW:

Axmita chudým žákům akademického gymnázia v Praze.⁹¹² V březnu roku 1904 pak přispěl částkou 30,- K skrze nadaci prof. Karla Pánka, a to opět akademickému gymnáziu v Praze.⁹¹³ V červenci roku 1914 vydal městský úřad v Karlíně vyhlášku, kterou byla založena sbírka milodarů na podporu trpícím opuštěným rodinám karlínských branců. František Lokay šel příkladem a složil částku ve výši 100 K.⁹¹⁴ S tím souvisí jeho členství v Karlínské jednotě lásky bližnímu, jež plnila sociální funkci.⁹¹⁵

Rovněž působil jako náměstek předsedy Svazu československých okresů a Svazu československých měst. Od raného mládí byl aktivním sokolem, 15 let zastával funkci starosty župy Barákovy a byl dlouholetým starostou karlínského Sokola.⁹¹⁶ Působil i jako starosta Osvětového sboru pro Karlín a dlouhá léta předsedal Občanskému klubu v Karlíně.⁹¹⁷

Téměř každým rokem přál svým známým a přátelům všechno dobré, štěstí úplné a zdar nejlepší do nového roku prostřednictvím různých periodik, například

<http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:91ff1800-8696-11e7-921c-5ef3fc9ae867?page=uuid:acff00f0-869d-11e7-b92d-005056827e51&fulltext=JUDr.%20František%20Lokay>

⁹¹² Kramerius5.nkp.cz. *Národní listy ze dne 11. 10. 1899* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-12]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:1178bf70-621a-11dc-a12b-000d606f5dc6?page=uuid:b7b8c3f0-a7b4-11e6-abce-005056825209&fulltext=JUDr.%20František%20Lokay>

⁹¹³ Kramerius5.nkp.cz. *Národní listy ze dne 20. 3. 1904* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-12]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:929de190-7384-11dc-a8d4-000d606f5dc6?page=uuid:5f3d9ee0-2ebd-11e7-b650-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20František%20Lokay>

⁹¹⁴ Kramerius5.nkp.cz. *Národní listy ze dne 30. 7. 1914* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-12]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:ffeba110-dec8-11dc-b03f-000d606f5dc6?page=uuid:6cd2d180-3136-11e7-9ceb-005056825209&fulltext=JUDr.%20František%20Lokay>

⁹¹⁵ Kramerius5.nkp.cz. *Národní politika ze dne 29. 3. 1902* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-12]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:24831080-cfe2-11dc-b2f0-000d606f5dc6?page=uuid:db119fa0-d1f8-11e8-9984-005056825209&fulltext=JUDr.%20František%20Lokay>

⁹¹⁶ Kramerius5.nkp.cz. *Věstník Sokolský ze dne 10. 4. 1904* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-12]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:074520b0-a6ae-11e6-adc9-5ef3fc9ae867?page=uuid:1a067ee0-a6ba-11e6-abce-005056825209&fulltext=JUDr.%20František%20Lokay>

⁹¹⁷ Kramerius.nkp.cz. *Národní listy ze dne 21. 11. 1911* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-12]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=7181916>

v roce 1911 prostřednictvím Národních listů, v roce 1915⁹¹⁸ pak prostřednictvím Národní politiky.⁹¹⁹

Zemřel dne 18. března 1927 v Praze.⁹²⁰

Obrázek č. 33: František Lokay st.⁹²¹

4.1.7 Josef Neumann (nar. 20. ledna 1889)

Josef Neumann se narodil v Poříčí nad Sázavou. Právnická studia na Karlo-Ferdinandově univerzitě úspěšně zakončil v letním semestru akademického

⁹¹⁸ Kramerius.nkp.cz. *Národní listy ze dne 31. 12. 1911* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-12]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=7182562>

⁹¹⁹ Kramerius.nkp.cz. *Národní politika ze dne 1. 1. 1915* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-12]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=7244070>

⁹²⁰ Kramerius-vs.nkp.cz. *Večer z 19. 3. 1927* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-29]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:cde3aeb0-c1a7-11e8-b0e0-5ef3fc9bb22f?page=uuid:2470f8c0-e35c-11e8-9210-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20František%20Lokay>

⁹²¹ Foto dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:cde3aeb0-c1a7-11e8-b0e0-5ef3fc9bb22f?page=uuid:2470f8c0-e35c-11e8-9210-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20František%20Lokay>

roku 1911/1912 a po složení tří státních zkoušek byl dne 19. července 1913 promován doktorem práv.⁹²²

V říjnu téhož roku nastoupil do vojenské služby, kde v důsledku vypuknutí velké války setrval až do konce srpna roku 1919.⁹²³

Po návratu z vojenské služby vykonával půl roku soudní praxi, poté dne 18. března 1920 zahájil praxi advokátního koncipienta u svého budoucího karlínského kolegy, advokáta Karla Schönbauma, kde působil do dne 12. prosince 1922. Po započtení vojenské služby tak měl vykonanou praxi v trvání 9 let a 2 měsíců.⁹²⁴

Do listiny advokátů byl Josef Neumann zapsán po složení advokátní zkoušky a následně vykonaném slibu ke dni 29. lednu 1923 se sídlem v Karlíně, Královská tř. č. 3. Dne 24. srpna 1926 oznámil advokátní komoře v Praze přesídlení své advokátní kanceláře do pražské Panské ulice č. 6. V období Protektorátu Čechy a Morava informoval Dr. Neumann ještě dne 14. srpna 1939 advokátní komoru v Praze o přestěhování své kanceláře do ulice Na Příkopě č. 14, u Černé Růže.⁹²⁵

Z nedatované korespondence společnosti RYBOSPOL, společnost pro obchod s rybami s.r.o. se sídlem na Švehlově nábřeží (dnešní nábřeží Ludvíka Svobody) vyplývá, že Josef Neumann zde působil nejen jako právní poradce, ale též v obchodních záležitostech, kdy dokonce převzal jednatelství této firmy. Konkrétně se společnost zabývala importem mořských ryb a exportem tuzemských ryb, nabízela také přímý dovoz zmrzlých candátů z Ruska.⁹²⁶

Podle výnosu výboru advokátní komory ze dne 15. března 1939 č. j. A 2602/39 oznámil Dr. Neumann jako svého substituta Jaroslava Bubna, advokáta z pražské Kaprovy ulice č. 12, který byl následně pověřen i likvidací kanceláře. Výmaz z listiny advokátů byl nařízen na den 10. července 1940.⁹²⁷

⁹²² NEUMANN, Josef. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁹²³ NEUMANN, Josef. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁹²⁴ NEUMANN, Josef. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁹²⁵ NEUMANN, Josef. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁹²⁶ Holocaust.cz. *Neumann Josef: Potvrzení o zaměstnání* [online]. Praha: Institut Tereziánské iniciativy ve spolupráci se Židovským muzeem v Praze a Památníkem Terezín [cit. 2020-02-22]. Dostupné z WWW: <https://www.holocaust.cz/databaze-dokumentu/dokument/147809-neumann-josef-potvrzeni-o-zamestnani/>

⁹²⁷ NEUMANN, Josef. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

V červnu roku 1941 se rozvedl se Zdenkou roz. Hegrovou. Jeho poslední bydliště v Protektorátu Čechy a Morava bylo v ulici V Ohradách 5 (dnešní Ladova ulice). Dne 21. října 1941 odjel Transportem B, č. 261 do Lodže. Konce války se nedožil.⁹²⁸

Obrázek č. 28: Josef Neumann⁹²⁹

4.1.8 Josef Porges (nar. 1853)

Josef Porges sídlil v Karlíně nejpozději od roku 1891, a sice na Královské tř. č. 343 (dnešní Sokolovská ulice).⁹³⁰

Ve volbách do karlínského obecního zastupitelstva konaných v dubnu roku 1891, byl zvolen jako kandidát německého kasina, když obdržel 40 voličských

⁹²⁸ Holocaust.cz. *Dr. Josef Neumann* [online]. Praha: Institut Tereziánské iniciativy ve spolupráci se Židovským muzeem v Praze a Památníkem Terezín [cit. 2020-02-22]. Dostupné z WWW: <https://www.holocaust.cz/databaze-obeti/obeti/142554-josef-neumann/>

⁹²⁹ Foto dostupné z WWW: <https://www.holocaust.cz/databaze-obeti/obeti/142554-josef-neumann/>

⁹³⁰ Kramerius5.nkp.cz. *Adressář královského hlavního města Prahy a sousedních obcí Bubenče, Holešovic-Buben, Karlína, Smíchova, Kr. Vinohradů a Žižkova z roku 1891* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-21]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:664098b0-124f-11df-8791-000d606f5dc6?page=uuid:26e6c200-536c-11e7-a7b7-005056827e51&fulltext=JUDr.%20Josef%20Porges>

hlasů. Zpráva Národních listů ze dne 23. dubna 1891 dále uvádí, že volby byly konány za četného účastenství voličů.⁹³¹ Na přelomu let 1901 a 1902 kandidoval Josef Porges v doplňovacích volbách do odhadních komisí pro osobní daň z příjmů v Karlíně na místo zástupce člena této komise.⁹³²

Ve vydání Národních listů ze dne 8. září 1894 lze se dočísti o incidentu mezi Dr. Porgesem, jenž měl v domě č. 343 na Královské tř., nejen svou advokátní kancelář, ale rovněž i byt, a místním domovníkem Karlem Vránou a jeho rodinou. Mezi oběma subjekty panovala již dlouhou dobu nevraživost a vše vyvrcholilo, když si byl Dr. Porges ztěžovat u domovníka na nefunkční osvětlení na domovním schodišti, domovník se na to vyřítit s celou rodinou a všichni zasypali Dr. Porgese nadávkami a urážkami. Josef Porges věc zažaloval pro urážku na cti. Karlínský okresní soud odsoudil Karla Vránu na 48 hodinám ve vězení, jeho choť k 14 dnům vězení, dceru Marii na 24 hodin vězení.⁹³³

V článku nadepsaném *Odsouzený nájemce pivovaru* přinesla Národní politika dne 4. března 1898 zprávu od okresního soudu karlínského, kde proběhlo líčení s mandantem Dr. Porgese, Josefem Kornfeldem, nájemcem pivovaru v Pakoměřicích. Ve jmenované obci propukla koncem roku 1897 mezi dobytkem slintavka a kulhavka. Oblast byla prohlášena za zamořenou a z rozkazu c. k. okresního hejtmánství byla nařízena preventivní opatření. Přes tato opatření byl v Líbeznicích, dne 6. ledna 1898, přistížen povoz s pivem mířící do pakoměřického hostince Františka Vorlíčka, tažený párem volů patřících Josefu Kornfeldovi. Obhajoba spočívala na tvrzení, že Josef Kornfeld nemohl mít o opatřeních nejmenší tušení, jelikož bydlí v Karlíně. Soudem však tato námitka nebyla uznána, jelikož dříve sám obžalovaný sdělil, že tři až čtyři dny v týdnu v Pakoměřicích prodlévá. Ve věci se konalo již čtvrté přelíčení, a tak soud návrhům obhajoby na výslech dalších svědků nevyhověl a odsoudil Josefa Kornfelda dle čl. 44 a čl. 45. k peněžitě

⁹³¹ Kramerius5.nkp.cz. *Národní listy ze dne 23. 4. 1891* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-23]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:fb4c3d58-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:20ffbdc0-4a5b-11e7-9277-005056825209&fulltext=JUDr.%20Josef%20Porges>

⁹³² Kramerius5.nkp.cz. *Národní listy ze dne 31. 9. 1901* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-23]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/PShowPageDoc.do?id=7337715>

⁹³³ Kramerius5.nkp.cz. *Národní listy ze dne 8. 9. 1894* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-23]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:f3c75873-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:8eb916e0-36d8-11e7-82f6-001018b5eb5c&fulltext=JUDr.%20Josef%20Porges>

pokutě ve výši 100,- zl a v případě nedobytnosti pokuty ke 48 hodinám ve vězení. Po vyhlášení rozsudku zažádal Dr. Porges o opis rozsudku a prohlásil, že se odvolá.⁹³⁴

Správce konkursní podstaty byl Josef Porges ustanoven zemským soudem v Praze například v roce 1889 ve věci Jana Müllera, majitele košíkářského obchodu v domě č. 111 v Karlíně (dnešní roh Křížíkovi ulice a Březinovi ulice).⁹³⁵ Na jmění majitele instalatérského závodu, Hynka Kurze z karlínské Královské tř. č. 62, prohlásil zemský soud v Praze v únoru roku 1911 konkurs, jako správce konkursní podstaty byl jmenován Josef Porges.⁹³⁶

Príslušníkem Karlína (občanem s trvalým pobytem) se stal z rozhodnutí karlínského obecního zastupitelstva až ke dni 29. května 1901.⁹³⁷ Josef Porges zemřel dne 10. února 1929 v Karlíně ve věku 76 let.⁹³⁸

4.1.9 Karel Schönbaum (nar. 26. dubna 1885)

Karel Schönbaum se narodil v Benešově rodičům Mořici a Karolíně Schönbaumovým. Měl šest sourozenců, z toho pět bratrů a sestru Annu. Právnická studia absolvoval na univerzitě ve Vídni, kde byl dne 1. prosince 1911 promován doktorem práv. Ve Vídni rovněž vykonával vojenskou službu a část soudní a advokátní praxe.⁹³⁹

⁹³⁴ Kramerius.nkp.cz. *Národní politika ze dne 4. 3. 1898* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-23]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=10566719>

⁹³⁵ Kramerius.nkp.cz. *Národní politika ze dne 8. 5. 1889* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-23]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=7700568>

⁹³⁶ Kramerius5.nkp.cz. *Čas ze dne 8. 2. 1911* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-23]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:81171070-6cdf-11e9-a9b4-5ef3fc9bb22f?page=uuid:f65e3460-6cff-11e9-a9b4-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20Josef%20Porges>

⁹³⁷ Kramerius5.nkp.cz. *Národní listy ze dne 30. 5. 1901* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-23]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:63b0ea70-6cc8-11dc-9b2c-000d606f5dc6?page=uuid:1200ee90-1264-11e7-981b-005056825209&fulltext=JUDr.%20Josef%20Porges>

⁹³⁸ Kramerius.nkp.cz. *Národní listy ze dne 13. 2. 1929* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-23]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=5362822>

⁹³⁹ SCHÖNBAUM, Karel. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

Ještě před absolvováním právnické fakulty ve Vídni se Dr. Schönbaum stal diplomovaným znalcem pojištění akademie pro vědy sociální a obchodní ve Frankfurtu nad Mohanem.⁹⁴⁰ Jeho angažovanost v oboru pojišťovnictví dokládá i zpráva v Národních Listech ze dne 14. října 1923, dle které měl Dr. Schönbaum promluvit na pravidelné schůzi Průmyslového klubu na téma „*O sestátňovacích projektech zejména v pojišťování*“.⁹⁴¹

Přes rok trvající praxi soudní absolvoval postupně u okresního soudu pro věci obchodní v Praze, u obchodního soudu v Praze, necelé dva měsíce působil u zemského trestního soudu ve Vídni a pět měsíců pak i u okresního soudu v Benešově.⁹⁴²

Praxi advokátního koncipienta zahájil dne 21. května 1912 ve vídeňské advokátní kanceláři Oskara Kolma. Tuto byl však nucen přerušit a v dubnu roku 1915 nastoupil do vojenské služby, z níž se vrátil až dne 1. listopadu 1918. V koncipientské praxi pak pokračoval v advokátní kanceláři Eduarda Koernerera v Praze.⁹⁴³

Advokátní zkoušku složil v českém jazyce s velmi dobrým prospěchem a přísahu poté vykonal dne 8. května 1919. Do seznamu advokátů byl zapsán o dva dny později se sídlem v Karlíně, Královská tř. č. 3. V březnu roku 1928 přesídlil z Karlína do Lützowovy ulice č. 7 (dnešní ulice Opletalova), v polovině listopadu roku 1934 pak sídlo své kanceláře změnil opět a jako novou adresu uvedl Václavské nám. č. 60, Palác Fénix (na této adrese se ale nacházel Palác Star, což vyplývá i s hlavičky listin používaných Dr. Schönbaumem).⁹⁴⁴

Je třeba zmínit jeho žádost adresovanou advokátní komoře v Praze ze dne 27. května 1921, ve které připomínal, že je české národnosti a žádal proto, aby mu byly zasílány všechny přípisy v českém jazyce. Advokátní komora odpověděla,

⁹⁴⁰ Kramerius5.nkp.cz. *Čas ze dne 3. 12. 1911* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-23]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:641fae50-703b-11e9-80b3-5ef3fc9ae867?page=uuid:09bc11e0-7047-11e9-a9b4-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20Karel%20Schönbaum>

⁹⁴¹ Kramerius5.nkp.cz. *Národní listy ze dne 14. 10. 1923* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-18]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:bf0220c4-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:37d090f0-6938-11e7-8b50-001018b5eb5c&fulltext=JUDr.%20Karel%20Schönbaum>

⁹⁴² SCHÖNBAUM, Karel. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁹⁴³ SCHÖNBAUM, Karel. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁹⁴⁴ SCHÖNBAUM, Karel. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

že Dr. Schönbauma eviduje jako advokáta národnosti české a že přípis v německém jazyce mu byl zaslán pouhým nedopatřením.⁹⁴⁵

V březnu roku 1939 pověřil substitucí své kanceláře Františka Palka, advokáta rovněž se sídlem na Václavském nám. č. 60. Usnesením výboru advokátní komory byl však substitutem ustanoven Otta Dlouhý, vinohradský advokát z Fochovy tř. č. 64. Ten v červnu roku 1941 ukončil likvidaci advokátní kanceláře Karla Schönbauma.⁹⁴⁶ Mezi jeho klienty patřila například Všeobecná pojišťovací akciová společnost Der Anker ve Vídni.⁹⁴⁷

Výmaz Dr. Schönbauma ze seznamu advokátů byl ve smyslu ust. § 7 odst. 1 vládního nařízení ze dne 4. července 1939 č. 136 Sb. z. a n. výborem advokátní komory nařízen dne 12. července 1940. Toto rozhodnutí je opatřeno červeným razítkem ve tvaru velkého Ž.⁹⁴⁸

Karel Schönbaum byl dobrým přítelem Jana Wericha a Jiřího Voskovce. Jan Werich v jedné ze svých knih vzpomínal: „s Voskovcem jsme napsali hru *Osel a stín na Lukianovu anekdotu tak přibližně 2000 let starou. Dal nám k tomu popud náš přítel a kamarád a znamenitý člověk, Karlíček Schönbaum, správně JUDr. Karel Schönbaum, kterému jsme nakonec hru připsali ... Karlíček Schönbaum byl advokát, ale víc ho bavila matematika. Já mám na nočním stolku detektivku – a on měl u postele tlustou knihu s názvem *Rovnice vysoké matematiky*, a v té si večer čítal jak v detektivce. Nás přivedl na myšlenku *Osla a stínu*, a všechno německé, co se ve hře vyskytuje, všelijaká německá rýmování, bylo od něj“⁹⁴⁹⁹⁵⁰ Ve svých vzpomínkách dále Jan Werich píše, že Karel Schönbaum vlastnil společně s Františkem Papouškem kino na Václavském náměstí, kde promítali především*

⁹⁴⁵ SCHÖNBAUM, Karel. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁹⁴⁶ SCHÖNBAUM, Karel. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁹⁴⁷ Kramerius5.nkp.cz. *Bohuslavova sbírka nálezů Nejvyššího správního soudu ve věcech administrativních z roku 1937* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-18]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:398b22e0-103d-11e9-b98b-5ef3fc9bb22f?page=uuid:4ed932b0-1086-11e9-b98b-5ef3fc9bb22f&fulltext=Karel%20Schoenbaum>

⁹⁴⁸ SCHÖNBAUM, Karel. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁹⁴⁹ WERICH, Jan. *Jan Werich vzpomíná... vlastně Potlach*. Praha: Melantrich, 1982. ISBN 32-019-82, s. 47.

⁹⁵⁰ statspol.cz *Pár slov o příbuznosti nepodobných* [online]. Praha: Česká statistická společnost, z. s. [cit. 2020-04-17]. Dostupné z WWW: <https://www.statspol.cz/oldstat/bulletiny/ib-92-2.pdf>

sovětské filmy.⁹⁵¹ V době, kdy nacisté obsadili zbytek již tak značně okleštěné republiky, ptali se ho Voskovec s Werichem, jaké má plány. Dr. Schönbaum se prý smál a pověděl, že nikam neujede, že chce vidět zblízka, jak to dopadne.⁹⁵² To se mu nakonec stalo osudným.

Se svým kolegou, vinohradským advokátem Františkem Papouškem, založili v říjnu roku 1933 filmovou společnost Praha – Paříž s.r.o. (Paris-Prague Sociétés de Films) se sídlem v Italské ulici č. 25 na Král. Vinohradech. Z prvopočátku se zaměřovali na výměnu filmů mezi Československou republikou a Francií, později firma získala výhradní právo na dovoz filmů sovětských.⁹⁵³ Mezi sovětskými filmy lze jmenovat Dovženkův *Požár na dálném východě*, Alexandrovův *Cirkus* nebo film *Profesor Polžajev* od režisérů Chejfy a Zarchiho. Filmová společnost Praha – Paříž vyráběla i filmy vlastní, příkladem může být například německá verze filmu *Polibek ve sněhu*, a nebo film s názvem *...život jde dál*. Druhý jmenovaný film byl dokonce v roce 1935 uveden na III. mezinárodním filmovém festivalu v Benátkách. V letech 1934 – 1938 firma distribuovala celkem 33 filmů.⁹⁵⁴

Po deportaci do Terezína dne 27. července 1942 Transportem AAu, č. 545 komunikoval se svými přáteli prostřednictvím ilegální korespondence, kterou psal pod pseudonymem Hnátek.⁹⁵⁵

S manželkou Ludmilou roz. Beranovou měli syna Jiřího, v době první republiky bydleli v Bubenči v Terronské ulici č. p. 838⁹⁵⁶, po vypuknutí druhé

⁹⁵¹ WERICH, Jan. *Jan Werich vzpomíná... vlastně Potlach*. Praha: Melantrich, 1982. ISBN 32-019-82, s. 46.

⁹⁵² WERICH, Jan. *Jan Werich vzpomíná... vlastně Potlach*. Praha: Melantrich, 1982. ISBN 32-019-82, s. 47.

⁹⁵³ BEDNAŘÍK, Petr. *Arizace české kinematografie*. Praha: Karolinum, 2003. ISBN: 80-246-0619-4, s. 123.

⁹⁵⁴ BEDNAŘÍK, Petr. *Arizace české kinematografie*. Praha: Karolinum, 2003. ISBN: 80-246-0619-4, s. 123.

⁹⁵⁵ Collections.jewishmuseum.cz. *Schönbaum, Karel: ilegální korespondence z Terezína* [online]. Praha: Židovské muzeum v Praze [cit. 2020-05-20]. Dostupné z WWW:

http://collections.jewishmuseum.cz/index.php/Detail/Object/Show/object_id/134685

⁹⁵⁶ Holocaust.cz. *Schönbaum Jiří: NEZPRACOVÁNO* [online]. Praha: Institut Terezínské iniciativy ve spolupráci se Židovským muzeem v Praze a Památníkem Terezín [cit. 2020-02-22]. Dostupné z WWW: <https://www.holocaust.cz/databaze-dokumentu/dokument/392542-sch-nbaum-jiri-nezpracovano/>

světové války v pražském Braníku, v Údolní ulici č. 47.⁹⁵⁷ I oni byli zavražděni nacisty.

Bratr Karla Schönbauma, Emil, byl významným prvorepublikovým statistikem a odborníkem v oblasti pojišťovnictví.⁹⁵⁸ V této oblasti pak působil i jako dlouhodobý člen správní rady⁹⁵⁹ a později i ředitel Všeobecného penzijního ústavu v Praze.⁹⁶⁰ Mezi lety 1932 až 1933 byl děkanem přírodovědecké fakulty Karlovy univerzity.⁹⁶¹ V roce 1939 se mu podařilo emigrovat do Spojených států amerických, odkud spolupracoval s československou exilovou vládou. Po konci druhé světové války se vrátil do své vlasti a dále působil na přírodovědecké fakultě, po únoru 1948 v důsledku nastalé politické situace emigroval znovu, tentokrát do Mexika, kde v listopadu roku 1967 zemřel. Je autorem mnoha odborných publikací zejména na téma důchodových a pojišťovacích systémů, v této oblasti se rovněž podílel na tvorbě zákonů, a to i v zahraničí.⁹⁶²

4.1.10 Arnošt Steiner (nar. 13. října 1885)

Narodil se dne 13. října 1885 v Praze. Po vystudování právnické fakulty Karlo – Ferdinandovi univerzity v Praze a po složení tří státních zkoušek byl dne 22. července 1910 promován doktorem práv.

⁹⁵⁷ Holocaust.cz. *Schönbaum Jiří: NEZPRACOVÁNO* [online]. Praha: Institut Tereziánské iniciativy ve spolupráci se Židovským muzeem v Praze a Památkem Terezín [cit. 2020-02-22]. Dostupné z WWW: <https://www.holocaust.cz/databaze-dokumentu/dokument/392547-sch-nbaum-jiri-nezpracovano/>

⁹⁵⁸ Statspol.cz. *Informační Bulletin z července roku 1992*. [online]. Praha: Česká statistická společnost, z. s. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z WWW: <https://www.statspol.cz/oldstat/bulletiny/ib-92-2.pdf>

⁹⁵⁹ Kramerius-vs.nkp.cz. *Sborník československého peněžnictví z roku 1920* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-29]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:e822da4e-f948-4f7a-aaf3-c0c88c4fb0e6?page=uuid:940f6b30-945c-11e7-8167-005056825209&fulltext=JUDr.%20Karel%20Schönbaum>

⁹⁶⁰ Kramerius-vs.nkp.cz. *Prager Presse ze dne 12. 4. 1931* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-29]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:dd08471d-4c27-4110-a4de-0787d348a524?page=uuid:bdb31830-1a10-11e8-8cd8-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20Karel%20Schönbaum>

⁹⁶¹ Ntm.cz. *Acta historiae rerum naturalium necnon technicarum* [online]. Praha: Národní technické muzeum [cit. 2020-05-20]. Dostupné z WWW: <http://www.ntm.cz/data/veda-a-vyzkum/publikace/circuli.pdf>

⁹⁶² Encyklopedie.soc.cas.cz. *Schoenbaum Emil* [online]. Praha: Sociologický ústav AV ČR, v.v.i. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z WWW: https://encyklopedie.soc.cas.cz/w/Schoenbaum_Emil

Déle než rok trvající soudní sborovou praxi zahájil již dne 9. května 1910, a to u zemského soudu trestního v Praze, poté sbíral zkušenosti i u zemského soudu civilního v Praze. Praxi advokátní pak započal vykonávat dne 23. května 1911 jako advokátní koncipient Dr. Krala v Praze, v červenci téhož roku se však na necelého půl roku přesunul do Valašského Meziříčí, kde působil v advokátní kanceláři Dr. Hellera. Dne 23. ledna 1912 pak vstoupil do kanceláře pražského advokáta Dr. Lingga, kde setrval až do května roku 1917.⁹⁶³

Advokátní zkoušku složil s dobrým prospěchem a dne 11. května 1917 vykonal advokátní přísahu. Téhož dne byl zapsán do seznamu advokátů.⁹⁶⁴

Otevření své nové advokátní kanceláře na Jungmannově nám. č. 10 oznámil veřejnosti dne 13. května 1917 i prostřednictvím Národních Listů.⁹⁶⁵

Arnošt Steiner se stal po první světové válce členem Svazu českých pokrokových židů pro Čechy a Moravu v Praze, který si stanovil za úkol bojovat proti četným antisemitským útokům.⁹⁶⁶

V březnu roku 1928 přesídlil společně s Karlem Schönbaumem z Královské tř. č. 3 na Prahu II.⁹⁶⁷

Ve smyslu usnesení komorního výboru ze dne 15. března 1939 č. A 2602/39 ustanovil výbor advokátní komory Dr. Steinerovi substitutem advokáta Bohuslava Klímu ze Spálené ulice č. 49. Toho času sídlil Dr. Steiner na Václavském nám. č. 43. Dr. Klíma oznámil skončení likvidace advokátní kanceláře Arnošta Steinera dne 23. června 1941.⁹⁶⁸

⁹⁶³ STEINER, Arnošt. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁹⁶⁴ STEINER, Arnošt. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁹⁶⁵ Kramerius5.nkp.cz. *Národní listy ze dne 13. 5. 1917* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-18]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:ed764000-d4f8-11dc-8fce-000d606f5dc6?page=uuid:24312780-3526-11e7-97e2-005056825209&fulltext=JUDr.%20Arnošt%20Steiner>

⁹⁶⁶ Kramerius5.nkp.cz. *Kalendář česko-židovský ze srpna roku 1918* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-18]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:b84e9f21-261e-11e9-8112-a720120a7520?page=uuid:76d57470-2861-11e9-9da6-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20Arnošt%20Steiner>

⁹⁶⁷ STEINER, Arnošt. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁹⁶⁸ STEINER, Arnošt. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

Dne 11. července 1940 bylo z důvodu jeho židovského vyznání výborem advokátní komory rozhodnuto o jeho výmazu ze seznamu advokátů.⁹⁶⁹

Dne 20. listopadu 1942 byl deportován Transportem Cc, č. 745 do Terezína a následně pak dne 23. ledna 1943 Transportem Cr č. 1999 do Osvětimi spolu s dalšími 2016 lidmi, z nichž pouze 5 válku přežilo. Arnošt Steiner v Osvětimi zahynul.⁹⁷⁰

Obrázek č. 34: Arnošt Steiner⁹⁷¹

4.1.11 Antonín Zvěřina (nar. 31. března 1880)

Antonín Zvěřina se narodil ve Skutči do rodiny obchodníka s koloniálním zbožím Antonína Zvěřiny a Barbory roz. Zlatohlávkové. Měl starší sestru Hedviku. Ve Skutči navštěvoval i obecnou školu.⁹⁷²

⁹⁶⁹ STEINER, Arnošt. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁹⁷⁰ Holocaust.cz *Dr. Arnošt Steiner* [online]. Praha: Institut Tereziánské iniciativy ve spolupráci se Židovským muzeem v Praze a Památníkem Terezín [cit. 2020-05-20]. Dostupné z WWW: <https://www.holocaust.cz/databaze-obeti/obeti/126507-arnost-steiner/>

⁹⁷¹ Foto dostupné z WWW: <https://www.holocaust.cz/databaze-obeti/obeti/126507-arnost-steiner/>

⁹⁷² ZVĚŘINA, Antonín. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

Po složení zkoušky dospělosti na gymnáziu v Chrudimi v roce 1899 započal se studiem práv na Karlo-Ferdinandově univerzitě, kterou absolvoval v letním semestru akademického roku 1902/1903. Dne 1. října 1904 nastoupil roční vojenskou službu u zdravotního oddělení ve Vídni. Doktorem práv byl slavnostně promován dne 5. března roku 1907.⁹⁷³

Po koncipientické praxi u notáře Jana Gregory ve Skutči a soudní sborové praxi u zemského soudu civilního a zemského soudu trestního v Praze vstoupil dne 2. června 1907 do advokátní kanceláře Čenka Libicha ve Velvarech. U jiného advokáta koncipientickou praxi nevykonával.⁹⁷⁴

Po složení advokátní zkoušky s velmi dobrým prospěchem a vykonání slibu dne 4. července 1913 byl téhož dne zapsán do seznamu advokátů se sídlem ve Velvarech, Náměstí č. p. 6.⁹⁷⁵

Dne 12. května 1914 oznámil své přesídlení do Prahy na Malostranské nám. do domu „U Klíčů“. Tento jeho záměr byl však zmařen vypuknuvší první světovou válkou. Z důvodu povolání do vojenské služby při všeobecné mobilizaci a byl tak přinucen v červenci roku 1914 ustanovit svým substitutem spolužáka a svého dobrého přítele Josefa Havlíčka, advokáta v Praze. Jelikož válka se nechýlila ani z daleka ke konci, oznámil Dr. Zvěřina výboru advokátní komory v lednu roku 1916 přerušení své advokátní praxe po dobu činné vojenské služby. Účastnil se bojů v Srbsku a Itálii jako poručík zdravotní služby.⁹⁷⁶

V době konání vojenské služby byl Dr. Zvěřina, v září roku 1915, zástupcem obžaloby před zeměbranceckým divisijským soudem v Praze v řízení proti studentu práv Václavu Havlíčkovi pro zločin svádění k porušení přísahou přislíbené vojenské povinnosti dle ust. § 314 vojenského trestního zákona, jež měl spáchat dopisem svému příteli, domobraneckému pěšáku Robertovi Příbylovi, sloužícímu u vozatajstva. Válečný soud však neseznal úmysl Roberta Příbyla sváděti a tak obžalovaného zprostil.⁹⁷⁷

⁹⁷³ ZVĚŘINA, Antonín. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁹⁷⁴ ZVĚŘINA, Antonín. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁹⁷⁵ ZVĚŘINA, Antonín. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁹⁷⁶ ZVĚŘINA, Antonín. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁹⁷⁷ Kramerius5.nkp.cz. *Venkov ze dne 4. 9. 1915* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-21]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:85978af0->

V únoru roku 1916 přinesla Národní politika zprávu o přeložení nadporučíka auditora Antonína Zvěřiny od vojenského zastupitelství v Praze k vojenské službě v poli.⁹⁷⁸

Po skončení první světové války byl dále veden jako kapitán pomocného zdravotnictva v záloze.⁹⁷⁹ Po zproštění vojenské služby zažádal dne 20. května 1919 advokátní komoru v Praze o opětovný zápis do seznamu advokátů, tentokrát se sídlem v karlínské Královská tř. č. 3. Znovu byl zapsán dne 22. května 1919.⁹⁸⁰

Na základě žádosti o vyrovnání podané stavební firmou V. Nekvasil v Praze X. u obchodního soudu v Praze byl Antonín Zvěřina v srpnu roku 1937 ustanoven vyrovnávacím správcem. Počet věřitelů byl odhadnut na 1500, aktiva odhadnuta na 37 milionů Kč, pasiva na 48 milionů Kč.⁹⁸¹

Dne 10. dubna 1939 přesídlil z Karlína do pražské Zlatnické ulice č. 8a.⁹⁸²

Výkon advokacie mu byl zatímně umožněn i v březnu roku 1948. Dne 13. srpna 1951 mu byl osobně doručen přípis, že nebyl přijat za člena krajského sdružení advokátů a že jeho oprávnění vykonávat advokacii dobou doručení zaniklo. Likvidaci kanceláře ukončila právní poradna č. 4 v únoru roku 1952.⁹⁸³

Dle zpráv publikovaným dobovým tiskem byl dne 27. února 1902 na ustavující schůzi ústředního výboru Národní jednoty Pošumavské zvolen členem výboru a rovněž II. jednatelem tohoto spolku.⁹⁸⁴ V Národní jednotě Pošumavské

[81e3-11e7-94b3-005056825209?page=uuid:f5431720-81e8-11e7-8b50-001018b5eb5c&fulltext=JUDr.%20Antonín%20Zvěřina](http://kramerius.nkp.cz/Narodni-politika-ze-dne-27-2-1916)

⁹⁷⁸ Kramerius.nkp.cz. *Národní politika ze dne 27. 2. 1916* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-21]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=7985818>

⁹⁷⁹ Kramerius-vs.nkp.cz. *Schematismus branné moci československé z roku 1927* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-29]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:597b886d-5472-11e9-8136-a720120a7520?page=uuid:c1c79d70-565e-11e9-b3de-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20Antonín%20Zvěřina>

⁹⁸⁰ ZVĚŘINA, Antonín. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁹⁸¹ Kramerius.nkp.cz. *Národní listy ze dne 12. 8. 1937* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-21]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=6911942>

⁹⁸² ZVĚŘINA, Antonín. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁹⁸³ ZVĚŘINA, Antonín. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁹⁸⁴ Kramerius5.nkp.cz. *50 let Národní jednoty Pošumavské 1884-1934 z roku 1934* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-21]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:79edcd20-2ce8-11e4-8f64-005056827e52?page=uuid:a9ee97c0-4b6a-11e4-a450-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20Antonín%20Zvěřina>

vykonával v této době i funkci knihovníka.⁹⁸⁵ Funkci jednatele později zastával také v ústředním výboru Národní jednoty Severočeské.⁹⁸⁶ Byl rovněž členem Sokola.⁹⁸⁷

V říjnu roku 1904 stál v čele komitétu Rubešova (na počest spisovatele Františka Jaromíra Rubeše) v rodné Skutči, jež se zasloužil o výstavbu mateřské školy nazvané školou Rubešovou. Původně měl být ve Skutči na paměť spisovatele vybudován pomník, na nějž již bylo vybráno 501 K, nakonec se však komitét obrátil na Ústřední matici školskou a sebrané peníze nabídl na výstavbu školy, pokud by Ústřední matice školská souhlasila s navrhovaným názvem. A tak se i stalo.⁹⁸⁸

Dne 4. února 1909 se kandidát advokacie ve Velvarech, Antonín Zvěřina, oženil s Lilčou roz. Libichovou, dcerou advokáta ve Velvarech, u kterého působil jako advokátní koncipient, v kostele Panny Marie Sněžné v Praze.⁹⁸⁹

S manželkou Aloisíí roz. Libichovou měl dcery Anežku a Jarmilu. Manželství však bylo rozloučeno. S druhou manželkou Růženou roz. Viewegovou se oženil dne 24. června 1939.⁹⁹⁰

⁹⁸⁵ Kramerius5.nkp.cz. *Národní politika ze dne 29. 5. 1902* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-21]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:9e2a1a60-f955-11df-a7bf-000d606f5dc6?page=uuid:98033d30-d217-11e8-b888-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20Antonín%20Zvěřina>

⁹⁸⁶ Kramerius-vs.nkp.cz. *Český severovýchod ze dne 5. 12. 1924* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-29]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:e0ae4683-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:896616cb-3658-42c3-a651-7564eae6cc27&fulltext=JUDr.%20Antonín%20Zvěřina>

⁹⁸⁷ ZVĚŘINA, Antonín. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁹⁸⁸ Kramerius5.nkp.cz. *Národní listy ze dne 16. 10. 1904* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-12]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:b4fa9e40-737a-11dc-b1c6-000d606f5dc6?page=uuid:44f5f9b0-2ec7-11e7-9ceb-005056825209&fulltext=JUDr.%20Antonín%20Zvěřina>

⁹⁸⁹ Kramerius5.nkp.cz. *Národní listy ze dne 3. 2. 1909* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-21]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:7b5e6950-8ed7-11dc-8e64-000d606f5dc6?page=uuid:a6622ec0-6244-11e7-94b3-005056825209&fulltext=JUDr.%20Antonín%20Zvěřina>

⁹⁹⁰ ZVĚŘINA, Antonín. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

Obrázek č. 35: Antonín Zvěřina⁹⁹¹

4.2 Významné osobnosti advokátů na Žižkově

Předcházející diplomová práce s názvem *Advokacie v pražském Karlíně a na Žižkově v době první republiky*, na níž tato rigorózní práce navazuje, věnovala pozornost třem žižkovským advokátům, kteří se stejně jako jejich výše zmínění kolegové stali nedílnou součástí dějin advokacie. Byli jimi Otakar Hurych, Hugo Richter st. a Hugo Richter ml.⁹⁹²

Stejně jako předchozí kapitola i tato kapitola doplňuje o nové poznatky životní příběhy výše zmíněných osobností advokátů, tentokrát těch žižkovských, a rozšiřuje jejich výčet o další čtyři, konkrétně Hynka Černého, Josefa Ducháčka, Jindřicha Fialu a Jana Sejka.

⁹⁹¹ ZVĚŘINA, Antonín. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

⁹⁹² Srov. HUBIČKA, Štěpán. *Advokacie v pražském Karlíně a na Žižkově v době první republiky*. Plzeň, 2018. Diplomová práce. Západočeská univerzita v Plzni. Právnická fakulta.

4.2.1 Hynek Černý

Hynek Černý byl zapsán do listiny advokátů v Království českém v květnu roku 1899.⁹⁹³ Ve vydání Národních listů ze dne 16. května 1899 informoval veřejnost o otevření své advokátní kanceláře v žižkovské Cimburkově ulici č. p. 730, v prvním patře domu patřícímu panu Petrův.⁹⁹⁴ Na dalších stranách tohoto periodika se v souvislosti s tímto dozvídáme, že dlouhou dobu působil jako koncipient u Dr. Setunského.⁹⁹⁵

Správce konkursní podstaty byl ustanoven například v únoru roku 1911 v řízení na jmění Františka Pecky, obchodníka z domu č. p. 1156 na Žižkově.⁹⁹⁶

V listopadu roku 1917 vedlo státní návladnictví s několika žižkovskými kupci trestní řízení pro přečin předražování a nedovolené zpracování obilnin. Následně však bylo trestní řízení zastaveno a věc předána okresnímu soudu v Žižkově. Soud vinil kupce, že nakupovali ječmen a kroupy za účelem dalšího prodeje a přes zákaz dávali ječmen sprážovat, a že ječmen i kroupy dále prodávali za ceny nepřiměřeně vysoké. Advokátům Hynku Černému a Otakarů Basovi se však podařilo docílit zproštění všech obžalovaných. Odvolání státního návladnictví bylo zamítnuto.⁹⁹⁷

V souvislosti se svou advokátní praxí přednášel dne 22. března 1905 v hotelu Vodák, na žižkovské Karlově tř., pro Jednotu samostatných živnostníků

⁹⁹³ Kramerius-vs.nkp.cz. *Národní listy ze dne 6. 5. 1899* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-06]. Dostupné z WWW: <https://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:9f2de280-60af-11dc-a646-0013e6840575?page=uuid:a3b2e9c0-a7a6-11e6-abce-005056825209&fulltext=JUDr.%20Hynek%20Černý>

⁹⁹⁴ Kramerius-vs.nkp.cz. *Národní listy ze dne 16. 5. 1899* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-06]. Dostupné z WWW: <https://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:29bf8660-6222-11dc-b0d0-000d606f5dc6?page=uuid:fcf14240-a7a9-11e6-abce-005056825209&fulltext=JUDr.%20Hynek%20Černý>

⁹⁹⁵ Kramerius-vs.nkp.cz. *Národní listy ze dne 16. 5. 1899* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-06]. Dostupné z WWW: <https://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:29bf8660-6222-11dc-b0d0-000d606f5dc6?page=uuid:fce31170-a7a9-11e6-abce-005056825209&fulltext=JUDr.%20Hynek%20Černý>

⁹⁹⁶ Kramerius-vs.nkp.cz. *Národní listy ze dne 21. 2. 1911* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-06]. Dostupné z WWW: <https://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:089caf70-d9b0-11dc-9cde-000d606f5dc6?page=uuid:c92f7220-3056-11e7-a77b-001018b5eb5c&fulltext=JUDr.%20Hynek%20Černý>

⁹⁹⁷ Kramerius-vs.nkp.cz. *Venkov ze dne 20. 11. 1917* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-30]. Dostupné z WWW: <https://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:c9e62510-7ed0-11e7-94b3-005056825209?page=uuid:98f908b0-7ed9-11e7-921c-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Hynek%20Černý>

v Žižkově, na téma *O účtech kupeckých a živnostenských vzhledem k příslušnosti soudní*.⁹⁹⁸

V říjnu roku 1893 otiskly Národní listy zprávu o změně držebností a totiž, že Hynek Černý se svou chotí Marií koupili od dědiců po rytíři z Leuzendorfu část pozemku č. k. 102/1 v Žižkově, v Orebitské ulici, se záměrem vystavět tam třípatrový dům. Hodnota transakce činila 2000 zl.⁹⁹⁹ Již jako majitel domu na Žižkově byl v červenci roku 1898 zvolen na valné hromadě Spolku majitelů domů v Žižkově členem jeho výboru.¹⁰⁰⁰ Na valné hromadě Ústředního sboru spolků majitelů domů v Království českém konané v březnu roku 1905 byl zvolen za město Žižkov do výboru tohoto sboru. Za Karlín byl zvolen jeho kolega, advokát František Lokay. Na programu, mimo jiné, bylo i projednání agresivních praktik severočeských německých spolků majitelů domů, které byly dle většinového názoru přítomných na překážku případné vzájemné spolupráci.¹⁰⁰¹

Na veřejné spolkové schůzi Občanského klubu v Košířích konané v první polovině listopadu roku 1899 pojednal jako člen Klubu národní strany svobodomyšlné o významu jazykových výnosů a poukázal na křivdu a urážku, jaká byla českému národu způsobena odvoláním těchto výnosů ministry Badenem a Gautschem.¹⁰⁰²

⁹⁹⁸ Kramerius-vs.nkp.cz. *Národní listy ze dne 22. 3. 1905* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-06]. Dostupné z WWW: <https://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:2f032ba0-7c7f-11dc-b13f-000d606f5dc6?page=uuid:78f1ef84-3865-4d33-b58f-3e187e3b9770&fulltext=JUDr.%20Hynek%20Černý>

⁹⁹⁹ Kramerius-vs.nkp.cz. *Národní listy ze dne 10. 10. 1893* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-06]. Dostupné z WWW: <https://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:f3a7c273-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:be631cbd-aa8a-4953-bde5-ace9e6583dad&fulltext=JUDr.%20Hynek%20Černý>

¹⁰⁰⁰ Kramerius-vs.nkp.cz. *Národní listy ze dne 19. 7. 1898* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-06]. Dostupné z WWW: <https://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:fba755cf-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:14a10680-4d4c-11e7-aac4-005056827e51&fulltext=JUDr.%20Hynek%20Černý>

¹⁰⁰¹ Kramerius-vs.nkp.cz. *Národní listy ze dne 15. 3. 1905* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-06]. Dostupné z WWW: <https://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:3d418270-7c7a-11dc-ad30-000d606f5dc6?page=uuid:4ea7bf9d-dac0-4ca3-bcbb-143c57c47e7d&fulltext=JUDr.%20Hynek%20Černý>

¹⁰⁰² Kramerius-vs.nkp.cz. *Národní listy ze dne 14. 11. 1899* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-06]. Dostupné z WWW: <https://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:4ea278f0-623d-11dc-84dc-000d606f5dc6?page=uuid:6c496830-a7b8-11e6-abce-005056825209&fulltext=JUDr.%20Hynek%20Černý>

V obecních volbách konaných v roce 1906 byl zvolen členem žižkovského obecního výboru. Starostou města byl v té době Gustav Žák.¹⁰⁰³ Hynek Černý zasedal, mimo jiné, i v osobním odboru a policejním a zdravotním odboru.¹⁰⁰⁴

Jako radní města Žižkova byl dlouholetým předsedou Spolku pro pěstování her české mládeže, jež v roce 1910 čítal na 11 tisíc dětí.¹⁰⁰⁵

V době nadvlády Rakousko – Uherské monarchie zastával funkci náměstka žižkovského okresního starosty.¹⁰⁰⁶ Od roku 1917 pak působil ve funkci žižkovského okresního starosty.¹⁰⁰⁷

Na valné hromadě Spolku pro zbudování Žižkova pomníku v Žižkově, konané v dubnu roku 1913, byl opětovně zvolen členem výboru. Kromě voleb bylo na programu i projednání podmínek veřejné soutěže k získání ideových návrhů na Žižkův pomník, jenž byl plánován na vrchu Žižkov. O kvalitách jednotlivých návrhů měla rozhodovat porota, v níž Hynek Černý zasedal jako zástupce vypisující korporace, mezi jinými porotci zde zasedal dále také například i Josef V. Myslbek.¹⁰⁰⁸

Rovněž byl členem Ústřední matice školské, kdy jako její člen přál prostřednictvím periodika *Venkov vše dobré, štěstí úplné a zdar nejlepší* v roce 1915 svým přátelům a známým.¹⁰⁰⁹ V roce 1914 byl zvolen členem jejího

¹⁰⁰³ SRB, Adolf, HOUBA, Josef. *Město Žižkov*. Žižkov: Adolf Srb, 1910, s. 92.

¹⁰⁰⁴ SRB, Adolf, HOUBA, Josef. *Město Žižkov*. Žižkov: Adolf Srb, 1910, s. 99.

¹⁰⁰⁵ SRB, Adolf, HOUBA, Josef. *Město Žižkov*. Žižkov: Adolf Srb, 1910, s. 147.

¹⁰⁰⁶ Kramerius-vs.nkp.cz. *Venkov ze dne 1. 1. 1911* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-06]. Dostupné z WWW: <https://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:484c28f0-562c-11e7-b7b6-5ef3fc9ae867?page=uuid:413e4ca0-564a-11e7-a0c9-005056825209&fulltext=JUDr.%20Hynek%20Černý>

¹⁰⁰⁷ Kramerius-vs.nkp.cz. *Venkov ze dne 28. 4. 1917* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-06]. Dostupné z WWW: <https://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:208272e0-7d5d-11e7-b92d-005056827e51?page=uuid:c9cda640-7d6b-11e7-89ee-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Hynek%20Černý>

¹⁰⁰⁸ Kramerius-vs.nkp.cz. *Národní listy ze dne 7. 4. 1913* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-06]. Dostupné z WWW: <https://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:4bdd0720-8fd7-11dd-aacc-000d606f5dc6?page=uuid:6dee2f50-6288-11e7-89ee-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Hynek%20Černý>

¹⁰⁰⁹ Kramerius-vs.nkp.cz. *Venkov ze dne 26. 3. 1914* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-06]. Dostupné z WWW: <https://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:c5435a40-c8b9-11e7-b059-5ef3fc9ae867?page=uuid:5db99070-ca0c-11e7-b059-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Hynek%20Černý>

výboru.¹⁰¹⁰ Na její činnost i přispíval, například v červnu roku 1902 složil v její prospěch částku 6,- K.¹⁰¹¹

Na stavbu Husova pomníku na Staroměstském náměstí odevzdal dne 3. ledna 1890 částku vybranou na silvestrovské zábavě v podniku U Peruna.¹⁰¹² V dubnu roku 1912 pak přispěl částkou 12,- K na Husův fond.¹⁰¹³

V červnu roku 1912 upřímně poděkoval prostřednictvím Národních listů za sebe a i svou manželku primární chirurgického oddělení okresní nemocnice na Král. Vinohradech Václavu Míchalovi za zdařilou operaci svého syna Vladimíra.¹⁰¹⁴

Hynek Černý zemřel dne 17. února 1920, patrně taktéž v důsledku haličského tažení, jehož se v době první světové války účastnil a z něhož se vrátil s podlomeným zdravím.¹⁰¹⁵

¹⁰¹⁰ Kramerius-vs.nkp.cz. *Venkov ze dne 1. 1. 1915* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-06]. Dostupné z WWW: <https://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:30605960-82bd-11e7-8b50-001018b5eb5c?page=uuid:5c75e1c0-82cf-11e7-8b50-001018b5eb5c&fulltext=JUDr.%20Hynek%20Černý>

¹⁰¹¹ Kramerius-vs.nkp.cz. *Národní listy ze dne 7. 6. 1902* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-30]. Dostupné z WWW: <https://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:432b79b0-6c6d-11dc-8a74-000d606f5dc6?page=uuid:6df6ae90-158b-11e7-981b-005056825209&fulltext=JUDr.%20Hynek%20Černý>

¹⁰¹² Kramerius-vs.nkp.cz. *Národní listy ze dne 3. 1. 1890* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-30]. Dostupné z WWW: <https://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:f224f2ca-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:fc429a10-3764-11e7-97e2-005056825209&fulltext=JUDr.%20Hynek%20Černý>

¹⁰¹³ Kramerius-vs.nkp.cz. *Národní listy ze dne 26. 4. 1902* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-30]. Dostupné z WWW: <https://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:d211fe40-6c6a-11dc-9c08-000d606f5dc6?page=uuid:15eaf190-15a7-11e7-981b-005056825209&fulltext=JUDr.%20Hynek%20Černý>

¹⁰¹⁴ Kramerius-vs.nkp.cz. *Národní listy ze dne 4. 6. 1912* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-06]. Dostupné z WWW: <https://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:d4501d20-9380-11dd-8e3b-000d606f5dc6?page=uuid:72909b90-6307-11e7-8b50-001018b5eb5c&fulltext=JUDr.%20Hynek%20Černý>

¹⁰¹⁵ Kramerius-vs.nkp.cz. *Národní listy ze dne 19. 2. 1920* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-02]. Dostupné z WWW: <https://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:f689faae-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:8529a040-68b0-11e7-8b50-001018b5eb5c&fulltext=JUDr.%20Hynek%20Černý>

4.2.2 Josef Ducháček

Do seznamu advokátů byl Josef Ducháček zapsán dne 17. února 1893 se sídlem na Kostnickém náměstí č. p. 719,¹⁰¹⁶ což oznámil prostřednictvím nejrůznějších periodik.¹⁰¹⁷ Prodej domu na Žižkově, a to osvobozený od činžovní daně, zajišťoval Josef Ducháček v září roku 1896 již jako advokát se sídlem v Žižkově č. p. 414 (roh Cimburkovi ulice a Prokopova náměstí, budova proti bývalému c. k. okresnímu soudu).¹⁰¹⁸

Jako správce konkursní podstaty inzeroval Josef Ducháček ve vydání Národních listů ze září roku 1895 prodej obchodu v Husově třídě, náležející do konkurzní podstaty firmy J. C. Beneš. Jako správce konkursní podstaty dále působil například v roce 1897 ve věci Aloisie Kohlmannové, žižkovské obchodnice se střížným zbožím z domu č. p. 150 (roh Husitské a Prokopovy ulice),¹⁰¹⁹ roku 1902 byl ustanoven správcem v konkurzu na jmění krejčího Václava Plačka z č. p. 727 (Orebitská ulice),¹⁰²⁰ v roce 1907 v konkursu na jmění Jana Šťastného, neprotokolovaného obchodníka s galanterním zbožím v Žižkově.¹⁰²¹ Roku 1911 pak například ve věci žižkovského obchodníka s porculánem a galanterním zbožím

¹⁰¹⁶ Kramerius5.nkp.cz. *Národní listy ze dne 23. 2. 1893* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-18]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:f3974737-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:8d567b62-c56b-44c1-aac7-53beaaba4b5&fulltext=JUDr.%20Josef%20Ducháček>

¹⁰¹⁷ Kramerius5.nkp.cz. *Humoristické listy ze dne 3. 3. 1893* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-18]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:e6a90904-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:e6d351c0-ec8e-11e8-9984-005056825209&fulltext=JUDr.%20Josef%20Ducháček>

¹⁰¹⁸ Kramerius5.nkp.cz. *Národní listy ze dne 26. 9. 1896* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-18]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:f3eb5aba-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:73ba3390-39eb-11e7-ad2f-005056827e51&fulltext=JUDr.%20Josef%20Ducháček>

¹⁰¹⁹ Kramerius5.nkp.cz. *Katolické listy ze dne 21. 4. 1897* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-18]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:456acb40-0329-11e9-95ba-5ef3fc9bb22f?page=uuid:a89b3e00-033f-11e9-95ba-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20Josef%20Ducháček>

¹⁰²⁰ Kramerius5.nkp.cz. *Národní politika ze dne 17. 1. 1902* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-18]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:b6660ee0-f93c-11df-836e-000d606f5dc6?page=uuid:91f136c0-d219-11e8-b0e0-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20Josef%20Ducháček>

¹⁰²¹ Kramerius5.nkp.cz. *Národní listy ze dne 10. 1. 1907* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-18]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:3afc2ea0-75dd-11dc-9afe-000d606f5dc6?page=uuid:1af34220-2f6d-11e7-a38c-005056827e51&fulltext=JUDr.%20Josef%20Ducháček>

v Žižkově č. p. 41¹⁰²² nebo v roce 1924 v konkursu na jmění firmy Jos. L. Brösler a synové v Olomouci a v témže roce i v konkursu na jmění Roberta Teltschra, obchodníka z Vídně.¹⁰²³ V červnu roku 1925 byl zemským soudem civilním v Praze uvalen konkurs na jmění Josefa Hubínka, zelináře a majitele domu ze žižkovské Roháčovy ulice č. 333. Správcem konkursní podstaty byl ustanoven Josef Ducháček.¹⁰²⁴

Roku 1893, po smrti Josefa Baštáře, který v Žižkově založil tiskárnu, knihkupectví, nakladatelství a plakátovací ústav, se Josef Ducháček ujal správy tohoto závodu a zasloužil se tak o rozvoj československého knihkupectví.¹⁰²⁵ V květnu téhož roku 1893 inzeroval v Národních listech její prodej.¹⁰²⁶

V únoru roku 1896 se stal přispívajícím členem Spolku českých právníků Všehrd.¹⁰²⁷

V obecních volbách konaných v září roku 1896 byl Josef Ducháček zvolen do žižkovské městské rady, funkci starosty pak obhájil František Bláha, majitel mnoha realit v Žižkově.¹⁰²⁸

Josef Ducháček byl členem výboru Spolku pro zbudování Žižkova pomníku na Žižkově, jehož hlavním úkolem bylo získat sympatizanty a rovněž

¹⁰²² Kramerius5.nkp.cz. *Národní listy ze dne 9. 8. 1911* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-18]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:e9b22910-db0c-11dc-8e4a-000d606f5dc6?page=uuid:2b928850-30a5-11e7-9ceb-005056825209&fulltext=JUDr.%20Josef%20Ducháček>

¹⁰²³ Kramerius5.nkp.cz. *Národní listy ze dne 23. 7. 1924* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-18]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:c5f17c72-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:1cf4b7c0-6d84-11e7-94b3-005056825209&fulltext=JUDr.%20Josef%20Ducháček>

¹⁰²⁴ Kramerius-vs.nkp.cz. *Prager Presse ze dne 28. 6. 1925* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-03-29]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:f0642d2a-5302-4f26-bf51-5ad9c98e2dbb?page=uuid:128aca60-87ca-11e9-b844-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Josef%20Ducháček>

¹⁰²⁵ Kramerius5.nkp.cz. *Knihopisná nauka a vývoj knihkupectví československého z roku 1927* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-18]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:2d7780d0-8a41-11e2-8593-005056827e52?page=uuid:149bc2f0-a24d-11e2-a4fe-001018b5eb5c&fulltext=JUDr.%20Josef%20Ducháček>

¹⁰²⁶ Kramerius5.nkp.cz. *Národní listy ze dne 20. 5. 1893* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-18]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:f39c02b6-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:81dfba90-f067-4ee1-83aa-a10a61685f7b&fulltext=JUDr.%20Josef%20Ducháček>

¹⁰²⁷ Kramerius5.nkp.cz. *Národní listy ze dne 1. 2. 1896* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-18]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:f3d67394-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:cfc38a30-39b2-11e7-97e2-005056825209&fulltext=JUDr.%20Josef%20Ducháček>

¹⁰²⁸ SRB, Adolf, HOUBA, Josef. *Město Žižkov*. Žižkov: Adolf Srb, 1910, str. 86

prostředky pro výstavbu pomníku.¹⁰²⁹ Jako jiní advokáti přispěl v listopadu roku 1893 na stavbu Žižkova pomníku částkou 5,- K, která v tomto případě představovala obnos složený žižkovským obchodníkem Janem Nedvídkem k urovnání trestního sporu s mandantem Dr. Ducháčka panem Balcarem, rovněž žižkovským obchodníkem.¹⁰³⁰

Další příklad této jeho bohužel činnosti představuje dar v částce 5,- K. ze září roku 1894, který složil z trestní věci majitele domu v Žižkově Řeháka proti panu Fingrovi ve prospěch Ústřední matice školské částku 5,- K.¹⁰³¹ O dva roky později přispěl Národopisnému muzeu v Praze za nejmenovaného konduktora tramvaje částkou 3,- K.¹⁰³² V květnu roku 1894 byl na ustavující schůzi Spolku pro přestování her české mládeže v Žižkově zvolen do spolkového výboru a s příspěvkem 25,- zl. přistoupil za zakládajícího člena spolku.¹⁰³³

Josef Ducháček byl zeťem Antonína Krále, bývalého člena smíchovského i okresního zastupitelstva, majitele realit a velkoobchodníka. S manželkou Gabrielou měli syna Josefa a dceru Gabrielu.¹⁰³⁴ Zemřel dne 6. září 1941.¹⁰³⁵

¹⁰²⁹ Kramerius5.nkp.cz. *Národní listy ze dne 16. 2. 1895* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-18]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:f377158b-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:f4508620-a5f4-11e6-b707-005056827e51&fulltext=JUDr.%20Josef%20Ducháček>

¹⁰³⁰ Kramerius5.nkp.cz. *Národní listy ze dne 24. 11. 1893* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-18]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:f3aa59d0-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:b39191b3-da15-4c9f-8c48-81fa06483616&fulltext=JUDr.%20Josef%20Ducháček>

¹⁰³¹ Kramerius5.nkp.cz. *Národní listy ze dne 22. 9. 1894* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-18]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:f3c9063a-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:9d5a8300-36d8-11e7-8881-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Josef%20Ducháček>

¹⁰³² Kramerius5.nkp.cz. *Národní listy ze dne 1. 4. 1896* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-18]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:f3da4389-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:06a30650-39c4-11e7-82f6-001018b5eb5c&fulltext=JUDr.%20Josef%20Ducháček>

¹⁰³³ Kramerius5.nkp.cz. *Národní listy ze dne 1. 6. 1894* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-18]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:f3bea552-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:c2682fe0-36c3-11e7-8881-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Josef%20Ducháček>

¹⁰³⁴ Kramerius5.nkp.cz. *Národní listy ze dne 19. 3. 1912* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-15]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:dba0b180-9393-11dd-af7d-000d606f5dc6?page=uuid:86d05d60-6308-11e7-89ee-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Josef%20Ducháček>

¹⁰³⁵ Kramerius5.nkp.cz. *Národní politika ze dne 6. 9. 1941* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-15]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=7537862>

4.2.3 Jindřich Fiala

Co se týká advokátního působení Jindřicha Fialy, první dohledaná informace pochází z května roku 1890, kdy se stal zakládajícím členem spolku *Unitas*, výpomocného spolku advokátních a notářských úředníků v království Českém.¹⁰³⁶ Do seznamu advokátů byl zapsán již dne 5. července 1887.¹⁰³⁷

V roce 1891 sídlil se svou advokátní kanceláří dle záznamu v Adressáři královského hlavního města Prahy a sousedních obcí Bubenče, Holešovic-Buben, Karlína, Smíchova, Kr. Vinohradů a Žižkova na žižkovské Prokopově tř. č. 150.¹⁰³⁸

Národní listy vyzývaly dne 7. února 1893 své čtenáře, aby dbali ochrany a co nejostřížetěji bránili svých politických práv před úřady. Ti, kteří se rozhodli v těchto případech bránit, mohli využít právních služeb několika advokátů a notářů, kteří se uvolili poskytovat právní služby v těchto věcech pouze za náhradu hotových výloh. Mezi jmenovanými advokáty figuroval i Jindřich Fiala, z Král. Vinohrad pak advokáti Josef Herold a Karel Žák.¹⁰³⁹

Ze zprávy v Národních listech ze dne 30. listopadu 1898 se dozvídáme, že na své nedávné schůzi přijal Spolek českých advokátů v království českém několik nových členů, mezi nimi i Jindřicha Fialu či vinohradského Josefa Ettela, šlechtice z Hvozdomilů. Spolek si kladl za cíl sdružit všechny české kolegy advokáty.¹⁰⁴⁰

¹⁰³⁶ Kramerius5.nkp.cz. *Národní politika ze dne 1. 5. 1890* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-15]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:58bf3370-c81b-11dc-a8fa-000d606f5dc6?page=uuid:1e5cde30-b284-11e8-ba56-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20Jindřich%20Fiala>

¹⁰³⁷ Seznam advokátů za rok 1926. Praha: Advokátní komora v Čechách, 1926

¹⁰³⁸ Kramerius5.nkp.cz. *Adressář královského hlavního města Prahy a sousedních obcí Bubenče, Holešovic-Buben, Karlína, Smíchova, Kr. Vinohradů a Žižkova z roku 1891* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-15]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:664098b0-124f-11df-8791-000d606f5dc6?page=uuid:c8abfc50-536b-11e7-a7b7-005056827e51&fulltext=JUDr.%20Jindřich%20Fiala>

¹⁰³⁹ Kramerius5.nkp.cz. *Národní listy ze dne 7. 2. 1893* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-15]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=7032286>

¹⁰⁴⁰ Kramerius5.nkp.cz. *Národní listy ze dne 30. 11. 1898* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-03]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:fbf3a0ed-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:6b7032c0-4d5a-11e7-9277-005056825209&fulltext=JUDr.%20Jindřich%20Fiala>

Národní politika v lednu roku 1891 přinesla v rubrice *Ze soudní síně* zprávu o přelíčení se Zdeňkem a Emilem Kratochvílovými, obžalovanými pro zločin podvodu, zločin zpronevěření a přečin zaviněného úpadku. Vyslýchán byl i Dr. Fiala jakožto správce konkursní podstaty padlého závodu.¹⁰⁴¹ Ve své výpovědi mimo jiné uvedl, že po nástupu funkce zjistil, že pasiva závodu činili téměř 90.000,- zl., zatímco veškeré jmění včetně pohledávek činilo necelou polovinu. Ze zpráv se dále dozvídáme, že oba bratři žili velmi rozmařilým životem, pročež stav závodu, který o několik let dříve převzali v již špatném stavu po svém zesnulém otci, se nezlepšil.¹⁰⁴²

Jako správce konkursní podstaty inzeroval Dr. Fiala například dne 20. září 1890 v Národních listech, o prodeji jmění firmy Kratochvíl a spol. na Král. Vinohradech, a to v jejich továrně v domě č. p. 423, u nuselských schodů. Jednalo se například o mlýnské stroje či kovářské a truhlářské přístroje.¹⁰⁴³ V lednu roku 1897 byl správcem konkursní podstaty Ferdinanda Schmieda, továrníka a výrobce rukavic na Žižkově č. p. 833,¹⁰⁴⁴ v červnu roku 1902 pak v konkursním řízení Rudolfa Měřejovského, žižkovského obchodníka v Palackého tř. č. 699.¹⁰⁴⁵ Zemským soudem v Praze byl v dubnu roku 1911 uvalen konkurs na jmění žižkovské obchodnice Anny Hamzové, Karlova tř. č. 995,¹⁰⁴⁶ v dubnu roku 1915

¹⁰⁴¹ Kramerius5.nkp.cz. *Národní politika ze dne 20. 1. 1891* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-01-30]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:529c2c30-e818-11df-b1f8-000d606f5dc6?page=uuid:8f643c80-cdf6-11e8-b888-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20Jindřich%20Fiala>

¹⁰⁴² Kramerius5.nkp.cz. *Národní politika ze dne 19. 1. 1891* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-01-30]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:4dc43e50-e818-11df-8b18-000d606f5dc6?page=uuid:5901ec60-cdf5-11e8-b0e0-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20Jindřich%20Fiala>

¹⁰⁴³ Kramerius5.nkp.cz. *Národní politika ze dne 20. 9. 1890* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-15]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:f23b1291-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:d9245f20-378f-11e7-82f6-001018b5eb5c&fulltext=JUDr.%20Jindřich%20Fiala>

¹⁰⁴⁴ Kramerius5.nkp.cz. *Národní listy ze dne 11. 1. 1897* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-01-30]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:ef847e7c-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:fcd042c0-4457-11e7-ad33-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Jindřich%20Fiala>

¹⁰⁴⁵ Kramerius5.nkp.cz. *Národní politika ze dne 6. 6. 1902* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-01-30]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:fe773df0-f958-11df-afae-000d606f5dc6?page=uuid:c5bb36b0-d244-11e8-b0e0-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20Jindřich%20Fiala>

¹⁰⁴⁶ Kramerius5.nkp.cz. *Národní listy ze dne 30. 4. 1911* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-01-30]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:268673d0->

pak na jmění Antonína Provazníka, obuvnického mistra v Žižkově. V těchto věcech vykonával funkci prozatímního správce konkursní podstaty Jindřich Fiala.¹⁰⁴⁷ V lednu roku 1915 zastával stejnou funkci v řízení Alfreda Luxa, obchodníka v Riegrově ulici č. 41 (dnešní Bořivojova) v Žižkově.¹⁰⁴⁸

Na konci května roku 1932 oznámil prostřednictvím různých periodik své přesídlení ze Žižkova do pražského Bubenče č. p. 141. Žižkov tak se svou advokátní kanceláří opustil po více jak 40 letech.¹⁰⁴⁹

Mimo jeho advokátní působení lze zmínit jeho jednomyslné zvolení předsedou politického spolku Jednota voličů žižkovských v lednu roku 1888. Spolek v té době čítal na 227 členů a dle zprávy v Národní politice si za svou krátkou existenci získal přízeň žižkovských voličů.¹⁰⁵⁰

Jindřich Fiala byl rovněž přispívatelem na dobré věci, v listopadu roku 1911 například daroval spolku *Komenský* ve vídeňské Strohgasse č. 45 částku 40,- K, kterou obdržel jako dobrovolnou pokutu jako právní zástupce Vojtěcha Karáska v Žižkově.¹⁰⁵¹

Jak bývalo v té době obvyklé, pravidelně zasílal svým přátelům a známým Novoroční blahopřání, a to například prostřednictvím periodika *Venkov* v roce

[da65-11dc-b6cb-000d606f5dc6?page=uuid:3172a6f0-306f-11e7-9ceb-005056825209&fulltext=JUDr.%20Jindřich%20Fiala](http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:3172a6f0-306f-11e7-9ceb-005056825209&fulltext=JUDr.%20Jindřich%20Fiala)

¹⁰⁴⁷ Kramerius5.nkp.cz. *Čas ze dne 20. 4. 1915* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-01-30]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:75b534c0-c02a-11e9-b601-005056825209?page=uuid:ce7c5810-c046-11e9-9209-005056827e51&fulltext=JUDr.%20Jindřich%20Fiala>

¹⁰⁴⁸ Kramerius5.nkp.cz. *Národní listy ze dne 13. 1. 1915* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-01-30]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:ff2b4820-3c5b-11dd-9244-000d606f5dc6?page=uuid:6403a2a0-3203-11e7-a77b-001018b5eb5c&fulltext=JUDr.%20Jindřich%20Fiala>

¹⁰⁴⁹ Kramerius5.nkp.cz. *Národní listy ze dne 31. 5. 1932* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-03]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=5861126>

¹⁰⁵⁰ Kramerius5.nkp.cz. *Národní politika ze dne 22. 1. 1888* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-15]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:d0740830-6634-11dc-9b08-000d606f5dc6?page=uuid:e6c59030-aa21-11e8-83a5-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Jindřich%20Fiala>

¹⁰⁵¹ Kramerius5.nkp.cz. *Národní listy ze dne 3. 11. 1911* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-03]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=7181661>

1908,¹⁰⁵² a nebo pak i v roce 1913.¹⁰⁵³ V roce 1912 se tomu tak stalo v Novoročním vydání časopisu Čech¹⁰⁵⁴ a v roce 1911, mimo jiné, i v časopise Čas.¹⁰⁵⁵

4.2.4 Otakar Hurych (nar. 12. dubna 1876)

Otakar Hurych se narodil v Karlíně do rodiny místního advokáta Matěje Hurycha a Františky roz. Pažoutové. Navštěvoval obecnou pětiletou školu v Karlíně, následně studoval gymnázium v pražské Truhlářské ulici.¹⁰⁵⁶

Kromě pražské univerzity Karlo - Ferdinandovi, kterou absolvoval v letním semestru akademického roku 1898/1899, studoval i na univerzitě ve Vídni.¹⁰⁵⁷ Promován na doktora práv byl v Praze dne 26. listopadu roku 1904.¹⁰⁵⁸

Po skončení studií nastoupil v červenci roku 1899 soudní sborovou praxi u c. k. okresního soudu pro Staré Město, několik týdnů pak působil i u c. k. okresního soudu pro přestupky, následovala praxe u c. k. zemského trestního soudu v Praze, c. k. zemského soudu civilního v Praze i u c. k. obchodního soudu v Praze.¹⁰⁵⁹

Praxi advokátního koncipienta zahájil na počátku února roku 1902 v pražské advokátní kanceláři Petra Celestýna Nesýho, na Nový rok 1903 však

¹⁰⁵² Kramerius5.nkp.cz. *Venkov ze dne 2. 1. 1908* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-03]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:c1ffe240-c96d-11e7-a351-005056825209?page=uuid:58e1c8d0-ca3c-11e7-b059-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Jindřich%20FIala>

¹⁰⁵³ Kramerius5.nkp.cz. *Venkov ze dne 1. 1. 1913* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-03]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:4a8220e0-82d0-11e7-8b50-001018b5eb5c?page=uuid:f20461d0-82e3-11e7-921c-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Jindřich%20FIala>

¹⁰⁵⁴ Kramerius5.nkp.cz. *Čech ze dne 1. 1. 1912* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-03]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:dd94c210-f83f-11e5-8745-005056825209?page=uuid:3b7996f0-e617-11e7-9e31-005056822549&fulltext=JUDr.%20Jindřich%20FIala>

¹⁰⁵⁵ Kramerius5.nkp.cz. *Čas ze dne 31. 12. 1911* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-03]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:85eac480-683d-11e9-b04f-5ef3fc9bb22f?page=uuid:bb17ecf3-4a0d-4bf9-872d-4303386b2f73&fulltext=JUDr.%20Jindřich%20FIala>

¹⁰⁵⁶ HURYCH, Otakar. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

¹⁰⁵⁷ Kramerius-vs.nkp.cz. *Komenského slovník naučný z roku 1938* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-21]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:1cf0a410-22c2-11e4-8f64-005056827e52?page=uuid:21c4f030-5006-11e7-b21b-005056822549&fulltext=JUDr.%20Otakar%20Hurych>

¹⁰⁵⁸ HURYCH, Otakar. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

¹⁰⁵⁹ HURYCH, Otakar. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

opustil Prahu a nastoupil v Místku (dnešní součást Frýdku-Místku) u místního advokáta Dr. Tesaře. V polovině června téhož roku vstoupil do kanceláře Dr. Sekery v sousedním Frýdku (dnešní součást Frýdku-Místku), zde však setrval pouze osmnáct dní. Po téměř ročním přerušení své koncipientké praxe vstoupil dne 1. června 1904 do služeb svého otce Matěje Hurycha, advokáta v Karlíně, aby pak na Nový rok 1905 opět změnil své působíště a přestěhoval se do Plzně, kde byl zaměstnán v advokátní kanceláři Dr. Sedláčka. V březnu roku 1906 se vrátil do Prahy. Zbytek své koncipientké praxe pak strávil u pražského advokáta Julia Hahna.¹⁰⁶⁰

Po složení advokátní zkoušky a následném složení přísahy dne 29. listopadu 1907, byl téhož dne zapsán do seznamu advokátů se sídlem v Praze, Na příkopě č. 16, v domě u Tří lip, ve kterém vedl společnou kancelář se svým posledním zaměstnavatelem Dr. Hahnem. V této době bydlel v žižkovské Poděbradově tř. č. 63 (dnešní Koněvova ulice). Spolupráce mezi oběma advokáty pravděpodobně nebyla idylická, jelikož záhy, dne 1. května 1908 oznámil Dr. Hurych advokátní komoře v Praze přesídlení své advokátní kanceláře na adresu svého bydliště.¹⁰⁶¹

V rámci Žižkova přesídlil Otakar Hurych v srpnu roku 1908, konkrétně na Karlovu tř. č. 61 (dnešní Seifertova ulice).¹⁰⁶² Stalo se tak necelý rok po jeho zápisu do seznamu advokátů.

V únoru roku 1914 byl c. k. zemským soudem v Praze uvalen konkurs na jmění nezvěstného Maxe Trauba, žižkovského obchodníka, jež byl v řízení zastoupen žižkovským advokátem Jindřichem Fialou. Prozatímním správcem konkursní podstaty byl ustanoven Otakar Hurych.¹⁰⁶³

¹⁰⁶⁰ HURYCH, Otakar. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

¹⁰⁶¹ HURYCH, Otakar. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

¹⁰⁶² Kramerius5.nkp.cz. *Nový velký ilustrovaný slovník naučný z roku 1933* [online]. Praha:

Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-03]. Dostupné z WWW:

[http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:82ad1070-1af1-11e7-8a18-](http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:82ad1070-1af1-11e7-8a18-5ef3fc9ae867?page=uuid:97545690-1b06-11e7-981b-005056825209&fulltext=JUDr.%20Otakar%20Hurych)

[5ef3fc9ae867?page=uuid:97545690-1b06-11e7-981b-](http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:82ad1070-1af1-11e7-8a18-5ef3fc9ae867?page=uuid:97545690-1b06-11e7-981b-005056825209&fulltext=JUDr.%20Otakar%20Hurych)

[005056825209&fulltext=JUDr.%20Otakar%20Hurych](http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:82ad1070-1af1-11e7-8a18-5ef3fc9ae867?page=uuid:97545690-1b06-11e7-981b-005056825209&fulltext=JUDr.%20Otakar%20Hurych)

¹⁰⁶³ Kramerius5.nkp.cz. *Čas ze dne 14. 2. 1914* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky

[cit. 2020-04-20]. Dostupné z WWW: [http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:9cf714c0-9c3c-11e9-](http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:9cf714c0-9c3c-11e9-8812-5ef3fc9bb22f?page=uuid:9ef221a0-9c61-11e9-b601-005056825209&fulltext=JUDr.%20Otakar%20Hurych)

[8812-5ef3fc9bb22f?page=uuid:9ef221a0-9c61-11e9-b601-](http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:9cf714c0-9c3c-11e9-8812-5ef3fc9bb22f?page=uuid:9ef221a0-9c61-11e9-b601-005056825209&fulltext=JUDr.%20Otakar%20Hurych)

[005056825209&fulltext=JUDr.%20Otakar%20Hurych](http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:9cf714c0-9c3c-11e9-8812-5ef3fc9bb22f?page=uuid:9ef221a0-9c61-11e9-b601-005056825209&fulltext=JUDr.%20Otakar%20Hurych)

Jako správce konkursní podstaty působil Dr. Hurych dále například ve věci žižkovské obchodnice Vincencie Bahrové, obchodnice v Harantově ulici č. 393 (dnešní Roháčova)¹⁰⁶⁴, kdy konkurs na její jmění byl prohlášen v roce 1912. Téhož roku rovněž zastával funkci správce konkursní podstaty rovněž ve věci jiné žižkovské obchodnice Terezie Fleischmannové ze Šlikovi ulice č. 11 (dnešní Ostromečská)¹⁰⁶⁵ a v roce 1914 pak v konkursu obchodnice Emílie Volkové v Jeronýmově ulici č. 1¹⁰⁶⁶.

Dále byl konkursním správcem ustanoven například ve věci Stavebního družstva v Žižkově, v srpnu roku 1915 byl však úřadu zproštěn a byl nahrazen Karlem Farkačem, expedientem z Královských Vinohrad.¹⁰⁶⁷ Záhy, v září téhož roku byl však Karel Farkač úřadu zproštěn a konkursním správcem byl opětovně ustanoven Otakar Hurych.¹⁰⁶⁸

V důsledku vypuknutí první světové války narukoval Dr. Hurych dne 15. května 1915 do společného c. a k. vojska a po dobu své nepřítomnosti jmenoval svého otce Matěje Hurycha, se sídlem Palackého tř. č. 13 v Karlíně, svým substitutem. Ve vojenské službě zůstal Otakar Hurych jen několik dní, o čemž svědčí jeho dopis adresovaný advokátní komoře v Praze ze dne 26. května 1915, ve kterém oznámil, že byl propuštěn z c. a k. vojenské nemocnice a vrací se opět k výkonu advokacie.¹⁰⁶⁹

¹⁰⁶⁴ Kramerius5.nkp.cz. *Čas ze dne 26. 9. 1912* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-20]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:50a4f8b0-7344-11e9-8a6e-5ef3fc9bb22f?page=uuid:820fc5d0-7586-11e9-989c-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20Otakar%20Hurych>

¹⁰⁶⁵ Kramerius5.nkp.cz. *Čas ze dne 25. 7. 1912* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-20]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:9153d260-7348-11e9-8a6e-5ef3fc9bb22f?page=uuid:4d755280-7587-11e9-8ed5-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Otakar%20Hurych>

¹⁰⁶⁶ Kramerius5.nkp.cz. *Čas ze dne 14. 5. 1915* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-20]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:7b668740-ea9e-11e9-8f23-5ef3fc9bb22f?page=uuid:e36d2fa0-eab3-11e9-a329-005056827e51&fulltext=JUDr.%20Otakar%20Hurych>

¹⁰⁶⁷ Kramerius5.nkp.cz. *Čas ze dne 13. 8. 1915* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-20]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:da818070-911d-11e9-8812-5ef3fc9bb22f?page=uuid:3e6d2680-912c-11e9-b601-005056825209&fulltext=JUDr.%20Otakar%20Hurych>

¹⁰⁶⁸ Kramerius5.nkp.cz. *Národní politika ze dne 11. 9. 1915* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-20]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=7248731>

¹⁰⁶⁹ HURYCH, Otakar. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

Ve smyslu vládního nařízení ze dne 4. července 1939, č. 136/1940 Sb. z. a n. předložil dne 11. května 1940 Dr. Hurych pražské advokátní komoře svůj rodokmen a místopřísežné prohlášení prokazující jeho nežidovský původ. S ohledem na své blížící se 65. narozeniny současně požádal o prodloužení praxe. Důvodem jeho žádosti byly nedostatečné příjmy pramenící z jeho dlouhodobé nemoci, jež znemožňovala výkon advokátní praxe. Po opakovaném podání žádosti bylo té advokátní komorou vyhověno.

Z důvodu zhoršujícího se zdravotního stavu byl Dr. Hurych hospitalizován v nemocnici u Milosrdných bratří v Praze. Z dopisu Josefa Hönicha ze dne 21. února 1947, advokáta z pražské Pštrosovy ulice č. 5, adresovanému advokátní komoře, jenž se při návštěvě svého přítele akademického malíře Antonína Horáka setkal v jeho pokoji i s Otakarem Hurychem, se dozvídáme, že nejen jeho tělesný stav, ale rovněž i psychický stav není dobrý. Toto potvrzuje dopisem advokátní komoře z 28. února 1947 sám Dr. Hurych. Z dopisu je zřejmé, že jeho text napsala třetí osoba a Otakar Hurych následně jen třesoucí se rukou připojil svůj podpis. Dne 22. května 1947 se Otakar Hurych vzdal z důvodu svého stále se zhoršujícího zdravotního stavu a z toho plynoucího přijetí do zaopatření Masarykových domovů v Krči, výkonu advokacie. Jeho posledním případem byla věc šoféra Otakara Živného projednávaná u okresního soudu trestního v Praze.¹⁰⁷⁰

Kromě advokacie se věnoval žurnalistice, kdy přispíval například do periodik Právnické rozhledy, Soudní síň, Právník, Volné slovo, Národní politika, Večer. Působil rovněž i jako spisovatel, je například autorem sbírky *Kytička fialek* z roku 1930, *Průvodce Prahou pro dorost československého Červeného kříže* z roku 1932, *Monografie největších měst na světě* z roku 1933, *Dědečkové a babičky* z roku 1934, *Padesát největších měst Československé republiky* z roku 1935 nebo *Črty o československých dějinách* z roku 1935. Dále je autorem mnoha biografií, například malíře Arne Nováka a své vlastní Autobiografie z roku 1935. Svá díla vydával pod pseudonymy Uriov a Dr. Tříška.¹⁰⁷¹

¹⁰⁷⁰ HURYCH, Otakar. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

¹⁰⁷¹ DOLENSKÝ, Antonín. *Kulturní adresář ČSR*. Praha: Josef Zeibrdlich, 1936, s. 191.

Byl rovněž autorem textů písní, na něž komponoval hudbu například Julius Morman.¹⁰⁷² Byl považován za znalce umění a vlastnil obrazárnu.¹⁰⁷³

Mimo jiné byl členem Jednoty výtvarných umělců. Zasedal ve výboru spolku Všehrd a Akademického spolku ve Vídni. V pozdějších letech byl členem správního výboru Národní jednoty Severočeské, rovněž byl členem Sokola.¹⁰⁷⁴

Otakar Hurych zemřel dne 19. května 1949 v Praze.¹⁰⁷⁵ Nebyl nikdy ženat a byl bezdětný.¹⁰⁷⁶ Jeho sestrou byla spisovatelka Marie Calma-Veselá.¹⁰⁷⁷ Jak již bylo zmíněno, jeho otec Matěj Hurych (1847 - 1924), byl rovněž advokátem a sídlil v Karlíně na Palackého tř. č. 52.¹⁰⁷⁸ Kromě toho zasedal v karlínském městském zastupitelstvu a ve výboru advokátní komory v Praze. Působil také jako starosta karlínského pěveckého spolku Slavoje. Byl Sokolem.¹⁰⁷⁹

¹⁰⁷² Kramerius-vs.nkp.cz. *Komenského slovník naučný z roku 1938* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-20]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:1cf0a410-22c2-11e4-8f64-005056827e52?page=uuid:21c4f030-5006-11e7-b21b-005056822549&fulltext=JUDr.%20Otakar%20Hurych>

¹⁰⁷³ Kramerius-vs.nkp.cz. *Nový velký ilustrovaný slovník naučný. Svazek IX* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-20]. Dostupné z WWW: <https://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:1f5bcb30-4e05-11e4-ab76-005056827e51?page=uuid:7e0b96c0-ae21-11e4-9a04-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20Matěj%20Hurych>

¹⁰⁷⁴ HURYCH, Otakar. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

¹⁰⁷⁵ Kramerius-vs.nkp.cz. *Kdy zemřeli...? přehled českých spisovatelů a publicistů zemřelých v letech 1937 až 1962* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-17]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:bd664830-a5ca-11e2-b6da-005056827e52?page=uuid:c6dda390-5439-11e3-8c6a-005056825209&fulltext=JUDr.%20Otakar%20Hurych>

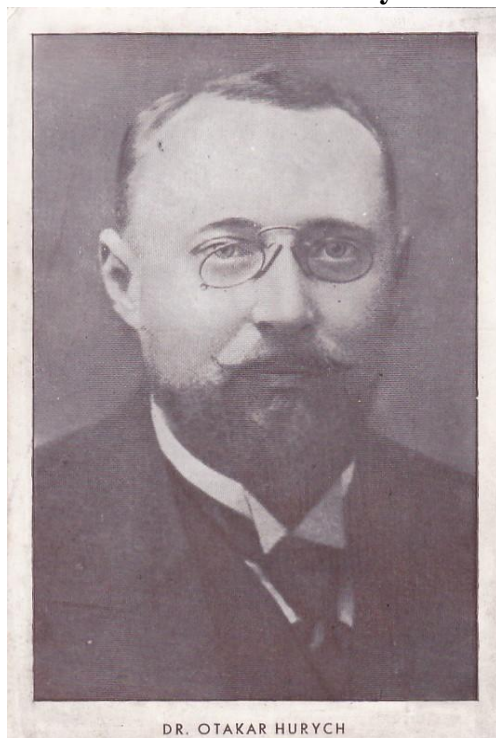
¹⁰⁷⁶ HURYCH, Otakar. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

¹⁰⁷⁷ DOLENSKÝ, Antonín. *Kulturní adresář ČSR*. Praha: Josef Zeibrdlich, 1936, s. 191.

¹⁰⁷⁸ Kramerius.nkp.cz. *Adresář královského hlavního města Prahy a sousedních obcí Bubenče, Karlína, Smíchova, Kr. Vinohrad, Vršovic a Žižkova z roku 1891* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-03]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/MShowPageDoc.do?id=4660689>

¹⁰⁷⁹ Kramerius5.nkp.cz. *Nový velký ilustrovaný slovník naučný z roku 1933* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-03]. Dostupné z WWW: <https://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:deedce40-4e04-11e4-ab76-005056827e51?page=uuid:e0524e00-9c29-11e4-a2db-005056825209&fulltext=JUDr.%20Matěj%20Hurych>

Obrázek č. 36: Otakar Hurych

Obrázek č. 37: Hugo Richter st.¹⁰⁸⁰

4.2.5 Hugo Richter st. (nar. 1. listopadu 1863)

Narodil se v Citově Josefu a Josefíně Richterovým.¹⁰⁸¹ Právnická studia absolvoval na pražské univerzitě Karlo – Ferdinandově v zimním semestru akademického roku 1885 / 1886. Doktorem práv byl pak promován dne 21. července 1892.¹⁰⁸²

Právní praxi zahájil v listopadu roku 1885 roční soudní sborovou praxí u c. k. krajského soudu v Olomouci. Na tuto navázal advokátní praxí, když dne 9. listopadu 1886 vstoupil do olomoucké advokátní kanceláře Emila Čápa. V březnu roku 1888 pak přešel k olomouckému advokátovi Juliovi Ambrosovi.¹⁰⁸³

¹⁰⁸⁰ Foto dostupné z WWW: <https://biblio.hiu.cas.cz/authorities/266056?locale=cs>

¹⁰⁸¹ Kramerius-vs.nkp.cz. *Kulturní adresář ČSR z roku 1934* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-17]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:8e945500-af26-11e2-8b87-005056827e51?page=uuid:8651ead0-1c25-11e3-bd38-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Hugo%20Richter>

¹⁰⁸² RICHTER st., Hugo. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

¹⁰⁸³ RICHTER st., Hugo. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

Od počátku října roku 1888 působil v Brně, nejdříve v advokátní kanceláři Josefa Illnera a poté také u zdejšího advokáta Adolfa Stránského.¹⁰⁸⁴

Další část předepsané advokátní koncipientké praxe odbyl v Přerově, a sice od května roku 1890 u místního advokáta Dr. Seidla, od 1. června 1892 pak u jeho kolegy Dr. Matouše, poté od Nového roku 1894 působil také v advokátní kanceláři Josefa Novotného, a to až do srpna 1895.¹⁰⁸⁵

Advokátní zkoušky složil s dobrým prospěchem a dne 2. října 1895 vykonal advokátní přísahu v Brně.¹⁰⁸⁶

Prostřednictvím časopisu *Našinec* oznámil Hugo Richter dne 25. října 1895¹⁰⁸⁷ a následně i dne 27. října 1895 otevření své nově založené advokátní kanceláře v Lipníku nad Bečvou, a sice na náměstí v domě č. 15.¹⁰⁸⁸ Od roku 1897 byl členem výboru místního odboru Ústřední matice školské.¹⁰⁸⁹ Časopis *Vlasteneckého spolku musejního v Olomouci* v září roku 1897 uvedl Dr. Richtera, toho času stále advokáta v Lipníku nad Bečvou, jako nově přistoupiivšího člena tohoto spolku.¹⁰⁹⁰

Z publikace *Politický kalendář občanský a adresář zemí koruny České* na rok 1904 vyplývá, že v tomto roce byl v seznamu advokátů zapsán jako advokát se sídlem v Olomouci.¹⁰⁹¹

¹⁰⁸⁴ RICHTER st., Hugo. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

¹⁰⁸⁵ RICHTER st., Hugo. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

¹⁰⁸⁶ RICHTER st., Hugo. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

¹⁰⁸⁷ Kramerius5.nkp.cz. *Našinec ze dne 25. 10. 1895* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-16]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:eb8f2819-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:2da7e019-cbcc-4d2c-86e9-4863d02ebd91&fulltext=JUDr.%20Hugo%20Richter>

¹⁰⁸⁸ Kramerius5.nkp.cz. *Našinec ze dne 27. 10. 1895* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-16]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:eb8f281a-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:857d5e48-b952-48e5-b27e-9a2c3eb0087e&fulltext=JUDr.%20Hugo%20Richter>

¹⁰⁸⁹ Kramerius5.nkp.cz. *Věstník Ústřední matice školské z května roku 1897* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-16]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:dc42a760-b1a7-11e7-a000-005056827e51?page=uuid:138a54d0-b1b1-11e7-9b14-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Hugo%20Richter>

¹⁰⁹⁰ Kramerius5.nkp.cz. *Časopis Vlasteneckého spolku musejního v Olomouci ze září roku 1897* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-18]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:56d58dd0-abd6-11dd-9c17-000d606f5dc6?page=uuid:8c9278d0-246f-11e9-92f9-005056825209&fulltext=JUDr.%20Hugo%20Richter>

¹⁰⁹¹ Kramerius5.nkp.cz. *Politický kalendář občanský a adresář zemí koruny České z roku 1904* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-18]. Dostupné z WWW:

Už jako advokátní koncipient se Hugo Richter věnoval různým uměleckým žánrům, z ledna roku 1885 pochází zpráva časopisu *Našinec* vyzdvihující talent Hugo Richtera, v té době advokátního koncipienta, bývalého člena pěveckého sboru Žerotín. Stojí zde, že zejména překvapil svým zvučným, silným a vysokým tenorem, kdy zvláště dojemný je v jeho podání zpěv národních písní, rovněž byl pochválen za mistrnou hru na klavír.¹⁰⁹² V červenci roku 1888 vystupoval například jako tenor sólista na akademii abiturientů pořádanou v Národním domě v Olomouci, v chorálním výjevu s doprovodem harmonia a piana s názvem „*Po bitvě Bělohorské*“ a přednesl báseň „*Ó cestu ukaž mi*“.¹⁰⁹³

Jak již bylo zmíněno v diplomové práci (Advokacie v pražském Karlíně a na Žižkově v době první republiky z roku 2018), Hugo Richter se dne 5. prosince 1905 dobrovolně vzdal výkonu advokacie, když v té době sídlil se svou advokátní kanceláří v olomoucké Laudonově tř. č. 3 (dnešní Komenského ulice), původně však působil v Lipníku nad Bečvou, a vydal se na dráhu uměleckou, kdy se nejvýrazněji zapsal do dějin jako operní pěvec – tenor, pod pseudonymem Bruno Decorti. Byl uznávaným umělcem a v lednu roku 1909 získal angažmá v Městském divadle na Král. Vinohradech. Premiéru měl dne 23. ledna 1909 v roli Pinkertona v Pucciniho opeře „*Madame Butterfly*“. Svou uměleckou kariéru zahájil v roce 1902 ve Smetanově opeře „*Dalibor*“ v olomouckém divadle Žerotín. Vystoupil na zkoušku rovněž v Národním divadle i v německém divadle pražském (dnešní Státní opera).¹⁰⁹⁴ Následně působil v opeře v severoněmeckém Kielu.¹⁰⁹⁵ V Národním

<http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:691eb6a0-4f96-11e9-8854-005056827e51?page=uuid:d5c6817e-83ee-4e5d-924b-63b9627a12f1&fulltext=JUDr.%20Hugo%20Richter>

¹⁰⁹² Kramerius5.nkp.cz. *Našinec ze dne 9. 1. 1885* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-16]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:ebe86be6-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:3d6f5671-d296-4517-bfba-ae526fb09832&fulltext=JUDr.%20Hugo%20Richter>

¹⁰⁹³ Kramerius5.nkp.cz. *Našinec ze dne 11. 7. 1888* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-16]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:ebcc0a63-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:202bb097-125e-4da0-89d4-9fca196f95b3&fulltext=JUDr.%20Hugo%20Richter>

¹⁰⁹⁴ Kramerius-vs.nkp.cz. *Komenského slovník naučný z roku 1937* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-17]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:e1372e80-22c1-11e4-8f64-005056827e52?page=uuid:af9a27a0-500a-11e7-b21b-005056822549&fulltext=JUDr.%20Hugo%20Richter>

¹⁰⁹⁵ Kramerius5.nkp.cz. *Národní listy ze dne 19. 1. 1909* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-17]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:546edbe0-8ed2-11dc-baf8-000d606f5dc6?page=uuid:9b57be50-623f-11e7-b92d-005056827e51&fulltext=JUDr.%20Hugo%20Richter>

divadle vystoupil pod pseudonymem Hugo Dvořák, po vstupu do německých divadel si pseudonym upravil na Bruno Decorti.¹⁰⁹⁶

K povolání advokáta se hodlal navrátit v říjnu roku 1908, nyní se sídlem ve Skutči, o čemž informoval advokátní komoru v království Českém v Praze dopisem ze dne 8. října 1908.¹⁰⁹⁷ Dopisem z 29. prosince 1908 však sdělil, že se vzdal úmyslu vrátit se do advokacie a že bude i nadále umělecky působit.¹⁰⁹⁸

Názor změnil Dr. Richter dne 26. února 1910, kdy opětovně zažádal o zápis do seznamu advokátů a současně sdělil, že od roku 1909 byl usazen na Žižkově, kde působil jako obhájce ve věcech trestních z rozhodnutí presidia c. a k. vrchního soudu zemského v Praze ze Štědrého dne 1909. Znovu pak vykonal advokátní přísahu dne 1. dubna 1910 a následně byl dne 2. dubna 1910 zapsán do seznamu advokátů se sídlem Karlova tř. č. 11 (dnešní Seifertova ulice).¹⁰⁹⁹

V roce 1911 byl Hugo Richter obhájcem odsouzeného žižkovského sluhy Václava Nájemníka, který byl obžalován pro zločin zabití, ke kterému mělo dojít při noční pouliční rvačce. Nájemník se svým druhem Vilémem Rakem při návratu z hostince tropili výtržnosti, a když se je kolemjdoucí snažili umravnit, zaútočil na jednoho z nich Václav Nájemník nožem a dvakrát ho bodl. Josef Nekola následkům bodných zranění podlehl, Václav Nájemník se k činu nakonec doznal a byl odsouzen k patnácti měsíčnímu žaláři.¹¹⁰⁰

Mezi lety 1912 a 1913 uvažoval Dr. Richter o přesídlení do Jindřichova Hradce, k čemuž nakonec nedošlo. Tato skutečnost byla advokátní komoře oznámena dne 31. května 1913 lakonickou zprávou ve znění „Zůstanu v Žižkově. Dr. Richter“. Následně připadalo v úvahu přesídlení jeho advokátní kanceláře do Liberce, ale i z tohoto záměru nakonec sešlo a Dr. Richter sdělil advokátní komoře adresu sídla své kanceláře na žižkovském Kostnickém náměstí 3.¹¹⁰¹

¹⁰⁹⁶ NĚMEC, Bohumil. *Ottův slovník naučný nové doby, dodatky k velikému Ottovu slovníku naučnému*. Praha: ARGO/Paseka, 2002. ISBN: 80-7185-550-2, s. 633.

¹⁰⁹⁷ RICHTER st., Hugo. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

¹⁰⁹⁸ RICHTER st., Hugo. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

¹⁰⁹⁹ RICHTER st., Hugo. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

¹¹⁰⁰ Kramerius5.nkp.cz. *Čas ze dne 25. 1. 1911* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-17]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:2a0e0fb0-6cf6-11e9-a9b4-5ef3fc9bb22f?page=uuid:4b8a7c80-6d02-11e9-998b-005056825209&fulltext=JUDr.%20Hugo%20Richter>

¹¹⁰¹ RICHTER st., Hugo. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

Vydání Národních Listů ze dne 12. srpna 1915 zmiňuje Dr. Richtera jako obhájce žalovaného žižkovského pekaře Rudolfa Váni, který byl obviněn z přestupku zpronevěry, jehož se měl dopustit tím, že z mouky obdržené od města Žižkova odváděl městské prodejně žižkovské chléb na váze lehčí, než by měl být. Obhajoba byla postavena na tom, že pekař vždy odvažoval těsto ve větších celcích (těsto na 10 chlebů najednou), tudíž se může stát, že některý bochník je menší a jiný větší a že nelze vyrábět bochníky zcela identické. Dále uvedl, že i 75 kilogramové pytle s moukou dodávané žižkovskou obcí zpravidla nedosahují uvedené váhy a obsahují (hlavně ty nezaplombované) často i o 2 kilogramy méně mouky. I s přihlédnutím k dalším uvedeným důkazem soudce vyhlásil osvobozující rozsudek.¹¹⁰²

Hugo Richter se jako obhájce Jana Černého, odsouzeného plzeňskou porotou pro zločin vraždy, účastnil historicky prvního veřejného kasačního líčení konaného u Nejvyššího soudu v Praze dne 8. února 1919. Jako veřejnost byli přítomni například ministr spravedlnosti František Soukup, předseda správního soudního dvoru Ferdinand Pantůček nebo například Přemysl Šámal, starosta měst pražských.¹¹⁰³

V periodiku Čas bylo dne 30. října 1911¹¹⁰⁴ uveřejněno oznámení o prohlášení konkursu na jmění Marie Černé, žižkovské obchodnice, dne 28. února 1912 na jmění žižkovského uzenáře Jana Heřmana¹¹⁰⁵, dne 4. prosince 1913 pak informace o konkursu na jmění žižkovského krejčího Františka Brabce, dne 22. ledna 1914 také o prohlášení konkursu na jmění Františka Ježka, obchodníka

¹¹⁰² Kramerius5.nkp.cz. *Národní listy ze dne 12. 8. 1915* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-16]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:37fedcf0-3d3a-11dd-861c-000d606f5dc6?page=uuid:72830570-31cf-11e7-b650-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Hugo%20Richter>

¹¹⁰³ Kramerius5.nkp.cz. *Venkov ze dne 9. 2. 1919* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-16]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:bba9a500-c58c-11e7-b059-5ef3fc9ae867?page=uuid:381e0890-c599-11e7-9c14-005056827e51&fulltext=JUDr.%20Hugo%20Richter>

¹¹⁰⁴ Kramerius5.nkp.cz. *Čas ze dne 30. 10. 1911* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-17]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:bef75990-7040-11e9-80b3-5ef3fc9ae867?page=uuid:254a66e0-7048-11e9-b04f-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20Hugo%20Richter>

¹¹⁰⁵ Kramerius5.nkp.cz. *Čas ze dne 28. 2. 1912* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-17]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:18004310-6855-11e9-b04f-5ef3fc9bb22f?page=uuid:fce0f60-687d-11e9-80b3-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Hugo%20Richter>

Kůžemi a obuví na Žižkově¹¹⁰⁶, kdy ve všech případech byl prozatímním správcem konkursní podstaty ustanoven žižkovský advokát Hugo Richter.¹¹⁰⁷ Zprávu o prohlášení konkursu na jmění pozůstalosti tesařského mistra Josefa Havrana ze Starých Strašnic přinesly Národní Listy v listopadu roku 1917. Funkci správce konkursní podstaty vykonával opět Dr. Richter.¹¹⁰⁸

Dopisem ze dne 29. listopadu 1937 zasláným advokátní komoře v Čechách se Dr. Richter z důvodu pokročilého věku a špatného zdravotního stavu podruhé vzdal výkonu advokacie.¹¹⁰⁹

V předposledním roce druhé světové války a vzhledem k nenormálním poměrům, jak psal Hugo Richter v dopise ze dne 10. února 1944, které naprosto vyčerpaly jeho úspory, zůstal k tomuto dni bez jakýchkoliv finančních prostředků, a proto žádal advokátní komoru o opětovný zápis do seznamu advokátů. Dle argumentace advokátní komory zákon dával sice advokátní komoře možnost prodloužit výkon praxe advokátovi, který překročil hranici 65 let, ale neumožňoval zapsat do listiny advokátů osobu starší 65 let, žádosti proto nebylo advokátní komorou vyhověno.¹¹¹⁰

Ohledně neadvokátních aktivit Dr. Richtera se dozvídáme například z časopisu *Musea království Českého*, a totiž, že Hugo Richter byl činný též literárně, v roce 1902 dokončil a vydal vlastním nákladem 64 stránkovou kulturně – politickou studii s názvem *Kollárova idea slovanská a náš program*.¹¹¹¹ O existenci tohoto díla informovaly v roce 1904 i *Ženské listy*, časopis pro záležitosti žen a

¹¹⁰⁶ Kramerius5.nkp.cz. *Čas ze dne 22. 1. 1914* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-17]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:d1f7e2a0-9c49-11e9-8812-5ef3fc9bb22f?page=uuid:bc447320-9c75-11e9-bc42-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Hugo%20Richter>

¹¹⁰⁷ Kramerius5.nkp.cz. *Čas ze dne 4. 12. 1913* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-17]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:d5e593f0-733e-11e9-989c-5ef3fc9bb22f?page=uuid:3c671e60-7582-11e9-a607-005056825209&fulltext=JUDr.%20Hugo%20Richter>

¹¹⁰⁸ Kramerius5.nkp.cz. *Národní listy ze dne 1. 11. 1917* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-15]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:37438ab0-d4d8-11dc-acda-000d606f5dc6?page=uuid:7a507ba0-34fb-11e7-8881-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Hugo%20Richter>

¹¹⁰⁹ RICHTER st., Hugo. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

¹¹¹⁰ RICHTER st., Hugo. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

¹¹¹¹ Kramerius5.nkp.cz. *Časopis Musea království českého č. 2 z roku 1904* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-18]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:8c593750-735f-11e1-9708-000d606f5dc6?page=uuid:652a47d5-0eb5-44ec-8ee6-910a03f84d44&fulltext=JUDr.%20Hugo%20Richter>

dívek československých.¹¹¹² Dále pak je autorem studie *Česká politika a otázka slovanské vzájemnosti v Rakousku* z roku 1901, *Analyse ideí našeho národního probuzení a obrození začátkem století XIX.* z roku 1902, dvoudílného díla *Slovanské kapitoly z české historie* z roku 1922 a *O existenci a významu slovanské historie v Čechách v IX. a X. století* z roku 1922.¹¹¹³

V této souvislosti lze zmínit i událost pořádanou Českými spolky litovelskými, které v březnu roku 1902 ve dvoraně rolnické záložny v Litovli uspořádali pod záštitou místní městské rady velkou manifestační schůzi při příležitosti uplynutí 50 let od smrti Jana Kollára. Slavnostní řeč na této události pronesl Hugo Richter. Na programu byla i Noc na Karlštejně od Jaroslava Vrchlického, kterou se hráli příslušníci Sokola.¹¹¹⁴ Od roku 1900 byl také členem spolku Umělecká Beseda¹¹¹⁵ (spolek sdružující umělce hudebního, výtvarného a literárního odboru)¹¹¹⁶

Nejstarší dohledaná zmínka o Hugo Richterovi pochází z dubna roku 1884, kdy časopis *Našinec* informoval o založení feriálního klubu olomouckým akademickým studentstvem. Účelem spolku bylo pěstiti duševní a společenský život jeho členů a potažmo všech obyvatel Olomouce, proto se klub rozhodl pořádat přednášky, besedy, divadelní představení či taneční zábavy, ale také i rozšiřoval knihy a časopisy nebo dokonce zřizoval knihovny. Hugo Richter, který toho času bydlel na olomoucké Laudonově tř. č. 1 (dnešní Komenského ulice), byl předsedou prozatímního výboru tohoto spolku.¹¹¹⁷

¹¹¹² Kramerius5.nkp.cz. *Ženské listy ze dne 1. 6. 1904* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-17]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:c0a9b5f0-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:44954380-18b9-11e9-8e07-005056827e51&fulltext=JUDr.%20Hugo%20Richter>

¹¹¹³ FRABŠA, František Salesius. *Čeští spisovatelé dnešní doby*. Praha: Lidová tribuna, 1925, s. 118, 146.

¹¹¹⁴ Kramerius5.nkp.cz. *Plzeňské listy ze dne 15. 3. 1902* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-16]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:c61bf400-75d8-11de-bf2c-000d606f5dc6?page=uuid:a45de6ce-421e-46f0-8074-1ac62e28b474&fulltext=JUDr.%20Hugo%20Richter>

¹¹¹⁵ Kramerius5.nkp.cz. *Katolické listy ze dne 3. 6. 1900* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-16]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:6deb8650-fca7-11e8-9984-005056825209?page=uuid:73232a10-fd9c-11e8-95ba-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20Hugo%20Richter>

¹¹¹⁶ Umeleckabeseda.cz. *Několik řádků o historii Umělecké besedy* [online]. Praha: Umělecká beseda [cit. 2020-05-04]. Dostupné z WWW: <https://www.umeleckabeseda.cz/umelecka-beseda/historie>

¹¹¹⁷ Kramerius5.nkp.cz. *Našinec ze dne 25. 4. 1884* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-16]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:ef33510a->

Z periodika Moravská orlice ze dne 14. září 1889 se pak dozvídáme, že Hugo Richter působil i jako dobrovolný hasič, byl dokonce jednatelem České ústřední jednoty moravských a slezských dobrovolných sborů hasičských.¹¹¹⁸ Další zajímavostí je, že v lednu roku 1900 byl Dr. Richter ustanoven členem prozatímního výboru ku zřízení rolnického akciového pivovaru v Lipníku. Jednalo se v podstatě o přeměnu dosavadního Prvního parního pivovaru v Lipníku na akciovou společnost.¹¹¹⁹

Hugo Richter byl od roku 1900 členem spolku Umělecká Beseda¹¹²⁰ (spolek sdružující umělce hudebního, výtvarného a literárního odboru)¹¹²¹

Hugo Richter zemřel dne 11. února 1945 ve věku 81 let. Měl syny Ladislava a Huga.¹¹²² S Emílií roz. Mráčkovou se Hugor Richter oženil v době své koncipientské praxe dne 16. srpna 1893 v kostele sv. Vavřince v Přerově.¹¹²³

4.2.6 Hugo Richter ml. (nar. 24. října 1895)

Narodil se v Přerově do rodiny advokáta Hugo Richtera a Emilie roz. Mráčkové. Navštěvoval obecnou školu v Olomouci, následně pak arcibiskupské gymnázium v Kroměříži. Právnickou fakultu univerzity Karlo - Ferdinandovi

[435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:06f529dd-8979-49e6-b467-29e9a519c872&fulltext=JUDr.%20Hugo%20Richter](http://kramerius5.nkp.cz/Moravská_orlice_ze_dne_14._9._1889)

¹¹¹⁸ Kramerius5.nkp.cz. *Moravská orlice ze dne 14. 9. 1889* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-16]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:04cfa36e-32f0-11de-992b-00145e5790ea?page=uuid:c5e684c0-2da6-11e8-b257-005056825209&fulltext=JUDr.%20Hugo%20Richter>

¹¹¹⁹ Kramerius5.nkp.cz. *Moravská orlice ze dne 31. 1. 1900* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-16]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:054ebe47-32f0-11de-992b-00145e5790ea?page=uuid:8b6f8b60-3eeb-11e8-b38f-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20Hugo%20Richter>

¹¹²⁰ Kramerius5.nkp.cz. *Katolické listy ze dne 3. 6. 1900* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-16]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:6deb8650-fca7-11e8-9984-005056825209?page=uuid:73232a10-fd9c-11e8-95ba-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20Hugo%20Richter>

¹¹²¹ Umeleckabeseda.cz. *Několik rádků o historii Umělecké besedy* [online]. Praha: Umělecká beseda [cit. 2020-05-04]. Dostupné z WWW: <https://www.umeleckabeseda.cz/umelecka-beseda/historie>

¹¹²² RICHTER st., Hugo. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

¹¹²³ Kramerius5.nkp.cz. *Národní listy ze dne 13. 8. 1893* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-16]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:f3a4b4d4-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:9028a7db-092f-45d2-b0c0-c3303b9e8a6c&fulltext=JUDr.%20Hugo%20Richter>

absolvoval v letním semestru akademického roku 1917 / 1918. Doktorem práv byl promován dne 18. října 1919. Celou předepsanou koncipientskou praxi, kterou zahájil dne 26. června 1919, vykonal v advokátní kanceláři svého otce Hugona Richtera st. na žižkovském Kostnickém náměstí č. p. 3.¹¹²⁴

Advokátní zkoušce se podrobil dne 17. března 1924 s velmi dobrým výsledkem, kdy jako zkušební komisař z řad advokátů byl přítomen Karel Wiesenberger, advokát z pražské Myslíkovi ulice č. 15. Advokátský slib vykonal o necelých pět měsíců později a dne 6. srpna 1924 byl zapsán do listiny advokátní se sídlem Kostnické nám. č. 3.¹¹²⁵

Hugo Richter ml. byl v první polovině 20. let 19. století členem Jednoty českých kandidátů advokacie v Praze, měl na starosti administraci přihlášek nových členů a zodpovídání případných dotazů.¹¹²⁶ Jednota konala dne 30. ledna 1923 valnou hromadu v místnostech advokátní komory v Praze, kde byl mimo jiné vzpomenut Alois Rašín a po zásluze odsouzen na něj spáchaný atentát.¹¹²⁷

Dne 10. srpna 1924 oznámil prostřednictvím Národních Listů zahájení advokátní praxe jako společník svého otce, na Kostnickém náměstí č. 3 na Žižkově.¹¹²⁸

Krátce na to, v říjnu roku 1924 byl zemským soudem civilním v Praze ustanoven správcem podstaty v konkursu uvaleném na jmění Josefa Blažka, nájemce mlýna v Záběhlicích čp. 1.¹¹²⁹

¹¹²⁴ RICHTER st., Hugo. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

¹¹²⁵ RICHTER ml., Hugo. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

¹¹²⁶ Kramerius5.nkp.cz. *Národní listy ze dne 15. 2. 1923* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-15]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:bf1755ff-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:b1488b20-6949-11e7-94b3-005056825209&fulltext=JUDr.%20Hugo%20Richter>

¹¹²⁷ Kramerius-vs.nkp.cz. *Tribuna ze dne 17. 2. 1923* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-15]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:06e30c9e-c2b5-4061-ada3-271be6f9e8eb?page=uuid:50755620-cd9f-11e6-8680-005056825209&fulltext=JUDr.%20Hugo%20Richter>

¹¹²⁸ Kramerius5.nkp.cz. *Národní listy ze dne 10. 8. 1924* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-15]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:c6ae3cd2-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:652c0fa0-6da4-11e7-94b3-005056825209&fulltext=JUDr.%20Hugo%20Richter>

¹¹²⁹ Kramerius-vs.nkp.cz. *Mlynář ze dne 10. 10. 1924* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-15]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:9b95e600-4584-11e5-8851-005056827e51?page=uuid:72453fa0-4596-11e5-a525-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Hugo%20Richter>

V době protektorátní byl dne 5. března 1943 odveden tajnou státní policií a vzat do vazby, přičemž při zatýkání projevil přání, aby mu po dobu jeho nepřítomnosti byl substitutem ustanoven žižkovský advokát Josef Bouzek z Huttenovi tř. č. 58 (dnešní Husova ulice).¹¹³⁰

V důsledku toho se kárná rada pro advokáty a kandidáty advokacie v Čechách usnesla, že zastavuje výkon advokacie Hugo Richterovi do skončení jeho trestní věci, pro kterou byl zatčen. Vyšetřování bylo vedeno pro velezrádnou činnost. Již v průběhu roku 1943 provádí Dr. Bouzek likvidaci advokátní kanceláře Dr. Richtera, přičemž ta byla dle informací od likvidátora specifická tím, že spravovala značnou částku cizích peněz.¹¹³¹

Vše vyvrcholilo rozsudkem vyššího zemského soudu v Drážďanech ze dne 10. ledna 1944, kterým byl Dr. Richter odsouzen za pomoc při přípravě velezrádného spolčení proti německé Říši k jednomu roku odnětí svobody. Následně dne 15. března 1944 byl ministerstvem spravedlnosti nařízen jeho trvalý výmaz z listiny advokátů.¹¹³²

Po skončení druhé světové války oznámil dne 11 května 1945 opětovné zahájení své advokátní praxe, přičemž po válce působil i v orgánech advokátní komory. Například v říjnu roku 1946 byl opětovně zvolen návladním advokátní komory v Praze.¹¹³³

Po komunistickém převratu v únoru roku 1948 mohl na základě akčního výboru advokátní komory pro Čechy dále, avšak prozatímně, vykonávat advokacii. Dne 1. října 1948 oznámil přesídlení své advokátní kanceláře z dosavadních prostor do Kamenické ulice č. 1 na Praze VII.¹¹³⁴

¹¹³⁰ RICHTER ml., Hugo. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

¹¹³¹ RICHTER ml., Hugo. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

¹¹³² RICHTER ml., Hugo. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

¹¹³³ Kramerius-vs.nkp.cz. *Právní praxe ze dne 30. 11. 1946* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-15]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:063e5fe0-bab8-11e8-b888-5ef3fc9bb22f?page=uuid:31ad0410-d2eb-11e8-b888-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20Hugo%20Richter>

¹¹³⁴ RICHTER ml., Hugo. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

Z důvodu jmenování předsedou Státního soudu v Praze byla dne 4. dubna 1949 zahájena likvidace jeho advokátní kanceláře, kterou prováděl Ivan Říha, advokát z Vladislavovi ulice č. 6.¹¹³⁵

Hugo Richter ml. byl předsedou Státního soudu v Praze, zřízeného zákonem č. 232/1948 Sb., Zákon o státním soudu, od zahájení jeho činnosti ode dne 25. října 1948¹¹³⁶ až do jeho zrušení ke dni 31. prosinci 1952.¹¹³⁷ K získání postu předsedy Státního soudu přispěla i jeho činnost v poúnorových dnech roku 1948, kdy se účastnil centrálních řídicích akcí strany v úseku justičním vůbec, zejména pokud šlo o očistu advokacie, a prokázal naprostou osobní obětavost v nejkritičtějších dnech.¹¹³⁸

V této funkci na celostátní konferenci státních soudců a prokurátorů konané dne 26. června 1950 například pronesl: „*Vedoucí státního soudu odpovídají za judikaturu a kvalitu rozsudků státního soudu. Jedinou zárukou správného rozhodování je, že senát státního soudu musí státního prokurátora uvědomit, jak věc hodlá posuzovat a zda státní prokurátor toto hodnocení pokládá za správné a stavu věci odpovídající, jelikož státní prokurátor obvykle zná více a názor prokuratury musí být směrodatný. Styk s prokuraturoou před rozhodnutím se ukládá jako povinnost, a pak nebudou odvolání do rozsudků a nebude lze vytýkat nekvalitní rozhodnutí.*“¹¹³⁹ Předseda Nejvyššího soudu Dr. Draxner pak ve svém vystoupení upřesnil, že mezi Státním soudem a Státní prokuraturoou je třeba předem projednat jak kvalifikaci, tak i výši trestu.¹¹⁴⁰

Instrukcí ministra spravedlnosti Alexeje Čepičky došlo v září roku 1949 v rozporu s ústavním zákonem č. 319/1948 Sb., o soudnictví, ke zrušení institutu vyšetřujících soudců, kteří dohlíželi na dodržování zákona při vyhledávacích úkonech

¹¹³⁵ RICHTER ml., Hugo. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

¹¹³⁶ ustrcr.cz. BURSÍK, Tomáš, ŠIMÁNKOVÁ, Alena. *Struktury moci. Téma třídní justice v období 1948 - 1950* [online]. Praha: Ústav pro studium totalitních režimů [cit. 2020-05-04]. Dostupné z WWW: <https://www.ustrcr.cz/data/pdf/pamet-dejiny/0801-90-95.pdf>

¹¹³⁷ POSPÍŠIL, Jaroslav. *Hyeny v akci*. Vizovice: Lípa, 2003. ISBN: 80-86093-68-9, s. 537, 540, 552, 554, 558, 573.

¹¹³⁸ POSPÍŠIL, Jaroslav. *Hyeny v akci*. Vizovice: Lípa, 2003. ISBN: 80-86093-68-9, s. 537, 540, 552, 554, 558, 573.

¹¹³⁹ POSPÍŠIL, Jaroslav. *Hyeny v akci*. Vizovice: Lípa, 2003. ISBN: 80-86093-68-9, s. 537, 540, 552, 554, 558, 573.

¹¹⁴⁰ RÁZEK, Adolf. *StB + justice nástroje třídního boje v akci Babice*. Praha: Úřad dokumentace a vyšetřování zločinů komunismu, 2002. ISBN: 80-86621-02-2, s. 120, 122, 232 -233, 235, 237, 239-240.

pracovníků bezpečnosti, provádění důkazů a také při rozhodování o uvalení vazby. Dle tehdejšího ministra spravedlnosti justičním orgánům nenáleželo prověřovat vyšetřování. To samozřejmě vedlo k výraznému omezení kontroly vyšetřování a četným nezákonným vazbám.¹¹⁴¹ Nezákonnosti a trýznění vězňů však probíhalo ještě před tím, na což upozorňoval Dr. Richter na gremiální poradě ministerstva spravedlnosti dne 7. března 1949. Poukázal na skutečnost, že je vězněna řada osob, často již od června 1948, o nichž nebylo známo, jakých trestných činů se měli dopustit a proč jsou vazebně stíhány.¹¹⁴²

K situaci v předem naplánovaném procesu s Miladou Horákovou, kde se od již napsaného scénáře odchýlil advokát Miloš Čerovský, obhájce Františka Přeučila, když svého mandanta obhajoval způsobem, který se přičil lidově demokratickému soudnictví, Dr. Richter uvedl, že „*Všichni obhájci mi předložili své řeči. Čerovskému jsem škrtl tři stránky a nemohl jsem přepokládat, že on řekne něco podobného. Jsem si vědom, že jsem měl tomu zabránit.*“¹¹⁴³

V květnu roku 1950 byl dán příkaz ministerstva spravedlnosti k vyhotovení osobního výkazu předsedy státního soudu v Praze. Z tohoto důvodu byl vyžádán i osobní spis Dr. Richtera u krajského sdružení advokátů v Praze, a to zejména za účelem prověření jeho dřívější advokátní činnosti.¹¹⁴⁴

Hugo Richter nebyl ženat a nebylo dohledáno, že by měl nějakých potomků.¹¹⁴⁵

¹¹⁴¹ POSPÍŠIL, Jaroslav. *Hyeny v akci*. Vizovice: Lípa, 2003. ISBN: 80-86093-68-9, s. 537, 540, 552, 554, 558, 573.

¹¹⁴² RÁZEK, Adolf. *StB + justice nástroje třídního boje v akci Babice*. Praha: Úřad dokumentace a vyšetřování zločinů komunismu, 2002. ISBN: 80-86621-02-2, s. 120, 122, 232 -233, 235, 237, 239-240.

¹¹⁴³ ZÍDEK, Petr. *Příběh herečky Dělnická prokurátorka Ludmila Brožová a její svět*. Praha: Dokořán, 2010. ISBN: 978-80-7363-259-5, s. 91.

¹¹⁴⁴ RICHTER ml., Hugo. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

¹¹⁴⁵ RICHTER ml., Hugo. Osobní fond. Česká advokátní komora, odbor matriky

Obrázek č. 38: Hugo Richter ml.¹¹⁴⁶

4.2.7 Jan Sejk (nar. 7. února 1870)

Jan Sejk se narodil v jihočeské Lomnici nad Lužnicí.¹¹⁴⁷ Středoškolská studia však již absolvoval na pražském gymnáziu v Žitné ulici, kde v roce 1888 rovněž maturoval. Následně započal se studiem práv na pražské Karlo-Ferdinandově univerzitě.¹¹⁴⁸

Zahájení své advokátní praxe dne 30. ledna 1902 na žižkovské Karlově třídě č. 33n, oznámil o pět dní později i prostřednictvím různých periodik,¹¹⁴⁹

¹¹⁴⁶ Dostupný z WWW: <https://www.ustrcr.cz/data/pdf/pamet-dejiny/0801-90-95.pdf>

¹¹⁴⁷ Kramerius-vs.nkp.cz. *Národní osvobození ze dne 7. 2. 1930* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-15]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:c9513e60-62ab-11e1-aaf6-0013d398622b?page=uuid:0d9c95e0-9bd3-11e7-920d-005056827e51&fulltext=JUDr.%20Jan%20Sejk>

¹¹⁴⁸ Kramerius-vs.nkp.cz. *Národní listy ze dne 14. 4. 1908* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-15]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:93bb81b0-7715-11dc-b0be-000d606f5dc6?page=uuid:26072ab1-6202-11e7-8b50-001018b5eb5c&fulltext=JUDr.%20Jan%20Sejk>

¹¹⁴⁹ Kramerius-vs.nkp.cz. *Čas ze dne 4. 2. 1902* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-15]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:8f4678d0-9c5e-11e9-bc42-5ef3fc9ae867?page=uuid:f2761fe0-9c82-11e9-8812-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20Jan%20Sejk>

například v Národní politice ve sloupečku z *Kruhů advokátních*,¹¹⁵⁰ nebo i v Katolických listech.¹¹⁵¹

Národní listy dne 20. 6. 1907 v rubrice *Ze soudní síně* přinesli zprávu o nerozvážném činu zoufalé ženy, sloužky ve Velké Vísce, kterou ve chvílích nejtěžších opustil její milenec Václav Bradáč. Zoufalá žena pojala neblahý záměr, že sebe i své pětiměsíční děcko otráví vývarem z fosforových sirek. Tekutinu oba dva vypily, avšak naštěstí se brzy vrátila domu babička dítěte, která pohotově přivolala lékaře, který zachoval matku i dítě při životě. Před pražským porotním soudem, kam byla pohnána za zločin nedokonané vraždy úkladné, projevila lítost a ke všemu se přiznala. Obhájce Dr. Sejk se ji ujal velmi vřelým způsobem a správně podotkl, že na lavici obžalovaných by měl správně zasednout původce všeho zla, a sice nesvědomitý milenec. Porota všemi hlasy rozhodla o nevině obžalované a soud vynesl osvobozující rozsudek.¹¹⁵²

Jako obhájce zastupoval ve druhé polovině roku 1915 primáře okresní nemocnice na Vinohradech Jana Semeráda a lékaře Karla Dobruského, kteří byli obviněni manžely Müllerovými, že prý s jejich dětmi prováděli nebezpečné pokusy, při kterých měli děti mazat v oblasti třísel žiravinou, v důsledku čehož se měli dětem vytvořit puchýře ve velikosti slepičího vejce. Z těchto puchýřů pak měli lékaři vyjmout vytvořenou látku, kterou poté měli infikovat opice za tím účelem do nemocnice přivezené. Trestní oznámení však bylo shledáno neopodstatněným a zemský soud žalobu zamítl. V tom se však list obrátil, když oba lékaři zastoupeni Janem Sejkem podali na Müllerovi žalobu pro přestupek urážky na cti, o které následně rozhodl okresní soud na Smíchově tak, že oba manžele uznal vinnými a

¹¹⁵⁰ Kramerius-vs.nkp.cz. *Národní politika ze dne 4. 2. 1902* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-15]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:1531f040-7b1b-11dc-8495-000d606f5dc6?page=uuid:5fbc7c80-2f65-11e7-a77b-001018b5eb5c&fulltext=JUDr.%20Jan%20Sejk>

¹¹⁵¹ Kramerius-vs.nkp.cz. *Katolické listy ze dne 4. 2. 1902* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-15]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:c74d44d0-1b34-11e9-a845-005056825209?page=uuid:b8375340-1ba8-11e9-bc55-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20Jan%20Sejk>

¹¹⁵² Kramerius-vs.nkp.cz. *Národní listy ze dne 20. 6. 1907* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-15]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:1531f040-7b1b-11dc-8495-000d606f5dc6?page=uuid:5fbc7c80-2f65-11e7-a77b-001018b5eb5c&fulltext=JUDr.%20Jan%20Sejk>

Josefu Müllerovou odsoudil k 14 dním ve vězení, Bedřicha Müllera pak na 8 dní vězení.¹¹⁵³

Již tři měsíce po otevření nové advokátní kanceláře Jana Sejka informovaly Národní listy o prodeji konkursní podstaty žižkovského rukavičkáře Augustina Hromady, kdy nabídky na odkup přijímal právě Dr. Sejk jako správce konkursní podstaty.¹¹⁵⁴ Nedlouho na to, v říjnu roku 1902 byl pak zemským soudem v Praze uvalen konkurz na jmění Leopoldiny Netzoltové, modistky v Žižkově, Havlíčkově ulici č. 7, kdy prozatímním správcem konkursní podstaty byl ustanoven Jan Sejk.¹¹⁵⁵ Konkurs byl zemským soudem v Praze v listopadu roku 1907 prohlášen také na jmění Nákupního družstva při společenstvu obchodníků potravinami v Žižkově, správcem podstaty byl opět Jan Sejk.¹¹⁵⁶ V roce 1913 působil jako prozatímní správce konkursní podstaty ve věci Josefa Mrklase, obchodníka se železářským zbožím v Žižkově.¹¹⁵⁷ V červnu roku 1914 byl zatímním správcem podstaty v konkursu uvaleném na jmění inženýra Rudolfa Maška, majitele firmy R. Mašek a spol., továrna na ústřední topení v Žižkově se

¹¹⁵³ Kramerius-vs.nkp.cz. *Venkov ze dne 4. 9. 1915* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-12]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:85978af0-81e3-11e7-94b3-005056825209?page=uuid:f5431720-81e8-11e7-8b50-001018b5eb5c&fulltext=JUDr.%20Antonín%20Zvěřina>

¹¹⁵⁴ Kramerius-vs.nkp.cz. *Národní listy ze dne 19. 4. 1902* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-15]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:4cff1570-6c3e-11dc-81a3-000d606f5dc6?page=uuid:cc7e5460-158e-11e7-96ce-005056827e51&fulltext=JUDr.%20Jan%20Sejk>

¹¹⁵⁵ Kramerius-vs.nkp.cz. *Čas ze dne 19. 10. 1912* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-15]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:7997bb50-7037-11e9-b04f-5ef3fc9bb22f?page=uuid:38c4caf0-704b-11e9-80b3-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Jan%20Sejk>

¹¹⁵⁶ Kramerius-vs.nkp.cz. *Čas ze dne 30. 11. 1910* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-15]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:264079b0-5d4f-11e9-8cc0-5ef3fc9bb22f?page=uuid:53a1dd30-5dc8-11e9-b2a9-005056825209&fulltext=JUDr.%20Jan%20Sejk>

¹¹⁵⁷ Kramerius-vs.nkp.cz. *Národní listy ze dne 26. 3. 1913* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-15]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:5c8b1370-9098-11dd-a4de-000d606f5dc6?page=uuid:a7ea3610-628b-11e7-89ee-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Jan%20Sejk>

sídlem Husova tř. č. 70.¹¹⁵⁸ Ve funkci správce konkursní podstaty působil i v roce 1915 v řízení proti obchodnici Emilii Bejšovcové z Jeseniovi ulice č. 17.¹¹⁵⁹

V průběhu první světové války strávil nějaký čas v poli, lze tak usuzovat na základě zprávy z vydání Národních listů ze dne 20. listopadu 1918, kde oznámil, že po návratu z vojny opětovně otevřel advokátní kancelář, tentokrát na žižkovské Karlově tř. č. 21.¹¹⁶⁰

Jako správce konkursní podstaty působil také v období první republiky, například v říjnu roku 1922 ve věci pekaře Františka Fišery ze žižkovské Poděbradovy tř. č. 50n,¹¹⁶¹ v březnu roku 1928 pak v řízení s žižkovskou obchodnicí Barborou Kadlecovou, Želivského ulice č. 3 (dnešní část ulice Chlumova).¹¹⁶²

Jako příklad jeho odborné činnosti lze uvést české vydání *Advokátního tarifu dle nařízení ministerstva spravedlnosti ze dne 11. prosince 1897 č. 293 ř. z. a nařízeních dodatečných z roku 1905*¹¹⁶³ nebo knihy pro právníky *Změna soudních poplatků dle císařského nařízení z 26. prosince 1897 č. 305 ř. z. a nařízení ministerstva financí a spravedlnosti z 28. prosince 1897 č. 306 ř. z.*¹¹⁶⁴, jež Dr. Sejk upravil.

¹¹⁵⁸ Kramerius-vs.nkp.cz. *Národní listy ze dne 13. 6. 1914* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-15]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:7302d990-ded1-11dc-b64c-000d606f5dc6?page=uuid:4101c900-3120-11e7-a77b-001018b5eb5c&fulltext=JUDr.%20Jan%20Sejk>

¹¹⁵⁹ Kramerius-vs.nkp.cz. *Čas ze dne 5. 1. 1915* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-15]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:29d7ede0-b88c-11e9-9209-005056827e51?page=uuid:352f2550-b8be-11e9-b44e-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20Jan%20Sejk>

¹¹⁶⁰ Kramerius-vs.nkp.cz. *Národní listy ze dne 20. 11. 1918* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-15]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:8d345470-0bc6-11dd-9a2b-000d606f5dc6?page=uuid:8ae5d180-608a-11e7-8b50-001018b5eb5c&fulltext=JUDr.%20Jan%20Sejk>

¹¹⁶¹ Kramerius-vs.nkp.cz. *Tribuna ze dne 27. 10. 1922* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-15]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:6d2b5fbb-bca5-4d79-8e5f-be53f022978a?page=uuid:dea86940-ccd8-11e6-8680-005056822549&fulltext=JUDr.%20Jan%20Sejk>

¹¹⁶² Kramerius-vs.nkp.cz. *Tribuna ze dne 17. 3. 1928* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-15]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:1a6e7bfb-57b5-4bab-b9c8-ddb011afb992?page=uuid:8b1ae2a0-dd61-11e6-89a8-005056822549&fulltext=JUDr.%20Jan%20Sejk>

¹¹⁶³ SEJK, Jan. *Advokátní tarif*. Praha: Grosman a Svoboda, 1905.

¹¹⁶⁴ SEJK, Jan. *Advokátní tarif*. Praha: Grosman a Svoboda, 1905, s. 41.

Co se týká politické angažovanosti Dr. Sejka, lze zmínit jeho zvolení, v obecních volbách konaných v květnu roku 1906, náhradníkem člena žižkovského obecního výboru.¹¹⁶⁵ Starostou města byl opětovně zvolen Gustav Žák.¹¹⁶⁶

Jan Sejk byl vynikajícím českým těsnopiscem, v době působení Revolučního národního shromáždění zastával funkci ředitele těsnopisecké kanceláře,¹¹⁶⁷ předtím dlouhá léta působil jako těsnopisec i na českém zemském sněmu.¹¹⁶⁸ V této oblasti působil rovněž jako examinátor u Státní zkušební komise pro komorní a kancelářský těsnopis v Praze.¹¹⁶⁹ Dne 25. června 1904 byl Jan Sejk zvolen starostou Prvního pražského spolku stenografů Gabelsborských, jak o tom informoval o čtyři dny později Venkov.¹¹⁷⁰ V této funkci setrval dlouhých dvanáct let, tedy do roku 1916.¹¹⁷¹

Dr. Sejk často sám nebo prostřednictvím různých spolků, jichž byl členem, přispíval na různé dobročinné sbírky. V květnu roku 1907 složil částku 10,- K Ústřední matici školské jako vybranou dobrovolnou pokutu v trestní věci Josefa Sudka proti Františku Reisoovi.¹¹⁷² V listopadu roku 1907 odevzdal rodinám zahynulých havířů v Zákolanech pokuty složené k jeho rukám ve dvou trestních

¹¹⁶⁵ SRB, Adolf, HOUBA, Josef. *Město Žižkov*. Žižkov: Adolf Srb, 1910, s. 93.

¹¹⁶⁶ SRB, Adolf, HOUBA, Josef. *Město Žižkov*. Žižkov: Adolf Srb, 1910, s. 92, 158.

¹¹⁶⁷ Kramerius-vs.nkp.cz. *Nový velký ilustrovaný slovník naučný z roku 1932* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-12]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:48608130-4e03-11e4-ab76-005056827e51?page=uuid:90ffb6e0-9c28-11e4-9a7e-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20Jan%20Sejk>

¹¹⁶⁸ Kramerius-vs.nkp.cz. *Národní osvobození ze dne 7. 2. 1930* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-12]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:c9513e60-62ab-11e1-aaf6-0013d398622b?page=uuid:0d9c95e0-9bd3-11e7-920d-005056827e51&fulltext=JUDr.%20Jan%20Sejk>

¹¹⁶⁹ Kramerius-vs.nkp.cz. *Sborník Ministerstva školství a národní osvěty z roku 1925* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-12]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:ae08c9b0-55d4-11e9-8854-005056827e51?page=uuid:46dc42d6-1058-4b66-b9e8-cb4095e11b25&fulltext=JUDr.%20Jan%20Sejk>

¹¹⁷⁰ Kramerius-vs.nkp.cz. *Venkov ze dne 29. 6. 1913* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-15]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:ee3d1d10-ce44-11e7-9c14-005056827e51?page=uuid:a0c8c460-ce5a-11e7-a351-005056825209&fulltext=JUDr.%20Jan%20Sejk>

¹¹⁷¹ Kramerius-vs.nkp.cz. *Národní osvobození ze dne 7. 2. 1930* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-15]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:c9513e60-62ab-11e1-aaf6-0013d398622b?page=uuid:0d9c95e0-9bd3-11e7-920d-005056827e51&fulltext=JUDr.%20Jan%20Sejk>

¹¹⁷² Kramerius-vs.nkp.cz. *Národní listy ze dne 18. 5. 1907* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-12]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:362e55d0-78f1-11dc-a873-000d606f5dc6?page=uuid:370bfcd0-2f6e-11e7-a77b-001018b5eb5c&fulltext=JUDr.%20Jan%20Sejk>

záležitostech v celkové výši 20,- K.¹¹⁷³ V prosinci téhož roku zaslal ve prospěch uvězněných a pronásledovaných Slováků na uherském Slovensku částku 20,- K, což představovalo sbírku lovecké společnosti po honě vykonanou,¹¹⁷⁴ částku 10,- K, jež obdržel jako pokutu v trestní věci pana Grünhuta proti panu Šturchovi,¹¹⁷⁵ zaslal již dříve. V říjnu roku 1912 poskytl dar 10,- K Českému zemskému pomocnému spolku pro nemocné plicními chorobami.¹¹⁷⁶

Jan Sejk zemřel v protektorátní Praze dne 12. října 1941.

¹¹⁷³ Kramerius-vs.nkp.cz. *Národní listy ze dne 2. 11. 1907* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-12]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:71576720-7af2-11dc-ab29-000d606f5dc6?page=uuid:025ccf60-2f77-11e7-a77b-001018b5eb5c&fulltext=JUDr.%20Jan%20Sejk>

¹¹⁷⁴ Kramerius-vs.nkp.cz. *Národní listy ze dne 28. 12. 1907* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-12]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:e4349950-7af9-11dc-b03a-000d606f5dc6?page=uuid:4664b9f0-2f8d-11e7-b650-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Jan%20Sejk>

¹¹⁷⁵ Kramerius-vs.nkp.cz. *Národní listy ze dne 16. 11. 1907* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-12]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:3ca28e00-7af3-11dc-a9d9-000d606f5dc6?page=uuid:1f462180-2f6d-11e7-a38c-005056827e51&fulltext=JUDr.%20Jan%20Sejk>

¹¹⁷⁶ Kramerius-vs.nkp.cz. *Národní listy ze dne 4. 10. 1912* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-12]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:ecb3a9e0-9443-11dd-ad91-000d606f5dc6?page=uuid:ff1dca00-6308-11e7-89ee-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Jan%20Sejk>

5. Vazby mezi Královskými Vinohrady, Karlínem a Žižkovem a mezi místními advokáty

V porovnání s pražským Karlínem a Žižkovem byly Král. Vinohrady zřetelně oblíbenějším působištěm advokátů, a to po celou dvacetiletého trvání první republiky. Zatímco na Král. Vinohradech bylo v roce 1918 usazeno 18 advokátů, v Karlíně sídlilo toho roku 11 advokátů a na Žižkově pouze 8, což je značný procentuální rozdíl, který se v průběhu času zvětšoval, přičemž v roce 1937 pak byl rozdíl v počtu zde usazených advokátů zcela markantní.

Údaje obsažené v Seznamu advokátů za rok 1926 pak ukazují, že v tu dobu mělo Král. Vinohrady jako sídlo své advokátní kanceláře zapsáno 34 advokátů, v Karlíně sídlilo advokátů o polovinu méně, tedy 17, a na Žižkově působilo toho roku pouhých 6 advokátů. Ze Seznamu advokátů za rok 1937 vyplývá, že na Král. Vinohradech mělo sídlo zapsáno 81 advokátů, oproti roku 1918 je zde tak patrný nárůst o 63 osobností. V Karlíně mělo toho roku umístěnu advokátní kancelář 22 advokátů, což je jednou tolik, nežli v roce 1918. Konečně pak na Žižkově sídlilo v roce 1937 jen 14 advokátů a oproti roku 1918 tak v porovnání zaznamenal nejmenší nominální nárůst v počtu usazených advokátů. Z výše uvedeného je zřejmé, že početní rozdíl mezi advokátními kanceláři provozovanými na Král. Vinohradech na straně jedné, a Karlínem a Žižkovem na straně druhé, se po čas trvání první republiky výrazně prohluboval.

Jak již bylo zmíněno v první kapitole a v předcházející diplomové práci, Král. Vinohrady a Žižkov tvořili přes čtvrt století jednu obec s názvem Vinohrady, a to až do svého rozdělení v roce 1875.

Vzájemná blízkost všech tří oblastí vyplývá i z jejich geografické polohy, kdy na sebe územně navazují, respektive Král. Vinohrady a Karlín jsou od sebe navzájem odděleny mezi nimi situovaným Žižkovem.

Za právně historicky nejvýznamnější spojení mezi prvorepublikovými advokáty působících ve sledovaných oblastech lze označit jejich podíl na vzniku Ústavní listiny z roku 1920, když ve dnech 27. – 29. února roku 1920, kdy byl projednáván návrh první Ústavní listiny samostatné Československé republiky a

dalších souvisejících zákonů, zasedali jako poslanci Revolučního Národního shromáždění mezi ostatními rovněž vinohradští advokáti Theodor Bartošek a Josef Černý (i když Josef Černý přesídlil na Král. Vinohrady až později), a také karlínský advokát Jaroslav Brabec.

Dalším příkladem spolupráce mezi zdejšími advokáty lze uvést například to, že vinohradský Václav Zdeněk Brabec po návratu z Velké války v roce 1918 vstoupil jako advokátní koncipient do karlínské advokátní kanceláře Františka Čerovského v Karlíně, avšak na konci následujícího roku koncipientskou praxi přerušil a nastoupil u České finanční prokuratury v Praze. V polovině roku 1921 se vrátil opět jako advokátní koncipient do advokátní kanceláře Františka Čerovského.

Když v roce 1949 nastoupil vinohradský advokát Bedřich Novák do léčení ve Františkových Lázních, ustanovil v jedné konkrétní věci svým substitutem karlínského advokáta Františka Čerovského.

Další spojení mezi advokáty působícími v Král. Vinohradech, Žižkově a Karlíně dokládá skutečnost, že vinohradský Ladislav Petrák byl v první polovině 30. let angažován v redakci časopisu Nový Hlas, podporujícího emancipaci sexuálních menšin, vymýcení společenských předsudků a snahy o zrušení trestnosti homosexuality. Předchůdcem tohoto časopisu byl časopis Hlas sexuální menšiny, v jehož redakci zasedal mezi jinými i karlínský advokát František Čerovský.

František Čerovský byl v březnu roku 1929 zkušebním komisařem z řad advokátů při advokátní zkoušce vinohradského Jiřího Pilaře.

V říjnu roku 1911 reprezentoval Karlín na Čtvrtém sjezdu českých měst z království českého v Praze Jaroslav Brabec společně se svým kolegou Františkem Lokayem st., za Král. Vinohrady se sjezdu účastnil Bedřich Jahn nejst. Jaroslav Brabec zároveň zasedal vedle Františka Lokaye st. i v karlínské místní samosprávě.

Jméno Františka Lokaye st. lze pak nalézt ve spojení s vinohradským advokátem Václavem Ulrychem, a sice v souvislosti se Svazem českých majitelů domů v království Českém, jehož byli oba členy.

Vinohradský advokát František Papoušek společně s karlínským advokátem Karlem Schönbaumem založili v říjnu roku 1933 filmovou společnost Praha – Paříž s.r.o.

V listopadu 1898 přijal Spolek českých advokátů v království českém několik nových členů, mezi nimiž byli i žižkovský Jindřicha Fialu či vinohradský Josef Ettl, šlechtic z Hvozdomilů.

Na valné hromadě Ústředního sboru spolků majitelů domů v Království českém konané v březnu roku 1905 byl za město Žižkov zvolen do výboru tohoto sboru advokát Hynek Černý, za Karlín byl do výboru zvolen jeho kolega František Lokay.

Je nepochybné, že vazeb mezi vinohradskými, karlínskými a žižkovskými advokáty existovalo mnohem více, než je v této práci zachyceno, je však zřejmé, že ne o všech přátelstvích a běžných známostech existují historické prameny, na základě kterých by bylo lze tato fakta popsat.

Závěr

V rámci této rigorózní práce bylo zpracováno téma *Advokacie na Královských Vinohradech s ohlédnutím do pražského Karlína a Žižkova v době první republiky*, přičemž tato práce obsahově navazuje a rozšiřuje diplomovou práci téhož autora z roku 2018, zabývající se prvorepublikovou advokací na území dnešních pražských čtvrtí Karlína a Žižkova.

Úvodem byla čtenáři přiblížena prvorepubliková podoba Královských Vinohrad, jak ji tato oblast získávala v období od poloviny 19. století, kdy na místech dnes povětšinou zaniklých usedlostí a zahrad začala vyrůstat nová výstavba činžovních domů. Největší stavební rozmach pak Královské Vinohrady zaznamenali na počátku 20. století a svou celkovou podobu, kterou si s drobnými změnami zachovávají dodnes, získali na počátku 20. let 20. století. Ve vztahu k místní samosprávě lze mezi zdejšími starosty vyzdvihnout například Otto Pavlíka, který v roce 1928 svlékl své soudcovské roucho a o rok později oblékl roucho advokátské.

V navazující části této práce je zaznamenán vývoj počtu advokátních kanceláří fungujících na Královských Vinohradech v průběhu sledovaného prvorepublikového období. Zatímco v roce 1918 mělo sídlo na Královských Vinohradech zapsáno 18 advokátů, ve druhé polovině 20. let 20. století jejich stavy kolísaly mezi 31 a 38 osobnostmi. Od roku 1934 do roku 1937 se pak počet zde usazených advokátů každoročně zvyšoval o 10 i více osobností, přičemž z 59 zapsaných advokátů v roce 1934 se seznam rozšířil až na 81 zapsaných advokátů v roce 1937. Oproti roku 1918 je zde tak patrný téměř pětinasobný nárůst v počtu současně praktikujících advokátů. Dále tato kapitola připomíná mnohé příbuzenské, přátelské, či pouze profesní vazby, které se vytvořili mezi vinohradskými advokáty.

Pro zpracování třetí a čtvrté kapitoly posloužili jako hlavní podklady zejména osobní fondy archivované odborem matriky české advokátní komory, dobový tisk, jakož i rozmanitá literatura, vědecké práce a odborné historické články. Třetí kapitola je věnována v součtu 49 vybraným osobnostem vinohradských advokátů, čtvrtá kapitola se pak zabývá 11 vybranými osobnostmi

advokátů karlínských a 7 vybranými osobnostmi advokátů žižkovských, kdy hlavním kritériem při jejich výběru byla přítomnost advokátova osobního fondu v archivu historické matriky České advokátní komory. V několika případech (Otto Pavlík, Jaroslav Brabec, Hynek Černý, Josef Ducháček, Jindřich Fiala, Josef Porges, Jan Sejk) bylo přistoupeno ke koncipování profilu advokáta pouze na základě jiných zdrojů, a to zejména na základě dobového tisku, rozmanité literatury, vědeckých prací a odborných článků s historickou tematikou.

Mezi všemi těmito 67 osobnostmi advokátů byly poodhaleny v mnoha ohledech velice pozoruhodné životní příběhy. Autor se při zpracovávání těchto dvou kapitol a při odhalování osudů vybraných advokátů snažil zůstat nestranným a zjištěné skutečnosti se pokoušel v této práci zachytit v maximální možné míře objektivně, bez jakýchkoliv prvků subjektivního hodnocení, aby neovlivňoval názor čtenáře.

V této souvislosti lze zmínit například zajímavé příběhy politiků Theodora Bartoška, Josefa Černého, Otto Pavlíka, Václava Ulrycha, Jaroslava Brabce či Františka Lokaye st., věrného sokola, který pocházel ze staré významné karlínské rodiny.

Je třeba také poukázat na osobnost Čenka Bruneho, jenž byl v předválečné době mimo jiné zapojen ve skupině českých árijských advokátů vystupující proti svým židovským kolegům, dále například na snahy Ludvíka Dukáta, který se neúspěšně pokusil ošidit stanovenou koncipientskou praxí tím, že se nechal zapsat do seznamu advokátů na Podkarpatské Rusi a o několik dní později požádal o zápis v obvodu advokátní komory v Čechách, spoléhaje na to, že jeho zápis do seznamu advokátů nebude přezkoumáván. Šlechtic z Hvozdomilu Josef Ettl sloužil v době první světové války jako letec a po válce byl členem Aeroklubu republiky československé. Jeho otec byl rovněž vinohradským advokátem.

Ze staré a velmi vážené a významné vinohradské rodiny s dlouhou advokátní tradicí pocházel také Bedřich Jahn. Rudolf Fiedler, který vstoupil do advokacie až ve svých 46 letech, působil rovněž jako hudební skladatel a jako spisovatel vydával svá díla pod pseudonymem Rolf Fremont. Karla Jakubce pak lze označit za jednoho z nejčastěji přesídlovících vinohradských, pravděpodobně i československých advokátů vůbec. Za velmi zajímavé životní příběhy lze označit

rovněž příběhy Vlastimila Klímy a Jana Rennera, kdy oba dva byli mimo jiné členy skupiny Národní myšlenka.

Emil Miříčka st. byl významným představitelem jak Českého klubu automobilistů, tak i Českého klubu motocyklistů. V této oblasti byl činným i jako člen správní rady automobilky Laurin a Klement a v důsledku fúze pak i Škodových závodů. Vinohradský advokát František Papoušek se svým karlínským kolegou Karlem Schönbaumem založili v říjnu roku 1933 filmovou společnost Praha – Paříž s.r.o., a spolupracovali rovněž i s Milošem Havlem, Janem Werichem a Jiřím Voskovcem. Ladislav Petrák se stejně jako jeho kolega František Čeřovský zasazoval o emancipaci sexuálních menšin, vymýcení společenských předsudků a o zrušení trestnosti homosexuality. František Čeřovský byl rovněž sběratelem a populizátorem malířského umění.

Vintřř Radimský a jeho bratr Harry pocházeli ze známé mlynářské rodiny Radimských na Kolínsku, když rodina, jejíž tradice sahala až do 18. století, vlastnila mlýny na řece Labi a na řece Jizeře. Upozornit lze i na „enfant terrible“ Františka V. Sekyru, který dle zpráv v dobovém tisku zasedal v protektorátním Národním souručenství. Dále o něm při bádání vyšlo najevo, že byl vyhlášeným bouřlivákem s kladným vztahem k alkoholu. Advokát a sportovec František Singer byl dle dostupných pramenů výborným tenistou, členem SK Slavie, činovníkem ve Svazu házené a propagátorem ženských sportů.

Žižkovský advokát Otakar Hurych byl synem karlínského advokáta Matěje Hurycha, jeho sestrou byla spisovatelka Marie Calma-Veselá. On sám rovněž působil jako spisovatel a publikoval pod pseudonymy Uriov a Dr. Tříska. Hugo Richter st. přerušil po několika letech svou advokátní praxi, aby se mohl vydat na dráhu uměleckou, konkrétně vystupoval jako operní pěvec pod pseudonymy Hugo Dvořák nebo Bruno Decorti, když zpíval v nejvýznamnějších divadlech v Čechách, i zahraničí. Činným byl též i literárně. Jeho syn Hugo Richter ml. se zapsal do dějin zejména po únoru roku 1948, když zastával funkci předsedy nechvalně proslulého Státního soudu, a to od zahájení jeho činnosti dne 25. října 1948, až do jeho zrušení ke dni 31. prosince 1952. Nakonec lze zmínit i advokáta Jana Sejka, který byl mimo jiné vynikajícím českým těsnopisem, jenž dlouhá léta působil jako těsnopisec na českém zemském sněmu a v Revolučním národním

shromáždění zastával funkci ředitele těsnopisecké kanceláře. Nelze opomenout ani vysoký počet advokátů, kteří při výkonu tohoto povolání kráčeli ve šlépějích svých otců a rozhodli se tuto rodinnou tradici udržovat i nadále.

Toliko pouze několik příkladmo uvedených poznatků ze života osobností vybraných advokátů, které byly zjištěny v průběhu koncipování této rigorózní práce.

Celá řada advokátů, kterým je věnována tato rigorózní práce, byli často ustanovováni soudem do funkce správce konkursní podstaty, často si vzájemně byli jmenováni substituty, a to jak na základě projevu své svobodné vůle, tak i z titulu autoritativního rozhodnutí. Mnoho z nich bylo válečnými veterány první světové války, zasloužilými členy různých politických stran, spolků, svazů, jednot, a jiných organizací a byli angažováni v mnoha projektech a podnicích, které s výkonem advokacie nikterak nesouvisely.

Je třeba zmínit, že všech 67 osobností advokátů, jimž je tato práce věnována, si jistě zaslouží nebýti zapomenuty a jejich příběhy, aby byly co nejšířeji zaznamenány.

S ohledem na shora uvedené lze i s trochou nadsázky uzavřít poněkud tematicky upraveným úslovím, „*co prvorepublikový advokát, to renesanční člověk*“.

Resumé

The purpose of this rigorous thesis is to build on the previous diploma thesis from 2018 entitled *Advocacy in Prague's districts of Karlín and Žižkov in the era of the first Czechoslovak Republic*, which content was mainly to map the First Republic advocacy in the territory of today's Prague districts of Karlín and Žižkov and to acquaint readers with individual human stories and the fates of Karlín and Žižkov lawyers. Apart from its own topic, the diploma thesis generally dealt with the development and role of advocacy in the period under review (in the years 1918-1938) when it captured the legislative development of advocacy and contained an analysis of selected legal regulations in force before 1918, as well as after the establishment of the Czechoslovak state.

When considering the choice of the topic of this rigorous thesis, devoted to the regional history of advocacy in the Czech lands (in this case specifically to Prague), it seemed logical to further deepen the topic in the previous diploma thesis and bring other new insights from the life of local lawyers, not only from their law practice, but also about their other activities unrelated to the practice of advocacy.

According to the original schedule, this rigorous work was to be completed as early as March 2020, but in connection with the declaration of a state of emergency for the Czech Republic due to a health threat from a pandemic, it was based on a special license agreement concluded between the National Library of the Czech Republic, to enable temporary remote access to all digitized documents contained in the Kramerius National Digital Library for university students and teachers. This step enabled the academic public to research for more than two months using remote access 24 hours a day from the comfort of home and from such documents, which until then were not publicly accessible, or were accessible only in the National Library of the Czech Republic and only within its operational time, which was not practicable given the work duties of a trainee lawyer. It was therefore decided to take advantage of this exceptional opportunity (which arose due to otherwise negative circumstances) and to proceed with the lustration and subsequent processing of these previously almost inaccessible resources. The

opposite approach then seemed indefensible, when these offered and hitherto commonly inaccessible resources could not be left idle and unnoticed.

According to the original schedule, this rigorous work has to be completed as early as March 2020, but in connection with the declaration of a state of emergency for the Czech Republic due to a health threat from a pandemic, it was based on a special license agreement concluded between the National Library of the Czech Republic, to enable temporary remote access to all digitized documents contained in the Kramerius National Digital Library for university students and teachers. This step enabled the academic public to research for more than two months using remote access 24 hours a day from the comfort of home and from such documents, which until then were not publicly accessible, or were accessible only in the National Library of the Czech Republic and only within its operational time, which was not practicable with regard to the work duties of a trainee lawyer. It was therefore decided to take advantage of this exceptional opportunity (which arose due to otherwise negative circumstances) and to proceed with the lustration and subsequent processing of these previously almost inaccessible resources. The opposite approach then seemed indefensible, when these offered and hitherto inaccessible resources could not be left idle.

However, the personal funds of individual personalities of lawyers stored in the archive of the historical registry of the Czech Bar Association, managed by the registry department, served as a basic source in composing a mosaic of stories and life destinies of Vinohrady lawyers and their colleagues from Karlín and Žižkov and processing the profile of a specific personality of a lawyer. However, this does not apply without exception and in several cases the lawyer's profile was conceived only on the basis of other sources, especially on the basis of periodicals (eg: periodicals *Čas; Čech; Národní listy; Národní politika; Tribuna; Venkov* and many others), as well as on the basis of professional publications and digitized sources commonly available by remote access of the National Library of the Czech Republic and the National Digital Library Kramerius, respectively.

The aim of this rigorous work is to map the development of advocacy for the Král. Vinohrady in the period of the First Republic from the point of view of the popularity of this first independent city, later the Prague district, as the seat of

law firms, and the related development of the number of lawyers based here. Furthermore, to capture the personal and professional relationships between local lawyers and, last but not least, to compare their then First Republic agenda with the agenda of currently working lawyers.

The content of the introductory chapter is a brief outline of the historical development of the area, which is today one of Prague's districts and which we currently consider the wider center of Prague. The first chapter therefore describes the economic development and development of local housing, industrial and other construction and tries to describe as faithfully as possible the form of Král. Vinohrady, as they acquired in the period under review. Last but not least, attention is paid to the local First Republic self-government and important buildings are mentioned here.

The second chapter is devoted to advocacy in Král. Vinohrady between 1918 - 1938 and its main goal is to capture the expansion of local advocacy, or law firms based here. The chapter is based mainly on the lists of lawyers for the years 1918, 1926 and 1937, while the complete data were taken from the lists of lawyers available in the library of the Czech Bar Association form Annex No. 1 to this rigorous thesis.

In the author's opinion, the third chapter is a very key chapter, which is devoted to selected personalities of lawyers working in Král. Vinohrady during the First Republic, not only due to its scope. Among the selected personalities we can find, for example, a number of important politicians, whether at the municipal or national level, members of committees of various associations, unions, clubs, unions and other organizations established for various purposes, active athletes, board members and other bodies of companies and companies with various subjects. activities and activities. The selected personalities also include writers or persons otherwise active in publishing, both in the field of professional studies and at an entertaining level. Also mentioned are representatives of aristocratic families, many Jewish lawyers who formed a somewhat independent to isolated community, and last but not least, family law firms with a long tradition.

The following chapter, as already mentioned above, builds on the previous diploma thesis, which complements the information and tries to give a

comprehensive picture of the life of selected Karlín and Žižkov lawyers. Even with the fact that there were many times more lawyers in Královské Vinohrady than in Karlín and Žižkov combined, the list of personalities is not as rich as in the previous chapter, however, we can find very interesting among the life stories of local lawyers as well as st Král. Vinohrady and engaging episodes, whether from a subjective point of view, we will evaluate them positively or negatively.

The aim of the final chapter is to capture the links between Král. Vinohrady, Karlín and Žižkov and between local lawyers, and thus to capture their mutual territorial proximity resulting from their geographical location, as well as personal proximity. At the same time, this chapter discusses the development of the number of lawyers established in the areas in question since 1918, when 18 lawyers were established in Královské Vinohrady, 11 lawyers were established in Karlín that year, and only 8 lawyers were established in Žižkov, which illustrates significant differences. which continued to increase during the period under review. In 1937, the difference in the number of lawyers established in Král. Vinohrady, Karlín and Žižkov was clearly evident, when it amounted to tens of people, and Král. Vinohrady thus became clearly the dominant area in comparison with the two other Prague districts examined.

I believe that this rigorous work devoted to the regional first republican history of advocacy in the Czech lands will fulfill its stated goal and definitely fill other remaining white spaces in the history of advocacy, as has happened more and more in recent years, for example through graduate theses in Pilsen, usually under the expert guidance of the current dean of the appointed faculty JUDr. and PhDr. Stanislav Balík, Ph.D.¹¹⁷⁷

¹¹⁷⁷ Srov. např.: ČIKEŠOVÁ, Yvonna. *Advokacie v tábořském regionu v letech 1918-1938*. Plzeň, 2006. Diplomová práce. Západočeská univerzita v Plzni. Právnická fakulta.; FARNÍKOVÁ-FABIŠOVÁ, Marie. *Advokacie na Malé Straně a Hradčanech v letech 1918-1938*. Plzeň, 2014. Diplomová práce. Západočeská univerzita v Plzni. Právnická fakulta.; FÁBEROVÁ, Iveta. *Advokacie v píseckém regionu v letech 1918-1938*. Plzeň, 2020. Diplomová práce. Západočeská univerzita v Plzni. Právnická fakulta.; HUBIČKA, Štěpán. *Advokacie v pražském Karlíně a na Žižkově v době první republiky*. Plzeň, 2018. Diplomová práce. Západočeská univerzita v Plzni. Právnická fakulta.; JOKL, Jiří. *Advokacie ve vybraných soudních okresech Středočeského kraje v letech 1918 až 1938*. Plzeň, 2020. Diplomová práce. Západočeská univerzita v Plzni. Právnická fakulta.; OPATRŇÝ, Jan. *Advokáti na Královských Vinohradech a ve Vršovcích v letech 1918 – 1938*. Plzeň, 2011. Diplomová práce. Západočeská univerzita v Plzni. Právnická fakulta.; ROCH, Zdeněk. *Advokacie na Chebsku za první republiky*. Plzeň, 2008. Diplomová práce. Západočeská univerzita v Plzni. Právnická fakulta.; VÁCHA, Svatopluk. *Advokacie v Pelhřimově, Jihlavě a*

Přehled použitých pramenů

Seznam literatury

BEDNAŘÍK, Petr. Arizace české kinematografie. Praha: Univerzita Karlova v Praze, 2003. ISBN 80-246-0619-4

DIESTLER, Radek. Příběh zapomenutého průmyslníka: Život a doba Karla Loevensteina, generálního ředitele Škodových závodů Praha: Grada Publishing a.s., 2010. ISBN 978-80-247-6676-8.

DOLENSKÝ, Antonín. Kulturní adresář ČSR. Praha: Josef Zeibrdlich, 1934.

FRABŠA, František Salesius. Čeští spisovatelé dnešní doby. Praha: Lidová tribuna, 1925.

Kolektiv autorů. Malá československá encyklopedie, V. svazek, Pom – S. Praha: ACADEMIA, nakladatelství Československé akademie věd, 1987. ISBN: 02/76-0604-21-056-87.

HORA-HOŘEJŠ, PETR. Toulky českou minulostí 12, Malý panteon velkých Čechů z přelomu 19. a 20. století. Praha: Via Facti, 2009. ISBN: 978-80-904103-1-2.

KŘEŠŤAN, Jiří. Židovské spolky v českých zemích v letech 1918-1948. Praha: Sefer, 2001, ISBN: 80-85924-27-7.

KUBŮ, Eduard, ŠOUŠA, Jiří. Rozmluvy s Antonínem Švehlou a o Švehlovi, Vzpomínky agrárního diplomata Karla Mečíře. Praha: Univerzita Karlova, 2018. ISBN 978-80-246-4099-0.

LAHODA, Vojtěch. Emil Filla. Praha: Academia, 2007. ISBN: 978-80-200-1538-9.

MILDE, Lubomír. Mezinárodní kongres volných myslitelů v Praze 1936. Praha: Volná myšlenka, 1936.

Humpolci v letech 1918-1938. Plzeň, 2006. Diplomová práce. Západočeská univerzita v Plzni. Právnická fakulta.

NAVRÁTIL, Michal. Almanach československých právníků, životopisný slovník čs. právníků, kteří působili v umění, vědě, krásném písemnictví a politice od Karla IV. počínaje až na naše doby. Praha: : M. Navrátil, 1930.

NEJEDLÝ, Zdeněk. O poznání Sovětského svazu. Praha: Svoboda, 1978.

NĚMEC, Bohumil. Ottův slovník naučný nové doby, dodatky k velikému Ottovu slovníku naučnému. Praha: ARGO/Paseka, 2002. ISBN: 80-7185-550-2

PÁTA, František. Ročenka Kruhu přátel Jaroslava Vrchlického v Praze. Praha: Kruh přátel Jaroslava Vrchlického, 1939.

PEJČOCH, IVO. Okupace, kolaborace, retribuice. Praha: Ministerstvo obrany České republiky - Prezentační a informační centrum MO, 2010. ISBN: 978-80-7278-529-2

POLÁK, Milan; SLAVÍKOVÁ, Jitka. Město Královské Vinohrady. Praha: MILPO MEDIA s.r.o., 2009. ISBN: 978-80-87040-16-4.

POSPÍŠIL, Jaroslav. Hyeny v akci. Vizovice: Lípa, 2003. ISBN: 80-86093-68-9.

RÁZEK, Adolf. StB + justice nástroje třídního boje v akci Babice. Praha: Úřad dokumentace a vyšetřování zločinů komunismu, 2002. ISBN: 80-86621-02-2.

SEIDL, Jan. Od žaláře k oltáři, emancipace homosexuality v českých zemích od roku 1867 do současnosti. Brno: Host, 2012. ISBN: 978-80-7294-585-6.

SEJK, Jan. Advokátní tarif. Praha: Grosman a Svoboda, 1905.

SCHELLE, Karel, TAUCHEN, Jaromír. Encyklopedie českých právních dějin VIII. Procesy (do roku 1949). Ostrava: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, s.r.o. v koedici s Key Publishing s.r.o., 2017. ISBN: 978-80-7418-282-2.

SKÁCELÍK, František. Sedmdesát let Umělecké besedy 1863-1933. Praha: Umělecká beseda, 1933.

SKŘÍPSKÝ, M. Role Národní myšlenky 1923-1939, příspěvek k dějinám demokratického nacionalismu. Praha: Národní myšlenka, 2005. ISBN: 80-903582-0-9.

SLAVÍČEK, Lubomír. "Sobě, umění, přátelům" kapitoly z dějin sběratelství v Čechách a na Moravě 1650-1939. Brno: Společnost pro odbornou literaturu - Barrister & Principal, 2007. ISBN: 978-80-87029-22-0.

SRB, Adolf, HOUBA, Josef. Město Žižkov. Žižkov: Adolf Srb, 1910.

SRP, Karel. Jan Zrzavý. Praha: Academia, 2003. ISBN 80-200-1160-9.

ŠTOLL, Ladislav. Socialismus a osobnosti. Praha: Práce, 1974.

ŠTĚRBA, F. C. Češi a Slováci v Latinské Americe. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2008. ISBN: 978-80-244-2080-6

ŠVABINSKÁ, Zuzana. Světla paměti. Praha: Academia, 2002. ISBN: 80-200-0912-4.

ŠVEC, Michal. Komunální politika ve Velké Praze, obecní volby politické strany a zvolené orgány v letech 1923 – 1938. Praha: Univerzita Karlova, 2012. ISBN: 978-80-246-2462-6 (online : pdf).

TOMAN, Petr, ŠEBESTA, Ondřej, a kol. Advokáti proti totalitě. Praha: Mladá fronta/Česká advokátní komora, 2019, str. 26. ISBN: 978-80-204-5430-0.

VOŠAHLÍKOVÁ, Pavla a kolektiv autorů. Biografický slovník českých zemí. Praha: Historický ústav (Akademie věd ČR), Libri, 2009. ISBN: 978-80-7286-257-3.

WERICH, Jan. *Jan Werich vzpomíná... vlastně Potlach*. Praha: Melantrich, 1982. ISBN 32-019-82.

ZÍDEK, Petr. Příběh herečky Dělnická prokurátorka Ludmila Brožová a její svět. Praha: Dokořán, 2010. ISBN: 978-80-7363-259-5.

ZUMR, JOSEF. Emanuel Chalupný, česká kultura, česká sociologie a Tábor. Praha: Filosofía, 1999. ISBN: 80-7007-129-X.

Dějiny právního stavu a právnických profesí. Ediční středisko PF UK. Praha: VODNÁŘ, 1999. ISBN: 80-85889-20-X.

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže. Historie, fakta, svědectví. Brno, Úřad pro ochranu hospodářské soutěže, 2008. ISBN: 978-80-254-2242-7, str. 57

Odborné práce a články

BALÍK, Stanislav. *Advokacie*. In Bobek, M., Molek, P., Šimíček, V. (eds.) *Komunistické právo v Československu. Kapitoly z dějin bezpráví*. Brno: Mezinárodní politologický ústav, Masarykova univerzita 2009

BÁRTA, Milan. ustrcr.cz. Všichni čekají tvrdý a spravedlivý trest [online]. Praha: Ústav pro studium totalitních režimů [cit. 2019-07-17]. Dostupné z WWW: <https://www.ustrcr.cz/data/pdf/pamet-dejiny/pad1602/057-067.pdf>

BURSÍK, Tomáš, ŠIMÁNKOVÁ, Alena. ustrcr.cz. Struktury moci. Téma třídní justice v období 1948 - 1950 [online]. Praha: Ústav pro studium totalitních režimů [cit. 2020-05-04]. Dostupné z WWW: <https://www.ustrcr.cz/data/pdf/pamet-dejiny/0801-90-95.pdf>

HORÁK, Ondřej. ilaw.cas.cz. Emanuel Tilsch a česká civilistika [online]. Praha: Ústav státu a práva AV ČR, v. v. i. [cit. 2019-05-09]. Dostupné z WWW: https://www.ilaw.cas.cz/casopisy-a-knihy/casopisy/casopis-pravnik/hledat-v-archivu/detail-clanku.html?id=32499&r=%252Fcasopisy-a-knihy%252Fcasopisy%252Fcasopis-pravnik%252Fhledat-v-archivu.html%253Fnaki_search%253D1%2526form_state%253D%2526query%253Dhor%2525C3%2525A1k%2526year_start%253D%2526year_end%253D%2526volume%253D%2526issue%253D%2526search_article_title%253D1%2526search_article_annotation%253D1%2526search_article_content%253D1%2526search_author%253D1%2526search_keywords%253D1%2526search_match_words%253Dall%2526page%253D2

VOJÁČEK, Ladislav; SALÁK, Pavel; VALDHANS, Jiří. [Law.muni.cz](http://law.muni.cz). Část VII. Soudy a soudnictví v historickém kontextu [online]. Brno: Masarykova univerzita [cit. 2019-05-17]. Dostupné z WWW: https://www.law.muni.cz/sborniky/dny_prava_2013/07_Soudy_a_soudnictvi_v_historickem_kontextu.pdf

Absolventské a jiné práce

BALÍK, Stanislav. Formování české právnické obce v letech 1861-1914 (Advokátní komory, právnické spolky a časopisy). Brno, 2016. Disertační práce. Masarykova univerzita. Filozofická fakulta, Historický ústav.

CALETKA, Lumír. Vývoj advokacie v Československu 1918 - 1989. Praha, 2016. Rigorózní práce. Univerzita Karlova, Fakulta právnická, Katedra právních dějin.

DRÁPAL, Jakub. Postup advokacie proti židovským advokátům za 2. republiky. Praha, 2014/2015. Jiná práce. Univerzita Karlova, Fakulta právnická, Katedra právních dějin.

HRUŠKA, Jiří. Pražské obecní volby v letech 1882 - 1884. Brno, 2006/2007. Diplomová práce. Masarykova univerzita. Filozofická fakulta, Historický ústav.

HUBIČKA, Štěpán. Advokacie v pražském Karlíně a na Žižkově v době první republiky. Plzeň, 2018. Diplomová práce. Západočeská univerzita v Plzni. Právnická fakulta.

KABÁTOVÁ, Veronika. Jiří Pichl - novinář a politik (1872-1952). Praha, 2011. Diplomová práce. Univerzita Karlova, Fakulta sociálních věd, Katedra mediálních studií.

KOPECKÝ, Lukáš. FRANTIŠEK MACHNÍK, život agrárního politika a ministra národní obrany. České Budějovice, 2011. Diplomová práce. Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích, Pedagogická fakulta, Katedra právních dějin.

ULM, Karel. JUDr. Vlastimil Klíma v procesu s tzv. Zelenou internacionálou. Praha, 2007. Bakalářská práce. Univerzita Karlova, Filozofická fakulta, Ústav českých dějin.

Osobní fondy advokátů z archivu odboru matriky České advokátní komory

JUDr. Theodor Bartošek

JUDr. Čeněk Brune

JUDr. Isidor Brand

JUDr. Václav Zdeněk Brabec

JUDr. Josef Černý

JUDr. Josef Jaromír Černý

JUDr. František Čerovský

JUDr. Jiří Doskočil

JUDr. Ludvík Dukát

JUDr. Josef Ettl, šlechtic z Hvozdomilu

JUDr. Rudolf Fiedler

JUDr. Hugo Frank

JUDr. Ervín Gehorsam

JUDr. František Gremmer

JUDr. Eugen Grünbaum
JUDr. Rudolf Guth
JUDr. Vladimír Hobl
JUDr. Jiří Hora
JUDr. Otakar Hurych
JUDr. Jaroslav Jablonský
JUDr. Bedřich Jahn
JUDr. Karel Jakubec
JUDr. Eduard Kalabis
JUDr. Otto Klepetář
JUDr. Vlastimil Klíma
JUDr. Jiří Korent
JUDr. Quido König
JUDr. Mojmír Lepář
JUDr. Karel Líbal
JUDr. František Lokay ml.
JUDr. Emil Miříčka st.
JUDr. Emil Miříčka ml.
JUDr. Jindřich Nechanský
JUDr. Josef Neumann
JUDr. Bedřich Novák
JUDr. František Papoušek
JUDr. Cyrill Pavlík
JUDr. Ladislav Petrák
JUDr. František Pilař
JUDr. Jiří Pilař
JUDr. Jiří Pokorný
JUDr. Viktor Pollatschek, později Poláček
JUDr. Ludovít Polák
JUDr. František Prokop

JUDr. Vintř Radimský
JUDr. Jan Renner
JUDr. Hugo Richter ml.
JUDr. Hugo Richter st.
JUDr. František Václav Sekyra
JUDr. Karel Schönbaum
JUDr. Jan Siegl
JUDr. František Singer
JUDr. Pavel Steindler
JUDr. Arnošt Steiner
JUDr. Edvard Teissing
JUDr. Bedřich Georg Treulich
JUDr. Václav Ulrych
JUDr. Zdeněk Wiesenberger
JUDr. Antonín Zvěřina

Seznamy advokátů z knihovny České advokátní komory

Seznam advokátů za rok 1926. Praha: Advokátní komora v Čechách, 1926
Seznam advokátů za rok 1927. Praha: Advokátní komora v Čechách, 1927
Seznam advokátů za rok 1928. Praha: Advokátní komora v Čechách, 1928
Seznam advokátů za rok 1929. Praha: Advokátní komora v Čechách, 1929
Seznam advokátů za rok 1934. Praha: Advokátní komora v Čechách, 1934
Seznam advokátů za rok 1935. Praha: Advokátní komora v Čechách, 1935
Seznam advokátů za rok 1936. Praha: Advokátní komora v Čechách, 1936
Seznam advokátů za rok 1937. Praha: Advokátní komora v Čechách, 1937
Seznam advokátů za rok 1944. Praha: Advokátní komora v Čechách, 1944

Digitalizované prameny dostupné dálkovým přístupem

Budivoj

Kramerius5.nkp.cz. Budivoj ze dne 6. 7. 1906 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-14]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:b36da61c-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:ead2ed20-5806-11e8-983f-005056827e51&fulltext=JUDr.%20Karel%20Líbal>

Kramerius.nkp.cz. Budivoj ze dne 4. 12. 1906 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-14]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=6477580>

Čas

Kramerius-vs.nkp.cz. Čas ze dne 4. 2. 1902 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-15]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:8f4678d0-9c5e-11e9-bc42-5ef3fc9ae867?page=uuid:f2761fe0-9c82-11e9-8812-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20Jan%20Sejk>

Kramerius5.nkp.cz. Čas ze dne 14. 8. 1903 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-26]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:75bbc0e0-87b5-11e9-b844-5ef3fc9ae867?page=uuid:1b375fc0-87f2-11e9-aa3a-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20Jaroslav%20Brabec>

Kramerius5.nkp.cz. Čas ze dne 12. 5. 1910 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-21]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:0ca81120-7de3-11e9-85ec-005056825209?page=uuid:871fee80-7e49-11e9-b171-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Eugen%20Grünbaum>

Kramerius5.nkp.cz. Čas ze dne 26. 10. 1910 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-26]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:4632cfa0-5d51-11e9-8cc0-5ef3fc9bb22f?page=uuid:79ab5f20-5dc7-11e9-b2a9-005056825209&fulltext=JUDr.%20Jaroslav%20Brabec>

Kramerius-vs.nkp.cz. Čas ze dne 30. 11. 1910 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-15]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:264079b0-5d4f-11e9-8cc0-5ef3fc9bb22f?page=uuid:53a1dd30-5dc8-11e9-b2a9-005056825209&fulltext=JUDr.%20Jan%20Sejk>

Kramerius5.nkp.cz. Čas ze dne 25. 1. 1911 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-17]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:2a0e0fb0-6cf6-11e9-a9b4->

[5ef3fc9bb22f?page=uuid:4b8a7c80-6d02-11e9-998b-005056825209&fulltext=JUDr.%20Hugo%20Richter](http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:4b8a7c80-6d02-11e9-998b-005056825209&fulltext=JUDr.%20Hugo%20Richter)

Kramerius5.nkp.cz. Čas ze dne 8. 2. 1911 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-23]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:81171070-6cdf-11e9-a9b4-5ef3fc9bb22f?page=uuid:f65e3460-6cff-11e9-a9b4-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20Josef%20Porges>

Kramerius5.nkp.cz. Čas ze dne 30. 10. 1911 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-17]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:bef75990-7040-11e9-80b3-5ef3fc9ae867?page=uuid:254a66e0-7048-11e9-b04f-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20Hugo%20Richter>

Kramerius5.nkp.cz. Čas ze dne 3. 12. 1911 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-23]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:641fae50-703b-11e9-80b3-5ef3fc9ae867?page=uuid:09bc11e0-7047-11e9-a9b4-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20Karel%20Schönbaum>

Kramerius5.nkp.cz. Čas ze dne 31. 12. 1911 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-03]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:85eac480-683d-11e9-b04f-5ef3fc9bb22f?page=uuid:bb17ecf3-4a0d-4bf9-872d-4303386b2f73&fulltext=JUDr.%20Jindřich%20Flala>

Kramerius5.nkp.cz. Čas ze dne 28. 2. 1912 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-17]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:18004310-6855-11e9-b04f-5ef3fc9bb22f?page=uuid:fce0f60-687d-11e9-80b3-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Hugo%20Richter>

Kramerius5.nkp.cz. Čas ze dne 25. 7. 1912 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-20]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:9153d260-7348-11e9-8a6e-5ef3fc9bb22f?page=uuid:4d755280-7587-11e9-8ed5-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Otakar%20Hurych>

Kramerius5.nkp.cz. Čas ze dne 26. 9. 1912 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-20]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:50a4f8b0-7344-11e9-8a6e-5ef3fc9bb22f?page=uuid:820fc5d0-7586-11e9-989c-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20Otakar%20Hurych>

Kramerius-vs.nkp.cz. Čas ze dne 19. 10. 1912 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-15]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:7997bb50-7037-11e9-b04f-5ef3fc9bb22f?page=uuid:38c4caf0-704b-11e9-80b3-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Jan%20Sejk>

Kramerius5.nkp.cz. Čas ze dne 13. 12. 1912 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-06-29]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:c2419800-703f-11e9-b04f-5ef3fc9bb22f?page=uuid:11ba53c0-704c-11e9-80b3-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20František%20Pilař>

Kramerius5.nkp.cz. Čas ze dne 11. 3. 1913 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-07-12]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:1ab9f150-9c49-11e9-8812-5ef3fc9bb22f?page=uuid:9e6b7560-9c75-11e9-bc42-5ef3fc9ae867&fulltext=františek%20Papoušek>

Kramerius5.nkp.cz. Čas ze dne 4. 12. 1913 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-17]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:d5e593f0-733e-11e9-989c-5ef3fc9bb22f?page=uuid:3c671e60-7582-11e9-a607-005056825209&fulltext=JUDr.%20Hugo%20Richter>

Kramerius5.nkp.cz. Čas ze dne 22. 1. 1914 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-17]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:d1f7e2a0-9c49-11e9-8812-5ef3fc9bb22f?page=uuid:bc447320-9c75-11e9-bc42-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Hugo%20Richter>

Kramerius5.nkp.cz. Čas ze dne 14. 2. 1914 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-20]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:9cf714c0-9c3c-11e9-8812-5ef3fc9bb22f?page=uuid:9ef221a0-9c61-11e9-b601-005056825209&fulltext=JUDr.%20Otakar%20Hurych>

Kramerius5.nkp.cz. Čas ze dne 24. 2. 1914 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-05-01]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:05302ab0-9c45-11e9-8812-5ef3fc9bb22f?page=uuid:11c78440-9c6c-11e9-9209-005056827e51&fulltext=Eduard%20Kalabis>

Kramerius5.nkp.cz. Čas ze dne 23. 5. 1914 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-05-01]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:26423f50-eaa5-11e9-8f23-5ef3fc9bb22f?page=uuid:d57f2310-eab5-11e9-9f6f-5ef3fc9bb22f&fulltext=Eduard%20Kalabis>

Kramerius-vs.nkp.cz. Čas ze dne 5. 1. 1915 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-15]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:29d7ede0-b88c-11e9-9209-005056827e51?page=uuid:352f2550-b8be-11e9-b44e-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20Jan%20Sejk>

Kramerius5.nkp.cz. Čas ze dne 20. 4. 1915 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-01-30]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:75b534c0-c02a-11e9-b601-005056825209?page=uuid:ce7c5810-c046-11e9-9209-005056827e51&fulltext=JUDr.%20Jindřich%20Fiala>

Kramerius5.nkp.cz. Čas ze dne 14. 5. 1915 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-20]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:7b668740-ea9e-11e9-8f23-5ef3fc9bb22f?page=uuid:e36d2fa0-eab3-11e9-a329-005056827e51&fulltext=JUDr.%20Otakar%20Hurych>

Kramerius5.nkp.cz. Čas ze dne 5. 6. 1915 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-06]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:ac64f2d0-b9ef-11e9-b44e-5ef3fc9bb22f?page=uuid:06c6a6f0-ba46-11e9-b601-005056825209&fulltext=JUDr.%20Karel%20Líbal>

Kramerius5.nkp.cz. Čas ze dne 13. 8. 1915 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-20]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:da818070-911d-11e9-8812-5ef3fc9bb22f?page=uuid:3e6d2680-912c-11e9-b601-005056825209&fulltext=JUDr.%20Otakar%20Hurych>

Čech

Kramerius5.nkp.cz. Čech ze dne 2. 4. 1906 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-05-24]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:2564dab0-7385-11e6-aa85-005056825209?page=uuid:f87cef70-7428-11e6-bd20-5ef3fc9ae867&fulltext=Emil%20Miříčka>

Kramerius5.nkp.cz. Čech ze dne 1. 1. 1908 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-04-21]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:d99d2250-5cc4-11e9-a9b4-5ef3fc9bb22f?page=uuid:e09a08e3-4374-4387-b063-6e93d644b93f&fulltext=Eduard%20Kalabis>

Kramerius5.nkp.cz. Čech ze dne 1. 1. 1912 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-03]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:dd94c210-f83f-11e5-8745-005056825209?page=uuid:3b7996f0-e617-11e7-9e31-005056822549&fulltext=JUDr.%20Jindřich%20Fiala>

Kramerius.nkp.cz. Čech ze dne 25. 5. 1914 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-11]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:bdb456a0-8f10-11e6-9328-005056825209?page=uuid:8c5b0f80-8f5c-11e6-89b1-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Jaroslav%20Brabec>

Kramerius5.nkp.cz. Čech ze dne 30. 3. 1915 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-05-24]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:245c7b50-8721-11e6-8aeb-5ef3fc9ae867?page=uuid:307681d0-8738-11e6-8aeb-5ef3fc9ae867&fulltext=Emil%20Mirička>

Kramerius5.nkp.cz. Čech ze dne 5. 11. 1915 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-05-24]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:6debcee0-a168-11e6-baa5-005056827e51?page=uuid:a4b39bf0-a187-11e6-bfc2-001018b5eb5c&fulltext=Emil%20Mirička>

Kramerius5.nkp.cz. Čech ze dne 1. 5. 1917 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-04-21]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:5d6d3bb0-959e-11e6-baa5-005056827e51?page=uuid:8d9d53f0-ff30-11e6-b309-005056822549&fulltext=bedřich%20jahn>

Československá republika

Kramerius-vs.nkp.cz. Československá republika ze dne 6. 11. 1929 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-07]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:7f6c8da2-bb1f-45b6-a7ec-e291e71aabb1?page=uuid:5dd28ac0-12b1-11e7-b583-005056822549&fulltext=JUDr.%20Josef%20Jaromír%20Černý>

Československý denník

Kramerius-vs.nkp.cz. Československý denník ze dne 27. 4. 1920 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-07]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:d9f51704-5e48-42bd-b8d9-a7c231f7df16?page=uuid:d01755a0-8449-11e9-8834-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20Josef%20Jaromír%20Černý>

Český denník

Kramerius.nkp.cz. Český denník ze dne 2. 5. 1912 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-12-01]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=3273205>

Kramerius.nkp.cz. Český denník ze dne 18. 5. 1915 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-04-21]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=3285877>

Československý zemědělec

Kramerius-vs.nkp.cz. Československý zemědělec ze dne 4. 12. 1936 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-07]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:32101f80-6a9c-11e8-943b-5ef3fc9ae867?page=uuid:cf5e2ef0-7472-11e8-bb44-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Josef%20Jaromír%20Černý>

Kramerius-vs.nkp.cz. Československý zemědělec z roku 1937 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-07]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:3949c4d0-d0b3-11e9-bc2b-005056825209?page=uuid:8f76e2b0-d0d7-11e9-bc2b-005056825209&fulltext=JUDr.%20Josef%20Jaromír%20Černý>

Český směr

Kramerius-vs.nkp.cz. Český směr ze dne 31. 3. 1926 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-07]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:44948fb5-8b6b-45fc-9a6e-bb72c883fd23?page=uuid:99a54cb0-fbaa-11e9-9cb9-005056825209&fulltext=JUDr.%20Josef%20Černý>

Expres

Kramerius-vs.nkp.cz. Expres ze dne 24. 5. 1933 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-03-23]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:da6ed870-82f6-11e3-b315-001018b5eb5c?page=uuid:7153ec20-865e-11e3-8cd6-005056825209&fulltext=JUDr.%20Vlastimil%20Klíma>

Kramerius-vs.nkp.cz. Expres ze dne 16. 7. 1934 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-06]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:64d7cd80-854c-11e3-a70e-005056822549?page=uuid:d402bfc0-8809-11e3-aa9f-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Ludvík%20Dukát>

Kramerius-vs.nkp.cz. Expres ze dne 16. 1. 1935 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-06]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:9c6181d0-f868-11e3-b4ad-005056827e51?page=uuid:a7caa3e0-fdda-11e3-99ee-001018b5eb5c&fulltext=JUDr.%20Ludvík%20Dukát>

Kramerius-vs.nkp.cz. Expres ze dne 7. 9. 1936 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-06]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:4fffc420-4330-11e3-b718-5ef3fc9bb22f?page=uuid:767b26d0-4394-11e3-a020-001018b5eb5c&fulltext=JUDr.%20Ludvík%20Dukát>

Katolické listy

Kramerius5.nkp.cz. Katolické listy ze dne 21. 4. 1897 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-18]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:456acb40-0329-11e9-95ba-5ef3fc9bb22f?page=uuid:a89b3e00-033f-11e9-95ba-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20Josef%20Ducháček>

Kramerius5.nkp.cz. Katolické listy ze dne 3. 6. 1900 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-16]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:6deb8650-fca7-11e8-9984-005056825209?page=uuid:73232a10-fd9c-11e8-95ba-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20Hugo%20Richter>

Kramerius-vs.nkp.cz. Katolické listy ze dne 4. 2. 1902 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-15]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:c74d44d0-1b34-11e9-a845-005056825209?page=uuid:b8375340-1ba8-11e9-bc55-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20Jan%20Sejk>

Lidová demokracie

Kramerius-vs.nkp.cz. Lidová demokracie ze dne 4. 3. 1948 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-03]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:36a87170-f406-11e8-9210-5ef3fc9bb22f?page=uuid:96b6cd90-f425-11e8-9210-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20Jaroslav%20Jablonský>

Kramerius-vs.nkp.cz. Lidová demokracie ze dne 18. 3. 1948 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-03]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:75fe1500-f410-11e8-9210-5ef3fc9bb22f?page=uuid:c3c43dc0-f427-11e8-95ba-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20Hugo%20Frank>

Mlynář

Kramerius5.nkp.cz. Mlynář ze dne 2. 2. 1907 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-12]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:4fa66200-d6e0-11e4-b880-005056825209?page=uuid:95a6a280-d6e8-11e4-ae4e-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20František%20Lokay>

Kramerius5.nkp.cz. Mlynář ze dne 16. 5. 1914 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-06]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:7c586d30-ee7-11e4-b834-005056827e51?page=uuid:24844ee0-ee7-11e4-9c07-001018b5eb5c&fulltext=JUDr.%20Karel%20Líbal>

Kramerius-vs.nkp.cz. Mlynář ze dne 10. 10. 1924 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-15]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:9b95e600-4584-11e5-8851-005056827e51?page=uuid:72453fa0-4596-11e5-a525-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Hugo%20Richter>

Kramerius-vs.nkp.cz. Mlynář ze dne 9. 1. 1925 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-01]. Dostupné z WWW: <https://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:3be7cb20-36e7-11e5-b57a-005056825209?page=uuid:ff339cd0-3a52-11e5-b57a-005056825209&fulltext=JUDr.%20František%20Čeřovský>

Kramerius-vs.nkp.cz. Mlynář ze dne 19. 7. 1929 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-03-19]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:389d6e40-3159-11e5-8b04-5ef3fc9bb22f?page=uuid:92b2b1e0-3174-11e5-b57a-005056825209&fulltext=JUDr.%20Radimský>

Kramerius-vs.nkp.cz. Mlynář ze dne 1. 1. 1941 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-03-19]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:3964db20-255f-11e5-b44d-005056827e51?page=uuid:f4dbac40-3175-11e5-a525-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Radimský>

Moravská orlice

Kramerius5.nkp.cz. Moravská orlice ze dne 14. 9. 1889 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-16]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:04cfa36e-32f0-11de-992b-00145e5790ea?page=uuid:c5e684c0-2da6-11e8-b257-005056825209&fulltext=JUDr.%20Hugo%20Richter>

Kramerius5.nkp.cz. Moravská orlice ze dne 31. 1. 1900 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-16]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:054ebe47-32f0-11de-992b-00145e5790ea?page=uuid:8b6f8b60-3eeb-11e8-b38f-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20Hugo%20Richter>

Našinec

Kramerius5.nkp.cz. Našinec ze dne 25. 4. 1884 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-16]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:ef33510a-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:06f529dd-8979-49e6-b467-29e9a519c872&fulltext=JUDr.%20Hugo%20Richter>

Kramerius5.nkp.cz. Našinec ze dne 9. 1. 1885 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-16]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:ebe86be6-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:3d6f5671-d296-4517-bfba-ae526fb09832&fulltext=JUDr.%20Hugo%20Richter>

Kramerius5.nkp.cz. Našinec ze dne 11. 7. 1888 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-16]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:ebcc0a63-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:202bb097-125e-4da0-89d4-9fca196f95b3&fulltext=JUDr.%20Hugo%20Richter>

Kramerius5.nkp.cz. Našinec ze dne 25. 10. 1895 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-16]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:eb8f2819-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:2da7e019-cbcc-4d2c-86e9-4863d02ebd91&fulltext=JUDr.%20Hugo%20Richter>

Kramerius5.nkp.cz. Našinec ze dne 27. 10. 1895 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-16]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:eb8f281a-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:857d5e48-b952-48e5-b27e-9a2c3eb0087e&fulltext=JUDr.%20Hugo%20Richter>

Národní listy

Kramerius5.nkp.cz. Národní listy ze dne 3. 9. 1887 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-11]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:fabfdb5-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:f7443df0-61e1-11e7-8b50-001018b5eb5c&fulltext=JUDr.%20František%20Lokay>

Kramerius-vs.nkp.cz. Národní listy ze dne 3. 1. 1890 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-30]. Dostupné z WWW: <https://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:f224f2ca-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:fc429a10-3764-11e7-97e2-005056825209&fulltext=JUDr.%20Hynek%20Černý>

Kramerius5.nkp.cz. Národní listy ze dne 23. 4. 1891 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-23]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:fb4c3d58-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:20ffbdc0-4a5b-11e7-9277-005056825209&fulltext=JUDr.%20Josef%20Porges>

Kramerius5.nkp.cz. Národní listy ze dne 24. 10. 1891 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-11]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:fb420493-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:fb26f30-4a54-11e7-80b4-001018b5eb5c&fulltext=JUDr.%20František%20Lokay>

Kramerius.nkp.cz. Národní listy ze dne 7. 2. 1893 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-15]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=7032286>

Kramerius5.nkp.cz. Národní listy ze dne 23. 2. 1893 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-18]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:f3974737-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:8d567b62-c56b-44c1-aac7-53beaaaba4b5&fulltext=JUDr.%20Josef%20Ducháček>

Kramerius5.nkp.cz. Národní listy ze dne 20. 5. 1893 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-18]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:f39c02b6-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:81dfba90-f067-4ee1-83aa-a10a61685f7b&fulltext=JUDr.%20Josef%20Ducháček>

Kramerius5.nkp.cz. Národní listy ze dne 13. 8. 1893 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-16]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:f3a4b4d4-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:9028a7db-092f-45d2-b0c0-c3303b9e8a6c&fulltext=JUDr.%20Hugo%20Richter>

Kramerius-vs.nkp.cz. Národní listy ze dne 10. 10. 1893 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-06]. Dostupné z WWW: <https://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:f3a7c273-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:be631cbd-aa8a-4953-bde5-ae9e6583dad&fulltext=JUDr.%20Hynek%20Černý>

Kramerius5.nkp.cz. Národní listy ze dne 24. 11. 1893 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-18]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:f3aa59d0-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:b39191b3-da15-4c9f-8c48-81fa06483616&fulltext=JUDr.%20Josef%20Ducháček>

Kramerius5.nkp.cz. Národní listy ze dne 1. 6. 1894 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-18]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:f3bea552-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:c2682fe0-36c3-11e7-8881-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Josef%20Ducháček>

Kramerius5.nkp.cz. Národní listy ze dne 8. 9. 1894 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-23]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:f3c75873-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:8eb916e0-36d8-11e7-82f6-001018b5eb5c&fulltext=JUDr.%20Josef%20Porges>

Kramerius5.nkp.cz. Národní listy ze dne 22. 9. 1894 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-18]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:f3c9063a-435d-11dd-b505->

[00145e5790ea?page=uuid:9d5a8300-36d8-11e7-8881-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Josef%20Ducháček](http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:9d5a8300-36d8-11e7-8881-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Josef%20Ducháček)

Kramerius5.nkp.cz. Národní listy ze dne 23. 12. 1894 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-12]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:f3d33f05-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:989dcf30-36e1-11e7-82f6-001018b5eb5c&fulltext=JUDr.%20František%20Lokay>

Kramerius5.nkp.cz. Národní listy ze dne 16. 2. 1895 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-18]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:f377158b-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:f4508620-a5f4-11e6-b707-005056827e51&fulltext=JUDr.%20Josef%20Ducháček>

Kramerius5.nkp.cz. Národní listy ze dne 1. 2. 1896 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-18]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:f3d67394-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:cfc38a30-39b2-11e7-97e2-005056825209&fulltext=JUDr.%20Josef%20Ducháček>

Kramerius5.nkp.cz. Národní listy ze dne 1. 4. 1896 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-18]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:f3da4389-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:06a30650-39c4-11e7-82f6-001018b5eb5c&fulltext=JUDr.%20Josef%20Ducháček>

Kramerius5.nkp.cz. Národní listy ze dne 23. 5. 1896 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-11]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:f3df4cf7-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:e6647840-39d9-11e7-ad2f-005056827e51&fulltext=JUDr.%20František%20Lokay>

Kramerius5.nkp.cz. Národní listy ze dne 26. 9. 1896 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-18]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:f3eb5aba-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:73ba3390-39eb-11e7-ad2f-005056827e51&fulltext=JUDr.%20Josef%20Ducháček>

Kramerius5.nkp.cz. Národní listy ze dne 11. 1. 1897 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-01-30]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:ef847e7c-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:fcd042c0-4457-11e7-ad33-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Jindřich%20Fiala>

Kramerius5.nkp.cz. Národní listy ze dne 17. 1. 1897 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-26]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:ef84cca6-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:a53ec0d0-445d-11e7-b3c8-005056825209&fulltext=JUDr.%20Jaroslav%20Brabec>

Kramerius5.nkp.cz. Národní listy ze dne 7. 12. 1897 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-26]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:ef6a1801-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:2ca1bc50-4457-11e7-ad33-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Jaroslav%20Brabec>

Kramerius-vs.nkp.cz. Národní listy ze dne 19. 7. 1898 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-06]. Dostupné z WWW: <https://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:fba755cf-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:14a10680-4d4c-11e7-aac4-005056827e51&fulltext=JUDr.%20Hynek%20Černý>

Kramerius5.nkp.cz. Národní listy ze dne 30. 11. 1898 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-03]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:fbf3a0ed-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:6b7032c0-4d5a-11e7-9277-005056825209&fulltext=JUDr.%20Jindřich%20Fiala>

Kramerius5.nkp.cz. Národní listy ze dne 30. 12. 1898 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-26]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:fbf527bd-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:4d4cac90-4d5c-11e7-9ad3-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Jaroslav%20Brabec>

Kramerius.nkp.cz. Národní listy ze dne 19. 9. 1898 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-04-17]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=7470734>

Kramerius-vs.nkp.cz. Národní listy ze dne 6. 5. 1899 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-06]. Dostupné z WWW: <https://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:9f2de280-60af-11dc-a646-0013e6840575?page=uuid:a3b2e9c0-a7a6-11e6-abce-005056825209&fulltext=JUDr.%20Hynek%20Černý>

Kramerius5.nkp.cz. Národní listy ze dne 7. 5. 1899 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-05-24]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:90a76530-621f-11dc-b5fd-000d606f5dc6?page=uuid:b9570ed0-a7ad-11e6-abce-005056825209&fulltext=Emil%20Mířička>

Kramerius-vs.nkp.cz. Národní listy ze dne 16. 5. 1899 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-06]. Dostupné z WWW: <https://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:29bf8660-6222-11dc-b0d0-000d606f5dc6?page=uuid:fcf14240-a7a9-11e6-abce-005056825209&fulltext=JUDr.%20Hynek%20Černý>

Kramerius5.nkp.cz. Národní listy ze dne 11. 10. 1899 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-12]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:1178bf70-621a-11dc-a12b->

[000d606f5dc6?page=uuid:b7b8c3f0-a7b4-11e6-abce-005056825209&fulltext=JUDr.%20František%20Lokay](https://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:4ea278f0-623d-11dc-84dc-000d606f5dc6?page=uuid:b7b8c3f0-a7b4-11e6-abce-005056825209&fulltext=JUDr.%20František%20Lokay)

Kramerius-vs.nkp.cz. Národní listy ze dne 14. 11. 1899 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-06]. Dostupné z WWW: <https://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:4ea278f0-623d-11dc-84dc-000d606f5dc6?page=uuid:6c496830-a7b8-11e6-abce-005056825209&fulltext=JUDr.%20Hynek%20Černý>

Kramerius.nkp.cz. Národní listy ze dne 23. 5. 1900 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-11]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=7482225>

Kramerius5.nkp.cz. Národní listy ze dne 2. 3. 1901 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-11]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:3640e6f0-6c0d-11dc-aff1-000d606f5dc6?page=uuid:c7dbd1a0-125d-11e7-8a18-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20František%20Lokay>

Kramerius5.nkp.cz. Národní listy ze dne 7. 5. 1901 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-12]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:b1a5aa20-6b67-11dc-a844-000d606f5dc6?page=uuid:37714db0-1277-11e7-94e5-001018b5eb5c&fulltext=JUDr.%20František%20Lokay>

Kramerius5.nkp.cz. Národní listy ze dne 30. 5. 1901 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-23]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:63b0ea70-6cc8-11dc-9b2c-000d606f5dc6?page=uuid:1200ee90-1264-11e7-981b-005056825209&fulltext=JUDr.%20Josef%20Porges>

Kramerius5.nkp.cz. Národní listy ze dne 5. 9. 1901 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-26]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:5015bd70-6b50-11dc-8cfd-000d606f5dc6?page=uuid:a258d2e0-1260-11e7-96ce-005056827e51&fulltext=JUDr.%20Jaroslav%20Brabec>

Kramerius5.nkp.cz. Národní listy ze dne 4. 10. 1901 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-11]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:392dc520-6bf6-11dc-87a6-000d606f5dc6?page=uuid:82b016d0-1263-11e7-8a18-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20František%20Lokay>

Kramerius.nkp.cz. Národní listy ze dne 31. 12. 1901 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-23]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=7337715>

Kramerius-vs.nkp.cz. Národní listy ze dne 19. 4. 1902 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-15]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:4cff1570-6c3e-11dc-81a3->

[000d606f5dc6?page=uuid:cc7e5460-158e-11e7-96ce-005056827e51&fulltext=JUDr.%20Jan%20Sejk](https://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:cc7e5460-158e-11e7-96ce-005056827e51&fulltext=JUDr.%20Jan%20Sejk)

Kramerius-vs.nkp.cz. Národní listy ze dne 26. 4. 1902 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-30]. Dostupné z WWW: <https://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:d211fe40-6c6a-11dc-9c08-000d606f5dc6?page=uuid:15eaf190-15a7-11e7-981b-005056825209&fulltext=JUDr.%20Hynek%20Černý>

Kramerius-vs.nkp.cz. Národní listy ze dne 7. 6. 1902 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-30]. Dostupné z WWW: <https://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:432b79b0-6c6d-11dc-8a74-000d606f5dc6?page=uuid:6df6ae90-158b-11e7-981b-005056825209&fulltext=JUDr.%20Hynek%20Černý>

Kramerius5.nkp.cz. Národní listy ze dne 20. 3. 1904 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-12]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:929de190-7384-11dc-a8d4-000d606f5dc6?page=uuid:5f3d9ee0-2ebd-11e7-b650-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20František%20Lokay>

Kramerius5.nkp.cz. Národní listy ze dne 16. 10. 1904 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-12]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:b4fa9e40-737a-11dc-b1c6-000d606f5dc6?page=uuid:44f5f9b0-2ec7-11e7-9ceb-005056825209&fulltext=JUDr.%20Antonín%20Zvěřina>

Kramerius-vs.nkp.cz. Národní listy ze dne 15. 3. 1905 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-06]. Dostupné z WWW: <https://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:3d418270-7c7a-11dc-ad30-000d606f5dc6?page=uuid:4ea7bf9d-dac0-4ca3-bcbb-143c57c47e7d&fulltext=JUDr.%20Hynek%20Černý>

Kramerius-vs.nkp.cz. Národní listy ze dne 22. 3. 1905 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-06]. Dostupné z WWW: <https://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:2f032ba0-7c7f-11dc-b13f-000d606f5dc6?page=uuid:78f1ef84-3865-4d33-b58f-3e187e3b9770&fulltext=JUDr.%20Hynek%20Černý>

Kramerius.nkp.cz. Národní listy ze dne 10. 5. 1905 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-11-16]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=7349390>

Kramerius5.nkp.cz. Národní listy ze dne 24. 10. 1905 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-26]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:c1209fe0-7bda-11dc-99ec-000d606f5dc6?page=uuid:e1a66032-2f9d-4335-8cf5-ce797561e620&fulltext=JUDr.%20Jaroslav%20Brabec>

Kramerius5.nkp.cz. Národní listy ze dne 26. 11. 1905 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-12]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:62ee5d60-7b24-11dc-9802-000d606f5dc6?page=uuid:b4ab02e8-8a27-4258-a1de-fbad2967873e&fulltext=JUDr.%20Jaroslav%20Brabec>

Kramerius5.nkp.cz. Národní listy ze dne 24. 3. 1906 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-14]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:9a433bb0-82f8-11dc-b7cd-000d606f5dc6?page=uuid:76f40580-2eed-11e7-b650-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20František%20Čeřovský>

Kramerius5.nkp.cz. Národní listy ze dne 21. 9. 1906 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-05-24]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:ad227320-83a9-11dc-a8b9-000d606f5dc6?page=uuid:c64e5a40-2eed-11e7-a38c-005056827e51&fulltext=Emil%20Mirička>

Kramerius5.nkp.cz. Národní listy ze dne 10. 1. 1907 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-18]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:3afc2ea0-75dd-11dc-9afe-000d606f5dc6?page=uuid:1af34220-2f6d-11e7-a38c-005056827e51&fulltext=JUDr.%20Josef%20Ducháček>

Kramerius-vs.nkp.cz. Národní listy ze dne 18. 5. 1907 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-12]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:362e55d0-78f1-11dc-a873-000d606f5dc6?page=uuid:370bfcd0-2f6e-11e7-a77b-001018b5eb5c&fulltext=JUDr.%20Jan%20Sejk>

Kramerius-vs.nkp.cz. Národní listy ze dne 20. 6. 1907 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-15]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:1531f040-7b1b-11dc-8495-000d606f5dc6?page=uuid:5fbc7c80-2f65-11e7-a77b-001018b5eb5c&fulltext=JUDr.%20Jan%20Sejk>

Kramerius.nkp.cz. Národní listy ze dne 8. 8. 1907 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-12-01]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=7360499>

Kramerius-vs.nkp.cz. Národní listy ze dne 2. 11. 1907 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-12]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:71576720-7af2-11dc-ab29-000d606f5dc6?page=uuid:025ccf60-2f77-11e7-a77b-001018b5eb5c&fulltext=JUDr.%20Jan%20Sejk>

Kramerius-vs.nkp.cz. Národní listy ze dne 16. 11. 1907 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-12]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:3ca28e00-7af3-11dc-a9d9-000d606f5dc6?page=uuid:1f462180-2f6d-11e7-a38c-005056827e51&fulltext=JUDr.%20Jan%20Sejk>

Kramerius-vs.nkp.cz. Národní listy ze dne 28. 12. 1907 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-12]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:e4349950-7af9-11dc-b03a-000d606f5dc6?page=uuid:4664b9f0-2f8d-11e7-b650-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Jan%20Sejk>

Kramerius-vs.nkp.cz. Národní listy ze dne 14. 4. 1908 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-15]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:93bb81b0-7715-11dc-b0be-000d606f5dc6?page=uuid:26072ab1-6202-11e7-8b50-001018b5eb5c&fulltext=JUDr.%20Jan%20Sejk>

Kramerius5.nkp.cz. Národní listy ze dne 5. 6. 1908 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-26]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:6bf184a0-77d2-11dc-9338-000d606f5dc6?page=uuid:eed39d50-61ff-11e7-94b3-005056825209&fulltext=JUDr.%20František%20Lokay>

Kramerius5.nkp.cz. Národní listy ze dne 13. 6. 1908 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-26]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:06f63090-77f6-11dc-9686-000d606f5dc6?page=uuid:f0399b20-61ed-11e7-94b3-005056825209&fulltext=JUDr.%20František%20Lokay>

Kramerius.nkp.cz. Národní listy ze dne 20. 6. 1908 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-06-21]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=7364727>

Kramerius5.nkp.cz. Národní listy ze dne 19. 1. 1909 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-17]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:546edbe0-8ed2-11dc-baf8-000d606f5dc6?page=uuid:9b57be50-623f-11e7-b92d-005056827e51&fulltext=JUDr.%20Hugo%20Richter>

Kramerius5.nkp.cz. Národní listy ze dne 3. 2. 1909 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-21]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:7b5e6950-8ed7-11dc-8e64-000d606f5dc6?page=uuid:a6622ec0-6244-11e7-94b3-005056825209&fulltext=JUDr.%20Antonín%20Zvěřina>

Kramerius5.nkp.cz. Národní listy ze dne 21. 8. 1909 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-11]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:7b4ca780-8f02-11dc-acc3-000d606f5dc6?page=uuid:c50644b0-6244-11e7-b92d-005056827e51&fulltext=JUDr.%20František%20Lokay>

Kramerius5.nkp.cz. Národní listy ze dne 5. 11. 1909 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-26]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:d96eb5b0-911e-11dc-9ea6->

[000d606f5dc6?page=uuid:4f3dec90-6255-11e7-8b50-001018b5eb5c&fulltext=JUDr.%20Jaroslav%20Brabec](https://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:4f3dec90-6255-11e7-8b50-001018b5eb5c&fulltext=JUDr.%20Jaroslav%20Brabec)

Kramerius-vs.nkp.cz. Národní listy ze dne 21. 2. 1911 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-06]. Dostupné z WWW: <https://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:089caf70-d9b0-11dc-9cde-000d606f5dc6?page=uuid:c92f7220-3056-11e7-a77b-001018b5eb5c&fulltext=JUDr.%20Hynek%20Černý>

Kramerius5.nkp.cz. Národní listy ze dne 30. 4. 1911 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-01-30]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:268673d0-da65-11dc-b6cb-000d606f5dc6?page=uuid:3172a6f0-306f-11e7-9ceb-005056825209&fulltext=JUDr.%20Jindřich%20Fiala>

Kramerius5.nkp.cz. Národní listy ze dne 9. 8. 1911 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-18]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:e9b22910-db0c-11dc-8e4a-000d606f5dc6?page=uuid:2b928850-30a5-11e7-9ceb-005056825209&fulltext=JUDr.%20Josef%20Ducháček>

Kramerius.nkp.cz. Národní listy ze dne 3. 11. 1911 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-03]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=7181661>

Kramerius.nkp.cz. Národní listy ze dne 21. 11. 1911 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-12]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=7181916>

Kramerius.nkp.cz. Národní listy ze dne 31. 12. 1911 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-12]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=7182562>

Kramerius5.nkp.cz. Národní listy ze dne 14. 3. 1912 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-02-07]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:f1cbec70-9390-11dd-aa7a-000d606f5dc6?page=uuid:b6206a90-630a-11e7-8b50-001018b5eb5c&fulltext=JUDr.%20Jan%20Zajíček>

Kramerius5.nkp.cz. Národní listy ze dne 19. 3. 1912 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-15]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:dba0b180-9393-11dd-af7d-000d606f5dc6?page=uuid:86d05d60-6308-11e7-89ee-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Josef%20Ducháček>

Kramerius5.nkp.cz. Národní listy ze dne 29. 4. 1912 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-12]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:b71e13b0-9191-11dd-8e93-000d606f5dc6?page=uuid:1293c240-6301-11e7-8b50-001018b5eb5c&fulltext=JUDr.%20František%20Lokay>

Kramerius-vs.nkp.cz. Národní listy ze dne 4. 6. 1912 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-06]. Dostupné z WWW: <https://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:d4501d20-9380-11dd-8e3b-000d606f5dc6?page=uuid:72909b90-6307-11e7-8b50-001018b5eb5c&fulltext=JUDr.%20Hynek%20Černý>

Kramerius-vs.nkp.cz. Národní listy ze dne 4. 10. 1912 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-12]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:ecb3a9e0-9443-11dd-ad91-000d606f5dc6?page=uuid:ff1dca00-6308-11e7-89ee-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Jan%20Sejk>

Kramerius.nkp.cz. Národní listy ze dne 31. 12. 1912 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-04-21]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=8509644>

Kramerius.nkp.cz. Národní listy ze dne 1. 1. 1913 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-11-16]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=8582687>

Kramerius5.nkp.cz. Národní listy ze dne 12. 1. 1913 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-06-29]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:0c322230-8fce-11dd-939c-000d606f5dc6?page=uuid:4ed1d290-627c-11e7-89ee-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Jiří%20Pilař>

Kramerius5.nkp.cz. Národní listy ze dne 29. 1. 1913 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-08]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:fbfac70-8fd0-11dd-8e3f-000d606f5dc6?page=uuid:5d967d50-62ac-11e7-b92d-005056827e51&fulltext=JUDr.%20František%20Lokay>

Kramerius-vs.nkp.cz. Národní listy ze dne 26. 3. 1913 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-15]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:5c8b1370-9098-11dd-a4de-000d606f5dc6?page=uuid:a7ea3610-628b-11e7-89ee-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Jan%20Sejk>

Kramerius-vs.nkp.cz. Národní listy ze dne 7. 4. 1913 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-06]. Dostupné z WWW: <https://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:4bdd0720-8fd7-11dd-aacc-000d606f5dc6?page=uuid:6dee2f50-6288-11e7-89ee-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Hynek%20Černý>

Kramerius5.nkp.cz. Národní listy ze dne 23. 5. 1913 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-06]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:29602600-8fe6-11dd-b8d7-000d606f5dc6?page=uuid:d1bf8380-627e-11e7-8b50-001018b5eb5c&fulltext=JUDr.%20Karel%20Líbal>

Kramerius5.nkp.cz. Národní listy ze dne 25. 6. 1913 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-14]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:78047ac0-8ff2-11dd-813c-000d606f5dc6?page=uuid:56433ff0-6290-11e7-89ee-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20František%20Čeřovský>

Kramerius5.nkp.cz. Národní listy ze dne 30. 6. 1913 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-12]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:950d76f0-8ff5-11dd-afe4-000d606f5dc6?page=uuid:34b365a0-6299-11e7-94b3-005056825209&fulltext=JUDr.%20Jaroslav%20Brabec>

Kramerius.nkp.cz. Národní listy ze dne 28. 3. 1914 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-14]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=7186404>

Kramerius5.nkp.cz. Národní listy ze dne 6. 4. 1914 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-05-24]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:12262930-dbfa-11dc-b725-000d606f5dc6?page=uuid:b9b014f0-310d-11e7-9ceb-005056825209&fulltext=Emil%20Mirička>

Kramerius-vs.nkp.cz. Národní listy ze dne 13. 6. 1914 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-15]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:7302d990-ded1-11dc-b64c-000d606f5dc6?page=uuid:4101c900-3120-11e7-a77b-001018b5eb5c&fulltext=JUDr.%20Jan%20Sejk>

Kramerius5.nkp.cz. Národní listy ze dne 30. 7. 1914 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-12]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:ffeba110-dec8-11dc-b03f-000d606f5dc6?page=uuid:6cd2d180-3136-11e7-9ceb-005056825209&fulltext=JUDr.%20František%20Lokay>

Kramerius5.nkp.cz. Národní listy ze dne 24. 9. 1914 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-06]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:ff345130-df87-11dc-bcee-000d606f5dc6?page=uuid:6a849bc0-3136-11e7-a38c-005056827e51&fulltext=JUDr.%20Karel%20Líbal>

Kramerius5.nkp.cz. Národní listy ze dne 9. 1. 1915 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-06-29]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:c3c29bf0-db06-11dc-919e-000d606f5dc6?page=uuid:09bf96c0-31fc-11e7-a38c-005056827e51&fulltext=JUDr.%20Jiří%20Pilař>

Kramerius5.nkp.cz. Národní listy ze dne 13. 1. 1915 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-01-30]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:ff2b4820-3c5b-11dd-9244->

[000d606f5dc6?page=uuid:6403a2a0-3203-11e7-a77b-001018b5eb5c&fulltext=JUDr.%20Jindřich%20Flala](http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:6403a2a0-3203-11e7-a77b-001018b5eb5c&fulltext=JUDr.%20Jindřich%20Flala)

Kramerius5.nkp.cz. Národní listy ze dne 16. 1. 1915 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-06]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:c55c4800-3c5c-11dd-bacb-000d606f5dc6?page=uuid:160b2c00-31fc-11e7-a77b-001018b5eb5c&fulltext=JUDr.%20Karel%20Líbal>

Kramerius-vs.nkp.cz. Národní listy ze dne 2. 2. 1915 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-03-29]. Dostupné z WWW: <https://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:48eb1160-3c53-11dd-90bf-000d606f5dc6?page=uuid:a7d58f10-31d7-11e7-b650-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Martin%20Beneda>

Kramerius5.nkp.cz. Národní listy ze dne 7. 4. 1915 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-12]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:3016b6d0-3c53-11dd-bf83-000d606f5dc6?page=uuid:59cf7950-31cf-11e7-a77b-001018b5eb5c&fulltext=JUDr.%20Jaroslav%20Brabec>

Kramerius5.nkp.cz. Národní listy ze dne 30. 6. 1915 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-05-24]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:9322e430-ddec-11dc-b8ab-000d606f5dc6?page=uuid:60a29f50-31ed-11e7-a77b-001018b5eb5c&fulltext=Emil%20Mirička>

Kramerius5.nkp.cz. Národní listy ze dne 12. 8. 1915 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-16]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:37fedcf0-3d3a-11dd-861c-000d606f5dc6?page=uuid:72830570-31cf-11e7-b650-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Hugo%20Richter>

Kramerius5.nkp.cz. Národní listy ze dne 10. 9. 1915 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-06]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:3eb87fc0-3d11-11dd-8120-000d606f5dc6?page=uuid:57c20e60-31d5-11e7-b650-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Karel%20Líbal>

Kramerius.nkp.cz. Národní listy ze dne 6. 2. 1916 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-03-07]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=7620037&idpi=11995653>

Kramerius5.nkp.cz. Národní listy ze dne 16. 7. 1916 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-08]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:b6b4e640-d0e1-11dc-b760-000d606f5dc6?page=uuid:2d0c1120-3554-11e7-82f6-001018b5eb5c&fulltext=JUDr.%20František%20Lokay>

Kramerius5.nkp.cz. Národní listy ze dne 1. 11. 1917 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-15]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:37438ab0-d4d8-11dc-acda-000d606f5dc6?page=uuid:7a507ba0-34fb-11e7-8881-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Hugo%20Richter>

Kramerius5.nkp.cz. Národní listy ze dne 13. 5. 1917 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-18]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:ed764000-d4f8-11dc-8fce-000d606f5dc6?page=uuid:24312780-3526-11e7-97e2-005056825209&fulltext=JUDr.%20Arnošt%20Steiner>

Kramerius5.nkp.cz. Národní listy ze dne 15. 6. 1917 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-14]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:ae3a1d00-d5a0-11dc-89d7-000d606f5dc6?page=uuid:a65baa20-3515-11e7-8881-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20František%20Čeřovský>

Kramerius5.nkp.cz. Národní listy ze dne 3. 4. 1918 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-12]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:239afd10-079e-11dd-966b-000d606f5dc6?page=uuid:2a139f70-6087-11e7-94b3-005056825209&fulltext=JUDr.%20Jaroslav%20Brabec>

Kramerius5.nkp.cz. Národní listy ze dne 16. 5. 1918 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-06-29]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:41f3bff0-0bc1-11dd-b9c3-000d606f5dc6?page=uuid:4d6f7440-608b-11e7-89ee-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Jiří%20Pilař>

Kramerius-vs.nkp.cz. Národní listy ze dne 20. 11. 1918 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-15]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:8d345470-0bc6-11dd-9a2b-000d606f5dc6?page=uuid:8ae5d180-608a-11e7-8b50-001018b5eb5c&fulltext=JUDr.%20Jan%20Sejk>

Kramerius5.nkp.cz. Národní listy ze dne 28. 1. 1919 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-12]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:e7da5dda-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:a9922400-680d-11e7-89ee-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Jaroslav%20Brabec>

Kramerius5.nkp.cz. Venkov ze dne 9. 2. 1919 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-16]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:bba9a500-c58c-11e7-b059-5ef3fc9ae867?page=uuid:381e0890-c599-11e7-9c14-005056827e51&fulltext=JUDr.%20Hugo%20Richter>

Kramerius5.nkp.cz. Národní listy ze dne 16. 5. 1919 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-12]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:e7e11413-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:734b0690-6818-11e7-89ee-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Jaroslav%20Brabec>

Kramerius5.nkp.cz. Národní listy ze dne 20. 5. 1919 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-12]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:e7e13b29-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:797760e0-6818-11e7-8b50-001018b5eb5c&fulltext=JUDr.%20Jaroslav%20Brabec>

Kramerius.nkp.cz. Národní listy ze dne 8. 6. 1919 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-13]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=4219612>

Kramerius-vs.nkp.cz. Národní listy ze dne 19. 2. 1920 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-02]. Dostupné z WWW: <https://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:f689faae-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:8529a040-68b0-11e7-8b50-001018b5eb5c&fulltext=JUDr.%20Hynek%20Černý>

Kramerius5.nkp.cz. Národní listy ze dne 6. 3. 1920 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-12]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:f68d562c-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:33ee1d80-68b2-11e7-94b3-005056825209&fulltext=JUDr.%20Jaroslav%20Brabec>

Kramerius.nkp.cz. Národní listy ze dne 7. 11. 1920 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-12]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=7156917>

Kramerius5.nkp.cz. Národní listy ze dne 11. 5. 1921 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-06]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:eaf5f4fe-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:e948b8f0-68eb-11e7-89ee-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Karel%20Líbal>

Kramerius.nkp.cz. Národní listy ze dne 18. 12. 1921 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-04-18]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=4285743>

Kramerius.nkp.cz. Národní Listy ze dne 11. 2. 1923 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-03-07]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=5368811>

Kramerius5.nkp.cz. Národní listy ze dne 15. 2. 1923 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-15]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:bf1755ff-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:b1488b20-6949-11e7-94b3-005056825209&fulltext=JUDr.%20Hugo%20Richter>

Kramerius5.nkp.cz. Národní listy ze dne 4. 7. 1923 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-12]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:bf0afa01-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:4241d930-693e-11e7-8b50-001018b5eb5c&fulltext=JUDr.%20Jaroslav%20Brabec>

Kramerius.nkp.cz. Národní Listy ze dne 14. 10. 1923 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-10-12]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=5370993&idpi=720342>
2

Kramerius5.nkp.cz. Národní listy ze dne 27. 10. 1923 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-12]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:befddaa4-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:61b95040-6934-11e7-89ee-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Jaroslav%20Brabec>

Kramerius-vs.nkp.cz. Národní listy ze dne 4. 11. 1923 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-03-19]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:befe4fe6-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:ed254220-6933-11e7-8b50-001018b5eb5c&fulltext=Jan%20Renner%20Vinohrady>

Kramerius-vs.nkp.cz. Národní listy ze dne 16. 2. 1924 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-03-25]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:c5ffd457-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:4b9afd20-6d96-11e7-b92d-005056827e51&fulltext=JUDr.%20Viktor%20Poláček>

Kramerius-vs.nkp.cz. Národní listy ze dne 1. 5. 1924 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-03-23]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:c5fcc7c9-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:6975aff0-6d93-11e7-8b50-001018b5eb5c&fulltext=Jan%20Renner%20Vinohrady>

Kramerius5.nkp.cz. Národní listy ze dne 23. 7. 1924 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-18]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:c5f17c72-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:1cf4b7c0-6d84-11e7-94b3-005056825209&fulltext=JUDr.%20Josef%20Ducháček>

Kramerius5.nkp.cz. Národní listy ze dne 10. 8. 1924 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-15]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:c6ae3cd2-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:652c0fa0-6da4-11e7-94b3-005056825209&fulltext=JUDr.%20Hugo%20Richter>

Kramerius5.nkp.cz. Národní listy ze dne 17. 8. 1925 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-12]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:c5c8bef7-435d-11dd-b505->

00145e5790ea?page=uuid:e5bd9e80-7822-11e7-b92d-005056827e51&fulltext=JUDr.%20Jaroslav%20Brabec

Kramerius.nkp.cz. Národní listy ze dne 8. 11. 1925 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-10-18]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=4675559>

Kramerius-vs.nkp.cz. Národní listy ze dne 22. 11. 1925 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-03-25]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:c5bf9760-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:2fc2b290-6db0-11e7-8b50-001018b5eb5c&fulltext=JUDr.%20Viktor%20Poláček>

Kramerius5.nkp.cz. Národní listy ze dne 11. 7. 1926 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-12]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:c6a36780-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:c8bca3b0-7842-11e7-89ee-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Jaroslav%20Brabec>

Kramerius5.nkp.cz. Národní listy ze dne 19. 3. 1927 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-08]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:c66ec2c5-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:dddd9800-8b6e-11e7-b4a5-005056825209&fulltext=JUDr.%20František%20Lokay>

Kramerius.nkp.cz. Národní listy ze dne 25. 9. 1927 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-03-30]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=4660447>

Kramerius5.nkp.cz. Národní listy ze dne 5. 10. 1927 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-13]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:c638e5e0-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:4c271ba0-8b52-11e7-befd-005056827e51&fulltext=JUDr.%20Jaroslav%20Brabec>

Kramerius.nkp.cz. Národní listy ze dne 3. 12. 1927 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-03-08]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=4661645>

Kramerius.nkp.cz. Národní listy ze dne 25. 5. 1928 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-07-28]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=4884880>

Kramerius5.nkp.cz. Národní listy ze dne 28. 7. 1928 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-13]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:c37de531-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:554582a0-8b9b-11e7-b4a5-005056825209&fulltext=JUDr.%20Jaroslav%20Brabec>

- Kramerius.nkp.cz. Národní listy ze dne 2. 10. 1928 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-13]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=4886974>
- Kramerius.nkp.cz. Národní listy ze dne 27. 10. 1928 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-07-28]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=4887424&picp=&it=&s=djvu>
- Kramerius.nkp.cz. Národní listy ze dne 13. 2. 1929 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-23]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=5362822>
- Kramerius.nkp.cz. Národní listy ze dne 13. 10. 1929 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-10-18]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=5366734>
- Kramerius.nkp.cz. Národní listy ze dne 25. 10. 1929 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-13]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=5366945>
- Kramerius.nkp.cz. Národní listy ze dne 31. 12. 1929 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-12-01]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=5368315>
- Kramerius.nkp.cz. Národní listy ze dne 25. 11. 1930 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-07-28]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=6890478>
- Kramerius.nkp.cz. Národní listy ze dne 7. 12. 1930 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-04-03]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=8031124>
- Kramerius.nkp.cz. Národní listy ze dne 13. 1. 1932 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-10-18]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=5858617>
- Kramerius.nkp.cz. Národní listy ze dne 17. 1. 1932 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-10-26]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=5858695>
- Kramerius.nkp.cz. Národní listy ze dne 4. 2. 1931 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-07-28]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=6035590>
- Kramerius.nkp.cz. Národní listy ze dne 25. 3. 1932 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-05-10]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=5859915>
- Kramerius.nkp.cz. Národní listy ze dne 31. 5. 1932 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-03]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=5861126>

- Kramerius.nkp.cz. Národní listy ze dne 19. 6. 1932 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-03-08]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=5861478>
- Kramerius.nkp.cz. Národní listy ze dne 11. 1. 1933 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-07-28]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=6041005>
- Kramerius.nkp.cz. Národní listy ze dne 13. 1. 1933 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-05-24]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=6041045>
- Kramerius.nkp.cz. Národní listy ze dne 16. 4. 1933 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-03-30]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=6042700>
- Kramerius.nkp.cz. Národní listy ze dne 7. 5. 1934 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-07-28]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=7415764>
- Kramerius.nkp.cz. Národní listy ze dne 30. 12. 1934 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-07-24]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=7419970>
- Kramerius.nkp.cz. Národní listy ze dne 7. 5. 1935 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-10-18]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=6904572>
- Kramerius.nkp.cz. Národní Listy ze dne 15. 9. 1935 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-10-12]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=6906868>
- Kramerius.nkp.cz. Národní listy ze dne 12. 4. 1936 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-03-30]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=6915287>
- Kramerius.nkp.cz. Národní listy ze dne 13. 10. 1936 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-03-30]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=6917725>
- Kramerius.nkp.cz. Národní listy ze dne 22. 11. 1936 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-10-18]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=6918273>
- Kramerius.nkp.cz. Národní listy ze dne 4. 6. 1937 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-09-12]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=6911013>
- Kramerius.nkp.cz. Národní listy ze dne 12. 8. 1937 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-21]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=6911942>

Kramerius.nkp.cz. Národní listy ze dne 11. 5. 1938 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-08]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=6869165>

Kramerius.nkp.cz. Národní listy ze dne 20. 3. 1940 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-08]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=7054739>

Kramerius.cbvk.cz. Národní listy ze dne 14. 5. 1940 [online]. České Budějovice: Digitální knihovna Jihočeské vědecké knihovny [cit. 2019-09-12]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.cbvk.cz/search/i.jsp?pid=uuid:7204bd1f-435f-11dd-b505-00145e5790ea&q=Vint%C3%AD%C5%99%20Radimsk%C3%BD>

Kramerius.nkp.cz. Národní listy ze dne 7. 8. 1940 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-08]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=7056770>

Národní myšlenka

Kramerius-vs.nkp.cz. Národní myšlenka, Revue českého nacionalismu z března roku 1925 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-03-30]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:ec6713e0-8b01-11de-a453-000d606f5dc6?page=uuid:b8341877-926a-44c3-8e08-1622b15d7405&fulltext=JUDr.%20Vlastimil%20Klíma>

Kramerius.nkp.cz. Národní myšlenka z července roku 1925 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-10-18]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=9462555>

Kramerius-vs.nkp.cz. Národní myšlenka ze srpna roku 1925 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-03-26]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:98fe80dd-e4ea-11e9-810d-a720120a7520?page=uuid:5947371c-da1a-444d-923b-0f7ae5eb7451&fulltext=JUDr.%20Jan%20Renner>

Kramerius-vs.nkp.cz. Národní myšlenka 1925 - 1926 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-03-26]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:9cfd4e0b-e4ea-11e9-8052-a720120a7520?page=uuid:e81af122-2e10-45c7-ba2a-4e93ad00cd1c&fulltext=JUDr.%20Jan%20Renner>

Kramerius.nkp.cz. Národní myšlenka z října roku 1932 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-10-18]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=9465001>

Kramerius-vs.nkp.cz. Národní myšlenka, Revue českého nacionalismu z října roku 1933 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-03-30]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:b587f8b5-e4ea-11e9-8325-a720120a7520?page=uuid:e33c4d0c-b159-43e1-b4fe-38676ce2c45a&fulltext=JUDr.%20Vlastimil%20Klíma>

Kramerius-vs.nkp.cz. Národní myšlenka, Revue českého nacionalismu za květen a červen roku 1937 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-03-30]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:8f846960-8c9c-11de-925d-000d606f5dc6?page=uuid:e3145eb5-03f6-48d6-a69e-d12ec8848dac&fulltext=JUDr.%20Vlastimil%20Klíma>

Národní osvobození

Kramerius-vs.nkp.cz. Národní osvobození ze dne 4. 10. 1929 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-03]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:115b43d0-614f-11e1-af7d-0013d398622b?page=uuid:f2c2ab50-9ba6-11e7-8394-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Jaroslav%20Jablonský>

Kramerius-vs.nkp.cz. Národní osvobození ze dne 7. 2. 1930 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-15]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:c9513e60-62ab-11e1-aaf6-0013d398622b?page=uuid:0d9c95e0-9bd3-11e7-920d-005056827e51&fulltext=JUDr.%20Jan%20Sejk>

Kramerius-vs.nkp.cz. Národní osvobození ze dne 16. 3. 1937 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-30]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:a0762e20-aaf3-11e1-be76-0013d398622b?page=uuid:1d3e10a0-94f3-11e7-8167-005056825209&fulltext=JUDr.%20Karel%20Líbal>

Národní politika

Kramerius.nkp.cz. Národní politika ze dne 20. 12. 1887 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-26]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=7984289>

Kramerius5.nkp.cz. Národní politika ze dne 22. 1. 1888 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-15]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:d0740830-6634-11dc-9b08-000d606f5dc6?page=uuid:e6c59030-aa21-11e8-83a5-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Jindřich%20Flala>

Kramerius.nkp.cz. Národní politika ze dne 15. 10. 1889 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-04-17]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=7702449>

Kramerius5.nkp.cz. Národní politika ze dne 1. 5. 1890 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-15]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:58bf3370-c81b-11dc-a8fa-000d606f5dc6?page=uuid:1e5cde30-b284-11e8-ba56-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20Jindřich%20Flala>

Kramerius5.nkp.cz. Národní politika ze dne 20. 9. 1890 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-15]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:f23b1291-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:d9245f20-378f-11e7-82f6-001018b5eb5c&fulltext=JUDr.%20Jindřich%20Flala>

Kramerius5.nkp.cz. Národní politika ze dne 19. 1. 1891 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-01-30]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:4dc43e50-e818-11df-8b18-000d606f5dc6?page=uuid:5901ec60-cdf5-11e8-b0e0-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20Jindřich%20Flala>

Kramerius5.nkp.cz. Národní politika ze dne 20. 1. 1891 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-01-30]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:529c2c30-e818-11df-b1f8-000d606f5dc6?page=uuid:8f643c80-cdf6-11e8-b888-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20Jindřich%20Flala>

Kramerius5.nkp.cz. Národní politika ze dne 10. 11. 1896 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-12]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:1d1aa7f0-f153-11df-a383-000d606f5dc6?page=uuid:8d0bfc80-cf26-11e8-b0e0-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20František%20Lokay>

Kramerius.nkp.cz. Národní politika ze dne 4. 3. 1898 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-23]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=10566719>

Kramerius.nkp.cz. Národní politika ze dne 8. 5. 1889 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-23]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=7700568>

Kramerius5.nkp.cz. Národní politika ze dne 17. 1. 1902 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-18]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:b6660ee0-f93c-11df-836e-000d606f5dc6?page=uuid:91f136c0-d219-11e8-b0e0-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20Josef%20Ducháček>

Kramerius-vs.nkp.cz. Národní politika ze dne 4. 2. 1902 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-15]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:1531f040-7b1b-11dc-8495-000d606f5dc6?page=uuid:5fbc7c80-2f65-11e7-a77b-001018b5eb5c&fulltext=JUDr.%20Jan%20Sejk>

Kramerius5.nkp.cz. Národní politika ze dne 29. 3. 1902 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-12]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:24831080-cfe2-11dc-b2f0-000d606f5dc6?page=uuid:db119fa0-d1f8-11e8-9984-005056825209&fulltext=JUDr.%20František%20Lokay>

Kramerius5.nkp.cz. Národní politika ze dne 28. 4. 1902 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-05-24]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:0f4573f0-f93f-11df-a8ce-000d606f5dc6?page=uuid:7a19b290-d1f4-11e8-9480-5ef3fc9ae867&fulltext=Emil%20Miřička>

Kramerius5.nkp.cz. Národní politika ze dne 29. 5. 1902 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-21]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:9e2a1a60-f955-11df-a7bf-000d606f5dc6?page=uuid:98033d30-d217-11e8-b888-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20Antonín%20Zvěřina>

Kramerius5.nkp.cz. Národní politika ze dne 6. 6. 1902 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-01-30]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:fe773df0-f958-11df-afae-000d606f5dc6?page=uuid:c5bb36b0-d244-11e8-b0e0-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20Jindřich%20Flala>

Kramerius5.nkp.cz. Národní politika ze dne 22. 7. 1902 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-13]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:f8b02300-fe17-11df-a273-000d606f5dc6?page=uuid:3f73df00-d238-11e8-bc37-005056827e51&fulltext=JUDr.%20Jaroslav%20Brabec>

Kramerius.nkp.cz. Národní politika ze dne 4. 7. 1903 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-12-01]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=10630514>

Kramerius.nkp.cz. Národní politika ze dne 5. 3. 1905 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-12]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=10646148>

Kramerius.nkp.cz. Národní politika ze dne 16. 3. 1906 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-04-21]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=6931417>

Kramerius.nkp.cz. Národní politika ze dne 15. 5. 1907 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-07-28]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=7487674>

Kramerius.nkp.cz. Národní politika ze dne 12. 11. 1907 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-07-28]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=7361766>

Kramerius.nkp.cz. Národní politika ze dne 6. 3. 1909 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-07-28]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=7705394>

Kramerius.nkp.cz. Národní politika ze dne 1. 1. 1911 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-13]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=7015140>

- Kramerius.nkp.cz. Národní politika ze dne 11. 6. 1911 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-11]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=7018088>
- Kramerius.nkp.cz. Národní politika ze dne 12. 4. 1912 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-12-01]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=7370565>
- Kramerius.nkp.cz. Národní politika ze dne 12. 7. 1913 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-10-26]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=7232095>
- Kramerius.nkp.cz. Národní politika ze dne 11. 12. 1914 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-08]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=7243721>
- Kramerius.nkp.cz. Národní politika ze dne 1. 1. 1915 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-12]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=7244070>
- Kramerius.nkp.cz. Národní listy ze dne 16. 1. 1915 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-11]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:c55c4800-3c5c-11dd-bacb-000d606f5dc6?page=uuid:160b2c00-31fc-11e7-a77b-001018b5eb5c&fulltext=JUDr.%20Jaroslav%20Brabec>
- Kramerius.nkp.cz. Národní listy ze dne 24. 4. 1915 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-11]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=8074792>
- Kramerius.nkp.cz. Národní politika ze dne 11. 9. 1915 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-20]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=7248731>
- Kramerius.nkp.cz. Národní politika ze dne 27. 2. 1916 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-21]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=7985818>
- Kramerius.nkp.cz. Národní politika ze dne 21. 5. 1917 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-12-01]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=7017709>
- Kramerius.nkp.cz. Národní politika ze dne 3. 4. 1919 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-13]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=7206835>
- Kramerius.nkp.cz. Národní politika ze dne 15. 7. 1921 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-13]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=7998243>
- Kramerius.nkp.cz. Národní politika ze dne 9. 10. 1921 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-10-18]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=7999496&picp=&it=&s=djvu>

Kramerius.nkp.cz. Národní politika ze dne 17. 9. 1923 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-11]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=7212417>

Kramerius.nkp.cz. Národní politika ze dne 14. 10. 1923 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-11-16]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=7212897>

Kramerius.nkp.cz. Národní politika ze dne 31. 8. 1924 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-08]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=8009095>

Kramerius.nkp.cz. Národní politika ze dne 1. 1. 1925 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-03-30]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=8011210>

Kramerius-vs.nkp.cz. Národní politika ze dne 18. 10. 1925 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-12]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:e6a17650-5a56-11ea-9850-005056825209?page=uuid:ff68c670-5ca4-11ea-8659-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Theodor%20Bartošek>

Kramerius.nkp.cz. Národní politika ze dne 21. 10. 1926 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-11-06]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=7751360>

Kramerius.nkp.cz. Národní politika ze dne 27. 10. 1926 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-07-28]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=4654902>

Kramerius.nkp.cz. Národní politika ze dne 13. 5. 1927 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-12-01]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=7755958>

Kramerius.nkp.cz. Národní Politika ze dne 29. 5. 1927 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-03-07]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=7756285&idpi=12211133>

Kramerius.nkp.cz. Národní politika ze dne 4. 8. 1927 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-09-07]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=7757592>

Kramerius.nkp.cz. Národní politika ze dne 25. 9. 1927 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-03-30]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=7758646>

Kramerius.nkp.cz. Národní politika ze dne 13. 12. 1929 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-04-17]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=8338215>

Kramerius.nkp.cz. Národní politika ze dne 30. 1. 1930 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-25]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=8025177>

Kramerius.nkp.cz. Národní politika ze dne 4. 2. 1930 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-03-08]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=8025317>

Kramerius.nkp.cz. Národní politika ze dne 1. 4. 1930 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-01]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=8026674>

Kramerius.nkp.cz. Národní politika ze dne 28. 10. 1930 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-04-21]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=8030297>

Kramerius.nkp.cz. Národní politika ze dne 13. 11. 1930 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-03-08]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=8030610&idpi=13874504>

Kramerius.nkp.cz. Národní politika ze dne 7. 12. 1930 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-07-28]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=8031121>

Kramerius.nkp.cz. Národní politika ze dne 19. 7. 1931 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-04-17]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=8035629>

Kramerius.nkp.cz. Národní politika ze dne 4. 9. 1931 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-04-21]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=8036506>

Kramerius.nkp.cz. Národní politika ze dne 23. 5. 1932 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-04-21]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=8341515>

Kramerius.nkp.cz. Národní listy ze dne 1. 1. 1932 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-04-21]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=5858426>

Kramerius.nkp.cz. Národní politika ze dne 21. 9. 1932 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-07-28]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=8343852>

Kramerius.nkp.cz. Národní politika ze dne 14. 11. 1933 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-04-21]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=8352026&idpi=154156>
54

Kramerius.nkp.cz. Národní politiky ze dne 22. 2. 1935 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-03-08]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=8041040>

kramerius.nkp.cz. Národní Politika ze dne 19. 9. 1935 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-10-12]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=8045011>

Kramerius.nkp.cz. Národní politika ze dne 21. 5. 1936 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-07-28]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=7517327>

Kramerius.nkp.cz. Národní politika ze dne 3. 9. 1937 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-04-03]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=7526247>

Kramerius.nkp.cz. Národní politika ze dne 14. 9. 1937 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-07]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=7526459>

Kramerius.nkp.cz. Národní politika ze dne 22. 3. 1939 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-10-26]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=8054791&picp=&it=&s=djvu>

Kramerius.nkp.cz. Národní politika ze dne 6. 9. 1941 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-15]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=7537862>

Ohlas od Nežárky

Kramerius.nkp.cz. Ohlas od Nežárky ze dne 21. 5. 1915 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-04-21]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=7095457>

Kramerius5.nkp.cz. *Ohlas od Nežárky ze dne 4. 4. 1919* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-05-09]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:f52c8d55-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:71abb955-4524-43e9-b62a-70da31cfe9c6&fulltext=Vlastimil%20Klíma>

Plzeňské listy

Kramerius5.nkp.cz. Plzeňské listy ze dne 15. 3. 1902 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-16]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:c61bf400-75d8-11de-bf2c->

[000d606f5dc6?page=uuid:a45de6ce-421e-46f0-8074-1ac62e28b474&fulltext=JUDr.%20Hugo%20Richter](http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:a45de6ce-421e-46f0-8074-1ac62e28b474&fulltext=JUDr.%20Hugo%20Richter)

Kramerius5.nkp.cz. Plzeňské listy ze dne 9. 2. 1907 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-12]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:79a593f0-d208-11df-a8a6-000d606f5dc6?page=uuid:df2d9c1b-d099-4674-bfbc-fc675fc78035&fulltext=JUDr.%20František%20Lokay>

Kramerius5.nkp.cz. Plzeňské listy ze dne 30. 5. 1911 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-11]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:8a1c4140-ddb9-11df-823f-000d606f5dc6?page=uuid:cea80ba8-30ff-4a29-a148-816c95335fe9&fulltext=JUDr.%20František%20Lokay>

Polední list

Kramerius-vs.nkp.cz. Polední list ze dne 10. 11. 1931 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-27]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:6b454060-93ae-11e3-8e84-005056827e51?page=uuid:58e9bc30-98c1-11e3-a880-5ef3fc9ae867&fulltext=František%20Singer%20sportovec>

Kramerius-vs.nkp.cz. Polední list ze dne 2. 4. 1934 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-11]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:ff3a8a80-e07c-11e3-b110-005056827e51?page=uuid:23e28a20-e14c-11e3-bb44-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20Čeněk%20Brune>

Kramerius-vs.nkp.cz. Polední list ze dne 4. 11. 1934 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-03-31]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:6d8bb251-963d-11e3-ad99-001018b5eb5c?page=uuid:d55fcb30-9bf3-11e3-ad99-001018b5eb5c&fulltext=JUDr.%20Eduard%20Kalabis>

Kramerius-vs.nkp.cz. Polední list ze dne 7. 5. 1935 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-30]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:96685520-6910-11e3-99ab-005056825209?page=uuid:65fd4620-70d1-11e3-881a-001018b5eb5c&fulltext=JUDr.%20František%20Lokay>

Kramerius-vs.nkp.cz. Polední list ze dne 23. 2. 1936 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-04]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:340d2b30-1ac3-11e3-b62e-005056825209?page=uuid:f6cf2cb0-1b6b-11e3-b79f-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20Hugo%20Frank>

Kramerius-vs.nkp.cz. Polední list ze dne 22. 3. 1936 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-04]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:340d2b30-1ac3-11e3-b62e-005056825209?page=uuid:f6cf2cb0-1b6b-11e3-b79f-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20Hugo%20Frank>

vs.nkp.cz/view/uuid:277127b0-0dac-11e3-9584-001018b5eb5c?page=uuid:16d6a080-0df5-11e3-a616-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20Hugo%20Frank

Kramerius-vs.nkp.cz. Polední list ze dne 29. 3. 1936 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-04]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:2d6bbc40-0daf-11e3-9584-001018b5eb5c?page=uuid:791606b0-0dc2-11e3-a616-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20Hugo%20Frank>

Kramerius-vs.nkp.cz. Polední list ze dne 20. 5. 1936 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-04]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:2d0db9d0-628a-11e3-8c6a-005056825209?page=uuid:55440a50-639b-11e3-9ea2-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Hugo%20Frank>

Kramerius-vs.nkp.cz. Polední list ze dne 10. 6. 1936 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-04]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:8e587970-629c-11e3-8c6a-005056825209?page=uuid:f85b38b0-639d-11e3-9ea2-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Hugo%20Frank>

Kramerius-vs.nkp.cz. Polední list ze dne 15. 1. 1937 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-03]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:4b823300-b36c-11e2-b48c-001018b5eb5c?page=uuid:445b0ce0-b38b-11e2-b48c-001018b5eb5c&fulltext=JUDr.%20Jaroslav%20Jablonský>

Kramerius-vs.nkp.cz. *Polední list ze dne 28. 6. 1939* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-06]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:5a477080-c3e3-11e2-8c63-5ef3fc9ae867?page=uuid:43602ce0-c578-11e2-8c63-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Josef%20Ettel>

Prager presse

Kramerius-vs.nkp.cz. Prager Presse ze dne 28. 6. 1925 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-03-29]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:f0642d2a-5302-4f26-bf51-5ad9c98e2dbb?page=uuid:128aca60-87ca-11e9-b844-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Josef%20Ducháček>

Kramerius-vs.nkp.cz. Prager Presse ze dne 12. 4. 1931 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-29]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:dd08471d-4c27-4110-a4de-0787d348a524?page=uuid:bdb31830-1a10-11e8-8cd8-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20Karel%20Schönbaum>

Kramerius-vs.nkp.cz. Prager Presse ze dne 21. 6. 1933 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-03-21]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:febd3927-d9b5-49af-ad42-563ca8a69d88?page=uuid:995c66b0-195e-11e8-8ee4-005056825209&fulltext=JUDr.%20Viktor%20Poláček>

Kramerius-vs.nkp.cz. Prager Presse ze dne 21. 11. 1933 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-30]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:c5330db5-ab5a-4750-877d-18746bf2d4a2?page=uuid:bc784f10-176f-11e8-8cd8-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20Karel%20Líbal>

Právní prakse

Kramerius-vs.nkp.cz. Právní prakse ze dne 31. 1. 1944 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-06]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:a787b880-bc2d-11e8-9984-005056825209?page=uuid:5d74d190-d6e2-11e8-b388-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Ludvík%20Dukát>

Kramerius-vs.nkp.cz. Právní prakse, měsíčník československých právníků ze dne 31. 10. 1945 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-03-21]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:feaa9810-b81f-11e8-9984-005056825209?page=uuid:ec5b8880-d292-11e8-b888-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20Cyril%20Pavlík>

Kramerius-vs.nkp.cz. Právní prakse ze dne 30. 11. 1946 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-15]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:063e5fe0-bab8-11e8-b888-5ef3fc9bb22f?page=uuid:31ad0410-d2eb-11e8-b888-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20Hugo%20Richter>

Právo lidu

Kramerius5.nkp.cz. Právo lidu ze dne 18. 10. 1912 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-14]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:7f5c962d-a291-43ec-b458-9e72e1f3faf5?page=uuid:55538da0-db82-11e7-adb0-005056825209&fulltext=JUDr.%20František%20Čeřovský>

Kramerius5.nkp.cz. Právo lidu ze dne 12. 12. 1916 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-12-01]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:f06631a3-0b42-42ce-9771-da483926ab19?fulltext=Václav%20Ulrych>

Rozvoj

Kramerius.nkp.cz. Rozvoj ze dne 9. 6. 1905 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-04-17]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=10040159>

Kramerius.nkp.cz. Rozvoj ze dne 1. 1. 1908 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-04-17]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=10040609>

Kramerius.nkp.cz. Rozvoj ze dne 7. 2. 1936 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-04-17]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=10048356>

Rudé právo

Kramerius-vs.nkp.cz. *Rudé právo, orgán Československé sociálně demokratické strany dělnické ze dne 13. 2. 1921* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-03-31]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:c90bb3f5-e148-49de-8c8a-feab55425df6?page=uuid:f1674e90-5c71-11e9-8cc0-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20Eduard%20Kalabis>

Kramerius-vs.nkp.cz. *Rudé právo ze dne 6. 9. 1954* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-11]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:ff0090b0-517a-11dd-8e05-000d606f5dc6?page=uuid:9b3011f5-341c-413c-84ec-dc49676b949e&fulltext=JUDr.%20Theodor%20Bartošek>

Tribuna

Kramerius-vs.nkp.cz. Tribuna ze dne 3. 6. 1920 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-03-31]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:37f3ef31-644c-4762-8b67-621b18cdac28?page=uuid:d5e4de50-c11c-11e6-b828-005056820560&fulltext=JUDr.%20Eduard%20Kalabis>

Kramerius-vs.nkp.cz. Tribuna ze dne 14. 11. 1920 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-07]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:5d1a53ec-b104-49e0-aba0-7294944f3c04?page=uuid:34c911f0-c363-11e6-8680-005056822549&fulltext=JUDr.%20Josef%20Jaromír%20Černý>

Kramerius-vs.nkp.cz. Tribuna ze dne 24. 11. 1921 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-30]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:5cd72f82-582e-4c8a-9d66-658f473cb390?page=uuid:b7fb9c40-c814-11e6-8680-005056822549&fulltext=JUDr.%20Karel%20Líbal>

Kramerius-vs.nkp.cz. Tribuna ze dne 27. 10. 1922 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-15]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:6d2b5fbb-bca5-4d79-8e5f-be53f022978a?page=uuid:dea86940-ccd8-11e6-8680-005056822549&fulltext=JUDr.%20Jan%20Sejk>

Kramerius-vs.nkp.cz. Tribuna ze dne 3. 12. 1922 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-03]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:af96c362-1e2c-4263-9d24-b2ee652fe116?page=uuid:4d055130-cce5-11e6-8680-005056822549&fulltext=JUDr.%20Jaroslav%20Jablonský>

Kramerius-vs.nkp.cz. Tribuna ze dne 17. 2. 1923 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-15]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:06e30c9e-c2b5-4061-ada3-271be6f9e8eb?page=uuid:50755620-cd9f-11e6-8680-005056822549&fulltext=JUDr.%20Hugo%20Richter>

Kramerius-vs.nkp.cz. Tribuna ze dne 23. 4. 1924 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-01]. Dostupné z WWW: <https://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:8df6770f-8306-41fd-943f-77bb61ec88f6?page=uuid:a3ef16b0-d19b-11e6-aa30-005056820560&fulltext=JUDr.%20František%20Čeřovský>

Kramerius-vs.nkp.cz. Tribuna ze dne 13. 11. 1925 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-03-31]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:57a1edb1-f5bd-49bc-98a0-30b89298fe4d?page=uuid:42c39320-d3df-11e6-ab9a-005056822549&fulltext=JUDr.%20Otto%20Klepetář>

Kramerius-vs.nkp.cz. Tribuna ze dne 17. 3. 1928 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-15]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:1a6e7bfb-57b5-4bab-b9c8-ddb011afb992?page=uuid:8b1ae2a0-dd61-11e6-89a8-005056822549&fulltext=JUDr.%20Jan%20Sejk>

Večer

Kramerius5.nkp.cz. Večer ze dne 23. 7. 1918 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-12-01]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:242fdc80-b941-11e9-9209-005056827e51?page=uuid:66f4bdf0-b992-11e9-8f08-5ef3fc9ae867&fulltext=Václav%20Ulrych>

Kramerius-vs.nkp.cz. Večer ze dne 1. 10. 1924 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-06]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:a7709590-b9ea-11e9-9209-005056827e51?page=uuid:5b075ec0-ba15-11e9-b601-005056825209&fulltext=JUDr.%20Josef%20Ettel>

Kramerius-vs.nkp.cz. Večer z 19. 3. 1927 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-29]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:cde3aeb0-c1a7-11e8-b0e0-5ef3fc9bb22f?page=uuid:2470f8c0-e35c-11e8-9210-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20František%20Lokay>

Venkov

Kramerius5.nkp.cz. Venkov ze dne 2. 1. 1908 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-03]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:c1ffe240-c96d-11e7-a351-005056825209?page=uuid:58e1c8d0-ca3c-11e7-b059-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Jindřich%20Fiala>

Kramerius5.nkp.cz. Venkov ze dne 26. 3. 1910 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-12-01]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:03539d20-7040-11e9-b04f-5ef3fc9bb22f?page=uuid:8d3866e0-704c-11e9-a9b4-5ef3fc9bb22f&fulltext=Václav%20Ulrych>

Kramerius.nkp.cz. Venkov ze dne 25. 6. 1910 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-16]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:b22c5ae0-5552-11e7-b6dc-001018b5eb5c?page=uuid:0cb5d330-5565-11e7-a0c9-005056825209&fulltext=JUDr.%20František%20Čeřovský>

Kramerius-vs.nkp.cz. Venkov ze dne 1. 1. 1911 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-06]. Dostupné z WWW: <https://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:484c28f0-562c-11e7-b7b6-5ef3fc9ae867?page=uuid:413e4ca0-564a-11e7-a0c9-005056825209&fulltext=JUDr.%20Hynek%20Černý>

Kramerius5.nkp.cz. Venkov ze dne 26. 1. 1911 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-13]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:117bb840-562c-11e7-b7b6-5ef3fc9ae867?page=uuid:3c328f70-5648-11e7-a0c9-005056825209&fulltext=JUDr.%20Jaroslav%20Brabec>

Kramerius5.nkp.cz. Venkov ze dne 11. 4. 1912 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-13]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:4af343e0-836d-11e7-94b3-005056825209?page=uuid:03d264d0-83ec-11e7-921c-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Jaroslav%20Brabec>

Kramerius5.nkp.cz. Venkov ze dne 1. 1. 1913 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-03]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:4a8220e0-82d0-11e7-8b50->

[001018b5eb5c?page=uuid:f20461d0-82e3-11e7-921c-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Jindřich%20Flala](http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:f20461d0-82e3-11e7-921c-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Jindřich%20Flala)

Kramerius-vs.nkp.cz. Venkov ze dne 29. 6. 1913 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-15]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:ee3d1d10-ce44-11e7-9c14-005056827e51?page=uuid:a0c8c460-ce5a-11e7-a351-005056825209&fulltext=JUDr.%20Jan%20Sejk>

Kramerius-vs.nkp.cz. Venkov ze dne 26. 3. 1914 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-06]. Dostupné z WWW: <https://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:c5435a40-c8b9-11e7-b059-5ef3fc9ae867?page=uuid:5db99070-ca0c-11e7-b059-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Hynek%20Černý>

Kramerius-vs.nkp.cz. Venkov ze dne 1. 1. 1915 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-06]. Dostupné z WWW: <https://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:30605960-82bd-11e7-8b50-001018b5eb5c?page=uuid:5c75e1c0-82cf-11e7-8b50-001018b5eb5c&fulltext=JUDr.%20Hynek%20Černý>

Kramerius5.nkp.cz. Venkov ze dne 27. 6. 1915 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-14]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:d1384d20-5dd3-11e7-89ee-5ef3fc9ae867?page=uuid:b12da750-600d-11e7-89ee-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20František%20Čeřovský>

Kramerius5.nkp.cz. Venkov ze dne 4. 9. 1915 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-21]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:85978af0-81e3-11e7-94b3-005056825209?page=uuid:f5431720-81e8-11e7-8b50-001018b5eb5c&fulltext=JUDr.%20Antonín%20Zvěřina>

Kramerius-vs.nkp.cz. Venkov ze dne 28. 4. 1917 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-06]. Dostupné z WWW: <https://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:208272e0-7d5d-11e7-b92d-005056827e51?page=uuid:c9cda640-7d6b-11e7-89ee-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Hynek%20Černý>

Kramerius-vs.nkp.cz. Venkov ze dne 20. 11. 1917 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-30]. Dostupné z WWW: <https://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:c9e62510-7ed0-11e7-94b3-005056825209?page=uuid:98f908b0-7ed9-11e7-921c-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Hynek%20Černý>

Ženské listy

Kramerius5.nkp.cz. Ženské listy ze dne 1. 6. 1904 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-17]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:c0a9b5f0-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:44954380-18b9-11e9-8e07-005056827e51&fulltext=JUDr.%20Hugo%20Richter>

Kramerius5.nkp.cz. Ženské listy ze dne 15. 10. 1915 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-11]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:c096a33b-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:2be32220-1d47-11e9-92f9-005056825209&fulltext=JUDr.%20Jaroslav%20Brabec>

Ostatní digitalizované prameny

Kramerius.nkp.cz. Adressář královského hlavního města Prahy a sousedních obcí Bubenče, Karlína, Smíchova, Kr. Vinohrad, Vršovic a Žižkova, rok 1891 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-04-02]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/MShowPageDoc.do?id=4660574>

Kramerius-vs.nkp.cz. Výroční zpráva tělocvičné jednoty "Sokol Karlínský" za správní rok 1890 - 1891 z roku 1891 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-13]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:ccdb89d0-0a07-11ea-af21-005056827e52?page=uuid:71985eb1-17de-48b7-a357-c3e9361861f8>

Kramerius5.nkp.cz. Humoristické listy ze dne 3. 3. 1893 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-18]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:e6a90904-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:e6d351c0-ec8e-11e8-9984-005056825209&fulltext=JUDr.%20Josef%20Ducháček>

Kramerius5.nkp.cz. Časopis Vlasteneckého spolku musejního v Olomouci ze září roku 1897 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-18]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:56d58dd0-abd6-11dd-9c17-000d606f5dc6?page=uuid:8c9278d0-246f-11e9-92f9-005056825209&fulltext=JUDr.%20Hugo%20Richter>

Kramerius5.nkp.cz. Administrační zpráva obce královského hlavního města Prahy a spojených s městskou statistickou kommisí obcí sousedních Karlína, Smíchova, Král. Vinohradů a Žižkova za rok 1897 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-04-21]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:bd600dd0-905d-11dd-a8d2-000d606f5dc6?page=uuid:6b2537b0-10ac-11e7-ac02-5ef3fc9ae867&fulltext=bedřich%20jahn>

Kramerius5.nkp.cz. Věstník Ústřední matice školské z května roku 1897 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-16]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:dc42a760-b1a7-11e7-a000-005056827e51?page=uuid:138a54d0-b1b1-11e7-9b14-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Hugo%20Richter>

Kramerius5.nkp.cz. Časopis Musea království Českého č. 1 z roku 1900 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-12]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:7d906460-725f-11e1-9a21-000d606f5dc6?page=uuid:63605885-3368-4f09-b314-6407f38359af&fulltext=JUDr.%20František%20Lokay>

Kramerius5.nkp.cz. Věstník Ústřední Matice Školské z října roku 1900 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-12]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:91ff1800-8696-11e7-921c-5ef3fc9ae867?page=uuid:acff00f0-869d-11e7-b92d-005056827e51&fulltext=JUDr.%20František%20Lokay>

Kramerius5.nkp.cz. Český dům ze dne 1. 4. 1902 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-12]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:67386930-467c-11e9-918e-5ef3fc9ae867?page=uuid:06953c20-509a-11e9-ba39-005056825209&fulltext=JUDr.%20Jaroslav%20Brabec>

Kramerius5.nkp.cz. Hlídka, měsíčník vědecký se zvláštním zřetelem k apologetice a filosofii z července roku 1902 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-05-17]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:fbf71770-0b97-11e5-b269-5ef3fc9bb22f?page=uuid:03b12df0-0ba9-11e5-b309-005056825209&fulltext=Mojmír%20Lepař>

Kramerius5.nkp.cz. Ilustrovaný svět, velké vydání Besed lidu z roku 1903 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-05-17]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:7124adb0-da31-11e5-afd2-5ef3fc9ae867?page=uuid:4d417fd0-da82-11e5-9f76-5ef3fc9bb22f&fulltext=Mojmír%20Lepař>

Kramerius5.nkp.cz. Politický kalendář občanský a adresář zemí koruny České z roku 1904 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-18]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:691eb6a0-4f96-11e9-8854-005056827e51?page=uuid:d5c6817e-83ee-4e5d-924b-63b9627a12f1&fulltext=JUDr.%20Hugo%20Richter>

Kramerius5.nkp.cz. Časopis Musea království českého č. 2 z roku 1904 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-18]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:8c593750-735f-11e1-9708-000d606f5dc6?page=uuid:652a47d5-0eb5-44ec-8ee6-910a03f84d44&fulltext=JUDr.%20Hugo%20Richter>

Kramerius5.nkp.cz. Věstník Sokolský ze dne 10. 4. 1904 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-12]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:074520b0-a6ae-11e6-adc9->

[5ef3fc9ae867?page=uuid:1a067ee0-a6ba-11e6-abce-005056825209&fulltext=JUDr.%20František%20Lokay](http://kramerius.nkp.cz/view/uuid:1a067ee0-a6ba-11e6-abce-005056825209&fulltext=JUDr.%20František%20Lokay)

Kramerius.nkp.cz. Zprávy Právnické jednoty moravské v Brně 1905 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-10-18]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=8665065&picp=&it=&s=djvu>

Kramerius5.nkp.cz. Český dům ze dne 1. 4. 1905 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-11]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:c5595390-5c9c-11e9-98bc-5ef3fc9ae867?page=uuid:121b5420-5cf3-11e9-b2a9-005056825209&fulltext=JUDr.%20František%20Lokay>

Kramerius5.nkp.cz. Malý Ottův slovník naučný dvoudílný: příruční kniha obecných vědomostí z roku 1906 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-05-10]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:aa21f2b0-ceb9-11e3-aec3-005056827e52?page=uuid:9b9bd170-20e4-11e4-8e0d-005056827e51&fulltext=Mojmír%20Lepař>

Kramerius5.nkp.cz. Časopis Matice moravské z roku 1907 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-05-17]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:cf7b1870-99a3-11e8-b814-5ef3fc9bb22f?page=uuid:e602b4d0-9b0c-11e8-93fd-5ef3fc9bb22f&fulltext=Mojmír%20Lepař>

Kramerius5.nkp.cz. Ottův slovník naučný, ilustrovaná encyklopaedie obecných vědomostí z roku 1909 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-05-10]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:13ee3000-eb9c-11e4-a511-5ef3fc9ae867?page=uuid:ad49a9f0-0fc8-11e5-b0b8-5ef3fc9ae867&fulltext=Mojmír%20Lepař>

Kramerius.nkp.cz. Kalendář česko-židovský 1908 - 1909 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-04-17]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=4082214>

Kramerius5.nkp.cz. Schematismus města Vršovic 1910 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-07-12]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:64d86bc0-9a22-11e7-920d-005056827e51?page=uuid:eb77fdb0-f9f6-11e7-9854-5ef3fc9ae867&fulltext=františek%20Papoušek>

Kramerius5.nkp.cz. Zřízení zemské království Českého, Rozdělení agendy zemského výboru : Schematismy : Ústavy humaní : podmínky přijetí a personalia z roku 1910 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-12]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:83f366a0-4a0b-11e4-8113-005056827e52?page=uuid:359726d0-5c68-11e4-97e9-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20Jaroslav%20Brabec>

Kramerius5.nkp.cz. Plzeňský obzor svobodomyšlný list pro Plzeň a západní Čechy ze dne 11. 6. 1910 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-05-17]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:b50ebcc5-8b00-4461-9c79-9638f585b7b9?page=uuid:c3737bc0-2b46-11e7-b572-005056820560&fulltext=Mojmír%20Lepař>

Kramerius5.nkp.cz. Čtvrtý sjezd českých měst z království českého v královském hlavním městě Praze ve dnech 15.-17. října 1911 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-04-21]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:4922f6f0-63dc-11e3-ae59-005056827e52?page=uuid:76b65af0-a1e2-11e3-8b69-005056825209&fulltext=františek%20Papoušek>

Kramerius5.nkp.cz. Věstník Ústřední matice školské za měsíce březen až květen roku 1913 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-12]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:a73c52d1-867a-11e7-921c-5ef3fc9ae867?page=uuid:f6973b70-8688-11e7-94b3-005056825209&fulltext=JUDr.%20Jaroslav%20Brabec>

Kramerius5.nkp.cz. Moravská orlice ze dne 15. 1. 1913 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-12]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:d1199de0-b8b2-11de-80d6-000d606f5dc6?page=uuid:ad682c10-4173-11e8-b38f-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20František%20Lokay>

Kramerius5.nkp.cz. Geschäftsbericht des israelitischen Spitalbauvereines für die Jahre 1911-1912-1913 z roku 1914 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-21]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:5f22f2ff-b276-4ee0-84b7-1c273cd8e7ed?page=uuid:b47d3220-5eeb-11e9-8cc0-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20Eugen%20Grünbaum>

Kramerius5.nkp.cz. Tábor ze dne 13. 8. 1915 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-11]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:ed315973-25a9-4010-9d15-847e18047cb8?page=uuid:d22d3060-24dd-11e9-bc55-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20Jaroslav%20Brabec>

Kramerius5.nkp.cz. Rádce v době světové války, okresní válečná pomocná úřadovna v Praze ve prospěch svých humanitních účelů z roku 1916 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-12]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:e9c0b1b0-ddbc-11e8-a5a4-005056827e52?page=uuid:f8f34e40-1025-11e9-91df-005056825209&fulltext=JUDr.%20Jaroslav%20Brabec>

Kramerius5.nkp.cz. Slavie ze dne 16. 2. 1917 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-08]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:619cd94d-1db5-4c73-adf3->

[fc163362f94f?page=uuid:ef73b000-b30a-11e6-9235-005056822549&fulltext=JUDr.%20František%20Lokay](http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:ef73b000-b30a-11e6-9235-005056822549&fulltext=JUDr.%20František%20Lokay)

Kramerius5.nkp.cz. Živnostenská banka v Praze: 1869-1918 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-02-23]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:ad5e3390-427e-11e1-90ea-0013d398622b?page=uuid:3daf35e0-68de-11e6-abea-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20František%20Lokay>

Kramerius-vs.nkp.cz. ENGLIŠ, KAREL. Peníze. Brno: Úřednický peněžní ústav, 1918, str. XXVI [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-04-03]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:4b156e40-b196-11de-bce8-0013d398622b?page=uuid:5e4c972f-6b40-4a18-917c-de2048286430&fulltext=JUDr.%20Bedřich%20Jahn>

Kramerius5.nkp.cz. Politický kalendář občanský a adresář zemí koruny České na rok 1918 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-7-11]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:a74f3040-df50-11e4-8565-005056827e52?page=uuid:b4243310-2fdc-11e5-b57a-005056825209>

Kramerius5.nkp.cz. Kalendář českých šachistů 1918 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-05-24]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:001c8bd0-29bf-11e3-a5bb-005056827e52?page=uuid:9ce6c9d0-3167-11e3-bd38-5ef3fc9ae867&fulltext=Emil%20Mirička>

Kramerius5.nkp.cz. Zpráva o činnosti Zemského spolku pro léčbu a výchovu mrzáků na Moravě z roku 1918 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-14]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:55eca850-19fe-11e7-8bbb-005056827e52?page=uuid:76e55e30-2b79-11e7-9ceb-005056825209&fulltext=JUDr.%20František%20Čeřovský>

Kramerius5.nkp.cz. Kalendář česko-židovský ze srpna 1918 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-18]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:b84e9f21-261e-11e9-8112-a720120a7520?page=uuid:76d57470-2861-11e9-9da6-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20Arnošt%20Steiner>

Kramerius-vs.nkp.cz. Sborník československého peněžnictví z roku 1920 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-30]. Dostupné z WWW: <https://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:e822da4e-f948-4f7a-aaf3-c0c88c4fb0e6?page=uuid:67adb970-945c-11e7-8167-005056825209&fulltext=JUDr.%20František%20Čeřovský>

Kramerius5.nkp.cz. Osobní věstník čs. ministerstva národní obrany ze dne 7. 10. 1922 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-08]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:5b19b429-3829-471d-8801-5d56dde07d11?page=uuid:1ac2f940-082f-11e7-ac57-005056822549&fulltext=JUDr.%20František%20Lokay>

Kramerius5.nkp.cz. Národní shromáždění republiky Československé, poslanecká sněmovna - senát, národní výbor, revoluční národní shromáždění : životopisná a statistická příručka se 450 obrazy a 2 plány, jakož i s výňatkem nejdůležitějších ustanovení a dat, která se týkají Národního shromáždění z roku 1924 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-12]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:cadc0596-af74-4494-9787-960b429b2304?page=uuid:045575d0-39ba-11e8-8142-005056827e51&fulltext=JUDr.%20Jaroslav%20Brabec>

Kramerius-vs.nkp.cz. Přítomnost ze dne 4. 9. 1924 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-01]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:5b8d66b0-e445-11e8-bc37-005056827e51?page=uuid:250f57f0-e707-11e8-bc37-005056827e51&fulltext=JUDr.%20František%20Čeřovský>

Kramerius-vs.nkp.cz. Český severovýchod ze dne 5. 12. 1924 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-29]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:e0ae4683-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:896616cb-3658-42c3-a651-7564eae6cc27&fulltext=JUDr.%20Antonín%20Zvěřina>

Kramerius-vs.nkp.cz. Sborník Ministerstva školství a národní osvěty z roku 1925 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-12]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:ae08c9b0-55d4-11e9-8854-005056827e51?page=uuid:46dc42d6-1058-4b66-b9e8-cb4095e11b25&fulltext=JUDr.%20Jan%20Sejk>

Kramerius-vs.nkp.cz. Česká ročenka, každoroční populární encyklopedie praktického vědění pro každého z roku 1926 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-03-30]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:e6120a60-4b6c-11e3-9c86-005056827e51?page=uuid:4e07e8c0-8c8f-11e3-8031-001018b5eb5c&fulltext=JUDr.%20Vlastimil%20Klíma>

Kramerius-vs.nkp.cz. Letectví ze dne 1. 12. 1926 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-06]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:648a4fa8-926d-43cf-9257-7a4d29147afb?page=uuid:9ffb2e90-fb25-11e7-9854-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Josef%20Ettel>

Kramerius-vs.nkp.cz. Schematismus branné moci československé z roku 1927 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-09]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:597b886d-5472-11e9-8136-a720120a7520?page=uuid:95ab0b00-565e-11e9-b3de-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20Isidor%20Brand>

Kramerius5.nkp.cz. Knihopisná nauka a vývoj knihkupectví československého z roku 1927 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-18]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:2d7780d0-8a41-11e2->

[8593-005056827e52?page=uuid:149bc2f0-a24d-11e2-a4fe-001018b5eb5c&fulltext=JUDr.%20Josef%20Ducháček](http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:149bc2f0-a24d-11e2-a4fe-001018b5eb5c&fulltext=JUDr.%20Josef%20Ducháček)

Kramerius-vs.nkp.cz. Patentní věstník ze dne 15. 8. 1927 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-03-19]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:580dded0-8a9e-11e8-be68-5ef3fc9bb22f?page=uuid:7388a370-8aad-11e8-be68-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20Viktor%20Poláček>

Kramerius5.nkp.cz. Národní shromáždění republiky československé v prvním desetiletí z roku 1928 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-12]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:39d97c00-05a3-11e4-89c6-005056827e51?page=uuid:f9a9c3d0-46cd-11e4-af1d-001018b5eb5c&fulltext=JUDr.%20Jaroslav%20Brabec>

Kramerius-vs.nkp.cz. Šedesát let Jirsíkova gymnasia v Č. Budějovicích 1868 - 1928 z roku 1928 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-30]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:a4dafa10-45fb-11e3-9c86-005056827e51?page=uuid:b31bfc60-9086-11e3-83a0-005056825209&fulltext=JUDr.%20Karel%20Líbal>

Kramerius-vs.nkp.cz. Schematismus branné moci československé z roku 1929 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-07]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:d3be44c1-5472-11e9-827f-a720120a7520?page=uuid:c8efd1d0-563b-11e9-b3de-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20Jiří%20Doskočil>

Kramerius-vs.nkp.cz. Letec ze dne 15. 11. 1929 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-06]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:8a1c0914-65ad-4930-b918-14d82bb7426b?page=uuid:bf0a7560-3be6-11e7-82f0-005056822549&fulltext=JUDr.%20Josef%20Ettel>

Kramerius5.nkp.cz. Věstník sokolský ze dne 6. 2. 1930 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-13]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:cb721850-fd2c-11e7-9854-5ef3fc9ae867?page=uuid:3a0d0162-fd3e-11e7-9854-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Jaroslav%20Brabec>

Kramerius-vs.nkp.cz. Mlynář, orgán spolku mlynářů českomoravských ze dne 31. 10. 1930 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-03-30]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:aa4121e0-3488-11e5-b57a-005056825209?page=uuid:43bf6c90-39e9-11e5-a525-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Vlastimil%20Klíma>

Kramerius-vs.nkp.cz. Zdravotnická ročenka československá z roku 1931 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-12]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:3d5c0e10-96f0-11e7-8dbe-005056827e51?page=uuid:56b0d5b0-c573-11e7-9c14-005056827e51&fulltext=JUDr.%20Theodor%20Bartošek>

Kramerius-vs.nkp.cz. Almanach královského hlavního města Prahy na rok 1932 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-03-22]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:1e906200-eaf6-11e3-a2c6-005056827e51?page=uuid:555820e0-08d6-11e4-a61e-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20Otto%20Pavlik>

Kramerius-vs.nkp.cz. Jahrbuch [der] Freimaurer grossloge "Lessing zu den drei Ringen" in der Tschechoslowakischen Republik und die ihr unterstehenden Bundeslogen und Kränzchen z roku 1932 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-29]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:6da993f0-575a-11e3-ac69-005056827e51?page=uuid:8de989e0-b731-11e3-87a3-001018b5eb5c&fulltext=JUDr.%20Eugen%20Grünbaum>

Kramerius-vs.nkp.cz. Nový velký ilustrovaný slovník naučný z roku 1932 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-12]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:48608130-4e03-11e4-ab76-005056827e51?page=uuid:90ffb6e0-9c28-11e4-9a7e-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20Jan%20Sejk>

Kramerius5.nkp.cz. Nový velký ilustrovaný slovník naučný z roku 1933 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-03]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:82ad1070-1af1-11e7-8a18-5ef3fc9ae867?page=uuid:97545690-1b06-11e7-981b-005056825209&fulltext=JUDr.%20Otakar%20Hurych>

Kramerius-vs.nkp.cz. Věstník hlavního města Prahy ze dne 29. 3. 1932 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-06]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:be4e4900-4012-11e7-a7ae-001018b5eb5c?page=uuid:173e4120-401b-11e7-b3c8-005056825209&fulltext=JUDr.%20Ludvík%20Dukát>

Kramerius-vs.nkp.cz. Legie ze dne 2. 2. 1933 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-01]. Dostupné z WWW: <https://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:e7758b71-6dd2-4f40-ae7f-1f9d4e5c2bc6?page=uuid:6dbfd9b0-3b33-11e7-82f0-005056822549&fulltext=JUDr.%20František%20Čeřovský>

Kramerius-vs.nkp.cz. Expres ze dne 24. 5. 1933 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-03-30]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:da6ed870-82f6-11e3-b315-001018b5eb5c?page=uuid:7153ec20-865e-11e3-8cd6-005056825209&fulltext=JUDr.%20Vlastimil%20Klíma>

Kramerius5.nkp.cz. 50 let Národní Jednoty Pošumavské, 1884-1934 z roku 1934 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-14]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:79edcd20-2ce8-11e4-8f64-005056827e52?page=uuid:af63fe20-4b6a-11e4-a450-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20František%20Čeřovský>

Kramerius-vs.nkp.cz. Kulturní adresář ČSR z roku 1934 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-17]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:8e945500-af26-11e2-8b87-005056827e51?page=uuid:8651ead0-1c25-11e3-bd38-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Hugo%20Richter>

Kramerius-vs.nkp.cz. Modrá revue ze dne 15. 4. 1934 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-03-26]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:771f4810-4bda-11e4-aded-005056827e51?page=uuid:1782f800-52a8-11e4-90c9-005056825209&fulltext=JUDr.%20Jan%20Renner>

Kramerius5.nkp.cz. Osobní věstník čs. ministerstva národní obrany ze dne 25. 8. 1934 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-08]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:da8bd1fe-c969-42e5-bc93-1d3664bb5ea8?page=uuid:506c6fe0-0910-11e7-ac57-005056822549&fulltext=JUDr.%20František%20Lokay>

Kramerius-vs.nkp.cz. Naše hory ze dne 11. 1. 1935 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-03-31]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:fd49c521-e5c5-4147-bf6a-13bfa1ed789?page=uuid:c21fa470-3bc1-11e7-82f0-005056822549&fulltext=JUDr.%20Karel%20Jakubec>

Kramerius-vs.nkp.cz. Selbstwehr ze dne 22. 11. 1935 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-09]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:e87df0ac-435d-11dd-b505-00145e5790ea?page=uuid:d4b179a0-0e89-11e9-8d10-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Isidor%20Brand>

Kramerius-vs.nkp.cz. Kulturní adresář ČSR biografický slovník žijících kulturních pracovníků a pracovnic z roku 1936 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-09]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:af146580-8245-11e2-aa2b-005056827e51?page=uuid:c2ec7290-a6ea-11e2-b48c-001018b5eb5c&fulltext=JUDr.%20Josef%20Černý>

Kramerius.nkp.cz. Pestrý týden ze dne 28. 11. 1936 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-10-18]. Dostupné z WWW: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/PShowPageDoc.do?id=5845553>

Kramerius5.nkp.cz. Bohuslavova sbírka nálezů Nejvyššího správního soudu ve věcech administrativních z roku 1937 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-18]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:398b22e0-103d-11e9-b98b-5ef3fc9bb22f?page=uuid:4ed932b0-1086-11e9-b98b-5ef3fc9bb22f&fulltext=Karel%20Schoenbaum>

Kramerius-vs.nkp.cz. Komenského slovník naučný z roku 1937 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-17]. Dostupné z WWW:

<http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:e1372e80-22c1-11e4-8f64-005056827e52?page=uuid:af9a27a0-500a-11e7-b21b-005056822549&fulltext=JUDr.%20Hugo%20Richter>

Kramerius5.nkp.cz. Hospodářská politika čs. průmyslu v letech 1918-1938 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-05-09]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:a8e03140-d5c7-11e3-b110-005056827e51?page=uuid:1a8b6e70-fe24-11e3-89c6-005056827e51&fulltext=poslanec%20Vlastimil%20Klíma>

Kramerius-vs.nkp.cz. Komenského slovník naučný z roku 1938 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-21]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:1cf0a410-22c2-11e4-8f64-005056827e52?page=uuid:21c4f030-5006-11e7-b21b-005056822549&fulltext=JUDr.%20Otakar%20Hurych>

Kramerius5.nkp.cz. Adresář Protektorátu Čechy a Morava pro průmysl, živnosti, obchod a zemědělství z roku 1939 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-02-21]. Dostupné z WWW: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:37466720-c176-11e4-b2e2-005056827e52?page=uuid:df84fa80-ee3c-11e4-a794-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20Eugen%20Grünbaum>

Kramerius-vs.nkp.cz. Věstník českých lékařův ze dne 10. 2. 1939 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-11]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:f7850bca-054f-4215-8797-5c2ba5a797d1?page=uuid:bd472e00-2be3-11e9-b63d-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Čeněk%20Brune>

Kramerius-vs.nkp.cz. Mlynář, orgán spolku mlynářů českomoravských 3 / 1940 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-03-30]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:d2b47981-405c-11e5-8851-005056827e51?page=uuid:6473c2c0-4069-11e5-8851-005056827e51&fulltext=JUDr.%20Vlastimil%20Klíma>

Kramerius-vs.nkp.cz. Hospodářský archiv ze dne 18. 5. 1940 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-07]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:c92acf30-2f4e-11e7-b650-5ef3fc9ae867?page=uuid:f18282b0-2f54-11e7-a77b-001018b5eb5c&fulltext=JUDr.%20Jiří%20Doskočil>

Kramerius-vs.nkp.cz. Hospodářský archiv ze dne 10. 5. 1941 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-07]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:8a2aa731-5b4d-11e7-bcbf-005056827e51?page=uuid:6e1e4360-5b5e-11e7-80d5-001018b5eb5c&fulltext=JUDr.%20Jiří%20Doskočil>

Kramerius-vs.nkp.cz. Služba repatriantům, zprávy repatričního odboru ministerstva obrany, práce a sociální péče všem vracejícím se do vlasti ze dne 16. 6. 1945 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-03-19].

Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:380d8b7c-d7ca-47b0-87e0-09b76d38b6fe?page=uuid:30e4d3d0-f4f0-11e6-a61d-005056820560&fulltext=JUDr.%20Viktor%20Poláček>

Kramerius-vs.nkp.cz. Slovník cizích slov, zkratk, novinářských šifer, pseudonymů a časopisů pro čtenáře novin z roku 1946 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-04]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:d3f5e8e0-ca25-11e9-af5a-005056827e51?page=uuid:8bc4add4-85b2-4b1a-a10c-75162168ed4f&fulltext=JUDr.%20Rudolf%20Fiedler>

Kramerius-vs.nkp.cz. Balík, Josef. Zemědělské právo z roku 1949 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-07]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:f74117a0-fa0b-11e4-88cd-005056827e52?page=uuid:f2b70800-0395-11e5-95ff-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20Josef%20Jaromír%20Černý>

Kramerius-vs.nkp.cz. Kdy zemřeli...? přehled českých spisovatelů a publicistů zemřelých v letech 1937 až 1962 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-17]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:bd664830-a5ca-11e2-b6da-005056827e52?page=uuid:c6dda390-5439-11e3-8c6a-005056825209&fulltext=JUDr.%20Otakar%20Hurých>

Kramerius-vs.nkp.cz. Letectvo a PVOS z března roku 1968 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-06]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:4485bbe8-aff7-4d70-9194-804b6cc6f332?page=uuid:e4f86c60-a9ed-11e9-81b2-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20Josef%20Ettel>

Kramerius-vs.nkp.cz. Lidová demokracie ze dne 24. 7. 1969 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-11]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:fd9c7340-ac75-11e8-88d5-5ef3fc9ae867?page=uuid:4e7c7070-ace0-11e8-88d5-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Čeněk%20Brune>

Kramerius-vs.nkp.cz. Budou-li mlčet oni, rozkvílí se kamení třetí odboj na Moravě z roku 1990 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-05-01]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:609cc5e0-d9f6-11e9-84ef-005056827e51?page=uuid:0bdf57c9-61cf-4472-a038-b23c79982c90&fulltext=JUDr.%20František%20Čeřovský>

Kramerius-vs.nkp.cz. Sborník Společnosti přátel starožitností z roku 1996 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-30]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:5d86ec20-8fdb-11e3-997d-005056827e52?page=uuid:e6cd4960-a698-11e3-a597-5ef3fc9bb22f&fulltext=JUDr.%20Karel%20Libal>

Kramerius-vs.nkp.cz. Vzpomínky diplomata ze vzpomínek a dokumentů československého vyslance z roku 1997 [online]. Praha: Národní knihovna České

republiky [cit. 2020-04-29]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:2d10abb0-3bfe-11e9-bae4-005056827e51?page=uuid:022c0382-d3a1-4302-8dfc-a0026c193fdc&fulltext=JUDr.%20Eugen%20Grünbaum>

Kramerius-vs.nkp.cz. Sto let Klubu Za starou Prahu 1900-2000, jubilejní sborník z roku 2000 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-04-30]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:a6c5a0c0-f1d0-11e6-abeb-005056827e51?page=uuid:e258c340-006e-11e7-97b4-5ef3fc9ae867&fulltext=JUDr.%20Karel%20Líbal>

Kramerius-vs.nkp.cz. Iluminace, časopis pro teorii, historii a estetiku filmu z února roku 2009 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-03-29]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:f7b2d58b-4f33-4e9e-96a6-60dcf06a8f22?page=uuid:65de8b80-9fe9-11e8-830e-005056825209&fulltext=JUDr.%20František%20Papoušek>

Kramerius-vs.nkp.cz. Iluminace, časopis pro teorii, historii a estetiku filmu z ledna roku 2012 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-03-29]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:08eff0e4-8a85-4bcf-8659-29916cb820c9?page=uuid:d5a3f730-9fc0-11e8-830e-005056825209&fulltext=JUDr.%20František%20Papoušek>

Kramerius-vs.nkp.cz. *Iluminace, časopis pro teorii, historii a estetiku filmu z ledna roku 2016* [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-03-29]. Dostupné z WWW: <http://kramerius-vs.nkp.cz/view/uuid:35d0ba66-7ac2-4e93-aaea-34a031d5cece?page=uuid:452fca90-9fbf-11e8-830e-005056825209&fulltext=JUDr.%20František%20Papoušek>

Ostatní internetové zdroje

advokatnidenik.cz. Ústavní listině Československé republiky je 29. února 100 let! [online]. Praha: Parlament České republiky, Poslanecká sněmovna [cit. 2020-09-28]. Dostupné z WWW: <https://advokatnidenik.cz/2020/02/27/ustavni-listine-ceskoslovenske-republiky-je-29-unora-100-let/>

aleph.nkp.cz. Wiesenberger, Emil, 1866-1938 [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-12-05]. Dostupné z WWW: https://aleph.nkp.cz/F/?ccl_term=wau=jk01151658&func=find-c&local_base=aut

anat.lf1.cuni.cz. Z historie anatomie v českých zemích III. (1884 - 1945) [online]. Praha: Anatomický ústav 1. LF UK [cit. 2019-26-12]. Dostupné z WWW: <http://anat.lf1.cuni.cz/historie/historie3.php>

archiweb.cz. Palác Adria (býv. pojišťovna Riunione Adriatica di Sicurtá) [online]. Praha: Archiweb, s.r.o. [cit. 2019-11-02]. Dostupné z WWW:

<https://www.archiweb.cz/b/palac-adria-byv-pojistovna-riunione-adriatica-di-sicurta>

Autoklub.cz. ÚNOR 1904 – ZALOŽEN ČESKÝ KLUB MOTOCYKLISTŮ [online]. Praha: Autoklub České republiky [cit. 2019-05-18]. Dostupné z WWW: <https://www.autoklub.cz/137181-unor-1904-zalozen-cesky-klub-motocyklistu/>

Autoklub.cz. BŘEZEN 1904 A 1929: ZROD ČKA A KLUBOVÝ DŮM [online]. Praha: Autoklub České republiky [cit. 2019-05-18]. Dostupné z WWW: <https://www.autoklub.cz/138250-brezen-1904-a-1929-zrod-cka-a-klubovy-dum/>

autorevue.cz. Škoda Auto slaví sto let od transformace na akciovou společnost ze dne 16. 10. 2007 [online]. Praha: CZECH NEWS CENTER a.s. [cit. 2019-05-24]. Dostupné z WWW: <https://www.autorevue.cz/skoda-auto-slavi-sto-let-od-transformace-na-akciovou-spolecnost-2>

badatelna.eu. Literární archiv Památníku národního písemnictví [online]. Praha: Literární archiv Památníku národního písemnictví [cit. 2019-03-03]. Dostupné z WWW: <http://www.badatelna.eu/fond/5210/uvod/>

badatelna.eu. Státní oblastní archiv v Třeboni - Rodinný archiv Berchtoldů, Neznašov [online]. Třeboň: Státní oblastní archiv v Třeboni [cit. 2019-03-21]. Dostupné z WWW: <http://badatelna.eu/fond/8947/>

badatelna.eu. Literární archiv Památníku národního písemnictví - Nesý Petr Celestýn [online]. Praha: Literární archiv Památníku národního písemnictví [cit. 2019-05-24]. Dostupné z WWW: <http://www.badatelna.eu/fond/5104/uvod/>

badatelna.eu. Literární archiv Památníku národního písemnictví - Den Petr [online]. Praha: Literární archiv Památníku národního písemnictví [cit. 2019-09-12]. Dostupné z WWW: <http://www.badatelna.eu/fond/2556/uvod/>

badatelna.eu. Československá filmová společnost I [online]. Praha: Národní filmový archiv [cit. 2019-07-12]. Dostupné z WWW: http://badatelna.eu/institute/Narodni_filmovy_archiv/fondy/?s=4

badatelna.eu. Jiří Červený a Červená sedma, Jiří Červený (1887-1962) [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-10-26]. Dostupné z WWW: <http://www.badatelna.eu/fond/2521/uvod/>

biography.hiu.cas.cz. ČERNÝ Josef 28.2.1885-7.12.1971 [online]. Praha: Historický ústav AV ČR, v. v. i [cit. 2020-06-29]. Dostupné z WWW: http://biography.hiu.cas.cz/Personal/index.php/ČERNÝ_Josef_28.2.1885-7.12.1971

biblio.hiu.cas.cz. Dobrušský rodák, bulharofil, těsnopisec a královéhradecký advokát JUDr. Alfréd Rudolf [online]. Praha: Jiří Payne [cit. 2019-07-12]. Dostupné z WWW: <https://biblio.hiu.cas.cz/documents/132853?locale=cs>

Books.google.cz. Zákon o kartelech a soukromých monopolech (kartelový zákon) čís. 141 Sbírky zákonů a nařízení ze dne 12. července 1933 [online]. Mountain view, Kalifornie, USA: Google [cit. 2020-04-27]. Dostupné z WWW:

https://books.google.cz/books/about/Zákon_o_kartelech_a_soukromých_monopol.html?id=s6LDGwAACAAJ&redir_esc=y

ceskatelevize.cz. Vytrženo z metropole: Zahradní město Spořilov [online]. Praha: Česká televize [cit. 2019-07-28]. Dostupné z WWW:

<https://www.ceskatelevize.cz/porady/11346681886-vytrzeno-z-metropole/216411033420004-zahradni-mesto-sporilov/>

ceskenoviny.cz. Primátor Vladimír Srb - Praha svou kulturní úrovní vstupuje do Evropy [online]. Praha: ČTK [cit. 2019-10-26]. Dostupné z WWW: <https://www.ceskenoviny.cz/zpravy/primator-vladimir-srb-praha-svou-kulturni-urovni-vstupuje-do-evropy/15509>

ceskyhudebnislovník.cz. Löwenbach, Jan [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2020-07-01]. Dostupné z WWW:

https://www.ceskyhudebnislovník.cz/slovník/index.php?option=com_mdictionary&task=record.record_detail&id=6281

cestyapamatky.cz. Podskalský (Radimského) mlýn [online]. Kolín: Roman ŠULC [cit. 2019-09-12]. Dostupné z WWW:

<https://www.cestyapamatky.cz/kolinsko/kolin/podskalsky-radimskeho-mlyn>

Collections.jewishmuseum.cz. Schönbaum, Karel: ilegální korespondence z Terezína [online]. Praha: Židovské muzeum v Praze [cit. 2020-05-20]. Dostupné z WWW:

http://collections.jewishmuseum.cz/index.php/Detail/Object/Show/object_id/134685

czso.cz. Kandidátní listiny pro volbu do Poslanecké sněmovny 1925 [online].

Praha: Český statistický úřad [cit. 2020-06-28]. Dostupné z WWW:

<https://www.czso.cz/documents/10180/23945189/1925.pdf/d33f85ef-1198-48e7-ad11-23f6e687162e?version=1.0>

das-mcp.cz. AGA aneb ŠVÉDOVÉ V PRAZE [online]. Praha: Dokumentační a. s. [cit. 2019-10-26]. Dostupné z WWW:

<http://www.das-mcp.cz/muzeum/files/vestniky/MCP%20Věstník%201-2014-FINAL.pdf>

doew.at. Polacek Viktor [online]. Vídeň, Rakousko: Dokumentationsarchiv des österreichischen Widerstandes [cit. 2019-08-11]. Dostupné z WWW:

http://www.doew.at/personensuche?gestapo=on&shoah=on&politisch=on&findall=&lang=en&firstname=Viktor&lastname=Polacek&birthdate=&birthdate_to=&birthplace=&residence=&newsearch=10&iSortCol_0=1&sSortDir_0=asc&suchen=Suchen#

Encyklopedie.c-budejovice.cz. Zátka August [online]. České Budějovice: NEBE [cit. 2020-07-27]. Dostupné z WWW:

<http://encyklopedie.c-budejovice.cz/clanek/zatka-august>

encyklopedie.praha2.cz. Alois Bureš (Vinohrady) [online]. Praha: Městská část Praha 2 [cit. 2019-12-26]. Dostupné z WWW:

<https://encyklopedie.praha2.cz/osobnost/645-alois-bures>

- encyklopedie.praha2.cz. Lékařský dům (Nové Město) [online]. Praha: Městská část Praha 2 [cit. 2019-03-23]. Dostupné z WWW: <https://encyklopedie.praha2.cz/stavba/1228-lekarsky-dum>
- encyklopedie.praha2.cz. Perucká (Vinohrady) [online]. Praha: Městská část Praha 2 [cit. 2019-03-27]. Dostupné z WWW: <https://encyklopedie.praha2.cz/ulice/111-perucka>
- encyklopedie.praha2.cz. Polyfunkční dům pro JUDr. Svojsíka (Vinohrady) [online]. Praha: Městská část Praha 2 [cit. 2019-09-07]. Dostupné z WWW: <https://encyklopedie.praha2.cz/stavba/788-polyfunkcni-dum-pro-judr-svojsika>
- encyklopedie.praha2.cz. *Josef Herold (Vinohrady)* [online]. Praha: Městská část Praha 2 [cit. 2019-11-09]. Dostupné z WWW: <https://encyklopedie.praha2.cz/osobnost/573-josef-herold>
- encyklopedie.praha2.cz. Dobroslav Líbal (Vinohrady) [online]. Praha: Městská část Praha 2 [cit. 2020-07-26]. Dostupné z WWW: <https://encyklopedie.praha2.cz/osobnost/629-dobroslav-libal>
- encyklopedie.soc.cas.cz. Schoenbaum Emil [online]. Praha: Sociologický ústav AV ČR, v.v.i. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z WWW: https://encyklopedie.soc.cas.cz/w/Schoenbaum_Emil
- esbirky.cz. JUDr. Bedřich Jahn [online]. Praha: Národní muzeum – Virtuální muzeum [cit. 2019-04-23]. Dostupné z WWW: <http://www.esbirky.cz/predmet/3492950>
- ftp.aspi.cz. Sbírka zákonů a nařízení státu československého. Ročník 1924 [online]. Praha: Wolters Kluwer ČR, a.s. [cit. 2019-03-16]. Dostupné z WWW: <http://ftp.aspi.cz/opispdf/1924/072-1924.pdf>
- ftp.aspi.cz. Sbírka zákonů a nařízení státu československého. Ročník 1922 [online]. Praha: Wolters Kluwer ČR, a.s. [cit. 2019-03-20]. Dostupné z WWW: <http://ftp.aspi.cz/opispdf/1922/013-1922.pdf>
- ftp.aspi.cz. Sbírka zákonů a nařízení státu československého. Ročník 1940 [online]. Praha: Wolters Kluwer ČR, a.s. [cit. 2019-04-17]. Dostupné z WWW: <http://ftp.aspi.cz/opispdf/1940/044-1940.pdf>
- GalerieKodl.cz. Václav Radimský (1867-1946) [online]. Praha: Galerie KODL [cit. 2019-09-12]. Dostupné z WWW: [https://www.galerieKodl.cz/cz/vystavy/detail.html?a=file&search=&id_vystavy=16&pg\[583\]=3](https://www.galerieKodl.cz/cz/vystavy/detail.html?a=file&search=&id_vystavy=16&pg[583]=3)
- genea.cz. část obce Útěchovice [online]. Praha: Genea - genealogie - genealogické stránky [cit. 2019-03-15]. Dostupné z WWW: <http://www.genea.cz/index.php?id=58&did=18067>
- geni.com. JUDr. Karel Fabris [online]. Bnej Atarot, Izrael: MyHeritage company [cit. 2019-03-20]. Dostupné z WWW: <https://www.geni.com/people/JUDr-Karel-Fabris/6000000017972487093>

geni.com. JUDr. Emil Schnöbling [online]. Bnej Atarot, Izrael: MyHeritage company [cit. 2019-03-21]. Dostupné z WWW: <https://www.geni.com/people/JUDr-Emil-Schnöbling/6000000080940100103?through=6000000079545303105>

geni.com. JUDr. Adolf Kocna [online]. Bnej Atarot, Izrael: MyHeritage company [cit. 2019-03-23]. Dostupné z WWW: <https://www.geni.com/people/JUDr-Adolf-Kocna/6000000082683588044>

geni.com. Marie Černá [online]. Bnej Atarot, Izrael: MyHeritage company [cit. 2019-03-23]. Dostupné z WWW: <https://www.geni.com/people/Marie-Černá/6000000085055708053?through=6000000082683588044>

geni.com. *Erwin Gehorsam, Judr.* [online]. Bnej Atarot, Izrael: MyHeritage company [cit. 2019-06-23]. Dostupné z WWW: <https://www.geni.com/people/Erwin-Gehorsam-Judr/6000000018426632592?through=6000000018426563661>

geni.com. JUDr. Jiří Hora. [online]. Bnej Atarot, Izrael: MyHeritage company [cit. 2019-04-20]. Dostupné z WWW: <https://www.geni.com/people/JUDr-Jiří-Hora/6000000079537452055>

geni.com. Prof. JUDr. Václav Hora [online]. Bnej Atarot, Izrael: MyHeritage company [cit. 2019-04-20]. Dostupné z WWW: <https://www.geni.com/people/Prof-JUDr-Václav-Hora/6000000079534127226>

geni.com. Eduard Kalabis [online]. Bnej Atarot, Izrael: MyHeritage company [cit. 2020-07-14]. Dostupné z WWW: <https://www.geni.com/people/Eduard-Kalabis/6000000029765603002>

geni.com. Otto Klepetař [online]. Bnej Atarot, Izrael: MyHeritage company [cit. 2019-05-04]. Dostupné z WWW: <https://www.geni.com/people/Otto-Klepetař/6000000014331485860?through=6000000018617847147>

geni.com. JUDr. Quido König [online]. Bnej Atarot, Izrael: MyHeritage company [cit. 2020-07-16]. Dostupné z WWW: <https://www.geni.com/people/JUDr-Quido-König/6000000017681043478>

geni.com. Karl / Carl Hlawatsch [online]. Bnej Atarot, Izrael: MyHeritage company [cit. 2019-05-18]. Dostupné z WWW: <https://www.geni.com/people/Karl-Carl-Hlawatsch/6000000013354389139>

geni.com. JUDr. Arnold Popper [online]. Bnej Atarot, Izrael: MyHeritage company [cit. 2019-05-24]. Dostupné z WWW: <https://www.geni.com/people/JUDr-Arnold-Popper/6000000019900008181#>

geni.com. Anna Knöpfelmacher [online]. Bnej Atarot, Izrael: MyHeritage company [cit. 2019-08-14]. Dostupné z WWW: <https://www.geni.com/people/Anna-Knöpfelmacher/6000000023380066983>

geni.com. Viktor Polacek, JuDr [online]. Bnej Atarot, Izrael: MyHeritage company [cit. 2019-08-14]. Dostupné z WWW:

<https://www.geni.com/people/Viktor-Polacek-JuDr/6000000023380020983>

geni.com. Max Bondy, JuDr. [online]. Bnej Atarot, Izrael: MyHeritage company [cit. 2019-08-14]. Dostupné z WWW: <https://www.geni.com/people/Max-Bondy-JuDr/6000000014347340302?through=6000000014347746227>

geni.com. Karl Bondy [online]. Bnej Atarot, Izrael: MyHeritage company [cit. 2019-08-14]. Dostupné z WWW: <https://www.geni.com/people/Karl-Bondy/6000000014347746227?through=6000000014347340302>

geni.com. JUDr. Franz Kačer [online]. Bnej Atarot, Izrael: MyHeritage company [cit. 2019-08-14]. Dostupné z WWW: <https://www.geni.com/people/JUDr-Franz-Kačer/6000000075860860951#>

geni.com. Hans Kačer [online]. Bnej Atarot, Izrael: MyHeritage company [cit. 2019-08-14]. Dostupné z WWW: <https://www.geni.com/people/Hans-Kačer/6000000075860789033>

geni.com. JuDr. Moritz Heitler [online]. Bnej Atarot, Izrael: MyHeritage company [cit. 2019-09-07]. Dostupné z WWW: <https://www.geni.com/people/JuDr-Moritz-Heitler/6000000016070741756#>

geni.com. Dr. Richard Biehal [online]. Bnej Atarot, Izrael: MyHeritage company [cit. 2019-11-02]. Dostupné z WWW: <https://www.geni.com/people/Dr-Richard-Biehal/6000000022966837391>

geni.com. Dr. Karl Herrnheiser [online]. Bnej Atarot, Izrael: MyHeritage company [cit. 2019-11-02]. Dostupné z WWW: <https://www.geni.com/people/Dr-Karl-Herrnheiser/6000000009450904731?through=6000000007014397748#>

geni.com. JuDr. Otakar Baštýř [online]. Bnej Atarot, Izrael: MyHeritage company [cit. 2019-12-05]. Dostupné z WWW: <https://www.geni.com/people/JuDr-Otakar-Baštýř/6000000024815834962>

holocaust.cz. Dr. František Singer [online]. Praha: Institut Tereziánské iniciativy ve spolupráci se Židovským muzeem v Praze a Památníkem Terezín [cit. 2019-11-02]. Dostupné z WWW:

<https://www.holocaust.cz/de/opferdatenbank/opfer/147399-rudolf-oppenheimer/>

holocaust.cz. Dr. Julius Eisner [online]. Praha: Institut Tereziánské iniciativy ve spolupráci se Židovským muzeem v Praze a Památníkem Terezín [cit. 2019-11-02]. Dostupné z WWW: <https://www.holocaust.cz/databaze-obeti/obeti/143448-julius-eisner/>

holocaust.cz. Brand Isidor: Nabytí domovského práva [online]. Praha: Institut Tereziánské iniciativy ve spolupráci se Židovským muzeem v Praze a Památníkem Terezín [cit. 2019-03-09]. Dostupné z WWW: <https://www.holocaust.cz/en/database-of-digitised-documents/document/109625-brand-isidor-nabyti-domovskeho-prava/>

holocaust.cz. Brand Adolf: NEZPRACOVÁNO [online]. Praha: Institut Tereziánské iniciativy ve spolupráci se Židovským muzeem v Praze a Památníkem Terezián [cit. 2019-03-09]. Dostupné z WWW: <https://www.holocaust.cz/databaze-dokumentu/dokument/409172-brand-adolf-nezpracovano/>

holocaust.cz. Brand Isidor: Nabytí domovského práva [online]. Praha: Institut Tereziánské iniciativy ve spolupráci se Židovským muzeem v Praze a Památníkem Terezián [cit. 2019-03-09]. Dostupné z WWW: <https://www.holocaust.cz/en/database-of-digitised-documents/document/109625-brand-isidor-nabyti-domovskeho-prava/>

holocaust.cz. Isidor Brand [online]. Praha: Institut Tereziánské iniciativy ve spolupráci se Židovským muzeem v Praze a Památníkem Terezián [cit. 2019-03-11]. Dostupné z WWW: <https://www.holocaust.cz/en/database-of-victims/victim/78974-isidor-brand/>

holocaust.cz. MUDr. Adolf Brand [online]. Praha: Institut Tereziánské iniciativy ve spolupráci se Židovským muzeem v Praze a Památníkem Terezián [cit. 2019-03-15]. Dostupné z WWW: <https://www.holocaust.cz/databaze-obeti/obet/78969/>

holocaust.cz. Terezie Brandová [online]. Praha: Institut Tereziánské iniciativy ve spolupráci se Židovským muzeem v Praze a Památníkem Terezián [cit. 2020-06-28]. Dostupné z WWW: <https://www.holocaust.cz/databaze-obeti/obet/78983-terezie-brandova/>

holocaust.cz. Guth Rudolf: Prostředník ve věcech vojenských [online]. Praha: Institut Tereziánské iniciativy ve spolupráci se Židovským muzeem v Praze a Památníkem Terezián [cit. 2020-07-09]. Dostupné z WWW: <https://www.holocaust.cz/databaze-dokumentu/dokument/124931-guth-rudolf-prostrednik-ve-vecech-vojenskych/>

holocaust.cz. Guth Rudolf: Žádost o vystavení vysvědčení zachovalosti [online]. Praha: Institut Tereziánské iniciativy ve spolupráci se Židovským muzeem v Praze a Památníkem Terezián [cit. 2020-07-13]. Dostupné z WWW: <https://www.holocaust.cz/databaze-dokumentu/dokument/124934-guth-rudolf-zadost-o-vystaveni-vysvedceni-zachovalosti/>

holocaust.cz. Dr. Rudolf Guth [online]. Praha: Institut Tereziánské iniciativy ve spolupráci se Židovským muzeem v Praze a Památníkem Terezián [cit. 2019-04-18]. Dostupné z WWW: <https://www.holocaust.cz/databaze-obeti/obet/142261-rudolf-guth/>

holocaust.cz. Guth Rudolf: Žádost o změnu v cestovním pasu [online]. Praha: Institut Tereziánské iniciativy ve spolupráci se Židovským muzeem v Praze a Památníkem Terezián [cit. 2019-04-18]. Dostupné z WWW: <https://www.holocaust.cz/databaze-dokumentu/dokument/124933-guth-rudolf-zadost-o-zmenu-v-cestovnim-pasu/>

holocaust.cz. Dr. Quido König [online]. Praha: Institut Tereziánské iniciativy ve spolupráci se Židovským muzeem v Praze a Památníkem Terezián [cit. 2019-04-18].

Dostupné z WWW: <https://www.holocaust.cz/en/database-of-victims/victim/143590-quido-k-nig/>

holocaust.cz. JUDr. Karel Bondy [online]. Praha: Institut Terežínské iniciativy ve spolupráci se Židovským muzeem v Praze a Památníkem Terežín [cit. 2019-04-18]. Dostupné z WWW: <https://www.holocaust.cz/databaze-obeti/obet/168837-karel-bondy/>

holocaust.cz. Ludvík Polák [online]. Praha: Institut Terežínské iniciativy ve spolupráci se Židovským muzeem v Praze a Památníkem Terežín [cit. 2019-04-18]. Dostupné z WWW: <https://www.holocaust.cz/databaze-obeti/obet/114466-ludvik-polak/>

holocaust.cz. Dr. Kurt Schwarz [online]. Praha: Institut Terežínské iniciativy ve spolupráci se Židovským muzeem v Praze a Památníkem Terežín [cit. 2019-10-26]. Dostupné z WWW: <https://www.holocaust.cz/databaze-obeti/obet/142705-kurt-schwarz/>

holocaust.cz. Dr. František Singer [online]. Praha: Institut Terežínské iniciativy ve spolupráci se Židovským muzeem v Praze a Památníkem Terežín [cit. 2019-11-02]. Dostupné z WWW: <https://www.holocaust.cz/databaze-obeti/obet/143802-frantisek-singer/>

holocaust.cz. Valerie Singerová [online]. Praha: Institut Terežínské iniciativy ve spolupráci se Židovským muzeem v Praze a Památníkem Terežín [cit. 2019-11-02]. Dostupné z WWW: <https://www.holocaust.cz/databaze-obeti/obet/143812-valerie-singerova/>

holocaust.cz. Emil Tanzer [online]. Praha: Institut Terežínské iniciativy ve spolupráci se Židovským muzeem v Praze a Památníkem Terežín [cit. 2019-11-02]. Dostupné z WWW: <https://www.holocaust.cz/databaze-obeti/obet/128998-emil-tanzer/>

holocaust.cz. Dr. František Singer [online]. Praha: Institut Terežínské iniciativy ve spolupráci se Židovským muzeem v Praze a Památníkem Terežín [cit. 2019-11-02]. Dostupné z WWW: <https://www.holocaust.cz/databaze-obeti/obet/143802-frantisek-singer/>

holocaust.cz. JUDr. Pavel Steindler [online]. Praha: Institut Terežínské iniciativy ve spolupráci se Židovským muzeem v Praze a Památníkem Terežín [cit. 2019-11-02]. Dostupné z WWW: <https://www.holocaust.cz/databaze-obeti/obet/126446-pavel-steindler/>

holocaust.cz. Vítězslav Treulich [online]. Praha: Institut Terežínské iniciativy ve spolupráci se Židovským muzeem v Praze a Památníkem Terežín [cit. 2019-11-09]. Dostupné z WWW: <https://www.holocaust.cz/databaze-obeti/obet/130334-vitezslav-treulich/>

holocaust.cz. Konstance Treulichová [online]. Praha: Institut Terežínské iniciativy ve spolupráci se Židovským muzeem v Praze a Památníkem Terežín [cit. 2019-11-

09]. Dostupné z WWW: <https://www.holocaust.cz/databaze-obeti/obet/130325-konstance-treulichova/>

holocaust.cz. Truda Treulichová [online]. Praha: Institut Terezínské iniciativy ve spolupráci se Židovským muzeem v Praze a Památníkem Terezín [cit. 2019-11-09]. Dostupné z WWW: <https://www.holocaust.cz/databaze-obeti/obet/142804-truda-treulichova/>

holocaust.cz. Dr. Bedřich G. Treulich [online]. Praha: Institut Terezínské iniciativy ve spolupráci se Židovským muzeem v Praze a Památníkem Terezín [cit. 2019-11-09]. Dostupné z WWW: <https://www.holocaust.cz/databaze-obeti/obet/142803-bedrich-g-treulich/>

holocaust.cz. Evžen Grünbaum [online]. Praha: Institut Terezínské iniciativy ve spolupráci se Židovským muzeem v Praze a Památníkem Terezín [cit. 2020-02-22]. Dostupné z WWW: <https://www.holocaust.cz/databaze-obeti/obet/90601-evzen-gr-nbaum/>

holocaust.cz. Dr. Karel Grünbaum [online]. Praha: Institut Terezínské iniciativy ve spolupráci se Židovským muzeem v Praze a Památníkem Terezín [cit. 2020-02-22]. Dostupné z WWW: <https://www.holocaust.cz/databaze-obeti/obet/170483-karel-gr-nbaum/>

holocaust.cz. Neumann Josef: Potvrzení o zaměstnání [online]. Praha: Institut Terezínské iniciativy ve spolupráci se Židovským muzeem v Praze a Památníkem Terezín [cit. 2020-02-22]. Dostupné z WWW: <https://www.holocaust.cz/databaze-dokumentu/dokument/147809-neumann-josef-potvrzeni-o-zamestnani/>

holocaust.cz. Dr. Josef Neumann [online]. Praha: Institut Terezínské iniciativy ve spolupráci se Židovským muzeem v Praze a Památníkem Terezín [cit. 2020-02-22]. Dostupné z WWW: <https://www.holocaust.cz/databaze-obeti/obet/142554-josef-neumann/>

holocaust.cz. Schönbaum Jiří: NEZPRACOVÁNO [online]. Praha: Institut Terezínské iniciativy ve spolupráci se Židovským muzeem v Praze a Památníkem Terezín [cit. 2020-02-22]. Dostupné z WWW: <https://www.holocaust.cz/databaze-dokumentu/dokument/392542-sch-nbaum-jiri-nezpracovano/>

holocaust.cz. Dr. Arnošt Steiner [online]. Praha: Institut Terezínské iniciativy ve spolupráci se Židovským muzeem v Praze a Památníkem Terezín [cit. 2020-05-20]. Dostupné z WWW: <https://www.holocaust.cz/databaze-obeti/obet/126507-arnost-steiner/>

hřbitovy-adopce.cz. August Miříčka, právník a profesor trestního práva [online]. Praha: Správa pražských hřbitovů, p. o. [cit. 2019-05-24]. Dostupné z WWW: <http://www.hřbitovy-adopce.cz/adoptovane-hroby/216-august-miricka.html>

karlmarx.lu. Karl Marx, Kapitál, erste tschechische Übersetzung [online]. Luxembourg: Karl Marx Memorial Library [cit. 2019-07-12]. Dostupné z WWW: <https://karlmarx.lu/Kapitalczech.htm>

knihovna-teplice.cz. Bartošek Theodor [online]. Teplice: Regionální knihovna Teplice [cit. 2020-07-26]. Dostupné z WWW: <https://www.knihovna-teplice.cz/osobnosti/bartosek-theodor/>

loosovavila.cz. Winternitzova vila [online]. Praha: Winternitzova vila z.s. [cit. 2019-10-28]. Dostupné z WWW: <https://www.loosovavila.cz/story>

m.praha8.cz. Bývalá radnice [online]. Praha: Městská část Praha 8 [cit. 2020-05-12]. Dostupné z WWW: <https://m.praha8.cz/Byvala-radnice.html>

milujuprahu.cz. Brány pražského opevnění. Jak vypadaly a kde je jim konec? [online]. Praha: Miluju Prahu s.r.o. [cit. 2020-05-01]. Dostupné z WWW: <https://www.milujuprahu.cz/brany-prazskeho-opevneni-jak-vypadaly-a-kde-je-jim-konec/>

noveaspi.cz. Vládní nařízení ze dne 4. července 1939 o právním postavení židů ve veřejném životě. [online]. Praha: Wolters Kluwer ČR, a.s. [cit. 2019-03-11]. Dostupné z WWW: <https://www.noveaspi.cz/products/lawText/1/8564/1/2/vladni-narizeni-c-136-1940-sb-o-pravnim-postaveni-zidu-ve-verejnem-zivote/vladni-narizeni-c-136-1940-sb-o-pravnim-postaveni-zidu-ve-verejnem-zivote>

ntm.cz. Acta historiae rerum naturalium necnon technicarum [online]. Praha: Národní technické muzeum [cit. 2020-05-20]. Dostupné z WWW: <http://www.ntm.cz/data/veda-a-vyzkum/publikace/circuli.pdf>

nzm.cz. Prameny a studie 51, Z historie zemědělství IV. [online]. Praha: Národní zemědělské muzeum [cit. 2019-03-23]. Dostupné z WWW: https://www.nzm.cz/file/e809de909bcfd957c34fa8bcf02fed6b/1305/pas_51o.pdf

pametni-desky-v-praze.cz. ALEŠ Mikoláš - Na domě čp.1018 v Bělehradské ulici 64 Praha 2 Vinohrady [online]. Praha: Pamětní desky v Praze [cit. 2019-07-28]. Dostupné z WWW: <https://www.pametni-desky-v-praze.cz/products/ales-mikolas/>

pardubickyslavin.cz. Thein Berthold, JUDr. [online]. Pardubice: Klub přátel Pardubicka [cit. 2019-08-11]. Dostupné z WWW: <http://www.pardubickyslavin.cz/index.php/property/thein-berthold-judr/>

payne.cz. JUDr. František Pilař * 20.4.1866 † 4.5.1952 [online]. Praha: Jiří Payne [cit. 2019-06-29]. Dostupné z WWW: <http://www.payne.cz/3xS43787/PilarFrantisek.htm>

payne.cz. *JUDr. František Pilař * 20.4.1866 † 4.5.1952* [online]. Praha: Jiří Payne [cit. 2019-06-29]. Dostupné z WWW: <http://www.payne.cz/3xS43787/PilarFrantisek.htm>

prahaneznamazna.cz. Náměstí Míru jako urbanistické centrum Vinohrad [online]. Praha: Praha Neznámá s.r.o. [cit. 2020-03-01]. Dostupné z WWW: <https://www.prahaneznamazna.cz/namesti-miru-jako-urbanisticke-centrum-vinohrad/>

praha.eu. JUDr. Karel Groš [online]. Praha: Magistrát hlavního města Prahy [cit. 2019-04-28]. Dostupné z WWW:

http://www.praha.eu/jnp/cz/o_meste/primator_a_volene_organy/Primator/stali_v_cele/judr_karel_gros.html

prahaneznam.cz. Vinohrady [online]. Praha: Praha Neznámá s.r.o. [cit. 2020-03-01]. Dostupné z WWW: <https://www.prahaneznam.cz/praha-2/vinohrady/>

prahaneznam.cz. Vilové Vinohrady aneb kde bydlely známé osobnosti [online]. Praha: Praha Neznámá s.r.o. [cit. 2020-03-01]. Dostupné z WWW: <https://www.prahaneznam.cz/vilove-vinohrady-aneb-kde-bydlely-zname-osobnosti/>

prazdnedomy.cz. Vila manželů Schauerových. Letohrad: Prázdné domy z. s. [cit. 2019-05-24]. Dostupné z WWW: <https://prazdnedomy.cz/domy/objekty/detail/4549-vila-manzelu-schauerovych>

pressreader.com. Kladenské gestapo [online]. Richmond, Kanada: PressReader [cit. 2019-03-21]. Dostupné z WWW: <https://www.pressreader.com/czech-republic/mf-dnes/20170325/282071981729830>

pressreader.com. Na Pankráci se dočkali šibenice [online]. Richmond, Kanada: PressReader [cit. 2019-03-21]. Dostupné z WWW: <https://www.pressreader.com/similar/282071981729830>

prijmeni.cz. Osobnost: Ludvík Fořt [online]. Praha: Přijmení.cz [cit. 2019-10-18]. Dostupné z WWW: https://www.prijmeni.cz/osobnost/9496/ludvik_fort

psp.cz. JUDr. Theodor Bartošek [online]. Praha: Parlament České republiky, Poslanecká sněmovna [cit. 2019-03-17]. Dostupné z WWW: <http://www.psp.cz/sqw/detail.sqw?id=573&org=295>

psp.cz. Návrh poslanců dra Černého, dra Bartoška, dra Dolanského, dra Wintra a soudruhů na vydání zákona, kterým se mění a doplňují některá ustanovení advokátního řádu. [online]. Praha: Parlament České republiky, Poslanecká sněmovna [cit. 2019-03-20]. Dostupné z WWW: http://www.psp.cz/eknih/1920ns/ps/tisky/t1964_00.htm

psp.cz. Návrh poslanců dra Černého, dra Bartoška, dra Dolanského, dra Wintra a soudruhů na vydání zákona, kterým se mění a doplňují některá ustanovení advokátního řádu. [online]. Praha: Parlament České republiky, Poslanecká sněmovna [cit. 2019-03-20]. Dostupné z WWW: http://www.psp.cz/eknih/1920ns/ps/tisky/t1964_00.htm

psp.cz. Schůze dne 24. března 1926 [online]. Praha: Parlament České republiky, Poslanecká sněmovna [cit. 2019-05-01]. Dostupné z WWW: <http://www.psp.cz/eknih/1925ns/ps/stenprot/018schuz/s018001.htm>

psp.cz. JUDr. Vlastimil Klíma [online]. Praha: Parlament České republiky, Poslanecká sněmovna [cit. 2019-05-09]. Dostupné z WWW: <http://www.psp.cz/sqw/detail.sqw?id=2056&org=289>

psp.cz. K činnosti českých poslanců během první světové války [online]. Praha: Parlament České republiky, Poslanecká sněmovna [cit. 2020-05-14]. Dostupné z WWW: <https://www.psp.cz/sqw/hp.sqw?k=1228>

ptejteseknihovny.cz. Dotaz na spisovatele Rolfa Fremonta [online]. Praha: Národní knihovna České republiky [cit. 2019-08-14]. Dostupné z WWW: <https://www.ptejteseknihovny.cz/dotazy/dotaz-na-spisovatele-rolfa-fremonta>

rodopisna-revue-online.tode.cz. Pražské domy, kde kdysi žili moji předkové [online]. Praha: SKOČKOVÁ Hana, [cit. 2019-04-23]. Dostupné z WWW: <http://rodopisna-revue-online.tode.cz/2015-1/18-skock-dum.pdf>

search.mlp.cz. Kniha srbsko-chorvatsko-české konveršace [online]. Praha: Městská knihovna v Praze [cit. 2019-04-02]. Dostupné z WWW: <https://search.mlp.cz/cz/titul/kniha-srbsko-chorvatsko-ceske-konversace/72777/>

search.mlp.cz. Divadla za Koňskou a Žitnou branou; Pět let ředitelem městských divadel pražských [online]. Praha: Městská knihovna v Praze [cit. 2020-01-06]. Dostupné z WWW: https://search.mlp.cz/cz/osoby/1134174/#/ak_od=key-eq:1134174&ak_o=key-eq:1134174

sgo.cz. Ošťádal Jan, JUDr. - advokát, starosta Národní jednoty a Matice školské v Olomouci [online]. Olomouc: Slovanské gymnázium Olomouc [cit. 2019-04-28]. Dostupné z WWW: <https://www.sgo.cz/osobnosti-a-absolventi-slovanskeho-gymnazia/ostadal-jan-judr-advokat-starosta-narodni-jednoty-a-matice-skolske-v-olomouci>

skaut3oddildvur.estranky.cz. Rodiče a sourozenci Antonína Benjamína Svojsíka [online]. Dvůr Králové nad Labem: JUNÁK - český skaut z.s. [cit. 2019-09-07]. Dostupné z WWW: <https://skaut3oddildvur.estranky.cz/clanky/zakladatele-a-osobnosti-skautingu/rodina-abs.html>

spqo.eu. Olomoucký starosta Richard Fischer (1872 - 1954) [online]. Olomouc: Portál Olomouc [cit. 2019-04-28]. Dostupné z WWW: <http://spqo.cz/content/olomoucky-starosta-richard-fischer-1872-1954>

statspol.cz. Pár slov o příbuznosti nepodobných [online]. Praha: Česká statistická společnost, z. s. [cit. 2020-04-17]. Dostupné z WWW: <https://www.statspol.cz/oldstat/bulletiny/ib-92-2.pdf>

Statspol.cz. Informační Bulletin z července roku 1992. [online]. Praha: Česká statistická společnost, z. s. [cit. 2020-05-20]. Dostupné z WWW: <https://www.statspol.cz/oldstat/bulletiny/ib-92-2.pdf>

sudekproject.eu. Dům na horním rohu Václavského náměstí [online]. Praha: Ústav Dějin Umění Av ČR, V.v.i. [cit. 2019-07-12]. Dostupné z WWW: <http://www.sudekproject.cz/dum-na-hornim-rohu-vaclavskeho-namesti>

Telc.eu. Foit František Vladimír [online]. Telč: Město Telč [cit. 2020-04-06]. Dostupné z WWW: https://www.telc.eu/turista_a_volny_cas/historie/osobnosti/foit_frantisek_vladimir

theatre-architecture.eu ROX / NOD. [online]. Praha: VIZUS. [cit. 2020-04-11]. Dostupné z WWW: <https://www.theatre-architecture.eu/cs/database.ht?theatreId=1103>

tyfoza.no-ip.com. Stav členstva Společnosti Národopisného Musea r, 1907. [online]. Strážnice: Národní ústav lidové kultury [cit. 2019-07-12]. Dostupné z WWW: <http://tyfoza.no-ip.com/vestnik/html/knihy/vestnik03/texty/vest03-0250.htm>

ucl.cas.cz. Seznam excerpovaných časopisů [online]. Praha: Ústav pro českou literaturu AV ČR, v. v. i. [cit. 2019-04-03]. Dostupné z WWW: <http://www.ucl.cas.cz/edicee/data/prirucky/bibliograficke/SKN/SEC.pdf>

umeleckabeseda.cz. Několik řádků o historii Umělecké besedy [online]. Praha: Umělecká beseda [cit. 2020-05-04]. Dostupné z WWW: <https://www.umeleckabeseda.cz/umelecka-beseda/historie>

vsehrd.cz. Starostové všehrdy [online]. Praha: Spolek českých právníků Všehrd [cit. 2019-05-24]. Dostupné z WWW: <https://www.vsehrd.cz/starostove-vsehrdu>

Přílohy

Příloha č. 1: Seznam vinohradských advokátů za roky 1926 – 1929, 1934 – 1938 a 1944

Seznam vinohradských advokátů za rok 1926

Advokát	Sídlo	Datum zápisu do seznamu advokátů
Bartošek Theodor	Palackého tř. č. 35	14. března 1911
Beneda Martin	Tylovo nám. č. 28	5. března 1898
Brabec Václav Zdeněk	Budečská č. 27	27. července 1922
Brand Isidor	Fochova tř. č. 25	2. ledna 1924
Brune Čeněk	U divadla č. 1	29. ledna 1923
Ettel Josef	Krameriova č. 20	18. března 1892
Fanta Emil	Purkyňovo nám. č. 17	6. října 1903
Fifka Vojtěch	Fochova tř. č. 39	10. února 1921
Gremmer František	Karlova tř. č. 7	4. října 1922
Guth Rudolf	Mánesova č. 94	13. září 1921
Havelka Ladislav	Fochova tř. č. 95	7. dubna 1923
Havelka Otakar	Palackého tř. č. 39n	11. května 1900
Hrubý Karel	Čáslavská č. 6	3. listopadu 1925
Jablonský Jaroslav	U divadla č. 3	1. ledna 1913
Jahn Bedřich	Palackého tř. č. 22	10. května 1906
Kalabis Edvard	U divadla č. 1	1. ledna 1908
Keller Viktor	Nerudova č. 10	8. dubna 1924
König Quido	Fochova tř. č. 5	7. ledna 1919
Leitner Rudolf	Krkonošská č. 12	2. ledna 1920
Lepař Mojmír	Nerudova č. 50	1. ledna 1922
Mánek Vincenc	Palackého tř. č. 20	11. listopadu 1905
Pilař František	Havlíčkova č. 15	4. května 1900
Polaček Hugo	Mánesova č. 77	18. listopadu 1918
Renner Jan	Palackého tř. č. 10	5. února 1924
Resler Kamil	Fochova tř. č. 39	13. října 1924
Siegl Jan	Ve Pštrosce č. 12	10. února 1921
Steindler Pavel	Škrétova č. 4	3. ledna 1921
Teklý Vratislav	Na Smetanace č. 14	27. června 1914
Teyrovský František Xaver	Fochova tř. č. 67	16. prosince 1912
Tichý Jaroslav	Balbínova č. 3	25. května 1892
Tomsa Václav	Mikovcova č. 3	12. srpna 1915
Ulrych Václav	Divišova č. 16	17. července 1906
Valenta Jaroslav	Havlíčkova tř. č. 5	21. července 1920
Wlaschin Viktor	Pštroska č. 9	24. dubna 1908

Seznam vinohradských advokátů za rok 1927

Advokát	Sídlo	Datum zápisu do seznamu advokátů
Bartošek Theodor	Francouzská č. 35	14. března 1911
Beneda Martin	Tylovo nám. č. 28	5. března 1898
Brabec Václav Zdeněk	Budečská č. 27	27. července 1922
Brand Isidor	Fochova tř. č. 25	2. ledna 1924
Brune Čeněk	U divadla č. 1	29. ledna 1923
Fanta Emil	Mírové nám. č. 17	6. října 1903
Fifka Vojtěch	Fochova tř. č. 39	10. února 1921
Gremmer František	Jugoslávská č. 7	4. října 1922
Guth Rudolf	Mánesova č. 94	13. září 1921
Havelka Ladislav	Fochova tř. č. 95	10. února 1921
Havelka Otakar	Francouzská č. 39n	11. května 1900
Jablonský Jaroslav	U divadla č. 3	1. ledna 1913
Jahn Bedřich	Anglická č. 22	10. května 1906
Kalabis Edvard	U divadla č. 1	1. ledna 1908
Keller Viktor	Nerudova č. 10	8. dubna 1924
Korent Jiří	U divadla č. 6	18. března 1925
König Quido	Fochova tř. č. 5	7. ledna 1919
Leitner Rudolf	Krkonošská č. 12	2. ledna 1920
Lepař Mojmír	Nerudova č. 50	1. ledna 1922
Mánek Vincenc	Anglická č. 20	11. listopadu 1905
Nechanský Jindřich	Anglická č. 10	25. října 1924
Pilař František	Bělehradská č. 15	4. května 1900
Polaček Hugo	Mánesova č. 77	18. listopadu 1918
Siegl Jan	Ve Pštrosce č. 12	10. února 1921
Steindler Pavel	Škrétova č. 4	3. ledna 1921
Teklý Vratislav	Na Smetance č. 14	27. června 1914
Teyrovský František Xaver	Fochova tř. č. 67	16. prosince 1912
Tichý Jaroslav	Balbínova č. 3	25. května 1892
Tomsa Václav	Mikovcova č. 3	12. srpna 1915
Ulrych Václav	Italská č. 16	17. července 1906
Valenta Jaroslav	Bělehradská č. 5	21. července 1920

Seznam vinohradských advokátů za rok 1928

Advokát	Sídlo	Datum zápisu do seznamu advokátů
Bartošek Theodor	Francouzská tř. č. 5	14. března 1911
Beneda Martin	Tylovo nám. č. 28	5. března 1898
Brabec Václav Zdeněk	Budečská č. 27	27. července 1922
Brune Čeněk	U divadla č. 1	29. ledna 1923

Fanta Emil	Mírové nám. č. 17	6. října 1903
Fifka Vojtěch	Fochova tř. č. 39	10. února 1921
Gehorsam Ervín	Fochova tř. č. 7	2. listopadu 1925
Gremmer František	Jugoslávská č. 7	4. října 1922
Guth Rudolf	Mánesova č. 94	13. září 1921
Havelka Ladislav	Fochova č. 95	7. dubna 1923
Havelka Otakar	Francouzská tř. č. 39 n	11. května 1900
Hobl Vladimír	Gregrova č. 6	31. října 1927
Hojsák Josef	Francouzská tř. č. 5	24. února 1927
Horák Radim	Římská č. 33	4. srpna 1927
Jablonský Jaroslav	U divadla č. 3	1. ledna 1913
Jahn Bedřich	Anglická č. 22	10. května 1906
Kalabis Edvard	U divadla č. 1	1. ledna 1908
Klepetář Otto	Fochova tř. č. 7	4. listopadu 1925
Korent Jiří	U divadla č. 6	18. března 1925
König Quido	Fochova tř. č. 5	7. ledna 1919
Leitner Rudolf	Krkonošská č. 12	2. ledna 1920
Lepář Mojmír	Fochova tř. č. 33	1. ledna 1922
Machytka Josef	Mikovcova č. 3	14. listopadu 1927
Mánek Vincenc	Anglická č. 20	11. listopadu 1905
Nechanský Jindřich	Anglická č. 10	25. října 1924
Pilař František	Bělehradská č. 15	4. května 1900
Poláček Hugo	Mánesova č. 77	18. listopadu 1918
Radimský Vintř	Francouzská tř. č. 16	22. prosince 1925
Siegl Jan	Ve Pštrosce č. 12	10. února 1921
Siegl Vladimír	Šumavská č. 17	7. listopadu 1927
Steindler Pavel	Škrétova č. 4	3. ledna 1921
Stössinger Benno	U Zvonářky č. 1	11. února 1928
Teklý Vratislav	Na Smetance č. 14	27. června 1914
Teyrovský František Xaver	Fochova tř. č. 67	16. prosince 1912
Tichý Jaroslav	Balbínova č. 3	25. května 1892
Tomsa Václav	Mikovcova č. 3	12. srpna 1915
Ulrych Václav	Italská č. 16	17. července 1906
Valenta Jaroslav	Bělehradská č. 5	21. července 1920

Seznam vinohradských advokátů za rok 1929

Advokát	Sídlo	Datum zápisu do seznamu advokátů
Bartošek Theodor	Francouzská tř. č. 5	14. března 1911
Beneda Martin	Tylovo nám. č.2 8	5. března 1898
Brabec Václav Zdeněk	Budečská č. 27	27. července 1922
Brune Čeněk	U divadla č. 1	29. ledna 1923
Eckstein Vladimír	Italská č. 20	8. května 1928
Fanta Emil	Mírové nám. č. 17	6. října 1903

Fifka Vojtěch	Fochova tř. č. 39	10. února 1921
Gehorsam Ervín	Fochova tř. č. 7	2. listopadu 1925
Guth Rudolf	Mánesova č. 94	13. září 1921
Havelka Ladislav	Fochova č. 95	7. dubna 1923
Havelka Otakar	Francouzská tř. č. 39n	11. května 1900
Hobl Vladimír	Blanická č. 12	31. října 1927
Hojsák Josef	Francouzská tř. č. 5	24. února 1927
Jablonský Jaroslav	U divadla č. 3	1. ledna 1913
Jahn Bedřich	Anglická č. 22	10. května 1906
Kalabis Edvard	U divadla č. 1	1. ledna 1908
Klepetář Otto	Fochova tř. č. 7	4. listopadu 1925
Korent Jiří	Fochova tř. č. 17	18. března 1925
König Quido	Fochova tř. č. 5	7. ledna 1919
Leitner Rudolf	Krkonošská č. 12	2. ledna 1920
Lepář Mojmír	Fochova č. 33	1. ledna 1922
Nechanský Jindřich	Anglická č. 10	25. října 1924
Novák Bedřich	Náměstí krále Jiřího č. 12	2. ledna 1899
Pilař František	Bělěhradská č. 15	4. května 1900
Polaček Hugo	Mánesova č. 78	18. listopadu 1918
Radimský Vintíř	Francouzská tř. č. 16	22. prosince 1925
Siegl Jan	Ve Pštrosce č. 12	10. února 1921
Steindler Pavel	Škrétova č. 4	3. ledna 1921
Stössinger Benno	U Zvonařky č. 1	11. února 1928
Teklý Vratislav	Na Smetance č. 14	27. června 1914
Teyrovský František Xaver	Fochova tř. č. 67	16. prosince 1912
Tichý Jaroslav	Balbínova č. 3	25. května 1892
Tomsa Václav	Mikovcova č. 3	12. srpna 1915
Ulrych Václav	Italská č. 16	17. července 1906
Wichová Matylida	Bělehradská č. 60	23. června 1928

Seznam vinohradských advokátů za rok 1934

Advokát	Sídlo	Datum zápisu do seznamu advokátů
Bartošek Theodor	Francouzská tř. č. 5	14. března 1911
Brabec Václav Zdeněk	Budečská č. 27	27. července 1922
Brune Čeněk	Ibsenova č. 1	29. ledna 1923
Červený Oldřich	Moravská č. 47	1. února 1932
Doskočil Jiří	Italská č. 2	24. ledna 1924
Dukát Ludvík	Londýnská č. 9	14. září 1927
Eckstein Vladimír	Italská č. 20	8. května 1928
Erhart Vilém	Fochova tř. č. 64	29. dubna 1929
Ettel Josef	Tylovo nám. č. 21	29. září 1926
Fanta Emil	Vinohradské nám. č. 17	6. října 1903

Fiedler Rudolf	Rumunská č. 11	3. ledna 1930
Fifka Vojtěch	Fochova tř. č. 39	10. února 1921
Frank Hugo	Italská č. 12	30. září 1931
Gehorsam Ervín	Fochova tř. č. 7	2. listopadu 1925
Guth Rudolf	Mánesova č. 94	13. září 1921
Havelka Otakar	Francouzská tř. č. 39n	11. května 1900
Hobl Vladimír	Sázavská č. 8	31. října 1927
Holan Karel	Balbínova č. 22	8. března 1919
Hora Jiří	Francouzská tř. č. 29/31	30. listopadu 1933
Jahn Bedřich	Anglická č. 22	10. května 1906
Jakubec Karel	Soběslavská č. 20	25. listopadu 1933
Kalabis Edvard	Ibsenova č. 1	1. ledna 1908
Klepetář Otakar	Fochova tř. č. 7	4. listopadu 1925
Klíma Vlastimil	Anglická č. 10	15. října 1930
Korent Jiří	Fochova tř. č. 17	18. března 1925
König Quido	Ibsenova č. 1	7. ledna 1919
Kratochvíl Pavel František	Vinohradské nám. č. 19	20. ledna 1931
Leitner Rudolf	Krkonošská č. 12	2. ledna 1920
Mayer Karel	Fochova tř. č. 85	5. ledna 1934
Miříčka Emil	Italská č. 2	8. července 1898
Miříčka Emil ml.	Italská č. 2	24. července 1929
Nechanský Jindřich	Anglická č. 10	25. října 1924
Novák Bedřich	Náměstí krále Jiřího č. 12	2. ledna 1899
Palásek Karel	Francouzská tř. č. 21	31. srpna 1933
Papoušek František	Rubešova č. 5	26. února 1910
Pavlík Cyril	Rubešova č. 5	10. června 1925
Pavlík Otakar	Anglická č. 27	4. září 1929
Petrák Ladislav	Londýnská č. 5	1. září 1930
Pilař František	Slezská č. 5	4. května 1900
Pilař Jiří	Slezská č. 5	16. dubna 1930
Pokorný Jiří	Vinohradské nám. č. 8	29. září 1927
Polaček Hugo	Mánesova č. 77	18. listopadu 1918
Polák Ludvík	Polská č. 54	4. září 1933
Prokop František	Mánesova č. 20	4. září 1929
Pytlík František	Bělehradská č. 43	31. srpna 1933
Radimský Vintíř	Francouzská tř. č. 16	22. prosince 1925
Sekyra František Václav	Moravská č. 27	9. ledna 1932
Siegel Jan	Anglická č. 28	10. února 1921
Singer František	Sázavská č. 8	27. října 1931
Stössinger Benno	U Zvonárky č. 1	11. února 1928
Švábeník Karel	Italská č. 8	15. dubna 1926
Teissing Edvard	Italská č. 12	2. května 1932
Teyrovský František Xaver	Fochova tř. č. 67	16. prosince 1912
Tichý Jaroslav	Balbínova č. 8	25. května 1892
Tomsa Václav	Kanálská č. 8	12. srpna 1915
Ulrych Václav	Italská č. 3	17. července 1906

Váradí Aladár	Fochova tř. č. 125	30. ledna 1933 (resp. 13. června 1932)
Vogl Karel	Třebízského č. 7	10. dubna 1920
Wiesenberger Zdeněk	Korunní tř. č. 57	17. dubna 1930

Seznam vinohradských advokátů za rok 1935

Advokát	Sídlo	Datum zápisu do seznamu advokátů
Barta František	Fochova tř. č. 140	27. září 1921
Bartošek Theodor	Francouzská tř. č. 5	14. března 1911
Brabec Václav Zdeněk	Budečská č. 27	27. července 1922
Brune Čeněk	Ibsenova č. 1	29. ledna 1923
Doskočil Jiří	Italská č. 2	24. ledna 1924
Dukát Ludvík	Londýnská č. 9	14. září 1927
Eckstein Vladimír	Italská č. 20	8. května 1928
Erhart Vilém	Fochova tř. č. 64	29. dubna 1929
Ettel Josef	Tylovo nám. č. 21	29. září 1926
Fanta Emil	Vinohradské nám. č. 17	6. října 1903
Fiedler Rudolf	Rumunská č. 11	3. ledna 1903
Fifka Vojtěch	Fochova tř. č. 39	10. února 1921
Frank Hugo	Italská č. 12	30. září 1931
Gehorsam Ervín	Fochova tř. č. 7	2. listopadu 1925
Guth Rudolf	Barthouova č. 94	13. září 1921
Havelka Otakar	Francouzská tř. č. 39n	11. května 1900
Hobl Vladimír	Sázavská č. 8	31. října 1927
Holan Karel	Balbínova č. 22	8. března 1919
Hora Jiří	Francouzská tř. č. 29/31	30. listopadu 1933
Jahn Bedřich	Anglická č. 22	10. května 1906
Jasura Antonín	Hooverova č. 10	24. února 1914
Jelínek Antonín	Vocelova č. 4	24. července 1933
Klepetář Otakar	Fochova tř. č. 7	4. listopadu 1925
Klíma Vlastimil	Anglická č. 10	15. října 1930
Korent Jiří	Fochova tř. č. 17	18. března 1925
König Quido	Ibsenova č. 1	7. ledna 1919
Kratochvíl Pavel František	Anglická č. 19	20. ledna 1931
Leitner Rudolf	Krkonošská č. 12	2. ledna 1920
Lepář Mojmír	Budečská č. 29	1. ledna 1922
Mayer Karel	Fochova tř. č. 85	5. leden 1934
Miříčka Emil	Italská č. 2	8. července 1898
Miříčka Emil ml.	Italská č. 2	24. července 1929
Nechanský Jindřich	Anglická č. 10	25. října 1924
Neuberg Rudolf	Belgická č. 1	31. ledna 1903
Otruba Josef	Americká č. 23	18. září 1934
Palásek Karel	Francouzská tř. č. 21	31. srpna 1933

Papoušek František	Rubešova č. 5	26. února 1910
Pavlík Cyril	Rubešova č. 5	10. července 1925
Pavlík Otakar	Anglická č. 27	4. září 1929
Petrák Ladislav	Anglická č. 1	1. září 1930
Pilař František	Slezská č. 5	4. května 1900
Pilař Jiří	Slezská č. 5	16. dubna 1930
Podlipný Vladimír	Legerova č. 66	22. července 1913
Pokorný Jiří	Vinohradské nám. č. 8	29. září 1927
Polák Ludvík	Polská č. 54	4. září 1933
Popper Vilém	Barthouova č. 16	7. března 1928
Prokop František	Fochova tř. č. 29	4. září 1929
Pytlík František	Bělehradská č. 43	31. srpna 1933
Radimský Vintř	Francouzská č. 16	22. prosince 1925
Sekyra František Václav	Moravská č. 27	9. ledna 1932
Siegel Jan	Anglická č. 28	10. února 1921
Singer František	Sázavská č. 8	27. října 1931
Stössinger Benno	U Zvonárky č. 1	11. února 1928
Švábeník Karel	Italská č. 3	15. dubna 1926
Teissing Edvard	Italská č. 12	2. května 1932
Teyrovský František Xaver	Fochova tř. č. 67	16. prosince 1912
Tomsa Václav	Kanálská č. 8	12. srpna 1915
Ulrych Václav	Italská č. 3	17. července 1906
Vogl Karel	Třebízského č. 7	10. dubna 1920
Wiessenberger Zdeněk	Korunní tř. č. 57	17. dubna 1930
Zedníček Viktor	Vocelova č. 4	18. září 1931

Seznam vinohradských advokátů za rok 1936

Advokát	Sídlo	Datum zápisu do seznamu advokátů
Barta František	Fochova tř. č. 140	27. září 1921
Bartošek Theodor	Francouzská tř. č. 5	14. března 1911
Brabec Václav Zdeněk	Budečská č. 27	27. července 1922
Brune Čeněk	Ibsenova č. 1	29. ledna 1923
Dlouhý Otto	Fochova tř. č. 64	4. července 1935
Doskočil Jiří	Italská č. 2	24. ledna 1924
Dukát Ludvík	Londýnská č. 9	14. září 1927
Eckstein Vladimír	Italská č. 20	8. května 1928
Erhart Vilém	Fochova tř. č. 64	29. dubna 1929
Erhartová Dlouhá Marie	Fochova tř. č. 64	4. července 1935
Ettel Josef	Tylovo nám. č. 21	29. září 1926
Fanta Emil	Vinohradské nám. č. 17	6. října 1903
Fiedler Rudolf	Rumunská č. 11	3. ledna 1930
Fifka Vojtěch	Fochova tř. č. 39	10. února 1921
Frank Hugo	Italská č. 12	30. září 1931

Gehorsam Ervín	Fochova tř. č. 7	2. listopadu 1925
Guth Rudolf	Fochova tř. č. 37	13. září 1921
Havelka Otakar	Francouzská tř. č. 9	11. května 1900
Hobl Vladimír	Sázavská č. 8	31. října 1927
Holan Karel	Balbínova č. 22	8. března 1919
Homolka Jaroslav	Korunní tř. č. 59	22. června 1935
Hora Jiří	Francouzská tř. č. 29/31	30. listopadu 1933
Jahn Bedřich	Anglická č. 22	10. května 1906
Jelínek Antonín	Vocelova č. 4	24. července 1933
Klepetář Otakar	Fochova tř. č. 7	4. listopadu 1925
Klíma Vlastimil	Anglická č. 10	15. října 1930
Kopal Bohuslav	Barthouova č. 71	7. června 1935
Korent Jiří	Slezská č. 18	18. března 1925
König Quido	Ibsenova č. 1	7. ledna 1919
Kratochvíl Pavel František	Anglická č. 19	20. ledna 1931
Křečanová Růžena	Bělehradská č. 3	10. ledna 1934
Lankáš Otakar	Anglická č. 11	2. října 1934
Leitner Rudolf	Fochova tř. č. 97	2. ledna 1920
Lepář Mojmír	Budečská č. 29	1. ledna 1922
Miříčka Emil	Italská č. 2	8. července 1898
Miříčka Emil ml.	Italská č. 2	24. července 1929
Nechanský Jindřich	Anglická č. 10	25. října 1924
Neuberg Rudolf	Belgická č. 1	31. ledna 1903
Otruba Josef	Americká č. 23	18. září 1934
Palásek Karel	Francouzská tř. č. 21	31. srpna 1933
Papoušek František	Rubešova č. 5	26. února 1910
Pavlík Cyril	Rubešova č. 5	10. června 1925
Pavlík Otakar	Anglická č. 27	4. září 1929
Petrák Ladislav	Anglická č. 1	1. září 1930
Pilař František	Slezská č. 5	4. května 1900
Pilař Jiří	Slezská č. 5	16. dubna 1930
Podlipný Vladimír	Legerova č. 66	22. července 1913
Pokorný Jiří	Vinohradské nám. č. 8	29. září 1927
Polák Ludvík	Italská č. 21	4. září 1934
Popper Vilém	Barthouova č. 16	7. března 1928
Porzolt Ladislav	Italská č. 12	26. února 1936
Prokop František	Fochova tř. č. 29	4. září 1929
Pytlík František	Bělehradská č. 43	31. srpna 1933
Radimský Harry	Francouzská tř. č. 16	1. ledna 1933
Radimský Vintíř	Francouzská tř. č. 16	22. prosince 1925
Sekyra František Václav	Moravská č. 27	9. ledna 1932
Schubert František	Bělehradská č. 3	8. listopadu 1932
Schürer Leopold	Fochova tř. č. 4	21. června 1929
Siegl Jan	Anglická č. 28	10. února 1921
Singer František	Sázavská č. 8	27. října 1931
Stössinger Benno	U Zvonárky č. 1	11. února 1928
Švábeník Karel	Italská č. 3	15. dubna 1926

Tauber Herbert	Slezská č. 44	14. ledna 1936
Teissing Edvard	Hooverova č. 2	2. května 1932
Teyrovský František Xaver	Fochova tř. č. 67	16. prosince 1912
Tomsa Václav	Kanálská č. 8	12. srpna 1915
Ulrych Václav	Italská č. 3	17. července 1906
Vogl Karel	Třebízského č. 7	10. dubna 1920
Wiesenberger Zdeněk	Korunní tř. č. 57	17. dubna 1930
Wollmann František	Slezská č. 128	21. ledna 1922
Zedníček Viktor	Vocelova č. 4	18. září 1931

Seznam vinohradských advokátů za rok 1937

Advokát	Sídlo	Datum zápisu do seznamu advokátů
Barta František	Fochova č. 140	27. září 1921 (1937 pozn. výmaz)
Bartošek Theodor	Francouzská č. 5	14. března 1911
Bayerle Emil	Není údaj	Není údaj
Bílý Jaromír	Anglická č. 22	19. března 1937
Brabec Václav Zdeněk	Budečská č. 27	27. července 1922
Brune Čeněk	Ibsenova č. 1	29. ledna 1923
Dlouhý Otto	Fochova č. 64	4. července 1935
Dobruský Karel	Mikovcova č. 7	8. září 1935
Dolanský Ladislav	Rubešova č. 5 (pak Revoluční tř. č. 21)	26. dubna 1937
Doskočil Jiří	Italská č. 2	24. ledna 1924
Dukát Ludvík	Londýnská č. 9	14. září 1927
Eckstein Vladimír	Italská č. 20	8. května 1928
Erhartová Dlouhá Marie	Fochova č. 64	4. července 1935
Fanta Emil	Vinohradské nám. č. 17	6. října 1903
Faust Jan	Vocelova č. 10	11. ledna 1926
Fiedler Rudolf	Rumunská č. 11	3. ledna 1930
Fifka Vojtěch	Fochova tř. č. 39	10. února 1921
Frank Hugo	Italská č. 12	30. září 1931
Guth Rudolf	Fochova tř. č. 37	13. září 1921
Havelka Otakar	Francouzská č. 9	11. května 1900
Hobl Vladimír	Sázavská č. 8	31. října 1927
Holan Karel	Balbínova č. 22	8. března 1919
Homolka Jaroslav	Korunní tř. č. 59	22. června 1935
Hora Jiří	Francouzská tř. č. 29/31	30. listopadu 1933
Jahn Bedřich	Anglická č. 22	10. května 1906
Jelínek Antonín	Vocelova č. 4	24. července 1933
Jiráčková – Uhlířová Anna	Vinohradské nám. č. 14	3. ledna 1938
Kdán František	Tylovo nám. č. 21	1. ledna 1937

Kittnar Vladimír	Fochova tř. č. 77	31. července 1937
Klíma Vlastimil	Anglická č. 10	15. října 1930
Kochlöfl Adolf	Barthouova č. 38	7. června 1937
Kopal Bohuslav	Barthouova č. 71	7. června 1935
Korent Jiří	Slezská č. 18	18. března 1925
König Quido	Ibsenova č. 1	7. ledna 1919
Král Jan	Anglická č. 4	6. února 1936
Kratochvíl Pavel František	Anglická č. 19	20. ledna 1931
Křečanová Růžena	Bělehradská č. 3	10. ledna 1934
Kučera Miloš	Bělehradská č. 101	10. května 1937
Lankaš Otakar	Anglická č. 11	2. října 1934
Leitner Rudolf	Fochova č. 132	2. ledna 1920
Lepař Mojmír	Radhošťská č. 5	1. ledna 1922
Lux František	Anglická č. 4	4. září 1936
Mirička Emil	Italská č. 2	8. července 1898
Mirička Emil ml.	Italská č. 2	24. července 1929
Morway Zdenko	Šafaříkova č. 1	28. srpna 1936
Nechanský Jindřich	Anglická č. 10	25. října 1924
Neuberg Rudolf	Belgická č. 1	31. ledna 1903
Otruba Josef	Americká č. 23	18. září 1934
Palásek Karel	Francouzská tř. č. 21	31. srpna 1933
Papoušek František	Rubešova č. 5	26. února 1910
Parkus Pavel	Fochova tř. č. 15	18. července 1919
Pavlík Cyril	Rubešova č. 5	10. června 1925
Pavlík Otakar	Francouzská tř. č. 3	4. září 1929
Pergner Edvard	Fochova tř. č. 23	22. září 1926
Petrák Ladislav	Anglická č. 1	1. září 1930
Pilař František	Slezská č. 5	4. května 1900
Pilař Jiří	Slezská č. 5	16. dubna 1930
Podlipný Vladimír	Legerova č. 66	22. července 1913
Pokorný Jiří	Vocelova č. 4	29. září 1927
Polák Ludvík	Italská č. 21	4. září 1933
Popper Vilém	Barthouova č. 16	7. března 1928
Prokop František	Fochova č. 29	14. října 1936
Pytlík František	Bělehradská č. 43	31. srpna 1933
Radimský Harry	Francouzská č. 16	1. ledna 1933
Radimský Vintíř	Francouzská č. 16	22. prosince 1925
Sax František	Fochova tř. č. 178	12. ledna 1937
Sekyra František Václav	Moravská č. 27	9. ledna 1932
Schubert František	Bělehradská č. 3	8. listopadu 1932
Schürer Leopold	Fochova č. 4	21. června 1929
Siegl Jan	Anglická č. 28	10. února 1921
Smolíková Emilie	Blanická č. 12	12. 1. 1938
Švábeník Karel	Italská č. 3	15. dubna 1926
Tauber Herbert	Slezská č. 44	14. ledna 1936
Teissing Edvard	Hooverova č. 2	2. května 1932

Teyrovský František Xaver	Fochova č. 67	16. prosince 1912 (tento rok vymaz.)
Tomsa Václav	Kanálská č. 8	12. srpna 1915 (tento rok vymaz.)
Ulrych Václav	Italská č. 3	17. července 1906
Vogl Karel	Třebízského č. 7	10. dubna 1920
Wiesenberger Zdeněk	Korunní tř. č. 57	17. dubna 1930
Zedníček Viktor	Vocelova č. 4	18. září 1931
Žabka Eduard	Anglická č. 11	30. července 1936

Seznam vinohradských advokátů za rok 1944

Advokát	Sídlo	Datum zápisu do seznamu advokátů
Bartošek Theodor	Bismarckova tř. č. 5	1911
Brabec Václav Zdeněk	Humboldtova č. 27	1922
Brune Čeněk	Ibsenova č. 1	1923
Cichon František	Irská č. 4	1938
Čechura Miloslav	Bismarckova č. 3	1943
Doskočil Jiří	Italská č. 2	1924
Drašar Jan	Bělehradská č. 13	1922
Dukát Ludvík	Mnichovská č. 54	1927
Erhartová Dlouhá Marie	Schwerinova č. 48	1935
Fišl Richard	Písecká č. 12	1944
Folkert Jiří	Krušnohorská č. 9	1942
Frank Hugo	Italská č. 20	1931
Heidler Artur	Prienova č. 8	1917
Heller Leon Vladimír	Grimmova č. 29	
Hobl Vladimír	Sázavská č. 8	1927
Holan Karel	Balbínova č. 22	1919
Homolka Jaroslav	Schwerinova tř. č. 65	1935
Hora Jiří	Bismarckova č. 29/31	1933
Hrubant Jaroslav	Korunní č. 55	1939
Jelínek Antonín	Vocelova č. 4	1933
Jiráčková – Uhlířová Anna	Říšské nám. č. 8	1938
Kábrle Jaroslav	Havlíčkova č. 56	1929
Kdán František	Schwerinova tř. č. 79	1937
Kithier Albín	Mnichovská č. 83	1939
Klíma Vlastimil	Irská č. 10	1930
Korbel Jan	Ve Pštrose č. 3	1944
Korent Jiří	Schwerinova tř. č. 17	1925
Král Jan	Irská č. 4	1936
Královec Jiří	Schwerinova tř. č. 48	1942
Kratochvíl Pavel František	Prienova č. 13	1931

Kučera Miloš	Irská č. 25	1937
Lankaš Otakar	Italská č. 3	1934
Lhota – Smrček Bedřich	Irská č. 6	1931
Mašek Jiří	Římská č. 37	1943
Miříčka Emil	Italská č. 2	1929
Moučka Jaroslav	Italská č. 2	1942
Mužík Jaroslav	Bismarckova tř. č. 3	1939
Nechanský Jindřich	Irská č. 10	1924
Novák František	Schwerinova tř. č. 28	1925
Otruba Josef	Americká č. 24	1934
Pergner Eduard	Schwerinova tř. č. 23	1926
Petrák Ladislav	Irská č. 1	1930
Pevný Antonín	Stifterova č. 18	1908 resp. 1897
Pilař František	Slezská č. 5	1900
Pilař Jiří	Slezská č. 5	1930
Pokorný Jiří	Slezská č. 10	1927
Preis Milán	Říšské nám. č. 8	1924
Prokeš Miroslav	Italská č. 8	1942
Pytlík František	Bělehradská č. 68	1933
Radimský Harry	Bismarckova č. 16	1933
Radimský Vintř	Bismarckova č. 16	1925
Řezník Vincenc Josef	Schwerinova tř. č. 28	1938
Saturník Roman	Korunní č. 28	1919
Sekyra František Václav	Moravská č. 23	1932
Schramek Gottfriede	Havlíčková č. 70	1944
Schulz Viktor	Havlíčková č. 70	1932
Siegl Jan	Irská č. 28	1921 (poznámka - zajat)
Smolíková – Zdeňocová Emilie	Schlözerova č. 12	1938
Šauer Karel	Prienova tř. č. 8	1919
Švábeník Karel	Italská č. 3	1926
Teissing Edvard	Americká č. 24	1932
Wiesenberger Zdeněk	Korunní č. 57	1930
Zedníček Viktor	Vocelova č. 4	1931
Žabka Eduard	Irská č. 11	1936
Zídek Jaroslav	Slezská č. 10	1945
Ždímal Boleslav	Mnichovská č. 83	1934

Seznam tabulek

Tabulka č. 1: Advokáti působící na Král. Vinohradech v roce 1918

Tabulka č. 2: Advokáti působící na Král. Vinohradech v roce 1926

Tabulka č. 3: Advokáti působící na Král. Vinohradech v roce 1937

Tabulka č. 4: Advokáti působící v Karlíně v roce 1918

Tabulka č. 5: Advokáti působící na Žižkově v roce 1918

Seznam obrázků

Obrázek 1: Městský znak z roku 1890

Obrázek 2: Mapa Královských Vinohrad z roku 1924 (Stadtplan von Prag)

Obrázek 3: Theodor Bartošek

Obrázek 4: Čeněk Brune

Obrázek č. 5: Isidor Brand

Obrázek č. 6: Josef Černý

Obrázek č. 7: Jiří Doskočil

Obrázek č. 8: Ludvík Dukát

Obrázek č. 9: Josef Ettl

Obrázek č. 10: Rudolf Fiedler

Obrázek č. 11: Hugo Frank

Obrázek č. 12: Rudolf Guth

Obrázek č. 13: Vladimír Hobl

Obrázek č. 14: Jaroslav Jablonský

Obrázek č. 15: Vlastimil Klíma

Obrázek č. 16: Quido König

Obrázek č. 17: Emil Miříčka st.

Obrázek č. 18: Jindřich Nechanský

Obrázek č. 19: František Pilař

Obrázek č. 20: Jiří Pilař

Obrázek č. 21: Viktor Poláček

- Obrázek č. 22: Ludovít Polák
- Obrázek č. 23: František Václav Sekyra
- Obrázek č. 24: Jan Siegl
- Obrázek č. 25: František Singer
- Obrázek č. 26: Bedřich Georg Treulich
- Obrázek č. 27: Zdeněk Wiesenberger
- Obrázek č. 28: Mapa Karlína z roku 1924 (Stadtplan von Prag)
- Obrázek č. 29: Mapa Žižkova z roku 1924 (Stadtplan von Prag)
- Obrázek č. 30: Jaroslav Brabec
- Obrázek č. 31: František Čerovský
- Obrázek č. 32: Karel Líbal
- Obrázek č. 33: František Lokay st.
- Obrázek č. 34: Arnošt Steiner
- Obrázek č. 35: Antonín Zvěřina
- Obrázek č. 36: Otakar Hurych
- Obrázek č. 37: Hugo Richter st.
- Obrázek č. 38: Hugo Richter ml.